

தஞ்சாவூர் விவரம்

இந் தஞ்சாவூர் சங்கத்தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. VI.—No. 1.]

MADRAS:—SUNDAY JANUARY, 2, 287. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

இப்புதுவருஷம் எல்லோருக்கும்
நலவருஷமாகுக.

இப்பிரபஞ்சவிகற்பம்.	கொலைசெய்யாதிருப்பாயாக.
பிரம்மவித்தியா.	மெய்யறிவு.
இந்திதத்துவப்பிரபாவம்.	வர்த்தமானம்.

இப்பிரபஞ்சவிகற்பம்,
(206-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

கடற்காற்று நிலக்காற்றுண்டாவதெப்படி?

காலைப்பொழுதிலும் பகலிலும் நிலத்திலிருந்து சமுத்திரத் தைநோக்கி மோதும் காற்றுக்கு நிலக்காற்று (Land Breeze) என்று பெயர். மாலைப்பொழுதில் கடலிலிருந்து நிலத்தை நோக்கி மோதும் காற்றுக்கு கடற்காற்று (Sea Breeze) என்று பெயர். இவ்விரண்டுவிதமான காற்றுகளுண்டாவதற்கு காரணங்கள் என்னென்னவாகும்?

பகலில் சூரியன் உக்கிரமாய்க் காயும்போது சூரியகிரணங்கள் நிலத்தில் கல், மண், முதலியவைகளின் மேல் விழ்ந்து அவைகளை அதிகக் கிரத்தில் சூடாக்கிவிடும். ஆயினமையின், பகலில் கல், மண், முதலியவைகளிலிருந்து நமது கையை வைத்தாலும், கால்பட்டாலும் நமது கைகளும் கால்களும் சூட்டப்போது க்கமாட்டாமற் போய்விடுகின்றன. இத்தருணத்தில் நாம் சூடாகக்கே அதிகஞ்ஞுளித்தால் அந்தஜலம் சில்லென்றிருக்கும். இதனால் பகலில் சூரியன் உக்கிரமாய்க் காயும்போது கடலைவிட நிலம் அதிகக் கிரத்தில் சூடாகிவிடுமென்பது நிச்சயமென உறியலாம். ஆனால் மாலைப்பொழுதில் சூரியன் மறைந்தவுடனே நிலத்திலுள்ள வஸ்துக்களின் காங்கை, எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கிரகித்ததோ, அவ்வளவு சீக்கிரத்தில், குறையும். கடலிலிருந்தும் நீரின் காங்கை அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் பிரியாது. ஆதலால் பகலில் நிலம் அதிகவெப்பமாயிருப்பதால் நிலத்திலிருக்கும் வாயு அதிகவெப்பமாய்விடும். அவ்வாறு வெப்பமாய்விடுவதால், அவ்வாயு சூட்டாலுள்ள மேலேகிளம்பும். அப்படி கிளம்புவதால் கடலிலிருந்து நிலத்தை நோக்கி குளிர்ந்த காற்றுமோதும். அவ்வாறு மோதுதலுக்கு கடற்காற்று என்று பெயர். மாலைமீண்டும், இரவிலும், நிலம் அதிகவிடையில் குளிர்வதாலும், நிலக்காற்றைவிட கடற்காற்று அதிகவெப்பமாய்விடுகி மேலேகிளம்புவதாலும், நிலத்திலிருந்து காற்று கடலே நோக்கி மோதும. அவ்வாறு மோதுதலுக்கு நிலக்காற்று என்று பெயர்.

இக்காலத்தில் பாடசாலைகள்தோறும் பூகோள உருண்டைவழங்கிவருகின்றதல்லவா? அவ்வுருண்டையின் இரு “துருவமுனை” (Poles) களுக்கு இடையில், ஒரு கோடு பூமியைச் சுற்றியிருக்கின்றது. இந்தகோடுக்கு “மத்தியகோடு” (Equator) என்றும் “நிரக்ஷரகோடு” என்றும் பெயர். மற்ற இடங்களைப் பார்க்கிலும் சூரியன் இந்தகோடுக்கு நேராக இருந்துகொண்டு அதிக உக்கிரமாய் தனது வெப்பத்தையும் ஒளியையும் தருகின்றான். இந்தகோடு பூமியை இரண்டு அர்த்தகோளங்களாகப் பிரிக்கின்றது. இந்தகோடையினின்றும் வடக்கேயாயினும் செங்கேயாயினும் போகப்போக பூமியின் உஷ்ணம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் குறைந்து கடைசியில் “துருவமுனை” (Poles) களில் வெகு குளிர்ச்சியாயிருக்கும். இவ்விடங்களுக்கு மேலும், அசுனிநுபுறங்களிற்சுற்று தூரங்களிலும் சூரியன் மிக உக்கிரமாய்க் காயும். அவ்வாறு காய்வதால் அங்குள்ள காற்று மிக உஷ்ணமாகி அணி அணியாய் மேலேகிளம்பும். இப்படி பூமியின் நடுவிலுள்ள காற்று மேலே அணி அணியாய் செல்லவே இவ்வாறு சென்றகாற்றின் இடத்தை நிரப்ப வடக்கிலும் தெற்கிலுமுள்ள குளிர்காற்று இம்மத்தியபாகத்திற்கு மோதிவருகின்றது. இவ்வாறு மோதிவருங்காற்றுக்குத்தான் கடற்காற்றென்று பெயர். இப்பெயர் கப்பற்காரர்களால் தரப்பட்டிருக்கின்றது. இக்காற்று ஒரோவிதமாய் காலந்தவறாமல் வீசிக்கொண்டிருக்கின்றமையாலும், கப்பற்காரர்களுக்கு இக்காற்று மிக உதவியெய்த

கின்றமையாலும் இக்காற்றுக்குக் கப்பற்காற்றென மாலுமிகளால் பெயரிட்டு வழங்கிவருகின்றது.

இ. மு.
(இன்னும்வரும்.)

பிரம்மவித்தியா.

ஸ்ரீமான் சீனிவாச சாஸ்திரியார் அவர்கள் ஒருதேசமாவது நாதத்தார் நிறைந்துள்ளதில்லையென்று கூறியதனால் நாம் அதனால் நாதத்திருக்குவரும் இழுக்கென்னை என்றோம். இதற்குமுன்னே காட்டியபடி அசம்பவமான விடைபகர்ந்ததில்லாமல் தேசங்கள் க்ஷேமமடைவதும் மதங்களின் பிரயோசனங்களில் ஒன்றே என்கின்றார். மதங்களால் சனங்களுக்கு இன்னவாறு ஒற்றுமையுண்டாகின்றதென்று அனுபவ திருட்டாந்தமுக்குத்தாற் காட்டுதல் ஒழிந்து சொல்லளவில் சித்தாந்தம் செய்தவிட்டார். இது வாக்கும் நமது சாஸ்திரியாரைப்போன்ற தருக்கசாஸ்திரப் பிரவீணர்கள் சொல்லத்தக்கவிடை! மதங்களால் எங்ஙனம் ஒற்றுமையுண்டாகின்றதோ யாம் கதையி னுந் கேட்கவில்லை.

தேசங்கள் க்ஷேமமடைவதென்றால்—மாதம் மும்மாரிபொழிதல், அகாலமரணமற்றிருத்தல் கொலைகளவுகள் காமாதி துரக்கிருத்தியங்கள் மருந்திற்கும் அத்தேசத்தில் கிடையாதிருத்தல் முதலியனவன்றோ? இப்படி எந்ததேசமிருக்கிறது? இப்படியும் சிலதேசமிருப்பின் அவை அங்ஙனமிருத்தற்கு மதந்தான் காரணமென்று சாஸ்திரியார் எவ்வாறு ரூபிப்பார்?

வேதாங்கிகாரமுடைய சகலமதங்களையும் அனுட்டிப்பது இவ்விந்ததேசமோ அன்றோ. இதில் வார்த்திபேதி வைகுரி முதலிய தூர்வியாதிகளும், கருவில் மரித்தல் பிறந்தஉடன் மரித்தல் இளம்பிராயத்தில் மரித்தல் வாலியதசையில் மரித்தல் ஆகிய அகாலமரணங்களும், பிறர்மனைவிழைதல் பிறர்பொருள் கவர்தல் பிறர்குடி கெடுத்தல் பொய்ச்சான்று பகர்தல் மதுபானம்செய்தல் கொலைபுரிதல் முதலிய தூர்க்கிரியைகளும் இவ்விந்ததேசத்திற் கிடையாவோ; இவைகளெல்லாம் இவ்விந்ததேசத்திலும் ஒப்பவிருப்ப, தேசக்ஷேமத்திற்கு மதங்களும் ஓர் காரணநதானென்று என்ன ஆதரவைப்பற்றி? திண்ணைக்குத் தேள்கொட்ட முடாவிற்கு நெறிகட்டியதென்பதுபோல் தேசக்ஷேமத்திற்கு மதங்களும் ஓர் காரணந்தானென்று மொட்டநசைக்கும் முழங்காலிற்கும் முடிபோடுவது வியவகாராதிகளோடோடும் வித்துவான்களுக் கழகமா? மதங்களால் ஒற்றுமை யுண்டாகின்றதென்கின்றோ, மத ஒற்றுமையாற்றான் க்ஷமனாதிகளைச் சைவர கழுவேற்றினார்கள்போலும்! மதஒற்றுமையாற்றான் தென்கலையார் வடகலையாரையும் வடகலையார் தென்கலையாரையும் கோடி கோடியாய் வெட்டிமடித்தார்கள்போலும்! நெற்றுநடந்த ஆப்கானிய யுத்தத்திற்கும் சேலம் கலகத்திற்கும் காரணம் மதங்களால் உண்டான ஒற்றுமைதான் போலும்! இதுகனையெல்லாம் அனுபவயுக்தமாய் அறிந்துதான் நமதுபிரியா பிரம்மஸ்ரீ - சீனிவாச சாஸ்திரியார் காத்தின்கமுத்தில் பனங்காயைக்கட்டினதுபோல மதத்தின்கமுத்தில் உலகக்ஷேமத்தையும் ஒற்றுமையையுங் கட்டினார்போலும்! மனம் என்பது இது, அதன் இலக்கணங்கள் இன்னவென்று நிரூபிக்கவேண்டிய நமது நண்பர் “மூளையென்பது மனத்திற்கு ஓர் ஸ்தானந்தான்” என்றும் அதற்கு அறியுந்தன்மையிலையென்றும் கூற, அதன்மேல் மனமென்பதுதான் யாதென யாம் வினாவ; அது அறிவின் தெளிவென்றும், அறிவு யாதெனில், புலனுணர்ச்சியென்றும், புலன் யாதென்னில் அவை கருவியென்றும், ஓரிடத்திலும் தரித்துநிற்காமல் ஒடிஒடி மறைந்தால் இவரைப்பிரிகாசம்செய்யாமல் வேறென்செய்யலாம்.

நமது முன்னோர்கள் நாதத்தித்தை யெவ்வாறு கண்டித்தார்கள் என்று நாம் வினவியதற்கு நமது நண்பராகிய சாஸ்திரியார் “கண்டன கண்டகாத்தியம்” “நியாயகுசுமாரஞ்சலி” “சுரானுமான சிந்தாமணி” என்று சில நூற் பெயரைமட்டுமே யெழுதிவிட்டார். இத்தகைய நூற்களில் அதி சிரோஷ்டமா

ன ஒன்றில் ஓர் நியாயத்தையெடுத்து நாத்திகத்தை இவ்வாறு நிர்வீவாதமாய் கண்டித்திருக்கின்றார்கள் என்று காட்டுவாரோ, அதன்மேல் ஆக்ஷேபம் நிகழாவிடத்து உசிதமென்றேகொள்ளச் சித்தமாயுள்ளோம். இங்ஙனம் செய்யாமல் நூற்பெயர்மட்டில் சொன்னதினால் மலைவெய்த தென்னாலுராமன் காலத்திருந்த வித்துவானல்ல நாம். (தென்னாலுராமன் காலத்திருந்த வித்துவான்கதை யாதெனின்:—இராஜசமஸ்தானத்தில் ஓர் பிரபல வித்துவான்வந்து இறுமாந்திருந்ததைக்கண்ட அந்த சமஸ்தான வித்துவான்கள் பயந்து தென்னாலுராமன்மீடம் முறையிட, அத்தென்னாலுராமன் ஓர் தந்திர யுத்தியால் அவனை யோட்டிவிடக்கருதி எள்ளின் சுள்ளியை எருமைக்கட்டுங் கயிற்றால் புத்தகருபமாய்ச்சுட்டி கட்டித்திற்கொண்டுபோய் இராஜசமஸ்தானத்தில் பொத்தெனப் போட்டான். அங்குள்ளார் அது என்னபுத்தகமென்ன அவன் அது “தீலகாஷ்டமகிஷபந்தனம்” என்றான். அங்கிருந்த அவ்வித்துவான் அப்பெயருக்கே பொருள் விளங்கிக்கொள்ளக்கூடாமையால் நூல்எத்தன்மைத்தோவென மலைத்துப் போனவிடம் தெரியாமல் ஓடிவிட்டான்.

பிறந்தகுழந்தைகளுக்கும் ஜீவனுண்டே மனமுண்டா வெனயாம் கேட்டது இவர்கூறிய மனோதத்துவத்தைச்சுட்டியே யல்லாமல் வேறல்ல. யாரும்முன்குழுவியாயிருந்தே வளர்ந்த முதிர்ந்தவராதலால் எமக்கு அக்காலத்தில்தான்மிருந்தாய் அப்போதும் எப்போதும் தோன்றவில்லை. மனம் என்பதற்குயாம் கொண்டபொருள் இன்னதென்று நிர்வீவாதல்கூறுபுத்தமாவும், அனுபவப்பாங்காகவும் பின்னர்நாம் சித்தாந்திக்குங்கால்காட்டுவோம். “வீட்டின்உறுப்புகளின் சேராதமனிதன் வீட்டிலிருப்பதும், அவ்வீட்டின்ஓர்பாகம் கெட்டால் அவ்வீட்டைவிட்டிமனிதன் ஓடுவதும் நாம்கண்டோமாதலால் அதுபோலசரீரத்தின்ஓர்பாகம்கெட்டால் ஆத்மாவேறுசரீரத்தைத் தேடிக்கொள்கின்றது” என்று குறிப்பிடுகின்றார். இங்ஙனமேல் சரீரத்தின் ஓர்பாகமாகிய கை-கால் கண் மூக்கு நாக்கு இவை பழுதுபட்டதேகத்தில் ஆத்மாவெனப்பட்டது ஓடாதுஇருப்பதும், தலைமூளை இருதயம் இவைபழுதுபட்டதேகத்தை விட்டு அவ்வாத்தமாவோடுவதும் ஏன்? இதனால் ஆன்மாவுக்கும் சரீரத்திற்கும் சம்பந்தமில்லையென எப்படிச்சொல்லலாம்? குளோரபாரம் என்னும் மயக்கவஸ்துவை உசவாசித்தலினால் உதிரவோட்டந்தவிர தேகவுறுப்புகள் ஒன்றும் கெடாதிருக்கப்படுமாவதென்?

இந்துதத்துவபிரபாவம்

நமது முன்னோர்கள் பிரதமத்திலேயே தத்துவக்கியானிகளாக விருந்தார்களென்பதற்கு அன்னோர்சாத்திரங்களே போதிய ஆதாரமுடையவைகளாகவிருக்கின்றன. பல வேறுவிதமான தத்துவம்ஸ தாத்திரியங்கள் நானுக்குநாள் பரவிவந்ததென்பது வேதத்திலே, (பிராமணம்) என்னும் அமிசத்திலேகாணலாம். உபநிஷத்துகளிலும் இதனதுஉண்மை விளங்கக்காணலாம். இவர்கள் பரிபாலித்துவந்த நூல்களே-நியாயம், வைசேடிகம், சாங்கியம், யோகம், பூர்வமீமாம்ஸம், உதரமீமாம்ஸம். இவற்றை முறையேசெய்தவர்கள் கௌதமர்-கணாதர் - கபிலர்-பதஞ்சலி-சைமினி-வாதராயணர்-அல்லது வேதவியாசர். இவர்கள் அனைவரும்த்தம்நூலை நியாயநூலின் பிரமாணத்தைக்கொண்டே செய்தவர்களாதலாலும் அந்தநியாயநூலில் கூறும் பதார்த்தஇலக்கணங்களில் காரணரூபமாகிய ஒவ்வொருபரமானுவும்நித்தவியாபகமென்கின்றமையானும், எல்லாப்பதார்த்தங்களும் அனுச்சையோகமேயாதலாலும், காரணம் எத்தன்மைத்தோ அத்தன்மைத்தாகவே அதன் காரியமுமிருத்தல் வேண்மொதலாலும், பரமானுவின் காரியமாகிய பதார்த்தம் நித்தியமென்பது நாட்டப்பட்டது. இந்த சித்தாந்தத்தை ஆங்கிலேயர் [Materialism] என்கின்றார்கள். சிலர் பார்க்கப்பட்ட உலகாதி சகலபதார்த்தங்களும் உண்மைப்பொருள்கள் அல்லவென்றும், அவை விசாரணையில் சொருப பேதப்படுகின்றமையால் சூன்னியமென்றும், அவற்றை அறியும்மனமே சகலமுமென்றும் சொல்கின்றார்கள். இதை ஆங்கிலேயர் [Idealism] என்கின்றார்கள். மூன்றாவது வகுப்பினர்களாகிய இன்னுஞ்சிலர் தமக்குத்தோனுகிற சித்துசடமாகிய சகலமும் உலகாத்மமென்றும்; அதுவே கடவுளென்றும், உள்ளவைசகலமும் அவரார்சுருஷ்டிக்கப்பட்டதென்றும், எது எது எவ்வாறு என்னகாரணத்திற் கிருக்கின்றதோ அது அது அவ்வாறு இருத்தலேசரியென்றும்சொல்லுவர். இனி இம்முப்பகுதியினையுடைய தத்துவக்கியானங்களின் சம்பந்தா சம்பந்தங்களையும் தொந்திரித்தொந்தங்களையும் பங்கமில்லாமல் சங்கையற அங்கை நெல்லிக்கனிபோல் இங்கெடுத்தாரைப்பாம். நியாயசாத்திரமானது, நமக்குப்புறம்பாயுள்ள பிரபஞ்சத்தினளவே நமது அறிவு விளங்கியிருக்கும்என்றும், அப்பிரபஞ்சத்தில் நமக்கு விளங்குகிற அறிவுஐந்தேயென்றும், அவை சத்த பரிச ரூப ரச கந்தங்களையே அறியுமென்றும், இவற்றிற்கு ஆதாரமாகவும் உலககாரணமாகவும் உள்ளவை பஞ்சபூதங்களேஎன்றும் அதைத்தவிர

வேறென்றில்லைஎன்றும் கூறும்; வைசேடிகமோ நியாயத்திற்குச்சார்பாய் விசாரவிர்த்திசெய்து சகலமும் பரமானுவின் காரியமேஎன்றும் மனமாதிகள் அனாதி நித்தியமாகிய உவ்வனுக்களின்பால் அந்தர்க்கதமாய் வியாபித்திருக்கின்றன வென்றும், அவையொருசகாலும் பிரத்தியேகமாகாவென்றும்நிரூபிக்கும். இவை பிரத்தியேகமெனில் இதனை தற்சாலம் அங்கிலேயர் [Realism] என்பார்கள். (இன்னும்வரும்)

கொலைசெய்யாதிருப்பாயாக.

ஜோசெப் ஸைம்ஸ் என்பவர் முன்னே பாதிரியாராயிருந்து இப்போது ஆஸ்திரேலியாவிலே லவுகீகசங்கத்துத் தலைவராய்ப் பத்திரிகைமூலமாயும் உபநியாசமூலமாயும் சுவக்கியான அபிவிருத்திசெய்துவருகிறார். அடியில்வருவது அவரால் எழுதப்பட்டது.

“கொலைசெய்யாதிருப்பாயாக” என்னும் இந்த கம்பீரமான அபிப்பிராயம் எங்கிருந்துவந்து யூதர்களுடைய நீதிபுஸ்தகத்தில் நுழைந்தது? ஒருவேளை எல்லாக் கிரந்தங்களினும் மிகவும் இழிவானதாகிய பைபிள் என்னும் புஸ்தகத்திலே அந்த வாக்கியத்தைக் காணுவது விரைதான். இந்த வாக்கியமானது கழுத்தறக்கிற உருவங்கள் வரிசைமத்தியில் அருளுருவம்போல நிற்கிறது. “கொலைசெய்யாதிருப்பாயாக”! இந்த வார்த்தைகள் புலியின்வாயிலிருந்தாவது, போப்புமதத்தைவிட்ட கன்றவனைத் தெண்டிக்குஞ் சங்கத்தான்வாயிலிருந்தாவது, தற்காலத்திய மதப்பித்தன் வாயிலிருந்தாவது வந்தாலும்வருமேயல்லாமல், அவிஸ்வாசியாகிய மோசே, கொலைபாதகனாகிய ஜாஷ்வா, ஆவியாகிய ஏகோவா இவர்களுடைய வாயிலிருந்து வந்தவையேயல்ல. சென்ற சகாப்தத்திலுண்டான மற்ற கற்பனைகளோடுகூட இந்தக்கற்பனையையும் முக்கியமாய் புத்தசமயக் கொள்கையிலிருந்து திருடியிருக்கவேண்டும்.

அந்த வாக்கியம் எங்கிருந்துவந்தாலும் வரட்டும் நிமித்தமில்லை, அது கம்பீரமானதே, அதனுடைய உண்மைப்பொருளைக் கிரிஸ்தவர்கள் இன்னும் ஆதரணசெய்தவர்களல்ல. “இரத்தஞ்சிந்தம் ஆட்டுக்குட்டியை” (ஏசுக்கிரிஸ்துவை) பின்பற்றுகிறவர்களைப்பார்க்கிலும் வேறே எந்தஜனங்களும் இரத்தத்தை அதிகமாய் விரும்புகிறதில்லை. ஏதாவது சம்பந்தமுண்டா? இருக்கலாம்! இரத்தத்தைப் பார்ப்பதினாலே நமது சாதியாருக்குக் கொடிய பாசங்கள் மூளுகின்றன; புலிக்கு எவ்வளவு ருசியுண்டாகிறதோ அவ்வளவு ருசி கிரிஸ்தவர்களுக்குண்டாகிறது. தீர்க்க அவஸ்தையைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதினாலே ஹிருதயம் மழுங்கி, நமக்கு இயல்பாயுண்டாகிற நல்ல அபிப்பிராயங்கள் இரும்பாய்ப்போகின்றன. கிரிஸ்த சிலுவையி லறையப்பட்டதைக்குறித்து குருபீடங்களிலிருந்து சொல்லப்பட்ட கொடிய வர்ணனைகளும் சிலுவையி லறையுண்டவனைத் தொழுவதும் வேறொரு பிரயோசனத்தைத் தருவதைப்பார்க்கிலும், மானிட ரத்தத்தில் ஆவலை வளர்க்க அதிக உதவியாயிருந்திருக்கின்றன. சகலநீமைக்கும் காரணனாயிருக்கிற இரத்தப்பிரியக்கடவுளை வெருகாமலாய்த் தொழுவதென்றும், நமது வால்பர்களில் உநேகர் உள்ளாயிருக்கிற பைபிள் சட்டத்தில் நெடுங்காலமாய்ப்படிந்து தோய்ந்திருப்பதும், இவையெல்லாம் நமது தேசத்தாரை மானிட உபத்திரவத்தை உணரவொட்டாமற் செய்வதற்கு அனுகூலமாயிருக்கின்றன. நாளாவதையிலும் நமது குற்றவாளிகளைச் சிறையிலடைத்தும் பலகைமேற்படுக்கச்செய்தும் வேதனைப்படுத்தி வருகிறோம்; குருக்கள்மாரும் ராசாக்களும் தூக்குமரமில்லாமல் ஆளுகைசெய்வது இவ்வளவில் அசாத்தியமாகவே காணப்படுகிறது.

ஜான்ஸ் என்பவருடைய விஷயமானது இந்தச் சங்கதியை அதற்குரிய சகல கோரங்களுடனே மறுபடி நமக்கெதிரில் கொண்டுவந்துவிடுகிறது. ஒருவன் கொலைசெய்கிறான், அல்லது கொலைசெய்ய எத்தனப்படுகிறான்; ஜனசமூகத்தார், அதாவது—பாதிரிமார், மாஜிஸ்த்ரேட்டு, ஜட்ஜி, ஜூரி முதலானவர்கள் சகலரும் சாந்தமாய் ஆழ்ந்த கருத்துடனே அவனைக் கொலைசெய்கிறார்கள்! அவர்க ளெல்லோரும் பழிக்குப்பழி வாங்கவேண்டுமென்று கூக்குரலிடுகிறார்கள். பழிக்குப்பழி வாங்குவது எனது வேலையாதலால் அதற்கு வதில்செய்யவேண்டு என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். பழிக்குப்பழிவாங்குவது தனது வேலையென்று குருக்கள்சொல்லுகிறார். பழிக்குப்பழிவாங்குவது எனது என்று ஜட்ஜி சொல்லுகிறார். பழிவாங்குவது எங்கள்ளுதென்று ஜூரர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அந்தவேலைதன்னதென்று தூக்குமரக்காரன் சொல்லுகிறான். அவ்வாறே ஜூரர்கள் குற்றவாளியென்று தீர்மானிக்கிறார்கள். (அந்த இழிவான வேலைக்காக) ஜட்ஜி கறுப்பு குல்லாய் போட்டுக்கொண்டு, ஐயோ பாவம்! கைதியைத் தூக்குக்குப்போவென்று சொல்லுகிறார்; குருக்கள் அவனுடைய ஆத்ம ரட்சிப்புக்கு வேலைசெய்து, அவனை ஒருமிக்கத் தூக்குக்கும் மோட்சத்

திற்கும் சித்தஞ்செய்கிறார்; பின்பு அந்த தேசத்தாருக்குள் உயர்ந்த தொழிலாளி அவனைக்கொலைசெய்கிறான்.

அவர்கள் அதைக் கொலையென்று சொல்லுகிறதில்லை; அதின்னென்ன? இதுவும் முன்கொலைக்குச் சமானமான கொலைதான். அன்றியும், முதற்கொலைக்கு ஏதோ ஒவ்வொரு சமாதானமுண்டு, இரண்டாவதுகொலைக்கு ஒன்றுமில்லை. தூக்குச் சூழ் போகிறவர்களால் எப்போதும் பெரிய குற்றவாளிகள். ஜாக்கிமுசமானது குற்றவாளிகளை விர்த்திசெய்து, பின்பு தன்னுடைய பராக்கிரமத்தைக் காட்டுவதற்கும், தான் மிகவும் பரிசுத்தமாயிருப்பதாகத் தெரிவிப்பதற்கும் அவர்களைக் கயிற்றால் கட்டுகின்றது!

பாருங்கள், இவையெல்லாம் கொடுந்தன்மை; கொடிய மதத்தினால் வளர்க்கப்பட்டு விசுசிக்கப்படுகின்றன; உள்ளபடி கிரிஸ்தமதத்தைச் சேர்ந்தனவே, முக்கியமாய் அந்த மூடபத்தியைச் சேர்ந்தனவே. இரத்தஞ்சிந்தாமல் பாவ மன்னிப்பு கிடையாதது. உயிர்போக்குந் தெண்டனையை நிறுத்திப்போட யார்சம்மதித்தபோதிலும் பாத்திரிமார் சம்மதிப்பது அரிது. அவர்கள் பயமுறுத்தித்தான் ஆளவல்லவர்கள்; தூக்குமரமும் கரகாக்கினியுமில்லாவிட்டால், அவர்கள் உடனே விட்டொழியவேண்டியவர்கள்தான்.

ஒருமனிதனைத் தூக்கிற்போடுவதைப்பார்க்கினும் மகாஜனங்களுக்கு அதிக மூர்க்கமானசெய்கை வேறென் றிருக்கிறதா? அதைக்குறித்து நினைத்துப்பாருங்கள். அதுகொலையைவிட அதிக கெட்டது. சாதாரணமாய் கொலையிலே கொலையுண்டவன் தனக்கு இன்ன ஆபத்து வரப்போகிறதென்று முந்தி தெரியாமலே யிறந்துபோகிறான்; குற்றவாளியோ மரணசித்தசவ்திக்கப்பட்டபின்பு பலவிசை சிலவாரம் சம்மானவக்கப்படுகிறான். மகாஜனங்கள் அவனைச்சித்திரவேதனை செய்கிறார்கள்; அதாவது—தூக்குமரத்தையும் கயிற்றையும் பாவித்துக்கொள்ளுவதற்கும், பின்கட்டாய்க்கட்டப்பட்டதாயும் கழுத்தில் கயிறுமாட்டியிருப்பதாயும் உணருவதற்கும், அதைக் கிணவிற்கண்டு, கயிறில் தொங்குகிறப்போல பெருமூச்செறிந்து, திகிலுடனே விழித்துக்கொள்ளுவதற்கும் அவனுக்கு சாவகாசங்கொடுக்கிறார்கள். அவன் ஒரோஒருதரம் ஒரு நபரைக்கொன்றதினாலே அவனை மகாஜனங்கள் ஆயிரந்தரம் கொலைசெய்கிறார்கள். இது—விசாரணைக்கார்த்தராகிய ஏகோவாவைப்போலவும் இக்காலத்துப் பாத்திரிமாவாப்போலவும், ஆழ்ந்த சருத்தடனே சார்தமாய்ப் பழிவாங்குகிறதல்லவா? அதை ஒருவன்செய்தால் மிகவும் பரிதாபப்படத்தக்கதுதான். ஆனால் ஒருதேசத்தாராகிய அசேஷ ஜனங்களும் ஒருவனைக் கொலைசெய்ய ஒன்றுசேர்ந்து, அதையும் திருத்தமான கொடுமையோடு செய்வது எப்படிப்பட்டதோ? இது அளவிட்டுச் சொல்லக்கூடாமையான மூர்க்கத்தனம்.

இந்தக் கொடியசட்டங்களைச்செய்து ஆதரித்துவரும்படி பார்லிமெண்டு மெம்பர்களை நிர்ப்பந்திக்கிற பாத்திரிமார்களை நாம் நிர்ப்பந்திக்கிறவரையில் தூக்கில்போடுவது ஒழியாதென்று நினைக்கிறேன். நாம் கொஞ்சம் முன்னுக்கு அடியெடுத்துவைத்து பார்லிமெண்டு மெம்பர்களையாவது குருக்கன்மனையாவது, தூக்கிற்போடுந் தங்கள் தொழிலை அவர்களையே நடத்தும்படி நாம் செய்கிறவரையில், தூக்குக்கொலையை நாம் நிறுத்த மாளாதென்பது எனது தாற்பரியம். முக்கியமாய் அவர்கள் சுயக்கியானி ஒருவனைத் தூக்கிற்போடவேண்டியதாயிருந்தால், அவர்களிற்சிலர் அதைத் தாங்களே செய்வார்களென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. நமது சட்டநிர்மானாதிகாரிகளே தங்கள் கொடிய சட்டங்களை நிறைவேற்றுவதைப் பார்ப்பது வேடிக்கையான காட்சிதான். அந்த துணைமார்கள் ஒருகுற்றவாளியின்பேரில் தங்கள் தொழிலைத் தாங்களேசெய்து முடிப்பதைப் பார்ப்பது பின்னும் விநோதமான காட்சியே. ஆயினும், ஒரு பிஷ்ப்பாவது எத்தனையோ புதங்கன்கண்ட ஏகோவாவாவது பூர்வீக மோஸ்தரிலே உக்கிரங்கொண்டு, தூக்குமரத்தைச் சுற்றிச்சுற்றிக் கூத்தாடிக்கொண்டு, ஏககாலத்தில் அடைஜன்பேரைத் தூக்கிறொங்கவிட்டுச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி, அதைப் போதாமல் சுற்றுமுற்றும்பார்த்து, ஐயோ, இன்னும் தூக்கில் மாட்டுவதற்குப் பெருத்த குழப்பப்பட்டால் தாவனையா யிருக்குமென்று நினைத்து ஏங்கிநிற்பதைப்பார்ப்பது எவ்வளவு விநோதமான காட்சியாயிருக்கும்!

ஒருவனைத் தூக்கிற்போடும்படி உண்மையாகவே யிரக்கமுள்ள வேறொருவனுக்கு உத்தரவுசெய்யப்பட்டால், இவன் உடனேதன்னைத்தானே தூக்கில்மாட்டிக் கொள்வானென்று என்னுடையதுணிவு. கோபத்திலே நம்மில் அநேகர் அடிக்குஅடியாவது ஓடிக்கு இரண்டடியாவது அடிப்பார்களுள்ளும், நம்மைநாம் காத்துக்கொள்வதில் சட்டத்தையிறுப்போம் அல்லது கொலைசெய்தாலுஞ் செய்துவிடுவோமென்றும் நாம்நினைக்கக்கூடும்; ஆனால் கோபமூட்டப்படாதிருக்கச்சே, சாந்தத்தடனே தனபோலியமனிதனை, மூட்டையிலிருந்து கரியைக்கொட்டிவிடுவதுபோல ஏதோஒரு சாதாரணமான வேலைபுரியு மோஸ்தராகத் தூக்கில்மாட்டிக் கழுத்தையொடித்துக் கொல்லுகிற

வனுடையநிலைமையை எண்ணிப்பார்ப்போம். இதைச்செய்யத்தக்கவன் சுத்தமாய் நாகரீகமற்ற இழிவான மவுடிகன்தான். இந்த ஒருசங்கதியே தூக்கிற்போடுவதை நிர்திப்பதற்குப் போதுமானதாயிருக்கிறது. நமதுதேசத்தாருக்குள் மிகவும் இழிவான மிலேச்சன்தவிர இந்தக்காரியத்தை வேறொருவன் செய்யமாட்டான். அணுவத்தனையாவது மனிதத்தன்மையுள்ளவன் தூக்குப்போடுகிறவனு யிருக்கமாட்டான். இதனாலேயே தூக்கிற்போடுவது குற்றமென்றும், மகாஜனத்தக்கு அவமானமென்றும், நாகரீகத்துக்குப் பழியென்றும், கொடுமையில் மிகுந்திருக்கிற அம்சமென்றும், ஆனால், மந்திரக்காரி, யூதன், மதப்பித்தொழிந்தவன் இப்படிப்பட்டவர்களை பூர்வகாலத்து பகத்திமான்கள் தீயிலிட்டுச் சுட்டெரித்து, கடவுளிடத்தம் மாநிடரிடத்தும் தங்களுக்குந் அன்பைத் தெரிவித்தகொடுமைகளுக்குப் புறம்பான கொடுமையென்றும், விளங்குகிறது.

A. M.

§ 3 மெய்யறிவு.

உ - ம் பாகம்.

ஆத்துமா அழிவில்லாததா?

(208-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

உன்மத்தன்விஷயத்தி லிருப்பதுபோல, மூளையின் ஏற்பாடு பழுதாகவாவது குறைவாகவாவது திருக்கும்போது, அறிவும் குறைவாயிருக்கிறதே, ஒரு உன்மத்தன் மனத்தொழிலைச் சரியாய்ச்செய்ததை எவனுகிலும் எப்போதாவது பார்த்திருக்கிறானா? அப்படிப்பட்டவனுக்கு நீ அறிவை யூட்டமாட்டுவையா? அறிவு விளங்கப்பண்ண முயற்சிசெய்தபோதிலும், அதுகுறைவு குறைவாகவேயிருக்கும். மனத்தொழில்களை நடத்துவது மூளையென்பதற்கு இந்தருஜாவே போதாதா? மூளையின்சக்தி குறைவாயிருக்கும்போ தெல்லாம் மனதின் சக்தியும் குறைந்தி ருப்பானேன்? என்று (Robert Cooper) வினவுகிறார்.

ஆத்துமாவின் தொழில் அறிவென்றால், தேகத்திற்கு நோயுண்டாகும்போது ஆத்துமாவின் தொழில் கெடுவானேன்? ஆத்துமா அழிவில்லாததாயிருக்க, அது அழியத்தக்க இந்ததேகத்தில் சேர்ந்து தேகம்படுகிற அவஸ்தைகளுக்கெல்லாம் ஆளாகுமோ? நாகசரம் உறுதுகிறவன் அந்தநாகசரம் கெட்டுப்போகும்போது அதில்உறுதியும் தொனிமொழும்பாம் லிருப்பதுபோல, மூளையைத் தன்னுடைய கருவியாகக்கொண்டு வேலைசெய்கிற ஆத்துமா அந்தக்கருவி கெட்டுப்போயிருக்கும்போது அதின்மூலமாய் ஒன்றும் செய்யத்தக்கதல்லவென்றால், ஆத்துமாவிற்கு மூளையென்பதொன்று இருக்கவேண்டுமென்றும் அந்த மூளை நல்லஸ்திதியி லிருக்கவேண்டு மென்றும் சொல்லவேண்டியதாகிறது. ஆத்துமாவிற்கு அவசியம் மூளை யிருக்கவேண்டியதாகில் மூளையில்லாவிட்டால், ஆத்துமா இருந்தும் பிரயோசனமில்லை; ஆத்துமா இருப்பதுகூடநமக்குத் தெரியாதல்லவா?

அறிவுக்கு ஸ்தானம் மூளையென்பதினால், தலைபை தேகத்திலிருந்து வேறுபடுத்தியபோதிலும், மூளைதன்னுடைய அறியுந்தொழிலைச் செய்யவேண்டுமே யென்று கேட்கிறார்கள். அப்படி கேட்பதுநிபாயமேயாயினும், மூளைக்கு ஹிருதயத்திலிருந்து ரத்தநாடிகளின் வழியாய் ரத்தம் போகவேண்டுமென்பதையும், அப்படி ரத்தம்போனாற்றான் மூளை தன்னுடைய வேலையைச்செய்யுமென்பதையும், ரத்தம்ஒழிய, அந்தவேலையும் ஒழியுமென்பதையும், அவர்கள் கவனிக்கவில்லை போலும். அப்படிக்கேட்கிறவர்களுக்கும்பிரமண பூர்வகமாய் உத்தரஞ்சொல்ல ஐரோப்பாசாஸ்திரிகள் ஏற்பட்டிருக்கிறார்கள். (Dr. Buchner) புஷ்னர் என்னும் சாஸ்திரி அடியில் கண்டவாறு எழுதுகிறார்.—ஒரு நாயின் தலையை அறுத்துவிட்டு, அந்தத்தலையின் உயிர் படிப்படியாய் அற்று, கண்கள் மூடிக்கொண்டு, மற்றவுறுப்புக்களும் முறைத்துக்கொள்ள, அந்தச்சமயத்தில் மூளைக்குப்போகிற நாடிகள்வழியாய் ரத்தத்தை உட்புகுத்தினால் குடுகுதுகிறது, உயிர்நீங்கியதலைக்கு மறுபடி உயிரு

ண்டாகிறது, கண்கள் திறக்கின்றன, உணர்ச்சியும் உண்டாகிறது, அந்தத்தலை பக்கத்திலிருக்கிறவர்களை கண்களால் உருட்டி உருட்டிப் பார்க்கிறது; அந்தநாயின் பெயரைக்கொண்டு அழைத்தால் அழைக்கப்பட்டவழியாய்க் கண்கள் பார்க்கின்றன. உயிர்மறுபடியாகிறது இந்தக்குறிகள் அப்படி ரத்தம்ஏற்றிக் கொண்டிருக்கிறவனாயில் இருக்கின்றன; ரத்தமேற்றுவதை நிறுத்தினால், அந்தக்குறிகள் ஒழிந்துபோகின்றன; மறுபடியும் ஏற்றினால் மறுபடியும் உண்டாகின்றன. மனிதனுடைய அறுபட்ட தலையில் இன்னும் இந்தப்பரிட்சை செய்து பார்க்கவில்லை; செய்தால் அப்படியே சித்தியாகுமென்று நினைக்கலாம். இப்படிப்பட்ட பரிசோதனை செய்துவருகிறவர்களில் முக்கியமானவராகிய (M. Brown Sequard) என்பவர் சிலநாள்களுக்குமுன்னேதான் ஒரு மனிதனிடத்திருந்து அறுத் தெடுத்திவிட்டபட்டகையில் பரிட்சைசெய்து பார்த்தார். உஷ்ணம், உணர்ச்சி, விரல்கள் மடங்கல் முதலிய அகற்குண்டான சகலதொழில்களும் நிறைவேறின. அவர் அலுத்துப்போகிறவரையில் விட்டுவிட்டுச் செய்து சித்தியாவதை நிச்சயப்படுத்தினான்று, இப்படி மேற்கண்ட சாஸ்திரியார் சொல்வதைவிட வேறென்ன ருஜுவேண்டியிருக்கிறது? மேற்கண்ட நியாயங்களை சரியானவைகளென்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறவர்கள் அடியில் கண்டிருக்கிற வர்த்தகசங்கதியை உண்மையான ஆத்மவியாபாரந்தானென்று நினையாமற்போகார்கள்.

கப்பல்யாத்திகா செய்தும் ஒடி அலைந்துதிரிந்தும் ரத்நமுதலிய உயர்ந்தசரக்குகள் முதலாய்த் தாழ்ந்த சரக்குகள் வரையில் கொள்வன விற்பன செய்து, ஒவ்வொருசரக்கை எடுத்தலளவை, முகத்தலளவை, நீட்டலளவை, எண்ணலளவை என்னும் ஒவ்வொருவரளவையால் அளந்து வர்த்தகம்பண்ணுகிற வியாபாரிகள் ஒருகால் லாபமடைவதும் ஒருகால் நஷ்டமடைவதும் போலல்லாமல், ஆத்துமாவென்னும் ஒரேஒருசரக்கை கிரயத்துக்குக் கொள்பவன் பெற்றுக்கொண்டதாக மந்திரமாகிய தந்திரத்தினால் பாவனைகாட்டி மயக்கிவிட்டு, எவ்வளவேனும் செலவிடாமலே தங்கரிடத்திலேதானே எப்போதும் இருப்பாக வைத்துக்கொண்டு, அந்த ஒரேசரக்கைப் பலருக்கும் வாயினால் காட்டிக்காட்டி மறைத்துமறைத்து, பவித்திரம் பாபநாசனம், ஆத்மசுத்திபஞ்சகவ்யம், புண்ணியாவாசனம், கர்ப்பணம் முதலிய காலனா அடையனா லாபமுள்ள சிறுவர்த்தகங்கள் தொடங்கி, துலாபாரமுதலிய பெருவர்த்தகங்கள் வரையில் எதையும் விடாமல் அந்த ஒரேசரக்கிலே, மேற்கண்ட நான்கு அளவைகளாலும் வாயினால் அளந்து காட்டி, நஷ்டமென்பதெவ்வளவேனு மில்லாமல் நிச்சயமான லாபத்திற்கே வியாபாரஞ்செய்கிற நமது ஆசாரியர்களும் குருக்களமார்களும், தங்களுடைய சொந்தலாபத்திற்கேதங்கள் சரக்கை எவ்வளவுசிலா நித்துச் சிரேஷ்டப்படுத்தவேண்டி யிருக்கிறதோ அதைநாமே போசித்தறியவேண்டும்.

ஆத்துமா அழிவில்லாத பதார்த்த மென்பதொன்று ஏற்பட்டதினால்லவா உலகத்தில் அநேகமாக வெவ்வேறு மக்களும், அந்தந்த மதத்திற்கு வெவ்வேறு வேதாகம சாஸ்திரபுராணங்களும், அததற்கு உபபலமாக அநேக அற்புதங்களும், இவைகாரணமாக நமக்கு வீணதிரவியச்செலவும், அநேகருக்கு ஜீவனோபாய முழுண்டாகி, எவ்வளவோ மலைந்து விளிந்துபோயிருக்கிறதென்று யாவருக்கும் ஸ்பஷ்டமாய்விளங்கும்.

ஆத்துமாவென்கிற அழிவில்லாத ஒருபொருள் இருக்குமாயின், அப்படிப்பட்ட பொருள் இல்லை யென்று சொல்வதினாலே அது அற்றுப்போய் விடுமோ, அல்லது அதற்குத் திங்குதான் வருமோ? நாம் இந்தவிஷயத்தை துரபிமான மில்லாமல் யோசித்துப்பார்த்து அறிந்துகொள்ளவேண்டும். (உண்மையான) சாஸ்திரானுசாரமாய்ப் பார்க்கில் மேற்கண்ட விதமாய்த்தான் முடியும். மனிதனுடைய ஆத்துமா அழிவில்லாததெ

ன்பதற்கு விக்ஷிணம் வந்தபோதிலும், அவனுடைய நற்செய்கைகளுக்கு அழிவுவருமோ? அழிவுவருமென்றே சிலர்சொல்லுவார்கள். அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைப்பற்றி நான் எழுதுவதற்கு இது இடமல்லாததால், பின்வருஞ் சஞ்சிகைகளிலொன்றில் எழுதக்கூறுகிறேன். மனிதனுடைய ஆத்துமா அழிந்துபோவதா அல்ல, அவனுடைய நற்கிரியைகளும் நல்லெண்ணங்களும் அழியாமலேயிருந்து, பின்வருகிறவர்களுக்கு வழிகாட்டிக்கொண்டே யிருக்கும்.

வர்த்தமானம்.

பிரமாதம்.—சென்னையைச்சார்ந்த 'பீப்பிள்ஸ்பார்க்கு' என்னுந்தோட்டத்தில் சிலவருஷங்களாய் நடந்துவருகிறபடி இவ்வருடத்திலும் சந்தைவேடிக்கை நடந்துவருகையில் சென்ற சக்ரவாரம் சாயங்காலம் தீபபொதிபட்டு பந்தல்பற்றிக்கொண்டு நேரிட்ட உயிர்ச்சேத முதலிய மகத்தான ஆபத்தை தெரிவிப்பது மிகவும் விசனகரமாயிருக்கிறது. மறுநாள் சனிவாரமும் சில பிரேதங்கள் உருசெரியாமையினாலும், சுற்றுப்புக்கங்களிலுள்ள தங்கத்தங்கள் உறவினரும் நண்பர்களும் என்னகடியானார்களோ வென்கிற ஏக்கத்தினால் ஜனங்கள் அலைந்துதிருந்தினாலும் பட்டணம் அல்லகல்லோலமாயிருந்தது. தீயினால் வருத்தமுற்றவர்களெல்லோரும் உடனுக்குடனே ஜனரல ஆசுபத்திரிக்குக் கொண்டுபோகப்பட்டு, மற்ற ஆசுபத்திரிகளிலுள்ள ஸ்திரீவைத்தியர்கள் முதலாய் வெளிவைத்தியர்கள் சிலரும்வந்து உதவிசெய்தார்கள். தளரகள்முதலானவர்கள் தீயினின்றும் ஜனங்களைவெளிப்படுத்த வெகு பிரயாசை யெடுத்ததுகொண்டார்கள். நசுங்குண்டும் மிதிபட்டும் இறந்தவர்கள் பலர். தோட்டத்திலகப்பட்ட பிரேதங்கள் 244, காயம்பட்டு ஆசுபத்திரிக்குக் கொண்டுபோகப்பட்டவர்கள் 104, அவர்களில் மறுநாள் 12 மணிக்குள் இறந்துபோனவர்கள் 48. இன்னும் இரண்டுமூன்றுநாள்செல்லாமல் செவ்வையான விவரந்தெரியவராது. சிலகுழந்தைகள் அகப்பட்டு அயலார்கொண்டுபோய்வைத்திருக்கிறார்கள்.

[இப்படிப்பட்ட சங்கடத்தினால் அச்சாபீசுக்கு வேலைக்காரர் ஒருவரும் வராமையென்றி இவ்வாரபத்திரிகை கொஞ்சம் தடைபட்டது.]

பர்மா.—புத்தமதபெரியகுருக்களும் சிலமுக்கியமானகுருக்களும் ஸர் பிரிடிசு ராபர்ட்ஸ் அவர்களைகிரிஸ்தம்ஸ்தினத்தில் கண்டுகொண்டு, தேசத்தில் அமைதியுண்டாயிருப்பதற்கு சகலவிதத்திலும் உதவிசெய்வதாகத் தங்களிடத்தேத் தெரிவித்தார்கள்; அந்தவிஷயமாய்ப் பிரடி அவர்கள் செய்துவருமுயற்சி இதுவரையில் விசேஷசித்தியடைந்ததென்று உறுதியாய்ச்சொன்னார்கள்.

அப்பர் பர்மாவிலேதற்காலத்தில் மிகுந்த குழப்பமுள்ளமாகாணம்—பேகனுக்கும் மயிங்கியனுக்கு மத்தியிலிருக்கிறமண்டு வின்தான்.

அப்பர்பர்மா வடபுறத்துக்கமீஷனராகிய மிஸ்டர் பர்கெஸ் அவர்கள் சமாதானமாகும்படி சாப்வாவை உடன்படுத்தித் திடமானசேனையோடுஉந்துக்குப்போக ஜனவரி-18-3-உ புறப்படுவார். காலாப்பட்டாளம் இரண்டும், 250 குதிரையுள்ள ராணுவமும், இரண்டுபிரங்கியும், மற்றதருப்புக்கும் ஷயா போவிலிருந்துஞ்செல்லும்.

ஜனரல்ஸ்டீவார்ட்ஆனவர் எதிரிற்சென்றராணுவதுக்குடியை சத்தருகும்புசுட்டதாகவும், கலசக்கரர்களில் அநேகர்கும்புகும்பாய்த்தங்கள் நிலையைவிட்டுத்திரும்பியோட்டம் பிடிக்கிறதாகவும் சகடங்கிலிருந்து தந்தியடித்தார்.

இயூவுக்குவடமேற்கு 28 மயல்தூரத்திலுள்ள குழப்பமான கிராமத்தின்பேரில் அனுப்பப்பட்ட 14வது துக்குடி பட்டாளம் பதினொரு கலசக்காரர்களைக்கொண்டு, சில ஆயுதங்களையும் 27 வண்டிகளையும் 198 மாடுகளையும் பிடித்துக்கொண்டதாகவும் நம்முடைய ஐதராபாத்துதீவாப்படையில் ஒருவன்தான் காயப்பட்டதாகவும், இயூ மாகாணத்திலிருந்துவந்த ரிபோர்ட்டினால் தெரியவருகிறது.

தமிழ்சந்தாவிபரம்.

உள்ளூர்—(அட்வான்சு.)				வெளியூர்—(அட்வான்சு.)					
				(தபாற்செலவுஉள்பட)					
Rs. A. P.				Rs. A. P.					
மாசம்	1-க்கு	0	4	0	மாசம்	1-க்கு	0	5	0
ஷை	3-க்கு	0	10	0	ஷை	3-க்கு	0	13	0
ஷை	6-க்கு	1	2	0	ஷை	6-க்கு	1	8	0

குத்துவெயிலே சினி

இந் துசுவக்கியான சங்கத்தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்ற

வாராந்த் திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

VOL. VI.—No. 3]

MADRAS:—SUNDAY JANUARY, 16, 287. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

சோல்லுந் சோல்லுப்பிற்தோர் சோலச் சோல்லு
வேல்லுந் சோலின்மையறிந்து.—குறள்.

திட்டுச்சம்பாஷணை.
இப்பிரபஞ்சவிகற்பம்.
இந்தத்தவபிரபாவம்.

சாதி - மனநீதி வாதம்.
பொங்கல்விருத்தாந்தம்.
வர்த்தமானம்.

திட்டுச்சம்பாஷணை.

ஒருவர்போசனத்துக்கு உட்காந்து, கலத்தில் அன்னம் அளி
சகப்பட்டவுடனே, அவருடைய நேசரோருவர் அதியாவசியச
மான காரியமாகவந்ததைக்கண்டு, அவர் எழுந்துபோயினர்.
அங்கிருந்தவர்கள் அன்னம் ஆறிப்போகாதபடி மனையினால் மூ
டிவைத்தார்கள். அவர் இரண்டொரு நிமிஷத்தில் அந்தகாரி
யத்தை முடித்துவிட்டுவந்து அந்த மனையையெடுத்துப்போட்
டுக்கொண்டு உட்கார்ந்தார். அதைப் பார்த்திருந்த நேசர் ம
னைதிட்டாய்விட்டதே, சமுவாமல் அதன்மேல் உட்கார்ந்துகொ
ண்டோ, என்னவென்று கேட்டனர். மெய்தான், கழுவினால்
திட்டுப்போமாகில், கலமும் கழுவிப்பட்டிருப்பதனால் திட்டுப்
போயிருக்குமென்றார். அதற்குச் சினைகர் அப்படியாமா,
கலம் அடிக்கடி எச்சிற்பட்டுத் திட்டாயிருக்கிறதே யென்றனர்.
விட்டுக்காரர் - முன்னே வாயில் எச்சிலுண்டாயிருக்கிறது; அந்
தெச்சிலைகையிற்பட்டு, அந்தக்கை கலத்தில்பட்டுண்டானதிட்டு
நமுவியும்போகாதிருந்தால், எச்சிலினால் திட்டுப்பட்ட, வலக்கை
யையும், கால்சுழுவதிலால் திட்டுப்பட்ட இடக்கையையும்
கழுவிப்போட்டுக்கூப்பிக்கொண்டு கடவுளைத்தொழுவதும் எச்
சிலுள்ளவாயினால் துதிப்பதும் சரியாகுமோவென்றார். சிநே
கர்ஜீவனுள்ளபிராணிக்கும் ஜீவனற்றவஸ்தவுக்கும் பேதலில்
லையாவென்றார். விட்டுக்காரர் - வஸ்தவினிடத்தத் திட்டுதலை
வதுபிரத்தியட்சத்தில் புலப்படவில்லை; சரீரத்தல் நோயுண்
டாயிருக்கும்போது, பற்றுப்போடுவதினாலும் ஒற்றடங் கொடு
ப்பதினாலும், மருந்து ஊறியும் சூடுதாங்கியும் குணமுண்டாவ
தை நாமுணருகிறோமாதலால், அதுபோல திட்டென்பதொன்
று உண்மைப்பொருளாயிருக்குமாயின் சரீரத்தல் துழையச்
சூடியததானென்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறதே யென்றார்.
சிநேகர் வெட்கி ஒன்றுஞ்சொல்லாமற்போய்விட்டார்.

இப்பிரபஞ்சவிகற்பம்.

(7-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

நெருங்கிய அறைகளிலும் அமுசிப்போன குப்பைகளும்
நாற்றமும் மிகுதியுமுள்ள இடங்களிலும் கரியமில்லவாயுமிகு
யும் இருக்குமாதலால் அத்தகைய இடங்களில் நாமடிக்கடி யிரு
த்தல்கூடாது. அங்கு இருக்கநேரிட்டால் மேலேய வாயுவை நா
ம்சுவாசிக்கும்படிநேரிடும். அந்தவிஷவாயு மெல்லமெல்ல உட்
சென்று நமதுரத்தத்தைக்கெடுத்து தலைநோய் சுரம் முதலிய
நோய்களை யுண்டிபண்ணும். ஆயினமையின், நாம் ஆரோக்கிய
மாய் வாழவேண்டுமாயின், பரிசுத்தமானகாற்றையே சுவாசித்
தல்வேண்டும். விட்டுமுற்றத்திலும், தெருவாசற்படிக்கு எதிரி
லும் ஜலதானாகள் குட்டைகள் முதலியவைகளில்லாமல் செ
ய்துகொள்ளல்வேண்டும். ஏனெனின் இவைகளினின்று கரிய
மலவாயுவாகிய விஷவாயு எழும்பி விடுகளை அசுத்தப்படுத்தும்.
நமது பள்ளி யறைகளில் சுத்தமானகாற்று வரும்படிக்கும் சு
வாசித்த அசுத்தமான காற்று வெளியேபோகும்படிக்கும் செ
ய்து கொள்ளல்வேண்டும். கட்டில்முதலான படுக்கைகளைச்ச
ற்றிலும் நல்லகாற்று உள்ளே நுழையாமலும் தடுக்கத்தக்க தி
ரைச்சிலைகளை தொங்கவிட்தல்கூடாது. சிலர் சுத்தத்தைத்தா
தக்க நல்லகாற்றுக்குப் பயந்து காற்றுவாவாத அறைக்குள்புகு
ந்துகொண்டிருப்பது என்னமெனக்கம்!

வாயுவானது பிராணவாயு, நிற்குண (உப்பு) வாயு என்னும்
இரண்டுவாயுக்களின் கலப்பு என்று முன்னர்கூறி யிருக்கின்

றேம். இவ்விரண்டையன்றி வேறு சிலபதார்த்தங்களுண்டு
ன்றும் அவற்றுள் கரியமில்லவாயு விஷவாயுவென்றும் சென்ற
வாரப்பத்திரிகையில் நன்குவிளங்கக்கூறினோம். வாயுவில், பி
ராணவாயுவும். நிர்குணவாயுவும் நீங்க இருப்பன நீராவி கரி
யமில்லவாயு, இவ்விரண்டைப்பற்றியும் நண்டு வியவகரிப்பாம்.

நீராவியின்னதென அறியவேண்டுமாயின் ஒருபாத்திரத்தி
ல் கொஞ்சம்ஜலத்தைக் கொண்டுவருங்கள். அப்பாத்திரத்
திலுள்ள ஜலத்தைப் பொங்கும்படிசெய்து அப்போது நடக்
கும் கரியங்களை கவனித்தால் நீராவியினது தன்மைநன்குவி
ளங்கும். அப்பாத்திரத்திலிருந்து வெண்மையானபுகைகளும்
பிவெளிவாயுவுடன் கலக்குந்தோறும் பாத்திரத்திலு் புகைவந்
துகொண்டேயிருக்கும். அப்புகை வெளிவாயுவுடன் கலந்து
நமது கண்ணுக்குத்தெரியாமற்போய்விடும். இங்ஙனம் புகை
பாத்திரத்திலிருந்து புறப்படுந்தோறும் பாத்திரத்திலுள்ள ஜல
ம்குறைந்துகொண்டே யிருக்கும். நாம் நெருப்பை அணைக்
காமலிருந்தால் பாத்திரத்திலுள்ள ஜலம் கொஞ்சம்கொஞ்ச
மாய்க் குறைந்துகொண்டுவந்து கடைசியில் ஜலமில்லாமற்
போய்விடும். இந்த ஜலமெங்கேபோயிற்று? அந்தஜலம் எவ்
வாற்றாலும் அழிந்துபோகவில்லை. ஆனால் அந்த ஜலம் ஆவி
யாகமாறி வாயுவுடன் கலந்திருக்கின்றது. ஆயினமையின்பா
த்திரத்திலிருந்து ஜலம் நீராவியாக வாயுவிற்கலந்திருக்கின்ற
து. இந்த நீராவி வாயுவுடன் ஒருவேளைகொஞ்சமாகவும் ஒரு
வேளைமிகுதியாகவும் கலந்திருக்கும். இந்த ஆவிதான் மேகம்,
மூடுபனி, மழை, உறைபனியாக இருந்து மறுபடியும் பூமியிற்
சேரும். இவ்வுக்தைப்பற்றி பூமியில் சூரியன்வது வெப்பத்தா
ல் ஜலமானது ஆவியாய்மாறி மேகம், மூடுபனி, உறைபனி, ம
ழையாகவிருந்து மறுபடியும் பூமியிற்சேரும். இவ்வாறே ஜ
லமானது வெப்பத்தாலாவியாக மாறுவதும் ஆவியானது குளி
ர்ச்சியால் ஜலமாவது மியற்கை. இவ்வுண்மையரிதாதவர்கள்
மேகங்களுயிருள்ளவைகளென்றும் அவைகள் சமுத்திரங்களி
லும் மலைச்சாலைகளிலும் வந்திறங்கி ஜலபானம் பண்ணுமென்
றும் கூறித்தீர்வர்.

பூமியிலுள்ளஜலம் உஷ்ணத்தால் ஆவியாகமாறி காற்றில் க
லந்திருப்பதே நீராவியென்றும், இந்த நீராவி வாயுவுடன்
ஒருவேளை கொஞ்சமாயும் ஒருவேளைமிகுதியாயும் கலந்திருக்
குமென்றும், அவ்வாறு கலந்திருக்கும் ஆவியே மேகம் மூ
டுபனி, மழை உறைபனியென்றும் மேலே விளக்கினோம்.
மிக வெப்பமானவாயுவில் நீராவிஅதிகமாயிருக்கும். வாயுவிற்
கு வெப்பம் குறையக்குறைய நீராவியும் குறைந்திருக்கும். குளி
ர்ந்தவாயுவைவிட சூடானவாயு அதிக நீராவியைக்கொள்ளும்.
இதை எளிதுணருதல்கூடும். நாம் சுவாசம் வெளியேவிடுந்
தோறும் சற்றுநீராவி வெளிவருதல் இயல்பு. நம்மைச்சூழ்ந்
துள்ள வெளிவாயுவில் காங்கையதிகமாயிருக்கின் நாம்விடம்
சுவாசத்திலுள்ள நீராவி கண்ணுக்குப்புலப்படாது. ஆனால்
நம்மைச்சூழ்ந்துள்ளவாயு அதிக குளிர்ச்சியாயிருக்கின் வெளி
யேவரும் நமது சுவாசத்திலுள்ள நீராவி புகையைப்போல் கா
ணும். இதை கவனித்துப்பார்த்தால் நன்குவிளங்கும். இங்ங
னம் புகையாய்க்காணுதற்குக் காரணம்பாடுதெனின் விளம்புவா
ம். காற்று குளிர்ந்திருக்குங்காலங்களில் நீராவியைக் கொள்ளச்
சூடவில்லைபாதலால் அது புகையைப்போல் காணப்படுகின்ற
து. மேலும் எந்தகாலத்திலாவது கண்ணடிமுதலிய குளிர்ந்த
வஸ்துக்களின்மேல் மூச்சைவிட்டுப்பார்த்தால், உடனே அதில்
நீராவிதங்கும், மற்றகாற்று காற்றுடன்கலக்கும். உடனே அது
நீராய் விடும்.

குளிர்ந்தவாயுவிற்கு நீராவியையடக்கும் வலிமைகுறையும்.
இனி நீராவி வாயுவிற் கலந்திருப்பதெப்படியென்றும் பிரிவதெ
ப்படியென்றும் விசாரிப்போம். ஒரு மட்டாரண்டத்திலேனும்
ஒருதாம்பாளத்திலேனும் கொஞ்சம்ஜலம்விட்டுப்பாருங்கள்; அ
தைக்காற்று ஆறும்படிவைத்தால், மேற்படி பாத்திரத்
ஜலம் இரண்டொருநாளில் சுண்டிப்போம். அந்த நீ
கிரகிக்கப்படுகின்றது. இப்படி யந்தகொஞ்சம்ஜல
ரிட்டதுதான் இவ்வகண்டபூமியிலுள்ள எல்லா

ரிசிம். குளம், குட்டை, கடல் முதலிய விடங்களிலுள்ள ஜலமுமீ ராவியாக காற்றில்தங்கும். குளிக்காற்றைவிட உஷ்ணமான காற்றில் நீராவி அதிகமடங்கு மாதலால், இராக்காலங்களைவிட பகற்காலங்களிலும், குளிக்காலத்தைவிட கோடைகாலத்திலும், நீர்திகமாக ஆவியாகும். இதற்கு உதாரணம். ஈமானவழிகளில் வெயில்காயும்போது அங்குள்ள ஜலம் ஆவியாக மாறுவதால் அவ்வீம் உலர்ந்தபோகின்றது. அவ்வாறு குளியன்பிரகாசிக்காவிட்டால் அவ்வீரம் சீக்கிரத்திலுருதலில்லை. பூமியிலுள்ள ஜலமானது உஷ்ணத்தால் நீராவியாகக் காற்றில்சேரும். வாயுவினுள்ள நீராவியானது குளிர்ச்சியால் ஜலமாகும். ஜலம்நீராவியாவதும் நீராவிஜலமாவதும் முறைமே உஷ்ணத்தாலும் குளிர்ச்சியாலுமென உணர்க. இ. மு.

இந்துதத்துவபிரபாவம் (7-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

இவ்விந்து தத்துவப்பிரபாவத்தில், இனி நாம் நிறுத்தமுறையானே கூறும்பான்மையதான விஷயம் யோகம். இஃது பஞ்சலியாலருளப்பட்டது. யோகமெனப்படுவது போக்கால் பெரும்பான்மையும் சாங்கியத்தை உறுதித்ததேனும் சித்தாந்தத்தில் கடவுளொருவர் உண்டென்பதே அதன்கொள்கை. இஃது பிரபலமாய் * வாசியோகமென்றும், சித்தயோகமென்றும் இராஜயோகமென்றும் மூன்றுகாமிக்கத்தியினை யுடையது. நெடுநாள் வாழவேண்டுமென்னும் பேரவாழ்கொண்ட சிலர்காயகற்பங்கள் தேடியுண்டு, தேகம் வலிவடைந்ததாய்க்கருதி, உசுவாச நிசுவாசாதிகளை விளைவிக்கும் இடைசிலை பிள்கலைகளை சுழிமுனாடியிலொழிக்கிச் சபம்போல சிறிதுநேரம் சலனமற்றிருக்கின்றனர். இதனால் தேகநாடிகடோறும் தந்தக்கடோறுஞ் சென்றிழியுங் குருதி மூளைக்கேறிச் சித்தப்பிரமையாக ஓர் ஜோதிபோல் தோன்றும். இந்த ஜோதியைத்தான் வாசியோகிகள் பற்பலவாறு கூறுகின்றனர். இன்னிலையிலுள்ளவர்கள் ஓர்வித ஓங்காரசப்தம் தமக்குக்கேட்பதாய்ச் சொல்கின்றார்கள். நாம் இருசெவியும் பொற்றிச் சிறிதுநேரம் உற்றுக்கேட்டால் ஓர்வித சப்தங்கேட்பதுபோல் தோன்றும். இதன்காரணம் யாதெனின் நமது செவித்துளையிலுள்ளவாயு போசிடமில்லாது செவிநாடியில் இடைவிடாது தாக்குகின்றது; அஃது அவ்வாறு தாக்குந்தோறும் நமக்கு சப்தங் கேட்பது போலிருக்கின்றது. யோகிகள் வாயுவை அடக்குவதனுடன் டாகும் இத்தொனியையே ஓங்காரசப்தமென்கிறார்கள். சித்தயோகமாவது அணிமா லக்ஷிமா முதலிய அஷ்டமா சித்திகளையும் பெறும்படி துழைந்து மேற்கூறியவாறுசெய்தல். இராஜயோகிகள், மனிதன் இறக்கும்போது எதை இச்சிக்கின்றானோ அவ்விச்சையைப் பூர்த்திசெய்யும்படி மறுபடி பிறப்பானென்னும் நம்பிக்கையுடையவர்களாதலான், அறிவானது யாதொன்றையும் இச்சியாது நித்தியையில் லயப்பட்டுருப்பதுபோல், நாட்டகுன்னியமாகும்படி மேற்சொன்னவாறு யோகம் புரிக்கின்றார்கள். இவையனைத்தும் பாதஞ்சல ரகசியத்திற்பகர்ந்திருக்கின்றது. இவற்றின் காரியங்கள் (தாதுத்வ ஆகருஷணத்தில்) [Mesmerism] நன்குவிளக்கியிருக்கின்றது.

உபாங்கங்களிற் பிரதமமாகிய மீமாம்சமானது பூர்வமீமாம்ஸமென்றும் உத்ரமீமாம்ஸமென்றும் இருபகுதியினையுடையதாக விருக்கின்றது. பூர்வமீமாம்சமானது பத்திமார்க்கத்திற்குரிய கிரியாகாண்டங்களைப்பகர்கின்றது. வியாசப்பிராசதமாகிய உத்ரமீமாம்சமோ ஞானமார்க்கத்தை நவிலும். இஃது நானென்பதெதுவோ அதுவே சகலமுமென்றும், அதற்குப்பிறம்பாய்க் காணப்பட்டதெல்லாம் மனோபிராந்தத்தால் விளங்கிநிற்பதாதலால் மித்தையென்றும், மனோபிராந்தமெனப்படுவதே மாயையென்றும் (Delusion) காணப்பட்ட திரிஸ்வியபதார்த்தமெல்லாம் மாயாவசப்பட்டு பொய்ப்பொருளாய் மரித்தலால் நாமருபக்கிரியாவசத்தெல்லாம் நானென்பதல்லவென்றும் அன்மைச்சொல்லினாலுறையும். உலகாத்தமகமாயுள்ள பீரம்மமே அதுவென்றும் அதுவே பிரபஞ்சமாய்ப் பரிணமித்ததென்றும், அதையதுவாய்க்காணுதலே ஞானமென்றும் அதைவிசிற்பித்துக்காணுதலே மாயையென்றும் வேதாந்திகள் சொல்வர். இதுவே (Pantheism) எனப்படுவது. இஃது உபநிஷத்துக்களில் நன்குவிளங்கும்.

* இஃது இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தார்ணை, தியானம், சமாதி, என்னும் எட்டுவிதப்படும்.

30 சாதி.

மனுகமனுகுலத்தாரால் தருமசாத்திரமென்று அறியப்பட்டதெதுவோ அதுவே நீதி நூல். பரிசேடமின்றி எதார்த்த உபதேசமுள்ளதாவண்டும்.

பரிசேடமின்றி எதார்த்த உபதேசமுள்ள சாஸ்திரமெதுவோ அதுவே மெய்நூல்.

மனுநீதி நூலோ அத்தன்மை யுடைத்தல்ல, ஆதலால் அது மெய்நூல் அல்ல.

மனு நூலில் வருண பேதத்தைப்பற்றிய அரோசியமான கட்டுக்கதைகள் விஸ்தாரமாக நிறைந்திருக்கின்றன.

மனு மனிதர்களுக்கு நற்போதனை யூட்டி அவர்கள் நன்மார்க்க ஞானம் பெற்று நடைற்ற மடையும்படி நூண்டுதற்கேற்ற யதார்த்தத்தை எழுதிவைத்ததாகக் காணவில்லை. ஆதலால், அதனை சத்திய நூலென்று ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாது.

ஆகவே, மனு நூலில் சொல்லியிருக்கிற வருணபேதத்தை மெய்யென்று அங்கீகரிப்பதெப்படி?

இப்பரியாய தீபத்தின் இலௌகிகவைதிக நூல்களில் அனந்தம் பேதமையினால் உண்டானவையாய்த் தெரிய வருகிறது. ஆனால், ஜாதிபேதமோவெனில், கர்வத்தினாலும், இறுமாப்பினாலும், பொருமையினாலும், சோம்பலினாலும், பகுத்தறிவில்லா மாந்தர்க்கு தூர்ப்போதனையூட்டி ஆசைகொருத்தி நாசம் வருவித்து அவர்கள் தங்களுக்குக் கீழமைந்து ஒழுகவேனுமென்று ஆணவசிரந்தையினால், ஏற்படுத்தப்பட்டதென பூரணமாய்த் தெளிவாகிறது.

ஜாதி பேதத்தைப்பற்றி இருவித அபிப்பிராய முண்டாகிறது. அவை:—1 ஜன்மத்தினாலோ அல்லது, 2 தொழிலினாலோ வென்பதே.

1. ஜன்மத்தினால் ஜாதி பேதம் ஏற்பட்டதெனில், பூலோகத்து மனிதர் அனைவருக்கும் காமக்குரோத முதலியவைகளும் மெய் வாய் முதலியவைகளும், சுவை யொளியோசை முதலியவைகளும், மனம புத்தி முதலியவைகளும், விருப்பு வெறுப்புகளும் சரியாய்ச் சமைந்திருப்பதினால், இவன் பிராமணன் இவன் கூதத்திரியன் இவன் சூத்திரன் என்னும் பேதம் எப்படி வெளிப்பட்டது? வருணபேதம் வழங்கவேண்டுமென்பது பிறவிக்குணமானால் தேகத்தில வருணபேதத்தைக் குறித்தும் யாதொரு அறிகுறியும் வெளிப்படாதிருப்பதுமன்றி, நம்பத்தகுந்த சாதாரண கலைகளில் ஒரு அத்தாட்சியேனுங் கண்டதுமில்லை. ஆயிரங்கோடி ஜனத்திற்கு மேற்பட்ட பூலோகத்தாருக்குள் நூறுகோடிக்கு உட்பட்ட இத்தேசத்தார்மாத்நிரமே வருணபேதத்தைக் கைக்கொள்ளுகிறவர்கள். இத்தேசத்தாருக்கு மாத்நிரம் வருணபேதத்தைக்குறிகளும் ஏற்பாடு விதிக்கப்பட்டதா? விதிக்கப்பட்டதெனில், அதற்குசாட்சியென்ன? யாதொருசாட்சியுமில்லையே. ஆதலால், உற்றுநோக்குமிடத்து தங்களை மேற்குலத்தோரென்று விகற்ப உபதேசங்கொளுத்தும் பிராமணர் தங்களுக்கு செல்வத்தையும், புகழ்ச்சியையும் விருத்தியாக்குதற்கு ஏற்படுத்திக்கொண்ட யேற்பாடென்று பல நியாயங்களால் தெளிவாகிறது.

கிறிஸ்து சமயத்தை கைப்பற்றின ஓர் பிராமணனை பிராமணனென்று கூறாமல் கிறிஸ்தவனென்றும், ஜாதி பிரஷ்டனென்றும், கீழ்ஜாதியானென்றும் சொல்லக்கூடாது. ஏனெனில், ஜன்மத்தினால் ஜாதி வகுப்பு பிரிந்திருக்கிற மாடப்புற எவ்வாறு மணிப்புறவாகும்? அதுபோல ஜன்மத்தினால் வருணபேதம் ஏற்பட்டதெனில், அது எவ்வாறுகெடும், கெடுமெனில், அது ஜன்மத்தினால் ஏற்பட்டதல்ல. ஆகையால் இவ்விததுர்ப்போதனையினால் மனிதரை நாசப்படுத்தத்தக்க சாஸ்திரங்களை ஏற்றுக்கொள்ளவே கூடாது.

2. தொழிலினாலே வருணபேதம் ஏற்பட்டதெனில், இக்காலத்தில் உயர் குலத்தோர் இயற்றவேண்டியதொழிலை கீழ்குலத்தோரும், கீழ்குலத்தோர் பின்பற்ற வேண்டியதொழிலை மேற்குலத்தோரும் இயற்றிவருவதால் தொழிலினால் ஏற்பட்ட ஜாதியெற்றுமை தன் நிலையினின்று தவறிப்போய்விட்டதல்லவா? அவரவரத்தமது செய்கடனைத்தாமே செய்துவருவார்களானால் நான் பெரியன், நீசிறியன், நான்மேலானசாதியான், நீ கீழானசா

தியான், என்னும் பேதம் இருப்பதில்லையே. வருணபேதத்தினால் இக்கிழகண்டத்தில் தலைப்பட்டிருக்கிற கேடுகளொன்றுந் தலைப்படுவதுமில்லை. ஆகையால், இக்கோட்பாடுதொர்க்கை மதத்திற்கு மாறுபட்டு ஜாதிபேதம் இல்லையென்பதாயிற்று.

25th, August 1879. } M. Masilamoni Mudaliar.
Colligal. }

இதற்குளதிர்மொழி. ௫௩

சத்தியஞானந்த மயனாகியெம்மறைக்குஞ் சான்ற ப்நின்ற, வித்தகன்றண்ணருள்கொண்டெவ் வுலகவிருளோட்டுமா விளங்கியாண்டும், சொற்றிடற்கிங்கிரியபுகழெய்திய தத்துவவிசாரிணியே யிங்ஙன், ஒற்றையாழித்தேரோன் மதியுமுளதனைபுநீ வாழிமாதோ.....*

“பஃறலைப்பார்த்தப்பணுமுடிபொறுத்த சுஃறலைவேல்செல்சுவறியகடல்சூழ நானிலத்து” அஞ்ஞானப் படலத்தை யொல்லேயோட்டுவான்வெளிவந்து மெய்ஞ்ஞானச்சுடர்தனைச் சமானாகிகமின்றிக் கொளுத்தாநிற்கும் தத்துவவிசாரிணிபத்திராதிபரோ,

நிகழ்ந்த பானுவாரப்பத்திரிகையின்கண், எம் மாசிலாமணிமுதலியார் வரைந்த கோட்பாட்டினுக் கெளரியேன் மலைவற்றிருத்தலினினைக் கிருபாநோக்கம் பாவித்துத் தங்களுது பத்திரிகையி னோகோணத்திற் பிரசுரஞ்செயல் வேண்டுமென மன்றுகின்றனன்.

கற்பிதமாய்த்தோன்றி நின்றழிபு யிலப்பினை வாய்ந்த வேளைய சமயங்கட்கு மாறாகிய ஆன்மாக்கட்கோமேவைப்பெனத்திகழும் இந்துமதத்தின் திறத்தையெடுத்துப்புக்ல்வான் தொடங்கல்.

“குறைவிலாக்கதிரோன்குழுங் குன்றினிற் பிரசந்தனனை அறிவிலாப்பங்கனேறி யருந்துவே னென்பதொக்கும்.”

ஆயினும், தமிழேன் சிற்றறிவுக்கிணங்கச் செப்புமிவற்றிற்குச் செவிசாய்ப்பிராக.

“பெருகுதண்கடலுற்றும்பெருநகை, யொருசுணங்களை யொக்குந்தகைமையேன்” எனத்திரஸ்கரிக்காது, திகைப்புற்றலக்கணுறு நம்போலியர்க் கோரியபுணையாபுதித்த மனு, தன் தூலிற்செப்பியது சொப்பனப்பிதற்றன்று. அளவிறந்த நற்பயன்களையே நிலைநாட்டுவான் கருதினொன்பது திண்ணறிவாள ரனைவர்க்குந் தெள்ளிதிற்பளிங்கற்று. சதுர் வருணபேதத்தை யாதி யினிகழ்ச்செய்தகாரணமு மவற்றின் காரியமாய் விளைந்த பயன்களையு முறையே பகர்வாம்.

இந்நாட்டார், இலக்கணவிலக்கியமான கணித தத்துவசாத்திராதிபவற்றிற்க்க நாட்டம்வையாமலும், பகைஞரைப் போர்முனையிற் பங்கப்படுத்த வீரசௌரியாதிகள் குன்றியும், நாட்டார் நாகரீகத்திற் கின்றியமையாக் கருவியதாயிலங்கும் வர்த்தகாதிசுணலமற்றும், மாவிடசுசுஜீவனத்திற்கு முயிர்வாழ்க்கைக்கு மாதார பூதமாய்நிற்கும் பற்பலதொழில்களுந் தடுமாற்றமுற்றும், நாடு சீர்மையற்றொளிமழுங்கிக் கிடக்கு மோர் நிலைமையினைக் கெல்லியெறிவான் கருதி, மனு வருணபேதத்தை யாதினிகழ்ச்செய்தருளினர் காண்க.

இச்சூட்சியாலுண்டாக்கப்பட்ட பாகுபாட்டின் பயனாக அவ்வவ்வருணத்தோர் தத்தந்தொழிலை யூக்கத்துடனமுக்காறெனு மொருபாவியாற் கவரப்படாமல், நாடாத்தி வந்தனர்.

இங்ஙனநிகழங்கால், அவ்வவ்வருணத்தோர் செய்கொழிற்கின்றியமையா மதினுட்பதிப்பங்கட்கொக்க மதிப்பையு மேனையோராற் பெற்றுவந்தனரோயன்றா! இதுகாரணமாகத்தான், முதன் மரபினருஞ் சாத்திரசோதனையில் நாட்டம்வைத்திருந்தவருமாகிய வேதியர்தெய்வத்தன்மையை யடைந்தனரபோலும்.

“தெய்வாதீனம் ஜகதஸர்வம், மந்திராதீனத்து தெய்வத, தத்மந்திரம் பிராமணாதீனம், பிராமணமமதேவதா” என்பதே யதற்குச்சாலுங்கரி.

அந்தோ! ஈண்டெடுத்துரைத்த வொழுக்கமுதலிய முற்றுங்குன்றி, நிரட்சாகுட்சிகளாய் வயிறு வளர்த்தலையே பெரும்பயனாகவுன்னி, வாணனை வீணளாய்க்கழிக்கும் வேதிபர்க்கு, மதப்பித்தேறிய வுன்மத்தரனே கர், மதியின்றி வரையாது தத்தமரும்பொருளை வழங்கிவரா நிற்கின்றனரே! —அதுநிற்க.

இங்ஙன மொவ்வோர் வகுப்பினருந் தத்தங்கடமைகளே முறைபிறழாது, மனச்சான்றுக்கிணங்க, வியற்று வராயின் தேசந்தேசறுவதற்கையம்மாது?

“கருங்கடலைக் கைநீத்துக் கொளவெளிது முந்நீர்க்

கடற்களையினெய்மணலையெண்ணியளவிடலாம்

பெருங்கடன்மேல் வருந்தினாயை யொன்றிரண்டென்

[தெண்ணிப்

பிரித்தெழுதிக்கடையிலக்கம்பிரித்துவிடலாகும்”

அதனுலுண்டாகும்பயனை யலகிடலெந்திறத்ததன்றென்க.

தற்காலத்தி லப்பாகுபாடுகள் பாடழிந்துவிட்டதால் விளைந்தபய னெம் பெருமக்களனைவரது, பேரறிவுக்கிலக்காகாததன்றே. அச்சோ! பலவருணத்தாருந், தத்தங்குடித்தொழிலையுந் தேசோபகாரத்தைபுறாடாது, தற்பிரயோசனத்தையே கடைப்பிடித்து, ஆங்கிலேயபாடையிற் கல்வி கசடறப்பயின்றும், கிரகாச்சிரம தருமத்துக் கின்றியமைபாத்தாகிய வுத்தியோகங்கள் கிடைக்கப்பெறுதா,

“ஆடெரிபடர்ந்தகோடியாடுப்பில், ஆம்பிபூம்பத்தேம்பசியுழல இல்லிர் தூந்தன, பொல்லாவருமுலை, சுவைதொறுஞ்சுவைதொறும், பால்காணமற் குழவி தாய்முகநோக்க, மனைவியென்முகநோக்க, யானுநின்முகநோக்கிவந்தனன்குமுணு” என்றனனிட்டமெழுகுபோலுள்ளங்கரைந்திரந்த பண்டிததிலகர்போல், கடனடுவே கலங்கவிழ்ந்ததாற் கலக்கமுறுங்காக்கைபோற், கலங்காநிற்கின்றனரொன்பது, பள்ளியிற்பயிலுஞ் சிறுமகவுமுணர்ந்தவிடயமே. ஆதலின், நம்மனோர்புராணநிபந்தனைகளின் நற்பயன்கள், சிகரிற் நிகழுஞ் சுடரற்றேயென்பது திண்ணம்:

உமிக்குற்றிக் கைவருந்துஞ் சில பொய்ப்புலவர்போலமுக்காற்றான், மனச்சான்றுக்குநேர்மாறாகிக் குதர்க்கித்து நான் பற்றியநெடுஞ்செவியற்குமுன்றேகாலெனவாதிப்பான் தமிழேன் வெளிப்பட்டிலேன். காலபேதத்தாற் புராதனநிபந்தனைகள் பயன்படமாட்டாதென்பது திண்ணமாயினுமவைகளையாதியி னிகழ்ச்செய்தசீமான் கனக்காலத்துக்கிணங்கவாற்றையேற்படுத்தினராதலின், அன்னோரை மூடாக்கிர சிரோன்மணிகளெனச் சின்னாட்பல்பிணிச்சிற்றறிவினராகிய. நம்போலியரோசுதன் முறையன்று. நிகழ்காலத் தந்நிபந்தனைகண்முற்றும் பொருந்தாவிடின திரஸ்கரிக்க. பரோபகாரம், சகோதரநேசம் சாலநிறையப்பெற்ற சன்மார்க்க சிகாமணிகளனைவரும்

“நயாடுவதோ கருடற்கெதிரோ, யிரவிக்கெதிரின்மினியாடுவதோ, நயாடுவதோவுறுவெம்புலிமுன், நரியாடுவதோநரகேசரிமுன், பேயாடுவதோவழகூர்வசிமுன்”

எனமுகஞ்சுளிக்காது வல்லே யெம்போலியர்க்கு நல்லறிவூட்டிக் குளவியின்றன்மைபராவாராக.

எனதப்பிராயத்தைப் “பன்னும்பனுவற்பயன்றே ரறிவுளா” ர்க்கினிமேற்புலப்படுத்துவதற்கிதுவே யாகிவாரமாக நிறநல்லெண்டும். இங்ஙனம்

11th Sept. 1879. } தங்கள் பத்திரிகையாறபண்பற்றுவரும்
Madras. } T. Balasundaram Mudaliar.

௫௪ அதற்கு மறுமொழி.

சென்னை டி. பாலசுந்தரமுதலியார் நம் பற்றி எழுதியதின் நியாயத்தை கண்டிராக இருக்க, அதைவிட்டு வேறுவழி என்ன நியாயம்? அவர் எழுதியதனை நம் வாக்கினின்று பிறக்கும் சத்தியத்தி

வர் வாக்கியங்கள் அர்த்தசாரமில்லாத பல சொற் ள் தொடுத்த பாழ்மலை.

மனுநீதி நூல்கள் வாசிப்பவர்களை கன ஈன ராக்குவ னவேயன்றி அவர்களைச் சீர்ப்படுத்தி நல்லோராக ஆகு கின்றன என்பதைக்காணோம். அவைகளினுட் சில சூத்தங்களை அடியிற்காண்க.

மனுநீதிநூல்.

பிராயச்சித்த நிருணயம்.

12-வது சூத்தம். பிராமணன் வேதம் ஒதிக்கொண் டிருப்பதை சூத்திரன் கேட்டுக்கொண்டிருப்பானாகில், அச்சூத்திரன் செவித்துவாரத்தில் ஈயத்தை நெருப்பி ல் காய்த்துவிடவேண்டும்.

13. பிராமணன் உட்காந்த இடத்தில் சூத்திரன் உ ட்காருவானாகில் அவன்புட்டத்தை அறுத்துவிடவே ண்டும்.

18. பிராமண ஸ்திரீயுடன் சூத்திரன் சயனிப்பானாகி ல் அவன் ஸ்திரீயுடன் இரும்பைக்காய்த்துவிடவேண்டும்.

24. பிராமணன் உண்டபின்பு அவனுடைய கைக ளையும் வாயையும் கழுவுதற்குமுன் அவனை சூத்திரன் தொடுவானாகில் சூத்திரன்கையை சேதித்துவிடவே ண்டும்.

30. ஒரு பிராமணன் வெங்காயம் சாப்பிடுவானாகி ல் சாந்திராயண விரதம் செய்து மறுபடியும் பூணதூல் தரிக்கும் சடங்குகள் செய்யவேண்டும்.

36. பிராமணன் சூத்திர ஸ்திரீயுடன் சயனிப்பானா கில், அப்பாவா நிவர்த்திக்கு அப்பிராமணன் 100 காட த்திரி சபிக்கவேண்டும்.

50. பசுவைக்கொன்றவனும் பிராமணனைக் கொன் றவனும் ஒரேவித குற்றவாளியாவான். அவன் தன் பா வரிவர்த்திக்கு தன் சொத்துமுழுவதையும் பிராமண னுக்கு தானம்செய்து பின்பு அக்கினிபிரவேசமாக வே ண்டும்.

54. ஒரு பிராமணன் ஆட்டுப்பாலையாவது எருமை ப்பாலையாவது குடிப்பானாகில் ஒருராத்திரிக்கு உபவா சம் இருக்கவேண்டும். பசுவின்பாலை பிராமணனுக்கு க் கொடாமல் சூத்திரன் குடிப்பானாகில் 30 நாளைக்கு இராத்திரியில் உபவாசம் இருக்கவேண்டும்.

89. பிராமணன் திருடுவானானால் சருவாங்ககூவுர ம் செய்துகொண்டு புது பூணதூல் தரித்து பிராயச்சித் தம் செய்துகொள்ளவேண்டியது. சூத்திரன் திருடு வானாகில் பாவ நிவர்த்திக்கு தன் ஆஸ்தி முழுவதையு ம் பிராமணனுக்கு தானம்செய்யவேண்டும்.

90. கூதத்திரியன் பிராமண ஸ்திரீயை புணருவானாகி ல் அவன் தன்னுடைய ஒவ்வொரு அவயவங்களையும் புல்லினால் சுற்றிக்கொண்டு அக்கினிப்பிரவேசமாகவே ண்டும்.

மற்றவையும் இவ்வாறே எழுதியிருக்கின்றன. இது தான் மனுநூல்!

27th September 1879.

Colligal.

M. Masilamoni Mudr.

பொங்கல்விருத்தாந்தம்.

முற்காலத்தில் ஜனக்குறைவினால் காடுகள் அடர்ந்த, “ஆரா ச்சுவரின்மேல் விதைத்தவிதையும் விளைந்துவந்தது” என்கிற பழமொழிப்படி அதிகமழைபொழிந்ததினால் உபாயமானவை யாயிருந்த மண்சுவர் வீடுகளெல்லாம் இடிந்துவிழுந்து, ஜன ங்கள் ஒதுங்குமிடந்தேடி வாசஞ்செய்ய; கொட்டாய்கள்தகர் ந்த விழுந்து, மாடுகள் தங்குவதற் கிடமில்லாமல் காடுகள் ல் போய் ஒதுங்கிநிற்க; மழைவிட்ட மார்கழிமாதத்தில் ஜனங்

களைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய்த் தன்னைநோக்கிப் பொங்கலிட் ட்செய்தான். ஆகவே, தேவேந்திரனுக்குக் கோபம்பிறந்து அவன்செய்த கட்டளை யின்படி அதையழிக்கச் சப்தமேகங்களு ம் ஒருமிக்கவருஷிக்கவே, கிருஷ்ணன் கோவர்த்தனகிரியைச் சண்டிவிரலால் குடையாகத்தாங்கிக் காத்துக்கொண்டான்.

இவ்வாறானால், என்கெதி என்னமாகிறதென்று தேவேந்திர ன்முறையிட, கிருஷ்ணன் முன்புசை உனக்கேயாகுமென்று அருளிச்செய்தனன். அதுதான் பெரும்பொங்கலுக்கு முன் னுள் நடக்கும் போசிப்பண்டிகை. (போசுஎன்பது தேவேந்திர ன்.) அப்படி அவனவனும் பொங்கலிட்டுச் சந்தோஷமடைந் தபின்பு, காட்டில் மறைந்திருக்கிற தங்கள் மாடுகளினிமித்தம் பெரும்பொங்கலுக்கு மறுநாள் கடவுளுக்குப் பொங்கலிட்டுப் பிரார்த்தித்து, கும்புகுடி தப்பட்டைகளுடனே சென்று கா ட்டைச்சுற்றிலும் ஆரவாரஞ்செய்ய, போனதுபோக மீதநிற் கிற மாடுகள்மீண்டு வெளிப்படும்போது கொம்புகளிலும் க முத்துகளிலும் கால்களிலும் கொடி முதலிய தழைகள் மாட் டிக்கொண்டு புறப்பட்டன. அவனவன் தன்தன் மாடுகளை யோட்டிக்கொண்டுபோய் வீடுசேர்ந்தான். இதற்குத்தான் மா ட்டிப்பொங்கலென்றும் மாடுமிரட்டலென்றும் பெயர். ஜனங் கள் தங்கள் சுகத்தைத் தேடிக்கொண்டபின்பு, சுற்றுப்பக்க த்துக் கிராமங்களி லிருக்கிற தங்கள் சுற்றத்தாருடைய ட்கூத மம் சிலமாசமாய்க் தெரியாதிருந்தமையால், அவர்களைப்போ ய் பால்போங்கிற்று என்று விசாரிக்கிற வழக்கமுண்டாயிரு ந்தது. பூர்வம் தற்செயலாயும் அவசியமாயுமுண்டான இச்சா ரியங்களை இப்போது பழயவழக்கம் போகக்கூடாதென்கிற எண்ணத்தினால் வீணுக்கு வலியச்செய்து பட்டணத்திலும் மாடுகளை விட்டுத்திறத்தி அல்லகல்லோலஞ் செய்வதுமன்றி, இடையன் முதலிய ஏழையும் வேடிக்கையில் விழுந்த வீம்பு க்கு வீண்செலவு செய்கிறார்கள்.

வர்த்தமானம்.

ஹைதராபாதிலே சீவில் டிஸ்பென்சேரிக்கு இருபதுநாள் கு ழந்தையொன்று வைத்தியத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. அ து பிறக்கும்போதே நாவிலுனியில் புற்றுரோகத்துடன் பிறந்த து. அந்தப்புற்று சாதாரணமான ஒரு எலுமிச்சங்காயளவு ண்டு. எல்லாவிபாதிகளிலும் புற்றுவிபாதி டாக்ட்டர்களுக்கு வெகு கஷ்டம் தருவதென்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த விபாதி ஓரிடத்தில் சொச்சமானாலும் விட்டுவிட்டு தேகமுழு தும் பரவுமாம். அந்தச்சூழ்ந்தையின் தாய்தந்தையர்களுக்கு அது பிழைக்குமென்கிற எண்ணமில்லவேயில்லை. டாக்ட்டர் பீவான் அவர்கள் அந்தப்புற்றைப் பரவவொட்டாதபடி பட்டு தூலால் இறுக்கக்கட்டிவிட்டார். சிலநாளுக்குள் அந்தப்புற்று ஒற்றையிழை தூல்மேல் தொங்குவதுபோலத் தொங்கிற்று. பி ன்பு டாக்ட்டர் அதை அறுத்தவிட்டு வைத்தியஞ்செய்தவருகி றார். குழந்தையும் திருப்திகரமாகவே சுகமடைந்துவருகிறது.

பெங்களூர் கமிஸ்ஸேரியாட் இலாக்காவிலே அப்பர்பர்மாவு க்குப்போக சில ஆள்கள் அமர்த்தப்பட்டார்கள். அவர்களுக் கு முன்பணமும் கொடுக்கப்பட்டது. அந்த ஆள்களைப் பத் திரமாக வைத்திருந்த சரியாக எண்ணிக்கைபிடித்துத் தொடர் வண்டியில் ஏற்றினார்கள். உடனே எண்ணிக்கைபிடிக்கையில் நான்குபேர் எப்படியோ தப்பித்துக்கொண்டுபோய்விட்டதனா ல் எண்ணிக்கைக்குறைந்தது. ஒடிப்போனவர்களில் ஒருவன் அக் ப்பட்டான். உடன்படிக்கைத் துரோகமென்னுங் குற்றத்திற்கா க அவனைமாஜிஸ்திரேட்டு விசாரணைசெய்ததல், அவனைப்பார் த்து, பிரகாசபிரிவின்படி உன்பேரில் பிராதுகொண்டுவரப்ப ட்டதனால், உன்னுடைய அதிர்ஷ்டத்துக்காக உன்கிரகங்களுக் கு வந்தனஞ்செய்யென்றுசொல்லி அவனை அனுப்பிவிட்டு, அங் குவந்திருந்த கமிசேரியாட் குமாஸ்தாக்களைநோக்கி, இனி இப் படிப்பட்ட ஆள்களிடத்திலே எழுத்தமூலமாய் உடன்படிக்கை வாங்கினாலொழிய பிராதுசெல்லமாட்டாதென்று அவர்களுடைய துணைக்குச் சொல்லச்சொன்னார்.

திருவான்கூர்தீவான் ராமையங்காரவர்கள் தம்முடைய உ த்தியோகத்தைவிட்டு நீங்கிப்போவதாகவும், தலைமை தீவான் பேஷ்கார் ராமாராவு அவர்கள் தீவான் அதிகாரத்துக்கு வரப் போகிறாராம் என்று

சுருஷாவினியோகினி

இந் துசுவக்கியான சங்கத்தாரால்பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. VI.—No. 4.]

MADRAS:—SUNDAY JANUARY, 23, 287. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

சோல்லுசோல்லைப்பிறிதோர்சோலச்சோல்லை
வேல்லுஞ் சோலின்மையறிந்து.—குறள்.

திருஷ்டிசாஸ்திரம்.	+டிதம்.
முக்கியபோதனை.	லெளகீகம்.
அவலட்சுணபிஷேகம்.	வர்த்தமானம்.

திருஷ்டிசாஸ்திரம்.

திருஷ்டிசாஸ்திர மென்பது ஒளியின் குணங்களையும் ஒரு கண்ணாலாவது இரண்டு கண்களாலாவது, பார்த்தலாகிய தொழிலின் தன்மையையும், அதைச் சேர்ந்த விதிகளையும், தெரிவிக்கிற ஒரு நூலாக இருக்கிறது. ஒளியானது, வஸ்துக்களின்மேல் புறப்பட்டு (நம்முடைய கண்ணுக்குள் புருந்து) அவைகளையும் பார்ப்பதற்குக் கருவியாகிற ஒருபதார்த்தம். கண்ணுக்கு விஷயமான பதார்த்தங்கள் எல்லாவற்றையும் இருவகையாகப் பிரிக்கலாம்; தம்மொளியால் விளங்குவன வென்றும், பிறவற்றி னொளியால் விளங்குவன வென்றும். அசுவனிமுதலான நட்சத்திரங்கள், பலவிதமான சோதிகள், இவைகளெல்லாம் தம்மொளியால் விளங்குவன. இவைகளை நாம் பார்ப்பதற்குக் கருவியான ஒளியானது இவைகளினிடத்திலேயே உண்டாய் வருகிறது. சந்திரன், சக்கிரன், சனிமுதலான கிரகங்களும், மண், கல், மரம், செடி முதலியவைகளும், பிறவற்றின் ஒளியால் விளங்குவன. அவைகளின்மேல் நம்மிடத்திற்கு வருகிற ஒளியானது அவைகளிலேயே உண்டானதல்ல. சூரியன், விளக்கு முதலியவற்றின்மேல், புறப்பட்டு சந்திரன் முதலியவற்றின்மேல் விழுந்து அங்கிருந்து திரும்பி நம்மிடத்திற்கு வருவது. பிறவற்றால் விளங்குவதான ஒரு பதார்த்தமானது தன்னைப் போன்ற மற்றொன்றின்மேல் வருகிற ஒளியைத் தான்பெற்று அதைத் தன்னைப்போன்ற வேறொருபதார்த்தத்தின் மீதுசெலுத்தலாம். ஆனால் எல்லாவிஷயத்திலும் ஒளியானது தன்னைப்போன்ற விளங்குகிற வஸ்துக்களிலேதான் ஆகியில் உண்டாகிப் பரவியிருக்கவேண்டியது. ஒரு வத்தியைக் கொண்டு த்தி ஒரு இருட்டறையில் கொண்டுவந்தால் எரிந்த விளக்கின் வடிவானது அதின்மேல் வருகிற ஒளியினாலே தெரிகிறது, அந்த அறையில் இருக்கிற மற்ற வஸ்துக்களோவெனில் விளக்கின்மேல் வருகிற ஒளியைத் தாமடைந்து அதையேமறுபடியும் திருப்புதலினால் நம்முடையகண்ணுக்கு விஷயமாகின்றன. இன்னும் இதரமான வஸ்துக்கள் தங்களமேலே விளக்கு வெளிச்சம் நேராக விழாமற்போனாலும், இறப்பு சுவர்கள் இவைகளில் இருந்து திரும்புகிற ஒளியினால் கண்ணுக்குத் தென்படுகின்றன. வஸ்துக்கள் தம்மொளியினால் விளங்குவனவா யிருந்தாலும், பிறவற்றின் ஒளியால் விளங்குவனவா யிருந்தாலும், தாம் எந்தவாறானமோ அந்த வர்ணமுள்ள ஒளியையே செலுத்துகின்றன. சிவப்புஜவாலையும் பழுக்கக் காய்ந்த வஸ்துவும் சிவப்பான ஒளியையே தருகின்றன. ஒரு சிவப்புத்தணியானது சூரியனிடத்திலிருந்து தான் பெறுகிற வெளி வெண்மையானதா யிருந்தாலும், சிவப்பான ஒளியையே தருகிறது. இருவகைப் பதார்த்தங்களுள்ளும், அவற்றின் மேற்புறத்தில் கண்ணுக்கு விஷயமாகும் படிபான ஒவ்வொரு ஸ்தானத்திலிருந்தும் எந்தெந்ததிக்கிலிருந்து அந்தஸ்தானத்தைப் பார்க்கக்கூடுமோ அந்தந்த திக்குகளிலெல்லாம் ஒளியானது செலுத்தப்படுகின்றது.

ஒளியானது ஒடும்போது பாம்புமுதலியவற்றைப்போல் உளையாமல் நேராக ஓடுகின்றது. அப்படி ஓடுகிற நேர்க்கோடு ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒளிக்கிரணம் என்றுபெயர். ஒரு இருட்டறையில் சுவரில் மிகவும் நெருக்கமா இருபக்கங்களிலும் செரியும்படி ஓர் துளைசெய்தால், சூரியன் ஒளியானது அத்துளை வழியாக வந்து சூரியனுக்கு நேரொதிராயிருக்கிற ஓரிடத்திலேயும், அந்த ஒளி விழுகிற இடமும், துளையின் நடுவும், சூரியனுடைய மத்தியும், ஓரோ நேர்க்கோட்டிலிருப்பன. அதனால் ஒ

ளிக் கிரணங்கள் நேர்க்கோடாகச் செல்வனவென்பது தெளிவாகிறது. ஒளியானது நிமிஷம் - கணம் எ,கருநூலில் மயில் போகிறது. சூரியனிடத்திலிருந்து பூமிக்கு ஏ - நிமிஷத்தில் வருகிறது. இந்தப் பூமிண்டத்தை ஒரு நிமிஷத்துக்குள், ௪௨0-தரம் சுற்றிவருகிற வேகம் அதற்கு இருக்கிறது. ஒளியானது ஒருவஸ்துவின்மேல் விழுந்தால் அதில் சிலபங்கு திரும்பி வந்துவிடுகின்றது. சிலபங்கு வஸ்துவுக்குள்ளே செல்லுகிறது. சிலபதார்த்தங்களில் உள்ளேசென்ற ஒளியானது மற்றொருபக்கத்தால் வெளிப்பட்டுப்போகும். சிலபதார்த்தங்களில் உள்ளேயே அயிக்கியமாய்ப்போகும். வஸ்துவின் மேற்புறமானது பொன், வெள்ளி, முதலியவற்றைப்போல சிந்தும் மேடுபள்ளம் இல்லாமல் மழமழவென்றிருந்தால் அதன்மேல் விழுந்த ஒளியில் பெரும்பங்குத் திரும்பிப்போய்விடும். மற்றது வஸ்துவுக்குள்ளே அயிக்கியமாய்விடும். பொன்னையாவது, வெள்ளியையாவது மிகவும் மெல்லிசு தகடாக தட்டினால் உள்ளே புருந்த வெளிச்சம் மற்றொருபக்கத்தால் வெளிப்படும். கண்ணடி, தண்ணீர், இவைகளைப்போன்ற வஸ்துக்களில் ஒருபக்கத்தில் வந்துவிழுந்த வெளிச்சத்தில் பெரும்பாலும் மற்றொருபக்கத்தால் வெளிப்பட்டுப்போம், சிந்திதுமாத்திரம் திரும்பும்.

முக்கியபோதனை.

உலகத்தில் அறிவாளிகளாக இருப்பவர்கள் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் சித்தத்தை அமைத்து, அதன்பால் நிகழும் தமது சுயாபிப்பிராயத்தோடு விவேகிகளாயுள்ள வேறுபலர் அபிப்பிராயங்களையும் விசாரித்துத் தெளிந்து, கொள்ளப் பாலதைக்கொள்ளவும் தள்ளப்பாலதைத்தள்ளவும் வேண்டும். இவ்வாறுசெய்தல் ஒழிந்த தாம்கேள்வியுற்ற அளவிலே தமது அறிவைச் சிறைப்படுத்தி அந்தகாரத்தில் அமிழ்ந்து கிடப்போர் விஷய ஞானமாகிய சக்கியான சூரியதரிசனம் எக்காலத்துங்காணப்போகின்றதேயில்லை. சக்கியானசூரியன் உதிக்காதபோது அஞ்ஞான இருப்பிழம்பில் ஆழ்ந்து உலகவிகாரப் பிரளயத்தின் சூழலிற்சிக்கி உள்ளநாளளவும் சுகக்கரைகாணாது அறிபாமைவசத்தராய் மரியாதிற்பார். பாலுண்ணும் பாலகர்களுக்குப் பாயசமூட்டில் குமட்டிவிடுவதுபோல் பயனறியா நெஞ்சினருக்குப் பயன்தின்னதென நயவாசகமாய்ப்பகரினும் தட்டிவிடுவர். பன்றிக்குப்பாலன்னம் ஊட்டிவதுபோல் பயனறியா நெஞ்சினருக்குப் பயனாய்விஷயங்களைப் பகர்தலில் பயனின்றே : இன்னோருக்குப் பயன்பயப்பதாகிய போதனையைப்போதிக்கவேண்டில் முன்னம் அவர்கள் உள்ளத்தைக்கொள்ளுகொண்டிருக்கும் மிருகத்துவத்தைப்போக்கி மானுஷீகத்துவத்தைத் தேக்குதல்வேண்டும். காடும்கரம்பும் கல்லும் புல்லும் களரும் அடர்ந்ததிலத்தில்த் விதைவிதைத்தால் அவ்விதை அடர்பட்டழிதல் நிச்சயமாதலால், முன்னம் அந்நிலக்குற்றத்தை அலக்கழித்துவிடவேண்டியது ஆவசியகம். ஆகையால் அறிவாளிகளுக்கு நன்மார்க்கத்தைப் போதிப்பதைவிட அறிவில்லாருக்குப் போதிப்பதில் இருபதுமடங்கு பிளையாகையுண்டு. அறிவாளி இயற்கையாகவே சகலவிஷயங்களையும் அவாவி உணர்ந்து சமநிலைச்சித்தத்தால் சீர்தூக்கிக் குற்றத்தைக்கைவிட்டு குணத்தைக்கைக்கொள்ளுவன். அறிவாளிக்கு விஷயவிசாரமுள்ளமையால் அவன் எவ்வாற்றானும் நன்மார்க்கத்தைத்தனக்கெட்டிய அளவில்நாடுவன். விசாரசித்தமில்லாத சோம்பற்றண்ணைவரோ எது எப்படியானால் நமக்கென்ன; எல்லாம் நிரதவர் சாவாதிருப்பதும், ஒன்றுமறியாதவர்தான் சாவதும் இல்லையே? எல்லாம் ஒருநாளைக்குப் போகப்போகிறவர்கள்தானே; என்னுசதாசகாலமும் கும்பிக்கே மிருகாதிகளைப்போல உழைத்து, நன்மார்க்கம் தன்மார்க்கம் நீதி அநீதி ஒன்றற்கெரியாமல் பிறர்க்கும் பயன்பாடாமல் நாளவம்போக்கும் நாயிருகங்களுக்கே முக்கியமாய் நாமெல்லோரும் முயன்று சிந்திசுதிதாக சுவக்கியான போதகஞ்செய்யவேண்டியது ஆவசியகம்.

அவலட்சனாபிஷேகம்.

ஸ்திரீகள் அந்தப்புரத்தில் மஞ்சளநீராடுகையில் புருஷர்கள் செல்லக்கூடாதென்கிற ஒழுக்கம் மானிடர்க்குமாதிரியே யல்லாமல், தேவதைகளுக்கு முண்டென்பது நிச்சயம். பார்வதி முதலியதேவதாஸ்திரீகள் நீராடுகையில் பாங்குமார்கள் அருகிருந்து உபசரித்ததாகத் தெரியவருகிறது. சுப்பிரமணியன் சோதிடசாஸ்திரத்தை நூதனமாய்ச்செய்து, சிவனிடத்திற்குக் கொண்டுபோய்ச்சொல்ல; அதைச் சோதிக்கும்பொருட்டு, இப்போது பார்வதியெங்கேயிருக்கிறாளென்று சிவன்கேட்க, ஸ்ரானஞ்செய்யத் தடாசத்திற்குப் போயிருக்கிறாளென; இப்போது என்னசெய்கிறாளென்றுகேட்க, வடகனையில் வஸ்திரத்தைக் களைந்துவைத்துவிட்டு ஜலத்திலிறங்கினாளென; இவ்வாறுசில கேள்விகள்கேட்டு விடைபெற்றபின்பு, கடைசியாய், இப்போது என்னசெய்கிறாளென, அருகாமையில் வந்துவிட்டாளென்று சுப்பிரமணியன் சொன்னவுடனே, பார்வதியும் வந்துவிட்டாள். பெண்ணே, உன்மகன் ஒருசாஸ்திரஞ்செய்திருக்கிறான், அதைப்பரிசோதிக்க நான்கேட்ட இன்னிண்ணகேள்விகளுக்கு இன்னிண்ணவிடைகொடுத்தான், அவை உண்மையாயிருக்கின்றனவாவென்று சிவன்கேட்க; பார்வதிசரிதானென்று ஒப்புக் கொண்டு, சற்றுயோசித்த, இந்தசாஸ்திரத்தினாலே நாம் நிர்வாணமாயிருந்தகால முதலியவற்றைச் சுப்பிரமணியன்கண்ணாற்பாராமலே பார்த்துவிட்டானல்லவா? இப்படிப்பட்டசாஸ்திரம் உலகத்தில்வழங்கிவருமாயின் விடீர்தமுண்டாகு மாதலால், அதுபலிக்காமற்போகக்கடவதென்று சபித்தாளென்று கதைசொல்லப்படுகிறது. இதுனாலே தேவதாஸ்திரீகளுக்கும் நாணமுண்டாயிருந்ததாகக் காணுகிறோம். ஆலயங்களிலே தேவதைகளுக்குப் பிராணப்பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருப்பதால் உயிருள்ளனவாகவே மதிக்கப்படுகின்றன. வடிவுடைய மம்முதலிய விக்கிரகசொருபங்களைப்பார்த்து, அம்மன்எவ்வளவு சுந்தரமாயிருக்கிறது! என்று பாதம் தொடையிடைமுதலிய பல அவயவங்களையும் வர்ணித்துத் தோத்திரஞ்செய்கிறார்களே. அப்படியிருக்க, அவ்வித ஸ்திரீதேவதைக்கு எண்ணெய்க்காப்பிட்டு மஞ்சளநீராட்டி ஸ்ரானஞ்செய்துவிக்க புருஷனாகிய பிராமணன் அமர்ந்திருப்பது ஒழுக்கந்தானோ! பிராமணர்கள்மாதிரம் பார்க்கலாம், மற்றஸ்திரீபுருஷர்கள் மாதிரம் பார்க்காதபடி திணைபோடப்படுகிறது. அந்தரங்கத்தில் நாயகியினிடத்து நாயகனுக்குண்டாயிருக்குஞ் சுந்தரம் ஸ்திரீதேவதைகளிடத்து பிராமணர்களுக்குண்டாயிருக்கின்றதுபோலும். அபிஷேகஞ்செய்யும்போது பழயவஸ்திரம் தரித்துதான் செய்யப்படுகிறதென்று ஒருவேளைசொல்லுவார்கள். அப்படிச் சொல்லுவார்களாயின் அதற்குமுன்னும்பின்னும் நடக்குங்காரியங்களை யோசிக்கவேண்டும். கல்தச்சனே ஆதியில் வஸ்திரந்தரித்திருப்பதாக உருவமைத்திருக்கிறாளென்று சமாதானஞ்சொல்லுவார்கள். பாவனைபாக வஸ்திரம் ரவிக்கை இவற்றின் ஓரமாதிரம்கோடுகாட்டி யிருப்பதேயல்லாமல், நித்தியவாஸ்திரதேவதைகளாகையால் வாலிப்பெண்ணிற்குரிய கார்புநரம்புமுதலிய சகல சிறுஅங்கங்களும் வெளிப்படையாகவே தோற்றுகின்றன. இப்போது சிலவிசாரணைக்கங்களும் சித்தார்த்தசபைகளும் ஏற்பட்டிருப்பதால் அப்படிப்பட்டவிஷயங்களைப்பற்றிச் சீர்திருத்தஞ்செய்ய யோசிப்பார்களென்கிற நம்பிக்கையினால் சூசனையாக்கக்கூட்டினோம்.

கடிதம்.

வடவேங்கடந் தென்குமரியாயிடைத்
தமிழ்கூறுநல் லுலகந் தொறுஞ்செலீஇ
புகழ்நனிநிறுத்திய புலமைநனிசான்ற
எத்துணையோரு மிறும்புதெய்திய
தத்துவவிசாரிணி யாந்தகையணங்கே
யித்துணையான் சொல் லின்னுரைகேள்மதி.

மணிரெடுங்கடல்குழனிநிலந்தனிற் சின்னாட்பல் பிண்சிற்றறி வுளவாகிய வான்மாக்கள் விளிவுறுங்காறுங், கூடியவளவு சுகத்தினை நுகர்ந்திருத்தல் வேண்டுமென்பதனையே, கடைப்பிடித் தக்கருத்தினுக்கிணங்க வலகிலாக்கோட்பாடுகளை நிகழ்ச்செய்த நம்முன்னோர் மதியேமதி!!! அதனையேண்டு—

“சிரந்தையிற் சிறியேன் கூறத்தொடங்குதல் சேடன்குடு முந்தைவையகத்தை நாங்குழமுடிப்ப லென்ற மித்தவாறே”

அன்னோரது கோட்பாடுகளி னிலக்கணத்தையு மவற்றால்விளையு ம்பயன்களையும்.

“அளவுகூடவுரைப்பரிதாயினும்
அளவிலாசைதூரப்பவறைகுவேன்.”

சராசரங்க ளனைவிற்குந் தோற்றமுமீறுமாய் நிற்குமொருவன் முக்காலத்தினுமிலனெனும் வாய்மையினைச் சில மூதறிஞர், காதலாமலகமெனக் கண்டறிந்தேமெனக் சமூகவராயினும், எவ்வுயிர்க்குமுயிரர் மொருவனுள்ளன்; அவனியக்க நாமியங்கும் பாவைகளெனப் பகர்வதால் விளையுந்திமை யிஃதெனவுணர வல்லேனல்லேன்.

இந்நானிலத்தொருவன், தன்சுயமதி துட்பதிட்பத்தினாலேயே “யானையெருத்தம் பொலியக் குடைநிழற்கீழ்ச்சேனைத்தலைவ” னாய்ச் சங்கநிதி பதுமநிதிகளையுமொருங்கேபெற்று, “கண்ணிற்சொலிச்செவியி னோக்குமிறைமாட்சி” தனைக், கையாளப் பெற்றானாயினும், செல்வச்செருக்குக் கன்னோனிரையாகுத லியல்பன்றா? அவ்வண்ணமவன்பெற்ற செல்வச்செருக்கினுற் கண்ணுருத்தெரியா தொளிமழுங்குழி;

“வண்டுளருந்தண்டுழாய்மாயோனி னுமாப்பும
புண்டரிகப்போதுறையும்புத்தேனி னுமாப்பு
மண்டர்தொழுவாமூன்னி னுமாப்புமாலால
முண்டவனைப்பூசித்தபெறென்றுணர்ந்திலையால்.”

என, வன்னோன்செருக்கற்று அச்சோ! முன்வீனைக்கீடாக நம்பன் எளியேற்கிவ்வாழ்வைத் தந்தனன்; தமிழேனதாற்றலு மோராற்றலா? என்றுவல்லேபரிதபித்து அடக்கத்திற் கோரியகணமாகியு நாட்டிற்கோரிய கலனாகியு மன்னோன் திகழ்வானன்றா?

இங்ஙனமே, யொருவன் பற்பல துன்பங்கட்கிலக்காகி ‘யுலைப்பெய்தடுவது போலுந் துயரெய்து’ ங்காலத்து மருளாள னொருவனாகியக்கப் படுகின்றனன் என்று ஒல்லே நினைப்பூட்டிக் கொள்ளுவதா லவனடையும் பயன்பளிங்கற்றே—

“மல்லலாக்கமதாக்குழிமகிழ்வதுமகிழா
தல்லலாக்குழியழுவதுமறிபவர்க்கறிவோ
மெல்லவானசத்தேற்றினும்வெய்யதீநிரயச் [வாம்.”
செல்லல்வீழ்க்கினுஞ்சிவமெனத் தெளிவதே தெளி

“துன்பம்வெட்டலகுழுவதுகுழுங்காலதுபோ [லின்
லின்பமென்பது முயன்றுமுலாது வந்தெய்தும்.” ஆத

“அஞ்சிரிபதாலழித்தழித்தியற்றுமோவமல [மை
நெஞ்சுநொந்துநொந்தாண்மையையிழப்பதோ நிலை
வஞ்சிபாகனையிம்மையிற் பூசிக்கின்மறுமைச்
சஞ்சிதாதிபூ வினைகளுந்தழற்படுஞ்சருகாம்.”

“எடுத்தகாயத்தாலியாவர்க்குமின்பதுன்பங்கள்
விடுத்தூரீங்குங்கொல்மண்ணுடன்விண்முதல்யாவு
நடித்தபாவையப்பாவைக்குநிருத்தனம்பெருமான்
படுத்தியாட்டுறும்பாசமேயிருவினைப்பாசம்.”

இத்தகுதியதான கோட்பாடுகளைத் துயராக்கினியிற் சுருகுமொருவன் கெடுத்ததூதலு மன்னோ னக்கணமே மகிழ்ச்சியுத்தியின் மூழ்கி மனோகிடமுறுவா னென்பதற்கையமியாது? மேற்கண்டகோட்பாடுகளின்வாய்மையினை நிலைநாட்டிச்சாதிப்பான் நாயேன் வெளிவந்திலன்காண்க. மேலையவற்றை யனுசரித்தொழுகுதலால் விளையும்பய னளவிகந்தனவென்பதே யறிவிலேன் கொள்கையென்க. ஆகலின், ஒளவைதன் “தொன்மை மறவேல்” என்னுமூதுதானைய நம்மனோர்கடைப்பிடித்திணங்குவராக.

28th September }
1879 }

T. B.

விவேகிகளே! மேற்கடிதத்தில் ஆங்காங்கு கண்ணுற்றவஞ்செவ்யுற்றவமாகிய சொற்களைப் பொறுக்கச்சேர்த்து சொல்லியுஞ்செய்திருக்கிறதென்றும், நியாயவாயிலாய் நிலைநாட்டப்பட்டவிஷயஞ் யாதேனும் இருக்கிறதென்றும் உணர்ந்துகொள்வீர்களாக. இனி இத்தகைய கடிதங்களுக்குத் தத்துவவிசாரிணி இடமாகாது.—ED.

இலெளகிகம். 178

இலெளகிகிகள் ஒவ்வொருமதத்தையும் கொள்கையையும் நம்பிக்கையையும் நாசஞ்செய்கின்றார்களே யல்லாமல் புதிதாய் ஒன்றையும் சாதிக்கின்றார்களில்லையென்று அனேக வைதிகிகள் முறையிடுகின்றார்கள். களர்நிலத்தில் விதைவிதைத்தால் விளைபுமா? பழைய சுவர்மேல் புதுசுவர் எழுப்பினால் பாரந்தாங்குமா? நம்பிக்கையாகிய திணைப்புறத்திருப்பவர்களுக்கு நியாய ஒளிகாட்டினால் தோன்றுமா? செவிடன்மாட்டுச் சங்கொலி பயன்படுமா? கல்லாமையாகிய களர்போக்கி, கடினசித்தமாகிய கல்லையகழ்ந்து, காய்சினமாகிய கரம்பு திருத்தி, நியாயநூற்போத எருவிட்டுப்பதமாக்கி, விதைவிதைத்தாலன்றி விர்த்தியாகும்? பழைய சுவரைப் பாழாக்கி, பாரகழ்ந்து சுவர்வைத்தாலன்றி பாரந்தாங்கும்? நம்பிக்கைத் திணையை நீக்கி, நியாயவொளி காட்டினாலன்றி நன்றாய் விளங்கும்? ஆயினமையின் சங்கடவதற்குமுன் செவிட்டைப் போக்கவேண்டியது இலெளகிகி கடனாகலால், அவ்வாறு செய்யவேண்டியதே ஆவசியகமென்க. நாம் ஒவ்வொருவரும் கையாண்டுவரும் சமயமும் கொள்கையும் மதமும் நமக்கு தொன்றுதொட்டு நம்மவரால் போதிக்கப்பட்டுள்ளதா அல்லது நாமே யுகித்து கைகொண்டதாவென்று யோசிக்குமிடத்து, போதிக்கப்பட்டுள்ளதென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இவ்வாறே ஒவ்வொரு மதத்தினரும் தத்தம் கொள்கையையே தம்மவர்க்கு போதித்துள்ளார். ஆயினமையின் ஒருவர்பிறக்கும்போதே அவர் கொள்கையும் உடன்பிறக்கவில்லை. பிராமணப் பிள்ளையை கிறிஸ்தவன் வளர்த்தால் அக்குழந்தைக்கு வயதுவந்தகாலத்தில் கிறிஸ்துமதத்தையே கொண்டாடும். இன்னும் இவ்விந்து தேசத்திலேயே ஒன்றுக்கொன்று வெதிகோகமான அனேகமதங்களுண்டு. ஒருமதம் கொலைசெய்யச்சொல்கிறது; ஒருமதம் கொலையை வெறுக்கிறது. ஒன்று கல்லை வணங்கச் சொல்கிறது; ஒன்று நதியைத் தொழச் சொல்கிறது. இவ்வாறே எண்ணிறந்த மதபோதனைகளுண்டு. இவைகளை யெல்லாம் அபிமான மொழித்து பற்றற்ற சிந்தையோடு நோக்குமிடத்து மனித யேற்பாடாகத் தோன்றுகின்றதா? அல்லது ஓர் முதல்வர் ஏற்பாடாகத் தோன்றுகின்றதா? ஓர் கடவுள் ஏற்பாடாயின் எங்கும் ஒருபடித்தாக வல்லவா இருத்தல் வேண்டும்? பகுத்தறிவுடைய விவேகிகள் பற்றற்ற சிந்தையோடு யாதொரு அபிமானமு மில்லாமல் விசாரிக்க வெளிவந்தால் அவர்களைப் புறத்தில் தூஷிப்பவர் விவேகிகளா? இவ்வாறு செய்தல் தக்கோர் செய்கையன்று. மாணுஷிகமென்னும் மாணிக்க வொளி சுடர் விட்டுப் பிரகாசிக்கவேண்டில், அபிமானமென்னும் அகப்பற்றை யொழித்து, வைராக்கியமென்னும் விழியிருள் போக்கி, மனமாசென்னும் தூசுநீக்கி, விசாரசித்தமென்னும் விழிதிருந்து ஒவ்வொருவரும் வெளிவந்து விசாரிக்கவேண்டும்.

இதற்குளதிர்மொழி. 179

எத்துணையோரு மிதும்பூதெய்திய
தத்துவவிசாரிணி பத்திராதிபோ.

வந்தனம்.

நிகழ்ந்த செப்டம்பர் 28-ம் திகதிதனி லடியேன் தீட்டிவிடுத்த கடிதத்திற் குறிக்கப்பட்டுளவாய் சில கோட்பாடுகளை யனுசரித்தொழுகுதலால், விளையும் நற்பயன்களளவினத்தன வென்பதனை, நியாயவாயிலாயெடுத்து அடியே என்கு கூறியுந் தங்கட்கவை புலப்பட்டிலபோலும். ஆயினுந் தங்கள் பத்திரிகையாற் பண்புறுவருஞ் சமரச சன்மார்க்க சிகாமணிகளிற் சிலராயினு மவற்றை யுணர்ந்தே யிருப்பொன்பதற் கையமில்லை. (நிகழ்ந்த பானுவாரப் பத்திரிகையில்) “இலெளகிகம்” என்னுந் தலைப்பெயரினைச் சாற்றித் தாங்கள் வரைந்துவிடுத்த, இரண்டொரு கொள்கைகளைப்பற்றிய வினாக்களுக்காயினுந் திருவருள்சாரந்து தாங்கள் “ஆங்காங்கு கண்ணுற்றவுஞ் செவியுற்றவுமாகிப் சொற்களைச் சேர்த்து சொல்வியாஞ்” (a) செய்யாது, சயமதி துட்பதிட்பத்தினாலேயே, நியாயவாயிலாய்த் தக்க விடையளிப்பீரென, மன்றுகின்றனன்.

மதங்களையவு மனிதரது ஏற்பாடுகளையொழிய “ஒரு முதல்வ ரோற்பாடாகத்தோன்ற” வில்லையென்பது சத்தியமே, தாங்களறைவதுண்மையே. (b) ‘சைவசமயமே சமய’ மென்று ‘திருவாய்மலர்ந்தருளிய தாயுமானவரும்’ சமயாதீதப் பழம்பொருளென்று கடவுளைக்குறிக்கின்றனர்.

சமயங்கள் கற்பிதமானவைகளாயினு மவற்றை யனுசரித் தொழுகுதலால் விளையும்பயன் நன்மையா? தீமையா?

தருக்காதி நியாயசாத்திரங்களிலும், பிரிதிவிபாதி பூதசாத்திரங்களிலும், தேகான்மமானத பதார்த்த சொரூப லக்ஷணங்களிலும், முறையே பாண்டித்தியமுற்றும், வேதாகம விசாரணையிலு முழுதொருங்குணர்ந்த திலகர்போன்ற தும்போலியோ சமயமென்பதுஞ் சமயாதீதப் பழம்பொருளென்பதும், கற்பிதமானவையென்னும் வாய்மையினை யறிபவல்லீர். இவ்வுலகத்திற் கோடானுகோடி யான்மாக்கள், மேற்காட்டிய மானத பதார்த்த சொரூபலட்சணிகளிற் சொர்ப்பனத்தினும் பயின்றிராரோ! பயிலுவதற்கு இன்றியமைபாதன வாகிய மதிதுட்பந் தேகதிட முதலியவற்றை யடைந்து மிலரோ! அன்னோர்க்காயினும் கற்பிதமாயுண்டாக்கப்பட்ட சமயங்களும் சமயத்திற் கூறப்பட்டுள்ள தெய்வங்களை வழிபட்டொழுகுதலும் நற்பயனை நல்காவா?

“(c) நெல்லுக்குமிடிண்டு, நீர்க்கு துளையுண்டு, புல்லிதழ் பூவிற்குமுண்டா” மாதலின், ஒவ்வொரு ஏற்பாட்டிலும் தீமைபு நன்மையும் பிரிவறவுள்ளவாதலின், முதறிநூர் அவ்வேற்பாட்டில் நன்மைமிக்கிருப்புழிய தனை யங்கீகரித்தலும் தீமைமல்கிரிப்புழித்திரஸ்கரித்தலுஞ் செய்யாநிற்பார். ஓர் தந்தை, தன்னரியமகவு கிணற்றின்மருங்கேகுதலை விலக்குவான் கருதி, யாண்டளவோர் கயிற்றினையிஃதொரு கொடியவரவென வக்குழவிக்கன்னோன் வற்புறுத்திச் சாதிப்பானாயி னம்மகவு அக்கிணற்றருகே யேகாதுதப்பி யுய்யுமென்பதற்கைய மியாது? அக்குழவி யச்சுட்சியால் நற்பயனை யடைகின்றிலதா? இங்ஙனமே, மனச்சாட்சிக்குநேர்மாறாகவாயினு மொன்றைக்கழறி யேனையோர்க்குச் சுகத்தினை யூட்டுவதே நன்மைகடைப்பிடித்தொழுகுந் திண்ணறிவாளரதிலக்கணம். இல்லை யென்பதை யுண்டென்றைவதாற்றீமை விளைதலிலேயே. இக்கருத்தையுள்ளடக்கித்தான், மானிடசுகாதார வேதுக்களிலும் பிரஜாரோக்கிய பிரஜானுகூல பிரவர்த்தனாதிக்களில் நாட்டம் வைத்தருளிய நம்முன்னோர், சமாதான மிலையென நன்றிநிலவிய ஆத்திகத்தை நிகழ்ச் செய்தனர் காண்க.

(இன்னும்வரும்.)

T. Balasundrum Mudelliar.

[(a) உன்மத்தரன்றி சொல்வியாஞ் செய்பவர் அவ்வாறு செய்த லெமக்கியல்பன்று.

(b) மகம்மதியர் வாளொருகையிலும் வேதமொருகையிலுந் தாங்கிப் புறச்சமயிகளை நரவேட்டை யாடியதும், கிறிஸ்தவர் (மேரி என்பவள் அரசாண்டகாலத்தில்) ஏனையோரை வாளிற்குந் தீய்க்கும் இரையாக்கினதும், சைவர் இதக்கமுருத்து க்ஷமணாதி புறச்சமயிகளை கழுவேற்றியதும், புத்திர வாஞ்சைபென்பதூ பரமானுப்பிராமணமேனுமில்லாது இரணியன் தன்புத்திரானாகிய பிரகலாதனை பற்பல சகிக்கலாற்றி ஆக்கினைகளுக்கு உள்ளாக்கியதும், இந்துக்கள் பெற்ற பிள்ளையைக் கங்கையிலெறிந்ததும், அனேகர் ஜகனாதத் தோர்ச்சக்கரத்தில் வலியச் சென்று நசுக்குண்டு இறந்ததும், இன்

Printed and Published for the Proprietor at the
VURTHAMANATHARUNGINI PRESS, No. 174,
Dayaraja Moodelly Street,—Madras.

சுதந்திரவீரன்

இந் துசுவக்கியான சங்கத்தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. VI.—No. 5]

MADRAS:—SUNDAY JANUARY, 30, 287. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

சொல்லுக சொல்லிப்பிறிதோர் சொல் சொல்லி
வேல்லுந் சொலின்மையறிந்து.—குறள்.

தெய்வச்செயல்,
வாதப்பிரதிவாதம்.

ஜெபிலி உற்சவ ஆயத்தம்.
#டிதம்.

தெய்வச்செயல். 29

தெய்வமென்பது, ஆத்திகாளுடைய மனக்கானலில் அதுப வக்கியான மெனும் மழை பெய்யாமலும், உண்மை ஞானமெ னும் கதிரவன் உதிக்காமலும், விசாரணையெனும் ஏருழாமலும் முளைத்தெழும் அறியாமை பென்னுங் கள்ளியே. கள்ளிபோ ன்ற அறியாமையை மீண்டும் ஆத்திகாள் தேவன்தேவன் என ரூபகப்படுத்தி, அறியாமையால் நிகழ்ந் தொழில்களை தெய்வச் செயலெனவும் தீர்மானிக்கின்றனர். ஆனால் ஆத்திகாளால் இவ்விதம் தீர்மானிக்கப்பட்ட சித்தாந்தமோ பற்பல வேறுபா ட்டையுடையது. அவ்வேறுபாட்டினை அடியில் வருமாறு கா ண்க. ஆத்திகமென்பது, வேதாந்தம், சைவம், வைணவம், ஜெஸ்துமதம் முதலிய மதங்களுக்குப் பொதுப்பெயர்.

க. வேதாந்தம்: இம்மதம் அகண்டமாயும்; எங்கும் நிறைந்த தாயும், நிர்விகாரமாயும் உள்ளது பிமமென்றும், அசின் பிரதி பிம்பமே இப்பிரபஞ்சமென்றும், ஆதலால் பிரமம் மெய்யென் றும், பிரபஞ்சம் வெறியென்றும், பொய்யாகிய விப்பிரபஞ்ச த்தில் ஓர்வித சொரூபமாய் விளங்கும் மனிதர் யாவரும் இச் சொரூபத்தை யொழித்த இனி யாதொரு சொரூபத்தை யேனு ம் அடையாவழி தேடவேண்டுமென்றும் கூறும்.

பிரமம் அகண்டமாயின் அதன் பிரதிபிம்பமும் அகண்டமாய ன்ற இருத்தல்வேண்டும்? அவ்வாறில்லாமல் பிரபஞ்சத்தின் கண் உள்ள பொருள்கள் தத்தமக்குரிய நாமரூபங்களால் கண் டாக ரமாய் விளங்குவானேன்? பிரமம் எங்கும்நிறைந்திருக்க மாயின் அதன் பிரதிபிம்பம் விழுவது எங்கே? அதனைப் பிரதிபி ம்பிச்சுச் செய்யும்ஒளியேது? அவ்வொளிக்குஸ்தானம்ஏது? நிர்வி காரமாகிய அப்பிரமத்தைபிரபஞ்சமாய்பிரதிபிம்பிக்கச்செய்தஒ ளியால் அதன் நிர்விகாரத்தவம் நிலைகுலைந்தொளிமழுங்கியதன் று? ஆகவேவிசாரணையினால், 'பிரமம் மெய்யென்பது' பொய்யா யும், அனுபவக்கியானத்தால், 'பிரபஞ்சம் பொய்யென்பது' பொய்யாயும் வெளிப்படுகின்றது. 'உள்ளபொருள் இல்லா மற்போகிது' என்பதனாலும், 'சொரூபமின்றி பொருளில் லை' யாத்லாலும் தற்காலம் உள்ள சொரூபத்தை யொழிப்பது சாத்தியமாயினும் வேறெந்த சொரூபத்தைபேனும் அடையா வழி தேடுவது வீண் பிரயத்தினமும் அசாத்தியமுமாய் முடியு மென்பதற் கையஞ் சிறிதாயில்லை.

உ. சைவம் வைணவம்: இம்மதங்கள், பசு, பதி, பாசம் என மூன்று பதார்த்தங்கள் நித்தியமாயுள்ளனவென்றும், அவற்று ள் பதியானது தன்னையும், பசு, பாசங்களையு மறியுமென்றும், பசுவானது பாசத்துடன் கலந்தமாத் திரத்தில் தன்னையும், பாச த்தையும் அறியுமென்றும், பாசமானது எக்காலத்தும் அந்தகா ரத்திலிருப்பதென்றும், ஆகவே பதியானது தன்னை பசு அறியு ம்வண்ணம் அப்பசுவினை பாசத்தோடு பந்தித்த அப்பந்தனையா ல் பசுவிற் கியற்கையாயுள்ள அறிவுமையை நீக்கி தன்னை யத் தன்பின் அறியச்செய்கின்றதெனவும் கூறும். பசு பதி பாசங் களை முறையே வைணவர் ஜீவ பர கன்மம் எனக்கூறுவர்.

ஆனால் பசுவானது பாசத்தோடு கலந்தமாத் திரத்தில் தன்னை யும் பாசத்தையும் அறியும் என பதியறிந்தது பசுவானது பாச த்துடன் கலந்ததற்கு முன்னேயா, பின்னேயா? முன்னமேயா யின் ஓர் விஷயம் சம்பவித்ததற்குமுன் அவ்விஷயத்தை பெங் டுனம் அறியக்கூடும்? பிற்பாடாயின் பசுவானது பாசத்துடன் கலவாதிருந்தகாலம் ஒன்றுண்டென வெளிப்படுகின்றது. இவ் வாறு வெவ்வேறுபுருந்த பசுவையும் பாசத்தையும் சேர்த்தது யாதென வினா நிகழும். இவ்வினாவிற்கு சைவாள் பதியாகிய சிவனென்றும், வைணவர் பரமாகிய விட்டுணுவென்றும் வி டையளிப்பர். சிவனென்றும் விட்டுணுவென்றும் சொல்லப்ப

டும் பதியானது பசுவையும் பாசத்தையும் ஒருங்கே சேர்க்கத் துணிந்து தானும் பசுவினிடம் சேர்த்தணியாமை குரங்கு தன் குட்டியைக்கொண்டு சோத்ப்பதுபோல விருக்கின்றதன்றா? பசுவானது பாசத்துடன் கலக்கப்பட்டு தன்னையும் பாசத்தை யுமறிந்தசனூலடைந்தபயனென்னை? தயருறுகின்றதன்றா? இத்துயர்க்குக் காரணம் பதியன்றா? பதியின் செய்கையால் தயருற்ற பசுவை பாசத்தினின்று மீண்டும் மீள்விக்க வறியா ச்தாய் பதியானது பசுவே பசுவே நீ மீண்டும் பாசத்தைவிட் டு நீங்கி என்னிடத்தில் வா வா வென்று அழைப்பது, தாங்கு மொருவனை சேற்றினிடத்தாழ்த்திவிட்டு மறைவில் நின்று சேற்றினின்று வோடிவா வோடிவாவென்று அழைக்கும் புத்தி யிலியும் மீட்கச் சத்தியிலியும், ஆகிய ஒருவன் செயலை யொத் திருக்கின்றதன்றா? பாசத்தோடு பசுவைக் கூட்டுவித்த பதியா ன்று அப்பாசத்தோடு தான் கலந்து மிளாச்சிறைபூண்டுபசுக்க ளை அகவயிருந்தவாறு விடாமலு சைவரும் வைணவரும் அடை யும் தார்ப்பலனுக்கும்.

(இன்னும்வரும்.)

வாதப்பிரதிவாதம். 173

பன்னருந்தமிழாம்பாற்கடலதனைச்
சொன்னயப்பொருணயச்சுவையிகவுணர்ந்த
தத்துவவிசாரிணிபத்திராதிபரே-வந்தனம்.

நிகழ்ந்த டிசம்பர்மீ ௧௪-ம் திகதிதனில் (சென்ற வாரப்பத்திரிகையில்காண்க.) வாங்கடாவியவினாக்கட்கு த் தாங்களளித்த விடையின் திறத்தைச் சிறிது சீர்தாக் கிக்காட்டுவோம்.

“கெடுவல்லயானென்பதறிக, தன்னெஞ்சு
நடுவொரீஇயல்லசெயின்.”

ஆதலின், சமரசசன்மார்க்க சிகாமணிகள் செவி சாய்ப் பாராக.

கற்பிதமா ஈண்டாக்கப்பட்ட சமயங்களும், அவற் றின் துணிபாயிலங்குந் தெய்வங்களை வழிபட்டொழுந லும் நற்பயனை நல்காவா என்ற வினாவுக்குத் தாங்கள், இம்மியளவாய சிலதீமைகளோமாத் திரங் காட்டி, அளவி கந்தநன்மையைக் கண்ணுறுதிருத்தல் சாலவழிகுடை த்து. ஒரு ஏற்பாட்டை பங்கீகரித்தலால் வினாஈர் தீமை மல்கி நிற்புழி யதனைத் திரஸ்கரித்தலும், நன்மைமிக்கி ருப்புழி யதனை பங்கீகாஞ்செய்தலுமன்றா விவேகிகள் திலக்கணம். அங்ஙனமின்றி, சமன்செய்து சீர்தாக்குங் கோலினதிலக்கணமமையப் பெறுது; தீமையினைமாத் திரங்காட்டித் தம்கட்சியைத் தாபித்தல் பளா! பளா! நன்று நன்று!

“நெல்லினதுமிபோக்கி அரிசியைக்கொள்வதுபோல் குற்றத்தை நீக்கி குணத்தைக்கொள்வதல்லவா மாணு ஷீகம்” என்றீர், அஃதுண்மையேயாதலின், தாங்கள் காட்டிய சிர்சில குற்றங்களை நீக்கிக் குணத்தைக்கொள் வோம். (a) நும்மொழிகளாலேயே, குற்றங்கள் நீங்கிய சமயங்களும் தெய்வங்களு நிலைநின்றமைகாண்க. அற் றேல், ஆததிசுவைகளாய் துவசமெடுத்து வெளிவரு வது என்னக் கருதி? ஏனையோர் ‘உளது’ என்பதை ‘இலது’ என்றறைவதாற் பெருமை பெறலாமென்று தானோ? விடைபகர்மின்: தீமை சிறிதாயினு மவ்வேற் பாடுகளிலுளவாதலின் யாமுற்று மறைக்கொள்ளே மென்று பகர்வீராயின், “நெல்லுக்குமியுண்டு நீர்க்கு துறையுண்டு புல்லிதழ் பூவிற்கும ஈமா” தலின்,

யாம் சோற்றைத்தின்னோம், நீரை யுட்கொள்ளோம், பூவியை யுஞ்சுடோமென்பிர் போலும்.

நீவிர் தீமைகளென எடுத்துக்காட்டிய சிலவற்றின் ஆபாசத்தை யெடுத்துக்கூறுவாம்.

“சைவர் இக்கமுகுத்து கூதமணுதி புறச்சமயிகளை க்கமுவேற்றி” னர். என்றீர்.

(b) அந்தோ! சைவசமயத்தின் சரிதைகளை முழு தொருங்குணர்ந்தீர்போலும். சைவசமய குரவராகிய எம்பந்தமறுக்குஞ்சம்பந்தப்பெருமான் கூதமணுகளை பிரக்கமின்றிக்கமுவேற்றினாரா? கூதமணர் தாமே கமு வேற்றினாரா? சைவனாயுத்தறிமின்:

“நன்றிதேற்றி பின்புள்ளமான மிழந்துநாணழிந்து [மக் குன்றுபோலுந்தோணிபுரக் கோமானெதிரேயாங்களு

கின்றுதோற்றேமெமையின்நீரோ வென்றி ரொனநேர்ந் தின்றுகூறக்கவுணியர்கோனனையாருய்யுநெறிநோக்கா.

“இன்னமறத்தாறிசைக் கின்றேநீரோன்வாளாவிற்க்கின் அன்னையனையானெம்மிறைவ னவனுக்காளாயுய்மின்ச

ளென்னவேடசிறியாய்நீ யெவ்வாறெங்கட்கடாதமெ சொன்னதென்று மானமுளார் கழுவிவேறத்தொடங்கி இவ்வண்ணமாக—

“மதத்தினின்மானமிகார் தாங்களேவலியவேறிப் பதைத்திடவிருந்தார்”

மேலய திருவாக்கினுண்மையினையும் பத்திராதிபரத வாக்கினுபாசத்தினையுந் தெள்ளறிஞர் சீர்தூக்கித்தெளி வாராக.

ஆயினும் “ஏனைப்பறிதலே யவனாச் சைவவிதத்தினு லொழுக்கம் பூண்டவேடத்தார் பற்றிப்பற்றிச் சிதைத் திடர்செய்தேறிட்டார் திரிதலைக் கழுக்கோறன்னில்” இதுமறக்கருணையென்க.

மதாவேசங்கொண்டு சைவனாக் கொலைபுரிந்துவந்த மகா பாபருபிக ளின்னு முயிர்வாழ்ந்து, சகோதரரை நிரமூலமாக்குவதை விலக்குவான்கருதியே, மானிட சுகாதாரவேதுக்களிலும், பிரஜாரோக்கிய பிரஜானுகூல பிரவர்த்தனாதிக்களில் நாட்டம்வைத்தஅக்காலத்துச்சை வர், அவ்வமணைச் சங்கரித்தனர் காண்க. தன்குடிகளை யோம்புமோர் மன்னவன், ஏனையோர்க்கு ஹானியை விளைக்குந் தீமையாளனாக் கொலைபுரிதல் மானுஷீ மன்றா?

இங்ஙனமே யேனையவற்றின் ஆபாசத்தினையும் இடம் பெற்றுழிவருகிற முறை யெடுத்துக்காட்டுவாம்.

“சமயத்தை யுணர்ந்துவதுபோல சாத்திரங்களை யு ணர்ந்துதல் கூடுமே” என்றீர்.

(c) சாத்திரத்திற் பயிலுவதற்கின்றி யமையாதனவா கிய தேகதிடம், மதினுட்பம் முதலிய அமையப்பெறாத கோடானுகோடிகள்போம்வகையாது? கடாவிய வினாக் கட்டு நேரான விடைகளைத் தூஷணை யொழித்து நியா யவாயிலாய்ச் சகோதர வாஞ்சையுடன் தீட்டிக் காட் டுமின்.

22nd December 1879. } (இன்னும்வரும்.)
Madras. } T. Balasundaram Mudr.

(a) மதங்களையவும் மனிதரது ஏற்பாடுகளென்ப தனைச் சத்தியமேயென்று இவர் ஒப்புக்கொண்டமை யாலும் அவற்றில் நன்மை தீமைகள் இரண்டும் உண் டென அங்கீகரித்தமையாலும் குற்றத்தை நீக்கிக் குண த்தைக்கொள்ளுவது எல்லாருக்கும் ஒத்ததே யென்று கூறினும். இங்ஙனம் கூறியதனால் குற்றங்களை நீக்கிச் கொள்ளக்கூடிய மதங்களுண்டெனவாகின்றதேயல்லா மல், குற்றங்கள் நீங்கியமதங்களும் (குற்றங்களுக்கெல் லாங்காரணமாகிய) சிவமாகி செய்வங்களுந் நிலைநின்ற மை காண்கிலம். பிரகசனம், சித்தாந்தம், உத்தாபன முதலிய தருக்கசாதனசாத்தியப்படி எங்ஙனம் அனுமா னித்தற்கிடமுண்டோ வதைப் பாரமரிசித்துக் காட்டி இவரது அநுபூனத்தை நிலைநாட்டுவாராக. இஃது

பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டிற் படித்த பன்மதாபி மான தருக்கசாதிர நிபுணத்துவம்போலும். குற்றத் தை நீக்கிக் குணத்தைக்கொள்வோமென்பதனால் பூ வையும் புனலையும் பேசனத்தையும் நீக்குவோமென்று இவரது தெள்ளறிவிற்குப் புலப்பட்டமை காலமுகு டைத்து. நீனாநூலாபோக்கியும் நெல்லை உமிபோக்கிச் சமைத்தும் உண்போம் பூவைப் புல்லிதழ்போக்கிச் சூடிக்கொள்வோமென்பதே நங்கருத்தென சாதாரண படிப்பாளிகளும் தெள்ளிதினுணர்வர்.

(b) சைவர் இக்கமுகுத்து கூதமணுதி புறச்சமயிக ளைக் கழுவேற்றினர் என்று யாம் பொதுப்படக் கூறின தைத் ‘தம்பந்தம் போக்கும் சம்பந்தர்’ அங்ஙனஞ் செ ய்தாரெனத் தாமே தலைமேல் போட்டுக்கொண்டு, திரு ம்ப அவர் அங்ஙனஞ் செய்யவில்லையென்று திருவிளை பாடற்பாட்டைத் தெருவினையாடலாக்கிவிட்டார். அங் னனஞ் செய்ததல்லாமல் யாமுஞ் சைவத்தினை யுணரோ மென்று தோஷாரோபணமுஞ் செய்தார். விவேசி களே! யாம் சைவத்தினை யுணரவில்லை யென்பதும், இவர் உணர்ந்தவரல்லரென்பதும் அடியில் விளங்கும்.

இவர் மேல்காட்டிய பாக்கள் எப்புராணத்தில் எப்பட லத்திலுள்ளவை? திருவிளையாடற்புராணத்தில் சமண னாக்கமுவேற்றிய படலத்திலன்றா? சமணர் தாமே கழு வேறினொன்று இவர் காட்டிய பாட்டின்படி நடந்தது உண்மையாயின் ‘கழுவேறிய படலம்’ என்றிராமல் கழுவேற்றியபடலமென்று இருத்தற்குக் காரணமெ ன்ன? ஏற்றிய-ஏறியவென்னுஞ் சொற்களுக்குப் பேத மிலவோ? இத்தகைய கோழுட்டி சாட்சியைக் கோர் ட்டார் கேட்டால் வாயால் நகைப்பார்களோ? சமயத் தினதும் நூல்களினதும்சம்பவாதி உண்மைகளை அகச் சாக்ஷிபுறச்சாக்ஷிகளைக்கொண்டுவிசாரிக்குங்கால், அகச் சாக்ஷியிலேயே படலத்திற்கும் படல நுதலிய பாக்களு க்கும் பரஸ்பரவிரோதமிருப்பின் அந்த மதாபாசத்தை விவேகிகள் எவ்வாறுகொள்வர்? இன்னும் இவர் பிரமா ணமாகக்கொண்ட அத்திருவிளையாடற் புராணத்திலே யே, அப்படலத்திலேயே மேல்காட்டிய பாட்டிற்கு அடுத்தபாட்டிலேயே “ஏனைப்பறிதலேயவனாச்சைவ விதத்தினுல்வேடம்பூண்ட வேடத்தார் பற்றிப்பற்றிச் சிதைத்து இடர்செய்தேறிட்டார் திரிதலைக்கழுக்கோல் தன்னில்” என்றிருப்பதை யூகிக்கவொட்டாமல் இவர் மதம் இவர்கண்ணைமறைத்து மறக்கருணையென்று சொ ல்வித்தமை விந்தை! விந்தை! இன்னும் அடுத்தபாடல் களைப்பார்த்தால் கூதமணர்பால சைவர்புரிந்தகொடு மைகள் நன்குவிளங்கும். மேலும் இவர்தம்பந்தம்போ க்கும் சம்பந்தரும் கூதமணுகளைக்கழுவேற்றின னொன் பதும் அவர்களைக்கழுவேற்ற உடன்பட்டாரென்பதும் அடியிற்காட்டும், திருத்தொண்டர்புராண சாரத்தினு லேயும், பெரியபுராண விருத்தத்தினுலேயும், திருஞா னசம்பந்தர் தேவாரத்தினுலேயும் விளங்கும்.

ஆரெரியிட்டெடுத்தவேடவைமுன்னேற்றி யாற்றிலிடுமெடெதிர்போயனையவேற்றி யோரமணரொழியாமேகழுவிவேற்றி யோதுகிருப்பதிகத்தாலோடமேற்றிக் காருதவுமிடிபுத்தன்றலையிலேற்றிக் காயாதபனையின்முதுசனிகளேற்றி யீரமிலாவங்கமுயிரொய்தவேற்றி யிலங்குபெருமணத்தானையெய்தினாரே.

மன்னவன் மாறன் கண்டுமந்திரியாரை நோக்கித் துன்னியவாதி லொட்டித்தோற்றவிச்சமணர்தாங்கண் முன்னமேபிள்ளையார்பாலனுசிதமுற்றச்செய்தார் கொன்னுனைக்கழுவிவேற்றிமுறைசெய்கவென்றுகூற புக்ஷியல்வந்தஞானப்புங்கவரதனைக்கேட்டும் இகலிலொனினுஞ்சைவரிருந்துவாழ்மடத்திற்கிங்கு தகவிலாச்சமணர்செய்ததன்மைபூற்சாலுமென்றே மிகையிலாவேந்தன்செய்கைவிலக்கிடாதிருந்தவேலை.

வேதவேள்வியைநிந்தனைசெய்துமு லாதமில்லியவமனெடுதேரனா

வாதிவென்றழிக்கத்திருவுள்ளமே
பாதிமாதுடனாபரமனே.

இன்னும் இவர்கள் புரிந்த கொடுமையினை சிவரகசி யத்தினும், உபமன்புபக்தவிலாசத்தினும், அகத்தியப க்தவிலாசத்தினுங்காணில் நன்குவிளங்கும். அத்திரு விளையாடலிலேயே,
[வழிவழிவருமாணக்கர் சாதற்குவருந்திரெஞ்ச மழிபவர்திருநீட்டா ரதகிட்டாதயர்வாராவி னிழிவில்கோமயத்தையளிப் பூசினுரிதவுங்கிட்டா கொழிபவராவின்சுன்றைத் தோளிலட்டியிணைப்பெற்றார். கூறிட்டமூன்றுங்கிட்டா தயர்பவர்குற்றந்தீர நீறிட்டாரெற்றியோடு நிருமலகோமயத்தின் சேறிட்டாரெற்றியோடு நெற்றியைச்செறியத்தாக்கி மாறிட்டபாசந்தனை மறித்தட்டுப்பிறப்பைவெல்வார். மற்றிவர்தம்மையுற்றஞ் செய்திலர்மடிந்தோர்யாருஞ் சுற்றியசேனங்காக நரிசுணுத்தொடர்ந்தகெளவிப் பற்றிநின்றித்தத்தின்னக் கிடந்தனர்.]

இரக்கமற்ற சைவர்கள் புரிந்த கொடுமைநாசச் ச கிக்க லாற்றாது சிலர் சாம்பரைப் பூசின றொன்றும், அது கிட்டாதவர் கோமயத்தைப் பூசின றொன்றும், அதுவுங் கிட்டாதவர் பசுவின் கலையைத் தோளில் தூசுகிறார்களென்றும், அதுவுங் கிட்டாதார் நீறினையு ள் கோமயத்தையுந் தரித்தாரெற்றியோடு தங்கள் நெ ற்றியைப் பொருத்தினார்களென்றுங் கூறியிருப்பதைச் காணுமை என்னதூயிமானமோ? இன்னும் இவற்றின் உண்மைவிரோதத்தை ஆராயவேண்டின் கூழ்மணவிஜ யத்திற்காண்க. இத்தியாதி நியாயப்பிரமாணங்களாலு ம் “மறக்கருணையென்று” இவ்வாயினாலேயே வெளி வந்தமைபாலும் எமதுகூற்று மறுக்கப்பட்டதில்லை. சைவர் கொடுமைபுரிந்தாரொன்றும் எமதுகூற்றை மறு க்கவழியில்லாமலே இவ்வளவுதூரம் வீண்வாதம் செ ய்தமை நகைப்புக்கிடமாம். இத்தகை யோர்வீண்வாத த்திற்கு இடங்கொடுப்பது பிரயோசனமுடைத்தாவெ ன்பதை விவேகிகள் சிந்தித்தல்வேண்டும்.

(c) சாத்திரத்திற் பயிலுவதற்கு தேக்கிடம்போதாத வர் போகும்வழி ஆபாசமயானவழியே; மதிதுட்பம மையப்பெறார் போகும்வழி உன்மத்தப் பரிகாரச்சா லைவழியே—ED.

ஜூபிலி உற்சவ ஆயத்தம்.

சேன்னைமகமதியர்கள் மகாராணியவர்களுடைய ஜூபிலி வ ருவோற்சவத்தைக் கிரமமாயக் கொண்டாடவேண்டியதைப் பற்றி ஆலோசிக்கும்பொருட்டு சென்னைபிரிசிடென்சி காலீஜு மந்திரத்தில் 23௨ சபைகூடினார்கள். மகமதியபிரபுக்கள் அநேகர்வந்திருந்தார்கள். அக்கிராசனாதிபதியாகிய மொகமத் மாமத்கான் பஹதூரவர்கள் மேற்கண்டவிஷயத்தைப்பற்றி யோசிப்பதற்காகச் சபைகூட்டப்பட்டதென்று தெரிவித்தார். டாக்டர் மோதின் ஷெரீப்கான் பஹதூர் அவர்கள் பிரிட்டி ஷ்துரைத்தனத்திலேஜனங்கள் முக்கியமாயடைந்த பிராணரட் சணை, சொத்தூட்சணை, கல்வி, பென்ஷன் இவைகளையும், மற்றும் அநேகநன்மைகளையும்பற்றி வெகுவாய்ப்பேசி, இத்தியாதிகார ணங்களினால் மகாராணியவர்களுடைய ஜூபிலி உற்சவத்தை அகத்தியம் கொண்டாடவேண்டுமென்று கூறினர்.

இந்த விசாலமான ராச்சியத்தின் சக்கரவர்த்தினியாரவர்க ளுடைய பிரதிநிதியாகிய கவர்ன்மெண்டு நமக்குளது. நாம் அந்த கவரன்மெண்டாருடைய வாக்கே சக்கரவர்த்தினியாரு டைய வாக்காகக்கொள்ளவேண்டும், இராஜப் பிரதிநிதியவா கள் இந்தியா ஸ்டேட்டு செக்கிரிட்டேரியவர்களோடு தகுந்த ஆலோசனை செய்தின்புதான் அநேக நல்ல ஏதுக்களைப்பற்றி இந்தியா முழுமையிலும் ஜூபிலி உற்சவத்திற்கு பிப்ரவரி-1௯ 16௨ நியமித்தார்கள்; ஜூன்மீ 20௨ ஆகிய சரியானதினத் திலே அதைக்கொண்டாட நமக்கு இஷ்டமிருந்தபோதிலும், ராஜப்பிரதிநிதியினுடைய தீர்மானத்தை ஆட்சேபிப்பதாவது பிப்ரவரிமீ 16௨ நேமித்ததற்கு அவரைக்காரணங் கேட்பதாவ து நமது வேலையல்ல; இந்தியாவின் அனேகபாகங்களில் ஜூன் மீத்திலே ரிதுக்காலம் விருப்பமானதா யிருக்கமாட்டாது; நமது சக்கரவர்த்தினியாரைச் சந்தோஷிப்பிக்கவும் நமது விஸ்வாசத்தைத் தெரிவிக்கவும் உற்சவங் கொண்டாடப்போகி றோம், ஆதலால் தினத்தைக் குறித்து ராஜப் பிரதிநிதியினு டைய எண்ணத்தை நிறைவேற்றுவதில் நாம் ஆட்சேபிப்பது சரியல்ல, அதனாலே ராஜப்பிரதிநிதியவர்களுடைய கோபத்தி

ற்கும் பாத்திரராவதமல்லாமல், சக்கரவர்த்தினியாருக்கும் வெறப்புண்டாக்குவோம்; இப்படிப்பட்டது குடிகளுடைய விஸ்வாசத்திற்கு எவ்வளவும் தகாது. ஆதலால், அபிப்பிராயங் களில் சொற்பவேறுபாடு உண்டாயிருந்தபோதிலும், அதை பொறுக்கிவிட்டு யாவரும் ஒருமித்த அந்தப் பதினாறந்தேதி யிலாவது அதற்காகத் துரைத்தனத்தார் நேமிக்கிற வேறே எந்ததினத்திலாவது உற்சவங்கொண்டாட வேண்டுமென்று ஆமத்மோதின்கான் பஹதூரவர்களால் பிரோபோசிக்கப்பட்டு யாவராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. பிறகு, மகாராணியவர்க ளுக்கு எழுதம் விண்ணப்பத்தை விசித்திரமான பெட்டியில் அடக்கஞ்செய்த அனுப்பவேண்டுமென்றும், வசூலாகிற பண த்தில் மிகுதியிருந்தால் மஃமசிய ஏழைகளுக்கு உற்சவதினத் தில் அன்னம் அளிக்கவேண்டுமென்றும் சக்கரவர்த்தினியார் பேரால் மகமதியவித்தியார்த்திகளுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்பெற்படுத்த வேண்டுமென்றும், தீர்மானஞ்செய்யப்பட்டது. கடைசியாய், ராணியாரவர்களுக்கு விண்ணப்பம் அனுப்பும்விஷயத்தில்தான் மாதிரி மகமதியர்கள் இந்தியாவிலுள்ள மற்ற வகுப்பரைப் பிரிந்திருக்க இஷ்டமே யல்லாமல், மற்ற சகல விஷயங்களி லும் எல்லாரோடும் கூடிக் குலாவ இஷ்டமுள்ளவர்களாகவே யிருக்கிறார்களென்றும், ஆமத்மோதின்கான் பஹதூரவர்கள் தெரிவித்தார்கள்.

ஜூபிலி உற்சவங் கொண்டாடவேண்டியதினிமித்தம் சென் னைசுதேசபிரபுக்கள் அடுத்தடுத்து சபைகூடினார்கள். சிலஜேரா ப்பியர்களும்க வந்திருந்தார்கள். இங்கிலீஷ் துரைத்தனத்திலே, முக்கியமாய் சக்கரவர்த்தினியாரவர்களுடைய ராச்சியபார காலமாகிய ஐம்பது வருஷங்களில் இத்தேசத்திற்குண்டாகிய அளவிறந்த நன்மைகளை எழுதினால் அநேக கிரந்தங்களாகுமெ ன் உணர்ந்த நன்றியினால் உற்சவங்கொண்டாடவேண்டியது அத்தியாவசியசமென சர்வத்திர சம்மதத்தை தெரிவித்தார் கள்; ஆனால், கிராமமான தினத்திற்கு நான்சுமாசமுன்னதாக அந்த உற்சவத்திற்கு பிப்ரவரிமீ 16௨ நேமிக்கப்பட்டிருப்ப தைப்பற்றிமாதிரி யோசனை யுண்டாயிருந்தது. கொஞ்ச நாளைக்குமுன்னேதான் நேரிட்டு, இன்னும் தீராதிருக்கிற அக் கினி ஆபத்த விசனத்தினாலும், அந்த ஆபத்த சில தனவான் களுடைய குடும்பத்திலே நேர்ந்திருப்பதினாலும், திரவிய சகா யம் குறைவுபடுமாயின், சிறப்பாக உற்சவம் நடப்பது தடைப டிடுமென்கிற அச்சத்தினாலும் சிலநாள் பொறுப்பதுசந்தர்ப்பமா யிருக்குமென்று முதலில் எண்ணினார்கள். இந்த உற்சவம் நமது இந்தியா முழுவதும் ஏககாலத்தில் கொண்டாடுவதுசிரோஷ்டமா தலாலும், மற்றப் பிரதேசங்களிலே அந்தத் தினத்தைக்குறித்து ஆட்சேபமொன்றுமில்லாமையாலும், கல்கத்தாவிலும்பொம்பா யிலும்குன்மீ மாரிகாலமாயிருக்குமாதலால் உற்சவத்திற்கு இ டைக்கிடை ஒருவேளை பங்கமுண்டாகுமென்கிற யோசனையினு லும், பிப்ரவரி 16௨யே சரியென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. அதற்குவேண்டிய காரியங்களை நடத்தக் கமிட்டி ஒன்று ஏற்படு த்தப்பட்டது. கடைசி சபையில் அக்கிராசனாதிபதியாக வீற்றி ருந்த கவர்னரவர்கள் பணஞ்சேகரிப்பதுமுதற்காரியமானதப ற்றி ஏழை கவர்னரிடத்தில் வசூல்செய்யும்போது மகராச வக் கீல்களைவிடமாட்டார்களென்றும் அவர்களை விடாதபோதுதாதா க்களாகிய ஜமீன்தாரர்களை விடமாட்டார்களென்றும் இவ்வாறு யாவருக்கும் சிரிப்பும் சந்தோஷமுமுண்டாகும்படி சிலவேடி க்கை வசனங்களைப் பேசி மிகுதியாய்ப் பணஞ் சேகரிக்கு மார்க்கத்தைச் சூசனையாய்க் காட்டினர்.

வசூலாகுந்திரவியத்திலே உற்சவத்திற்கு வேடிக்கையார்த்த மான செலவுபோக மிகுதிப்பணத்தைக்கொண்டு சென்னை யி ல் கட்டடங்கடிக் ஜூபிலி ரூபகார்த்தமாக சக்கரவர்த்தினியா ர்பேரால் ஓர்சாலை யேற்படுத்தவது நன்மையாக எண்ணியிருந் தபோதிலும், ஒன்பது வருஷத்திற்குமுன்னே இவ்விடத்தில் கொடியகூடாமம் நேரிட்டு ஜனங்கள் அபரிமிதமாய் மாண்டபோ து, மகாராணியாருக்கும் இங்கிலாந்து குடிகளுக்கும் மனுவசெ ய்தகொண்டமாதிரத்தில், சுமார் ஒருகோடி ரூபாய் கையொ ப்பழலமாய் அவ்விடத்திலிருந்து அனுப்பப்பட்டதே; அது ஒருபிரதேசப் பிரயோசனத்துக்காகவே. இப்போது ரூபகா ர்த்தமாக லண்டன்பட்டணத்தில் உத்தேசித்திருக்கிற சுபகா மான பெருத்தகட்டடம் மகாராணியாருடைய அதிகாரத்துக் குட்பட்ட ராச்சியமுழுவது யிருக்கிற குடிகள் ஒன்றுசேர்ந்து கட்டவேண்டியதாயிருக்கிறபடியாலும், மகாராணியவர்களு ம் அதற்குச்சம்மதித்திருப்பதாலும், இவ்விடத்தில் உற்சவகொ ண்டாட்டத்திற்கும், தருமவிஷயத்திற்கும், ரூபகார்த்தமான வேலைக்குஞ் செலவிடப்பின்பு, ஒர்பெருந்தொகை லண்டன்பட் டணத்துக் கட்டடத்துக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று தீர்மானிக் கப்பட்டது. அச்சமயத்தில் சென்னை ஷெரிப்பு P.S. இராமசா யிமுதலியார் C. I. E. அவர்கள் கையொப்ப ஜூபிதாவில்கையொ ப்பயிடுவதமல்லாமல் தமதுசொந்தசெலவிலே பலஏழைப் பா டசாலைகளின் வித்தியார்த்திகளுக்கு விருந்தளிப்பதாகவும், ஜூ பிலி ரூபகார்த்தமாக “விக்டோரியாபார்டு” என்னும்பெயரால் மணியக்காரசாவடி (கஞ்சிதொட்டி) யில் பெண்கள் வைத்தி

யசாலைகட்டுவது முதலியவற்றிற்காக ரூ. 25,000 கொடுப்பதாகவும் ஒப்புக்கொண்டார். மேலும், வெளிப்பிரதேசத்திலுள்ள தமது சிநேகிதரொருவர் பிப்ரவரி 16-ல் சென்னைக்கு வந்து, சக்கரவர்த்தினியாரைப்போல வெங்கலப் பிரதிமை யொன்று கொடுக்க உத்தேசித்திருப்பதாகவும் தெரிவித்தார்.

கடிதம்.

ஐயா, தத்துவவிவேசினி பத்திராதிபரே,
சிலவாரங்களுக்குமுன்னமே தங்கள் கையொப்பக்காரர்களில் சிலர் கேட்டுக்கொண்டபடி சென்ற இரண்டுபத்திரிகைகளில் பழய வாதங்கள் பிரசுரஞ்செய்யப்பட்டிருப்பதைக் கண்ணுற்று ஆனந்தமடைந்தேன். தங்களைக்கேட்டுக்கொண்டவர்களில் யானுமொருவனே. அப்படிப்பட்ட விஷயங்களைப்பற்றிய கையொப்பக்காரர்கள் அறிவார்களாகில், சீர்தூக்கிப்பார்க்க இடமுண்டாகுமாதலால், அவ்வித விசேஷ விஷயங்களை அப்போதப்போது பிரசுரஞ்செய்வீர்களென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

த. பாலசுந்தரமுதலியாரொன்பவர் எழுதியதாகச் சென்றவார பத்திரிகையில் கண்டிருக்கிற அம்சங்களில் முக்கியமானவைகளுக்குத் தாங்கள் சுருங்கச்சொல்லவேண்டிய நியாயத்தின்படி சமாதானம் கூறியிருக்கிறீர்கள். “மதங்களையெல்லாமனிதரது ஏற்பாடுகளையொழிய ஒரு முதல்வோற்பாடாகத் தோன்றவில்லையென்பது சத்தியமே” யென்று ஒப்புக்கொள்ளுகிற ஷெ முதலியார், “சைவசமயமே சமயமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிய தாயுமானவரும் சமயாதிதப்பழம்பொருளென்று கடவுளைக் குறிக்கின்றனர்” என்று தமது கொள்கைக்கு மேற்கோளாகக் கூறியுள்ளார். சமயமென்பது கற்பனை, கடவுளொருவருண்டென்று தாயுமானவர் சொல்லியிருப்பாயின் மேற்கோளாகும்; அப்படிச்சுன்றி, “சைவசமயமே சமயம்” எனவற்புறுத்திச் சொல்லியிருப்பதால், கற்பனாசமயங்கள் பலவற்றுள்ளும் சைவமேநிர்த்தோஷமானதென்பது தோன்ற அதை உதகரித்தனராக்கும். அன்றியும், விஷ்ணுபிரமாச்சுனை இழிவுபடுத்திச் சிவனைச் சிறப்பிக்கிறபாடலை உதகரித்திருப்பதை யோசிக்குமிடத்து, சமயாதிதப்பழம்பொருள் அல்லது கட்டுவனென்று சிவன்தானா? முதலியாரதுவாதத்தை யாராயுங்கால், பொதுமையாகக் கடவுளொருவ ருண்டென்கிற நம்பிக்கையில்லாமல் சைவசமயப்பற்றுடையவராகக் காணுகிறார்.

ஆன்மாக்கள் சுசுமனுபவிக்கவேண்டுமெனக் கருதி அளவற்ற கோட்பாடுகளைச்செய்த நம்முன்னோர் மதியே மதியென்று ஒரிடத்தில் வியந்து மூன்று வியப்புக் குறியிட்டிருக்கிறார். மற்றோரிடத்திலே, அன்னோர்செய்த “ஒவ்வொரு (சமய) ஏற்பாட்டிலும் தீமையும் நன்மையும் பிரிவறவுளவாதலின், (இக்காலத்து) முதறிநூர் அவ்வெற்பாட்டில் நன்மை மிக்கிருப்பழியதனை யங்கீகரித்தலும், தீமைமல்கிற்பழித்திரஸ்கரித்தலுஞ் செய்யாநிற்பர்” என்று ஒப்புக்கொள்ளுகின்றனர். மிக வியக்கத்தக்க முன்னோர்கள் செய்தனவற்றுள் நிகழும் நன்மைதீமைகளைப் பகுத்தறிபவர்கள் அவர்களினுஞ் சிறந்தவர்களாவார்கள். சமயக்கோட்பாட்டிலுள்ள மிக்க தீமையையெடுத்துக்காட்டுவோரும் (அது தீமையல்ல, நன்மைதானெனச் சாதிக் கப்படுமளவும்) முதலியாருடைய கருத்தின்படி முதறிநூராகவே யிருக்கின்றார்கள்.

“அவனியக்க நாமியங்கும்பாவைகளைப்பகர்வதால் விளையுந் தீமை யிஃதென வுணரவல்லெனல்லென்” என்கூறி, ஆன்மாக்களின் இருவினைகளைக் கயிராகக்கொண்டு கடவுள் அவற்றை ஆட்டுகிறொன்கிற ஒரு செய்யுளையும் உதகரித்திருக்கிறார். இதனாலே, நன்மையாயினும் தீமையாயினும் அவன்செய்விக்க மனிதன்செய்கிறவனாகிறுனையல்லாது, எதற்கும்மனிதன்பொறுப்பாகமாட்டான். மனிதனுக்குத் தனக்கென ஓர் செயலில்லாதபோது, வினை இவனாலவந்ததாகாமல் புரண்டுபோம், புரளவே மற்றியாவும் புரளும். இக்கோட்பாடு, “இந்தச்சீவனால் வரும்புகையெலாம் இவன்செயலென்து, அந்தத் தேவனால் வருமென்ற மூடர்கள் அதோகதியடைவாரே” என்கிற கோட்பாட்டுக்கு விரோதமாயிருக்கிறது. முந்தியது முதலியாருக்குச் சம்மதமானது, பிந்தியது எனக்குச்சம்மதமானது; ஆயின், இவ்விரண்டுமடங்கிய ஓர் சமயத்தி லகப்பட்டவன் இருதலைக்கொள்ளிப்போ விடிபடத்தான்வேண்டும்; அல்லது சமயத்துக்கேற்றபடி அவ்விரண்டையுந்தான் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டும். முதலியார் ஒப்புக்கொண்டபடி கற்பனையான ஒவ்வொருசமயத்தையும் ஆராய்ந்தபின்புதான் நன்மையிருந்தள்ள சமயத்தைக் கைகொள்ளவேண்டிதலின், அவர் அப்படியே செய்திருப்பாரென்பது முடியாத காரியம். இனியொருவேளை செய்வார்போலும். தமக்கு முந்திய தலைமுறையார்கைக்கொண்டிருந்தசமயமே தமக்கு நரசமயமாயின், மற்றவர்களுக்கும் அப்படித்தானே. அப்போது நன்மையிருந்த தெது, தீமையிருந்ததெது? இவர் அனுசரிக்கு மதத்தில் தீமை ஏதா

வது கண்டு கழித்தனரா? அல்லது லவுகிகிகள் எடுத்துக்காட்டுந் தீமைகளை ஒப்புக்கொண்டனரா? இவர் தன் சமயத்தையும் கற்பனையென்று சொல்லுகிறதை அச்சமயத்திலுள்ள மற்றவர்களும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்களா? மற்ற சமயிகளும் தம்தம் சமயத்தை அவ்வாறானதென்றே ஒப்புக்கொள்ளுவரா?

தருக்காதி நியாயசாஸ்திர முதலியவற்றில் சொற்பனத்திலும் பயின்றிராத கோடானுகோடியான்மாக்களுக்கு கற்பிதசமயங்களும் தெய்வங்களும் பயன்படாவா வென்றார். இதனாலே அவ்வித அவிவேகிகளுக்கேயன்றி சாஸ்திரங்களைப் பயின்ற விவேகிகளுக்கு அவை அவசியமில்லையென்றும், அப்படிப்பட்ட விவேகிகள் சிறுபான்மைமேலாநின்றும், விசாரணைபுருஷர்கள் விர்த்தியாக ஆக அவற்றைக் கைவிடவார்களென்றும் தாமே ஒப்புக்கொள்ளுகிறவராகிறார். ஆதலால், இவ்வளவு எடுத்தப்பேசுந் திறமுடைய இவர் என்னதசையி லிருக்கின்றாரோ தெரியவில்லை. அன்றியும்,

கற்பனாமதத்தையும் தெய்வங்களையுந்காட்டி மனிதருக்கு நன்மை பயப்பிப்பதற்குத் திருஷ்டாந்தமாக, ஓர் தந்தை தனக்குழந்தையைக் கிணற்றருகே போகாதபடி ஓர் கயிற்றைப் பாம் பெணக்காட்டித் தடுப்பதினாலே நன்மையுண்டாகிறதென்று கூறுகிறார். அச்சுழந்தைப்பருவம் நீங்கியபின்பு, அப்பிள்ளை கயிற்றைச்சுயிராகவேகொள்ளுவன்; எப்போதும்பாம்பெணக்கொள்ளில் ஆயுசுவனையில் சுத்தமூடனாகவேயிருக்கவேண்டும். அவ்வாறேமதங்கள் கற்பனையெனத்தேர்ந்தவர்கள் “மனச்சாட்சிக்குநர்மாருகவாயினும் ஒன்றைக்கழறியேனையோர்க்குச்சுக்கத்தினை யூட்டியதே நன்மை” எனவும், “இல்லையென்பதை யுண்டென்றதைவதாற் றீமைவ்விதலிலையே” எனவும் முதலியார் கூறியபடிச் செய்து மற்றவர்களை எச்சுலத்தும் மூடஸ்திதியில்வைத்துத் தாங்கள்மூடர்களாக நடித்துக் காலத்தையும்பணத்தையும் வினையாழிப்பதைப்பார்க்கினும்; “சமயத்தையுணர்த்துவதுபோல சாஸ்திரங்களை யுணர்த்துதல் கூடுமே” என்று பத்திராதிபர் கூறிய நன்மொழிகளையெற்றுக்கொண்டு, சமையங்கள் கற்பிதமெனத் தெரிந்துகொள்ளுதற்கு முகாந்தரமாக, முதலியார் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிற பஞ்சபூத சாஸ்திர முதலியவரில் ஷெ முதலியார் முதலான விவேகிகள் பயிலுவதம் ஏனையோரைப் பயிற்றுவித்து விவேக மூட்டுவதுமே உத்தமம்.

கையொப்பக்காரன்.

கடிதநேயருக்கு

N. R. V.—தத்துவவிசாரணைக்குச் சம்பந்தப்பட்டதல்லவாதலால் பிரசுரிக்கப்படவில்லை.

நாகேந்திரகுரு.—தமக்குவேண்டியது முழுவதும் 42, 44 நம்பர்களில் காணலாம். கையொப்ப விவரம் இப்பத்திரிகையின் கடைசியில் பார்க்க.

உள்ளூர்மெம்பர் - மூன்றுமாசத்தற்கு—ரூ. 3—0—0
வெளி —ரூ. 1—14—0

செலுத்தவேண்டும். அப்படி சேருகிறவருக்கு “தின்கர்” என்னும் இங்கிலீஷ் பத்திரிகையாவது, “தத்துவவிவேசினி” யாவது இலவசமாக அனுப்பப்படும்.

தத்துவவிவேசினி

நான்தபக்கம், பிரதி 1க்கு விலை அனு 1.

தமிழ்சந்தாவிபரம்.

உள்ளூர்—(அட்வான்சு.) வெளியூர்—(அட்வான்சு.)
(தபாற்செலவுஉள்பட)

	Rs. A. P.		Rs. A. P.
மாசம் 1-க்கு	0 4 0	மாசம் 1-க்கு	0 5 0
ஷெ 3-க்கு	0 10 0	ஷெ 3-க்கு	0 13 0
ஷெ 6-க்கு	1 2 0	ஷெ 6-க்கு	1 8 0

எல்லாத் தமிழ்ப்பத்திரிகைகளையும்

சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை இலங்கசெட்டிவிதி 307 - வது நம்பர் வீட்டில்

பு. முனிசுவாமிநாயகருக்கும்;

1886ம் - வருஷ முதல் சந்தாக்களையும்,

இங்கிலீஷ் பத்திரிகைகளையும்,

வேப்பேரி சில்வர்ஸ் ரோட்டில்

மதிகுளம் செகுலர்சொசைட்டி ஆனொரிசெக்ரிட்டேரி

மெஸ்டர். அப்பவந்துரை யவர்களுக்கும் அனுப்புதல்வேண்டும்.

Printed and Published for the Proprietor at the
VURTHAMANATHARUNGINI PRESS, No. 174,
Davaraaja Moodelly Street,—Madras.

சுருதுவெயிலேசினி

இந் துசுவக்கியானசங்கத்தாரால்பரிபாலிக்கப்பட்டிவருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. VI.—No. 6]

MADRAS:—SUNDAY FEBRUARY, 6, 287. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

சொல்லுசொல்லைப்பிறிதோர்சொலச்சொல்லை
வேல்லுஞ்சொலின்மையறிந்து.—குறள்.

தெய்வச்செயல்.
பிரமவித்தியா.
மாணவிகத்துவம்.

வாதப்பிரதிவாசம்.
வர்த்தமானசங்கிரகம்.
நோட்டீசு.

தெய்வச்செயல். 308

(17-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

ந. கிறீஸ்துமதம்: இம்மதம், சுமார் 6000 - வருடங்களுக்குமுன் பராபரன் வானத்தையும் பூமியையும் உண்டாக்கினான் என்றும், சாத்தானின் ஏவுதலால் மனிதன் பராபரனது கட்டளைக்குமீறி யாவுஞ்செய்தானென்றும், அப்பாவம் நிவர்த்தியாகும்பொருட்டு பராபரனே சுமார் 4000 - வருடங்களுக்குப்பின் மாதுட அவதாரமெடுத்துகிறீஸ்துவெனும்பெயர்வகித்து முப்பதாவது வயதுதொடங்கி 'தன்னை நம்பினவருக்கு நித்திய உயிர்சுவர்க்கமென்றும், தன்னைநம்பாதவருக்கு நித்திய நரகமென்றும்' பிரசங்கித்து முப்பத்துமூன்றாம்வயதில் இராஜாங்கத்தாரால் இராஜவிரோதியாகக் குற்றம் பாரிக்கப்பட்டு, சிலுவையிலிறைபட்டு இறந்ததாகவும், இவ்வாறு மரித்ததேவன் புதைக்கப்பட்டு மீண்டும் உயிர்த்தெழுந்த ஓர்மண்டலம் பூமியின்மீது வசித்த பின்னர் ஓர்மலையினுச்சியினின்று வானத்திற்கேறிப் போயினனென்றும், அவரை நம்பினவரோ பாவநாசத்தைப்பெற்று பரலோகப் பிராப்தியடைவர் என்றும் கூறும்.

தொழிலில்லாதவன் துரும்பைக்கிள்ளுவதுபோல், யாதொன்றுஞ்செய்யாதிருந்த பராபரன், குழந்தையொன்றை கிணற்றின் சுவர்மீது நிமித்தி குழந்தையைநோக்கி நீ யிதில் விழுந்தால் சாவாய் என்று அக்குழந்தை யுணராவண்ணம் சொல்லி தூரத்தேபோயொளித்திருந்து பிறகு அக்குழந்தை தற்செயலாய் கிணற்றில் விழவும் அதன்முன்வந்து நின்று விழவேண்டாமென்று சொல்லினேனே நீ யச்சொற்றவதி விழுந்தமையால் தண்டிக்கப்படுவாய் அஃது வேண்டாயேல் என்னை யுன் இரகுகன் என்று நினைபென்று அக்கிணற்றிலேயே அக்குழந்தையை விட்டுவிடுவானெயொத்து, சுமார் 6000 - வருடங்களுக்குமுன் தனக்கோர் எண்ணம் எழ வானத்தையும் பூமியையும் சிருஷ்டித்து ஓர் சிங்காரவனத்து ஓர் புருஷனையும் பெண்ணையும் வைத்து துன்பமென்பது இன்னதென வறியாத அன்னோரை ஓர் தருவின் கனிகளைச்சுட்டி இவற்றினை நீங்கள் தின்னன் மின், தின்னின் நீங்கள் துயருறுவீர்கள் என்றும் சொல்லித் தூரத்தே யொளித்திருந்து தனக்கு பகைவனாகிய பசாசானவன் அவர்களைப் பாவத்திற் காளாக்கியதைக் கண்டிருந்து பகைவனாகிய பசாசு பலங்கொண்டதே செயங்கொண்டதே என்ற ஆக்கித்தும், ஏன் இப்பிரபஞ்சத்தை யியற்றினோமென்று சிந்தித்தும், தான் செய்த குற்றத்திற்குத்தானே யனுபவிக்கவேண்டிமென்று உடன்பட்டும், தான் செய்த குற்றத்தை பிறாமேல் ஏற்றுவாரெயொத்து அவ்விருவர்முன்சென்று நீங்கள் பாவிசுளாய்விட்டபடியால் துயருறுவீர்களென்றும் அதற்குப் பரிசாரம் தான் எடுக்கவேண்டியிருக்கும் கிறீஸ்து அவதாரத்தில்தனதுதேகத்தினின்று சிந்தும் உதிரமென்று சொல்ல சுமார் 4000 வருடங்களுக்குப்பின் அவதாரம் புரிந்து தமது முப்பத்தமூன்றாம் வயதில் சிலுவையில் அறைபட்டு புதைபட்டுமீண்டும் வெளிப்பட்டு வெளியினுட் பிரவேசித்தார் என்று சொல்லும் மதமும்மதமா? ஏசுவைநம்பவேண்டுமென்பதும்நலமா? அல்ல, அல்ல, எக்காலும் நலமல்ல.

ஆத்திகம் எனப் பொதுப்பெயர்வகித்துள்ள இம்மதங்களும்கூட இன்னும் வுள்ள பற்பல மதங்களும் அறியாமையையே தெய்வமாகவும் அறியாமையால் நிகழும் சம்பவங்களையே அத் தெய்வத்தின் செயலென்றும் உதகரிக்கும். ஆனால் இதுவரையிலும் தெய்வச்செயல் என்று நம்பிவரப்பட்ட இடியின் ஒலியையும், மின்னலின் ஒளியையும் தேகத்தின்வலிவு மெலிவினையும் பூசுகிருத்தியங்களென விவேகிகள் ஆராய்ந்து அறிந்திரு

ப்ப, ஆத்திகாள் தெய்வச்செயல் தெய்வச்செயல் என நாத்தமும்பேற இனி நவிலுவதற் பிரயோசனமில்லை. இனி இவர் பிரயோசனத்தையடைய விரும்புவரோல் சம்பவாதிகளுக்கு காரணம் தெரியாக்கால் தெய்வச்செயலென நவிலாமல் காரணகாரிய விசாரணையில் மனதைச் செலுத்துவாராக.

D.

பிரமவித்தியா.

நாம் தருக்கசாஸ்திரம் ஒன்றையே படித்தோமென்றும் ஜீவனது சொருபத்தைப்பற்றிய நூற்களை வாசிக்கவில்லையென்றும் படித்திருப்பின் ஜீவனது சொருபமாகிய அறிவு பொருளென்றவது குணமென்றவது துணிவோம் என்றும் நமது சாஸ்திரியார் சொல்கின்றனர். நாம் ஜீவனது இயல்பை அறிந்துள்ளோமென்றும் நமது நண்பர் அறிந்துள்ளாரென்றும் எங்கள் இருவர் வாதத்தையும் வாசிக்கும் அபிமானமென்றும் அந்தகாரத்தைவிட்டு வெளிவந்த விவேகிகள் உணர்வார்களாதலால் நாம் அளந்ததையே அளப்பதில் யாதொரு பயனும்இல்லை.

விவேகிகளே! “உயிர் என்பது இச்சரீரத்தில் நிறைந்திருக்கும் ஓர்வகை வாயு, அதாவது—உயிர் என்பது சரீரத்தில் நிறைந்ததும் வாயுக்களின் பலபகுப்புகளில் ஓர்வகையிற் சேர்ந்த வாயு” வும் என்று நமதுபிரியர் கூறுகின்றார். இவர் பிராணன் அல்லது உயிர் என்பது ஓர்வகை வாயுவென்றும், இவ்வாயு பலவிடங்களிற் சென்று பலவேலைகளைச் செய்து அனேக தொழிற்பெயரைப்பெற்றுள்ளது என்றும், அப்பெயர்கள் பிராணன் அபானன் வியான் முதலியன வென்றும் கூறியுள்ளமையால் வாயு ஒன்றேயென்றும் அது தேகத்திற் பலவிடங்களிற் சென்று பலதொழில்களைச் செய்கின்றதென்றும் ஆதலால் அது பெயர்களைப்பெற்றுள்ளதென்றும் நமது சாத்திரியார் எழுதியுள்ளமையாலும் அவ்வாயுவே பிராணன் என்றமையாலும் அவ்வாயுத்தானங்களில் ஒன்றாகிய அபானத்தினிடமாக அது வெளிகாணும்போது பிராணன் அல்லது அதிற்கொஞ்சம்பாகம் வெளிகாணவேண்டுமென்று? ஆதலாற்றான் அபானவாயு வெளிகாணும்போது எவ்வளவு பிராணன் குறையுமென்று கேட்டோம். இது பரிசாசுக் கேள்வியா கேட்கத்தக்க கேள்வியா விவேகிகளே! பாருங்கள் “எவ்வளவு அபானவாயு வெளிசெல்கின்றதோ அவ்வளவுவாயு புறத்திலிருந்து உள்நுழைகின்ற” தென்றார். அப்போது வாயுவாகிய பிராணனுக்கு கூட்டங் குறைவு உண்டென்றும் அது தேகத்திற்குப்புறத்திலும்உண்டென்றும்ஆகின்றதன்றா? தேகத்திற்குப்புறத்திலும் பிராணன் உண்டென்பது இவருக்குஉடன்பாடுதானா? உடன்பாடேல் “உயிரென்பதுஇச்சரீரத்திலுள்ள ஓர்வகைவாயு” என்றுசொன்ன இவர் வசனத்தில் அதிவியாப்திதோஷம் உண்டாகின்ற தல்லவா? அல்லாமலும் பிராணவாயு 12 அங்குலவேகமுடையதென்று கூறிய இப்புத்திமான் அதன்காலவரையறையைக் குறிக்காத விடத்து அதை ருசுப்படுத்தித் திராணி இவருக்கிலையென்றேனும், அவ்வுரை வெற்றுரையென்றேனும் சந்தேகக்க நேருமன்றா?

அப்படிச் சமயம் நேரும்வழி, இவர்கேட்ட(வாயுவைத் தண்ணீராக்கலும் தண்ணீரைத் தரும்ப வாயுவாக்கலும் ஆகிய) பரிகை இவர்கொண்ட கருவிகளின்றி வெவ்வேறுவிதமாயே நமது முன்னோரொழுதிய அரிய நூற்களால் எடுத்துக் காட்ட வல்லவர் அநேகருண்டு என்று நமது சாஸ்திரியார் எழுதுகின்றார். அதைப்பற்றி விவாதம்நேரிட்ட இச்சமயத்தையன்றி மற் றெச்சமயத்தைச் சாஸ்திரியார் எதிர் பார்த்திருக்கின்றாரோ தெரியவில்லை. இங்கிலிஷ்பாஷையில் ஏற்பட்டிருக்கிற பரிபாஷா நாமங்களுக்கு முன்னோரொழுதிய புலத்தக்கங்களில் பெயர்களுண்டிலையென்பது குறித்துக்கேட்டால் விளங்குமறுமொழி கிடைக்கும்” என்கிறார். Luis Essays on human understanding, என்னும் புத்தகத்தில் முதல்பக்கத்தில் சேர்த்திருக்கும் சந்தி குறிக்குஞ் சக்கரத்தைப்போன்ற கோடிட்டு

எழுதப்பட்டிருக்கும் பெயர்களுக்கெல்லாம் சமஸ்கிருத பெயர்களெடுத்துக்காட்டின் போதும்.

“ஜீவன் அறிவினிடம் என்று சொன்னவிஷயத்தைமாத் தரம் கவனித்தாரோயெழிய அதன்சொருப அறிவிற்கும்வெளிய நிவிற்கும் நாம் கூறிய பேதத்தைச் சற்றுக்கவனித்து எழுத அவருக்கு அவகாசங்கிடைக்கவில்லைபோலும்” என்று நமது சாஸ்திரியார் எழுதுகின்றார். இச்சாஸ்திரியார் ஜீவனுக்கு அறிவை இடமாக்கியதுங் கவனித்தோம், திரும்ப அவ்வறிவிற்கு ஜீவனை யிடமாக்கியதுங் கவனித்தோம். கவனித்ததனாற் றான் அவற்றிலுள்ள பரஸ்பர விரோதத்தை ஆசங்கிக்க நேர்ந்தது. பொருள் என்பது நாம் படித்த தருக்கசாஸ்திரத்திலுள்ள பதார்த்தம் என்கிற சொல்லுக்கொத்ததென்றார். பொருளுக்கும் பதார்த்தத்திற்கும் இவர் படித்த தருக்கநூலிற் பேத மில்லையெல் பதார்த்தம் பொருளாகும்! பதார்த்தத்தில் திரவிய முதலிய ஒன்பதும் அடங்குமே, பொருளில் அடங்குமா? அடங்காதேல் பதார்த்தம் பொருளுக்குப் பிரதிபதமாமா? இதைச் சாஸ்திரியாரும் பிறரும் யோசிக்கவேண்டியது.

நாம் இவ்வாதத்தில் நமது நண்பருக்குமிஞ்சி யாதொன்றும் நிந்தனா வசனங்கள் வழங்கவில்லை. ஆபாசங்களைக் கண்ட வழி அவற்றை ஏளிதம் செய்கின்றோம்.

மானுஷீகத்துவம் யாது?

மானுஷீகத்துவமென்பது மனிதருக்கு நியதமாயிருக்குந் தன்மை என்று சிலர் சொல்லுகின்றார்கள். இது காலதேச சங்கத்தளவினதாக விருக்குமென்பது பின்னைய விஷயங்களால் நன்குவிளங்கும். காலமென்பது எல்லாக்காரியங்களுக்கு நியதமாய் ஒன்றாய் வியாபகமாயிருப்பதாதலால், அதன்கண்ணி கழும் சம்பவாதிகளை முன்னிட்டன்றி அளவிடற்பாலதன்று. வானம் வறண்டு மழைபெய்யாது பஞ்சமென்பது மேலிட்ட காலத்துவற்றுச்சமுத்திரம்போல குறைவறவாழ்ந்து நகையுமி தக்கமும் இன்னுணையாகக்கொண்ட வேளாந்தன்மையார், தத் தம் பெருந்தன்மையைப் பாராட்டாமலும், மேன்மையை மதிக்காமலும், குடிப்பிறப்பைக்குறிகொள்ளாமலும் கஞ்சிகஞ்சியென்று நெஞ்சலாந்த வீதி விடங்கராய் வேற்றாப்புக்காலத்த அவர்கள் முன் சம்பத்திலிருந்தபோது உண்டாயிருந்த நடையுடை பாவனைகளும் உதாரத்துவமும் விகற்பப்படாமல் என் னும் ஒருபடித்தாகவே இருக்குமென்பதும் இராவென்பதும் நாம் பஞ்சகாலங்கடோறும் நெஞ்சாரக்கண்டிருக்கின்றோம். ஒரு தேசத்திலுள்ளவர்களுடைய நிறமும் சொரூபமும் குணமும் ஒழுக்கமும் தன்மையும் மற்றெல்லாத் தேசத்தவர்க்கும் ஒத்திருத்தல்கூடாது. நமது தேசத்திலுள்ளவர்கள் அற்பவாழ்நாளுடையவர்களாகவும், நூறுவயதிற்கு உட்பட்டவர்களாகவும் இருக்கின்றார்கள். சுவீடன், நார்வே முதலிய தேசாந்தரங்களிலுள்ளவர்களோ விசேஷ வாழ்நாளுடையவர்களாகவும், சிலர் நூறு, நூற்றிற்கு மேற்பட்டிருப்பதல்லாமல் ஏகதேசம் நூற்று அறுபது வயதளவுமிருக்கிறார்கள். சிவப்பு வெண்மை கறுப்பு செவ்வந்தி சாம்பர் முதலிய நிறங்களும், இரண்டடி முதல் எட்டடி உயரமும் வட்டமுகமும் சப்பைமுகமும் குழிந்ததாடையும் கொள்ளிக்கண்ணும் மிருகாதிகளைப்போல தேகமுற்றும் உரோமமும் இன்னும் பற்பலவிதமான விசற்பரூபமுடைய மனிதர்களை தேசாந்தரங்களிற் கண்ட கப்பல்யாத்திரிகள் சரித்திரங்களிற் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிற்சில தேசங்களில் புலமுதலிய கந்தமூலங்கள் தெரிசனத்திற்குங் கிட்டிவ தருமையாதலால், அங்குள்ளவர்கள் சதா காலமும் மாமிசாதினையே புசிக்கின்றார்கள். சில தேசத்தவர் மாமிசங்கிட்விவது அருமையாயிருத்தலின் சதா காலமுகந்தமூலாதிகளையே புசிக்கின்றார்கள். சிலர் இரண்டும் புசிக்கின்றார்கள். சிலர் மனிதரையும் புசிக்கின்றார்கள். இவர்களுடைய அறிவுங் குணமும் மதமும் இவ்வாறே பற்பலவாய் வேறுபட்டிருக்கின்றன. சிலர் சூரியனையும் சிலர் சந்திரனையும் சிலர் அக்கினியையும் சிலர் சமுத்திரத்தையும் சிலர் நதியையும் சிலர் மச்சங்களையும் மிருகங்களையும் மாங்களையும் பூதங்களையும் மலைகளையும் ஜீவஜெந்துக்களையும் சிலர் மனோகற்பிதாபாவங்களையும் கடவுளொன வணங்குகின்றார்கள். சிலர் கடவுளொன்னும் எண்ணமும் ஆன்மாவென்னும் எண்ணமும் அணுத்துணையும் அற்பமேனும் இல்லாமல் காலங்கழிக்கின்றார்கள். சில தேசத்தவர் தமக்கு உற்சாகமுள்ளபோது தங்கடவுளாகிய செய்யுருவத்திற்கு தாமுண்ணும் உணவாதிகளைத் தூபங் காட்டி உபசரித்து பூசித்தும், தமக்கு விசனம் நேரிட்டபோது அவற்றைப் பிரம்புகொண்டடித்தும் வருகின்றார்கள். இவற்றை எல்லாம் உற்றுநோக்கி சித்தசமாதானத்தோடு பரியாலோசனை செய்யுங்கால், மானுஷீகத்துவமென்பது தேசங்களெங்கும் எங்காலத்தம் ஒரு தன்மைப்பட்டிருப்பதைக் காண்கின்றோமில்லையாதலால், இதன் காரணம் ஒன்றேயென எவ்வாறு நிச்சயித்தல்கூடும். இவ்வாறு பற்பல தேசாசார ஒழுங்குகளை

சிர்தியாது விடும் நமது தேசாசார ஒழுங்குகளேனும் பரிசு மசந்திக்குப் பெருமிசப்படுகின்றதாவென்பதைப் பரியாலோசித்தல் வேண்டுமே. நம்முன்னோர் சில காலங்களுக்குமுன், பின்னையில்லாதிருந்தால் கங்காபவானிக்குப் பிரார்த்தனைசெய்தலும், பின்னைய பிறந்தால் தங்கள் பிரார்த்தனையைப் பூர்த்திசெய்ய வெண்ணி முதற்பின்னையை மனங்கூசாது கங்கையில் தூக்கிப்போடுதலும், புருஷனிழந்தபெண் உடன்கட்டையேறுதலும், வீடு கட்டும்போதும் கிணறு தோண்டும்போதும் நரபலிகொடுத்தலும் வழக்கமன்றோ. சில பயிரிடுங்குடிகள் ‘மாரியார்பலி’ என்னும் ஒருவித கோரகிர்த்தியத்தைச் செய்தலும் உண்டே: இதில் ஒருவனைப்பற்றிப் பிடித்து அவனுக்கு மூன்று நாள் அல்லது பத்தினந்து நாள் அவன் விரும்பி வேண்டிய போஜன பூஷணாதிகளெல்லாங்கொடுத்தப் பின் அவன் அவயவங்கள் முப்பத்திரண்டிலும் பதைபதைக்க கொஞ்சம் கொஞ்சம் அறுத்து, காளிபூசைசெய்தும் அவன் உதிரத்தைச் சோற்றுடன் கலந்து வயல்களிலிசைத்தும், கடையில் அவன் தேகத்தைச் சிந்துசிந்தாய்ச் சேதித்தும், அவ்வாறு சேதித்த மாமிசாதி எலும்புகளை ஒவ்வொருவரும் தத்தம் விளை நிலங்களில் பயிர் செழிக்குமென்றெண்ணிப் புதைத்தலும் வழக்கமன்றோ. ஜகந்நாதமுதலிய ஸ்தலங்களில் இரதோச்சுவகாலங்களில் முத்தி வெறிகொண்ட பித்தர்கள் ஓடித் தேர்ச்சக்கரங்களில் விழுந்து நசுக்குண்டு பதைபதைத்து உயிர் விடுவதும் மோக்ஷப்பேய்பற்றிய மூர்க்கத்துவமன்றோ? சில காலங்களுக்கு முன்னும் செடி லாடல முதலிய வழக்கங்களையும், அதனால் அனேகர் ‘அம்மன் குறையால்’ விழுந்திறந்தமையையும் அரசாங்கத்தார் கண்டு தடைசெய்து விட்டமையையுங் கண்ணாக் கண்டிருக்கின்றோமல்லவா? இன்னும் இத்தகைய கோர கிருத்தியங்கள் அளவற்றன உண்டே: இவை மானுஷீகத்துவமா மிருகத்துவமா? இவற்றையெல்லாம் அக்காலங்களிலுள்ளவர்களும் அரசர்களும் பராமரித்துவந்தார்களன்றோ: இவற்றையெல்லாம் நினைக்க வங்கோரமாகவிருக்கின்றதே: இவை பிறநாட்டவர்க்கு எவ்வாறிருக்கும். இதனை நாமெல்லோரும் சிந்தித்தல்வேண்டும். இன்னொருகால் மானுஷீகத்துவமின்னதென நன்குவிளக்குவாம்.

வாதப்பிரதிவாதம்.

“பொருவிலருணெறிவாழ்க புனாநெறிகள் மிகவாழ்கவ னாவிறுத்தொண்டரணி வளர்கதிருத்தொண்டரணி”
நீவிளரித்தவிடையின் திறத்தைப் பனுவற்பயனுண ரறிஞர்க்கெடுத்துரைப்பாம்.

க-வது. மனிதரது ஏற்பாடுகளாகிய மதங்களில் நன்மைதிமைக ளிரண்டுமுள.

உ-வது குற்றத்தைநீக்கிக் குணத்தைக் கொள்வது மானுஷீகம்.

ஆகிய இவ்விரண்டு சுட்டுரைகளினின்றும், தங்கொள்கையினையே நிலைநாட்டுவான்கருதி உயிக்குற்றிக் கைவருந்தம் பொய்ப்புலவரல்லாத மெய்ப்புலவர் மனிதரதேற்பாடுகளாகிய மதங்களிலுள்ள திமைகளை யொழித்து நன்மையினை நுகரல் மானுஷீகமென்னுந் தீர்ப்பைத் தலைமிசைக்கொள்வ ரென்பதற் கையமென்னு ளது? இதனைவிடுத்து, குற்றங்கள் நீக்கிக்கொள்ளக் கூடிய மதங்களுண்டு என்னும் வாய்மை மேலையவற்றி னின்று முதிக்கின்றதென்று வாய்மதம் பேசுகின்றது விர்தையினும் விர்தை! (அ) இத்தகுதிய நிபுணத்தாலன்றோ பாமரமாமருட்டிப் பெருமைபெறுதல்! நமது மொழியாலேயே குற்றங்களை நீக்கிக்கொள்ளக்கூடிய மதங்கணிலேபெற்றமையாற் குற்றங்களை யொழித்து மதங்களைபு மவற்றின் துணிபாயிலங்குந் தெய்வங்களைபு மனுசரியாதிருப்பது எதனைநாடி? நீர் கழறுமாறு யாம் சிவமாதியதெய்வங்களையே நிலைபெறச் செய்தோமில்லை. எம்மதமாயினும் எத்தேவாயினும் நன்மையினைப்பயப்பனவாயின் அவை யெமக்குச் சம்மதமே யென்றுணர்க. (b)

யாம் எழுதிய நிருபத்திலேயே “ஏனைப்பறிதலையவ னைச் சைவவிதத்தினாலொழுக்கம் பூண்ட வேடத்தார் பற்றிப்பற்றிச் சிதைத் திடர்செய்தேறிட்டார் திரிதலைக் கழுக்கோறன்னில்” என்னுந் திருவாக்கினுக்குத் தக்க சமாதானங்கூறியும் நுங்கொள்கை யெய்விடையின் வாய்மையினை யூதிக்கவொட்டாது நுங்கண்ணை மறைத்தது விர்தை! விர்தை! மறக்கருணையினிலக்கணமும்குப் புலப்படாமை தருக்கசாஸ்திர நிபுணத்துவத்தின்

பயன்போலும். கருணை, அறக்கருணையென்றும், மறக் கருணையென்று மிருவகைத்து. ஓராசிரியன் தன்மாட்டு, கல்வி பயிலா நிற்கும் வித்தியார்த்தி யொருவனைத் தன் டித்தல் அவனது நன்மைக்கன்று? அற்றேலது கருணை யின் காரியமன்று? அற்றேலது மறக்கருணையென்று தெள்ளறிவுடையார் சிரக்கம்பஞ்செய்யாரா? ஆதலின் அவ்வாசிரியன் தும்போலியரது தூஷணைக்கிலக்காதன் முறையன்றே. தத்வத்தாகலே, பரமாசிரியரா யவதரி த்த திருஞானசம்பந்தரை வழிபட்டோமுகி யுய்த சை வர்கள், மென்மேலும் பாசுக்களை யிழைத்துச் சகோ தரவாஞ்சையின்றி யுன்மத்தரா யுயிர்வாழ்ந்து வந்த சமணரைத் திரிதலைக்கழுக்கோறன்னி லேறிட்டுத்தண் டித்தது இரக்கமின்மையின்பயனா? உணர்மின். ஆவா நீரொன்செய்வீர் 'தீவினைக்கம்மியனால் வாய்ப்புட்டிடப் படின' (c)

“மாரிலங்காவலனாவான்மன்னுயிர்காக்குங்காலேத் தானதனுக் கிடையுறு தன்னுற்றன்பரிசனத்தால் ஊனமிகுபகைத்திறத்தாற், கள்வராலுயிர்தம்மால் ஆனபயமைந்துந்தீர்த் தறங்காப்பானல்லனே”

அறங்காப்பானுகிய மன்னவன் நன்னின்னுயிர்போ ன்ற குடிகளைத் துஷ்டநிக்கிரஹஞ்செய்து ஒம்புதல்மா பன்று? அற்றேல், அன்னோன் கருணைக்குப் பழுது வந்தமையை யெத்துணையுங் காண்டிலம். ஏனெனின், துஷ்டநிக்கிரஹகாரியம் மறக்கருணையின் பயனையா மாதலின்.

நீவிர்மொழியுமாறு “கழுவேற்றியபடலம்” எனப் பிறவினையி லிருந்தவின், ஆளுடைய வரசுகளாற் சமண ர்கழுவேற்றப்பட்டனர் என்று பொருள்கொண்டது குழறலன்று. கிரந்தகர்த்தராயிலங்கும் பரஞ்சோதிவ ள்ளல், அக்காலத்துள்ள சைவர்கட்கோரணிகலமாய் நிலவிய ஆளுடைய பிள்ளையாரால் சமணர்கள் கழுவே ற்றப்பட்டனர் என்று தலைமைநோக்கிக் கூறியுளார். அடியில் வரும் பாசுரத்தானுங் கண்டுதெளிக.

“ஞானமாமதநீர்சோர் ஞானசம்பந்தரென்னு மானமாயானவந்து கடம்பமாவனத்திற்றுன்னு [ன் னு மூனமாஞ்சமணரென்னுந்தருக்களை யொடித்து வெண் றுனமாப்பூழியள்ளித்தூற்றியதவனியெங்கும்”

இங்ஙனம் தலைவரீது சாட்டிச்சொல்லல், சரித்திர க்காரரது மரபாமாதலான்.

“ஓரமணரொழியாமேகழுவிலேற்றி” என்னு மூது னாக்கும், “மதத்தின்மானமிக்கார் தாங்களேவலியவே றிப்பதைத்திடவிருந்தார்” என்னுந் திருவாக்கினுக்கு முரண்படுதலிலேகாண்க. ஆதலின் பரஞ்சோதி முனி வரது வாக்கின்மீது குற்றஞ்சாட்டியது ஆபாசத்தினு மாபாசம்: (d)

“நாழிநவைதிருலகமாக நளினத்து நீந்தநான்முக னார்தாமே, ஊழிபலபலவு நின்றளந்தாலொன்று முல வாப்பெருங்குணத்த ருத்தமனேமேனாள், தாழிதனா யாகத்தண்டயிர்நீராகத் தடவனாயே மத்தாகத்தாமனா க்கை நோவ, ஆழிகடைந் தமுதமெங்களுக்கே யீந்தா யவுணர்கடா முனக்கடிமையல்லாமையுண்டோ” என் னுந் திருப்பாசுரத்தில் விண்ணிவே, தன் தாமனாக்கை நோவ ஆழிகடைந்ததாகச் சொல்லியிருப்பது சரித்திர பூர்வகத்துக்குப்பரஸ்பரவிரோதமாயிருக்கின்றதன்று? சுரரும் அசுரருமே பாற்கடலைக்கடைந்தபிறகன்றோ, எம்பெருமான் அமரர்க்கமுதளித்தது? இங்குந்தலைமை நோக்கி, விண்ணிவே கைநோவக்கடைந் தளித்ததாகக் கூறியுளார். கிரந்த கர்த்தா என்றுணர்ந் துய்க. எத் தேயத்தோர்க்கு மிஃதோர் மரபென்பது பளிங்கற்று.

“வாதுசெய்தழிக்கத் திருவுள்ளமே” என்னுந்தேவா ரப்பதிகத்தில் “அழிக்க” என்பது “கொல்ல” என்று பொருள்படுதலைக்கண்டிலம். அங்ஙனமே பொருள் படுமென்று சாதிப்பீராயின், யாம் பண்டே யளித்த சமாதான் மிதனுக்குமொக்கும். மேற்குறித்த நியாய ங்களும் சமாதானங்களு தும்பேரறிவுக்கிலக்காகாவிடி ன்யாமென் செய்குவதாம்? சமணரைப்பற்றிய இவ்வி

ஷயம் முற்றுங் குற்றமென துமது மதிக்குப் புலப்ப டின், “குற்றத்தைநீக்கிக் குணத்தைக்கொள்வது” மர பாதலின், இப்போலிக்குற்றத்தை யொழித்து எஞ்சிய குணத்தையாயினுங் கொண்டுய்மின்.

Balasundram Mudelliar.

(a) “காணாதுகண்ட கரிச்சட்டியும் வீணா வீணர்க் குவெகுவிந்தையே” என்னும் பழமொழிக்கிணங்க, ‘கு ற்றங்கள் நீக்கிக்கொள்ளக்கூடிய மதங்களுண்டு’ என் னும் எமது நியமனம், விந்தையிலும் விந்தையாயின், அதை முன்னோயுணராமையார் குற்றம்?

(b) நீவிர் சிவமாதியெய்வங்களை நிலைபெறச்செய்தல் துந்திறமன்றே, நிழலைப்புதைக்க தும்மாலாகுமா? பிர பஞ்சத்திற்கு அன்னியமாய் ஓர் பரமானுவையேனும் நிலைநாட்டவல்லீரா? இவ்வாதத்தில் அதுவதிக்கப்பட்ட தும்மதமே மனோரதமாகும்போது தேவை நிறுத்த திடமேது?

(c) உமது உடன்பாடாகிய தீவினைக்கம்மியன்எமது விசாரசன்னிதானத்தில் நாஸ்தியாய் விடவேண்டியவ னாதலான், யாமிருக்குந் திசையையுந் நோக்குந்திறனு டையனல்லனே: அவனிட்ட வாய்ப்புட்டு தும்வாய்க் கென்றும் நம்வாய்க்கென்றும் அடியில் நன்கு விளங் கும்—“சைவர் சமணநிகளைக் கொலைபுரிந்தனர்” என் னுநாம்சொல்லியதற்கு மாறாய்நீவிர், “சமணர்தாமே கழுவேறினர்” என்று கூறியதுண்டா, இல்லையா? பின் னர் நம்மவனாகிய தீவினைக்கம்மியனுடைய தொழிற்றி ரத்தாலோ மற்றியாதாலோ “ஏனையசமணரைச் சைவ ர்பற்றிப்பற்றிச் சிதைத்து கழுவேற்றினார்” என்று நஞ் சொல்லைச் சிரமிசைகொண்டு துஞ்சொல்லையே மறுத் ததும் உண்டா? இல்லையா? எவ்வாறு சுற்றிச்சுற்றி யோடினும் நமது வழிக்கே வரவேண்டிய உமக்கு வாயேன்! வாதமேன்!! முழுப்பூசினிக்காயைச் சோற் றேடுமறைத்தால் பாதிகாய் வெளியே தெரியாதா? சைவர் அங்ஙனம் கொலைபுரிந்தது மறக்கருணையென் னீர். மறக்கருணையாவது என்னவெனின் ஓராசிரிய ன் தன் மாணாக்களைப் பிழைகண்டு அவனங்ஙனம் மறுபடி புரியாதிருக்க தண்டித்தல்,என்றீர். தண்டனை- பழிவாங்குதற்பொருட்டு செய்யுந் தண்டனையென்றும், பிறன் புரிந்த குற்றத்தை அவன் அங்ஙனம் திரும்ப வும் புரியாதிருக்கும்படி கருணைகூர்ந்து தண்டிக்கும் தண்டனையென்றும் இருவகைப்படும். இவற்றுள் மு ன்னையது ராகத்துவேஷங் காரணமாகக் கொலைபுரித் தும், பின்னையது கருணைகாரணமாக கொலையல்லாத சொற்ப சிதைவு புரிதலுமாம். ஆகையால் முன்னைய து மறக்கருணையும் பின்னையது அறக்கருணையுமாம். சைவர் சமணநிகளைப்புரிந்தது கொலையேயாதலால் அது மறக்கருணையெயல்லாமல் அறக்கருணை அன்று அன்று. சமணர் சைவமடத்தில் கொள்ளி வைத்த தையும், புரோடெஸ்டான்டு உரோமன் கிறீஸ்தவர்க ளும் மகம்மதியரும் ஒருவனாயொருவர் கொலைபுரிந்த தும் அறக்கருணையென்றால் நீர் ஒப்புவிரா? சங்கிலே வார்த்தால்தீர்த்தம் சொம்பிலேவார்த்தால் தண்ணீரா?

(d) மதங்களனைத்தும் மனிததோற்பாடென்று ஒப்பு க்கொண்டு, அம்மதத்திலொன்றாகிய சைவத்தினை அபி மானித்தொழுகிய ஒருவகையானா நியாயஞ்சொல்லா மலே அரசருக்கொப்பிட்டு அன்னோர் செய்கை புனி தமுடைத்தெனப் புதுமைகாட்டுவது ஆபாசத்தினும் ஆபாசம். சமணர் கழுவேறியபடலத்தை சமணரைக் கழுவேற்றியபடலமென்று தலைப்பெயர் சூட்டியது. தலைமைபத்தியமரபெனின், நாயை எவ்விடத்தடித்தா லுங் காலேத்துக்கிக்கொள்வதுபோல் யார் எதுசெய்தா லும் தலைவராயுள்ள சம்பந்தர் தலையில் வந்து அவர் செய்தாரென்று விடிவது சைவமரபுபோலும்? புனலி ல் ஏடெதிரேற்றியதும் காயாத ஆண்பனையில் கனி ற்றியதும், புத்தன் தலையி விடியேற்றியதும் இவ் இவைபோன்ற அற்புதங்களனைத்தும் யார் செய்துவிட்டு கடையில் தலைவராயுள்ள

வந்துவிடிந்ததுபோலும்? ஆ! ஆ! உம்மைப்போலும் இன்னும் இரண்டொரு சைவவாதிகளேற்படிச் சைவம் நன்றாய் விளங்கும் விளங்கும். புறச் சமயிகளாகிய சமணர் தாமே கழுவேறியதை சைவர் கழு வேற்றினார்களென்று பெருமை பாராட்டிவருவது சிவ புராணிகர் மரபாயின், எந்தெந்த சமயத்தவர் என்னென்ன அற்புதங்கள் செய்தார்களோ அவையனைத்தும் சைவசமயாசாரியர்கள் செய்தார்களென்று பெருமை பற்றிப் புராணங்கட்டினார்களென்பதற்கு வேறு புறச் சாத்திரமும் வேண்டுமோ? குருடன் வழிபறிந்து செல்லானேயென்றால், அவனோடு வேறொரு குருடனை வழிகாட்டவிடுவதுபோல் கழுவேற்றிய வெண்பதை மெய்ப்பிக்க 'நாழிநவைதீர்' என்னும் இன்னொரு பொய்க்கதையைக் குறிக்கும் பாட்டைக் காட்டின் மெய்யாமோ?

பகுத்தறிவும் நடுநிலையுமுடைய விவேகிகள்! நாம் மதங்களனைத்தும் மனித சிருஷ்டியேயென்று கூறியதை இவர் அதுவதித்து அது சத்தியமேயென்று ஒப்புக்கொண்டார். ஆகையால் அதுவிஷயத்தில் இவருக்கும் நமக்கும் அபிப்பிராய பேதமில்லாமையால் வாதமுமில்லை. பின்னர் மதங்கள் பலவற்றில் நன்மை தீமைகளுள்ளவென்று, கிரீஸ்தவம் மகத்தியம் சைவம் முதலிய மதங்களின் குற்றங்களைக் காட்டினும். இதிலும் இவர் பெரும்பான்மையும் ஒப்புக் கொண்டு, சைவர் புரிந்தது குற்றமன்று என்றும், நாம் சுட்டிக்காட்டாத சம்பந்தநாத் தாமே சுட்டி, அவர் சமணரைக் கழுவேற்றியவொன்றும், சமணர் தாமே கழு வலியவேற்றினார்களென்றும், "ஏனைப் பறிதலையவரை" என்னும் பாட்டின்படி சைவரோ ஏற்றினார்களென்றும் அவர் அவ்வாறு செய்தது மறக்கருணையென்றும். முன்னுக்குப்பின் மலைவுபடக் கூறி "சைவர் சமணரைக் கொலைபுரிந்தார்" என்னும் எமது வாய்ச்சொல்லிற்கு இவரோ பிரமாணமும் எடுத்துக் கொடுத்துவிட்டார். இவர் இங்ஙனம் செய்தமை கொல்லவந்த எதிரி சையில் வளைக்கொடுத்துவிட்டு கழுத்தையும் அவ்வாளில்தானே மோதிக்கொண்ட கதையாய் முடிந்தது. சைவர் கழுவேற்றினார்களேயன்றி சம்பந்தர் கழுவேற்றவில்லையென்றால், சம்பந்தர் சைவரன்றோ? சம்பந்தரும் செய்தாரென்று சைவபுராண பிரமாணங்களை முன்னர்காட்டியும் உள்ளோம்; இன்னும் வேண்டுமென்று காட்டுவோம். செய்கையைநோக்கி குற்றம்பாரிக்கப்பட்ட இந்த சந்தர்ப்பத்தில் மறக்கருணையென்று எண்ணத்தைக்காட்டி வாதிக்கவேண்டிய ஆவசியகமின்றே: ஒருவனைக் கொன்றவனைக் கொன்றார் தூக்கிவிடுவார்களேயல்லாமல், கொல்லும்படி எண்ணினவனைத் தூக்கார்களே: கிரீஸ்தவர் மகமதியர் முதலியோரும் தம்மவர் புறச்சமையிகளைக் கொன்றது மறக்கருணையே பென்கிறார்கள்; அப்போது குற்றமுடையசமயம் எது? ஆடறுப்பவனும் நான்செய்யுந் தொழில் மறக்கருணையேயென்று சொல்லானா? ஆகையால் உம்முடைய அபிமதம் குற்றமுடையதே. ஒடிந்தகாலுக்கு எவ்வளவு ஒட்டுவைத்தாலும் ஊனம் ஊனமே. இவ்வளவில் வீண்வாதத்தை ஒழித்துவிடல் மரியாதை.

வர்த்தமானசங்கிரகம்.

ஜெபிலீ உற்சவம்.—சென்னையில் ஜெபிலீ ரூபகார்த்தமாய் நடத்தப்படும் வேடிக்கைக்கென்றும், ஏற்படுத்தவேண்டிய சாலைக்கென்றும், லண்டன் பட்டணத்தில் கட்டப்படும் கட்டடத்திற்கென்றும், மூன்று பிரிவு ஏற்படுத்தி, அவரவரிஷ்டப்படி அதற்கென்று கையொப்பஞ்செய்யலாமெனத் தீர்மானமுண்டாயிருக்கிறது. அன்றியும், தூதரத்தனத்தாருடைய உத்தரவின்படி பிப்ரவரி 16உ உற்சவம் கொண்டாடுவதமல்லா சரியானதினமாகிய ஜூன் 20உயிலும் மறுபடி கொண்டாடவேண்டுமென்று யோசனையுண்டாயிருக்கிறது. பாத்தி ரபாபு அவர்கள் அவ்விடத்திலே மருத்துவத்தொழில் ஏற்படுத்தி, ஜெபிலீ சம்பவ ரூபகத்தை

கிலே நிறுத்த உத்தேசித்திருக்கிறார்.—பாட்டுவில் அதற்காக கைத்தொழிற்பயிலுஞ்சாலை ஏற்படுத்தப்படுமாம். அனுகூலமானகாரியமே.

சேன்னை ரிஜிஸ்த்ரேஷன் இலாகா.—1876-77ஆம் முதல் ரிஜிஸ்தர்செய்யப்பட்ட தஸ்தாவேஜுகளின் சங்கியை விர்த்தியாய்க்கொண்டுவருகிறது. அந்தவருஷத்தியசங்கியை 251,405. 1885 - 86 ஆம் ஆண்டில் 584,224. 1876-77ஆம் ஆண்டில் வரவு தொகை ரூ. 3,92,193. 1885-86ஆம் வரவு ரூ. 8,38,455. செலவு ரூ. 6,59,850; இந்த வருஷம் கட்டடவிஷயத்தில் செலவு குறைந்ததினாலே இதற்கு முந்திய வருஷத்தைப்பார்க்கிலும் செலவு குறைவுகான். ஆதலால் சர்க்காருக்கு மிகுதி வரும்படி ரூ. 1,78,605. கர்னல், திருச்சிதூபள்ளி, வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு, இந்த ஜில்லாக்களில் ரிஜிஸ்த்ரேஷன் அதிகம். நீலகிரியிலே பொன்கனி சோதனைவேலை குறைவுபட்டதினாலும் காப்பியபயிர் பலிதமாகாமையாலும் ரிஜிஸ்த்ரேஷன் அதிக குறைவுபட்டது. மற்ற ஜில்லாக்களிலேயும்தம்.

சேன்னை ஸ்ட்ரீட்லாக் கோர்ட்டு.—இந்தக் கோர்ட்டில் விடுமுறைநாள்கள் கல்கத்தாவிலும் பொம்பாயிலும் அப்படிப்பட்ட கோர்ட்டுகளிலிருப்பதைப்பார்க்கிலும் அதிகமாயிருக்கிறதென்று இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் நினைக்கிறபடியால், அந்த நாள் களைக் குறைக்கவேண்டுமென்று பிரேரேபித்து, கோர்ட்டுஜட்ஜிகள் ஹைகோர்ட்டு அட்டர்ணிகளுக்கும் வக்கீல்களுக்கும் சர்க்கியுலர் அனுப்பினார்கள். அவர்கள் அந்தப்பிரேரேபணையை அங்கீகரித்தார்கள்.

யானைகள் பிடிப்பு.—ரேபீ, ஜனவரி 17உ. இங்கிலீஷ்மான் பத்திரிகைக்குக் கடிதநேயர் எழுதியது—கவர்ன்மெண்டு யானைச் சாலை சூபரின்டெண்டன்டாண்டு சாண்டர்சன் துரையானவர் வெகு நேர்மையாக உபாயஞ் செய்கிற தமது சாமர்த்தியத்துக்குத் தக்கபடி ஜனவரி 14உ ஒரு பெருந்த யானைக் கூட்டத்தைப்பிடிப்பதில் சித்தியடைந்தார். அது 140 யானைகளுக்குக் குறைவில்லை. எப்போதாவது இவ்வளவு பிடிபட்டதாக ரிகார்ட்டில் இல்லை. அவை சுமார் லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ளவை. பிடிபட்ட இடம் கேரோமலைகளின் பிரதான ஸ்தானமாகிய தூராவிற்கு ஆறுமயல் தூரத்திலேதான். யானைகளை பிடிப்பதற்கு பலமான அடைப்பு போடப்பட்டது. அதை வலுவுள்ள அத்தனையானைகள் நெக்கித்தள்ளிவிடாதபடி அதற்குப்பின்னால் உறுதியானமாதிரி மரங்கள் முட்டாக நாட்டப்பட்டன. இந்த யானைகளைப் பழக்கிய யானைகளோடு புணைக்கத்தொடங்குவதற்குமுன்னமே அவற்றுள் சிற்சிலவாய் அப்புறப்படுத்துவதற்காக உள்ளே விடும்படி வேறே அடைப்பு தயார் செய்யப்பட்டிருந்தது. யானைகளை ஒட்டிக்கொண்டிருக்கையில், ஒன்று விடுபட்டுத் தப்பித்துக்கொண்டபோது வேட்டைச்சாரர்களில் ஒருவனைக் கொன்றுவிட்டது.

இடையூறு.—கல்கத்தாவில் ஒருவாரத்துக்குமுன்னமே ஒரு பயணக்காரர் தோணியிலே புத்துகூவியாள்கள் ஏறினார்கள். அவர்களிலிருவர் ஒருவன் பின்னொருவனாகக் கயிற்றேணியின் மேலேறுகையில் முன்னவன் தவறிப் பின்னவன்பேரில்விழ, அவ்விருவரும் சண்ணீரில் விழுந்துவிட்டார்கள்; மேலுக்குக் கிளம்பவேயில்லை. அவர்கள் தகப்பனும் பிள்ளையும்.—அதே தினத்தில் ஒரு சுதேசஸ்திரீ நெருப்பண்டை குளிர்காய்ந்துகொண்டிருக்கையில், துணியில் திப்பட்டு, மிகுதியாய்வேந்தி, அன்றுசாயங்காலம் ஆசுபத்திரியில் இறந்துபோனாள். சாக்கிரத்தை!

ஜெபிலீ வால்நட்சத்திரம்.—கார்டோபாவில்நட்சத்திரகணிதசாலை டைரெக்டர் புது வால்நட்சத்திரமொன்று கண்டறிந்தனராம். அது மிகப்பிரகாசமாயிருக்குமாம்.

பர்மா போலீஸ் அலுவலுக்காக பம்பாய்ராச்சியத்தில் ஆயிரம்பேரைச் சேர்க்கவேண்டியிருக்கிறது. மேற்புற இந்தியாவிலே சேர்க்கவேண்டியிருந்த மூவாயிரம்பேரில் இதுவரையிலே 1800 பேர் சேர்த்தாயிற்று. ஆள்கள் விடாதுவந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.—ஸர் பிரிடினிக் ராபர்ட்ஸ் அவர்களும் ஜனரல் ஓயிட் அவர்களும் ஜனவரி 25உ, கெம்புகனிப் பிரதேசத்திலிருந்து மந்தாலே வந்துசேர்ந்தார்கள். அவர்கள் போனகாரியம் திருப்திகரமாகவேயிருந்தது. தேசமுழுவதும் அமைதியாயிருக்கிறது. ஆரோக்கியத்துக்கடுத்த சீர்திருத்தஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத்துக்குடியிலுள்ள சேனையில் 150 பேரை மாத்திரம் நிறுத்திக்கொண்டு மற்றவர்களை அப்புறப்படுத்த உத்தேசித்திருக்கிறது.

கங்கிராவாலி என்னும் கணவாயிலுள்ள பாலம்பூரிலிருந்து ஒருவர் எழுதியதாவது:—ஜனவரி 19உ காலமே 12½ மணிக்கு அவ்விடத்திலே பூமியதிர்ச்சியுண்டாயது. சென்ற இரண்டு வாரத்திலே விடாது அபரிமிதமான மழைபெய்தது. மூன்று தருணங்களில் பனிபெய்தது. ஒரு நாள் இரவிலே இரண்டங்குல மழை,

குதுகுதுவினோசினி

சென்னை லௌகிக சங்கத்தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. VI.—No. 7.]

MADRAS:—SUNDAY FEBRUARY, 13, 287. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

சோல்லுநசோல்லைப்பிற்தோர்சோலச்சோல்லை
வேல்லுஞ்சோலின்மையறிந்து.—தறள்.

மாணுஷிகத்துவம்.
மின்னலால்விளையும் மரணம்.
சள்ள ஆஸ்க்கம்.

சாதி சமய வாத விபரீதம்.
வார்த்தமானசங்கிரகம்.
நோட்டீசு.

“இந்துசுவக்கியானசங்கம்” என்னும்பெயர், இச்சங்கத்தில் இப்போது யூரோஷியர் முதலான்வர்கள் சேர்ந்திருப்பதால், “மதிராஸ்சிக்யுலர் சோசைட்டி” என்னும் இங்கிலீஷ் பெயருக்கினங்க, “சென்னை லௌகிக சங்கம்” என மாற்றப்பட்டது.

மாணுஷிகத்துவம்.

நாம் இவ்வுலகத்தின்கண் காணுஞ் சகல பதார்த்தங்களையும் ஒன்றோடொன்று ஒப்பிட்டு (ஒத்தவை இவை ஒவ்வாதவை இவை நன்மையைத் தருபவை இவை தீமைபைத் தருபவை இவை என்று) பகுத்தறியும் அறிவே நமது ஞானசத்திற்குக் காரணமாக விருக்கின்றது. பகுத்தறிவையன்றி ஞானமூலம், *காட்சியையன்றி பகுத்தறிவும் இல்லையாதலால், ஞானத்திற்கு மூலகாரணம் காட்சியேயாம். காட்சி மனக்காட்சியென்றும் இந்திரியக்காட்சியென்றும் இருவகைப்பட்டு மென்பது சிலர் துணிபு. கண்ட வழியும் கேட்டவழியும் முகார்த வழியும் உருசித்தவழியும் பரிசித்தவழியுமே நமது மனம் செல்கின்ற மையால், மனத்திற்கும் இந்திரியங்களுக்கும் தொந்தமுண்டு, மனோரத்தோடு தொங்கப்பட்டுள்ள சத்தம் ஸ்பரிசம் ரூபம் ரசம் க்ரத்தம் என்னும் பஞ்சேந்திரியப்புரவிகள் சென்றாலல்லது மனோரதம் செல்லாததலால், மனம் இந்திரிய வழிப்பட்டதென்பதே துணிபு; ஆயினமையின் மனக்காட்சி இந்திரியக்காட்சியினுள் அடங்கும்; அடங்கவே மனக்காட்சியும் இந்திரியக்காட்சியும் ஒன்றேயாகின்றது. ஆனதோர்காரணத்தால் ஞானத்திற்கு ஆதிகாரணம் இந்திரியமே: இந்திரியங்கட்கு வசப்பட்டதெல்லாம் சத்தியம்; இந்திரியங்கட்கு வசப்படாததெல்லாம் சத்தியமெனச்சொல்லோம். இந்திரிய விஷயமாகிய கானல்நீர் இப்பிவெள்ளி என்பன அசத்தியமாய் விடுகின்றமையால், எவ்வளவம் சத்தியமாதல்கூடும் எனின், நீர் ரூபம் பரிசம் ரசம் மூதலிய குணங்களுடையதாதலால், ரூபமாத்திரம் விஷயப்பட்டு மற்றைய குணங்கள் விஷயப்படாமையால் அது இந்திரியவிஷயமன்று; விகற்பக்காட்சியேயாம். இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகாததை உண்டென்றும், விஷயமானதை இல்லையென்றும் சொல்லுதல் அசத்தியமே. அசத்தியம்பேசுதல் மாணுஷிகத்திற்கு ஒத்ததன்று. ஒருவர் தமது அறிவுக்கெட்டாத ஒன்றை மனோசிருஷ்டிசெய்து நமக்குச்சொல்லின், அதைச்சொல்லுள்ளவாகக் கொள்ளாமல், கானல்நீரை அதனது குணங்களைக் கொண்டு பரீக்ஷித்ததுபோல பரீக்ஷித்து இந்திரியவிஷயமாகுமேல் கொள்ளுவதும், இந்திரியவிஷயமாகாதேல் தள்ளுவதும் மாணுஷிகத்துவம். மனமாகிய பொக்கிஷத்தில், மதவை ராக்கியக் கள்ளன் புருந்து, நியாயமாகிய நன்மணிகளைக் கொள்ளுகொண்டோடாமல், நல்லறிவாகிய தாழ்வீழ்ச்சிச்காப்பிட்டு, விவேகமாகிய காவல்வைத்துக்காப்பதே மாணுஷிகத்துவம். பொய்க்குப் பயப்படுதலும், அசத்தியத்திற் கஞ்சுதலும், போறமைக்குப் புறங்காட்டுதலும், வசையை வழிமறித்தலும், நியாயத்தை நேசித்தலுமே மாணுஷிக ஒழுக்கம்! நிலத்தின்கண்ணேனும் நீரின் கண்ணேனும் யாத்திராபுரியும் மனிதர் இடுக்கத்தினின்று தெய்வபக்தியால் உயர்தாரொன்றும், அஃதினமையால் மாய்ந்தாரொன்றும் சொல்வது நியாயமன்று.

* ஐயக்காட்சி, வெதிகோக்காட்சி, திரிபுக்காட்சி, என்றும் சிலர் சொல்வர்; அவைஇந்திரியக்காட்சியினுள் அடங்கும்.

தெய்வபக்தி யுடையவர்களெல்லாம் நேர்ந்த இடுக்கண் பலவற்றினின்றும் எப்போதும் உய்கின்றருமில்லை; தெய்வபக்தி இல்லாதவர்களெல்லாம் நேர்ந்த இடுக்கண் பலவற்றினின்றும் எப்போதும் மாய்கின்றருமில்லை. வலுவாய் சமைக்கப்பட்டுதொழில்வல்ல சந்திரியாகிய மாலுமியால் செலுத்தப்பட்ட புதிய மாக்கலத்தினேறிப் புசலில்லாக் காலங்களில் போக்குவரவு செய்யும் பக்தியற்றோரெல்லாம் துன்பத்திற்குள்ளாவதும், புசல்பெருகிய காலத்தில் தொழிலறியாத தட்டமாலுமியால் செலுத்தப்பட்டபழைய கப்பலினேறிப் போக்குவரவுசெய்யும் பக்திமான்களெல்லாம் துன்பமுறொழிவதும் இல்லை. பக்தியற்றோரெல்லாம் வறியவருமல்லர். பக்தியுற்றோரெல்லாம் செல்வத்திற் பெரியவருமல்லர். பக்தியுற்றோர்க்கு வருவதெல்லாம் இன்பமேயன்று; பக்தியற்றோர்க்கு வருவதெல்லாம் துன்பமேயன்று. பக்தியுடையோரெல்லாம் பலநாள் வாழ்வதும் இல்லை; பக்தியில்லாநொல்லாம் சிலநாளிற்குழுவதும் இல்லை. பக்தியற்றோரெல்லாம் சோரரும் அன்று; பக்தியற்றோரெல்லாம் யோக்கியருமன்று. நோய்முதலிய துன்பம்வந்தபோது பக்தியால் பிரார்த்தனை செய்பவரெல்லாம் பிழைப்பதும் இல்லை; பக்தி இன்மையால் பிரார்த்தனை செய்யாநொல்லாம் மாய்வதும் இல்லை. ஆயினமையின் குணமுடையவைகளைக் கைவிடாமலும், இன்பத்தைத் தருமவைகளை இகழாமலும், ஆரோக்கியத்தை அசட்டைசெய்யாமலும், பசித்தோர்க்கு அன்னமிட்டும், சாணடைந்தோர்க்குப் புகலிடந்தந்தும் வருதலே, மாணுஷிகமதம். மனோவாக்குக் காயங்கள்கூடிய காரணத்திரயங்களுக்கும் எட்டாத ஒன்றை, மலடிமகன் முயற்கொம்பேறி ஆகாயப்பூவை அருந்தணைவிசுக்குட்டி அழகுபார்க்கும் அற்புதச்செய்கையொத்தரிமூலை அளப்பதுபோல அளப்பான் புகுதல் அழகன்று. கல்வியைக் கவனிக்காமலும் நீதியை நிறைநிறுத்தாமலும், விவேகத்தை விர்த்திசெய்யாமலும் நாள் பலகழிக்கும் நஞ்சனையார் செய்கை நன் மாணுஷிகமன்று. பகுத்தறிவென்பது மனிதருக்கிருந்தும் தக்கவை தகாதவை ஒத்தவை ஒவ்வாதவை என்னும் இருகூழியையும் சித்த சமாதானத்தோடு முற்றுமுணர்ந்த உபேக்ஷிக்க வேண்டுமெனவற்றை உபேக்ஷிக்காமலும், உபேக்ஷிக்க வேண்டுமெனவற்றை அபேக்ஷிக்காமலும், எது எப்படிபோனால் நமக்கென்ன, கிணற்றுத்தவளைக்கு நாட்டுவளப்பமேன், உண்பதும் உறங்குவதும் நமது கடனெனகருதி, விவேக விர்த்தியாகும் பத்திரிகைகளையும், சாஸ்திரங்களையும், கேள்விகளையும் கேட்டலிலும் படித்தலிலும் காலத்தைப்போச்சாமல், சதாகாலமும் கும்பிக்கேயுழைத்த வாணனை வீணட்படுத்தி, சஞ்சலமேவிட்டினைத்த நாளும் வருந்தியுனைத்த நாமயிருடன் கூறும் வளைத்த விக்கலு மிருமலு மெழ ஒச்சலுஞ் சுற்றமு மழ பாடை ஏறி காடடைவது பண்புடைத்தாகிய மாணுஷிகமன்றே! மிருகாதிகளும் உண்டுநிற்குகின்றனவன்றோ? மனிதனுக்குள்ள ஏற்றந்தான் என்னையோ! சகல விஷயங்களையும் கற்றுங்கேட்டும் உணர்ந்தும் சுகாதாரமானவைகளைக் கைக்கொண்டும், துன்பத்திற்கேதுவாகியும் நிஷ்பிரயோசனமாகிய முள்ளவைகளைக்கைவிட்டும் மனுஷாரோக்கியத்தைக் சதாகாலமும் ஒம்பி அபிவிர்ந்திசெய்தலே மாணுஷிகத்துவமாசலால், இவற்றைநாம் ஒவ்வொருவரும் கடைப்பிடித்தொழுதுதல் கடனாகும்.

மின்னலால்விளையும் மரணம்.

ஒருவன் மற்றொருவனைக் கையினாலாவது ஊசியினாலாவது குத்தினால் குத்தின அக்கணமே அதை யுணர்வின்றனெனச் சாதாரணமாய் ஜனங்களபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். இஃது முற்றும் பிசகு. உணர்ச்சி அறிவிற்கு, மூளை மாதருஸ்தானமாதலால் குத்தியசெய்கை நரம்பின்வழியாய்ச்சென்று மூளையைத் தூண்டவேண்டும். இவ்விதமாய் மூளையைத் தூண்டுவதற்கு அவசியம் காலவரை வேண்டும். மூளைக்குத் தூரத்திலிருக்கும் தேகவுறுப்பிலுண்டாக்கிய காயத்தைப்பார்க்கிலும் அதற்குச் சமீபவுறுப்பிலுண்டாக்கிய காயம் சீக்கிரமாய்ச்சென்று அம்மூளையைத் தூண்டும், ஏனெனில் பரிசு உணர்ச்சியின் வேகத்துவம்

ஒரு வினாடிக்கு தூறடி (100ft) என்றும் அதாவது ஆகாயத்தோடு கலந்திருக்கும் ஓசை (சப்தம்) பின் வேகத்துவத்தின் பத்திலொரு பங்கைப்பார்க்கினும் (1/10) குறைந்திருக்கின்றதென ஹெல்மஹோல்ட்சு (Helmholtz) என்னும் பண்டிதர் அதிசுட்ப பரிட்சைசெய்து கணக்கிட்டிருக்கின்றனர். (50ft) ஐம்பதடி நீளமுள்ள திமிங்கலமீனின் வாலில் ஓர்காயம் உண்டாக்கினால் அனாவினாடிக்குப் பிறகுதான் அக்காயம் அம்மீனின் மூளையைத் தூண்டவாரம்பிக்கும். இப்படித் தூண்டவாரம்பிப்பதற்குத் தேவையான அனாவினாடியுடன் கூட மூளையினுணர்ச்சி நரம்புகள் சுய நிலையிலிருந்து அக்காயத்தை யுணர்ந்த ஓர் வினாடியில் (1/10) பத்திலொருபங்கு காலந்தேவையாயிருக்கிறது. ஆசலால் இத்திமிங்கலத்தை இக்காயத்தினின்றும் தடுக்க கருதினால் அதின் வலை ஒரு வினாடியும் அவ்வினாடியில் பத்திலொருபங்கு காலமும் ($\frac{1}{10}$) முன்னதாய் அசைத்து தப்பிக்கொள்ள ஜாக்கிரதைப் படுத்தவேண்டும். பரிசு உணர்ச்சியை மூளைக்குச் செலுத்துகின்ற நரம்புத்தொகுதிகளைப் பின்னப்படுத்தி அவைகளின் தொழில்களை நிறைவேற்றுவண்ணம் செய்தல் அசாத்தியமன்று, இத்தொகுதிகள் பின்னப்பட்டு பரிசு உணர்ச்சியில்லா ஒருவனை நெருப்பிலிட்டுக் கொளித்தினாலும் இன்னம் பலவித கடுமையான கொடுமைகளைப் புரிந்தாலும் அவன் கிஞ்சித்தும் உணர்வேமாட்டான், இவ்வழல் அல்லது கொடுமைகள் மரணம் விளைக்கின் மரணவஸ்தையை எள்ளளவேனு முணர்வே யுணரான். இவ்வித மரணமியாதெனில், அறிவிற்கும் ஞானத்திற்கும் சிறிதும் புலப்படாமல் திடலென செயலற்று துஞ்சுகின்ற நிலையாம். இவ்வித மரணம் விளைவிக்க பல உபாயங்களிருக்கின்றன. இராமன் தன் கைத்துப்பாக்கியின் குண்டால் இலட்சுமணன் மூளையிலுருவிப்பாயும்படி சுட்டு மரணமுண்டாக்கின், இலட்சுமணன் இலேசமேனும் மரணவஸ்தையை யுணர்வே யுணரான், கைத்துப்பாக்கியின் குண்டானது மூளையிலுருவிப்பாய ஒரு வினாடியில் (1/1000) ஆயிரத்திலொருபங்கு காலந்தான் வேண்டியிருக்கிறது. ஆதலால் மேற்காட்டிய வேகத்துவநியாயத்தாலமரணமுண்ட இலட்சுமணன், மரணவஸ்தையை அறிவதற்கேனும் உணர்வதற்கேனும் சற்றுமிடமேயில்லை.

இது இப்படி நிற்க, (a flash of lightning) மின்னொளியின் வேகத்துவமோ, ஒரு வினாடியின் லட்சத்திலொருபங்கு காலத்திற்குள்ளாக (1/100,000) அண்டகடாகக்கொள்ளும் அடர்ந்து படர்ந்திருக்கும் கார்மேகங்களை இருபிளவாய்ப் பிரித்துப் போடுகின்றது. மின்னொளியின் வேகத்துவ மிப்படியிருக்க, (Electricity) மின்சாரத்தின் வேகத்துவமோ, ஓர்கணப்போழ்துக்குள்ளாக சந்திரனுக்கும் இப்பூமிக்கு மிடையிலுள்ளவிடத்தில் நெருங்கியிருக்கும் மேகக்கூட்டங்களைப் பிரித்துப்போடும்.

மின்னொளியின் வேகத்துவமும் மின்சாரத்தின் வேகத்துவமும் கண்ணிமைப்பொழுது அல்லது கைநொடிப்பொழுதுக்குள்ளாக, அநேக ஆயிரமயில் யாத்திரை செய்வதென மேற்காட்டிய நியாயத்தால் நன்கு புலப்படும். நாம் மின்னலைக் கண்ணை காண்கின்றமே, எத்தருமத்தாலதைத் தரிசிக்கின்றோமெனக் கேள்வி யுதிக்கும். அதாவது—திடலென ஒளிவிட்டுப் பறக்கும் எப்பொருளின் பிரகாசமும் நமது கண்ணின் கீழ்ப்பாகங்களில் லைமந்திருக்கும் ஒளி நரம்புகளில் (Retina) ஒரு வினாடியில் (1/6) ஆறில் ஒரு பங்குகாலம் வரைக்கும் (அப்பிரகாசம் மறைந்த அல்லது அழிந்துவிடும்) படிந்திருப்பது போல் காணப்படுவது அந்நரம்புகளின் இயல்பாயும் தத்துவமாயிருக்கிறது. இவ்விதக்கணத்தைத் தேகத்துவ சாஸ்திரிகளெல்லோரும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இவ்விதக்கணத்தின் தருமத்தால் தான் ஆகாயத்தில் அதிவேகமாய்ப் பறந்துபோகிற நெருப்புப்பொறிகள் அக்கணமே அணைந்துவிடும் அவைகளினொளி நமது நேத்திரங்கட்குப்புலப்படுகிறது. இதுபோலவே மின்னொளி அதிவேகமாய்ப் பறந்து மறைந்துவிடும் அதின் பிரகாசம் நமது கட்டிலனுக்கு ஒரு வினாடியில் (1/6) ஆறிலொருபங்கு காலம் வரைக்குந்தோன்றும். மேலும் இப்பிரகாசம் எப்பொருளின் எப்பாகத்தில் படுகிறதோ அப்பொருளின் அப்பாகம் நிலையாய் நிற்காமல் அசைந்தாவது சுற்றிக்கொண்டாவது ஒடிக்கொண்டாவது உருண்டுகொண்டாவது திருக்கின் நிலையாய் நிற்பதுபோல்காணப்படும்.

ஒரு பீரங்குவண்டியினின்றும் வெடித்த பீரங்கிக் குண்டின் மேலாவது, ஓரிருட்டறையில் ஆட்டிவிட்ட பலவித வானங்கள் பூசிய பம்பரத்தின்மேலாவது, மின்னொளியாவது மின்சார ஒளியாவது படியும்படி செய்வித்து, வேகமாய் ஓடுகின்ற குண்டையும் சுற்றி ஆடுகிற பம்பரத்தையும் பார்த்தால் அசைவற்று நிலையாயிருப்பனபோற்காணப்படும். சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் பம்பரத்தில் பூசியிருக்கும் பல வானங்களும் தெளிவாய் நமது கட்டிலனுக்குப்புலப்படும். இதை துட்பமாய்ப்பரிட்சைசெய்த (Dove) இடென் என்பவர், மின்னொளி பறக்கும்போது பூமியின் மேற்புறத்தில் ஆடிக்கொண்டும், ஒடிக்கொண்டும், சுற்றிக்கொண்டும், உருண்டுகொண்டும், இருக்கின்ற எல்லாப்பொரு

ள்களும் அசைவற்று நிலையாயிருப்பதுபோல்காணப்படுமென்ப பகர்ந்திருக்கின்றனர். போதுமான வேகத்துடன் செல்கின்ற கைத்துப்பாக்கியின் குண்டானது வருத்தமென்பதைச் சற்றே நுமுணர்த்தாமல் ஒருவன் மூளையிற்பாய்ந்து மரணம் விளைக்குமாயின், மின்னொளியாவது மின்சாரமாவது ஒருவனுக்கு மரணம் விளைக்கின் இம்மரணத்தால் விளையும் கொடுமை அல்லது அவஸ்தையினளவை அறிவுடையவர்கள்தான் அளவிடக்கடவர்.

இத்தத்துவத்தை யுணர்ந்துதான் ஐரோப்பா கண்டத்தில் நாகரீகமும், செல்வப்பொழிவும், சலவ்ப்பொழிவும் மலிந்த சிறந்த குடியரசாங்கமாகிய பிரான்சியதேசத்தார் கயிற்றில் மாட்டி தூக்கிடுவதற்குப் பதிலாகவும், இருப்புப்பெட்டியின் மேற்புறத்தில்படுக்கவைத்து தலைவேறு உடல்வேறு செய்விக்கும் கொலையந்திரத்திற்குப் பதிலாகவும், மின்சாரத்தால் கொலைபுரிவித்தல் மானுஷீகத்திற்குப் பொருந்தியதென அனுட்டிக் கப் பிரயத்தினஞ்செய்கின்றார்கள்.

(இன்னும்வரும்.)

C. L.

கள்ள ஆஸ்திகம்.

இம்மகுடஞ்சூட்டிப்புதுவை தத்துவநேய ரொருவர்—புதுவைக் கடுத்த காரணப்பட்டு கிராமத்தில் துதனமாய்ச் சமைக்கப்பட்ட ஒரு சைவமடத்தில் சென்ற ஆருத்திரா நட்சத்திரத்தன்று நடராஜபுத்திற்கு நடத்தப்பட்ட உற்சவசாலத்தில் வேண்டுகோளுக்கிணங்கிச்சென்ற கனம்பொருந்திய ஒரு முதலியாரவர்களைத் தொடர்ந்தேசிய சைவ சிகாமணி யொருவர் நடேசனுக்குப் பூசைநடந்தகொண்டிருக்கையில் பசியாற் பீடிக் கப்பட்டவராய் மடப்பள்ளியிலிருந்த அம்மையாரை அன்னம் படைக்கச்சொல்லிகேட்க; ஸ்வாமிக்கு ஆராதனையும் அடியார்க ள் அமுதருந்தலு முடியாமுன்னம் கூடாதென்று அந்தம்மாள் மறுக்க; அவர் (மானங்குலம் * * * பசிவந்திடப்பறந்தபோம்) என்னும் பாட்டையும் பின்னுஞ் சில நியாயங்களையுங்கூறி, பசியால் வருந்துகையில், கடவுளைத் துதிப்பதற்கும் மனம் ஒருவழிப்படாதென்று உபதேசித்த, தாமே மடப்பள்ளியிலிருந் த அன்னபானுதிகளைப் பரிமாறிக்கொண்டு புசித்தனராம்; சைவசமயசாஸ்திரிகளுக்கு விருத்தமாய்ச் சைவர் இப்படியுஞ் செய்வரோவென்று வியந்து எழுதியிருக்கிறார். [இதனாலே அச்சைவர் வெளிக்கு வைதிகத்தைக்காட்டினபோதிலும், உள்ளத்தில் சுத்த லவுகிகராயிருக்கிறதாகத் தெரியவருகிறது. இவ்வாறே அநேகர் தைரியக்குறைவினாலும், சுற்றத்தார் முதலானவர்களுடைய நிர்ப்பந்தத்தினாலும், கோவணங்கட்டாத லூரில் கோவணங்கட்டினவனைப் பயித்தியக்கார நென்பார்க ளாதலால், தாம் வேறுபடாமல் பெரும்பாலாரோடு கலந்து கொண்டு நாளைக்கழிப்பது நன்மையெனக்கருதி, வெளிக்கு வைதிகாளைப்போல நடத்துக்கொண்டு, மனதில் லவுகிகாருடைய கொள்கையை அனுசரித்துவருகிறார்கள்.]

—o—

சாதிசமயவாதவிபரீதம்.

ஐயா, பத்திராதிபரவர்களே,

சென்றநான்கு வாரபத்திரிகைகளில் இந்தவாதம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது! அதில், “நாடுசீர்மையற் றொளிமழுங்கிக் கிடக்குமோர் நிலைமையினைக்கெல்வி யெறிவான்கருதி, மனு வருண பேதத்தை யாதியினிகழ்ச் செய்தருளினார்” என்றும் “இச்சூட்சியால் * * அவ்வவ்வுருணத்தோர் தத்தந்தொழிலை யூக்கத் துடன் * * நடாத்திவந்தனர்” என்றும், ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ - பாலசுந்தரமுதலியார் கூறியிருக்கின்றனர். இதனாலே நாடுசீர்ப்படுவதற்கு மனுசெய்த உபாயமென்று தெரியவருகிறது. அப்படியாயின், பிரமனுடைய முகத்தில் பிராமணனும், மார்பில் கஷத்திரியனும், துடையில் வைசியனும், பாதத்தில் சூத்திரனும் பிறந்ததாகச் சொல்லியிருப்பதற்கு விரோதமாகிறது. அன்றியும், மற்றத்தேசங்களெல்லாம் சாதிபேதமின்றி அவரவர் தந்தம் திறத்துக் கேற்றதொழிலைச் செய்வதினால் விர்த்தியடைந்திருக்கின்றன. ஆகியில் இந்துதேசமிருந்த நிலைமையை அறிந்து மனுசெய்த ஏற்பாட்டை முதலியார் ஊகித்தெழுதியிருப்பார்.

“சாத்திரசோதனையில் நாட்டம் வைத்திருந்தவேதியர் தெய்வத்தன்மையை யடைந்தனர்” என்பதற்குச் சாட்சியாக “தெய்வாதீனம் * * பிராமணமமதேவதா” எனனுஞ் சுலோகத் தைஉதகரித்தனர். இச்சுலோகஞ்செய்தவர் பிராமணரோ யாயின், அதுமேற் கோளாகமாட்டாது.

ஐயா, மதங்களையெல்லாநிரது ஏற்பாடுகளே, ஒருமுதலவ ரோற்பாடாகத் தோன்றவில்லையென்று தாங்கள்கூறியதை உண்மையென்றே ஒப்புக்கொள்ளுகிறார். அதனாலே அவருடைய கூற்றினபடி மதத்தை அனுசரித்தகடவுள்களும் வேதாகம

கடப்பை.—பயிர்நன்று, நன்செய் புன்செய் அறுப்ப, பல
ன்சமார். ஐந்துதாலுகாக்களில் சிலவிடங்களிலே சுரம், மூ
ன்றுதாலுகாக்களில் மாட்டுரோகம்.

அனந்தபூர்.—பயிர்நன்று, சிலவிடங்களிலே பருத்தியும் சோளமும் சப்பட்டை, நன்செய் புன்செய் அறுப்பு, பலன்ச ராசரி, சிலபாகங்களிலே அம்மையும் மாட்டுரோகமும்.

பல்லாரி.—பயிர்சுமார், சிலபாகங்களிலே தவரை பூச்சடி, பருத்திக்கும் கோதுமிக்கும்பிணி, வெள்ளைச்சோளம் சாவி, நன்செய் புன்செய் அறுப்பு, பலன் - நெல்லும் கரும்பும் சுமார், புன்செய்குறைவு. மூன்றுதாலாகாக்களில் சுரம், நான்கு தாலாகாக்களில் மாட்டுரோகம்.

கரினூல்.—பயிர்நன்று, வெள்ளைச்சோளம் அறுப்பு, பலன்ச ராசரிக்குகுறைவு; ஆறுதாலாகாக்களில் சுரமும் மூன்றுதாலாகாக்களில் அம்மையும் மாட்டுரோகமும் அதிகரிக்கின்றன.

சேன்னை.—சுரம் விபாபிக்கிறது.

சேங்கற்பட்டு.—பயிர்சுமார், சிலவிடங்களிலே மழைக்குறை வினால்கம்மி, நெல்லும் வரகும் அறுப்பு, பலன் சுராசரிக்கு குறைவு. அம்மை உபாயம், நான்கு தாலாகாக்களில் மாட்டுரோகம்.

சிற்றூர்.—பயிர்சாதாரணமாய் நன்று, சிலவிடங்களில் மழைக்குறைவினால் சாவி, நன்செய் புன்செய் அறுப்பு, பலன் சுராசரிக்குத்தாழ்வு. சிலபாகங்களில் சுரமும் அம்மையும், ஒருதாக்குடியில் மாட்டுரோகம்.

கூடலூர்.—பயிர்சாதாரணமாய்நன்று, சிலபாகங்களில் மழைக்குறைவினால் நெற்பயிர்சாவி, இரண்டுதாலாகாக்களில் சிலவிடங்களிலேவேர்க்கடலைச்சுப்பூச்சியரிப்பு, நன்செய் புன்செய் அறுப்பு, பலன் மொத்தத்தில சுராசரிக்குத்தாழ்வு. ஒருதாலாகாவில் மாட்டுரோகம்.

தஞ்சாவூர்.—பயிர் சாதாரணமாய்நன்று, சிலவிடங்களில் மழைக்குறைவு, நன்செய் புன்செய் அறுப்பு, பலன்சராசரி. இரண்டுதாலாகாக்களில் மாட்டுரோகம்.

திரிச்சிணப்பள்ளி.—பயிர் தண்ணீர் போதாமையால் கெட்டு, நெல்லறுப்பு சுராசரி, கம்புகுறைவு.

மதுரை.—பயிர் நான்குதாலாகாக்களில் சிலவிடங்களிலே தண்ணீர் குறைவினால் சாவி, அறுவடையான விடங்களிலே பலன்கம்மி.

திருநெல்வேலி.—மழைசுமார், மழைபோதாமையால் முழுதும்பயிர்சாவி, ஒருதாலாகாவில் நெல்லும்பதர், நன்செய் புன்செய்அறுப்பு, பலன்சாதாரணமாய்கம்மி. ஒருதாலாகாவில் அம்மை, மூன்றுதாலாகாக்களில் மாட்டுரோகம் குறைந்தவருகிறது.

கோயம்புத்தூர்.—மழைசுராசரி, பயிர்சாதாரணமாய் நன்று, சிலவிடங்களிலே தண்ணீர்குறைவினால் சாவி, நன்செய்புன்செய் அறுப்பு, பலன்-நெல்லும் கேழ்வரகும் சாதாரணமாய்சுராசரிக்கு அதிகம், மற்றவைகம்மி, ஒருதாலாகாவில் சுரம், இரண்டுதாலாகாக்களில் அம்மை.

நீலகிரி.—மழைசுராசரி, பயிர்சாதாரணமாய்நன்று, சிலவிடங்களில் மழைக்குறைவினால் பீதி, அறுவடையானவிடங்களில் பலன்சராசரி, ஒருதாக்குடியில் சுரம், மூன்றுதாக்குடிகளில் அம்மை.

சேலம்.—பயிர்சாதாரணமாய்நன்று, இரண்டுதாலாகாக்களில் சிலவிடங்களிலே தண்ணீர்ப்பாய்ச்சலில்லாதவைதாறுமாறு, நன்செய் புன்செய் அறுப்பு, பலன்சராசரி, மூன்றுதாலாகாக்களில் சுரம், இரண்டுதாலாகாக்களில் மாட்டுரோகம்.

தேன்கண்டம்.—இரண்டாம்போக நெல்லறுப்பு ஆரம்பம் பலன்சராசரி. மூன்றுதாலாகாக்களில் சுரம்உபாயம், இரண்டுதாலாகாக்களில் அம்மை, மூன்றுதாலாகாக்களில் மாட்டுரோகம்.

மலபார்.—இரண்டாம்போக நெல்லறுப்பு, பலன்சராசரி ஒருதாலாகாவில் சுரம், எட்டுதாலாகாக்களில் அம்மை உபாயம், இரண்டுதாலாகாக்களில் மாட்டுரோகம்.

திருவான்கூர்.—இரண்டாம்போக நெல்லறுப்பு நடந்தவருகிறது. சிலவிடங்களில் அம்மையும் சுரமும் விபாபகம்.

பெரும்பாலும்சுகம்.—நன்று.

அறிக்கை.

மதிராஸ் சிக்கியுலர்சோசைட்டி.

சென்னை லௌகிகசங்கம்.

வேப்பேரி சில்வர்ஸ்ரோட்டிலே சேக்கிட்டேரி யவர்கள் கிரகத்தில், நிகழும் பிப்ரவரி 27உ ஆதிவாரங்காலை (8) மணிக்கு, சங்கத்தின் மேம்பர்கள் மகாசபைகூடலாகும்.

நமது மேம்பர்களும் கையொப்பநேசர்களும் தாங்கள்பெறுகிற ஒருபிரதிக் கதிகமாக “தீன்கர்” என்னும் இங்கிலீஷ் பிரதியாவது, “தத்துவவிவேசினி” என்னுந் தமிழ்ப்பிரதியாவது பெறவிருமபினால், அடியிற்கண்டிருக்கிற குறைந்தவீதத்திற்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மாசமொன்றுக்கு அதிகமாகவாங்குகிற

இங்கிலீஷ் பிரதி - க - ரூ .. அணை 5

தமிழ்ப்பிரதி ... - க - ரூ ... அணை 2

இங்கிலீஷ் பிரதியாபின் இரண்டும் தமிழ் பிரதியாபின் நான்கும் ஒரேதபாற்செலவில் அனுப்பக்கூடும்.

இவ்விதமாய்ப் பத்திரிகையைப் பரவச்செய்து, இரட்டைப்பேற்றுச்சகோதரர்களாகிய—மடமை, மூடபகத்தி—என்னும் இராக்கதர்களோடு போராடி வெற்றிபெறுவதற்கு நமது மேம்பர்களும் நண்பர்களும் துணைபுரிவார்களென்று நம்புகிறோம்.

இந்தியாவிலுள்ள

சுவக்கியானிகளே

மதிராஸ் சிக்கியுலர்சோசைட்டியில்

மேம்பர்களாகச் சேரும்படி

கேட்டுக்கொள்ளலாகின்றது.

கையொப்பநேயருக்கு.

யாதொரு பத்திரிகை வந்து சேரப்பெறுதவர்கள் உடனேதெரிவிக்கவேண்டும்; காலாதிதமாய்த் தெரிவித்தால் அப்பத்திரிகை பின்புகிடைப்பதரிது.

உள்ளூர்மேம்பர் - மூன்றுமாசத்திற்கு—ரூ 3—0—0

வெளி ” ” —ரூ 1—14—0

செலுத்தவேண்டும். அப்படி சேருகிறவருக்கு “தீன்கர்” என்னும் இங்கிலீஷ் பத்திரிகையாவது, “தத்துவவிவேசினி” யாவது இலவசமாக அனுப்பப்படும்.

தத்துவவிவேசினி

நான்தபக்கம், பிரதி 1க்கு விலை அணை 1.

தமிழ்சந்தாவிபரம்.

Rs. A. P.

மாசம் 1-க்கு 0 4 0 | முன்பணஞ் செலுத்தவேண்டு
ஷை 3-க்கு 0 10 0 | ம். சந்தாவோடுகூட, இந்தி
ஷை 6-க்கு 1 2 0 | யாவிலும் பர்மாவிலு முள்ள
வெளியூரார் மாசமொன்றுக்கு ஒருஅணுவீதமும், சிலோனிலுள்ளவர்கள் வாரமொன்றுக்கு ஒரு அணுவீதம் ஆறுமாசத்திற்கு ரூ 1—10—0 மும் சபாற்செலவு சேர்த்தனுப்பவேண்டும். ஒரு வருஷத்திற்குப் பணமனுப்ப விரும்புகிறவர்கள் ஆறுமாசத்தொகைக்கு இரட்டிப்பு அனுப்பவேண்டும். தபாற்செலவு குறைவுபடச் சோருகிறவர்கள் தெரிவித்தால், பத்திரிகைகள் இரண்டுவாரத்திற்கொருவிசை சேர்த்தனுப்பப்படும் பட்சத்தில், பாதியும், நான்குவாரத்துக்கொருவிசை சேர்த்தனுப்பப்படும் பட்சத்தில் முக்கால்பங்கும் தபாற்செலவு கூடியவரும்.

பத்திரிகைக்கு எழுதும்கடிதமுதலியவிஷயங்களை மாத்திரம்

சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை இலிங்கசெட்டிவிதி 307 - வது நம்பர் வீட்டில்

பு. முனிசுவாமிநாயகருக்கும் ;

1886ம் - வருஷ முதல் சந்தாக்களையும்,

இங்கிலீஷ் பத்திரிகைகளையும்,

வேப்பேரி சில்வர்ஸ் ரோட்டில்

மதிராஸ் செஞலர்சோசைட்டி ஆனொரிசெக்ரிட்டேரி

மெஸ்டர். அப்ஷன் துரை யவர்களுக்கும்

அனுப்புதல்வேண்டும்.

Printed and Published for the Proprietor at the
VURTHAMANATHARUNGINI PRESS, No. 174,
Davaraja Moodelly Street,—Madras.

குதுசுவசினி

சென்னை லெளகிக சங்கத்தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. VI.—No. 9.]

MADRAS:—SUNDAY FEBRUARY, 27, 1927. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

சோல்லுகசோல்லைப்பிற்தோர்சோலச்சோல்லை
வேல்லுஞ்சோலின்மையறிந்து.—குறள்.

வேகத்துவம்.	சந்தியாவந்தனம்.
இலெளகிகப்பொறுப்பு.	கடிதங்கள்.
இந்துசமயசாரவிளக்கம்.	வர்த்தமானசங்கிரகம்.

“இந்துசுவக்கியானசங்கம்” என்னும்பெயர், இச்சங்கத்தில் இப்போது யூரோஷியர் முதலானவர்கள் சேர்ந்திருப்பதால், “மதிராஸ்சிக்யுலர் சோசைட்டி” என்னும் இங்கிலீஷ் பெயருக்கிணங்க, “சென்னை லெளகிக சங்கம்” என மாற்றப்பட்டது.

வேகத்துவம். 7

இத்தலைப்பெயர் சூட்டி வேகத்துவ இலக்கணங்களையும் வேகத்துவ பிரகிர்ந்தியாயப்பிரமாணங்களையும் இப்பத்திரிகையின்மூலமாய் வியவகரிப்பாம். சாஸ்திரவிஷயங்களை எழுதங்கால் முக்கியமாகிய பதங்களுக்கு முன்னர் பொருள்கூறிப்பின்னர் உபயோகித்தல்வேண்டுமாதலால் அங்ஙனமே ஆங்காங்கு பிரயோகிக்கப்படும் பிரதானமொழிகளுக்கு ஈங்கு பொருள்கூறப்படும்.

வேகத்துவம் என்பது இடம்மாறும் தன்மை என பொருள்படும். வேகத்துவம் என்பது ஒரு வஸ்துவல்ல; அது ஒருவகைத்தொழிலின்பெயர். தொழிலென்னுங்கால் தொழிலையுடைய வஸ்து ஒன்று இருத்தல் வேண்டுமென வெளிப்படும்.

வஸ்துக்களின் இடம் மாறுதன்மை அல்லது வேகத்துவம் மூலகைப்படும். அவை, சமவேகத்துவம், விருத்திவேகத்துவம், ஸூயவேகத்துவம், எனப் பெயர் பெறும்.

சமவேகத்துவம் என்பது தொடர்ச்சியான சமகாலங்களில் சம இடஞ்செல்லும் தன்மை. எங்ஙனமெனின், ஒரு புகைவண்டியானது முதல், ஒருமணிகாலத்தில் 20 - மையிலும், இரண்டாவது ஒருமணிகாலத்தில் 20 - மையிலும் மூன்றாவது ஒருமணிகாலத்தில் 20 - மையிலும் சென்று, இவ்வாறே தொடர்ச்சியான சமகாலங்கள்தோறும் சம இடஞ்சென்றால், அவ்வண்டியின் வேகத்துவத்திற்கு சமவேகத்துவமென்று பெயர்.

விருத்திவேகத்துவம் என்பது தொடர்ச்சியான சமகாலங்கள்தோறும் செல்லும் இடம் மிகுதிபட்டுக்கொண்டே யிருக்குந்தன்மை. அல்லது மாத்திரைப்பொழுதிற்கு மாத்திரைப் பொழுது வேகத்துவம் படிப்படி அதிகரித்தல், எங்ஙனமெனின், ஒரு புகைவண்டியானது முதல் ஒரு மணிகாலத்தில் 20 - மையிலும், இரண்டாவது ஒரு மணிகாலத்தில் 40 - மையிலும், மூன்றாவது ஒருமணிகாலத்தில் 60 - மையிலும் சென்று, இவ்வாறே தொடர்ச்சியான சமகாலங்கள்தோறும் செல்லும் இடம் அதிகப்பட்டுக்கொண்டிருப்பின், அவ்வண்டியின் வேகத்துவத்திற்கு விருத்திவேகத்துவமென்று பெயர்.

ஸூயவேகத்துவம் என்பது தொடர்ச்சியான சமகாலங்கள்தோறும் செல்லும் இடம் குறைந்துகொண்டே யிருக்குந்தன்மை. எங்ஙனமெனின், ஒரு புகைவண்டியானது முதல் ஒருமணிகாலத்தில் 40 - மையிலும், இரண்டாவது ஒருமணிகாலத்தில் 20 - மையிலும், மூன்றாவது ஒருமணிகாலத்தில் 20 - மையிலும் சென்று, இவ்வாறே தொடர்ச்சியான சமகாலங்கள்தோறும் செல்லும் இடம் குறைந்துகொண்டேயிருந்தால், அவ்வேகத்துவத்திற்கு ஸூயவேகத்துவமென்று பெயர்.

ஒருவஸ்துவின் வேகத்துவத்தை யறிதல் இடபேதத்தாலும், இடம் மாறும் தீவரத்தாலும், காலபேதத்தாலும் மாதலால், ஈண்டு இடமென்பதையும், வேகமென்பதையும், காலமென்பதையும்பற்றி சற்றே வியவகரிப்பாம். இ-மு.

(இன்னும்வரும்.)

இலெளகிகப்பொறுப்பு.

வைதிகிகள் தாம் தாம் இசுத்தில் புரிந்துவருங் கருமங்களுக்குப் பரத்தில் தம்முதல்வனுக்குத்தாமே உத்கிரவளித்தல்வேண்டும் என்று உரையாடிவருவது உள்ளம் கவர்ந்தோங்கிய உரையோ கள்ளம் பரந்தோங்கிய உரையோ வென்று உற்றுநோக்குவாம். இசுமும் பரமும் எதிர்முகத்துறைகள் என்பதனை எல்லோரும் அங்கீகரிப்பதனோடு அவ்வுருதுறைகளையும் ஏககாலத்தில் கண்டுநின்றவர் எவருமேயில்லை என்று எல்லோருமே ஒப்புக்கொள்ளுவார். இசுமாகிய துறையில் வசிக்கும் வைதிகிகள் பரமாகிய மற்றோர் துறையும் உளதென்று (தாமுங் காணாமல் கண்டோர் சொல்லவுங்கேட்காமல்) தாமே தமக்குள் மனோசிருட்டி செய்து கொண்டு நடிப்பது தக்கோர் செய்கையாமோ! இவ்வைதிகிகள் நடிப்பாளரல்லாதுவிடின் குற்றமென்பது உலகத்தில் முற்றுமே யில்லாதிருத்தல்வேண்டும். ஒருக்காலிருப்பினும் அக்குற்றம் பரக்கியானமில்லாத இலெளகிகிகள் பாலதாகவே இருத்தல்வேண்டும். நமது அனுபவபூர்வமாய் நோக்குமிடத்து குற்றம் புரிபவொல்லாரும் பரக்கியானமில்லா இலெளகிகிகளும் ல்லர். குற்றம் புரியாபொல்லாரும் பரக்கியானமுள்ள வைதிகிகளும் ல்லர். ஆனகயால் மனோசிருட்டியாகிய பரக்கியானம் மனிதரைக் குற்றம்புரிய வொட்டாமல் தடுக்கவல்லதன்று. பரத்தில் நம்பிக்கையுள்ளாரும் நம்பிக்கையில்லாரும் ஆகிய இருதிருவரும் யாதொரு பேதமுமில்லாமல் குற்றம்புரிந்து வருகின்றமையால், நீதியை நிலைநிறுத்தற்குக் கடவுள் நம்பிக்கை காரணமன்று. நீதியை நிலைநிறுத்தற்குக் கடவுள் நம்பிக்கை காரணமல்லாதபோது, மற்ற யாதாயனைக் கருதியோ மனோசிருட்டி செய்துகொள்வது? வைதிகிகள் தாம் தாம் புரிந்துவரும் நன்மை தீமைகளுக்குத் தாமே உத்தரவளித்தலவேண்டும் என்பதனைச் சத்தியமாகவே நம்பினவர்களாயின், அவர்களுள்ள ஊரிலுங் கொலைகளவாதி குற்றங்கள் குடிபுகாவே. குடிபுகுந்திருக்கின்றமையான் அவர்கள் பகரும் வாசகம் நடிப்பே. ஆயினமையின் உண்மையாக நோக்குமிடத்து வைதிகப்பொறுப்பு நடிப்பே. ஆனால் இவ்வுலக அதிகாரிகளுக்கும் தம்மோ டொத்தவர்களுக்கும் தத்தம் மனச்சாக்கிக்கும், இலெளகிகிகள் பொறுப்பாகின்றமையால், அன்னோர் வாக்கியம் நெஞ்சொளித்து நிகழுவதன்று.

இந்துசமயசாரவிளக்கம்.

(சிலதூல்களிலிருந்தெழுதியசங்கிரகம்.)

சதாவேதங்களுக்கடுத்தவிவரங்கள்.

சதாவேதமென்பது நாலுவேதங்கள் என்றத்தமாம். அந்நாலுவேதங்கள் ஏதெனில் இருக்கு, எசர், சாமம், அதர்வணம் என்பவையாம்.

இந்துமதஸ்தருடைய பிரபந்தங்களி லெழுதியிருக்கிறதைப்பார்த்தால் இந்த வேதாகமங்கள் தெய்வத்தால் மனுஷர்களுக்கு எழுதிக்கொடுக்கப்பட்டதுமல்ல, கட

வுள் சொல்லவே எழுதப்பட்டதல்ல. பிரமா அது களைச் சிலரிடமிருந்துப் படிப்பித்ததென்றும், அநேக ங்காலம் அதுகள் பாரம்பரைமுறையாய்ப் படிப்பிக்கப் பட்டு வந்தபின்பு பலரிடமிருந்து எழுதப்பட்டு வேதவி யாசனாலே சேர்க்கப்பட்டதென்றுஞ் சொல்லுகிறார்களே. பிராமணர் சாதனை இதுக்கு அத்தாட்சியா யிருக்கிறதொழிய வேறென்றுமில்லை. ஆனால்வர்கள் சொல்வதைத்தானே நம்பவிடமில்லை. ஏனெனில் கனமான காரியத்திலே வெறுஞ்சாதனை போதாது. அதுக்குத்தக்க சாட்சியத்தாட்சி வேண்டாமோ? அந்தச் சாதனை எப்போ, எப்படி துவக்கினதென்றும், துவக்கத்திலே ஒருத்தனாலேமாதிரி முண்டாயிறறோ, அநேகராலே உண்டாயிறறோவென்றும் அவர்கள் கொடுத்த உருச சாட்சி யத்தாட்சி யென்னவென்றுத் தெளிய வேண்டாமோ? அது தெளியாதபோது அந்தச்சாதனையை நம்பவிடமில்லை. இதிலே வெறுஞ்சாதனை சொல்லாது.

மீளவுஞ் சதுர்வேதங்கள் பிரமாவின் நாலுமுகங்களினின்று புறப்பட்டதென்று அநேகர் சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் வெறுஞ்சாதனையொழிய உருசவினால் மெய்ப்பிக்கப்பட்டதல்ல. அன்றியு முந்திக்காட்டின சாதனையோடே இது ஒவ்வாது. மேலும் பெரும்புத்தகங்கள் முகத்தினின்று புறப்படுகிறது எப்படிப்பட்ட பிதற்றலான கதையாம். அன்றியும் பூர்வத்திலே பிரமா பஞ்சமுகஞ் யிருந்தானென்று இந்துமதஸ்தர் சொல்லுகிறார்களே, ஐந்து வேதம் புறப்படா திருந்ததென்ன? அவன் பார்வதியை மோகித்ததைப்பற்றிச் சிவன் அவனுடைய முகங்களிலொன்றைக் கிள்ளினதற்குப்பின் மீதியான நாலுமுகங்களினின்று வேதங்கள் புறப்பட்டதென்பார்களாக்கும். அப்படியானால் வேதங்கள் ஆகியிலுண்டானதல்ல, மேலும் பிரமா அந்தத் தப்பித்ததைச் செய்ததைப்பற்றியுந் தன்சொந்த மகளைத் தனக்குப் பெண்சாதியாகக் கட்டிக்கொண்டதைப்பற்றியும் இந்துமதஸ்தர் அவனைப் பிறக்கணித்துக் கோவிலும் ஆராதனைவணக்கமு மில்லாமல் விட்டது போலே அவன் முகங்களினின்று புறப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிற வேதங்களையும் பிறக்கணித்துத் தள்ளவேண்டாமோ? அப்படிச் செய்வதுநியாயந்தானென்று பின்னாலே மேன்மேலும் விளங்கும். ஆயினும் அதுகளைச் சரியாய் விசாரிப்போமாக.

எசர்வேதம் வெள்ளை (சுக்ல) எசர்வேதமென்றுங் கரும் (கிருஷ்ண) எசர்வேதமென்றும் இரண்டு பிரிவாம். கரும் எசர்வேதம் தைத்திரியம் எனவும் படுகின்றது. அந்தப்பேரானது அந்த வேதவகுப்பைப் படிப்பித்த தித்திரிமுனியைப்பற்றி அதுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். மற்றநேகர் அதற்குச்சொல்லுகிற காரணமென்னவெனில், வைசம்பாயனன் கரும் எசர்வேதத்தை யாஞ்ஞவற்கியனென்னுந் தன் சீஷனுக்குப் படிப்பித்திருந்தான். ஆனால் இவன் வைசம்பாயனன் தெரியாமற்செய்த கொலையென்கிற பாவதோஷத்தைத் தன்பேரிற் சுமந்துகொள்ள மாட்டே னென்றதினால் தான் கற்றுக்கொண்டதைக் கண்டிப்புள்ள ருஷமாய்க் கக்கிப்போடக் கட்டாயப்பட்டான். அப்போது வைசம்பாயனன் கட்டையிட்டபடி அவனுடைய மற்றச்சீஷாக்கள் ஓர்வகைக் கவுதாரியாகிய தித்திரிப்பறவையின் ரூபமெடுத்து யாஞ்ஞவற்கியன் கக்கினவேதத்தைப் புகழித்துக்கொண்டு அதைப்பின்னும் வெளிப்படுத்தினார்கள். அதினால் கரும் எசர்வேதம் தைத்திரியம் எனப்பட்டதாம். இப்படிப்பட்ட கதைகளை உண்டிபண்ணினவர்களை நம்பி வேதங்கள் தேவ வாக்கென்று விசுவசிக்கத்தகுமோ?

சதுர்வேதங்களில் முதல் மூன்றுவேதங்கள் வெகு காலத்துவக்கி வழங்குகிறதென்பது உண்மையானாலும் பிராமணர் சொல்லுகிற பெருந்தொகை வருஷப்பழமை அதுகளுக்கிலையென்பதுறுதி. அதுகள் கிரிஸ்து பிறப்பதற்கு ஏறக்குறைய 1,300 வருஷத்துக்குமுன்

னே உண்டாயிற்றென்று பல சஸ்திரிகள் எண்ணுகிறார்கள். அப்போதுமுதலிதுவரைக்கும் ஏறக்குறைய மூவாயிரத்து ஒருதூற்று என்பது வருஷமாம். மீளவும் இவர்கள் அதர்வணவேதத்தைப் பரிசோதித்துவருகையில் அதுக்கும் மற்ற மூன்றுவேதங்களுக்கு முண்டான பல வித்தியாசங்களையும் இவைமுதலிய சில விசேஷங்களையும்பற்றி அதர்வணம் அதுகளுக்குப் பிந்தின காலங்களிலே உண்டாக்கப்பட்டதென்று நிச்சயிக்கிறார்கள்.

அதர்வணவேதத்தில் நரபலிகளுக்கும் பில்லி குனிய முதலிய அக்கிரமங்களுக்கும் மந்திர தந்திர சடங்குகள் அடங்கியிருக்கின்றமையால் அது சதுர்வேதத்தார்களுக்குமுதலாய் வெட்கமாயிற்று. அதைப்பற்றிச் சிலகாலங்களுக்குமுந்திப் பிராமணர்முதலிய இந்துமதஸ்தர் மற்றவேதங்களைவிட அதை மகாபத்திரமாய் மறைத்து அது எங்குங்கானோமென்பார்கள். மேலும் அயச்சுரீவன் என்கிற இராஷ்டதன் பூர்வத்தில் சதுர்வேதங்களை அபகரித்துக்கொண்டு அதுகளை விழுங்கிக் கொண்டிருக்கையில் விஷ்ணு மச்சாவதாரஞ்செய்து அவனுடைய வயிற்றைப் பீறி அதுகளை பெடுக்கிறதுக்குள்ளே அதர்வணவேதம் அவனாலே சீரணிக்கப்பட்டதென்று சிலர் சொல்லியிருந்தார்கள். ஆயினும் இங்கிலிஷ்காரர் முதலிய சனத்தாரிற் சில கல்விமான்கள் பட்ட பிரயாசங்களினால் அந்தவேதத்தில் ஒரு பெரும்பங்காவது அகப்பட்டது. அது முழுமையும் அகப்பட்டிருக்குமோ தெரியாது.

அந்தந்தவேதம் மிகவும் வெற்றுமையான இரண்டு வகுப்பாம். சங்கிதை அல்லது மந்திரங்களென்னப்பட்ட முதல் வகுப்பேதென்றால், அக்காலத்தில் இந்துமதஸ்தர்களால் ஆரதிக்கப்பட்ட சில தேவர்களுக்கு ஸ்துதி அல்லது விண்ணப்பமான பாட்டுகளாம். அந்தந்த பாட்டின் முடிவிலே அதை யுண்டாக்கின புலவன் பேர் குறித்திருக்கின்றது. அப்படியிருக்க வேதங்கள் பிரமாவின் வாக்கியமல்லவென்றும் அவனாலே படிப்பிக்கப்பட்டதல்லவென்றும் அவன் முகங்களினின்று புறப்பட்டதல்லவென்றும் இதுவே மறுக்கப்படாத அத்தாட்சி. ஏனெனில் அது வேதங்களிலேதானே அடங்கியிருக்கின்றது. மேலுஞ் சங்கிதை என்னப்படுகிற பாட்டுகள் வேதங்களின் பிரதானபங்காம். பிராமண மென்னப்படுகிற மற்ற வகுப்பு அவ்வேதத்துக்கடுத்ததாகம், காணிக்கைமுதலிய சடங்குகளையும் மற்றச் சிலகற்பனைகளையும் வெளிப்படுத்தும். அதற்குப் பின் சில உபநிஷதம் சேருகிறதுண்டு. அதுகளில் அவ்வேதத்துக்கடுத்த சில போதனைகளும் தர்க்க நியாயங்களும் அடங்கியிருக்கின்றது.

நாலுவேதங்களிலும் பல தேவர்கள் கொண்டாடப்பட்டிருக்கின்றது. விசேஷமாய் அக்கினி, வாயு, ஆகாசம், மருத்துகள், வருணம் அல்லது வருணன், சலம், இந்திரன், சூரியன், சந்திரன், பூமிமுதலிய வஸ்துகள் அதுகளிலே வணங்கப்படுகிறதாம். பின்னும் பன்னிரண்டு ஆதித்தர், இரண்டு அச்சவினிகள், பதினொரு உருத்திரர், எட்டுவசுக்கள் சில ராஜாக்கள் முதலானவர்களு மிகவும் பாராட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆயினும் அவர்களில் மேற்சொல்லிய வருணனுக்கும் இந்திரனுக்கும் இப்போது சமுத்திரத்தேவனுக்குப் பாராட்டப்படுகிற வருணனென்பவனுக்கும் தேவர்களினி ராசாவாக எண்ணப்படுகிற தேவேந்திரனுக்கும் மிகவும் வித்தியாசமுண்டு.

அக்காலத்திலே இந்துமதஸ்தர்களுக்குத் தேவாலயங்களும் மனுஷரூபமான விக்ரகங்களு மிருந்ததுகாணோம். அப்போது பஞ்சபூகியங்களைப் பிரதானமாய் வணங்குவார்கள். ஆதலால் அப்பு தான் அவர்களாலே வருணமென்னவும் ஆகாயம் இந்திரனென்னவும்பட்டு வணங்கப்பட்டதென்று சொல்லத்தகும்.

பூர்வத்தில் இந்துமதஸ்தர் பஞ்சபூகியங்களை வணங்கிவந்தார்களென்பதற்கு அத்தாட்சியாக இன்னம் அ

சென்னையில் நடைபூண்டிருக்கிற சிறுவர்கள் அடிக்கடி கரவடமாய்க் கொண்டுபோகப்பட்டுக் கொலைசெய்யப்படுகிறார்கள். ஒரு சிறுவனைப் பட்டணத்திலிருந்து அடித்தபொம்புகுருக்குக் கொண்டுபோய்க் கொலைசெய்யத்துணிந்த ஒருபாடகன் அடிப்

பட்டுச்சைதாப்பேட்டையில் இன்னும் விசாரணை நடந்து கொண்டு இருக்கும்போதே, தூர்த்தனவனோ ஒருவாரத்திற்கு முன்னே 9 வயதுள்ள ஒரு சிறுவனைப் பட்டணத்திலிருந்து அடித்த திருவொற்றியூருக்குச் சமீபத்தில் கொண்டிபோய்க் கொலை செய்து குளத்திலெறிந்தவிட்டான். நெருங்கின ஒரு பாத்தியஸ் தன்பேரில் அனுமானமுண்டாயிருக்கிறதாகக்கேள்வி. இவ்வாறு பலமுறை கொலை நடப்பதை யறிந்திருந்தும் நம்மவர்கள் குழந்தைகளுக்குப் பூனூர் பூட்டுவது என்னமதிமோசமோ? எனக்கு நெருங்கிய பந்துவாகிய ஒருவர் குழந்தையாயிருந்தபோது நகையோடு காணாமற்போய் மூன்றுநாளைக்குப்பின்பு புரையாக்கத்தில் அகப்பட்டனர். அவருடைய குழந்தைக்கு ஆபரணமிட்டு விளையாடவிட்டிருந்ததை யான்கண்டு, அனுபவமிருந்தும் இப்படிச் செய்வது சரியல்லவென்று நான் கண்டித்ததற்கு, பிரார்த்தையிருந்தால் விட்டுவிடுமா? நம்மாலென்ன ஆகிறது? நடக்கிறதானே நடக்குமென்று சமாதானஞ்சொல்லினர். இப்படிப்பட்டவர் பெட்டிக்குச் சாவியிட்டுப்பூட்டாமலும், இராக்காலத்தில் தெருக்கதவுக்குத் தாழக்கோல்மாட்டாமலும் லவ்வோ யிருக்கவேண்டும்? அவரோடு நான் என்ன பேசலாம்? அவருடைய விவேகத்திற்கும் செய்வ நம்பிக்கைக்கும் ஆச்சரியப்பட்டு வந்துவிட்டேன். அப்படியே, வெகு காலஞ்சென்றாலும் மறப்பதற்குரியதாயிப்பின்பார்க்கு அக்கினித் துன்பவிஷயத்திலே, சந்தைக்குப் போகாதிருந்த சிலர் “போகலாமென்று காலமெயெண்ணியிருந்தேன், சாயங்காலம் ஈஸ்வரன் அந்த புத்திகொடாமையால் போகாமல் தப்பித்துக்கொண்டேன்” என்று ஈஸ்வரன்பேரில் பாரத்தைப் போட்டுவிட்டார்கள்; போய் உதைபட்டு மிதிபட்டுத் தப்பித்துக்கொண்டுவந்து விட்டவர்களும் ஈஸ்வரச்செயலால் பிழைத்தோமென்றார்கள்; சுட்டெரிந்து மாண்டவர்களைப்பற்றி ஈஸ்வரசுகற்பம் படியாயிருந்தது, நாமென்ன செய்யலாமென்றார்கள். அப்படிக்காலால், உபகாரமுதலிய நற்செயல்களையும், கொலை களவு முதலிய தீச்செயல்களையும் நடத்துவிப்பவன் அவனேயாகில், மனிதனுடைய முயற்சியொன்றும் வேண்டிவதில்லை யெயெனின், கடவுள் கொடுப்பான், ஊட்டுவானோ என்கிறார்கள்; பின்னுங்கொஞ்சம் நெட்டிப்பேசுவோமாகில், அந்தக் காரியங்களைச்செய்யும்படிக்கு எண்ணங்கொடுத்தவன் அவன்தானென்கிறார்கள். அத்தவதமுதலிய பல இந்து சமயங்கள் பற்பலவாகப் போதிப்பதினால் இப்படிப் பேசுவதற்கிடமுண்டாயிருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் யோசிக்குமிடத்து, எதற்கும் மனிதன் பொறுப்பாகாமையால், அவனைப்பிடித்த அரிஷ்டம் விட்டேபோகிறது. இவ்வாறு அசப்பியவார்த்தைகளைப்பேசாமல், பூர்வம் புத்திவிசாலத்தினால் விர்த்தியடைந்திருந்த தேசத்தார் பின்பு புத்திசூழை வினால் கண்ணித்துப்போனதையும், இதற்கு மாறியிருந்த தேசத்தார் இப்போது புத்தி விசேஷத்தால் மேன்மையடைந்திருப்பதையும் பார்க்கிறோமாதலால், விவேகத்துடன் நடப்பதே விசேஷம்.

முத்தியாலுபேட்டையில் சில வருஷங்களுக்கு முன்னே ஒரு தனிக மகமதியர் வீட்டில் ஒரு பிரயோசனம் நடந்தபோது, ஆபரணங்களைப்பூட்டித் தாடியினிடம் ஒப்பித்திருந்த அவ்வீட்டுக்குழந்தையை அவன் கொண்டிபோய்க் கொலைசெய்துவிட்டதை அநேகர் அறிந்தேயிருக்கிறார்கள். பாதுகாக்கப்பட்ட குழந்தையின் கதியே இப்படிக்காலால், பாதுகாக்கப்படாத குழந்தைகளின் கதியென்னமாகுமென்று நம்மவர்கள் யோசிப்பதில்லை. ஆயினும், ஊரில் ஏதாவதொரு குழந்தைக்குச் சங்கட்டம் நேர்ந்ததைப்பார்த்த மாத்திரத்திலும்கேட்டமாத்திரத்திலும்கேட்டதிலுள்ளவர்கள் தங்கள் குழந்தைகளின்மேலிருக்கிற ஆபரணங்களைக்கழற்றிப்போடுகிறார்கள்; ஆனால் அந்தக்கொதிப்பு அடங்கிவரவர, பழையமுடநம்பிக்கைமேற்கொள்ளக்கொள்ள, சிற்சில நிமித்தத்தினால் மறுபடி பூண் பூட்டிவிடுகிறார்கள். தங்கள் மக்கள் ஏழைப்பிள்ளைகளோடு எண்ணிக்கை யுறுவார்களென்கிற நிமித்தமே பெரிதாயிருக்குமென்று நினைக்கிறேன். இதனாலே விவேகக்குறைவு வெளியாகிறதேயல்லாமல் வேறொன்றுமில்லை. ஆதலால், தாங்களும் மற்றப் பத்திராதிபர்களும் தங்கள் தங்கள் பத்திரிகைகளின் மூலமாய் இதுவிஷயத்தைப் பற்றி நமது தேசத்தவர்களுக்கு அடிக்கடி நினைப்பூட்டி, மதிமயங்காமலும், “வேண்டுதல் வேண்டாமையிலது” ஆகிய பொருளின்பேரில் பழிபோடாமலுமிருக்கும்படி உபதேசித்து வருவீர்களென்று கோருகின்றேன்.

ஓர் இந்து.

வார்த்தமானசங்கிரகம்.

தூங்குதூசி வண்டிக்காரர்கள்.—நாட்டுப்புறத்து வண்டிக்காரர்கள் இராக்காலத்தில் தூங்கிக்கொண்டு, எருதுகளைத் தாமாய்ச்செல்லவிடுகிறார்கள்; இது வெகு கெட்டவழக்கம். சில நாளுக்குமுன்னே பெங்களூரைச்சேர்ந்த கிருஷ்ணராஜபுரத்துக்கருகே வண்டிக்காரன் நல்ல தூக்கம் தூங்கிவிட, ரெயில்

வேலயனுக்குக் குறுக்காகப்போன எருதுகள் புல்லெத்தென்ன லாமென்கிற அபேட்சையினாலோ வழி சுளுவாயிருக்குமென்கிற எண்ணத்தினாலோ இருப்புப்பாதைவழியே திரும்பிவிட்டன. காலை - 5 - மணிக் கு வந்துசேரவேண்டிய நீராவிவண்டித்தொடர் தூரத்தில் வருகையில், அதுஷ்டவசத்தால் ஒரு காவற்காரன் அந்த மாட்டுவண்டியைப் புறம்பே ஒதுக்கி மடக்கி வண்டித்தொடருக்கு வழி விட்டுவிட்டான். பிராணத்துக்கு அபாய முண்டுபண்ணுவதென்னுங் குற்றத்திற்காக ஸ்டீவார்ட்டு தூயானவர் வண்டிக்காரன்பேரில் போலீசு சம்மன் செய்திருக்கிறார்.

சீனம்.

நேபால் என்னும் நீராவிக்கப்பலும் ஒரு நீராவி சீனக்கப்பலுந்தாக்கியது.—நேபால் கப்பல் போய்க்கொண்டிருக்கையில் விடியற்காலமே மூடுபனி மிகுதியால் இருள் குழந்திருந்தது பற்றிக் குழலுதி எச்சரிக்கை செய்துகொண்டே போயிற்று. சீனக்கப்பல் நெருங்கிவந்தபோது அதின் குழலாசைகேட்டு, இரண்டு கப்பல்களும் மாறப் பிரயத்தனப்பட்டும், மிஞ்சிப் போனமையால் நேபால் கப்பல் மோதி சீனக்கப்பல் சேதப்பட்டு அதிக் உயிர்ச்சேத முண்டாயிற்று. நேபால் கப்பலிலிருந்தவர்கள் பலவித உபாயத்தால் சுமார் 190 பிராணனைக் காப்பாற்றினார்கள். முழுதிப் போனவர்கள் 50-க்கு மேல் 100-க்குள் இருக்குமென்பது உத்தேசம்.

ஹைதராபாத்திலே பெண்டிகள் வைத்தியசாலை விசேஷப்பட்டுவருகிறது. ஆயினும், இந்தியாவிலே மற்றபாகங்களில் நாளுக்குநாள் நகர்ந்துவருகிற மூடஆசாரத்துக்குப் பீடமாய் மகமதியம் நிலைபெற்றிருக்கிற ஹைதராபாத்திலே அநேகவருஷகாலம் பொறுமையோடுசெய்யப்பட்ட முயற்சியால் கோஷா ஸ்திரீகளின் அறைகளுக்குச் செல்ல இப்போது வகையுண்டாயிருக்கிறது. மிகுந்த ஏழைகளிலும் சிலர்மாத்திரம் ஆசுபத்திரிக்கு வருகிறார்கள். வரவர விர்த்திக்குவருமென்பதற்கையமில்லை.

செங்கற்பட்டு ஜில்லா மதராந்தகத்திலே விக்டோரியா ஜூபிலி சத்திரத்துக்கு 22½ காலமே அஸ்திவாரக்கல போடப்பட்டதென்று தந்தி சமாச்சாரத்தினால் தெரியவருகிறது.

பஞ்சாப் கவர்ன்மெண்டார் - பத்தியாலாவிலிருந்து பாட்டிண்டாவுக்கு இருப்புப்பாதை போடுவதற்காக அளவெடுக்கும்படி உத்தரவுசெய்திருக்கிறார்கள். தூறுமடல் நீளத்திற்கு பெரிய ஆறுகளாவது நீரோட்டங்களாவது இல்லாமையால் அந்த வேலைக்குத் தடை பக்குவமாயிருக்கிறது.

இம்பீரியல் சபையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட மாதிரியை யனுசரித்து, பஞ்சாப் முழுவதும் சுமார் நானூறு சதேச கனவான் களுக்கு மகாராணி ஜூபிலி உற்சவகாலத்தில் நல்லுழியத்திற்காகவும் ராஜவிஸ்வாசத்திற்காகவும் அத்தாட்சியாக அவ்விடத்திய லெப்டினண்டு கவர்னரவர்களுடைய கைமெழுத்துடனே சர்ட்டிபிகேட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டன.

அறிக்கை.

மதிராஸ் சிக்கியுலர்சோசைட்டி.

சென்னை லெளகிகசங்கம்.

—0—

வேப்பேரி சில்வர்ஸ்ரோட்டிலே செக்கிரிட்டேரி யவர்கள் கிரகத்தில், நிகழும் பிப்ரவரி 27½ ஆதிவாரங்காலை (8) மணிக்கு, சங்கத்தின் மேம்பர்கள் மகாசபைகூடலாதும்.

தமிழ்சந்தாவிபரம்.

		Rs.	A.	P.	
மாசம்	1-க்கு	0	4	0	முன்பணஞ் செலுத்தவேண்டு
ஷை	3-க்கு	0	10	0	ம். சந்தாவோடுகூட, இந்தி
ஷை	6-க்கு	1	2	0	யாவிலும் பர்மாவிலு முள்ள
வெளியூரார் மாசமொன்றுக்கு ஒரு அணுவீதமும், சிலோனிலுள்ளவர்கள் வாரமொன்றுக்கு ஒரு அணுவீதம் ஆறுமாசத்திற்கு தூ 1—10—0 மும் தபாற்செலவு சேர்த்தனுப்பவேண்டும். ஒரு வருஷத்திற்குப் பணமனுப்ப விரும்புகிறவர்கள் ஆறுமாசத்தொகைக்கு இரட்டிப்பு அனுப்பவேண்டும். தபாற்செலவு குறைவுபடக் கோருகிறவர்கள் தெரிவித்தால், பத்திரிகைகள் இரண்டுவாரத்திற்கொருவிசை சேர்த்தனுப்பப்படும் பட்சத்தில், பாதியும், நான்குவாரத்துக்கொருவிசை சேர்த்தனுப்பப்படும் பட்சத்தில் முக்கால்பங்கும் தபாற்செலவு கூடிவரும்.					

Printed and Published for the Proprietor at the
VURTHAMANATHARUNGUNI PRESS, No. 174,
Davaraja Moodelly Street,—Madras.

தஞ்சாவூர் விவேசினி

சென்னை லெளகிக சங்கத்தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. VI.—No. 10.]

MADRAS:—SUNDAY MARCH, 6, 287. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

சோல்லுசோல்லிப்பிற்தோர்சோலச்சோல்லி
வேல்லுஞ்சோலின்மையறிந்து.—குறள்.

வேகத்துவம்.	சந்தியாவந்தனம்.
பகவத்கீதை விந்தை.	கடிதங்கள்.
இந்துசமயசாரவிளக்கம்.	வர்த்தமானசங்கிரகம்.

வேகத்துவம்

(33-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இடம் என்பது இரண்டு குறிகளுக்கிடையேயுள்ள தூரத்தின் சம்பந்தமாகும். அதை பொருபதார்த்தமெனக் கொள்ளுதல் தவறு. வேகத்துவத்தை நாமறிதல் இடபேதத்தாலாலும், வேகத்துவத்தினை தன்மையை யளவிடவேண்டியிருப்பின் இடபேதத்தை யளவிடுதல்வேண்டுமாதலாலும், ஓர் இட அளவை யிருக்கவேண்டியது ஆவசியகம். வேகத்துவநூலின் ஒரு அடியையே இட அளவையாகக்கொண்டு இருக்கின்றது.

காலம் என்பதும், ஒரு வஸ்துவன்று. வேகத்துவத்தை கால சம்பந்தத்துடன் நோக்குங்கால் வேகமென்பது இன்னதென நன்கு விளங்கும். காலத்திற்கும் அளவை வேண்டியிருப்பதால் ஒரு வினாடியைக் கால அளவையாகக்கொள்ளுதல் வேகத்துவ சாத்திரமரபு.

வேகம் என்பது ஒரு வஸ்துவின் இடமாறுந்திவரமே. வேகமென்பதில் காலமும் இடமும் அடங்கியிருக்கின்றது. காலமும், இடமும், அளவிட்டிருந்தல்போல, வேகத்தையும் அளவிட்டிருக்கிறது. ஒரு வஸ்துவின் வேகம் - ௨௫ - என்றால், அதற்குப்பொருள், சமவேகத்துவத்தையுடைய அப்பொருள் ஒரு வினாடியில் - ௨௫ - அடி தூரம் செல்லுமென்பதே:

ஆக்கிருஷ்ணவேகம் என்பது எதிர்ப்பட்ட பதார்த்தங்களை, வேகத்தோடு செல்லும் வஸ்துக்கள் மோதும் வலிமை. ஆக்கிருஷ்ண வேகத்தையும் அளவிட்டுரைத்தல் கூடும். வேகத்துவத்தையுடைய பதார்த்தத்தினை எடையையும் வேகத்தையும் பெருக்கினால் அதுவே ஆக்கிருஷ்ணவேகம் எனப்படும். (உதாரணம்) ௫ - பவுன் எடையுள்ள ஒரு கல் ஒரு வினாடியில் ௨௦ - அடி தூரம் சென்றால் - ௫ :: ௨௦ - அல்லது - ௪௦௦ - தான் அதன் ஆக்கிருஷ்ண வேகம்.

பதார்த்தம் (அல்லது வஸ்து) என்பது உகல், நிகள, பருமனையும் உடையதாயும் புலன்களுக்கு விஷயப்பட்டதாயும் உள்ளதே.

சத்துவம் என்பது வேகத்துவத்தை யுண்டாக்கும் காரணம்.

முக்கியமான பதங்களுக்கு நாம் பொருள் கூறிவிட்டோமாதலால் இனி வேகத்துவப்பிரகிர்ந்தியாயப்பிரமாணங்களையும் வேகத்துவத்தின் தன்மையையும் இனி தெளிவுறக்கூறுவாம்.

குருத்துவவேகமென்பது எதிர்ப்பட்ட பதார்த்தங்களை வேகத்தோடு செல்லும் வஸ்துக்கள் மோதும் வலிமை என்றும். இவ்வேகத்தினைக் கணக்கிடுதல் கூடுமென்றும் கூறியுள்ளோம். இவ்வேகத்தால் நிகளும் தொழிலைப்பற்றிய சில விஷயங்களை ஈண்டு யாவருக்கும் தெளிவாய் விளங்கக்கூறுவோம். இவ்வேகத்தை யளவிடுதல் எந்நன்மெனின் வேகத்தோடு செல்லும் பதார்த்தத்தின் எடையையும் அதனை வேகத்தையும் பெருக்கலேயாம். இக்கணக்கைக்கொண்டு எதிர்ப்பட்ட வஸ்துக்களின்மேல் வேகத்தோடு செல்லும் வஸ்துக்கள் விழுவதனால் உண்டாகும் கெடுதியை யளவிடுதல் கூடும்.

இரண்டு பலம் எடையுள்ள ஒரு சிறிய கல்லையும் - 20 - பலமுள்ள மற்றோர் கல்லையும் ஒரு சுவரிற்குச் சரியாக நாம் எறிவோமேயானால், இவ்விரண்டு கற்களில் சுவரை காயப்படுத்தும் வலிமை எதற்கு அதிகமாயிருக்கும்? இவ்வினாவிற்கு வேகத்துவப் பிரமாணங்களை யுணராதார் - 20 - பலமுள்ள கல்லுக்கே அதிக காயப்படுத்துதல் தன்மை யிருக்கின்ற தெனவுரைப்பர். அவ்வாறுரைத்தல் தவறு. ஏனெனின், எதிர்ப்பட்ட பதார்த்தமாகிய சுவரை வேகத்துடன் செல்லும் வஸ்துக்களாகிய இவ்விரண்டு கற்களும், மோதும் வலிமையை

அளவிடுதற்கு அவைகளினது எடையையும் வேகத்தையும் பெருக்கவேண்டுமாதலால், அவைகளினது எடையையும், சிறிய மறிந்துகொண்டு, அதிக எடையுள்ளது சுவரைய, காயப்படுத்துமென கொள்ளுதல் தவறு. சிறிய வஸ்துக்கள் அதிக வேகத்தோடும் போவது கூடுமாதலாலும், பெரிய வஸ்துக்கள் சொற்பவேகத்தோடு போவது கூடுமாதலாலும், பெரிய வஸ்துக்களே எதிர்ப்பட்ட வஸ்துக்களை யதிக காயப்படுத்தமென கூறுதல் சரியன்று. இதை உதாரண வாயிலாக எடுத்துக்காட்டுவாம். 2 - பலமுள்ள கல் ஒரு வினாடிக்கு - 20 - அடி வீதம் செல்லும் விசையாய் ஒரு சுவரின்மேல் யெறியப்பட்டு, 20 - பலமுள்ள மற்றோர் கல் ஒரு வினாடிக்கு - 1 - அடி வீதம் செல்லும் விசையினது அதே சுவரின்மேல் யெறியப்பட்டால் இவற்றில் எது அதிகமாய் சுவரை காயப்படுத்தும்? (அல்லது) எது அதிக வலுவாய் சுவரைமோதும்? இவ்வினாவிற்கு விடை—

சிறியகல்.

இக்கல்லுக்கு எடை - 2 பலம்

வேகம் - 20 அடி

ஆகையால் இக்கல்லின் குருத்துவவேகம் - 2 :: 20 = 40.

பெரியகல்.

இக்கல்லுக்கு எடை - 20 பலம்

வேகம் - 1 அடி

ஆகையால் இக்கல்லின் குருத்துவவேகம் - 20 :: 1 = 20.

இதனாற் சிறிய கல்லுக்கு சுவரின்மேல் மோதும் வலுமை அதிகமானதைக் காண்க.

இ. மு.

பகவத்கீதையிலுள்ள விந்தை.

பரமாத்மா எங்கும் நிறைந்திருக்கிறுனென்று சொல்வதே போதமே; அவன் ஒவ்வொருவருடைய ரோதலிலுமிருந்து கொண்டு ஜநோற்பத்திசெய்த வருகிறுனென்று பகவத்கீதை 12-ம் அத்தியாயத்திலும், பிரஹகாரண்ய உபநிஷத் 5-ம் அத்தியாயம் 7-வது பிராமஹணத்திலும் சொல்லியிருக்கிறது. அப்படியாயின், எல்லாச் சீவராசிகளிலுந்தான் அவ்வாறிருத்தல் வேண்டும். பரமாத்மா ஒவ்வொரு கர்ப்பத்திலுந்தங்கியிருந்து உருப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறுனே அல்லது வெளிப்பட்டு விடுகிறுனேதெரியவில்லை. சந்ததி யுண்டாகாதவர்களுடைய ரோதலில் பரமாத்மா இல்லையோலும், சிசுக்கள் உருப்படுமபோது சலைக்குறை முண்டமாகவும் கூன் குருடு முடமாகவும் மனைக் கட்டையாகவும் விகாரரூபமடைவதற்குக் காரணம் கருமமென்பார்கள். கரும மேற்கொண்டு அதன்வசப்பட்ட பரமாத்மா உருப்படுத்திவர, அது கெடுத்துக்கொண்டிருவதால், அவன் வினாக்கு உருப்படுத்தவது அவனுடைய புத்திவிகாரமாக்கும! இதிலுள்ள ஆபாசங்களை வாசிப்பவர்களே தெரிந்துகொள்ளுவார்களாகையால், சூசனையாகமாத்திரம் காட்டினோம்.

இந்துசமயசாரவிளக்கம்.

சதாவேதங்களுக்கடுத்தவிவரங்கள்.

(35-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

இப்போது இந்துமதஸ்தர்கள் பிரதானமாய் ஆராதிக்கிற விஷ்ணு, சிவன், சுப்பிரமணியன், பிள்ளையார் முதலானவர்களுடைய ஆராதனையைக்குறித்து வேதங்களிலே யாதொன்றுங்காணோம். அக்காலத்தில் அவர்களின்னம் முக்கியமாகவில்லையென்பது நிச்சயமாகமே. அவர்களில் விஷ்ணு, சிவன் என்பவர்களுடைய பேர் வேதங்களில் கிடைத்தால் மிகவும் அருமையாம். அவர்களுடைய ஆராதனையைக்குறித்து விசேஷம் ஒன்று

வாரிதிசூழ் புவியின்கண் வசிக்கும் வித்வஜனர்களுக் கோ
திலகமாய்ப் பிரகாசிக்கும் “தத்துவவிவேகினி” நங்காய—
நான் கீழ்வனாநதுள்ளவற்றை யெமது நேசர்கட் கறிவித்தவ
பால் தக்க விடைபெற் றெமது கோரிக்கையை நிறையேற்ற
வாயென மனறுமிகின்றனன்.—ம - ன - ன - ன்ரீ, கிருஷ்ண
சிரி உண்மை விரும்பியவர்களும், ம - ன - ன - ன்ரீ, முத்த
சாமி முனிவ ரவர்களும், ம - ன - ன - ன்ரீ, இராயப்பே
டை நேசனவர்களும், ம - ன - ன - ன்ரீ, D. அவர்களும்
ம-ந-ந-ந்ரீ, C. A. அவர்களும் ம-ந-ந-ந்ரீ, தி. பு. வைய
புரி பிள்ளையவர்களும் சென்ற வாண்டுமுத ல்தகூறும் பத்
ரிகையில் யாதாமொரு சங்கதியும் தீட்டி வராமலிருப்பதை
குறித்து மிக்க விசனம் மேலமிகின்றது. தங்கன்தங்களுக்
த்தனைத் தொல்லை யிருந்தபோதினு மதனை யோர்புற மிருத்தி
சில வைஷ்ணவமத, சில சிவமத, சில கிறிஸ்துமதகண்டனை
கீர்த்தனைகளாகவும் சில கண்டன விருத்தங்களாகவும் சில
கண்டனச்சீட்டுக் கவிகளாகவு மியற்றிப் பத்திரிகையின்வாய்

லாக வெளிப்படுத்த மிக்க மேலாயாய் வந்திதற்குக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றனன். நிற்க, தத்துவவிவேசிணி நங்காய், சென்றவருடம் நினை தந்தை “விடுகதைகளை” இனி பத்திரிகையில் தீட்டாமென்று நினை அங்கத்தி னோர் புறத்தில் வரைந் தறிவித்தனர், இவ்வருடமாகிலும் எம்மைப்போன்ற விடுகதைப் பிரியர்களின் மனதைக் களிக்கச்செய்வாயென நினை விடைக்காக வெதிர்பார்த்திருக்கின்றனன். நிற்க; வருணபேத சுருக்கியற்றிய நண்பரோ, சாங்கள் ஷே புத்தகத்தி னின்றட்டை மேற்புறத்தின் புத்தகவிளம்பரத்தில் ஷே புத்தகம் கோ-உமணமாநகர் - தி. சி. நாராயணசாமிபிள்ளை இடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாமெனத் தீட்டி யித்காலும் தாங்க ளெனக் கணுப்பாமலிருப்பசால் ஷே வருணபேத சுருக்கம் விடைக்குலே ணிமென் டசாவிய வொவ்வொருவருக்கும் ஷே புத்தக மென்னிட மிலையென்றும் ஷே புத்தகத்தைப் பத்திரிகைவாய் லாக வெதிர்பார்த்து புத்தகருபமாக வித்காலும் சண்டிலேனெ ன்வாசுரேரிடுகின்றது. ஷேபுத்தகத்தைப்பான் 12-2-87 நாட்க்கிரி நேசரிடம் கண்ணுற்றதால் தமக் கறிவிக்க நேரி டுத்தது.

ஷே ஒவ்வொருவருடைய விடைக்காக வெதிர்பார்த்திருக்கின்றவனுக்கிய--தி. சி. நாராயணசாமி பிள்ளை.

இந்து சுவக்கியான சங்கத்தான், உமணமாநகர்—கொயமுத்தூர்.

வார்த்தமானசங்கிரகம்.

திருநெல்வேலியைச்சேர்ந்த தூத்தகொரின் பட்டணமான து கொஞ்சகாலந்தொடங்கி தீவரமாய் முக்கியமான வியாப ரஸ்சலமாக விர்த்தியாகிவருகிறது. அது தென் இந்திய ரொயில்வேமுனை; அது கடற்குறுறைப் பட்டணமாதலால் அங்கு அநேக நீராவிக்கப்பல்கள் பாக்குவரவு செய்கின்றன. அதன் ஜன சங்கியை 1871-இல் - 9000 - மாக இருந்த 1881-இல்தலை 16, 281-இ விர்த்தியாயிற்று, இப்போதைக்கு 22000-க்குக் குறைவுபடாது. முக்கியமாய் அவ்விடத்திய ஏற் துமதிச்சரசுக்கு பஞ்சம், பனவெல்லமும், அந்த ரோவுறுறை பழியாய்ச் செல்லுஞ் சரசுக்கு மொத்தம் 146 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேற்படுகிறது. இந்த ராச்சியத்திலே வர்த்தக விஷயத்தில் அது சென்னைக்கு இரண்டாவதாயிருக்கிறது; சில காலிஜுக ளேற்பட்டுக் கல்வியும் விர்த்தியாகிவருகிறது. ஜூபிலி உற்ச வமானது அன்று காலமே 31 வெடிதீர்ந்து, பிரார்த்தனை முத லிய சகலமும் வெகு சிறப்பாகவே நடந்தன.

சென்னை தென் கடலோரத்து பாண்டி வர்த்தியஸ்தான நிலையில், சென்னைக் காலாள் 9-வது ரிஜிமெண்டு வர்த்தியக்கா ரர்கள் நிகழும் மார்க்சிஸ் டூவ சனிவாரந்தொடங்கி, பிரதி சனிவாரம்சாயங்காலம் டூவ மணிக்குவர்த்தியம்வாசிப்பார்கள்.

சென்னைக் காலாள் 10-வது ரிஜிமெண்டு இந்தமீன் எவய லும், 14-வது ரிஜிமெண்டு 30வ முதல் கசவக்குள்ளாகவும் ரங்குணக்குப்போக்க கப்பலேறும்.

சென்ற சுங்கிரவார்த்துக்கு முந்திய சுக்கிரவாரம் சாயங்கா லம் நேரோட்டிலிருந்து பெரம்பூர் ஸ்டேஷனுக்கு வண்டித்தொ டர் வந்து சேர்ந்தபோது, அந்த வண்டிகளிலொன்றில் ஒரு சுதேச பயணக்காரி செத்துக்கிடக்கக்கண்டார்கள். அந்தப் பிரேதம் பிளாட்பாரத்தில் அலுவலின்பேரிலிருந்த ஒரு போ லீஸ் உத்தியோகஸ்தன் வசம் உடனே யொப்பிக்கப்பட்டது.

நவாபுழனி - உல் - முல்க் அவர்கள் (ஸர்ஸாலார்ஜங் அவர் களுடைய இளைப சகோதரர்) ஏப்ரில் அல்லது மே மாசத்தில் ஹைதராபாத்திலிருந்து புறப்பட்டு, டர்க்கி, ரஷியா, ஜெர்மெ னி, பிரான்ஸ், இத்தேசங்களைப் பார்வையிட்டுக்கொண்டு, மகா ராணியவர்களுடைய ஜூபிலி உற்சவகாலத்தில் அருகிருக்கும் படிபாச ஜூன் மாசத்தில் முன்னதாகவே இங்கிலாந்து போய் ச்சேர்வார்கள்.

சென்னை ரொயில்வேமார்க்கமாய்ப் பயணம் போவதற்கு டி க்கெட்டுவாங்க ஜனங்கள் சென்றல் ஸ்டேஷனுக்கும் ராயபு ரம் ஸ்டேஷனுக்கும் போகாமல், சமீபத்தில் வாங்கிக்கொள்ளு ம்படி, ரொயில்வே அதிகாரிகள் தங்கசாலைக் கடுத்த நீலதொட்டி க்குச் சமீபத்தில் ஒருஸ்டேஷன் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். மார்க்கத்திலுள்ள எல்லாஸ்டேஷன்களுக்கும் இங்கே டிக்கெ ட்டுகொடுக்கப்படும். ஆனால் இப்போது ஏற்படுத்தியிருப்பத பரிட்சை செய்துபார்ப்பதற்குத்தான்.

பர்மா போலீசிற்கு வேண்டியிருக்கிற 2,000 சிபாய்கள் அ வ்விடத்திலுள்ள ரிஜிமெண்டுகளிலிருந்து தங்களிஷ்டமாய் வருகிறவர்களைக்காணும். இஷ்டமுள்ளவர்கள் வரலாமென் று இந்தியாவிலுள்ள சுதேச ராணுவ முழுமைக்கும் அறிவிப் பது நலம். பஞ்சாபிலும் பொம்பாயிலும் பர்மாவிற்காகச் சேர்க்கப்பட்ட போலீஸ் பட்டாளங்கள் கிட்டத்தட்ட பூர்த்தி யாயின. வடமேற்கு மாகாணங்களில் சுத்தமாய்ச் சேகரமா கவில்லை.

ஜூபிலி உற்சவதினத்தில் விடுதலை செய்யப்பட்டவர்களில் இரண்டு பழய திருடர்கள் மறுநாளே திருட ஆரம்பித்த, ஒரு வன் ஒரு கையிலிருந்து ஒரு ரூபாய் அடித்துக்கொண்டுபோ னதற்காகவும், மற்றொருவன் கொலுசுடனே கடியாரத்தைத் திருடிக்கொண்டுபோனதற்காகவும் குற்றவாளிகளானார்கள்.

காலஸ்திதி.

சென்ற (பிப்ரவரி) 16வ வரையில் ஒருவாரத்துக் கணக் கின் ருறிப்புகளாவன - சென்னைப் பிரதேசத்தில் 5 ஜில்லாக்க ளில் அற்பமழை பெய்தது. மற்ற ஜில்லாக்களில் மழை கிடை யாது. பஞ்சாபில் மழையில்லை என்ற கூச்சல் அதிகம். செ ன்னைப் பிரதேசத்தில் மூன்று ஜில்லாக்களில் பயிர் வடிவித்தி ருக்கிறது. மழை மெத்த அவசியமாயிருக்கிறது. மைசூர், கு-குபக்கத்தில விவசாய விஷயத்தில் கேதமம் தான். வங் காளத்தில் நெல் பயிர் நூற்று நடவு முடிந்தது. புது உழவு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பர்மாவில் நெல் அறுவடை முடிந்து ஒப்படியாகின்றது. வங்காளம், நாகப்பூர் ஆயாம் பிரதேசங் களில் ஆலையாடுகிறார்கள். வங்காளத்திலும் ஆஸாமிலும் கடுகு சேகரப்படுகின்றது. அயோத்திப் பிரதேசத்தில் கசகசா வி னைவு செவ்வையாயிருக்கிறது; வங்காளத்திலே கங்காநதியின் தென் அக்குடிகளில் சேதப்பட்டது; மாளவப் பிரதேசத்தி லும் ரஜபுத்ர ஸ்தானத்திலும் பனியால் சேதப்பட்டது. சுக விர்த்தி பொதுவாக நலம்.

விவசாயவிர்த்தி.

வங்காளத்தில் பிராமணர்கள்கூட எலும்பு எருவை உப யோகிக்கத் துணிந்தார்கள். இங்கிலீஷ் சீர்மை விதைகளைக் கொண்டும் முறைகளைக்கொண்டும் உருளைக்கிழங்கு முதலிய பதார்த்தப் பயிர் விர்த்தியெய்யப்படுகிறது. மோரீஸ் முறைப் படி சுரும்பு பயிரிடப்படுகிறது. கலப்பைகள் சீர்மை முறை ப்படி செய்யப்பட்டு விற்கப்படுகின்றன. முறை மாதிரித்தோ ட்டங்கள் வைக்கப்பட்டிருப்பதமன்றி வெகுசாய் விநோதக் காட்சிச் சந்தைகளும் கூட்டப்படுகின்றன.

(இலலிதா.)

அறிக்கை.

நமது மெம்பர்களும் கையொப்பநேசர்களும் தாங்க ள்பெறுகிற ஒருபிரதிக் கதிகமாக “தின்கர்” என்னும் இங்கிலீஷ் பிரதியாவது, “தத்துவவிவேசிணி” என்னுந் தமிழ்ப்பிரதியாவது பெறவிரும்பினால், அடியிற்கண்டிரு க்கிற குறைந்தவீதத்திற்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மாசமொன்றுக்கு அதிகமாகவாங்குகிற

இங்கிலீஷ் பிரதி - க - இ .. அணை 1
தமிழ்ப்பிரதி ... - க - இ ... அணை 2

இங்கிலீஷ் பிரதியாயின் இரண்டும் தமிழ் பிரதியாயி ன் நான்கும் ஒரோதபாற்செலவில் அனுப்பக்கூடும்.

இவ்விதமாய்ப் பத்திரிகையைப் பரவச்செய்து, இர ட்டைப்பேற்றுச்சகோதரர்களாகிய—மடமை, மூடப க்த்தி—என்னும் இராக்கதர்களோடு போராடி வெற்றி பெறுவதற்கு நமது மெம்பர்களும் நண்பர்களும் துணை புரிவார்களென்று நம்புகிறோம்.

நான்தபக்கம், பிரதி 1க்கு விலை அணை 1.

தமிழ்சந்தாவிபரம்.

Rs. A. P.

மாசம்	1-க்கு	0 4 0	முன்பணஞ் செலுத்தவேண்டு
ஷே	3-க்கு	0 10 0	ம். சந்தாவோடுகூட, இந்தி
ஷே	6-க்கு	1 2 0	யாவிலும் பர்மாவிலு முள்ள

வெளியூரார் மாசமொன்றுக்கு ஒரு அணைவீதமும், சிலோனிலுள் ளவர்கள் வாரமொன்றுக்கு ஒரு அணைவீதம் ஆறுமாசத்திற்கு து 1-10-0 மும் தபாற்செலவு சேர்த்தனுப்பவேண்டும். ஒரு வருஷத்திற்குப் பணமனுப்ப விரும்புகிறவர்கள் ஆறுமாசத் தொகைக்கு இரட்டிப்பு அனுப்பவேண்டும். தபாற்செலவு கு றைவுபடக் கோருகிறவர்கள் தெரிவித்தால், பத்திரிகைகள் இ ரண்டுவாரத்திற்கொருவிசை சேர்த்தனுப்பப்படும் பட்சத்தில், பாதியும், நான்குவாரத்துக்கொருவிசை சேர்த்தனுப்பப்படும்ப ட்சத்தில் முக்கால்பங்கும் தபாற்செலவு கூடிவரும்.

சுதந்திரவெள்ளி

சென்னை லெளகிக சங்கத்தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. VI.—No. 11.]

MADRAS:—SUNDAY MARCH, 13, 287. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

சொல்லுக சொல்லேப்பிறிதோர் சொலச் சொல்லே
வேல்லுஞ் சொல்லின்மையறிந்து.—குறள்.

சங்கற்பவாதம்.
இந்துசமயசாரவிளக்கம்.

சந்தியாவந்தனம்.
வர்த்தமானசங்கிரகம்.

சங்கற்பவாதம்.

1. “உலகத்திலெண்ணமிருக்கிறபடியால், எண்ணிச்செய்தவனிருக்கவேண்டும்; அவ்வாறு எண்ணிச்செய்தவன் கடவுள்” என்று கூறுவது சங்கற்பவாதம். சங்கற்பம் என்றால் எண்ணம்.

2. “உலகத்தில் எண்ணமிருக்கிறது” என்பது உத்தேசமென எண்ணுமல் நியாயவாயிலாய் நிலைநாட்டிய உண்மையென நினைக்கிறார்களே. இது இவ்வாதத்திலுள்ள முதல் குற்றம். “உலகத்தில் எண்ணமிருக்கிறது” என்பது உத்தேசமேயல்லது உண்மையல்லவெனக் காட்டுவோம்.

3. “உலகத்தில் எண்ணமிருக்கிறது” என்று காட்டத்தொடங்குஞ் சங்கற்பவாதிகள், தாங்கள் எடுத்துக்காட்டும் ஒவ்வொரு உதாரணமும் உத்தேச அளவில் நிற்கின்றபடியால் “உலகத்திலெண்ணமிருக்கிறது” தென்பது உத்தேச அளவாகவே நின்று பழுதுபடுகின்றது. இதை உதாரணவாயிலாக எடுத்துக் காட்டுவோம்.

4. சங்கற்பவாதிகள்; ‘கண்ணை உண்டாக்கியதில் எண்ணமிருக்கிறது. ஏனென்றால், கண்பார்ப்பதை நாம் பிரத்தியட்சமாகப் பார்க்கிறோம். பார்ப்பதற்காகக் கண் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது.’ என்று கூறுகிறார்கள்.

5. இது தப்பான நியாயம். இதனது போலிநியாயத்தைக் காட்டுவோம்; உடைந்த பாலத்தைக்கண்டு உடைந்ததில் அதன் ஆக்கியோன் எண்ணமிருக்கிறது, ஏனென்றால் இதிலிருந்துவிழுந்து இறப்பதை நாம் பிரத்தியட்சமாய் பார்க்கிறோம். ஜனங்கள் இறப்பதற்காக உடைந்தது. ஆகையால் ஜனங்கள் இறக்கவேண்டுமென்னும் எண்ணத்தை உடைந்த பாலத்திலிருந்து அதன் ஆக்கியோன் சித்தமென நாமறிக்கிறோமென்று சொல்லுவதை மேற்கூறிய நியாயம் ஒக்கும்.

6. நாம் கண்ணிருக்கிறபடியால் பார்க்கிறோமா? அல்லது, பார்ப்பதற்காகக் கண்ணிருக்கிறதா? காலிருக்கிறபடியால் நடக்கிறோமா? அல்லது, நடக்கிறதற்காகக்காலிருக்கிறதா? இதை, யோசித்துப்பார்த்தால், கண்ணிருக்கிறபடியால் பார்க்கிறோம் காலிருக்கிறபடியால் நடக்கிறோம், எனத்தெளிவாய் விளங்கும். ஆனால் சங்கற்பவாதிகள் பார்ப்பதற்காகக் கண்ணிருக்கிறதென்றும், நடப்பதற்காகக் காலிருக்கிறதென்றும் கூறுவார்கள். அவ்வாறு கூறுதற்கு நியாயங் காட்டவேண்டியது அவர்கள் கடனும். அங்ஙனம் செய்யாவிடில் அது உத்தேசமேயல்லது, பிரமாணமன்று.

7. பாலம் உடைந்ததால் ஜனங்களிறந்தார்களா? அல்லது ஜனங்கள் இறப்பதற்காகப் பாலம் உடைந்ததா? பாலம் உடைந்ததால் ஜனங்களிறந்தார்களென்பது நிச்சயம். ஆனால், ஜனங்களிறப்பதற்காகப் பாலம் உடைந்ததெனக்கூறுவது தவறல்லவா? அதுபோலவே, பார்ப்பதற்காகக் கண்செய்யப்பட்டதென்றும், நடப்பதற்காகக் காலிருக்கிறதென்றும் எவ்வாறு சொல்லக்கூடும்? கண்ணிருப்பதால் பார்க்கின்றோம்; காலிருக்கிறபடியால் நடக்கின்றோம் என்பது நிச்சயமென வெறுப்போம்.

8. நாம் நாகாலியில் எண்ணமிருக்கிறதே! உட்காருவதற்காகச் செய்கிறார்களே! அதுபோலவே, நமது கண்களும் பார்ப்பதற்காகச் செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டுமெனச் சங்கற்பவாதிகள் கூறுவார்கள். உட்காரும் பிரயோசனத்தைக் கருதி கண்காலை செய்யப்படுவதை நாம் பிரத்தியட்சமாய் கண்டிருப்போம். ஆனால், பார்ப்பதற்காக நாகாலி செய்யப்பட்டதென சொல்லக்கூடும். ஆனால், பார்ப்பதற்காகவே கண்ணைச்செய்யப்பட்டதில்லை யாதலாலும், கண்செய்யப்பட்டவஸ்துவல்ல

வாதலாலும், பார்ப்பதற்காகக் கண் செய்யப்பட்டதென எவ்வாறுகொள்ளக்கூடும்? ஏன், கொள்ளக்கூடாது, என்று சங்கற்பவாதிகள் கூறுவரேயானால், இதுவரையிலும் நாகாலியைப் காணாத ஓர் சங்கற்பவாதிக்கு நாகாலியை நாம் காட்டினால், அதில் மேட்டுப்பூச்சியை யிருக்கக்கண்ட அச்சங்கற்பவாதி யாதுகூறுவன? இந்த நாகாலியினிடத்து எண்ணமிருக்கிறது. மேட்டுப்பூச்சியிருக்க நாம் பிரத்தியட்சமாய்ப் பார்த்திருக்குமோதலால், மேட்டுப்பூச்சி தங்குவதற்காக நாகாலி செய்யப்பட்டதென இச்சங்கற்பவாதி கூறுவானன்றோ? ஆகையால், மேட்டுப்பூச்சி குடியிருப்பதற்காக நாகாலி செய்யப்பட்டது எனபது தவறெனதெள்ளிதின் விளங்கும். நாகாலியிருக்கிறபடியால் மேட்டுப் பூச்சி யிருக்கிறதென்பதே நிச்சயம்.

9. இந்த நியாயத்தால், பார்ப்பதற்காகக் கண் உண்டாக்கப்பட்டதென்பதும், நடப்பதற்காகக் காலுண்டாக்கப்பட்டதென்பதும் உத்தேச அளவாகவே நின்றதேயல்லாமல், நியாயவாயிலாய் நிலைநாட்டப்படவில்லை. கண்ணிருக்கிறபடியால் நாம் பார்க்கிறோம், காலிருக்கிறபடியால் நடக்கிறோமென்பது தெளிவாய்விளங்கும். இதற்கு திருஷ்டாந்தம், முடவன காலில் லாமையால் நகர்வன்.

10. உலகத்தில் எண்ணமிருக்கிறதென்பது உத்தேச அளவாக நின்றதெனக் காட்டினோம். அதைநியாய வாயிலாய் காட்டியதுபோல், ஒப்புக்கொண்டால், சங்கற்பவாதிகளது நிலைமை நியாயபாணத்திற்கு முன்றிற்குமா என்பதை சற்றே பரியாலோசிப்பாம்.

11. கடவுளுக்கு உலகத்தை யுண்டிசெய்யவேண்டுமென்று எண்ணமிருந்தால், இவ்வெண்ணம், அநாதியாக உதித்திருக்கவேண்டும், அல்லது ஓர் காலத்தில் உதித்திருக்கவேண்டும், ஆனால் அநாதியாக உதித்ததென்றால் ஆபாசமாம். ஆதியாக உதித்ததென்றால், அவ்வாறு உதித்ததற்குக் காரணம் யாது? கிரவிகாரியாகிய கடவுளுக்கு விகாரதோஷம்வருகின்றதல்லவா?

12. ஆகையால், எண்ணமிருக்கிறதென ஒப்புக்கொண்டால் அவரது கிரவிகாரகுணத்துடன் முரண்பட்டு ஆபாசமாய்விடுகிறது. கடவுளுக்கு எண்ணம் உதிக்கக்காரணமில்லையென்பதைப் பின் விளக்குவாம்.

13. எண்ணம் என்பது மனக்கிளர்ச்சி. ஆகவே, எண்ணமிருக்கிறது என்னும்போதே, மனக்கிளர்ச்சி யிருந்திருக்கவேண்டும். மனக்கிளர்ச்சியுள்ளபோது, மனக்கிளர்ச்சியை யுண்டிசெய்ய (தனக்கன்னியமாகிய) வஸ்து ஒன்றிருக்கவேண்டும். பிரபஞ்ச சிருஷ்டிக்குமுன்னே, கடவுளைத் தவிர வேறுவஸ்து வில்லையாதலால் அப்போது அவருக்கு எண்ணமுதித்தது என்பது பழுதுடைத்தது.

14. மேலும் எண்ணமிருக்கும்போது எண்ணிச்செய்தவனிருக்கவேண்டுமென்பது கடவுள்விஷயத்தில் பொருந்தாது. செய்தல் எனனும் பதத்திற்கு இரண்டுபொருள்களிருக்கின்றன. இவை ஆஸ்திகரை மயக்குகின்றன. (க) முன்னுள்ள பொருளைக்கொண்டு வேற்றுருவு செய்தல் என்பதும் (உ) இல்லாமையிலிருந்து உண்டாக்குதல் அதாவது சிருஷ்டி என்பதும் ஆக இரண்டுபொருள்கள் அச்சொல்லுக்கு இருக்கின்றன. எண்ணமுள்ளபோது எண்ணிச்செய்தவன் இருக்கவேண்டுமென்பதை ஸ்தாபிக்கும்போது, சங்கற்பவாதிகள், வேற்றுருவாக்கல் என்னும் பிரயோகத்தில், “செய்தல்” என்னும் பதத்தை யுபயோகிக்கிறார்கள், ஆகையால் எண்ணிச்செய்தவனுக்கு (=எண்ணி சிருஷ்டித்தவனுக்குப்) பொருந்தாது. ஆகையால் இவ்வாதம் கடவுள்விஷயத்தில் பழுதுபட்டதைக் கண்டு உணர்வோமாக. இ-மு.

இந்துசமயசாரவிளக்கம்.

(விநாயகர் உற்பத்தி.)

ஓர் காலத்தில் பார்வதியார் கங்காநதியில் மஞ்சள நீராடப்போனபோது அவரதுபாங்கிமார் அவருக்குத்

தைலமிட்டு, நலங்குமாதேய்த்து உருட்டித்தள்ளின அழுக்கை ஒருபாங்கிதிரட்டி, முகத்தை யானைமுகம் போலவும், மற்ற அவயவங்களை மானிட அவயவங்கள் போலவும் உருப்படுத்திக் கொஞ்சநேரம் வைத்து விளையாடிக் கொண்டிருந்து, பின்னர் கங்கையிலெறிந்து விட்டனள். உடனே அவ்வுரு உயிர்த்து பிரமாண்டமானரூபமாகிவர, அதைப்பார்வதி ஏந்தித்தனக்குப் புத்திரனாக்கிக்கொண்டனள்; தேவர்கள் வந்து தெரிசித்து, கணங்களுக்கெல்லாம் அதிபதியாகிய 'கணபதி' என வாழ்த்தினொன்று, பதினெண்புராணங்களிலொன்றாகிய மச்சியபுராணம் 153வது அத்தியாயத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. இவ்வித அவதாரம் விநாயக புராணத்தில் கிடையாது.

பதினெண்புராணங்களை முற்காலத்தில் கைலாசபதியினிடத்திலே பெற்றுக்கொண்ட நந்திதேவர் சனற்குமாரமுனிவருக்கு உபதேசிக்க, அதை யவரிடத்தில் வியாசமுனிகேட்டுச் சுலோகங்களாகச் செய்தாரொன்றும், அவற்றைச்சுமாமுனிவரும் நைமிசாரணியருஷிகளுக்குச் சொன்னொன்றும் கூறியிருக்கிறது. விநாயகபுராணத்தை, முற்காலத்தில் பிரமதேவன் அநேகதவங்களைச் செய்து, அத்தவ முதிர்ச்சியினால் சிவபிரானாலுபதேசிக்கப்பெற்று, வியாசமுனிக்கு உபதேசித்தான்; அவரிடத்தில் பிரகுமுனிகேட்டுச்சுலோகங்கள் செய்து ஒருபுராணமாக்கினொன்று விநாயகபுராணம் கூறுகின்றது.

இதனாலே, இப்புராணங்களெல்லாம் ஆதியில் கர்ணபரம்பரையாய்ச் சொல்லப்பட்டுவந்ததினால், வெவ்வேறு திசைகளில் வெவ்வேறு விதமாக மாறிச்சொல்லப்பட்டகதைகள் ஒன்றற்கொன்று விரோதமாயிருக்கிறதென்று தெரியவருகிறது. அன்றியும், இப்புராணங்கள்திசைகளில் பிரமனமுதலானதேவர்கள் அடிக்கடி சம்பந்தப்பட்டே யிருப்பதாலும், அவ்விருத்தாந்தங்கள் நடந்தகாலத்திலுள்ளவர்கள் அவற்றை அறிந்து சொல்லக்கூடுமாதலாலும், அப்படிப்பட்டதைப் பரமசிவனிடத்திற்கேட்க பிரமன் முதலானவர்கள் அரிய தவஞ்செய்ததை யோசிக்குமிடத்து, புராணவிருத்தாந்தங்கள் நடப்பதற்கு முன்னமேதானே நடந்ததாகப் பரமசிவனார் உபதேசித்தார் போலும்; புராணங்களிலே சொல்லியிருக்கிற சில சங்கதிகள் ஏதோ ஒவ்வொரு கற்பத்தில் நடந்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறதே யல்லாமல், இன்னின்னது இன்னின்ன கற்பத்தில் நடந்ததாகச் சொல்லக்கூடாமையால், மாறுபடுகிறசங்கதிகளில், அது ஒருகற்பத்தில்நடந்தது இது ஒருகற்பத்தில் நடந்தது என்று சொல்லவல்லவர் அநேகருண்டு. ஆதலால், முந்தியகற்பங்களில் நடந்தவைகளை இந்தக்கற்பத்தின் முதலில் பரமசிவன் உபதேசித்தான்போலும்.

விநாயகபுராணத்திலே கணபதி அவதாரப்படலத்தில் சொல்லியிருப்பதாவது:—இளவேனிற்காலம்வந்த போதுசாம்பசிவமூர்த்திகுளிர்ச்சிவேண்டித் தமது தேவியாரோடும் உய்யானனத்தை யடைந்து, பலவிருட்சங்கள் மலிந்திருக்கிற அலங்காரங்களைப் பார்த்துக்கொண்டேவந்து அங்கிருந்த ஓர் சித்திரமண்டபத்து ளெழுந்தருளினார். (1) சுவர்களில் லெழுதியிருந்த பலசித்திரங்களோடு ஆணையையும் பெண்ணையையும் புணர்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கும் பாவனையாக எழுதியிருப்பதை உமாதேவிகண்டு, இதென்னவென்றுகேட்க; சிவபிரான்-பெண்ணே, யாம் உன்னோடு சம்பந்தமாகி லோகங்கட் குபகாரமாய் நடப்பிக்கத்தக்க கருணாசமாகுமென்று திருவாய்மலர்ந்து, புணர்ச்சிசெய்திருக்கின்ற அந்த யானைகளில் ஆணையைத்தாமும் பெண்ணையை உமாதேவியும் இன்போடுபார்த்துக் கொண்டிருத்தலும்(2), அந்தயானைகளுடைய புணர்ச்சி முடிவில், பிரணவஸ்வரூபியாயிருக்கிற விநாயகமூர்த்தி உதித்து சிவனையும் உமையையும் பணிந்தனர். அவ்விருவரும் தமக்குப் புத்திரனாகப்பிறந்த அக்குழந்தையைத்தழுவி யெடுத்துக் கொண்டபின்பு, சிவபிரான் அதைக்கணங்களுக்கெல்லாம் நாதனாகக் கணபதியென யாவரும் அழைக்கக்கடவார்களென்று பெயரிட்டு பலவாறு ஆசீர்வதித்துக் கணபதியை அழைத்துக்கொண்டுபோய் கயிலாயவாய்தலின் முகப்பிலிருக்கவைத்து, மனைவியோடு அந்தப் புரத்திற் சென்றனர். விஷ்ணு முதலான தேவர்கள் வந்து கணபதியைத் துதித்து விடைபெற்றுக்கொண்டுபோனார்கள் (3.)

அந்தப் புரத்திற் சென்ற சிவபிரானும் உமாதேவியும் மகிழ்ச்சிபொங்க சரச சல்லாபத்துடனே அளவளாவிருக்கின்றபோது, நாயகன் நாயகியைத் தத்தம் ஆபரணங்களைப் யந்தயமாகவைத்து சூதாடவழைத்து, அங்கு சிவதரிசனத்துக்கு வந்திருந்த விஷ்ணுவைச் சாட்சியாக வைத்துக்கொண்டு ஆடி, சிவன் தோற்கவே, அவர் - பரியாசத்தினாலோ மற்ற யாதுகாரணத்தினாலோ தான் கெலித்ததாகப் பொய் சொன்னதுமல்லாமல், தனது புருவத்தை நெரித்துச் சைகைகாட்டி விட்டுணுவையும் பொய்ச்சாட்சி சொல்லுவித்தார். உமாதேவி கோபித்து விஷ்ணுவைக் கண்கெட்டமலே ப்பாம்பாகித் துன்பமுறக்கடவைபென்று சபித்தனள். திருமால் நடு நடுங்கி சிவனைப்பிரார்த்திக்க, நீ வடதிவிற்சென்று நமது திருவடிகளைத் தியானஞ்செய்துகொண்டிரு, சில தினத்துள் கஜமுகாசுரனைச் சங்கராஞ்செய்து அவ்வழியே வருகிற கணபதியை நீ பார்த்த போது உன் சாபம் நீங்குமென்றார் (4).

பின்பு தேவர்களுடைய துயரத்தை நீக்க விநாயகர் பூதகணங்களுடனே எழுந்தருளி, விண்டு முதலிய உயர்திணைகளினாலும், யானை முதலிய அஃறிணையினாலும், அத்திர சத்திரங்கள் முதலிய ஆயுதங்களினாலும் எக்காலத்தும் அழிவில்லாதிருக்கும்படி பரமசிவனிடத்தில் வரம்பெற்றிருந்த கஜமுகாசுரனோடு உலக்கை முதலிய பல வாயுதங்களைப் பிரயோகித்துச் சண்டை செய்து, கடைசியில் அவன் ஆயுதங்களினுலழியாதபடி பெற்றிருக்கிற வரத்தை யோசித்து, யானைமுகவிநாயகர் தனது கொம்பையொடித்துப் பிரயோகிக்கவே, அது அவனுடைய மார்பைப்பிளந்துபோய் சமுத்திரத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து மீட்டும் சுவாமியிடத்தில் வந்துசேர, அதை அவர் ஒரு ஆயுதமாகத் தனதுகரத்தில் ஏந்திக்கொண்டனர். கீழே வீழ்ந்த அந்த அசுரன் பெருச்சாளி வடிவமெடுத்துவர, அதன்மேல் அக்கடவுள் ஆரோகணித்தருளி, அப்படுகனத்தில் ஓர் சிவலிங்கப் பிரதிட்டைசெய்து பூசித்து, வடதிவினை நோக்கிச்சென்று விட்டுணுவின் சாபத்தைத் தீர்த்துக் கயிலாயத்திற்குச்சென்று, தனது யதாஸ்தானமாகிய முதற்கோபுர வாய்தலின் முகப்பிலெழுந்தருளினார் (5).

(1) பல ரிதக்களின் சுக துக்கங்களை அனுபவிக்குஞ் சிவனுக்கும் மனிதருக்கும் என்ன பேதமோ?

(2) இக்காலத்தில் அப்படிப்பட்ட படம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு காமாதரசம்பந்தமான சட்டப்படி சிட்சை கிடைக்கும்ல்லவா? பரம சிவனது திருவருளே பராசத்தியாயிருக்கிற உமாதேவி அந்தச் சித்திரத்தை யின்னதென்று தெரிந்துகொள்ளமாட்டாமற்கேட்டது என்ன அஞ்ஞானம்? 'அரவகல்கு லார்பாலாசை நீத்தவர்க்கே வீடு, தருவமென் றளவில்வேதஞ் சாற்றிய தலைவன்,' எனத் திருவிளையாடற் புராணத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி, சிற்றின்பத்தை யொழித்தவர்களுக்கு மோட்சந் தருவமென்று சொன்ன பரம்பொருளும் அவரது பத்தினியும் அந்த மிருகப்புணர்ச்சியைப் பார்க்கப் பார்க்கவெகு ஆனந்தமடைந்தார்களாக்கும்?

(3) எக்காலத்திலெழுதப்பட்டோ விடாப்புணர்ச்சியிலிருந்த அச்சித்திரங்களை அதுவரையில் அவர்கள் பாராதிருந்ததும், அவர்கள் இன்பத்துடனே அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த பின்பு அதற்கு முடிவு நேரிட்டு யானையின் வயிற்றில் அசுரர்களுக்குப் பிள்ளை பிறந்ததும் அதிசயமே.—பிரணவப்பெயர்ப் ளாய், பிரம் விஷ்ணு ருத்திரர்களைப் படைத்தவராய்ச் செய்து லப்பட்டிருக்கிற விநாயகர் சமயம் பார்த்திருந்து தமது ல்ஷடிப்பொருள்களுக்குத் தாம் புத்திரனாய்ப் பிறந்ததினும் அவர்களை வணங்கினாற்போலும். சிவனைப்போன்ற விவாதியை முதலிய மற்றைத் தேவர்க ளெல்லோரும் இவரை வந்தணங்கினார்கள்.

(4) யானைகளின் சரச சல்லாபத்தைப் பார்த்திருந்த லுண்டாகிய காமநோய் பார்வதி பரமசிவனை விடாது நாயம்பி

தாகத் தெரியவருகிறது. இவ்வுலகத்தில் விலக்கப்பட்ட சூது பரமலோகத்தில் ஞான சொருபிகளால் ஆடப்பட்டது.—இரு வரும் மெய்யர்களா யிருந்திருப்பார்களாகில், சூதுவேதற்கு சாட்சி யொருவன் வேண்டுவதில்லை.—பொய் சொல்லச்சொ ன்ன சிவன் தானே முதல்வனுதலால் தப்பித்துக்கொண்டான், அவனுடைய பிரோபோனையின்படி பொய் சொல்லாவிட்டால் ஒருவேளை சபித்துவிடுவானென்று பயந்து பொய்சொன்ன விட்டுணுவுக்குக் கிடைத்த லாபம் மிகுதியே; விநாயகரால் சிவனைப்போலவே சிருட்டிக்கப்பட்ட விட்டுணு சிவனுக்கு ஏன் அடங்கி யிருத்தல் வேண்டுமோ தெரியவில்லை. இப்ப டிப்பட்ட கதைகளை வைஷ்ணவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களாகில், சரியென்னலாம். சூசாடல், காமம் முதலிய தூர் க்குணங்க ளைமந்திருந்த பராசகத்தியினுடைய சாபம் பலி த்தது அவனுடைய கற்பு நிலைமையினு லாக்கும். தான் கெலித்ததாகப் பரியாசத்தினாலோ சிவன் பொய் சொன் னானென்று புராணிகர் சொன்னபடி சிவனுடைய விநையாட்டி விஷ்ணுவுக்கு விநையாக முடிந்தது; தன்னை யடுத்திருந்து, தன்னுடைய ஏவலின்படி பொய் சொன்ன விஷ்ணுவுக்குப் பரிசாகத்தினால் வினைந்த தீவினைக்கு உடனே பரிசாரஞ்செய் யச் சக்தியில்லாமல், சில நாள் சென்றவது விநாயகர் தரிச னத்தால் அச்சாப வினை தீருமென்றதும் சிவனுடைய பேர ருளே.

(5) நினைத்தமாதிரித்தல் அழிக்கத்தக்க சர்வவல்லமையுடைய பிரம்மசொருபியாகிய விநாயகர் சண்டைசெய்தற்குப் பூசுணங்களின் சகாயம் வேண்டியிருந்தது.—அவ்வர்க்கன் உயர் திணையினாலும் அஃறிணையினாலும் அழியா வரம்பெற்றதனால், அவனை வதைக்க மனித உடலும் யானைமுசுமுமுடைய விநாயகர் தோன்றினார்; இவர் மக்களுக்கும் மிருகங்களுக்கும் பொதுவாகிய பொதுத்திணையாக்கும்; மானிடவுடலோடும் யானை முகத்தோடும் பொதுத்திணையாகத் தானிருக்கிறதை அறிந்திருக்கிற அக் கஜமுகாசுரன் தன்னைப்போன்ற பொதுத் திணையால் அழியாவரங் கேளாது விட்டது அவனுடைய மத் தோசமோ, அல்லது கதை கற்பித்தவன் முன்னும் பின்னும் ஆலோசித்துக் கதைக்கேற்க எழுதியமதிதூட்டமோ?—உலக் கை - தடி - மூங்கிற்கோல் முதலியவை ஆயுதமாயிருக்க, யானைக்கொம்பு பிரயோகிக்கப்பட்டபோது ஆயுதமாகாமல், அத வதை யுண்புண்ணின் பின்பு ஆயுதந்தானென்று கணபதிதெ ரிந்தெடுத்துக்கொண்டது அவருடைய புத்திவிசாலமே.—ஒடி ந்த கொம்பு சமுத்திர ஸ்ரானஞ்செய்து திரும்பிவந்து சேர்ந் தது அற்புதமே.—பற்பல ஆயுதங்களினால் பலவாறான சண் டைசெய்தபின், அவ்வசுரன் ஆயுதத்தா லழியாவரம் பெற்றிருந்ததை நினைத்து கடவுள் கொம்பை யொடித்துக்கொண்டு சண்டைசெய்தது முற்று முணருந்தன்மையே.—இவ்விதமாய் ப்ரமசிவனருளிய வரம்பாழானது அவருக்குப் பெருமையே; பிரமாதம் விநையுமென வறியாது வரந்தந்ததும் அவருடைய நெற்றிக்கண் ஞானமே. விநாயகர் பிரம்மசொருபியாயிருந்து கொண்டு சிவன் முதலிய திரிமூர்த்திகளைச் சிருஷ்டிசெய்திருக்க, அவர் கஜமுகாசுரனைக்கொன்ற படுகளத்திலே சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்தது தான் செய்த கொலைபாதகந்திர வாக்கும்? சிவன் முதலிய தேவர்களுக்குத் தனித்தனி பதவி ஸ்தலங்களிருப்பதுபோல விநாயகருக்குத் தனக்கென ஒன்று மில்லர்மையால், அவரை நம்பினவர்கள் அவரைப்போல வாயிற் படியண்டைதான் விழுந்து கிடக்கவேண்டும். என்ன ஆபாசம்!

சந்தியாவந்தனம்.

(39-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

ஓமித்யேகாஹா பிரம்மமென்னும் காயத்திரி ஹ்ருதயம்.

ஓம் ஸ்ரீ க்ஷரம் ப்ரஹ்ம, ஸ்ரீ ஸ்ரீ ப்ரஹ்ம, ப்ரஹ்ம ஸ்ரீ

ஸ்ரீ, ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ, ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ, ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ, ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ, ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ.

ஓமித்தியேகாஹாம் பிரம்ம, அக்னித்தேவதா ப்ரஹ்ம இத் தியார்ஷம், காயத்ரம் சந்தம், பரமாத்மம் ஸ்ரூபம், ஸாயஜ் யம் விநியோகம்.

இதன் உரை.—பிரணவத்திற்கு தேவதை அக்கினி, அக்கினி என்ன பரமாத்மா, அப்பிரணவத்திற்கு இருஷி பிரம்மா, இருஷி என்ன பிரணவம் குறிக்கும் தேவதை. அப்பிரணவ த்திற்குச் சந்தசு காயத்திரி, சந்தசு என்ன அக்ஷரப் பிரமாண ம், அப்பிரணவம் பரமாத்மா சொரூபம். அதன் பிரயோ கம் மோக்ஷத்தைப்பற்றியது.

விசேஷ உரை.—பிரணவமானது ருக் - எஜுர் - சாமவே களினின்று கிரமமாய் அகர உகர மகரங்கள் உதித்த னு சேர்ந்த ஓம் என்றயிற்று. இம்முன்று அக்ஷரம்கூடி பிரணவத்தில் முதலெழுத்தான அகரம் விஷ்ணுவையும்,

கடையெழுத்தானமகரம் ஜீவனையும், மத்திய வெழுத்தான உகரம் பரமாத்மாவுக்கும் ஜீவாத்மாவுக்கும் உள்ள நித் திய ஐக்கியத்தையும் பற்றிச்சொல்லுகின்றது. அகரத்தில் சிருஷ்டி திதி சங்காரமென்னும் முக்கிரியைகளும் அடங்கி யிருக்கின்றன.

கருத்து.—அகரத்தினால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பரமாத் து மாவுக்கு மகரத்தினால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற சீவன் சேஷபூத ன். அத்வைதிகள் ஜீவாத்மாவுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் உள்ள ஐக்கியத்தை சொல்லுவார்கள். சிலர் உகரத்தை இலட் சயிக்கு உரியதென்பார்கள்.

ஆயாது வரதாதேவீ எனும் காயத்திரியாஹ்வானம்.

௧. ஓம் ஸ்ரீ க்ஷரம் ப்ரஹ்ம, ஸ்ரீ ஸ்ரீ ப்ரஹ்ம, ப்ரஹ்ம ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ, ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ, ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ, ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ.

2. ஓம் ஸ்ரீ க்ஷரம் ப்ரஹ்ம, ஸ்ரீ ஸ்ரீ ப்ரஹ்ம, ப்ரஹ்ம ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ, ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ, ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ, ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ.

3. ஓம் ஸ்ரீ க்ஷரம் ப்ரஹ்ம, ஸ்ரீ ஸ்ரீ ப்ரஹ்ம, ப்ரஹ்ம ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ, ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ, ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ, ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ.

4. ஓம் ஸ்ரீ க்ஷரம் ப்ரஹ்ம, ஸ்ரீ ஸ்ரீ ப்ரஹ்ம, ப்ரஹ்ம ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ, ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ, ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ, ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ.

1. ஆயாது வரதாதேவீ அக்ஷரம் பிரம்மஸம்மிதம் காயத் ரீம் ச்சந்தஸாம் மாதேதம் பிரமஜ்ஞஸ்வமே.

2. யதஃனாத் குருதேபாபம் ததஃனாத் ப்ரதிமுச்யதே, யத் ராதிரியாத் குருதேபாபம் தத்ராதிரியாத் ப்ரதிமுச்யதே, ஸர்வ வர்ணே மஹாதேவீ ஸந்தியாவித்யே ஸர்வவதி.

3. ஒஜேஸி ஸஹோஸி பலமஸி, ப்ராஜேஸி, தேவானாம் தாமனாமஸி விஸ்வமஸி விஸ்வாபூஷா ஸர்வமஸி ஸர்வாபூ ரபிபூரோம் காயத்ரீமாவாஹயாமி.

4. ஸாவித்ரீமாவாஹயாமி, ஸர்வஸ்திமாவாஹயாமி, ச்சந்த ருஷிநாவாஹயாமி, ஸ்ரியமாவாஹயாமி.

இம்மந்திரத்தினால் காயத்திரி பிரார்த்திக்கப்படும்.

கருத்து.—1. வரத்தைக்கொடுத்து சதா ஜனந்திக்கிற தாயா ன காயத்திரி என்னிடத்திற்கு வரக்கடவது. அழிவில்லாத தும், சத்தியமானதுமான வேதாந்த பிரமாணத்தினால் யேற்ப டித்தப்பட்ட பரமாத்மா அல்லது வேதத்திற்கு சமானமுமா னது பிரம்மம். பிரணவம் என்ன பிரணவத்தைப்போல் சர்வார்த்த சங்கரஹம்காயத்திரி யல்லவா. மற்றொருவிதம் வரத்தைக்கொடுக்கும் தாயான காயத்திரி சத்தியத்தையும் வேதாந்த பிரமாண நிச்சயமான பரமாத்மம் தத்துவத்தையும் போதிக்க வரக்கடவது. படிப்பின் ஆரம்பத்திற்குத் தாயான காயத்திரி நான் செய்யும் இந்த பிரம்ம தவத்தை அல்லது இந்த பரதத்துவத்தை உபதேசிக்கக்கடவது. அல்லது அனுக் கிரகிக்கக்கடவது.

2. சமஸ்த நிறங்களுடைய மஹாதேவி பகலில் செய்த பா வத்தைப் பகலிலும், இராத்திரியில் செய்த பாவத்தை இராத் திரியிலும் இந்த உபாசகனுக்கு நீக்கிவிடும்.

3. இந்திரியங்களுடைய வலிவானாய். பகையாளியை வெ ல்லும் சக்தி அல்லது துரிதமுள்ளவருடைய துரிதமானாய். தேகவலிவு ரூபமானாய். தேஜசை உடையவன் இந்திராதிகே வர்களுக்கு தேஜசு எதுவோ அந்த நாமத்தை அடைந்திருக்கி றாய். அல்லது, தேவர்களுக்கு பிரசித்த ஸ்தானமானாய். சம ஸ்தமும் நீயே. பூர்ணயுகு சொரூபமுள்ளவனும் நீயே. அச ரங்களாகவும், அவற்றின் சத்தாகாலமாகவும், இயங்குந் திணை ப்பொருள்களாகவும், அவற்றின் ஆயுளாகவும் இருந்து எல்லா இடர்களையும் விலக்குங்காரணம் நீயே, ஓம் பிரணவத்தினால் பிரதிபாத்தியமான பரமாத்மா நீயே. இப்பேர்க்கொத்த காய த்ரியை நான் ஜபிக்கிறேன்.

4. காலபேதத்தினால் நாமபேதங்களால் கூப்பிடுகிறதுதகுதி. ஆகையால், உதயத்தில் காயத்ரி என்றும், மத்தியானத்தில் சா வித்திரி என்றும், சாயங்காலத்தில் சரஸ்வதி என்றும் கூப்பிட ப்படும். சுத்தமுள்ள மனதுடன் துதிப்பவனை காப்பாற்றுவ து காயத்ரி. சூரியமண்டல மத்திவரையில் வியாபித்திருப்ப து சாவித்ரி. ஜகத்திற்கு தாயாக இருப்பதினால் சரஸ்வதி என ப்படும். தேஜோமயத்துவம், ஜகத்சிருட்டித்துவம், இரக்ஷகத் துவம், பரமாத்மாவின்னிடத்தில் காணப்படுவதினால், காயத்திரி என்று சொல்லப்பட்டதேவதை பரமாத்மா என்று அறிக. காயத்ரிமுதலிய சந்தசுகளையும் விஸ்வாமித்திரர்முதலிய இரு ஷிகளையும் இலட்சுமியையும் கூப்பிடுகிறேன்.

சுதந்திரவிழைவினி

சென்னை லெளகிகசங்கத்தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. VI.—No. 12.]

MADRAS:—SUNDAY MARCH, 20, 287. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

சோல்லுநசோல்லிப்பிற்தோர்சோலச்சோல்லி
வேல்லுஞ்சோலின்மையறிந்து.—குறள்.

நவீனசாஸ்திரம்.
ஆன்மாவும் சரீரமும்.
இந்துசமயசாரவிளக்கம்.

சந்தியாவந்தனம்.
வர்த்தமானசங்கிரகம்.
நோட்டீசு.

நவீனசாஸ்திரம்.

இப்படிப்பட்ட உபயோகமான சாஸ்திரவிர்த்தியினாலே புதுவஸ்துகள் இடைவிடாது கண்டிபிடிக்கப்படுகின்றன. ஒருவஸ்துவை உபயோகிக்கலாமென்று நாம் யோசித்துக்கொண்டிருக்கும்போதே அதைப்பார்க்கினும் சீரான வேறொரு வஸ்து அதற்கு பர்த்தியாக வருகிறது. ஓர்காலத்தில் வியர்த்தமான தென்று எண்ணப்பட்டிருந்த வஸ்து இக்காலத்தில் எவ்வளவோ உபயோகப்பட்டுவருகிறது. நெல்லூரில் கொஞ்சகாஸ்திற்குமுன்னமே முருங்கைக்காய்களை மாட்டுக்குப் போட்டு வந்தார்கள்; தென்தேசத்தார் சிலர் அவ்வூர்போய்ச் சேர்ந்த பின்பு மனிதருக்கு உபயோகமானவையென்று தெரிந்தெடுத்திக்கொண்டார்கள். இப்போது வாஸ்துளினது உபயோகம் மிகுதி. சில வருஷங்களுக்கு முன்னமே ஒரு வெள்ளாட்டுத் தோல் கால் ரூபாயும் ஒரு செம்மறியாட்டுத் தோல் நான்கு தம்மிடியும் விற்பது. ஐரோப்பியர்கள் அதைப் பலவாறு உபயோகப்படுத்தத் தெளிந்தமையால் ஒரு செம்மறியாட்டுத் தோல் முக்கால்ரூபாய் ஒரு ரூபாயும் விற்கிறது. மனிதர்கள் புத்தினுட்பத்தால் கண்டறிந்த மின்சாரம் “காஸ்” வாயு, தைலமுதலிய பலவஸ்துக்களின் பிரயோசனத்தை நாம் அறிந்தேயிருக்கிறோம். புதுபுது வஸ்துக்களையும் அவற்றாலாகும் உருவங்களையும் கண்டுபிடிக்காவிடில் உலக வாழ்க்கை சீராய் நடப்பது தூர்லபமே. உண்மையான வைரக்கல் செய்யப்படச் கூடுமென்று பலமுறை சொல்லப்பட்டிருந்தது; அதுவிஷயத்தில் எடிம்பரோபட்டணத்திலே இப்போதுதான் செய்து பார்த்த பரிசோதனையினால் அப்படிப்பட்ட ஆலோசனை மனப்பிராந்தியல்லவென்று தெரியவருகிறது. இது நிறைவேறின், வைரக்கற்கள் விலையுயர்ந்த பொருளாக மதிக்கப்படுவதொழிந்து, கடையிலுள்ள பூண்டுக்குச்சமானமாய்விடும். இப்படிப்பட்ட மகத்தான பிரயோசனமும் மானிடவிலேகவிசேஷத்தினால் லவா!

ஆன்மாவும் சரீரமும்.

மீண்டும் சென்றமதி நமது நண்பர் ஸ்ரீமான் ஸ்ரீவிவாசசாஸ்திரியார் அவர்கள் பரிசாசாஸ்திரம் வினவார்த்தைமுதலிய யாதொன்றும் மருத்திற்குக் கிடைக்கவொட்டாமலெழுதிய சமாதானப்போலிகு யாமெழுதும் மறுமொழி யாதெனின் கூறுவாம்.

சாஸ்திரியார்கூற்று.

“இவர் திருவாக்கின் பலத்தால் அவ்வியாப்தி அத்வியாப்தி இரண்டிலும் வியாப்தி யென்ற சொல்லிருத்தலால், இரண்டும் வியாப்தியா தங்கால், அசத்து சத்து அதிசத்து இம்முன்றும் சத்தம், அயோக்கியம் யோக்கியம் இவ்விரண்டும் யோக்கியம் என்றும்.....பகுத்தறிவுடையவர் வழங்குவதாய் ஏற்படினும், அவ்வகைப்பகுத்தறிவு தற்காலம் நமது நண்பரிடமே கண்டோம்” என்கின்றார்.

விடை.

அறிவாலமைந்த விவேகிகளே! அத்வியாப்திதோஷம் அவ்வியாப்திதோஷம் என்னப்பட்ட தோஷங்களிரண்டினையுஞ் சொற்சுருங்கக் கூறவேண்டில் வியாப்திதோஷம் என்று கூறலாகுமென்றேமேயல்லாமல் வியாப்தி யெனக் கூறலாகுமென்றிலம். இதனை இன்னொருக்கால் பத்திரிகையிற் பார்த்துச் சந்தேக நிவர்த்தி செய்துகொள்ளலாம். இப்படியே அசத்து

சத்து அதிசத்து இம்முன்றையும் சத்துத்திரையம் என்றும், யோக்கியம் அயோக்கியம் என்பதை யோக்கியதாத்தவயம் என்றும் கூறுதலேன் தகாத? மண்ணாசை பெண்ணாசை பொண்ணாசை என்பனவற்றைச் சொற்சுருக்கமாய் மூவாசையென்று தமிழிலும் ஈஷணத்திரையம் என்று சமஸ்கிருதத்திலும் கூறுகின்றிலரா? (முற்பவப் பகைபிற்பவப் பகை இவ்விரண்டும் ஒழியும்) என்னுங் கருத்தை யமைத்து நூலாசிரியர் “ஒழித்திடும் பவப் பகை” என்று கூறிலரா? பாருங்கள் பாருங்கள். ஆதலால் இனியேனும் நமது நண்பர் எவரும் பாஷாவாதப் பாறையில் தலைமுட்டாரெனப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

சாஸ்திரியார்கூற்று.

“நாம் ஒருதேசமாவது நாத்திகர் நிறைந்தது இல்லை யென்று (எழுதியதைக்கண்டு அதனால் நாத்திகருக்கு வருங்குறையாது என்று நமது நண்பர் கேட்டதற்கு யாம் (தேசங்கள் கேஷமடைவது மதங்களின் பிரயோசனங்களில் ஒன்று) என்று முதல் பத்திரிகையிலேயே விரித்தாமாகையால் ஒருதேசம் முழுவதும் நாத்திகம் நிறைந்தால் அங்கு உலககேஷமங் குறையுமென்பது கருத்தாம்)” என்றார்.

விடை.

பகுத்தறிவுடைய புத்திமான்களே! ஒரு தேசமாவது நாத்திகர் நிறைந்தது இல்லை என்று நமது நண்பர் கூறியதில், நாத்திகர் வெகு சொற்பமெனப் பொருள் விளங்குவதால், நாம் அதனாலே நாத்திகருக்கு வருங்குறையாது என்றோம். இங்கனம் கேட்ட வினாவிற்கு அவர் “தேசங்கள் கேஷமடைவது மதங்களின் பிரயோசனங்களில் ஒன்று” எனப் பொருந்தாத உத்தரமளித்தனர். நாம் மனிதரைச் சுட்டிக் கேட்ட கேள்விக்கு தேசத்தைச் சுட்டிக்காட்டுவது விடையாமா? மிடில் இஸ்கூல் பரீக்ஷைக்குப் படிக்கும் வித்தியார்த்திகளும் மனிதரைச் சுட்டிக்கேட்ட கேள்விக்கு இடத்தைச் சுட்டி விடைபகராரே என்றோம். இதற்கு நமது நண்பர் “ஒரு தேசம் முழுவதும் நாத்திகம் நிறைந்தால் அங்கு உலககேஷமங் குறையுமென்பது கருத்து” என்று கூறுகின்றார். இவர் கருத்து இவரது சொற்சுளால் பிறர்க்கு விளங்கவேண்டுமேயல்லாமல் வேறல்லவாதலால் இவர் “ஒரு தேசமாவது நாத்திகர் நிறைந்தது இல்லை” என்ற வாக்கியத்தில் தேசம் என்பதற்கு என்ன பொருள் கொண்டார்? இடத்தையா ஜனங்களையா? இடத்தையே யாதலால், அதற்குத் தக்க விடைதராமல், அதை யடுத்த வாக்கியத்தில் இவர் “தேசங்கள் கேஷமடைவது மதங்களின் பிரயோசனங்களில் ஒன்று” எனத் தேசமென்பது ஆகுபெயராய்த் தேசத்தாரெனப் பொருள் தரத்தக்க வாக்கியத்தைப் பிரயோகித்து, முன்னதை விட்டுப் பின்னதைமேற்கொண்டு, “உலகம்” என்பது இடத்தையும் உயிர்களையும் குறிக்கும் பதம் என்று சொல்காப்பியரையும் பரிமேலழகனையும் திருவள்ளுவரையும் மேற்கோள் காட்டுவதென்? [தேசமென்பதை யாம் இடவாகுபெயரெனாமல் சம்மா ஆகுபெயரென்றது குற்றமென இனிவாதிப்பார்போலும்.] விஷயத்தைவிட்டுச் சொற்களைப் பிடித்துக்கொண்டு விண் வாதஞ் செயவதினால் பிரயோனமொன்றுமில்லை.

சாஸ்திரியார்கூற்று.

“இவர் ஒற்றுமை என்பது பலர் ஒன்றுபட்டு (பொதுவாய் சுகதுக்கங்களை அனுபவிப்பதன்றி,) வேறு யாதென வெண்ணி னாரோ அறிகிலேம்” என்கின்றார்.

விடை.

ஒற்றுமை என்பது ஒன்றார் தன்மை. சகலரும் ஜாதி சமயாதி வேறுபாடின்றி ஒன்றுபட்டுப் பொதுவாய் சுகதுக்கங்களை அனுபவிப்பதவே ஒற்றுமை என்பதற்கு நாம் கொண்ட பொருள். ஜாதவேறுபாடு சமயவேறுபாடு உண்டானவிடத்து ஒற்றுமை ஒருக்காலும் சித்திக்காது. சமயப்பன்மை ஜாதிப்பன்மையுள்ளவிடத்து ஒன்றாந்தன்மை எங்கு சித்திக்கும்? சைவர் சமணர் வைணவர் மகமதியர் கிறிஸ்தவர் முதலியவர்கள் அவ்வவர்களமட்டில் குழுக்குழுவாக ஒன்றுபட்டிலரோவெ

னின் அப்படிப் பல குழுவின்ருள்ளமையால் அக்குழுவின்ருள் ளுந்தன்மையடைபார்.

விவேகிகளே, மூலையென்பது மனத்திற்கு ஸ்தானந்தான் என்றும் அதற்கு அறியுந்தன்மையிலையென்றும் சாஸ்திரியார் கூற, அதனமேல் மனம் என்பதுதான் யாதா என்று யாம் வினவ; அது அறிவின் தெளிவென்றும், அறிவுபாதெனில், அது புலனுணர்ச்சியென்றும்; புலன்கள் யாவெனின் அவைகருவிகள் என்றும், கூறிவந்த நமது நண்பராகிய சாஸ்திரியாரவர்களேநோக்கி, நாம் மனத்திற்கு இலக்கணம் என்னையென்று கேட்டால்; அதற்கு அறிவின் தெளிவென்பது முதலிய பிரதிபதங்களைக்கூறிவந்தார். இதனைநோக்கி நாம், இவரைக் கேட்பவற்றிற்கெல்லாம் இலக்கணம் கூறாமல் பிரதிபதங்கூறி விலகிப்போகின்றாரோ என்றோமே பொழிய வேறல்ல. கொள்கை வேறுபட்ட இருவரில் ஒருவரது கேள்விக்கு ஒருவர் நேர்விடை கொடுக்காமல் எட்டப்போய்விட்டால் விவகாரம் எங்ஙனம் சிக்கலும்! வீட்டின் இலக்கணம் என்னென்றகேள்விக்கு மனை என்பது தானாவிடை? இங்ஙனம் நாமொன்று கேட்கத்தாமொன்று கூறிவந்தாரோ; இதனாலேனும் “மனம்” பிரத்தியேகப்பொருள் என்று ஏற்படுகின்றதா பார்ப்போம். நமது நண்பர் மேலே சொல்லிய பிரதிபதங்களைக் கூட்டிப் பொருள் படுத்துங்கால் “மனமென்பது கருவிகளின் உணர்ச்சியின் தெளிவே” யென்றுகின்றது. ஆகவே உணர்ச்சி அக்கருவிகளா? அல்லது அக்கருவிகளைக் கதவிய பிற பொருள்கள்தாமா? ஆகா. ஆதலால் உணர்ச்சி அக்கருவிகளும் அவற்றைக் கதவிய பிறபொருள்களும் மாகாமல் அவற்றின் தன்மையேயாம். அத்தன்மை அல்லது “அத்தன்மையின் தெளிவு” யாண்டும் பிரத்தியேகமாய் நிகழ்தல் காணோமாதலால் “உணர்ச்சியின் தெளிவாகிய மனம்” பிரத்தியேகப் பொருளென்று காட்டப்படவில்லை.

சாஸ்திரியார்கூற்று.

“கடவுளின்மை குறித்து நாம் பார்த்துவரும் சுமார் 4 மண்பத்திரிகைக்குள் எழுதினார் இல்லையாதலால் அவசியம் எழுதவாரோல் அப்புல்தகங்களி லுள்ள நியாயங்களால் கண்டிக்கும்பொழுது அவை வெளிக்கு வரக்கூடியவையாகும்.”

விடை.

கடவுள் என்னும் சொல்லிற்கு இதகாதும் நிராக்ஷேபமாகிய இலக்கணம் கூறினார் ஒருவரும் இல்லையாதலால், அச்சொல்லிற்கு எமக்கும் பொருள் தோன்றவில்லை. எமக்குப் பொருள்படாத ஒன்றைப்பற்றி அஃது இல்லையென்று நாம் எப்படி எழுதுவோம். ஆதலால் நாம் எழுதப்போகிறதமிழ்லை, அதைச் சுட்டி இவாநூல்களின் நியாயம் வெளிக்குவரப்போகிறது மில்லை. இவரோ அந்நூல்களின் ஆதாரங்களால் கடவுளை நிலைநாட்டுவாரோல் அவற்றின் நியாய நியாயங்களைப் பார்ப்போம். பகுத்தறிவுடைய நண்பர்களே;

நமது நண்பர் ஸ்ரீமான் சீனிவாச சாஸ்திரியாரவர்கள் மனத்தின் இலக்கணம் சொல்லத் தமக்குத் தெரியாது என்று ஸ்பஷ்டமாய் சொல்லிவிடின், பின் மனத்தின் இலக்கணம் இதவென்று சொல்லி, பின்பு அம்மனம் சிலகாலம்வரையில் குழந்தைக்கு இல்லையென்றும் அக்காலத்தில் ஜீவன்மாத்திரம்உண்டு என்றும் ஸ்பஷ்டமாய்க்காட்டச்சித்தமாகவேயிருக்கின்றோம்.

நமது நண்பர் முன்னம் ஆன்மாவென்பது இதுவென்று அதன் லக்ஷணத்தைக் கூறியலலவா அவ்விவக்கணி இன்னவிடத்திலுண்டு என்று காட்டுதல்வேண்டும்? அங்ஙனம் செய்யாமல் பெயர்மாத்திரையில் ஆன்மாவென்று கூறி இங்குண்டு அங்கில்லை என்று சொல்லுதல் முயற்கொம்பை முழம்போட்டேனென்பது போலல்லவா விருக்கின்றது. நாம் கேட்டதொன்றிருக்க, நமது நண்பர் இனியேனும் மந்தமதிகள் மலைவெய்தும்படி வேறொருகூறிவருதலாகிய சொற்சாலங் காட்டாமல் கேட்ட கேள்விக்கு அஞ்சாமல் தக்க விடை கொடுத்து தமது பத்திரிகையையும் கீர்த்தியையும் பரிமளிக்கச் செய்வாரெனக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம்.

இந்துசமயசாரவிளக்கம்.

பிரமப்பிரளயம்.

(43-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

நவீன சாஸ்திரிகள் கூறும் பிரபஞ்ச தத்துவங்களை நாம் அறிவதற்குமுன்னமே நம்முன்னோர்கள் கூறியிருப்பனவற்றை ஆராய்வது அத்தியாவசியகம்.—விநாயகபுராணத்திலே திரிமூர்த்திகள் வரம்பெற்ற படலத்தின் பிரதமத்தில் பிரபஞ்சம்உருவழிந்து ஒடுங்குவதையும் மறுபடி விர்த்தியாவதையும்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறது. அதாவது.—(1) பூர்வத்தில் ஒரு பிரமப் பிரளயமுண்டானபோது, பன்னிரண்டு சூரியர்களும் உதயமாய் தூறுவருடம் மழையில்லாமல் எரித்து, சகத்து

க்களையெல்லாம் பஸ்பஞ்செய்து, பூமியைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிற ஆதிசேஷனுடைய பணம்கூடங்களைத் தகிக்க, அவனுடைய முகங்களினின்றும் காளகூட விஷாக்கினி பிறந்து, அந்த அக்கினியும் சூரியாக்கினியும் ஒன்றாகக்கூடி, ஆதிசேடன்முதல் பன்னிரண்டு சூரியர்களையும் எரித்து நீராக்கி, அவ்வாறு நீராக்கிய அக்கினிகளினின்றும் சத்தமேகங்கள் பிறந்து தூறுவருடபரியந்தம் மகத்தான பெருமழைபெய்து, அந்தஜலமும் பூமிபஸ்பமும் ஒன்றாகக்கலந்து வாயுஸ்தம்பமாய் நிற்க, அதினின்றும் வடவாமுகாக்கினிபிறந்து ஜலத்தையெல்லாம் கிரகித்தது. பின்னர் அவ்வடவாக்கினி பிரசண்ட வாயுவி லொடுங்க, அவ்வாயு ஆகாயத்திலொடுங்கி, ஆகாயம் ஆத்மாவி லொடுங்கி ஆத்மா பிரமாவி லொடுங்கி, பிரமா விண்டுவி லொடுங்கி, விண்டு உருத்திராணி லொடுங்கி, உருத்திரன் மகேச்சரணி லொடுங்கி, மகேச்சரன் சதாசிவனி லொடுங்கி, சதாசிவன் விந்துவிலொடுங்கி, விந்து நாதத்திலொடுங்கி, நாதஞ் சத்தியிலொடுங்கி, சத்தி சிவத்திலொடுங்கி, சிவம் பரத்திலொடுங்கி, பரம் பராபரத்திலொடுங்கியது. அப்பராபரமொன்றுமே எல்லாங்கடந்த தத்துவமுடிவிலே பரப்பிரம சொரூபமாகியிருந்தது.

(1) நண்பர்களே, இந்தமட்டில் பரியாலோசிப்போம். இதில் ஏதோ ஒரு பிரளயத்தில் நடந்த சங்கதியைத் சொல்லியிருப்பதாகத் தெரியவருகிறதேயல்லாமல், இதற்கு முந்திய பிரளயத்தின் சங்கதியாகக் காணவில்லை. அதுவரையில் மற்றைப்பதினொரு சூரியர்களும் தங்கள் ஒளியை அடக்கிக்கொண்டு எங்கே மறைந்திருந்தார்களோ? சகத்துகளை பஸ்பஞ்செய்வதற்கு தூறுவருஷகாலமும், மழையினால் தீயை அவிக்க தூறு வருஷகாலமும் சென்றதாம். விநாயகர் அண்டாண்ட பிரமாண்டங்களையெல்லாம் நினைத்தமாத் திரத்தில் அழிக்கத்தக்க நெற்றிக்கண் ணுடையவரென்று விநாயக புராணத்தில் வேறொரிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. அவர் தன் சித்தத்தின்படித்தானே அப்பிரளயத்தை அனுப்பியிருக்கவேண்டும்? பிரளயத்தினால் நெடுங்காலம் வதைத்ததைப்பார்க்கினும் ஒருநொடியில் எரித்துப்போடுவது சுகுணமாமே. இப்படிப்பட்ட வர்தான் பிரளய முடிவுவரையில் ஆன்மகோடிகளை இளைப்பாறத் தன்னுடைய கர்ப்பத்தில் வைத்திருந்தனராம். இவர் செய்த கொடுமையையும் பின்பிவருக்குண்டாகிய சொற்ப அருளையும் நாம் சற்றே யோசிக்க வேண்டும். பிபிஸ்ஸ்பார்க்கிலுண்டான தீ தற்செயலாய் நேரிடாமல், ஒருவனால் மூட்டப்பட்டதாகத் தெரிய வருமாகில், அவனை நாம் என்னென்று நினைப்போம்? புராணிகனுடைய கற்பனை கதையாயிராமல், சகத்துகளையெல்லாம் நீராக்குவித்த ஒருசண்டாளன் உண்மையாயிருப்பானாகில், அவனை நாம் கடவுளென்று சொல்லுவோமா? அவன் அப்படிச் சுட்டெரித்ததுயாது பிரயோசனத்தைக் கருதி? பூர்வ கன்மமாவது ஒழிந்ததா, இல்லை. (இது சங்கதி பின்னால்தரும்.) கிரிஸ்துமார்க்கத்திலே, உலகத்தில் பாவம் நிறைந்துவிட, கடவுள் பொறுக்காதவராய், நீதிமானாகிய நோவா என்பவனும் அவனுடைய குடும்பத்தாருமாகிய ஆக எட்டுப்பெயரை ஓர் பேழையில் காப்பாற்றி, மற்றவர்களை சலப் பிரளயத்தினாலழித்து அதுவரையிலுள்ள பாபத்தை ஒழித்தாரென்றும், பின்பு உண்டான பாவங்களை 1886 வருஷத்துக்கு முன்னமே ஏசுக்கிரிஸ்து அவதாரஞ் செய்து தன்னுடைய ரத்தத்தினாலே சுழுவிப்போட்டாரென்றும் சொல்லியிருக்கிறது. இகனாலே அதுவரையிலுண்டானபாவமாவது ஒழிந்தது. கிரிஸ்துமார்க்கத்தில் சிருஷ்டிப்பு தொடங்கி உலகத்தின் வயசு ஆரூபிரம் வருஷமாம். அதற்குள் பாவபரிகாரத்துக்கு இரண்டிராம் முயற்சியெய்துண்டான அனுபவத்தினால் அக்கடவுள் இனி என்னசெய்வாரோ தெரியவில்லை. ஆயினும் இக்காலத்து மனிதர்கள் அக்காலத்து மடையர்களாடாரார்களாதலால், இவர்களே பிரபஞ்சதத்துவங்களைய

ராய்ந்தறிந்து சாஸ்திரங்களைப்படுத்திக்கொண்டு, உண்மையை யுணர்ந்து சீராயொழுதும்படி விட்டுவிடுவார்போலும். இந்துக்கள் சொல்லுகிற சிருஷ்டிகாலம் அப்படிக்கல்ல. அழித்தழித்து சிருஷ்டிசெய்து செய்து எத்தனையோகற்பங்கள் தோன்றித் தோன்றி மறைந்தன. இவ்வளவு அனுபவமிருந்தும், பழப மலங்களைப் போக்கி ஆன்மாக்களை நிர்மலமாக்கி, அடிக்கடி படைத்தல் அழித்தலாகிய தனது வீணான தொழிலை நிவர்த்திசெய்துகொள்ள வகைதெரியாத அஞ்ஞான சொரூபியும் ஒருகடவுளோ? ஒருவேளை அவர் இப்படி திருவிளையாடல் புரிந்துகொண்டு ஆனந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறாராக்கும். இது நீக் ஸக் ஸூல் ஸக் ஸூல் (நீகு ஓக மாட்ட நாகு ஓக மூட்ட) என்பதுபோல்தான். ஒரு சிறுபிள்ளையும் ஈபைப்பிடித்துப் பிதுக்கி ஒரு துண்டு தூலை இணைத்துப்பறக்கவிட்டுப் பார்த்து ஆனந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறான். மானிடர்களை சிருஷ்டித்து, கன்மபாசங்களைத் தொடுத்து இவ்வுலகத்தில் வருத்துவதுமல்லாமல், நரகாக்கினியிலும் விழுத்தி, (சுகொட்டில் வெட்டியான் பிரேதங்களைப் பொசுகினால்) இவர் ஆன்மாக்களைப் பொசுக்கி, நரமாமிசபக்ஷணியும் வெறுக்கத்தக்க சண்டாள தொழில் புரிவதைப்பார்க்கிலும், “வேலையிலாவேதன்” என்று தாயுமானவர் சொன்னபடி வேலைவேண்டுமாலு, சமுத்திர சலத்தை இறை கூடையால் இறைத்துக்கொண்டும், அதை மறுபடி துத்தும், பள்ளம் வெட்டிச் சமுத்திர மாக்கியும், மலைகளையும் பூமியையும் சம்மட்டியால் தர்த்துத் தூசாக்கி ஓரிடத்திலெடுத்துப் போட்டுக் கொண்டும், இவ்வாறு அளவிலாக்காலம் குற்றமற்ற வேலை செய்துகொண்டிருக்கலாமே. கருணாநிதியாகிய கடவுளென்பவரொருவாரிருந்தால், அவர் எள்ளளவேனும் உபத்திரவமான காரியஞ் செய்யத்தக்க மூடனாயிருக்க மாட்டார். தானறியாத பொருளொன்றைக் கற்பித்து மூடசனங்கள் கேட்டுச் சந்தோஷித்துத் தன்னை வியந்து பெருமை பாராட்டும்படி, தான் அறிய தவஞ் செய்து உம்பருலகிற் சென்று உபதேசம்பெற்றுத் தெரிந்துவந்ததாக (மகம்மது செய்ததுபோல) நடித்து சில வீணான கதைகளைக் கட்டினவனே பெரிய மூடன்.

சூரிய வெப்பத்தினாலே கடல் ஏரி குளம் குட்டை முதலியவற்றி னின்று எழும்பும் நீராவிகள் தடித்து மேகக்கூட்டங்களாய் மறுபடி கரைந்து மழையாகவும் பனியாகவும் பூமியின் கண் விழுகின்றனவென்று சிறுவர்கள் வாசிக்கும் பாட புஸ்தகங்களிலும் காணலாம். அந்தப்படி பன்னிரண்டு சூரியர்கள் வெப்பத்தினால் பன்னிரண்டு பங்கு அதிகமாக ஆவியெழும்பி மழையு ம்பனியும் பெய்யவேண்டியதாயிருக்க, தூறுவருஷகாலம் மழையில்லாமற்போனதிருக்கட்டும்; நீராவி மேக மாவதொழிந்து, பிரத்தியேகமாய், சம்வர்த்தம், ஆவர்த்தம், புடகலாவர்த்தம், சங்காரித்தம், துரோணம், காளமுகி, நீலவருணம், என்னும் சப்தமேகங்களிருப்பதாகவும், அவை தேவேந்திரனுடைய ஆக்கினைக்குளடங்கினதாகவும் சொல்லுவது இந்துக்களுடைய சித்தாந்தம். மேலே அவ்வாறு நீராக்கிய ஆக்கினிகளினி ன்றும் சத்தமேகங்கள் பிறந்தனவென்றமையால், அந்தக் கற்பமுடிவுக்கு முந்தி மேகங்களும் மழையுமே யில்லையோ, அல்லது நீராப்போன மேகங்கள் மறுபடி உற்பத்தியாயினவோ?—பூமி உருண்டை வடிவாய்ச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறதென்பதை சர்வத்திர சாதாரண மாய் அறிந்து நம்பிக்கையுண்டாயிருக்க, அதை ஆகிசேஷன் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறானென்கிற பிரமையின்னும் விடவில்லை.—ஜலமும் பூமி பஸ்பமும் ஒன்றாய்க்கலந்து நின்ற வாயுஸ்தம்பத்தி லிருந்து வடவாமுகாக்கினி பிறந்து ஜலத்தையெல்லாம் கிரகித்துக் கொண்டு, அவ்வடவாக்கினி பிரசண்ட வாயுவிலும், அவ்வாயு ஆகாயத்திலும், இவ்வாறாக ஒன்று மற்றொன்றிலொடுங்கி, முடிவில் பராபரமொன்றுமே நிலைத்ததாம். இதில் வடவாக்கினி வாயு ஸ்தம்பத்திலிருந்து

ஜலத்தைக் கிரகித்துக்கொண்டபின்பு, அந்தஸ்தம்பத்தில் மிகுதியாகின்ற பூமிபஸ்பம் ஒன்றிலும் ஒடுங்கக் காணோம். மறுபடி சிருஷ்டிக்கு ஒரு வஸ்துவெண்டு மாதலால் அதற்காக அந்த பஸ்பம் நிறுத்திக்கொள்ளப்பட்டதுபோலும்!—கற்பமுடிவில் வடவாமுகாக்கினி பிறந்ததென்றால், அதற்குமுன் அந்த ஆக்கினியில்லை போலும்; சமுத்திரத்தின் மத்தியில் வடவாக்கினி நின்றாகரையில்லாத ஜலத்தைப் புரளவொட்டாமல் இழுத்துக்கொண்டிருக்கிறதென்கிற சித்தாந்தத்தை நம்பித் தாயுமானவரும் “அக்கடலின்மீது வடவானல் நிற்கவில்லையோ” வென்று கூறியிருப்பதினால், இப்போது மிருப்பதாக விளங்குகிறது.—ஆகயவெளி ஆக்மாவினொடுங் கிவிட்டதென்றால், ஆக்மா, பிரமா, வீண்டு முதலான தேவதைகளிருப்பதற்கிடமில்லையாதலால், வெளி நித்தியமும் அநாதியுமாகவே யிருக்கவேண்டும். காலமும் அவ்வாறுதான். மேற்படி தத்துவங்களை யோசிப்போமாகில், ஒரு வஸ்து மற்றொன்றிலொடுங்கிற்றென்பதினாலே, எதுவும் சுத்தமாய்விந்து இன்மையாய்ப்போகாமல் ரூபம் மாறியாயினும் நித்தியமாயிருக்கிறதென்று விளங்குகிறது.

A. M. (இன்னும்வரும்.)

சந்தியாவந்தனம்.

(44-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)
காயத்திரி.

ஓ - ஓஸ்வரூரேஷ்யம், ஐஸ்வர்யஸி, ஐ
யோயோநஃ ஸ்வர்யஸி.

ஓம் * தத்ஸ விதர்வரேண்யம், பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி, தியோ யோன: ப்ரசோ தயாத்.

சூரியனுக்கும், சிவனுக்கும், அத்வைத விசிட்டாத்வைத மதங்க ளுக்கும், பரப்பிரம்மத்திற்கும் பொருளாகும்படி உச எழுத்து டைய இக்காயத்திக்கு உரை செய்வார்கள்.

இ-பொ—1. சூரியன் ஆகாய விரிவில் ஓர் மணிபோல் பிரகாசித்துக்கொண்டு உதயாஸ்தமன மென்னும் பூலோக யாத்தி னை புரிபவராக இருப்பதால் அவரைக் கடவுளென்றும், சர்வ ஜன சுக ஏதுவான மழைக்கு முக்கியகாரணராக இருப்பதால் சலிதையென்றும், பெயர்பெற்று தூர்க்கிரியையைப் பகைத்து நற்கிரியையே புரியும்படி நமத புத்தியை தூண்டுகிறவரும், இருளைப் போக்கித்த பிரகாசிக்கும்படி செய்கிறவரு மான பிரகாசம்பொருந்திய சூரியனை தியானிக்கிறேன்.

2. அஞ்ஞான மெனுங் கடலினின்று ஞான மெனுங் கரையேற்றுப்பவரும், சூரியமண்டல மத்தியில் சஞ்சரிப்பவரும், பிராமணரின் சிரேஷ்டமான தேவதையாக இருப்பவருமான சிவபெருமானை தியானிக்கிறேன்.

3. அகண்டாகாரமான பேரின்பமும், ஜகத்திற்கு உபாதான காரணமும், சம்பூரண சோதியும், அந்தக்கரணத்தில் தத்தர் மாபாசகமான சாக்ஷியும், பிம்பத்தை ஸ்தானமாகக் கொண்டிருக்கும் சாக்ஷி ரூபமாகிய பரப்பிரம்மத்தை தியானிக்கிறேன்.

4. பிராணவாயு உள்ளது மில்லாத மாகிய ஸமஸ்த இருவகைத் தோற்றங்களாய் ஜகத் கிரீடையினால் ஆரந்தித்த சூரிய மண்டல மத்தியில் சஞ்சரிப்பவரும், தேஜோமயரு மானவருமாகிய விஷ்ணுவை தியானிக்கிறேன். அப்புருஷ உத்தமர் எத்தன்மையரெனின்:—ஹானோபாதானாதி விஷயங்களானஞா னங்களை பிரகாசிப்பிக்கிறவர்.

காயத்திரியின் முடி.

ஓம் ஸ்வரூரேஷ்யம், ஐஸ்வர்யஸி, ஐயோயோநஃ ஸ்வர்யஸி.

ஓமாபோ ஜ்யோதீ ரஸோம்ருதம் பிரம்ஹ ஸூர் புவஸ் ஸவ ரோம்.

இ-பொ.—1. ஜலம் தேஜசு அறுசுவை அவிர்ப்பாகம் சாம வேதம் பூமண்டலமுதலிய ஸப்த உலோகங்களாகிய இவை அனைத்திற்கும் கடவுளே மூலபாத்தியராக இருப்பதால் அவ்வனைத்தும் பிரம்மத்தில ஐக்கியம். பிரம்மம் ஒமென்னும் பிரணவத்தில் ஐக்கியமாகையால், அப்பிரணவமே பிரம்மமெனப்படும்.

2. ஜலம் தேஜசு மற்ற பூதசத்துவங்களும் ஸப்த ஸ்பரிச ரூப ரஸ கந்தங்களும், காலமபிரகிருதி (சடவுள் ஆளுகை செல் லுமிடம்) பூர் புவ சுவரலோகங்களும், மற்ற ச லோகங்களும் பரமாத்மாவின் செயலாக இருக்கின்றன. மந்திரத்தின் முத

* இவ்விடத்தில் பூர்-புவ-சுவஹ என்னும் மொழிகளைச் சேர்த்துப்படிக்கவும்.

குத்துவெயிலே சினி

சென்னை லெளகிக சங்கத்தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. VI.—No. 13.]

MADRAS:—SUNDAY MARCH, 27, 287. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

சோல்லுக்கோலிப்பிறிதோர் சோலச்சோல்லை
வெல்லுஞ்சோலின்மையறிந்து.—தறள்.

நாணமற்றசெய்கை.
பாலர்முன்பகடிகள்.
தத்துவப்பிரமாணம்.
கண்ணிகள்.

சங்கம்.
நாமதாரணம்.
ஹிந்துஉடுப்புவிரோதக்கூட்டம்.
வர்த்தமானசங்கிரகம்.

தெரிந்துகொள்ளாமலும், தெரிந்துகொள்ள முயற்சிசெய்யாமலும், பூர்த்திபாய் தெரிந்துகொண்டவர்களைப்போல நடிப்பவர்கள் எப்போதும் மூடர்களாகவேயிருப்பார்கள்.

பொன் நெருப்பினால் சோதிக்கப்படுகிறது, சிநேகிதன், ஆபத்துகாலத்தில் சோதிக்கப்படுகிறான்.

ஒருவனுடைய குற்றத்தையாராயாதே; உன்னுடைய குற்றத்தைப் பொறுமையோடு ஆராய்ந்துபார்.

துன்பத்திற்கு நல்ல அவிழ்தம் அதை மறந்துவிடுவதே.

நாணமற்றசெய்கை

—0—

பயிர்வாங்கத்தில் நாணமற்ற செய்கை செய்யலாகாதென்பதும் நாணமற்ற சொற்கள் பேசலாகாதென்பதும் இக்காலத்தையாவராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படத் தக்கவையே; ஆயினும், வைத்திய சாஸ்திரத்தில் அப்படிப்பட்ட சில சங்கதிகள் விதியில்லாமல் எழுந்தவெண்டியிருக்கின்றன. பட்சி+ளில் காக்குமுதலிய சிலவற்றின் புணர்ச்சியைக் காண்பதற்கு; மிருகங்களில் பூனை முதலிய சிலவற்றின் புணர்ச்சியும்படியே. ஆனால் ஊர்க்குருவி முதலிய சில பறவைகளும் ஆடுமாடு குதிரை நாய் முதலிய சில மிருகங்களும் கண்டவிடத்தில் நினைத்தபோது புணர்வதைப் பார்க்கின்றோம். இதற்குக் காரணமென்ன? ஆஸ்திகங்கள் ஞானபூரணமென்று கூறும் கடவுளினது சித்தம் அப்படியிருக்கிறதாக்கும்! அவ்விதச் செய்கையில் அப்படிப்பட்டமிருகங்களை தூமார்க்கவழிப்போக்கர்களும் சிறுவர்களும் நின்று பார்த்துகொண்டு களிப்படைகிறார்களே; இதை அக்கடவுள் கண்ணுருதுருக்கின்றனரோ! உண்மையாய் அப்படிப்பட்ட கடவுளொருவரிருப்பாராகில், அவர் நாணமுற்ற மிருகங்களுக்கு உணர்வு ஊட்டியதுபோல நாணமுற்ற மிருகங்களுக்கும் ஊட்டியிருக்கலாமே; அப்படிப்பட்ட ஸ்தலங்களை வஸ்திரமுதலியவற்றால் மூடிக்கொள்ள அதற்கு வேண்டிய செடிசெட்டிமுதலிய வஸ்துகளையும் அவற்றை உபயோகித்துக்கொள்ள அறிவையும் மானிடர்களுக்கு ஈந்தருளியதுபோல மிருகங்களுக்குத் தாம் கொடாதிருப்பதை இப்போதாவது அவர் தெரிந்துகொண்டிருப்பதால், மானிடர்களுடைய திருஷ்டிக்குத் தென்படாதபடி மிருகங்களுக்குரிய அநதஸ்தலங்கள் தோலினால் மறைந்திருக்கத்தக்கதாக இனியாவது சிருஷ்டி செய்யலாகாதா? கடவுளினுடைய திருவருளை நாம் கண்டறியக்கூடாமை; அவருக்குச் சித்தமுண்டானால் அப்படியே செய்வாரென்று மதரமான வார்த்தைகள் சொல்வார்கள் போலும். இதன்கூட, ஆதியில் மனித உற்பத்தியுண்டானபோது, மானிடர்கள் மிருகங்களைப்போலவே நிர்வாணிகளாய் ருந்தார்களென்றும், நாள் செல்லச்செல்ல நாணமென்பதுதோன்ற, இலை, தழை, புல் தோல்முதலியவற்றால் மூடிக்கொண்டாங்கொள்ளும், அறிவு விளங்க விளங்க, அநதந்த தேசத்தில் கிடைக்கும் பொருள்களுக்கேற்ற முறட்டு உடைகள் செய்துகொண்டார்களென்றும், நாகரீகம் வளர்வளர், அவற்றை நாணயமாகச் செய்து கிரேஷ்டித்திக்கொண்டு வருகிறார்களென்றும் தெரிந்து தெளியலாமே.

சில விஷணுவாலயங்களிலே கடவுளர்கள் மலோபாபைச் செய்தபாவனையாக, பிராமணர்கள் விக்கிரகங்களுக்குக்குதமிருப்பதுபோல எண்ணிக்கொண்டு அவ்விடத்திலே சந்தன உருண்டையை மலம்போலத் திரியாகப்பிழிந்து அப்புற மெடுத்தவிடுகிறார்கள். ஸ்திரீவிக்கிரகங்களுக்கும் இவ்வாறதானே. இந்த மூடச் செய்கையை நாணமற்ற செய்கையென்று சொன்னாலுஞ் சொல்லலாமே.

பாலர் முன்பகடிகள்.

குட்டுதற்கோ பிள்ளைபாண்டியனில்கில்லை
குறும்பியள வாக்காதைக் குடைந்ததோண்டி
எட்டினமட்டைப்பதற்கோ வில்லையிலை
இரண்டொன்றாய் முடிந்ததலை விறங்கப்போட்டு
வெட்டுதற்கோ கவியொட்டக் கூத்தனிலை
வினையாட்டாய்க் கவிதைதனை வினாந்தபாடித்
தெட்டுதற்கோ வறிவில்லாத துரைகண்ணு
தேசமெங்கும் புலவரெனத் திரியலாமே.
என்று கூறியபடிக்காகத் தம்பிரான் உரைக்கினங்கச் சில பத்திரிகாசிரியர்கள் தற்காலம் ஏற்பட்டித் தற்கால கல்விமான்கள் பெரும்பாலும் மேனிகுலைந்து வைதவியமடைந்த பர்களை களிற் பயின்றிராது அரசுபாஷையையே தேடிச் சந்தன்னாராதலாலும், அங்கனம் கற்றவர்களால் அசட்டை செய்யப்பட்ட பாஷைகளிற் பிரசுரமாகிவரும் பத்திரிகைகளையும், அவற்றிற்கு ஆசிரியத்தன்மைபூண்டொழுகும் பத்திரிகாசிரியர்களையும் பொருட்டித்தாதிருக்கின்றமையாலும், அப்பத்திரிகைகளிற் பிரசுரித்தவரும் டம்பவாச்சகங்களையும் தற்புகழ்ச்சியையும் சிபாய் விருத்தங்களையும் கண்டு கண்டிக்கின்றனர். ஆனால் மேற்கொள்ள அவ்வைதவிய பாஷையிற் பயின்றோர் தாம் ஏன் கண்டிக்கின்றிலரெனின், அவர்களுக்கு வேறு பாஷா சாதிரங்களை நோமி. தங்கள் சபாஷையிலுள்ள சாஸ்திரங்களை ஒப்பிடவும் அங்கனம் ஒப்பிட்டு விசேஷ விசேஷங்களைக் காணவும் தேற்சிபோதாமையால், “பொரிமாவை மெச்சும் பொக்கைவாய்க் கிழவிபோலும்” “எறும்பின் கண்ணிற்கு ஒருமை மூத்திரம் ஏகப்பெருவெளி யென்பதுபோலும்” பாஷா பயிற்சியில்பாமரராய்ப் பாலர்போலவாளைப்பகட்டித் தற்புகழ்ச்சி செய்துகொண்டுஜீவிக்கின்றார்கள். இவர்கள் சொற்காலத்தின் ஆபாசத்தை யுணருஞ் சக்தியற்ற பேதைச்சனங்கள் இவர் இவ்வளவு பட்டப்பாய் மூச்சுவிடாமல் வாயில் ஈறுமையாமல் பேசுகின்றாரே, இவர்தான் உப்பில்லாமல் கலக்கஞ்சி குடிச்சவல்லார், இவரையொப்பார் யார் இருக்கின்றார்கள், இவர் ஓர் அவதார மாக்கும் என்று மெச்சிப்புசும்ந்து மேன்மை பாராட்டுகின்றார்கள். இங்கனம் வஞ்சிக்கப்பட்ட ஏழைமதிகளை நோக்கி யாரேனும் சிந்தி நியாயங்கூறி மறுப்பின், இது கலிகாலம் என்றும், கலியின் கொடுமையென்றும் தங்களுக்குள்ளேதாமே பரிசாரம் செய்துகொண்டு திருப்தியடைகின்றார்கள். காலத்தின்மேலே கொடுமையை ஏற்றுக்கின்ற இவர்கள் புத்தியே புத்தி! கலியுதத்தில் தானு நடக்கத்தகாதனவாய் அக்கிரமங்களெல்லாம் நிலைபெற்றவருகின்றன!

தத்துவப்பிரமாணங்கள்

அடியில்வரும் நான்கு பிரமாணங்களை மனதில் நன்றாய்ப் பதிந்தகொண்டு அப்பிரமாணங்களுக்கேற்ற உதாரணங்களை யும் தெரிந்துகொண்டால், உலகத்தில் தோற்றமாகிற ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் காரணம் இன்னதென்று சொல்லலாம். எவ்வாறெனின், கல் மணல் உருண்டுபோகாமல் இருக்க ஜலம் உருண்டுபோகவேண்டிய தென்னவென்று கேட்கின், ஆத்திகர் மணலை உருண்டுபோகாதபடியும் நீரை உருண்டுபோகும்படியும் கடவுள் விதித்தானென மொழிகின்றனர். தந்தவத்தை யேற்றபடி ஆராய்ந்த நிறைமொழிமாந்தரோ இன்னன்ன காரணத்தினாலே உருண்டுசெல்லுகிறதென்று பதருவோயன்றி ஆத்திகர்களைப்போல சொல்லார்கள். ஆகையால், அநதந்தக்காரியத்தின் சத்துவின்போக்கு எப்படியோ அப்படியே

அது அது செல்லும்; அவற்றைத் தெரிந்துகொள்வதற்குமுன் நே தத்தவப்பிரமாணங்களைத் தெரிந்துகொள்வது ஆவசியமாகும்.

உலகத்தில் நம்முடைய கண்ணுக்குத் தோற்றுகிற வளைத்தம் 4 பிரதானபிரமாணங்களினாலே விளங்கும். எவையெனில், அணு, கவர்ச்சி, தள்ளுதல், தன்நிலைமை காத்தல் ஆகிய நான்கே. இவைகளைத் தத்துவப்பிரமாணங்களென்பார்கள். இந்நான்கும் பூலோகத்தில் தோற்றுகிற எவ்வித அரிதான பொருள்களையும் அறிந்து வகுக்கிறதற்கு அது கூலப்படுகின்றன. இவற்றுள்—

1. அணு (Atom) சடப்பொருளாயிருக்கிற யாவும் மிகுந்த துட்பமும், அழியாமையுமுள்ள மாறாப் பங்குகளாக வகுக்கப்படும். அப்படிப்பட்ட பங்குகளுக்கு அணுக்களென்று சொல்லப்படும். உதாரணம்—ஒரு தங்கத்தண்டையெடுத்து, அதை ராவினாலும், அறுத்தாலும், களையச்செய்தாலும், அசைத்தல் பங்காக்கிக்கொண்டாலும், அதன்ரூபம் மாறினாலும், அதிலுள்ள ஜடமாகிய பதங்கம் மாறாமல், பின்னும் அது தங்கமாகவே இருக்கும். பிரிக்கப்பட்ட அந்த அணுக்களைச் சேர்த்தால், அது முன்போல ஒருதன்மை தங்கமாகவே யிருக்கும். இப்படிச் சடப்பொருளை அநேக துட்பமான பிரிவுகளாய்ப் பிரிக்க அந்த துட்பமான பிரிவுகள் இனிப் பிரிக்கக் கூடாதபடிக்கு நிற்கின்ற அந்த மாகிய பகுதியே அணு என்று சொல்லப்படும்.

2. கவர்ச்சி (Attraction) மேற்சொல்லிய அணுக்கள் தனியேயிருந்தாலும், சேர்க்கையாயிருந்தாலும், மற்றெல்லாத் தனி அணுக்களோடும் சேர்க்கையோடும் சேர்ந்துகொள்ளும் தன்மையுள்ளதாம். உ-ம்.—கட்டியாயிருக்கிற எந்தப் பொருளினுடைய அணுக்களும் ஒன்றோடொன்று பற்றுதலாயிருக்கிறதும், பூமியில் இருக்கிற ஒரு கற்பாளம் பூமியோடு ஒட்டுகிற சேர்க்கையால் கனத்திருக்கிறதும், சமுத்திரத்திலுள்ள ஏற்ற மாகிய அலை சந்திரனை நோக்கி எழும்புகிறதும், ஆகிய இவ்வகையுள்ளதெல்லாம் பாசமென்றும், கவர்ச்சியென்றும் சொல்லப்படும். பொருள்களுடைய அணுக்கள் ஒன்றோடொன்று சேர்த்திருக்கிற பாசத்தைப் பற்றுக்கவர்ச்சி என்றும், பூமியின்மேல் பாரமாக ஒட்டிய பொருளினுடைய பாசத்தையும், கடலினுடைய அலை சந்திரனை நோக்கி எழும்புகிற பாசத்தையும் திண்மைக்கவர்ச்சி என்றும் இழுப்புக்கவர்ச்சி என்றும் சொல்லலாகும்.

3. தள்ளுதல் (Repulsion) சேர்க்கையாயிருக்கிற அணுக்களுக்குள்ளே ஊஷணத்தை ஊட்டினால், முன்னுள்ள பற்றுக் கவர்ச்சி தள்ளுதலாக, அந்த அணுக்கள் ஒன்றுக்கொன்று விலகவும், அல்லது ஒன்று மற்றொன்றைத் தள்ளுவந் தக்க தன்மையுள்ளதாம். உ-ம்.—நீர்க்கட்டிக்கு ஊஷணத்தை யேற்றினால், அது தண்ணீராயினிப்போம், தண்ணீருக்கு உஷணத்தை யேற்றினால், அதன் அணுக்கள் ஆவியாகப் பிரிந்துபோய் விடும். வெடிமருந்துக்கு தீயைக் காண்பித்தவுடனே அது ஆவியாக விரிந்து சப்தமாய் வெடிக்கிறது. இவ்வுதாரணங்கள் அணுக்களுடைய தள்ளுதலின் பிரமாணத்தைக் காண்பிக்கின்றன.

4. தன்னிலைமைகாத்தல் (Inertia) உலகத்தில் அசையாதிருக்கிற பொருள் என்றைக்கும் அசையாமலும், அசைந்து கொண்டிருக்கிற பொருள் என்றைக்கும் அசைந்துகொண்டிருக்குந்தன்மையுள்ளதாம். உ-ம்.—சூரியன் தன் சக்கரத்தை சுற்றாமல் சும்மாயிருக்கிறபோது அது அசைவின்றி சும்மாயிருக்கும். அதற்குப் பலவந்தமாய் விசைகொடுக்கும்போது விரைவாய்ச் சுற்றும். அது விரைவாய்ச் சுற்றுகிறதற்குத் தக்கதாய் அதை நிறுத்துகிறது வருத்தம். அப்படியே உலகத்திலுள்ள எல்லாப் பொருள்களுக்கும் ஒருவகையான இணங்காமையுண்டு. சும்மாயிருக்கிற பொருள்கள் சும்மாயும், அசைந்துகொண்டிருக்கிறவைகள் அசைந்துகொண்டு மிருக்கும். அசையாதவைகளை அசைவிக்கவும், அசைகிறவைகளை அசையாதிருக்கச் செய்யவும் யேதாவது சத்துவேண்டும். சூரியனுடைய சக்கரம் சும்மாயிருக்கையில் அது சுற்றும்படியாய் சூரியன்கையால் விசை கொடுக்கிறதைக் காண்கிறோம். ஆனாலும் கொஞ்ச நேரத்திற்குள்ளாக அது மற்ற எதுவினாலே தடுக்கப்படாமலிருக்க, வரவரத் தானாய் நின்றுகொள்ளுகிறதைக் காண்கிறோமேயென்று ஆட்சேபித்தால், அது தடையில்லாமல் தானாய் நின்றுகொள்ளுகிறதென்று சொல்வது தப்பிதம். அதற்கு இரண்டுவகையான தடைகளுண்டு. க. ஆகாயத்திலுண்டாகிய தடையும், உ. சக்கரம் ஆடுகிற அச்சுத்தேய்வினாலுண்டாகிய தடையுமுண்டென்று அறிக.

M. M.

கண்ணிகள்.

சீரான கண்ணியை செப்புதற்கியாவாயான் பேரானகாப்பாகப் பெற்றுணாப்பென்பேசேடா.

நயமானவாத்தகர்கள் நலிலுமந்தவஸ்துவையே சுயஞானியாலொருவன் சொல்லுமிதைக்கேளேடா. (2)

உனக்குள்ளே நானிருப்ப தன்மையெனினிந்தபெரு மனசு கவலைபுதுக்கென வழக்காடிவருவேண்டா. (3)

எனக்குள்ளே நீயிருக்கி னெம்பிரானென்பதுமார் பினத்தலிதுவெனவே பின்னும் வழக்காடுவண்டா. (4)

உன்னாலேயான் பிழைத்தா லுனக்கேகவலையென்றி என்னாலேயே துமுண்டோ வென்று வந்தநிற்பனடா. (5)

என்னாலேயே தமின்றே லெனக்குசகவலையுண்டோ உன்னாலேவந்ததென்றே யுனாக்குமிதவுண்மையடா. (6)

செயலெல்லாமுன்னதெனின் செயல்தானெனக்குமுண்டோ செயல்தானிருப்பதினாற் செயலிதுவுமாருக்கடா. (7)

நானியற்றுஞ்செயலெல்லாம் நாதனியுன்னதென்றால் ஏனிற்துன்பமெனக் கேதுக்கிருப்பதடா. (8)

எல்லாமுன்னசெயலென்னி னென்னசெயலுமுன்னசெயலே அல்லாம லென்னசெயலு மார்செயலோசொல்லேடா. (9)

அணுவின்செயலன்றி யசையாதெனவுனாத்தால் அணுவமிடந்தரா தனிவழக்காய் வருவேண்டா. (10)

வழக்காடவேண்டாமுன் வாத்தனைகளத்தனையும் கீழ்க்காதெயன்றே முடித்துக்கிட்டே நெருங்குவண்டா. (11)

வாதமிடுகின்றவிற்த வாழக்கெல்லாமுன்னசெயலே நாதனியில்லையென்றால் நான்விடுக்கமாட்டேண்டா. (12)

ஆண்டவனென்றோரேனு மதட்டியுனாக்கின்றதோ தாண்டவமிட்டோடிவந்தா தடுத்தவழக்காடுவண்டா. (13)

கடவுளெனல்கண்டசொல்லோ காதிறுக்கேட்டசொல்லோ திடமாயுனாத்திடென திட்டிவழக்காடுவண்டா. (14)

காணுமற் கேட்டசொல்லைக் காரணமாய்க்கொண்டேதான் வீணானவாதமிடல் விதியோவென்றுணாப்பனடா. (15)

வாய்நூனம்பேசுவதால் வருமோசுகப்பேறு நாய்போற்குலைப்பதென்ன ஞானமென்று சொல்வேண்டா. (16)

வெறும்பேச்சைக்கற்றுசிலர் வேதாந்தமென்று சொல்லி குறும்பாகப்பேசுவதாற் குணமுண்டோவென்பேண்டா. (17)

வாய்வாதக்கள்ளரவர் வாதனைகளத்தனையும் பேய்ச்ஞாலென்றேயெதிர்த்தப் பேசியே நிற்பேண்டா. (18)

மெச்சியேயவார்பேச்சின் மேட்டிமையைக்கண்டவர்க்கு எச்சிற்கலையிடுவா ரெவரென்றேநகைப்பனடா. (19)

கய்தவங்க்கொண்டேயவற் கடைத்தேறலாமெனவே செய்தவங்களில்லாச்செயலைநானறிவேண்டா. (20)

சர்வமுமவன்படைப்பாய்ச் சுகத்தோர்க்கு கூறுகின்றார் சர்வமுமவனதென்றால் சம்மதிக்கமாட்டேண்டா. (21)

சர்வமுமவனதென்று சாற்றுவரேலையையோ கர்மமெனக்குமுண்டோ காட்டுமென்றுநிற்பனடா. (22)

அவன்படைப்பேயனைத்து மென்றாலோவப்போது இவனுமவன்படைப்பா யியம்புவேன்பாரேடா. (23)

நானுமவன்படைப்பாய் நாட்டிமந்தநியாயத்தால், நானுமவன்சொற்செயற்கு நடுங்கிநிற்கவேண்டாமடா. (24)

வேண்டாசவன்பேச்சை வெட்டியேபேசிநிற்கும் ஆண்டான்நிலையையா ளடைந்ததுவுமென்னேடா. (25)

நானவன்படைப்பாயின் நானவனடிமையன்றோ நானடிமையல்லவென்றே நாட்டியேநிற்பனேடா. (26)

என்னையவன்படைக்க ஏவினதானாயையோ என்னையவன்படைப்பென்னி னெவ்விதமாய்நம்புவண்டா. (27)

நம்பும்படிசெய்தலன்றோ நல்லோர்க்குமுகன்றி வம்பிடுவதாரெனவே வழக்காடிநிற்பனடா. (28)

என்னையவென்படைத்தா னெங்கேயிருந்தெனிலோ பின்னையவார்விடைகள் பிதற்றலெயென்பேண்டா. (29)

என்னேப்படைத்தவ னென்றந்தையல்லாமல் என்னேப்படைக்கவவ னெவனென்றேகேட்பனடா. (30)

கிருஷ்ணகிரி உண்மைவிரும்பி.

(இன்னும் வரும்.)

சங்கம்.

உலகத்தில் சகல விவகாரங்களும் சேர்க்கையாலேயே பிரகாசமடைகின்றனவென்பது நிர்விவாதமான விஷயம். சேர்க்கையென்பது உலகத்தில்லாவிடின் உலக விவகாரம் அதற்குமுன்னரே இல்லையாய்விடும். நாம் நமது எண்ணத்தைப் பிறர்க்குத் தெரிவிக்கவல்ல சக்தியைப்பெற்றதும், பிறர் எண்ணங்களை நாம் உணரும்படியான கியூனத்தையுற்றதும், சேர்க்கையின் வல்லபத்தாலல்லாமல் வேறுவல்லபத்தாலன்று. நாம் ஒரு கருமத்தை முற்றுவிக்கும்படி மனாபிலாஷங்கொள்ளின், அக்கொள்கை நடுதுவதற்கு நமது கை கால்முதலிய உறுப்புகளும், கண் மூக்குமூசலிய விர்த்தியங்களும், இவற்றிற்குத் தத்துவத்தையுண்டாக்கவல்ல உணவாதிகளும், இவற்றை மனம் செலுத்தும்வழியிற் செலுத்தப்பழக்கமும் ஆகிய சகல சேர்க்கை விசேஷத்துவங்களும் இன்றியமையாத வே

(1)

ண்டறபாலனவாயிருக்கின்றன. ஒருவன் உலகத்தில் சீவிக்க வேண்டில் அவன் மனத்தோடு கருவிகரணத்தி உறுப்புகள் உடனெடுத்து இயங்கவேண்டியது ஆவசியகமாக விருக்கின்றது. ஒருவன் இச்சித்த தன்ஜீவராக்கணார்த்தம் (தேகவருத்தத்தைப் பாராட்டாதபடி) அவனது கண்ணினுடைய உதவியால் கால் செல்லவேண்டிய விடத்திற்குச் சென்று, கை செய்யவேண்டிய கருமங்களைச் செய்து, வாய்பேசவேண்டிய விஷயங்களைப் பேசிப் பெறவேண்டிய ஊதியத்தைப்பெற்று, பண்டமாற்றஞ் செய்து, குகாக்கிட்டு, ஜீவராக்கணையடைந்தால் சுகமுதலாக அவன் தேகமுழுதுமேயன்றி? அதுபோல, மானுஷிக மென்னும் தேகத்திற்கு உறுப்புகள்போலுமுள்ள நாம் ஒவ்வொருவரும் உடனெடுத்து மனமொழிமெய்களினங்கச் செய்யவேண்டிய சுகஹேதுவாகிய கருமங்களைச் செய்தாலன்றி மானுஷிகப் பொதுநலம் மலிவடையும்? மானுஷிகப் பொதுநலம் மலிவெய்தினால்லாமல், நாம் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனி சுகமுதலாகக் கூடாதே; எங்ஙனமெனின் வயிற்றோடு வைராக்கியங்கொண்டு, கைகால்முதலிய உறுப்புகள் தத்தம்மாலாகிய தொழில்களைச்செய்து குகாக்கிட்டு இரகாதிக்காலின், கைகால்கள் வலிவிழந்து, தேகமுந் தொழிலிழந்து, சித்தமுந் செயலிழந்து முற்றும் நாசமாயிற்றுவிடுவது பிரத்தியக்ஷமன்றி? தேகத்தினது உறுப்புகளாகிய கருவிகரணங்கள் ஒத்து இயங்காவிடின், தேகமுற்றும் நாசமடைவதுபோல், மானுஷிக உறுப்புகளாகிய நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒத்து ஒருங்கமைந்து இயங்காவிடின், மானுஷிகமே முழுதும் நாசமடையுமென்பதற்கு வேறு தாட்டார்த்தமும் வேண்டற்பாலதோ? ஆதலால் காமதாம் சுகமடையவேண்டுமென்னும் சித்தத்தையுடைய ஒவ்வொருவரும் மானுஷிகத்தையும் மானுஷிக சுகத்தையும் மலிவிக்க ஒருங்கு சேரவேண்டியது ஆவசியகத்தில் அதியாவசியமும், பிரதமத்திற் பிரதமமும், பிரதானத்தில் அதிபிரதானமுமான காரியம். சம்பந்த நியாய அளவில் இன்று பேசுங்கால், ஒருவரால் தனியே ஆகத்தக்க காரியம் ஒன்றுமேயில்லை, பலர் சேர்ந்த போது ஆகாதகாரியமும் ஒன்றுமேயில்லை! ஆதலால் சுகவிர்த்தியை விரும்பும் அதிவிவேகமும் பெருந்தகையுமுடைய நண்பர் சகலருஞ் சேர்ந்து ஓர் சங்கமாவது அதியாவசியகம். “எத்தால் வாழலாம் ஒத்தால் வாழலாம்” நம்மவருள் ஒன்றுமை இல்லாமலே அநேகர் கியானசிரஞ்சீவிகளாகவே இருக்கின்றார்கள். ஐரோப்பியர்முதலிய தேசத்தார்கள் ஒன்றுமையினாலேயே நாளுக்குநாள் வளர்பிறைபோல கியானவிர்த்தியடைகின்றார்கள். இதுவே நம்மனைவருக்கும் அனுபவதாட்டார்த்தமாகும்.

நாமதாரணம்.

உலகத்திலுள்ள மானிடர்களின் சுவரூபத்தில்லாதவர்களால் பெறப்பட்ட மதங்களை யனுசரிக்கின்றவர்களில் நாமதாரிகளென்னும் பெயருடையோர் பூமியிலே விளையுமோர் வகைப் பசையுள்ள * வெண் மண் விளைவுற்றிருக்குமிடஞ் சென்று, இந்நிரதிகையையினும் குபேரதிகையையினும் நோக்கி இன்று நாராயண நமவென்னும் மந்திரத்தை நாவிலால் நூற்றெட்டுதரஞ் சொல்லி சலத்தை அம்மண்ணின்மேல் புரோகூசித்து அம்மண்ணை மண்வெட்டியினாலாயினும் கைக்கோலினாலாயினும் கெல்லி வேண்டியமட்டுங் கூடைகளில் நிறைத்துத் தங்கள் கிரகங்களுக்குக் கொண்டுபோய் இடித்துத் அரித்த அம்மண்ணினுள்ளே பச்சரிசிக் கஞ்சியையாயினும் பசைகளோடு கலந்த நீரையாயினும்விட்டுப்பிசைந்துருட்டி ஒவ்வொருவரஞ்ஞல்ப் பிரமாணமாகவும் நார்த்துரமாகவுஞ்செய்து குரியகிரணத்திலே காயவைத்து அம்மண்ணுங்கட்டிக்கு நாமக்கட்டியென்றுபெயரைக் கற்பித்து, அம்மண்ணுங்கட்டியையும் அம்மண்ணுங்கட்டியங்குலப்பிரமாணமோர் தென்னீர்க்கையும் பட்டினாற் செய்யப்பட்ட பைகளிலேனும் ஓலைகளினும் செய்யப்பட்ட சிறுபெட்டிகளிலேனும் பத்திரப்படுத்தி காலைமாலைகடோறும் கைகால்முதலிய அவையவங்களைச் சுத்திசெய்து, சீழ்ச்சுமுகமாயினும் வடக்குமுகமாயினும், இருள் இடி முதலிய உற்பாத நேரங்களினும் பிறவார்க்குச் சென்றபொழுது திக்குத் தெரியாத காலங்களினுமெம்முகமாயினுமிருந்து சலபாத்திரத்திலுள்ள சலத்தை உத்தரணியென்னுஞ் சிறு கரண்டியினு லுமுந்தப் பிரமாணநீரை வலவுள்ளங்கையில் விட்டுக் கேசவ, நாராயண, மாதவ, கோவிந்த என்னு மந்திரங்களைச் சொல்லி மூன்றுதரமாசமித்த விஷ்ணு, மதுசூதன, திரிவிக்கிரம, வாமன, ஸ்ரீதர, ஹிருஷீகேச, பத்மநாப, தாமோதர, சங்கர்ஷண, வாசுதேவ, பிரத்தியும்ன, அனிருத்த, புருஷோத்தம, அதோக்ஷஜ, நாரசிம்ம, அச்சுத, ஜநார்த்தன, உபேந்திர, ஹரேஸ்ரீகிருஷ்ணபநம, என்னும்விஷ்ணுவனுடைய பெயர்களை வாக்கினாற் சொல்லி, மூக்கு முதலிய அவயவங்களைக் கைப் பெருவிரலினுற் றெட்டுக் கும்பிட்டு

* வெண் மண் பூமியின் வேற்றுமைகளினால் ஆன அல்லது குளமுதலியவைகளில் விளையும்.

நாமக்கட்டி யென்னும் மண்ணுங்கட்டியை உரைத்துக் குழத்துத் தென்னீர்க்கினால் கோணல் முதலிய குற்றங்களில்லாத நெற்றியிற் புருவரோமத்தடிகளினின்றும் மேல்ரோமவளையும் அரையங்குல அடலமுடைய பாதம்போல உறுக்க நுனிபெறுக்க இரண்டுநீரிழுத்து, அதன்கீழே * திருச்சுரணமென்னுஞ் சிவப்புத் துளைச் சலத்திலே குழைத்து மூக்கு நுனிமுதலாகச் சிரரோமம்வளையு மொரு கோடிமுத்துவிடுகின்றார்கள். இவ்வாறியுக்கிறவர்களின் சிலர் சூலம்போல நாமந்திரப்பவராம்; சிலர் மர்மஸ்தலம்போன்ற நாமம் பூசுபவராம்; சிலர் ஒற்றைநாமமிடுபவராம்; சிலர் கோபிகை நாமம் போடுபவராம்; சிலர் தென்கலையாம்; சிலர் வடகலையாம். இப்படிப்பட்ட பேதங்களை யுடையவர்களாகி, ஒரே கடவுளைச்சுறித்து வேறுவகைப்பட்டாத மண்ணையுஞ் சூரணத்தையுந் தரிப்பவர்கள் வெவ்வேறுவிதமாய் நாமந்தரிப்பதையுந் நோக்கின், விஷ்ணுவென்னும் பிரான் பதிவிரதா ஸ்திரீகளைக் கற்பித்தலிலே மிகமுயற்சியுடையவனென்பதனைப் புராணங்கள் தெள்ளிதல் விளக்குதலினாலே விஷ்ணுவின்விடத்துப் பிரீதியுள்ளார் மர்மஸ்தலநாமத்தையும் விஷ்ணு மோகினியுருவெடுத்த சிவனோடு வாழ்ந்திருத்தலினாலே சிவவிஷ்ணுக்களிடத்துப் பிரீதியுள்ளார் சூல நாமத்தையும் விஷ்ணுவை ஸ்ரீயாகவுடைய சிவனிடத்துப் பிரீதியுள்ளார் ஒற்றை நாமத்தையும் விஷ்ணுவின் பெண்களாகிய கோபிகாஸ்திரீகளிடத்துப் பிரீதியுள்ளார் அவர்களதுபோன்ற கோபிகா நாமத்தையுந் தரிக்கின்றார்களென்றே கூறவேண்டும். இங்ஙனமுள்ளதை யுள்ளபடி செளரிவாய்க்காட்டியுந்தெனியார்க்குச் சிதம்பரத்திலே சிவன் நடனஞ்செய்யும்பொழுது விஷ்ணுபார்த்தச் சிரித்ததினிமித்தந்தவெஷங்கொண்டசிவன் விஷ்ணுவின் து நெற்றியிலுதைக்க, அவ்வுதையினால் விமயங்கியிப்பொழுதுங்கிடக்கின்றனென்றும், அவ்விஷ்ணுவின் து நெற்றியிற் பட்டசிவனது பாதங்களை யெவண்மண்ணினாலிடப்பட்ட அடையாளங்களாகவும், உப்பாதங்களின் மிதிப்பினால் நெற்றியில் பீறுண்டரத்தம் சிவப்புச்சுரணத்தினு லிடப்பட்ட அடையாளமாகவும், மிதியுண்ட அடையாளங்களை மறைத்து விஷ்ணுவுக்கு நாமஞ் சாற்றுதலுமன்றித் தாங்களுந் தரிக்கின்றார்களென்றும், முன்னோர் காலத்த ராமனுனவன் சீதையைச் சிரமேலுனக்கிக் காட்டுவழிச் சென்றபொழுது, அவளது மர்மஸ்தானத்தினிமித்தம் நெற்றிவழியாக வழிந்த இரத்தவடையாளத்தையே நாமமாகத்தரிக்கின்றார்களென்று சகலருக்கும் விளங்கும்படி சைவர்கள் காட்டவும், சிங்கப்பூர் பினாங்கு முதலான லுர்களில் தங்களிப்பிராய வடையாளங்களைத்தரித்தடிமைகளை விற்றுச் சீவனஞ் செய்யும் வியாபாரிகளைப்போல் விஷ்ணு வென்னும் பெயருடையோன் தனதப்பிராய நாமங்களைப் பேதைச் சனங்களுக்குக் கிட்டு அடிமைகளாக்கி வியாபாரஞ் செய்திருக்கவேண்டுமென்றும், அக்காலத்தில் விஷ்ணு புத்தியுள்ளவனுதினால் பேதமைச் சனங்களுக்குத் தன்னையே கூடவுளென்று போதித்து நாமம் என்னும் விபரீதவடையாளங்களைத் தரிக்கும்படி செய்தானென்றும் பிரமக்கியானிகள் பலசமையத்தவர்க்கு விளங்கும்படி சாத்தவும், இன்னோரன்னவாபாசங்களைப் பலசமயத்தவர் கூட்டிச்சுமிக்கவும், இக்கும்பல்களுக்குள் அணையாத சுவக்கியானிகளின் ஞானாக்கினி சுவாலித்தெரித்து உள்ளதையுள்ளபடி காட்டவுமாயிற்று. அங்ஙனம் உள்ளதையுள்ளபடி விளங்கக் காட்டும் சுவக்கியானிகள் கூற்றை யங்கீகரியாத அசங்கிதமாகிய மண்ணையுந் துளையுந் குழைத்துத் தரித்தலினாலென்ன பலனை அடைவீர்களோ சுவக்கியானிகளாகவேண்டியவர்களே சிந்தியுங்கள்.

இங்ஙனம், சுவரூபஞ்ஞ
பரித்தித்துரை, யாழ்ப்பாணம்.

ஹிந்துஉடுப்பு விரோதக்கூட்டம்.

இம்மகுடஞ்சூட்டி, இல்லிதா பிரஸந்நோதய புத்திரிகையில் எழுதியிருப்பதாவது.—“இவ்வகைக் கூட்டங் கூடுவது ஐரோப்பியர்களுக்கு வழக்கம். இம்மாதிரி ஹிந்துக்கள் கூடியதில்லை. இம்முதற்கூட்டமானது செவ்வையாய் நிறைவேறியதாகவே அறிந்து சந்தோஷிக்கிறோம். சென்ற 9௨ இக்கூட்டம் சேதகோசுலதாஸ் என்பவர் பங்களாவிலே கூடியதாம். ஷே தேதி புதன்கிழமை ஹோலிபண்டிகை முக்கியதினமாகையால், அன்று வழக்கம்போல ஒருவர்மேல் ஒருவர் சிவப்புச் சாயநீரை ஊற்றிக்கொள்வதும் ஒருவர்க்கொருவர் தெருக்களில் அசங்கியமான வார்த்தையாடிக்கொள்வதும் அநாகரிகமென்று தோர்ந்த பணமும் கல்வியும் மிகுந்த சிலசிறுவர் பழையதூர்வழக்கத்தைப் பகைத்து விதம்விதமான விரோத உடுப்புகள் தரித்துக்கொண்டு வேடிக்கை காட்டினார்கள். இவ்வாறே

* மஞ்சளைத் தொலிபோக்கி எலுமிச்சம்பழ ரசத்தால் பூரவைத்து உப்பச்செய்து குரியகிரணத்திலே யுலரவைத்து அம்மஞ்சளோடு பொரிகாரமும் பச்சரிசியுஞ் சேர்த்து இடித்துத் துளாக்குவதே திருச்சுரணமெனப்படும்.

கல்விமான்கள் அநாகரிக்கமா என பழைய வழக்கங்களைப்பெயலாம் வேறுத்து வா வேண்டும்.” [இசை, ‘தொன்மைமறவேல்’ என ஒளவையார் கூறிய வாக்கியத்திலே, தொன்மை என்பது பழையமெனப் பொதுப்படவிருந்தபோதிலும், ‘பழமை’ என்னும் அதிகாரத்தில் நடைப்பற்றியும், ‘பற்றற்ற கண்ணும் பழமை பாராட்டிதல், சுற்றத்தார்கண்ணேயுள்’, என்று சுற்றத்தாரைப் பற்றியும் நாயனார் கூறியபடித் தொன்மையென்பதற்குப் பொருள் செய்பவேண்டியதைவிட்டு, முன்னோர்கள் செய்துவந்த பழமையான காரியங்களிலெதையுங் கைசோரவிடாது அநுசரித்து வரவேண்டுமென்று வீண் வார்த்தைகள் பேசும் வீணரவீணர்கள் கவனிச்சேவேண்டும்.]

வர்த்தமானசங்கிரகம்.

இரண்டு மாசத்திற்கு முன்னமே நாய்க் கடியுண்ட ஒரு சிறுவன் குணமடைந்தவனைப்போலிருந்து, சமூகியில் சென்ற சனிவாரம் போசனம் ஏற்றுக்கொள்ளாமல், மறுநாள் காலமே கொஞ்சம் சுரங்கண்டது. அவனைப் பெற்றார் பேதிக்குக் கொடுத்தார்கள். ஆயினும், அச்சிறுவன் தொண்டை ரணமாயிருக்கிறதென்றும், தண்ணீர் குடித்தால் அடைத்துக்கொள்ளுகிறதென்போலிருக்கிறதென்றும் முறையிட்டான். அகன்மேல் அவனை டாக்டரிடத்திற்கு கொண்டிப்போனார்கள். அவர் பரிசோதித்துப் பார்த்துத் தொண்டையில் ஒன்றுமில்லையென்று தெரிந்துகொண்டு கொஞ்சம் தண்ணீர் குடிக்கச்சொன்னார். அவன் குடிக்கமாட்டேனென்றான். உடனே அவனிடத்து நாய்க்கடிக் குறிகள் காணப்பட்டன. அன்று ராத்திரி அக்குறிகள் அதிகப்பட்டு, திங்கட்கிழமை காலமே யிறந்துபோனான்.—நாய்க் கடித்தால் அசட்டைசெய்யாமல் உடனே விஷம்போகும்படியான தகுந்த சிகிச்சை செய்யவேண்டுமென்பதை ஞாபகமூட்ட முக்கியமாயிது தெரிவிக்கப்பட்டது.

பதினேந்துவயதுள்ள ஒரு பெண் தன் கணவனோடும் மாமியாரோடும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கையில், சென்ற திங்கட்கிழமை ராத்திரி வயிறுநோகிறதென்று முறையிட்டாள். மாமியார் சில பரிகாரஞ்செய்து அவளைப் படுக்கவைத்துப்போனாள். மறுநாள் காலமே கிழவி எழுந்து வீடு பெருங்குகையில், ஒரு கிண்ணத்திலே அயினிமருந்து கலக்கிக் குமரியின் படுக்கையில் கீழ் வைத்திருந்ததைக் கண்டு அனுமானித்து, அந்தப் பெண்ணைப் பார்க்கையில் புத்தி மாறாட்டமாயிருக்கக் கண்டு உடனே வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டிப்போகையில் வழியி லிறந்துபோனாள்.—இக்காலத்தில் கல்விப்பயிற்சி முதலிய நாகரீகத்தால் நாத்தி ஓரகத்தி மாமி மார்களுடைய உபத்திரவமும் பேயாட்டமும் வெகு வாய் ஒழிந்திருந்தபோதிலும், சில விடங்களிலே இன்னும் நடமாட்டமுறுதலால், கெடுதிக் கிடமுண்டாயிருக்கிறது; அதுவும் ஒழியவேண்டும்.

எசுராதர் மரித்த புதுவெள்ளிக்கிழமை பண்டிகை நாள்களாகிய வருகிற ஏப்ரல் மீ 4 உ திங்கட்கிழமை முதல் 12உ செவ்வாய்க்கிழமைவரையில் (அவ்விரண்டின்காளுமுளபட) ஒரோகட்டணத்திற்கு பஸ்கிளாஸ் செகன்கிளாஸ் ரிட்டரன் டிச்செட்டுகள் கொடுக்கப்படுமாம் 20 உக்குள்ளாக எந்ததினத்திலாவது திரும்பிவரக்கூடும்; அதற்குமேற்பட்டு அந்தட்டிக்கெட்டுகள் செல்லாது. எந்தஸ்டேஷனிலிருந்து எந்தஸ்டேஷனுக்குப் போகிறதாகடிக்கெட்டில் கண்டிருக்கிறதோ அந்தப்படியேதான் போகவேண்டும். ஒவ்வொரு மார்க்கத்திற்கும் அந்த டிக்கெட்டை ஒரோதடவைதான் உபயோகிக்கவேண்டியது; வேறொருவருக்கு கொடுக்கக்கூடாது.

ஜபான் தேசத்திலே யோகோஹாமாவில் சென்ற ஜனவரிமாசத்திலே பூகம்பமுண்டாயதாம், 1880ஆம் திஸ்நேரிட்டதைவிட இது மிகவும்கொடியதாயிருந்தது. பின்னுஞ் சற்றுநேரமில்லாமற்போனது அதிர்ஷ்டவசமே, இன்னும் ஜந்து செகண்டுமாத் திரமிருந்திருக்குமாகில், தோகியோ-யோகோஹாமா இந்த இரண்டு பட்டணமும் தளமாட்டமாய்விடுமென்று அவ்விடத்தியநட்

சத்திர கணிதசாலை புரொபெஸ்ஸர் மில்னெஸ் என்பவர் சொல்லுகிறார். [இதுவுங் கடவுளுடைய சித்தந்தான்! யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.]

லோயர்பர்மாவிலே 4,600,000 ஏக்கராசாகுபடி நிலங்களில், 3,700,000 ஏக்கரநெல்சாகுபடியாம். 1886ம் வருஷத்திலே பர்மாவிலிருந்து இந்தத்தானியம் ஏற்றுமதியானது 10,27,000ட்டன்.—பர்மாவிற்குஜவுளியையும் இரும்புசாமானகளையும் வரவழைக்கிறவர்கள் அனேகவருஷமாப்த் தாங்க ளறியாத அவ்வளவு சீராய் வியாபாரம் சிலமாசங்களாய் நடந்துவருகிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். சகல சரக்குகளும் பரபரப்பாய் விற்பனை யாவதால் கையிருப்புச் சரக்கு செலவாய் விடுவதுபற்றி, கொள்வன செய்வதற்காக வியாபாரிகளுக்கு அதிகபணம் வேண்டியிருக்கிறது.

ஒரு ஆங்கிலேய ரசாயன சாஸ்திரியானவர் கடற் பூண்டிலிருந்து விளாம்பிசினைப்பார்க்கினும் அதிக பந்தனையாயும் பலவிதமான விடுதி வஸ்துக்களைக் கெட்டிப்படுத்துவதற்கு மிகவும் அனுகூலமானதாய் மிருக்கிற ஓர் பசைசத்து கண்டுபிடித்திருக்கிறார். அது சிரப் செய்வதற்கும் சில சமயல் வேலைசாளுக்கும் வெகு உபயோகமானதாயிருக்குமாம். ரசமெடுத்துக்கொண்டு சுழித்துவிடப்பட்ட திப்பிக் கோதினால எழுதுவதற்கு மிகவும் நாணயமான கடுதாசி நயமாய்ச் செய்யக்கூடும். (விவேகத்தை வீணான மனோராச்சியத்தில் செலுத்தாமல், லவுகிகவிஷயத்தில் செலுத்தினால் சுகம்பெறலாம்.)

ரிஜிஸ்தர் செய்யப்படாத கடிதங்களையும், போஸ்டிகார்டுகளையும், சிப்பங்களையும், காலாதீதமாய்க் கொண்டுவந்து ரெயில்வேஸ்டேஷன் தபாலில்போட்டால், அதற்காக வாங்கிவந்த இரண்டணகட்டணம் ஒரு அணுவாகக்குறைக்கப்பட்டது.

குண்டகல்லிலிருந்து நந்தியாலுக்குப் போடப்பட்ட பல்லாரி கிருஷ்ண ரெயில்வேமார்க்கமானது இப்போது வேலை முடிந்து வியாபாரத்திற்குச் சித்தமாயிருக்கிறது. வருகிற ஏப்ரில் மீ ௧௨ வண்டித்தொடர் விடப்படும்.

சென்னை மரணரிஜிஸ்தர்—நாளது மீ 12உ முதல் 18உ வரையில், ஒரு யூரோப்பியனும், ஆறு ஈஸ்டிண்டியர்சளும், பதினொரு சுதேச கிரிஸ்தவர்களும், 216 இந்துக்களும், 42 மகமதியர்களும், ஆக-276 பேர் இறந்துபோனார்கள். சென்ற பத்துவருஷத்திற்கு அதே வாரத்திலே சராசரியில் மரணம் 326 ஆகிறது. மேற்படி 276 பேரில், சின்னம்மையினால் 3, சுரத்தினால் 79, சீதபேதியினால் 23, அதிகாரத்தினால் 26, வார்திபேதியினால் 3- மற்றவியாதிகளினால் 142.

அறிக்கை.

நமது மெம்பர்சளும் கையொப்பநேசர்களும் தாங்கள்பெறுகிற ஒருபிரதிக் கதிசமாக “தீன்கர்” என்னும் இங்கிலீஷ் பிரதியாவது, “தத்துவவிவேசினி” என்னுந் தமிழ்ப்பிரதியாவது பெறவிரும்பினால், அடியிற்கண்டிருக்கிற குறைந்தவீதத்திற்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மாசமொன்றுக்கு அதிகமாகவாங்குகிற

இங்கிலீஷ் பிரதி - ௧ - இ .. அணு ௪

தமிழ்ப்பிரதி ... - ௧ - இ ... அணு ௨

இங்கிலீஷ் பிரதியாயின் இரண்டும் தமிழ் பிரதியாயின் நான்கும் ஒரேதபாற்செலவில் அனுப்பக்கூடும்.

இவ்விதமாய்ப் பத்திரிகையைப் பரவச்செய்து, இரட்டைப்பேற்றுச்சகோதரர்களாகிய—மடமை, மூடபகத்தி—என்னும் இராக்கதர்களோடு போராடி வெற்றி பெறுவதற்கு நமது மெம்பர்சளும் நண்பர்களும் துணை புரிவார்களென்று நம்புகிறோம்.

குதுமுவிலேசினி

சென்னை லெளகிகசங்கத்தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. VI.—No. 14.]

MADRAS:—SUNDAY APRIL, 3, 287. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

சொல்லுந் சொல்லிப்பிற்தோர் சொலச் சொல்லு
வேல்லுந் சொல்லின்மையறிந்து.—குறள்.

படிப்பும் அனுபவமும்.

கடைதிறப்பு.

இந்தசமயசாராவிளக்கம்.

கடிச்சம்.

வர்த்தமானசங்கிரகம்.

நெய்மீன்.

ராஜா ஸர் டி. மாதவராவ் K. C. S. I. அவர்களால் கன்வொ
கேஷனில் வாசிக்கப்பட்ட உபநியாசத்தின் பாகம்.

படிப்பும் அனுபவமும்.

படிப்புக்கும் அனுபவத்திற்கு மிகுந்த வித்தியாசத்தை நாம் அசுட்டைசெய்யலாகாது. நல்லகிரிச்சங்களிலிருந்து நீந்தும் வகை கற்றறிந்த ஒருவன் சில நிமிஷமாவது நீந்தி மிதக்கவல்லனாகான்; ஆனால், நீந்தக்கற்று அனுபவப்பட்டவன் சுலபமாய்ச் சந்தோஷத்துடனே நெடுநெய் நீந்தவான். எழுத நமக்கு நன்றாய்த் தெரியும். நம்முடைய இரண்டு கைகளும் நம்மதே; ஆயினும், வழக்கத்தினாலே வலதுகைக்கும் இடதுகைக்கு முண்டாயிருக்கிற அதிக வித்தியாசத்தை நாம் கவனிக்கவேண்டும். வலதுகையினால் சுலபமாக யெழுதுகிறோம். இடதுகையினால் எழுதுவதரிது. இதை யோசித்துப்பார்ப்போமாகில், படிப்பினாலுமாதிரி கியான மடைந்திருப்பவனைப்பார்க்கிலும் அனுபவசாலியான தொழிலாளியை உலகத்தார் ஏன் அதிகமாய் மதிக்கிறார்களென்று சுலபமாய்த் தெரிந்தகொள்வோம். ஆகையால் படிப்புகியானத்தோடு அனுபவத்தையும் சேர்க்கவேண்டும்; அப்படிச் செய்யாவிட்டால், அனுபவசாலியானவன் வெறும்படிப்புக் கியானியை முறியடித்த மிஞ்சுவான்; அப்போது அந்தக் கியானி முறையிட்டா லாவதொன்று மில்லை. கல்விச்சாலைகளிலும் காலேஜுகளிலுமிருந்து நூதனமாய் வெளிவந்த வாலிபர்கள் வெறும்படிப்புக் கியானமாத்திரமடைந்தவர்களாயிருக்கிறார்கள். அனுபவசாலிகளுமாகித் தங்கள் மதிப்பை உயர்த்திக்கொள்ள அவர்கள் பாடுபடவேண்டும்.

கடைதிறப்பு.

(ஜோசெப் சைம்ஸ் அவர்களால் எழுதப்பட்டது)

“வானத்துக்குரிய மேனிகளுமுண்டு, பூமிக்குரிய மேனிகளுமுண்டு; வானத்துக்குரிய மேனிகளுடைய மகிமையும் வேறே, பூமிக்குரிய மேனிகளுடைய மகிமையும் வேறே;—சூரியனுடைய மகிமையும் வேறே. சந்திரனுடைய மகிமையும் வேறே, நட்சத்திரங்களுடைய மகிமையும் வேறே; மகிமையிலே நட்சத்திரத்துக்கு நட்சத்திரம் விசேஷித்திருக்கிறது.” 1 வதுகோரிந்தியர், XV, 40, 41.

மேற்கண்ட பத்திரிகையில் எத்தனை வாக்கியங்களுக்கின்றனவோ அத்தனை ஆபாசங்களுக்கின்றன. பிளேதத்தை மண்ணுக்கும்படி அடக்கஞ் செய்யும்போது பிளேதக் குழியண்டை பாதிரியார் நிறைவேற்றுகிற சடங்கில் முக்கிய பாகமாயிருக்கிற அத்தியாயத்தில் மேற்படி வாக்கியங்கள் வருகின்றன: “அது மரித்தவன் நித்திய ஜீவியாய் வாழும்படி சந்தோஷத்துடனே உயிர்த்தெழுந்திருக்கும்படியானகோரிக்கையே.” மரித்தவன் உயிர்த்தெழுந்திருக்குஞ் சித்தார்த்தத்தில் நம்பிக்கைவைப்பதற்கு நிச்சயமாகவே நியாயமொன்றையும் காணோம்; யோசனா புருஷனாகிய கிரிஸ்தவனுடைய நம்பிக்கையை அழிப்பதற்கு ஒன்றையொன்று மிஞ்சினது ஏதாவதுருக்குமாயின் அது உயிர்த்தெழுந்திருக்குஞ் சித்தார்த்தத்தை எவருடைய வார்த்தைகளின்பேரில் ஒப்புக்கொள்ளுகிறானோ அவர்கள் மற்ற விஷயங்களைப்பற்றி ஆபாசமாகக் கூறியிருக்கிறார்களென்று கண்டறிந்துகொள்வதுதான். கடவுளனுக்கிரகம் பெற்றவர்களென்று சொல்லிக்கொண்டபோதிலும் சடமாகிய பிரபஞ்சத்தைப்பற்றி சுத்சமூடாகளாயிருந்தவர்களிடத்து என்ன நம்பிக்கை வைக்கக்கூடும்? எவர்கள் பிரபஞ்சத்தைப்பற்றி ஆபாசங்களைக் கூறி

யிருக்கிறார்களோ, எவர்களுடைய முக்கியமான சித்தார்த்தங்களை அந்த ஆபாசங்களை ஆதாரமாக்கக்கொண்டிருக்கின்றனவோ அப்படிப்பட்டவர்களிடத்து நாம் என்ன நம்பிக்கை வைக்கக்கூடும்?

புதிய ஏற்பாட்டு வேத புஸ்தகத்திலுள்ள சகல தத்துவங்களும் வான சம்பந்தமான பொருள்களுக்கும் பூமிசம்பந்தமான பொருள்களுக்கும் முக்கிய விகற்பத்தைப் போதிக்கின்றன; இந்த விகற்பத்தையே கிரிஸ்த மதம் ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கிறது. பிரபஞ்சத்தின் தன்மையை—அதாவது, அடுத்தாற்போல நம்மைச் சூழ்ந்த மிகுந்த பிரபஞ்சபாகத்தின் தன்மையை—மனிதர்கண்டறிந்திராவிட்டால், காலாந்தவரையில் இந்த ஆதாரத்தின்பேரிலேயே அந்த மதம் நிலைபெற்றிருக்கத்தக்கதே. ஆனால், உண்மை யறிந்துகொள்ளப்பட்டது, பிழையையும் தேவ அருள்வாக்கென்பதையும் அவசியமானற்றவேண்டியவந்தது. நவீனமான சாஸ்திரத்திற்கு வந்தனம். இதனாலே, வானத்திற்கும் பூமிக்கும் பூர்வகாலத்தில் மனிதர்களால் விதியில்லாமல் கற்பிக்கப்பட்ட பேதம் உறலென்றும், பிந்தியசகாப்தங்களில் அது திருத்தப்பட்டதென்றும் நாம் தெரிந்தகொள்ளுகிறோம்; மனிதர்கள் உண்மையை யெற்றுக் கொள்ளுகையில் பூர்வீக பிழைகளைத் தள்ளவேண்டியதுபோலவே, அப்படிப்பட்ட பிழைகளில் முழுக்கியிருக்கிற சகலத்தையும், அவற்றை ஆதாரமாக்கக்கொண்டிருக்கிற சகலத்தையும், மற்ற மூடபத்திகளுக்குள்ளே கிரிஸ்தவ ரிவிலேஷன் என்னும் வெளிப்படுத்தப்பட்ட வாக்கியங்களனைத்தையும் தள்ளவேண்டியவர்கள்தான். உள்ளபடி சங்கதி என்னமாயிருக்கிறதோ பார்ப்போம்.

1. காபர்னிகஸ் என்பவரால் செய்யப்பட்டு, காபர்னிகஸின் ஸ்டம் ஆவ் அஸ்திரானொயி யென்று வழங்குகிற வான சாஸ்திர ஏற்பாட்டை யறிந்திருப்பவ ரொருவர் அந்த ஏற்பாட்டின் மத்திய ஸ்தானத்தை சூரியன் கொண்டிருப்பதாக உறிந்தே யிருக்கவேண்டும்.—அந்த ஏற்பாடு (ஒரு தோராயமாகக்கூறமிடத்து) ஒரு பொதுஸ்தானத்தைக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லும்படியான ஏற்பாடே. வாசிப்பவர் குறுக்களவிலே சுமார் 600,00,00,000 மயல்விநிந்த வட்டமான ஒரு மகாசமுத்திரத்தைப் பாவித்துக்கொள்வதினால் கிட்டத்தட்ட என் கருத்தை யறியலாம். இந்த சமுத்திரத்தின் மத்தியில் சூரியன் தன்னுடைய காத்திரத்தில் பாதியை தண்ணீரில் அமிழ்த்திக்கொண்டு மிதக்கிறான். சுமார் 3,60,00,000 மயல்தூரத்திலே சூரியனைச்சுற்றி மிதந்துகொண்டு, புதன் இருக்கிறான். சுமார் 6,60,00,000 மயலிலே சுக்கிரன் இருக்கிறான். 9,15,00,000 மயல்தூரத்திலே பூமி சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறத; அங்காரகன் கிட்டத்தட்ட 14,00,00,000 மயலிலிருக்கிறது. (சுண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிற) இருதாற்று இருபத்திரண்டு சிறுகிரகங்கள் சராசரியில் சுமார் 25,00,00,000 மயல்தூரத்திலே சூரியனைச் சுற்றிவருகின்றன; பிரகஸ்பதி 47,60,00,000 மயலிலும், சனி 87,80,00,000 மயலிலும், யூரனஸ் 175,35,90,000 மயலிலும், நெப்டியூன் 274,55,00,000 மயலிலும் வருகின்றன. தாமகேதுக்களையும் உபக்கிரகங்களையும் பிரஸ்துதத்தில் நீக்கிவைப்போம். இந்தப் பாவனையான சமுத்திரத்தின் உதவியைக்கொண்டு அண்டகோள அடுக்குகளை ஒருநிவாயில் அமைத்துக்கொண்டதினால், அதை இப்போது தள்ளிவைத்துக் கிரகங்களைப்பற்றி ஆலோசிப்போம்.

நாம் சூரியனைப் பார்க்கும்போது அது ஆகாயவெளியிலிருப்பதாகக் காணுகிறது; அது மற்ற கிரகங்களினொப்பந்தமாகவேயிருக்கிறது—அவற்றை ஆகாயத்தில் தவிர வேறெங்கும் நாம் பார்ப்பதில்லை. புதனும் சுக்கிரனும் சூரியனஸ்தயித்தவுடனேயாவது சூரியோதயமானவுடனேயாவது சூரியனுக்குத் தொலைதூரத்தில் காணப்படுவதில்லை. சூரியனுதித்து மேலே வந்தபின்பும் தென்கீழ்த்திசையானத்தில் சுக்கிரன் பளபளப்பான பிரகாசத்துடனே சொலித்துக்கொண்டிருப்பதை நாம் நன்றாய்க்காணலாம். மற்றக்கிரகங்களும் அங்காரகனும் பிரகஸ்பதியும் சனியும் ‘ஜோடியாக்’ என்று சொல்லப்பட்ட ராசி

வட்டப்பாதை நெடுக ஆகாயத்தில் சிலவருஷகால அளவிலே ஒழுங்காய்ச் சுற்றிவந்து சேருவதைக் காணலாம். பிரகஸ்பதியும் சனியும் தற்காலத்திலே கிட்டத்தட்ட இராமுமுவதும் கண்ணுக்குப் புலப்படத்தக்க கிரகங்கள்.

மேலே குறித்த தோற்றங்களைப் பூர்வீகாள் அறிந்திருந்தார்கள், தோற்றங்களை உண்மையானவையாகவே எண்ணியிருந்தார்கள்; பூமி ஆகாயவெளியிலிருப்பதாக அவர்கள் அறிந்ததில்லை, ஒரு நட்சத்திரத்தைப்போல அதற்கு ஒளியிருக்கிறதென்று தெரிந்துகொண்டாரில்லை. ஆகையால் பூமியானது இருள் சூழ்ந்த கற்பமுறடான இழிந்த உருவென்று முடிவுகட்டியிருந்தார்கள். வானம் அல்லது ஆகாயவிரிவிலுள்ள உருக்களோ அவர்களுக்கு பிரகாசமும் மகிமையும் பொருந்திய வேறான தன்மையுள்ளவையாயிருந்தன. இப்படிப்பட்ட ஆபாசமான எண்ணத்திலிருந்துதான் சகல சித்தாந்தங்களு மேற்பட்டன; வான வுருக்களும் பூமியும் வேற்றுமையுள்ளவையாயின; வானத்திருநீளிகள் (?) பூமிக்கு அளவற்ற பங்கு மேன்மையடைந்திருந்தன; பூமி இருள் சூழ்ந்ததாயும் வானவுருக்கள் ஒளிநிறைந்ததாயும் மேற்பட்டன; பூமியில் வசிப்பவர்கள் மூடர்களானார்கள், ஆகாயத்தில் வசிப்பவர்கள் அளவற்ற ஞானமுடையவர்களாய், நமக்குக் கற்பனை கொடுக்கத்தக்க கிருபாசமுத்திரமானார்கள். பூமியும் அதிலுள்ள சகலவாசிகளும் பரிசுத்தமில்லாத பாபிஷ்ணானார்கள், ஆகாயவாசிகளுக்கு விரோதமாய் நாம் பாவஞ் செய்கிறபடியால், நமக்குப் பரிசுத்தத்தையும் மன்னிப்பையும் ஈந்தருளத்தக்கவர்களானார்கள்!

மடமையும் சூரு அதிகாரமுமாகிய கலக்கமுற்றஇராக்காலத்திலேஇவ்வாறுபூர்வீகாள் கனவுசுண்டார்கள், ஆனால் இவையெல்லாம் உளறலேபென்று உண்மைநமக்குப்போதக்கின்றது. பூமியானது மற்றக்கிரகங்களைப்பார்க்கிலும் இருண்டதல்ல. சூரியனுடைய ஒளிப்பிரதிஜொலியினால் அவையெல்லாம்பிரகாசிக்கின்றன; அப்படியே பூமியும் பிரகாசிக்கிறது. நமது குடியிருப்பு வீடாகிய இவ்வுலகு அவற்றைப்போலவே பிரகாசம் பொருந்தியது. சந்திரன் இரண்டாம்பிறை அல்லது மூன்றாம்பிறையாயிருக்கும்போது, (புது சந்திரன் பழைய சந்திரனைமார்பில் அணைத்துக்கொண்டிருக்கிறதென்று ஐரோப்பிய ஜனங்கள் சொல்லிக்கொண்டபடி) ஒளிவிளிம்போடுங் கூடிய பாத் வட்டத்திற்கு அதிகமாகவே மங்கலான சிவப்பு உருவாயிருப்பதைக் காணுகிறோம். அந்தத் தேய்வீகமான (?) சிவப்பு வொளி பூமியின் ஒளியே; பூமிக்குச் சந்திரன் துணைபுரிவது போலச் சந்திரனுக்கு பூமி துணைபுரிகிறது. எவ்வளவேனும் சந்திரன் தோன்றாத அமாவாசியையாயிருக்கும்போது பூமி பூரணவொளியுள்ளதாயிருக்கிறது; அப்போது, பதினமூன்று பதினான்காம்நாள் வளர்பிறைச் சந்திரனிலிருந்து நமக்கு வருகிற ஒளிக்குச் சமானமான பூமியின் பூரணபிரகாசத்தில் சந்திரன் அமிழ்ந்திடக்கூறும். நாம் சந்திரனிடத்தில் போயிருப்பதாகப் பாவித்துக்கொள்வோம். அப்போது கல காரியங்களுக்குச் சந்திரன் நமக்கு பூமியாயிருக்கிறது; ஆனால் பின்னுஞ் சிறியது, முக்கியமல்லாத சிலவிஷயங்களிலேவித்தியாசமுள்ளது. நாம் சந்திரனிலிருக்கையில் பூமி நமக்குச் சந்திரனாயிருந்துகொண்டு, நமக்கிப்போதண்டாயிருக்கிறபடி வளர்பிறை தேப்பிறை அமாவாசியை பூரண முதலிய சகல திதிகளையும் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும். நாம் இப்போது இடங்களை மாற்றிக்கொண்டோமல்லவா? பூமி ஆகாய வெளியிலிருக்கிறது, சந்திரன் நமது காலடி மிதியிலிருக்கிறது. இப்போது பூமியும் பிரபஞ்சத்திலுள்ள மற்றொன்றைப்போலவே பிரகாசம்பொருந்திய வானத்திருமேனியாயிருக்கிறது.

இந்த ஆராய்ச்சியினாலே, பூமியானது ஆகாயவெளியில் நாம் அறிந்திருக்கிற யாதொரு உருவைப்போலவே யொரு உருவாயிருக்கிறதாகத் தெரியவருகிறது; இவ்வகையான ஆராய்ச்சி பின்னுங் கொஞ்சஞ் செய்வோமாகில், யாவும் ஸ்பஷ்டமாய் விளங்கும். (பிரகஸ்பதிவெகுதூரத்திலிருப்பதால் அதிலிருந்துகொண்டு பூமியைப் பார்க்கத் தவறிப்போவோம்.) நாம் அங்காகனிலிருப்பதாகப் பாவித்துக்கொள்வோம்; அவ்விடத்திருந்து நாம் சூரியனைப் பார்க்கும்போது, அது உருவத்தில் சிறிதாகவும் பிரகாசத்தில் குறைவாகவுந் தோற்றும். பூமியும் இப்போது பிரகாசமுள்ள காலேநட்சத்திரம்போலவும் பின்பு காலேநட்சத்திரம்போலவும் மிக்க பிரகாசம்பொருந்திய கிரகமாகத் தோற்றுகிறது. நாம் டெல்லெஸ்கோப் கண்ணுடிக் கருவியினால் பார்க்கப்போமாகில், சுக்கிரன் அல்லது புதன் மாறிமாறி வளர்பிறைதேய்பிறைரூபமாகத்தோன்றுவதை நாம் இப்போது காண்பதுபோலவே பூமியையும் காண்போம்.

நாம் சுக்கிரனில்போயிருந்தால் அப்போது பூமியை, நாம் இராசி வட்டவழியாய் அங்காரகன் செல்வதை இப்போது கவனமாய்ப் பார்த்தறிவதுபோலப் பார்க்கப்போமாகில் பூமியானது வருஷங்கள் செல்லச் செல்ல அந்த ராசிவட்டவழியாய் ஒழுங்காகச் செல்வதைக் காண்போம். மேற்கண்ட விஷயங்களில் ஒவ்வொன்றிலும், நாம் வசிக்கிற அந்தந்த கிரகமும் நமது காலடிமிதிக்குட்பட்டதாகவே யிருக்கும்.—பிரஸ்தாபத்

தலிருக்கிற உருவாகிய கிரகம் அங்காரகனாயினும், சுக்கிரனாயினும், பூமியாயினும், காலே - மாலை - நடுஇராக் காலத்து வானத்தில் பளபளப்பான வைரக்கல்போலக் காணப்படும். இவ்விதமாய் நாம், நமது பூர்வீகாள் பூமிக்கு அதிசமீபமாய்த் தங்கள் வெளிச்சத்திலேதானே யிருந்ததனால் அதனுடைய மேன்மையை அறிபக்கூடாதவர்களாயிருந்தபடியால் அவர்கள் பூமியை அலட்சியஞ் செய்தார்களென்றும்; தூரத்தினால் திருஷ்டிக்குப் பிரமையுண்டானபடியாலும், அவற்றின் ஸ்தானபேதத்தினால் புத்தி மயங்கியபடியாலும், அவர்கள் கண்ட மற்ற கிரகங்களை ஒருமிக்க அத்மேலான சிறந்த வகுப்பு (தேவ) ஸ்வரூபங்களென மதித்தார்களென்றும், தெரிந்துகொள்ளுகிறோம். எப்போது மனிதர்கள் அப்படிப்பட்ட மூலாதாரமான விஷயங்களில் மோசம்போனார்களோ அப்போதே தெய்வீக சித்தாந்தங்களேற்பட்டன. பிரபஞ்சத்தின் தன்மையைத் தெரிந்துகொண்டவனெவனும் வானத்திலிருந்து வேதத்தை யொருக்காலும் பெற்றுக்கொண்டவனல்லன்; இந்தப் பிரபஞ்ச தத்துவக் கியானத்தை மனிதர்கள் ஒருக்கால் தாராளமாய் அடைந்திருப்பார்களாகில், அது எவ்வளவேனும் கிருபையில்லாமல் மனிதர்கள்மேல் கொடுங்கோலரசு செலுத்தவந்த வைதிக கனவுகளை எப்போதும் ஹதமாக்கிவிடும்.

(இன்னும்வரும்.)

A. M.

இந்துசமயசாரவிளக்கம்.

முத்தேவர்களுற்பத்தி.

(47-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

விநாயகபுராணம்.—(2) எல்லாங் கடந்த தத்துவமுடிவிலே பரப்பிரம சொரூபமாகியிருந்த பரமாத்மாவானவர் என்பதுநான்கு தூறியிரம் யோனிபேதங்களாயுள்ள (3) சீவாத்துமாக்களெல்லாம் கன்மங்கட்கிடான சரீரங்களை எடுத்து, தாபத்திரயாக்கினிகளாற் றகிக்கப்பட்டு வருந்தும் துயரங்களை நீங்கிச் சிறிது இளைப்பாறும்படித் தம்மிடத்தி லொடுக்கி வைத்துக்கொண்டிருந்து;—(4) பிரளயம் நீங்கியவுடன் முன்போலவே அவைகட்குத் தனுகரண புவன போகங்களைத் தந்து, கன்மங்களைப்புசிப்பித்து, அக்கன்மவொப்பில் மலசம் பந்தமாயிராநின்ற பாசபந்தங்களைப்போக்கி, முத்தியிற் சேர்க்குநிமித்தம்,—மீளவுஞ் சிருட்டி திதி சுங்காரங்களை நடப்பிப்பதற்கு (5) வக்கிரதுண்டவிநாயக அவதாரஞ் செய்து, தமது முக்குணங்களினின்றும் திரிமூர்த்திகளுதித்துவருமாறு அவர்கட்கு உருவையும் அறிவையு முண்டாக்கி யருள; அவர்கள் உற்பத்தி யாகித், தங்ஙளைப் படைத்த பரப்பிரமசொரூப மின்னதென்று அறிபவேண்டி. வெறும்வெளிகளெங்குந் தேடிக்காணாமல், ஆயிரம் தேவவருடம் தவஞ்செய்தார்கள். (6) வக்கிரதுண்டருக்குக் கிருபை சுரந்து, கோடிரூபியப்பிரகாசத்திலும் அதிக சோதியை விசுகின்ற திருவுருக்கொண்டு, சரப்பளி பதக்கமுதலிய சகல பூஷணலங்கிருதராய், கத்தி கேடயமுதலிய ஆயுதங்கள் தரித்தவராய், மதத்தைப் பொழிகின்ற யானைமுகமும் நான்கு கையும் இரண்டிகாலும், (ஆனால்) சகல லோகங்களையும் ஓர் நொடிப்போதில் பஸமீபடலமாக்க வல்ல துதல்விழியுங்கொண்டு அம்மூவர்களெதிரிற் பிரத்தியக்ஷமானார். அவர்கள் கண்டு களித்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து ஆனந்தக்கூத்தாடி தோத்திரஞ் செய்தார்கள்.

(2) விளக்கம் —பரப்பிரம சொரூபமென்பதும், பரமாத்மாவென்பதும் இன்னதென்று விளங்கக் கட்டினாரில்லை. அகைக் கண்டவர் யாரோ, அந்தப் பெயரிட்டவர் யாரோ? யோனிபேதங்களின் தொகை யேற்படுத்தினவர்கள் மகா புத்திமான்களா யிருக்கவேண்டும்! இதில் ஒன்றுஏறவாவது குறையவாவது இராதாக்கும்? இன்னும் கண்டறியப்படாதவைகளும் இனி உற்பத்தியாகவேண்டியவைகளும் எத்தனையோயிருந்தபோதிலும், கடவுளருளிய வேதமுதலியவற்றாற் கண்டறிந்துவரையறுத்திருக்கிற அதிசயத்தை வாசிப்பவர்கள்தான் ஆலோசிக்கவேண்டும்.—

(3) சீவாத்துமாக்களெல்லாம் சரீரமெடுத்து வருந்துவதினின்றும் சற்று இளைப்பாறும்படி பிரளயம் நீங்

கும்வனாயில் தமதிடத்திலொடுக்கி வைத்துக்கொள்ள சிற்றருள்காட்டிய கடவுள் எப்போதும் தம்மிடத்து வைத்துக்கொள்ளும்படியான தமது பேரருளேக்காட்ட லாகாதா? கிருபாசமுத்திரருக்கு இவ்வளவு கோபமும் ஸஞ்சமுமா? ஆன்மாக்களைப் பிரளயம் அடித்துக்கொ ண்டிப்போய் நாசஞ்செய்துவிட்டால், மறுபடி சிருஷ்டிக்குப் புது ஆன்மாக்கள் அகப்படாவென்கிற அச்சத்திலோ, பழய கன்மங்களுக்கிடாய் பழய ஆன்மாக்க ளே அலையவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினாலோ அப் படி யடக்கிக்கொண்டனர்?

(4) பிரளயம் நீங்கினவுடன் ஆன்மாக்களுக்கு போச ங்களைத் தந்து, கன்மங்களைப் புசிப்பித்து, * * பாசப ந்தங்களைப்போக்கி, முத்தியிற் சேர்க்கு நிமித்தம் சிரு ட்டிமுதலியவை நடத்தத்தொடங்கி இப்போது நான் காவது யுகம் நடக்கிறதென்றாவது சொல்லலாமே யுகத்துக்கு யுகம் பாபம் வளர்ந்துவருகிறதென்று புரா ணங்களும் கதைகளும் முறையிடுவதுமன்றி, இப்போ து ஜனங்களும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்களே. இன் னும் முத்தியில் சேர்ப்பது எப்போது? கடவுளுடைய எண்ணம் குலைந்துபோகிறதே. கலியுகமுடிவில் பிரள யத்தினால் மறுபடியுழிப்பதே முததியாக்கும்? முன்னே யுழித்ததினாலென்ன பிரயோசனம்? கன்மமாவது தொ லையவில்லை; 'பழயகுருடிகதவைத்திறடி' என்றே யான தைப் பார்க்கினும், அழிக்காமல் விடுவது நலமாயிருந் திருக்குமே; கடவுளுக்கு மார்பால் நகர்ந்து மண்ணெ டித்த வீண் பிரயாசையும் நீங்கியிருக்குமே. சிறுமிகள் மண்ணாற் சிறு வீடு கட்டி விளையாடி அயர்வுற்று வெ றுத்து; அதை யுழித்து மறுபடி வேறேவீடு கட்டுவ தையொத்திருக்கிறது.

(5) சிருட்டி செய்வதற்கு பரப்பிரமம் யானேமுக சொரூபமெடுப்பானேன்? அது அவருடைய சித்தமா க்கும்! தான் படைக்கப்போகிற சிருஷ்டியை யுணர்ந் து அவ்வுருவமெடுத்தனரோ, அல்லது யானேயையும் மனிதரையுங் கண்டவர்கள் இருதிறத்து அவயவங்களை யுஞ் சேர்த்து அவ்வுருவேற்படுத்தினார்களோ யோசிக் கவேண்டும்.—மனிதர்களுக்கிருக்கிற இராசதம்-சாத்து விகம் தாமதம் என்கின்ற முக்குணங்களும் கடவுளுக்கு மிருக்கின்றமையால், அவரும் மனிதர்களைப்போலத்தா ன் நடப்பவர். இதில் விநாயகர்வழியாய் திரிமூர்த்திகள் உற்பத்தியானார்களென்று சொல்லியிருக்கிறது; சைவ த்திலோ, முத்தொழிலின்பொருட்டு பரப்பிரமம் முத் தேவர்களாகச் சகலீகரித்ததென்று சொல்லியிருக்கி றது; வைஷ்ணவத்திலோ, மூலகாரணனாகிய ஸ்ரீமத் நாராயணனுடைய நாபிகமலத்தில் பிரமன் தோன்றி, பிரமனுடைய முகத்தில் சிவன் தோன்றினதாகவும் சொல்லியிருப்பதுமன்றி, விநாயகனை ஒரு ஏவலாளாக அதோகெதியில் தளனி யிருக்கிறது.—அன்றியும் முன் பத்திரிகையிலே, பிரமா, விண்டு, உருத்திரன், மகேச்சுரன், சதாசிவன், விந்து, நாதம், சத்தி, சிவம், பரம், பராபரம், இவை ஒன்றிலொன்று ஒடுங்கியதாகச் சொல்லியிருக்கிற முறையே தோற்றமுண்டாகாமல், பராபரமொன்றுமே பரப்பிரம சொரூபமாய் விளங்கி, வக்கிரதுண்டவிநாயக அவதாரஞ் செய்ய, அவருடைய முக்குணங்களினின்றும் நேராய் மும்மூர்த்திகளுண் டானதினால், இடையிலொழிந்த சிவம் சத்தி முதலிய வற்றைப் பிடித்த பீடை ஒழிந்தேபோயிற்று—படைக் கப்பட்ட திரிமூர்த்திகள் குழந்தைகளாக உற்பவிபாமல் நல்ல ஆள்களாக உற்பத்தியானதாய்த் தெரியவருகிறது அவர்கள் தங்களைப்படைத்தது எதுவோவென்று சந் தேகியாமல் பரப்பிரம சொரூபமென்றுகிரகித்தது அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட அறிவிற்பயனுயிருக்கலாம். அவர்களெங்கெங்குதேடியுங்காணுதிருக்கும்படி, யானே த்திலையும் துதிக்கையும்செவியும்நான்குகையும்இரண்டு காலும்பேழையயிறுமுடைய சடவுருவாயிருக்கிற வக் கிரதுண்டன் எங்கேபோய் ஒளித்தனனோ? அல்லது பழயபடி பிரம்மமாகி, "முப்பாழும்பாழாய் முடிவி

லொருகுனியமாய் அப்பாலும்பாழாயறும்" என்று நாயனாருளிய இடம்புக்கனனோ!—எங்கும் வெட்ட வெளியாயிருந்ததனால், பிரபஞ்சத்திலுள்ள உருக்கள் ஆகர்ஷணசக்தியினாலே ஒன்றையொன்று கவர்ந்துநிற் கின்றன வென்கிறசித்தார்த்தப்படி, திரிமூர்த்திகளும் பர ப்பிரமமும் ஒருவரை யொருவர் கவர்ந்துகொண்டு அந் தரத்தில தொங்கினார்களாக்கும்.—பிரமத்தைக் காணு முன்னமே மும்மூர்த்திகளுக்குத் தவஞ் செய்யுமுறை கற்பித்தவர் யாரோ? ஆயிரந் தேவவருடம் தவஞ்செய் தார்கள். நம்முடைய ஆறுமாசகாலமாகிய உத்தராய னம் தேவர்களுக்கு ஒருபகலும், ஆறுமாசகாலமாகிய தட்சணயனம் ஒரு இரவுமாக நமது ஒரு வருஷம் தே வர்களுக்கு ஒரு நாளாம். இதனாலே, விடாது ஆறுமா சகாலம் உத்தராயன சூரியப்பிரகாசத்தினால் பகலும், சூரியன் தட்சணமாகத் திரும்பிவிடுவதினால் விடாது ஆறுமாசகாலம் இரவுமாயிருக்கிற பூமியின் வடமுனைச் சக்கரத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள்தான் (தங்கள் தேவர் கள் வடக்கே வாசஞ் செய்கிறார்களென்று ஜனங்கள் சொல்லிக்கொள்ளுகிறபடி) இந்துக்களுக்கு தேவர்களா யிருக்கவேண்டும். தென்முனை (கிசை) யில் வசிப்பவ வர்கள் பிதிரர்கள். நமது ஒரு வருஷம் தேவர்களுக் கு ஒருநாளாகிற கணக்கின்படி ஆயிரதேவவருஷம் நம் முடைய மூன்றுலட்சத்து அறுபத்தையாயிர வருஷ காலமாகின்றது. இவ்வாறு கதைக்காரர் ஆலோசியா மலெழுதி, பிரளயம் நீங்கியவுடன் சிருஷ்டிமுதலியவை நடாத்தி ஆன்மாக்களைமுத்தியிற் சேர்க்கப் பரப்பிரமங் கொண்டிருந்த திருவுளத்திற்கு உல்லங்கனமுண்டுபண் ணினார்!

(6) ஒரு சூரியனது கிரணத்தைப்போல இரண்டுமூ ன்று சூரியகிரணங்களைச் சேர்த்து சோதியை அளவிட மாட்டாதவர்கள் பிரத்தியட்சத்தில் கண்டு அளவிட் டவர்கள்போல வெறும்வாய்ச்சொல்லினால் எத்தனை கோடி சூரியப்பிரகாசத்தைச் சொன்னாலுஞ் சொல்ல லாமே!—உலகத்திலுள்ள செக்கு, கழுமரம், சுரிவா ள்போன்றவை நரகத்திலிருப்பதாகச் சொல்லியிருப்ப துபோல, உலகத்திலுள்ள ஆபரணங்களும் ஆயுதங்க ளுந்தவிர விசேஷமொன்றுமில்லை.—மதத்தைப்பொழி கின்ற யானே யென்பதனால் துஷ்டகுணத்தை வெளிப் படுத்துகிறோமென்று புராணிகர் யோசியாமற்போனார். துதல்விழியின் வல்லமை வியர்த்தமாயிருந்ததைமேலே சங்காரகிருத்தியத்தில் கூறியிருக்கிறோம். முறம்போ ற்காதுகளும் உலக்கைபோல துதிக்கையுமுடைய விகா ரமிருகரூபம் பல ஆயுதங்களைத் தரித்திருப்பதைப்பா ர்த்து, அம்மூவர்கள் பேயோ பிசாசோ பூதமோ லே ரே என்னரூபமோவென்று மலைவருமல், தங்களைப்ப டைத்த பிரமமென்று உடனே தெரிந்துகொண்டதும் அவ்விநாயகருடைய திருவருள்தான்!

(இன்னும்வரும்.)

A. M.

க டி த ம்.

ஐயா பத்திராதிபரவர்களே,
சிலவாரங்களுக்கு முந்திய பத்திரிகையில், சர்வேஸ்வான் ஆராதி, வேசம அநாதி, ஆன்மா அநாதி, ஆகாயம் அநாதியெ ன்று ஒருசாஸ்திரியார் கூறியிருந்ததாகக் கண்டிருந்ததைக் க ண்ணுற்றேன். இரண்டொரு வாரத்திற்கு முந்திய பத்திரிகை யில், பஞ்சபூதங்கள் ஒன்றிலொன்று ஒடுங்கிக், கடைசியாய் நி ன்ற ஆகாயம் ஆன்மாவிலொடுங்கி, ஆன்மா பிரமவிலும் பிர மா விட்டுணவிலும், இவ்வாறாக ஒன்றிலொன்று ஒடுங்கிக்கொ ண்டேபோய், முடிவில் பராபரமொன்றுமே நிலைச்சென்று புராணங் கூறுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறது. இவ்விருவகை யையும் யோசித்து, எது புராதனமோ, எது நவீனமோ வாசிப் பவர்கள் அறியவேண்டும். சரிஸ்துமார்க்கத்தவர்கள்—தங்க ள் பராபரன் பிரபஞ்சத்தை ஆறுநாள் சிருஷ்டித்த, ஏழாம் நாள் இளைப்பாறினொன்பதை நம்பித் தாங்களும் ஆறுநாள் ஜீவனத்திற்காக உழைத்து, ஏழாம் நாளை ஓய்வு நாளாக அனுஷ்டித்தவருகிறார்கள். சூரியன் இன்னும் இளம்பிராயி யாகத்தா னிருக்கிறுனென்றும், அவனைச்சுற்றிலும் அநேகம் மயல் தூரத்திற்குத் திரவமாக ஜொலித்துக்கொண்டு குழந்து

சுதந்திரவிழைச்சினி

சென்னை லெளகிக சங்கத்தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. VI.—No. 15.]

MADRAS:—SUNDAY APRIL, 10, 1937. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

சொல்லுக சொல்லைப்பிறிதோர் சொல் சொல்லை
வேல்லுஞ் சொலின்மையறிந்து.—குறள்.

அபிப்பிராய பேதம்.
வியவசாயரசாயனம்.
கடைதிறப்பு.
சுண்ணிகள்.

நாதத்கமெது.
கடிதம்.
வர்த்தமானசங்கிரகம்.
நெட்டிஸ்.

ராஜா ஸர். டி. மாதவராவ் K. C. S. I. அவர்களால் கன்வோ
கேஷனில் வாசிக்கப்பட்ட உபந்நியாசத்தின் பாகம்.

அபிப்பிராயபேதம்.

அடிக்கடி அபிப்பிராயத்தில் வேறுபடுவது சுதேசிகளுடைய தன்மையாயிருப்பதால் துக்குடி துக்குடியாகப் பிரிந்துபோகிறார்கள். இதனாலே, பலவகைப்பட்ட உயர்வுதாழ்வான அறிவினாலும், தீர்மானிப்பதற்கு ஏற்றத்தாழ்வான பலவித சக்தியும், நானாவிதமான பற்றும், குணகுணங்களும், பிடிவாதமும், சரி-தப்பு என்பதற்குரிய பிரமாணங்களுக்கு மிஞ்சின பல பிரமாணங்களும் பரவுவதாக விளங்குகிறது. பாருங்கள், அபிப்பிராயங்கள் எவ்வளவு வேறுபடுகின்றனவோ அவ்வளவு சுண்பிரிவுகளு முண்டாகுமென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்; அதினாலே பலவீன முண்டாகவேண்டியதுதான். கல்வி விர்தியாக ஆக வேறுபடுதலும் குறையும்; லிர்த்தி வளரவளர ஐக்கியபத்தியமும் வளருமென்று கோரத் தக்கதே. ஒவ்வொரு கல்விமானும் தன்தன் கொள்கையை ஆராய்ந்துபார்ப்பதற்கும், தன்தன் கொள்கை குறைவறவிருக்கிறதாவென்றும், தன்தன் நியாயம் உறுதியாயிருக்கிறதாவென்றும் யோசித்தறிவதற்கும், முடிவாய் சரியான தீர்மானத்திற்கு வருவதற்கும் முயற்சி செய்யக்கடவர். உடனே ஒத்துக்கொண்டால், புத்தியினத்தால் ஒத்துக்கொண்டதாய் நினைப்பார்களென்றித தரபிப்பிராயத்தினாலாவது, ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டால் புத்தி விசேஷத்தால் ஒத்துக்கொள்ளவில்லையென்று நினைப்பார்களென்றித தரபிப்பிராயத்தினாலாவது வேறுபடலாகாது. ஆலோசனையும் அனுபவமுமுள்ள அநேகர் ஒரு அபிப்பிராயத்தில் கலக்கும்போது, அதினின்றும் வேறுபடுவதற்கு அவசரப்படலாகாது. வேறுபடுவதைப்பார்க்கினும் ஒத்துக்கொள்வதே விசேஷம். பேசுவதற்காவது வாதிக்குஞ் சாமர்த்தியத்தைக் காட்டவாவது இது சமயமெனக் கருகிமாத்திரம் வேறுபடலாகாது. ஐக்கியபத்தியம் பலிதமாகும்படி அற்ப வேறுபாடுகளை விட்டுவிட இஷ்டங்கொள்ளவேண்டும். எவ்வளவுசாக்கிரதையாய் யோசித்து அபிப்பிராயம் கொள்ளுகிறீர்களோ, யோசனையும் அனுபவமு முள்ளவர்களுக்கு எவ்வளவு மரியாதை செய்யுகிறீர்களோ அவ்வளவும் வேறுபடுதற்குரிய முகார்தரங்கள் குறையும். ஒருசங்கத்திலுள்ள உத்தமர்கள் சொல்லைக்கேட்டு அந்தச் சங்கத்தார் நடப்பதற்கேற்ற அளவாக அந்தச்சங்கம் முன்னுக்குவருமென்று ஞாபகத்தில் வைக்கவேண்டும்.

வியவசாயரசாயனம்.

சாதாரணமாக நம்மவர்கள் உலகத்திலுள்ள பொருள்கள் யாவும் பஞ்சபூதங்களின் விகாரமென்று சொல்லுவார்கள். பஞ்சபூதங்களாவன பிருதிவி, அப்பு, வாயு, தேஜஸ், ஆகாயம். பிருதிவிஎன்றால் மண், அப்பு ஜலம், வாயு காற்று, தேஜஸ் நெருப்பு, ஆகாயமென்பதைப் பிரகிருதவிஷயத்தின்பொருட்டு ஒரு தனியான பொருளாக நினைக்கவேண்டியதில்லை. இஃது நமது உணர்ச்சிக்கும் புலப்படாத அதிசுபமான காற்றை யொக்குமென்பார்கள். ஆயினும் பொருள்கள் இதனால் விகாரப்படுவதில்லைபாதலால், மற்ற நான்கு பொருள்களும் தனியாகவாவது விகாரப்பட்டாவது வீற்றிருக்க இடமாயிருக்கும் ஓர் வெளியே ஆகாயமென்று கொள்வோம். ஒரு சுவனாத்

தோண்டினால் தோண்டியெடுக்கப்பட்ட அம்மண்ணிருந்தவிடமே ஆகாயம். ஆனால் மண்தோண்டப்பட்ட உடனே அங்கு காற்று நுழைந்த பரவும். இங்கு ஒரு வஸ்துவில்லாதவிடம் கிடையாது. இதை தந்திரத்தால்தான் உண்டாக்கவேண்டும். ஒரு பீச்சாங்குழலைக் கொண்டுவந்து அதன் இழுப்புக்குச்சியாகிய மேல்மூடிக்குள் காற்றுக்கிடங்கொடாதபடி துணிசுற்றி அமிழ்த்தினால் அக்குழலில் உள்ள காற்றெல்லாம் அடித்துவாரத்தின்வழியாக ஓடிப்போய்விடும். அப்போது அந்தத் தவாரத்தைக் காற்று நுழையாதபடி பந்தனஞ் செய்து பின்பு மேற்படி குச்சியை மேலுக்கிழுத்துக்கொண்டால் அக்குழலில் காற்றென்றுமில்லாத வெற்றவெளி அல்லது ஆகாயமுண்டாகும். இவ்வாறு ஆகாயம் மற்ற பூதங்களுக்குப்பிடமாயிருப்பதேயன்றி இது தனியான பூதமல்ல. இவ்வாகாயமில்லாது உலகத்தில் யாதொரு பொருளுமிருப்பது அசாத்தியமாதலால் இதை ஒரு பூதமாக வைத்துக்கொண்டார்கள். ஆயினும் உண்மையாகவே உலகத்தில் உள்ள பொருள்களையும் பிருதிவி, அப்பு, வாயு, தேஜஸ் என்னும் நான்குபூதங்களின் விகாரமாகவேயிருக்கின்றன. இவைகளையன்றி ஒருபொருளில்லை. ஆதலால் இவற்றின் குணகுணங்களை செம்மையாகக் கண்டறிந்தோமாயின் சகல பொருள்களின் உற்பத்தியை வேறுபாடுகளை எளிதில் கண்டறியலாம்.

தன்னில் தனியாகி கலப்பல்லாததாய் இதர பொருளாகப் பிரிக்கக்கூடாததாய் இதரபொருள் உண்டாவதற்கு ஒரு மூல காரணமாயாவதே பூதமென்று சொல்லப்படும். இப்பூதங்கள் தனியாகவும் பிரத்தியேகமாகவும் பெரும்பாலும் காணப்படுகிறதில்லை. இரண்டல்லது பலகலந்தேயிருக்கும். சாதாரணமாக பூதங்களென்று சொல்லப்பட்ட பிருதிவி, அப்பு, வாயு, தேஜஸ் இவைகள் நிஜமாகவே பூதங்களல்ல. இவைகளெல்லாம் கலப்பு வஸ்துக்கள்தான். மண்ணில் அனேகபொருள்கள் அமைந்திருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் ரசாயனசாஸ்திரிகள் வெவ்வேறுகப் பிரித்துக் காட்டமாட்டுவார்கள். இவ்வாறே ஜலமுதலியவும் வேறுவேறுகப் பிரிக்கக்கூடிய மற்றபொருள்களின் கலப்பாலுண்டாகின்றன. ஆயினும் வேறு பொருள்களாக பிரிக்கக்கூடாதனவாயும் தம்மில்தாமே விகாரப்படமாட்டாதனவாயும் சிலவஸ்துக்களிருக்கின்றன. இவைகள்தான் பூதங்களென்று சொல்லப்படும். உலகத்திலுள்ள எவ்விதப் பொருள்களையும் துட்பமாகப் பிரித்தறிந்த இரசாயனசாஸ்திரிகள் மேற்கண்டபடி பிரிக்கக்கூடாதனவாயும் தன்னில் தனியாகி மற்றபொருள்கள் யாவற்றிற்கு மூலகாரணமாயிருக்கிற பூதங்கள் 67 இதுவரையில் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். இவைகளின் குணங்களெல்லாம் இரசாயன கிரந்தத்தில் விஸ்தாரமாக சொல்லப்படும். இரசாயனத்தைப்பற்றி நாம் பிரத்தியேகமாய் எழுதக் கருதியிருப்பதால் இங்கு அவைகளையெல்லாம் சொல்லுவது அவசியமன்று. கந்தமூலாதிகள் உத்பத்தியாவதற்குக் காரணமாயிருக்கும் பூதங்களைமாத்திரம் அடியில் விவரித்துக் காட்டுவோம்.

காட்டில் தாமாய் விளைகின்றனவும் நாட்டில் பயிரிடப்படுகின்றனவும் ஆன எல்லாக் கந்தமூலாதிகளில் அமைந்திருக்கும் பூதங்கள், கடி. அவைகளாவன, ஜீவிமூலம், ஜலமூலம், நீர்ஜீவமூலம், கரிமூலம், சுத்தகந்தகம், காடிக்காரமூலம், இலவணமூலம், லவணத்திப்பி, பிளோரயின், ஸ்படிகமூலம், காரமூலம், இலவணகாரம், சுண்ணமூலம், கார்த்தக்கல், படிக்காரமூலம், அயம், கார்த்தப்போலியேயாம். இப்பதினெட்டு பூதங்களுள் முதற்கூறப்பட்ட பதினென்றும் லோகதாதுக்களை அடக்காதபடியால் லோககுன்னியங்களெனப்படும். பின் கூறப்பட்ட ஏழும்சிலலோகங்களுக்கு ஆதாரமாயிருப்பதால் லோககாரிகளெனப்படும்.

(இன்னும்வரும்.)

த—னி.

கடைதிறப்பு.

(ஜோசெப் சைம்ஸ் அவர்களால் எழுதப்பட்டது.)
(54-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

II. ஆனால் வேறே முக்கியமான விஷயமொன்றிருக்கிறது. அநேக தலைமுறைகளுக்கு முந்தி பூமிக்கும் சூரியனுக்கும் உறவு சம்பந்தமுண்டாயிருந்ததென்று அனுமானிக்கப்பட்டிருந்தது. விசேஷ மகிமையுள்ள மேனியாய், மற்றெல்லா ஒளிகளும் அதற்கெதிரில் தலைகாட்டினபோது மழுங்கிப்போகச் செய்யத் தக்க பிரகாசமுடையதாயிருக்கிற சூரியன் உண்மையிலேயாது? அது என்ன? சூரியனுடைய அக்கினியின்பேரில்லாமல், அதிக ஊஷணமாயிருக்கிற வெகு காத்திரமான பூமியாயிருக்கிறது. இப்போது சூரியன் பிரகாசிப்பதுபோலவே, பூமியும் ஊஷண மடங்கிக் குளிர்ந்துபோகிறவகையில் அநேககோடி வருஷகாலம் ஜொலித்ததுகொண்டிருந்தது. பூமியானது ஓர்காலத்தில் பெரிய சூரியனைச் சுற்றி ஒடுகிற சிறிய சூரியனாயிருந்தது. பூமியானது தனது பருவத்தை யொழித்த சூரியனாகவும் அவ் ந்துபோன விளக்காகவுமிருந்தகொண்டு, ஜீவராசிகள் வாழ்வ தற்கிடமான பொருளாயிற்று; சூரியன் இன்னும் அப்படிப்பட்ட தெசைக்கு வரவில்லை. சில தலைமுறைக்குமுன்னே சூரியனுக்கும் பூமிக்கும் நெருங்கிய உறவு இருந்ததென்கிற கருத்து யுகையாகமாதிரியிருந்தது; ஆனால் அது இப்போது நிச்சயப்பட்டது. அதுமுதல் ஸ்பெக்டிரஸ்கோப் என்னும் கண்ணுடிக்கருவி உண்டுபண்ணப்பட்டது, பதார்த்தங்களிலுள்ள தத்தவங்களை வகுத்தறியத்தக்க நூதனமான ரசாயனசாகை ஏற்படுத்தப்பட்டது, சூரியனில் கலப்புற்றிருப்பவற்றைக் குறித்த நாம் இப்போது கொஞ்சம் தெரிந்துகொள்ளுகிறோம், ரசாயனக்காரர்களுடைய தொழிற்சாலைகளிலே மிகவும் நன்றாய் அறிந்திருக்கிற தாதுக்களில் (மூலப்பிரகிருதிப்பொருள்களில்) அநேகம் காத்திரமான உருவாகிய சூரியனில் காணுகிறோம்! -ஸோடியம், இரும்பு செம்பு, நாகம், கல்சியம், கிரோமியம், நிக்கெல், கார்பதமன், பாரியம், ஸ்திராண்டியம், காட்மியம், ஆக்சிஜன் ஹைட்ரோஜன் என்னும் வாயுக்கள், ஆகிய தாதுக்கள் சூரியனில்விஸ்தாரமிருக்கிறதென்று கண்டறியப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் சூரியன் (மனித உற்பத்தியாகி) மானிடர் வாழத்தக்க ஸ்தானமாகும்படி போதுமானமட்டில் குளிர்ந்துபோமா கில், அவர்களுக்கு பூமியிலுள்ளாருக்குண்டாயிருப்பது போலவே நாகரீகம் உண்டாகக்கூடும், நாமறிந்திருக்கிற அநேக வஸ்துக்களைப்போன்ற வஸ்துக்களை அவர்கள் செய்தாலும் செய்யலாம். இதனாலே அங்கஜீவ தத்துவங்களை ஆராய்ந்த சாஸ்திரிகள் (வெகு சிரேஷ்டமாக மதிக்கப்பட்டிருந்த) மானிட ஜன்மத்தைக் குறைவாக (மிருகத்தன்மைக்கு)கொண்டுவந்து விளங்கக்காட்டிய நிலைமைக்கே, (வெகுமகிமையுள்ளதாகப் பாராட்டப்பட்ட) பொய்யான நிலையிலிருந்து சூரியனும் உள்ளபடிக்கிட்டத்தட்ட இறங்கிவிடவேண்டியதுதான், மனிதனும் மற்றப் பிராணிகளும் முக்கியமானவற்றில் ஒரு விதந்தானென்றும், பலவிதமான ஊன்களிலுண்டாயிருக்கிற பேதங்களைக்குறித்த பால் என்பவர் உளறியிருக்கிறொன்றும் நாம் இப்போது அறிந்துகொள்ளுகிறோம். அப்படியே, சூரியனுக்கு இயற்கையாய் உரித்தானதெனவோ அதைமாதிரி அதற்குவிட்டு, அதைப்பற்றி அபத்தமாய்ச் கூறப்பட்டிருக்கிற மகிமையை வானசாஸ்திரிகள் சுத்தமாய் ஹதஞ்செய்துவிட்டார்கள்; நிச்சயமாய் அதுவே போதுமானது.

சூரியனைப்பற்றி உண்மையாய் என்னசொல்லியிருக்கிறதோ அதவே வெகுவாய் நட்சத்திரங்களைப்பற்றியும். அவைகள் நமக்கு வெகுதூரத்திலிருக்கிற சூரியர்கள்தான்; அவை காத்திரத்திலும் ஒளியிலும் நமது சூரியனுக்கு வெகுவாய் மிஞ்சியிருந்தபோதிலும், அவை தொலைதூரத்திலிருக்கிறபடியால், வெளிச்சமான புள்ளிகளாகத் தோன்றுகின்றன. நிலையான நட்சத்திரங்களிலே நமக்கு ஸ்பெக்டிரஸ்கோப் கண்ணுடிக்கருவிமூலமாய்ப் பரிசோதிக்கப்பட்டன; பூமியில் என்னென்ன ரசாயன தாதுக்கள் சேர்ந்திருக்கின்றனவோ அவைகளே ஏறக்குறைய அந்த நட்சத்திரங்களில் சேர்ந்திருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. நிபியூலே நட்சத்திரமும் வால்நட்சத்திரங்களும் அவ்வாறுதான்; இவ்விதமாய் பிரபஞ்சம் ஒரோதன்மையதாயிருக்கிறதென்று வானசாஸ்திரத்தினால் தெரியவருகிறது. நாம் யார் சொல்வதை நம்பலாம்? அறிந்துகொள்வதற்கு வெறும்காட்சியும் கடவுள் காத்தில் ஊதினொன்பதுந்தவிர வேறுவகை தெரியாதவர்களாய், விரிவான மனோராச்சியத்திலே தங்களுக்கென்று சிருஷ்டி செய்துகொண்ட (மேல்) உலகத்தில் நம்பிக்கைவைத்து, இத்தன்மையதென்று தாங்கள் ஒருபோதும்றியாத இவ்வுலகத்தை இகழ்ச்சியெய்த மதோனமத்தர்களை நம்பலாமா? அல்லது நன்மைசெய்வதில் மகத்தான பொறுமையோடு தங்கள் விசாலமான புத்தியை கணிதசாஸ்திரங்களிலும் கருவிகள் கண்டுபிடிப்பதிலும் உபயோகப்படுத்தி, வானசா

ஸ்திரமென்னும் சிறப்புற்ற சாஸ்திரத்தை நிலைநாட்டி விர்த்தி செய்தவந்தவர்களை நம்பவேண்டியதா?

இந்த ஆச்சரியமான சாஸ்திரத்துக்கெதிரிலே, “சூரியனுடைய மகிமையும்வேறு, சந்திரனுடைய மகிமையும்வேறு” என்பதாகப் பேய்த்தனமான உளறல் எவ்வளவு பேதமையும் சிறுபிள்ளைத்தனமுமாயிருக்கின்றது? அதைச்சேர்ந்த மற்றவைகளும் அப்படியே. தீர்க்கதரிசிகளும், குருக்கள்தாரும், பூர்வக்கியானிகளும், இரட்சகர்களும், அப்போஸ்தலர்களும், பதார்த்தலட்சண தத்துவ சாஸ்திரங்களிலும், வானசாஸ்திரத்திலும் நன்றாய்த் தேர்ச்சியடைந்திருப்பார்களாகில், வெளிப்படுத்தப்பட்ட வாக்கியங்கள் உலகத்திற்கு ஆசீர்வத்க்கப்பட்டிரா; மதங்களும், வேதங்களும், தேவகற்பனையும், குருகாணிக்கையும், பயமுறுத்தலும் உண்டாகியேயிரா. பதார்த்தலட்சண தத்துவ சாஸ்திரங்கள் வைதிகத்தைத் தலைநிரவொட்டாமல் அடக்கிப்போட்டேயிருக்கும். அதற்குப் பதார்த்தலட்சண தத்துவ சாஸ்திரங்களே நல்ல அவிழ்தம். அதிஷ்டவசாத் தாய் குருக்களமார்களே அந்த அவிழ்தப் பிரயோகஞ் செய்தவருகிறார்கள். அவர்களில் சிலர் வானசாஸ்திரம் வாசிக்கிறார்கள், கற்றுக்கொடுக்கிறார்கள். உண்மையானபலன் சித்திக்கவே சித்திக்கும். இப்போது அஞ்ஞானம் அரசாளுகிறவிடத்திலே உண்மையாகிய ஞானோதயம் உண்டாகவேவேண்டும். மானிடபுத்தியிலே எப்போது ஒருகால் ஞானஒளி ஊறுகிறதோ அப்போதே, எவனாவது இப்போதுசெய்வதுபோல, வெட்டவெளியிலுள்ள பிரேதக்குழியண்டை நின்றுகொண்டு, “வானத்துக்குரிய மேனிகளுமுண்டு, பூமிக்குரிய மேனிகளுமுண்டு” என்பதாக பகத்தியாய் வாசிப்பது கூடாமையாய்விடும். மரித்தெழுந்திருப்போம், மறுஉலகில் வாழ்வோம் என்கிற ஆபாசமான எண்ணம் எப்போது அழிந்துபோகிறதோ அப்போது மனிதர்கள் எதை நிந்திக்கும்படித் தங்களை வைதிகம் தூண்டுகிறதோ அந்த பூமிக்குத் திரும்பி, அதில் வற்றாச்சமுத்திரமாயிருக்கிற களஞ்சியத்திலிருந்து கல்வியறிவுடையவர்கள் விரும்பக்கூடிய சகல நன்மைகளையும் பெறுவார்கள்.

A. M.

கண்ணிகள்.

(50-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

- படைப்பெல்லாநமக்காகப் படைத்தள்ளானென்றாலோ அடைவொடைநம்மதென்றே யன்பாகக்கூறுவண்டா. (31)
- நம்பொருளையனுபவிக்க நம்மையன்றிவேறொருவர் தம்பொருளென்றேயுரைக்கச் சமர்த்துண்டோவென்பெண்டா. (32)
- மானிடருக்காகவேதான் வஸ்துகளுண்டானதெனின், ஏனிதனுற்பாவமையோ எப்படிமுனைக்குமடா. (33)
- என்பொருளையனுபவிக்க வெனக்கதனுற்பாவமென்றால் என்னநியதமிது வெங்கேனுஞ்செல்லுமோடா. (34)
- கூடியென்றன்மனைவியுடன் குலாவியிருப்பதையோ நாடிநீபாவமென்றால் நானுமதைக்கேட்பனோடா. (35)
- எல்லாமுநம்மதென்றே லென்மனைவிகைபிடித்தல் பொல்லாதெனவுரைக்கப் பொருந்துமோபாரேடா. (36)
- விதியாயிதையொழிகில் விபசாரக்குற்றமுண்டோ மதியுனிதைப்புக்கட்டி மானத்தைக்காரோடா. (37)
- இங்ஙனேபாவமெல்லா மில்லாமற்போவதற்கு சங்கையற்றார்தம்மொழியே சான்றாகநிற்குதடா. (38)
- எல்லாமுநம்மதென்றே யியம்பிவிட்டுமுடனைப்போல் சொல்லானபாவமென்று சொல்லினதுமாரோடா. (39)
- இல்லதவும்வாரா திருப்பதவும்போகாதாய்ச் சொல்லுமிந்தச்சொல்லுந் தோஷமோசாற்றேடா. (40)
- இல்லதவாராதெனிலோ ஈசனார்சிருஷ்டியென்ற சொல்லினதுபொருளைச் சொல்லவுந்தான்வேணுமடா. (41)
- படைப்பிற்குமுன்முகூர்த்தம் பராபரனென்செய்தனரோ விடைவேண்டியிந்த வினாவினுக்குப்பாரேடா. (42)
- படைப்பின் துகாரணத்தைப் பண்பாய்ச்சொல்லாவிடிலோ படைப்பென்னுமப்பெயரைப் பகரலடாதென்பெண்டா. (43)
- என்னபயன்சுருதி யெல்லாம்படைத்தனனோ சொன்னவருக்கேயதுதான் சோர்வடையச்செய்யுமடா. (44)
- எங்கிருந்தெங்கே யெதைப்படைத்தானென்றாலோ இங்கொன்றிதற்கியம்ப ஏலாதுபாரோடா. (45)
- கர்மமெனச்சொல்லிவார் கர்மமதையின்னதென்று மர்மமறச்சொல்லுமட்டும் வழக்கைவிடமாட்டேண்டா. (46)
- சர்வமுமவனதென்றார் சங்கையற்றுக்கர்மமுந்தான் சர்வத்திலடங்கியுள்ள சாட்சியையும்பாரோடா. (47)
- அவனதாங்கர்மமதை யனைவருக்குக்கூறியனோ அவனையன்றிவேறே யணுவேனுமுண்டோடா. (48)
- அவனையன்றியணுவேனு மில்லையெனவுரைப்பாரேல் இவனைக்கருமியென்றே யியம்பிடவும்போமோடா. (49)

எனைக்கருமியென்றே எள்ளவஞ்சொல்வதற்கு
என்னநியாயமுண்டென் நெதிர்த்துநான்கிற்பனடா. (50)
கர்மமெனக்கில்லையென்ற காரணத்தாலையையோ
சர்வத்திற்கிவ்விதியைச் சாற்றுவேன்பாரேடா. (51)
வினைக்கீடாந்தேகம் வினைந்ததெனஉணாக்கில்
வினைமுன்னோதேகமுன்னோமெய்யெனவினவுவண்டா. (52)
வினைநானுமுன்னதென்றே விடையினையையோ
வினைநானுந்தேகமின்றி வினைவதுண்டோவென்பேண்டா. (53)
கடமில்லாக்காலமதிற் கர்மமுந்தானுண்டென்றே
மடமையுண்டின்றுமிந்த மடையருக்கேதாப்பேண்டா. (54)
தேகமில்லாக்காலமதில் திருவருளையன்றியுண்டோ
ஏகமார்த்திருவருளுக்கே துவணையென்பேண்டா. (55)
திருவருட்கேவினையிருக்கின் தீவினையாற்கட்டுண்டு
உருவாகிவந்தோமென் றுளறுதலேதுக்கேடா. (56)
நம்மாலேயொன்றுமில்லை நடந்ததெல்லாந்திருவருளால்
அம்மாபிறந்ததென வதட்டியேநிற்பனடா. (57)
அருளேயித்தேகமதை யன்பாயெடுத்ததென்றால்
அருளையன்றிதேகத்திற் கறிவுண்டோசொல்லேண்டா. (58)
அறிவற்றதேகமதை அருளுந்தானெடுப்பதுண்டோ
நெறியற்றுப்பிற்றுமிந்த நெஞ்சினர்க்கேதோதுவண்டா. (59)
திருவருளையான்மவன்றி தேகியெனின்மற்றொன்றோ
திருவருளேதீவர்த்தித் திரிஜீவனன்றோடா. (60)
(இன்னும்வரும்.)
கிருஷ்ணகிரி உண்மைவிரும்பி.

நாத்திகமெது?

ஒதஞ்சுமுலகுதன்னில் உத்தமவறிஞர்போற்றத்
தாதுவார்த்தத்துவத்தைத் தகையுடன்கண்டுக்கொள்ளச்
சோதியாஞ்சுவக்கியானச் சகுணர்கள்கொண்டகொள்கை
பேதமாஞ்சமயத்தோர்கள் பேசுவதென்னதேவோ.

கடவுள் உண்டென்பவருக்கும் கடவுளின்னதென்று அறியா
தவருக்கும் உள்ள முக்கிய பேதமென்னவெனில்—அறியாதவு
ம் அறியப்படாதவுமாகிய கடவுளைப்பற்றி முழுமையு மறிந்த
தாக ஆத்திகர்களோ, நாத்திகர்களோ, ஜனங்கள் அறியா
மையால் கடவுளென்று பெயரிட்டழைக்கும் வஸ்துமனதிற்கு
இன்னதென அவகாஹப்படவில்லை யென்று உண்மையாய் உணா
ப்பார்கள். ஏனெனில், கடவுள் ரூபத்திலும், புத்தியிலும், ரூ
பத்திலும் பூரணரென்கின்ற கொள்கையால், அபூரணனாகிய
மனிதன் அறிவுக்கிரியை அகண்டமாய் நின்ற நிறைவைக் (கட
வுளை) திரிகரணங்களாலும் அவகாஹப்படுத்தல் கூடாமை.
ஆத்திகர்களால் கூறும் கடவுள் என்னுஞ் சப்தம் சுவக்கியா
னிகள் மனதிற்குத் தெளிவாயும் விவரமாயும் அருத்தந் தரவி
ல்லை. பொன்னைப்போல் எவ்வித சோதனையினாலேயும் சந்தே
கந் தராமல் கடவுளென்னுஞ் சப்தத்திற்கு உரியபொருளின்ன
தென சுவக்கியானிகளின் எதிரிகள் ரூப நியாயமாய் விவகரித்
தால் அப்போது அவர்கள் ஆத்திகர் கொள்கையை நம்புகிறத
ற்கு யாதொரு தடையுமிராது. இப்படியிருக்கச் சுவக்கியானி
கள் கடவுளில்லையென்று ஒருபோதும் உணாயார். மேலும்
அவர்கள் தங்கள்மனதில் இன்னதென்று அவகாஹப்படாத
ஒன்றை யில்லையென்று சொல்லுதல் கூடாமையாலும், அது
உண்டென்றுணாக்கும் ஒருவனுக்கே அது இன்னதென்று இவர்
களுக்கு (சுவக்கியானிகளுக்கு) விரித்துரைக்க அவர்கள் புத்தி
க்கே அபூரணமாயிருப்பதினாலும், கடவுள் இல்லவேயில்லை
யென்று அஞ்ஞானிகளைப்போல ஒருக்காலும் சொல்லார் சுவக்
கியானிகள். நாத்திகம் என்னும் பதத்திற்குச் சுவக்கியானி
கள்கொண்ட அருத்தம் கடவுள் இன்னதென்று அறியாமை.
(நாத்திகம்=ஆத்திகர்கொண்ட கடவுள் அல்லாமை.) இங்ஙன
மாக சில நவீனவிவேகிகள் இவர்கள் கடவுளில்லையென்றுரைப்
பார் என்பார். இனியேனு மங்ஙனங்கொள்ளாமல் உண்மை
நதென உணர்வாராக.

C. A.

க டி த ம்.

ஸ்ரீமான் ஏகாங்கிஸ்வாமிகள் நாராயண
சமாதவள்ளல்.

பிரம்மம் எங்குமிருப்பதால் கல்லில்லை யென விக்கிரக
ஆராதனையைத் தியாஜிக்குமவனும், அர்ச்சாமார்க்கமொழிய
தியான மார்க்கத்தைக் கேவலிக்குமவனும், சுத்த மூடனென
வும் கேவலம் மூடர்களுக்கே விக்கிரக ஆராதனையெனவும் பிர
ம்மமே உலகமாய்த் தேவாய் மற்றதமாய் அனைத்தமாயதென
வும் போதயிருந்து ஒதப்புருந்த ஸ்வாமிகளாள்—

எங்குமிருப்பதைக் கல்லில் தேடுவானேன்? மண்ணையும் சாம்ப
லையும் தேம்பலையும் கழுதையையும் குதிரையையும் மற்றதை

யும் விடுவானேன்? எங்குமுள்ள தண்மையாயின் கல்லிற்குப்பி
ராணப்பிரதிஷ்டைசெய்வானேன்? இதுவேதவிதியோ? பேதை
விதியோ? பிராணப் பிரதிஷ்டை செய்தபின்னாலும் பிரதிஷ்ட
டையாலாயசெயலைப்பிரதிஷ்டையுற்றகல்லில்கண்டாருண்டா?
கண்டுதானோ தாசி வேசி பாண மத்தாப்புதோசைவடையிவை
முதலானதகளால்கலைப்பிரிதிசெய்தவருவது! இவற்றால்விக்
கிரகாபிமானிகள் ஒட்டாண்டியாய் மேகாதி ரோகங்களால்
துன்புற்று தர்மரணமொன்றைத் தவிர அடைவது வேறுண்
டென விவேகிகள் சொல்லத்தான் நாவெடுப்பாரா! வேறுண்
டெனப் புகலும் விவேகி உண்டானால் இவற்றால் (தாசிவேசிமு
தலானதகளால்) “யாதா பிரயோசனம்? புகலல் வேண்டும்.
(55) விக்கிரகங்கள் எழுந்தருளியிருக்கும் கட்டடங்களில் அதி நீச்
சத்தவம் உண்டெனக்கண் டெனந்தம் “திமைமற, நன்மைக
(56) டைப்பிடி” என்னும் திருவாக்கைத் தெருவாக்காக்கி, அர்ச்சை
யெனும் அக்கிரமத்தை அதிகரிக்கச்செய்வதும் விவேகச்செய
லாமா?

பிரம்மம் உலகமாய்த் தேவாய் மற்றதாய் அனைத்தமாயதெ
னப் பறையடிக்கும் வேதக்கடலைவாய்மெடுத்துண்ட ஸ்வாமி
களா? உலகமென்றாலென்னை? தேவு மற்றதென்றாலென்னை?
உலகமென்பது பூதபௌதிகங்களாயின் தேவு மற்றதென்பதம்
எதன் பிரிவுகள்? இவையனைத்தம் பிரம்மபுத்திகங்களெனில்
(பிரம்மம் பூதபௌதிகங்களாய்விட்டபின்) பிரம்மமெனும்பே
ரோ பரவெளியாகின்றனவே! ஆகவே சுவாமிகள் வேதம் அப்
படியும் ஒதும், இப்படியுமோதும்போலும்; பளா! பளா!! விய
ப்பினும் வியப்பு!!

பிரமத்தை உலகமாய்த் தேவாய் மற்ற சாமிகளாய் மண்ணு
ம்பொன்னுமாய் வராகம் பெருச்சாளிகருடன் கோணக்கூத்து
கோமுட்டி மெலிவு வலிவு கழுதை குதிரை நாய் நரி நண்டு
நத்தை மரம் மட்டை யிவைமுதலிய உயர்வுதாழ்வுள்ளபொரு
ள்களாய்க் கூறுபோட்டுக் கூகுவெனக் கூவிக் களித்தா எக்கூ
று எக்கூறை வணங்க, எக்கூறு விக்கிரகமாகவும் பிரம்மமாக
வும் இருக்கிறதா? வராகம் ரிஷபமான கூறெது? கழுதை
குதிரையான கூறெது? மண்ணு கல்லு ஆன கூறெது? கிருஷ்
ணனாய் கோபிகளாய் இராமனாய் இராட்சதனாய் ஆனகூறெது?
நாமக்கூறெது? சாம்பற்கூறெது? இவ்வோதலை முன்னிட்டோ
சுவாமிகள் குழாங்கள் இவரை பெரியகல் (பெரியமலை) யென்
தும் மற்றவர்களை சிறுகல் (சிறுமலை) யென்றும் தெருவிலும்
திண்ணையிலும் படிப்பது அறியாமை! அறியாமை!!

பிரம்மகூறில் மோகூ நரகமாய் கூறெது? மோகூத்திற்
கும் நரகத்திற்கும் செல்லும் கூறெது? இப்படி அப்படியெ
னச் சொல்லுவதும் செய்வதும் எக்கூறு? இன்னோ ரன்னவை
களை ஒதியது வேதவிதியோ தம்விதியோ? பிரம்மம் உலகமா
ய்த் தேவாய் மற்ற கழுதை குதிரை மண்ணும் சாணமுமாகா
முன் எங்கே என்னமாயிருந்தது? இவைமுதலானவற்றால்
வேதக்கடலையும் புராணக்கடலையும் பூவாய்ப்பொங்கி வழியும்
ஸ்வாமிகள் விக்கிரகத்தை ஒதவந்து விக்கினமாக்கி மோத்யும்,
பிரம்மத்தை நாட்ட வந்து பங்குகளாக்கி நாஸ்தி செய்தும்
விடத்தானா பிரசங்கி நாமமிட்டு வெளிவந்தது? பாவம்!
பாவம்!! ஐயோ பாவம், உபதேசம் செய்யவென வெளிவந்தது
கல்லைக் காற்றில்விட்டு பிரம்மத்தைப் பாழாக்கிப் படுகுரணித்
து, பிரம்மஹத்தி பாவத்திற்குள்ளாவானேன்? ஐயம் திரிபறக்
கற்ற விஞ்ஞானபானுக்கள் “கேழ்வரகில் நெய் வடிக்கின்றதென
நீ சொன்னாலுங் கேட்போருக்கு மதியில்லாமற்போமா”! என
வாழ்த்துவார்களா அல்லது தாழ்த்துவார்களா? இச்சாமிக
ளும் இவர்போன்றாரும் ஆத்திகரா, ஆத்திகநாத்திகரா, சுத்த
நாத்திகரா? இவரும் இவர்போன்றாரும் ஏகாந்தத்தில் சிந்தித்
தடங்குவது நன்று. இத்தகைய ஸ்வாமிகள் இன்னோரென்ன ஆபா
சங்களையெடுத்தக்காட்டிமவர்களைநாத்திகனெனவும் ஆத்திகநாத்
திகனெனவும் கவனமின்றி சொல்வதை செவிமடுக்கும் நண்பர்
சிரிப்பது எத்தாலோ! இப்பிரசங்கத்தால் நாராயண சமாதம்
சமாதியாயினமையைக் கண்டு, ஒட்டோட்டமாயோடிக் கூகூ
வெனக்கூவி (புத்தி அனுபவத்தக்கு முற்றுமே முரணான)
வேதமெனும் பேதத்தைவிட்டியின் விட்டியின்.

இராயப்பேட்டை நேசன்.

வர்த்தமானசங்கிரகம்.

கில்லைதேசத்திலே கலகத்தைக்குறித்து நிகழ்ந்த
1௨ முதற்கொண்டு ஒன்றும் கேள்விப்படவில்லையென்
தும், ஆனால் காஜனியில் குழப்பமுண்டாகுமென்று அ
ங்குள்ளார் சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்களென்றும் பய
னீர்பத்திரிகைகூறுகின்றது.

இங்கிலாந்துதேவாலய காரியங்களுக்காகச் செ
ன்ற இருயத்தைந்து வருஷகாலத்திலே இங்கிலாந்து
ஷ்டமாய்க்கொடுக்கப்பட்ட எண்பத்தெட்டு லட்ச ரூபாய்கோடி

குத்துவெயிலேசினி

சென்னை லெளகிக சங்கத்தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. VI.—No. 16.]

MADRAS:—SUNDAY APRIL, 17, 287. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

சொல்லுந் சொல்லுப்பிறிதோர் சொல் சொல்லு
வெல்லுந் சொல்லின்மையறிந்து.—குறள்.

கொள்கையை வெளியிடுந் தீர மனித தூஷணை.
இசிலாமதம். [முதலிய. முயற்சி.
விபவசாயரசாயனம். வர்த்தமானசங்கிரகம்.

ராஜா ஸர். டி. மாதவராவ் K. C. S. I. அவர்களால் கன்வோ
கேஷனில் வாசிக்கப்பட்ட உபநிபாசத்தின் பாகம்.

கொள்கையை வெளியிடுந் தீரம்.

தகுந்த விசாரணையும் யோசனையுஞ் செய்தபின்பு, உபயோக
மான நம்பிக்கைக்கு வருவீர்களாகில், பயம் தவையதாட்சணணி
யம் பாராமல் வெளிவந்து பேசுங்கள். அப்படிச் செய்தால், ஜன்
ப்பொதுபிரயோசனத்திற்கு மிகவும் முக்கியமானதாயிருக்கிற
உண்மைவிர்த்திக்கும் படர்ச்சிக்கும் நீங்கள் உதவிசெய்கிறவர்
களாவீர்கள். திருஷ்டாந்தமாக, சிறுபருவத்தில் விவாகஞ்
செய்விப்பது கேட்டைப்பயக்குமென்று நீங்கள் தெரிந்துகொ
ண்டால், பட்டதம்படாததுமாய்க்கூடமாகப்பேசாமல், அப்படி
ப்பட்ட விவாகம் கூடாதென்று கண்டிதமாய்ச்சொல்லுங்கள்.
சோதிதசாஸ்திரம் அபத்தமானதென்று நீங்கள் நம்பினால்,
அதை நிரமலமாய் வெளியிட்டுச் சொல்லுங்கள். நற்சகுனங்
கள் தூர்ச்சகுனங்கள் என்பவற்றைப்பற்றியும் மூடபக்தி முத
லிய வழக்களைப்பற்றியும் அவ்வாறே பேசவேண்டும். உங்கள்
கொள்கைகளை நீங்கள் பயிரங்கமாய்ப் பேசுவதுமல்லாமல்,
முக்கியமாய்க் கூடியமட்டில் அவற்றின்படி நடப்பதே தகுதி.

எண்ணத்தை மாற்றுவதல்.

உங்கள் எண்ணத்தை மாற்றுவதற்குத் தகுந்த நியாயங்கள்
ருந்தால், அப்படிமாற்றிப்போடுவதற்குப் பயப்படலுமாகாது.
பின்னுக்கு வாங்கலுமாகாது. பிசகான எண்ணங்கொள்வது
நம்மெல்லோருக்கு மியல்பு. கியானமும் அனுபவமும் வளர
வளர, பிசகைக்கண்டுகொள்ளுகிறோம். பழைய பிசகான அபி
ப்பிராயத்தையே பின்னுங்கொண்டிருப்பது ஜனங்களின் யோ
கக்ஷேமத்திற்குத் தடையான பிடிவாதமாகும். பழமையை
யேவிடாது பின்பற்றிவரவேண்டுமென்கிற தகாத ஆசையினு
லே, சீர்திருத்தம் விர்த்தியாவதற்கு மிகுந்த தடையுண்டாகும்.
மனிதர்கள் எவ்வளவு அதிகமாய் வாசிக்கிறார்களோ அவ்வள
வும் நியாயமென்னும் செங்கோன்மைக்கு உட்பட்டவர்களாகி,
வழுவான அபிப்பிராயங்களை உடனே உதறிவிட்டு, சரியான
அபிப்பிராயங்களை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். அப்பிரகாரமே
உலகத்திலே மகாசிறந்தவர்கள் சிலர் உண்மையையும் நியாய
த்தையும் அனுசரித்து அப்படியே செய்திருக்கிறார்களென்று
தெரியவருகிறது.

சேர்க்கையும் சம்பாஷணையும்.

இவற்றை கியானமும் சற்குணமும் விர்த்தியாவதற்குக் கரு
வியாகக்கொள்ளவேண்டும். சமயம் வாய்க்கும்போதெல்லாம்
உங்கள் மேலோர்களிடத்திலே கற்கவேண்டும், தாழ்ந்தவர்களு
க்குக் கற்பிக்கவேண்டும், ஒருவரைப் புகழ் வேண்டுமானாலும்,
இகழ்வேண்டுமானாலும் வாக்கி லொன்றும் மனதிலொன்று
மாகப் பேசாமல்கூட்டத்திலுள்ளவர்கள் சரியென்றுமெச்சும்ப
டி தக்க அளவினதாகச் சாக்கிரதையாய்ச் சொல்லவேண்டும்.
கூட்டத்திலும் சம்பாஷணையிலும் பிரகாசிக்கவேண்டுமென்கி
றபேரவா கொள்ளலாகாது; கொள்ளின், அதனால் உங்களுக்குப்
பிரயோசனமுமொன்றுமிராது. உங்களைப்பற்றி நீங்களே
மிகுதியாய் யோசிக்கவேண்டியவர்களாய், கற்பதம் கற்பிப்ப
தம் ஒழியும்.

இசிலாமதம்.

கலியப்தம் மூவாபிரத்தெழுதாற்றென்றின் மேலே,
[கி. பி. 600] அரபிதேசத்திலே, மக்க பட்டணத்திலே
அப்துல்லாம் என்பவனுக்கு எம்மினா என்பவளிடத்
திற்பிறந்த புத்திராகிய மகம்மது என்பவன், கல்வி
கேள்விகளிலும் மிகவல்லவனாகி, அந்த நாட்டிலே
வியாபாரஞ் செய்துகொண்டிருந்தான். பின்பு, யூத
மதத்திலுங் கிறிஸ்துமதத்திலும் உள்ள சில சில விஷ
யங்களைத் தெரிந்தெடுத்துக்கொண்டு, தனது புத்தியினு
லே சிலவற்றைக் கற்பித்து, ஒரு புத்தகம் எழுதி, அத
ற்குக் கோரான் என்று பெயர் இட்டுக்கொண்டான்.
முன்னே ஆதாம், சேத், ஏனோக், ஆபிராம் நூறு ஆக
மங்களைக் கொடுத்தார்கள், அவைகள் இப்பொழுது
இல்லை என்றும், மூசாநபி [அல்லது மோசே] தபிரே
தன்ற சாத்திரத்தையும், தாவீதுநபி [அல்லது தாவீ
து] சபூர் என்ற சாத்திரத்தையும், ஈசாநபி [அல்லது
யேசு] இஞ்சில் என்ற சாத்திரத்தையுஞ் சொன்னார்
கள்; அவைகளெல்லாம் அல்லாவுடைய (அல்லது யே
கோவாவுடைய) சித்தத்தின்படியே அந்தந்தக்காலங்க
ளுக்கேவழங்கத்தகும் என்று நியமிக்கப்பட்டன; பின்பு
மனிதர்கள் அவைகளைத் தலைதடுமாறச் செய்தார்கள்
என்றுஞ் சொன்னான். மோசே செய்த வஞ்சனைபோ
லவே, தானுஞ்செய்யத்துணிந்து, தான் அல்லாவினா
ல்ஏவப்பட்டு ஒருமலைக் குகையினுள்ளே புகுந்திருந்து,
அங்கே கபிரியேல் என்னுந் தூதனாலே கோரான் என்
னுஞ் சாத்திரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டான் என்று
காட்டினான். கிறிஸ்தவர்களையேசுவைக் குறித்துக் கற்பி
த்து எழுதிவைத்ததுபோலவே, தானுஞ் செய்யத்
துணிந்து, அல்லாவுடன் பரதீதில் இருக்கிறவர்கள் சக
லருக்குந் தான் தலைவன் என்றும், முடிவுநாளிலே சக
லரையும் விசாரித்தற்குந் தன்னை விசுவசித்தவர்கள் எ
ல்லாரையும் ஈடேற்றுதற்கும், அல்லாவையும் மனித
ரையும் பொருத்துகிற மத்தியஸ்தனாகற்கும், அல்லாவி
டத்திலே தான் வரம் பெற்றுக்கொண்டான் என்றும்,
பின்னும், பற்பல விஷயங்களையும் எழுதி யெழுதிச்
சேர்த்துக்கொண்டான்.

இப்படியே, மகம்மது, ஒரு மதத்தை உண்டாக்கி,
அதற்கு இசிலாமதம் என்றுபெயரிட்டு “இந்த மதத்
தை அங்கேகிறிப்பிக்கும்பொருட்டு யாவர் ஒருவரையும்
நான் வலாத்காருஞ்செய்யேன்” என்று பிரசித்தஞ்செ
ய்தான். அவன் வீட்டாரும் அவன் சுற்றத்தாரும் சி
லருமன்றி, மற்றவர்கள், அம்மதத்தை அங்கேகிரியாது,
அவனைக் கொல்ல முயன்றார்கள். அதை மகம்மது
அறிந்து, தான் இருந்த மக்க பட்டணத்தை விட்டோ
டிப்போய், மிஹேன பட்டணத்திற் புகுந்து, அங்கிருந்
துகொண்டு, கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் சமயத்திலே சகல
ரும் பிரவேசிக்கும்படி “யாவனொருவன் யேசுக்கிறிஸ்
துவை விசுவாசித்தால் அவன் சகல பாவங்களினும்
நீங்கிப் பரிசுத்தனாவான்” என்று எழுதிவைத்த உபா
யம்போலவே, தானுஞ் செய்யத்துணிந்து, தான் கோ
ரானே ஸ்தாபிக்கும்பொருட்டுயுத்தம் பண்ணுதற்குஅல்
லாவிடத்தில் அதுமதிபெற்றான் என்றும், அந்த யுத்த

த்தில் இறந்தவர்கள் சகல பாவங்களினும் நீங்கிப் பரதீசிலே சேர்ந்து ஆனந்தம் அடைவார்கள் என்றும், கோரானில் எழுதிக்கொண்டு, அங்கே சிலரைத் தனக்குப் படைகளாகச் சேர்த்துக்கொண்டு, கோராணை அங்கீகரித்தவர்களைக்கொண்டு, பாப்புமார் செய்ததுபோல வானினாலே பற்பலவிடங்களிலுந் தன் மகத்தைப் பரப்பினான். அவன், லுத்தோர்கல்வின் மகத்தார்போலவே, மண்ணாசை பெண்ணாசை பொன்னாசை என்னுந்தராசைகளில் அமிழ்ந்தித், தான் விரும்பிய போகங்களைல்லாம் அனுப்பித்துக்கொண்டிருந்தான்.

மகம்மது பரதீசிலே சேர்ந்தபோது, யேசுக்கிறிஸ்து வினுடைய மாதாவாகிய மரியாள்முதலிய பன்னிரண்டு பெண்களை, அல்லா, மகம்மதுவுக்கு உபகாரமாகக்கொடுத்து, அங்கே விவாகம்பண்ணிவைத்தார் என்றும், இப்படியே அவன் பரதீசிலே வாழ்ந்திருக்கிறான் என்றும், தங்கள் பொருட்டு அல்லாவிடத்தில் இரந்து கேட்கிறான் என்றும், அவனை விசுவசித்து அவனுடைய சமயத்தை அங்கீகரித்து நடப்பதே கடன் என்றும், கோரானிலே விதிக்கப்பட்ட ஓதல், நீராடல், தருமங்கொடுத்தல், நோன்பு அதுட்டித்தல், மக்கத்துக்குப்போய் அச்சுச்செய்தல் என்னும் பஞ்சகர்மங்களினாலேபாலந்தீர்ந்து பரதீசிலே சேரலாம் என்றும், மகம்மதியார்கள் சொல்லுகிறார்கள். மகம்மதுவின் சரித்திரமும், பிறவுங்கோரானிலே காண்க.

வியவசாயரசாயனம்.

(57-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

—0—

உலோகஞன்னியபூதங்கள்.

ஜீவமூலம். மூலகாரணமாகிய பூதங்கள் பலவற்றுள்ளும் பிரகிருதியின்கண்விசேஷமாக அமைந்த லேகோடிகளுக்குச் சர்வாவசியகமாயிருப்பது இந்தபூதமே. இதுவாயு அல்லது ஆவிரூபமுள்ளது. இதைஜலரூபமாக்கப்பிரயத்தனப்பட்டும் இதுவரையில் முடியவில்லை. இது ஸ்வேச்சையாகவும் பிரத்தியேகமாகவும் நம்மைச்சுற்றியிருக்கும் கனவாயுவில் தங்கியிருக்கின்றது. வாயுவில்ஐந்திலொருபாகம்லேமூலமென்றுசொல்லுவார்கள். இதுஜலத்திலும்மண்கல்லிலும்மற்றுஞ்சிலகற்களிலும்களிமண்ணிலும்கயிர்ப்பிராணிகளிலும்கலந்திருக்கின்றது. உலகத்தில்ஒருபாதிமுழுதும்இந்தஉபயோகமுள்ளபூதமாயிருக்கலாமென்று சிலர் எண்ணுகிறார்கள். இந்தமூலத்தை (கிளோரயிட் ஆப் பொடாஸ் என்னும்)சாம்பலுப்பைச்சுமுவதினால் எளிதிலுண்டாக்கலாம். இன்னும் அநேகஸாதனங்கள் இரசாயனகிரந்தங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆயினும் இவைகள் நமக்குப்பயன்படுதல் அருமையாதலால் அவைகளைச் சொல்லாதொழிக்கின்றோம். இந்தமூலத்திற்குநிறமில்லை, கண்ணுக்குத்தோன்றாது. சமான அளவுள்ள சாதாரணகாற்றையும் ஜீவமூலத்தையும் நிறுத்துப்பார்த்தால் காற்றைப்பார்க்கிலுங்கொஞ்சங்கனமாயிருக்கும். இதுஜலத்தோடு எளிதில் கலக்கிறதில்லை. இதல்பிரகாசமாய்த் தோன்றும் குணம் யாதெனில் நெருப்பைப்பெருக்கிவளர்க்கிறதேயாம். ஒருவர்த்தியைக்கொளுத்தி இந்தவாயு நிறைந்தஜாடிக்குள்விட்டால் அது ஜகஜ்ஜோதியாய்ளரியும்; மேலும்வர்த்தியைவெளியில்வாங்கிஅவித்துச்செகப்பாயிருக்கும் அதின் துணியைமறுபடியும் சாடிக்குள்விட்டால் அதுமுன்போலபிரகாசமாகப்பற்றியெரியும். சாதாரணவாயுவில் இதுவிசேஷமாகக் கலந்திருப்பதினாலேதான் அதன் டத்து நெருப்பையூட்டி வளர்க்குந்தன்மையிருக்கிறது. மேலும் காற்றி லீந்தபூதம் இல்லாவிட்டால் பிராணிகள் ஒன்றும் பிழைத்திருக்கமாட்டா. காற்றில்லாதவிடத்துப் பிராணிகளிறந்து போவதே இதற்குசாஷியாம். அதிகசந்தோஷத்தால் ஜனங்கள் பொங்கி இறந்துபோவதுபோல் இந்தஜீவமூலத்தை மாத்நிரங்கொண்டாலும் பிராணிகள் இறந்துபோகும். ஆதலால் இதுதனியாயிராமல் சகலவிதவஸ்துக்களோடுஞ் சேர்ந்திருக்கின்றது. இதன்சேர்க்கையினாலேதான் பஸ்பங்களைன்று சொல்லப்படும் பலவிதமருந்துகள் உண்டாகின்றன. இதன் முக்கியகுணங்கள் அவ்ந்துபோன வர்த்தியைக்கொளுத்துவதும் குளிர்ந்தஜலத்தோடு எளிதில் கலவாதிருத்தலும் வர்னம் வாசனையற்றிருப்பதுமே.

ஜலமூலம். இது விசேஷமாக மேற்கண்ட ஜீவமூலத்துடன் ஜலத்தில் கலந்திருக்கின்றது. ஒரு அளவு ஜீவமூலமும் இரண்டளவு ஜலமூலமும் சேர்ந்துதான் ஜலமாகிறது. மேலும்

சுக்- அளவு ஜலமூலத்தின் நிறை ஒரு அளவு ஜீவமூலத்தின் நிறைக்குச் சமானமாயிருக்கும். ஆதலால் ஒருஜல அணுவில் - அ - நிறைஜீவமூலமும் ஒரு நிறைஜலமூலமும் இருக்கின்றன. இந்த ஜலமூலத்தை எளிதில் செய்துகொள்ளலாம். எப்படியெனில் ஒருபழைய துப்பாக்கியின் குழை அல்லது வேறு இருப்புக்குழைசொண்டுவந்து அதில் இரும்பு அராப்பொடி போட்டு நெருப்புக்குக் குறுக்கேவைத்துபழுக்கச்சாய்ச்சினால் அங்குழையின்ஒருபக்கத்தில் ஒருபாணையில் கொதிக்குஞ்சலத்திலிருந்து எழும் ஆவிதுழையும்படிவிட்டால் மற்றொருவழியாக ஷேஜலமூலம் உண்டாகும். இந்தவாயின்பக்கத்தில் ஒருவத்தியை கொளுத்திக்காட்டினால் ஷேஜலமூலம் வெளுத்து சற்றே பசுமையான ஜ்வாலையோடு எரிவதைப் பார்க்கலாம். இந்த இருப்புக்குழையில் ஆவிரூபமாய் துழைகிறஜலமானது பிரிக்கப்படுகின்றது. ஜீவமூலமும் இரும்புடன் கலக்குந்தன்மையுள்ளதாதலால் குழையிலிருக்கும் இரும்புசன்னத்தோடுசேர்ந்து அதை பஸ்பமாக்கிவிடும். விடப்பட்ட ஜலமூலமோ அங்குழையின் மற்றொருவாயால் வெளியேவந்து விடுகின்றது. மேற்கண்டவிதமான ஜீவமூலம் இரும்போடு மிசுரமிக்கிற தென்கிறதை ஷே சன்னத்தைக் குழையில் வைக்குமுன் நிறுத்து மறுபடியும் பஸ்பமானபிறகு நிறுத்துப்பார்ப்பதினால் பிரத்தியக்ஷமாகக்காணலாம். என்றால் ஸன்னத்திலும் பஸ்பம் அதிகப்பளுவாயிருக்கும். ஜலமூலத்தைச் செய்யுஞ் சாதாரணவிதம் மற்றொன்று உண்டு. ஒரு புட்டியில் கொஞ்சஞ்சலமும் சில துத்தநாகத்துண்டுகளும் கொஞ்சம் கந்தகத்திராவகமும் விட்டால் ஷேஜலமூலம் உண்டாகும். அந்தப்புட்டியின் வாயில் ஒரு குழையையவைத்தபுது ஜலத்தில் ஜலத்துடன் கவிழ்க்கப்பட்ட மற்றொரு புட்டியின்வாயில் சேர்த்தால் அந்த ஜலமூலம் கவிழ்த்த புட்டியிலிருக்கும் ஜலத்தைநீக்கித் தான் அதில்சேரும். இந்த ஜலமூலம் எல்லாவஸ்துக்களைப் பார்க்கிலும் மெத்தலகுவானபதார்த்தம். ஆதலால் இதைத்தான் புனக்ககூண்டு என்று சொல்லப்படும் ககனக்கூண்டுகளுக்குள் விடுவார்கள். இதைத்தமாயிருக்கும்பொழுது இதற்கு நாற்றமும் கிடையாது விஷத்தன்மையுமில்லை. ஆயினும் இது பிராணத்தைக்காக்க உதவாது. ஜலத்தில் கலக்கமாட்டாது. நெருப்பின்மீதுவைத்தால் வெளுத்த பசுமைநிறமுடைய ஜ்வாலையோடு எரிந்து விசேஷகாங்கை யுண்டாக்கினபோதிலும் மெத்தவெளிச்சம் கொடுக்கமாட்டாது.

நீர்ஜீவமூலம். ஜலமும் எவ்விதமாகஜீவமூலத்தோடு சேர்ந்து ஜலமுண்டாக்குகிறதோ அதுபோலவே நீர்ஜீவமூலம் ஜீவமூலத்தோடுகலந்து சாதாரணமான வாயுவை யுண்டாக்கும். வாயுவில் இன்னுஞ்சில பூதங்கள் இருந்தபோதிலும் ஜீவாஜீவமூலங்களிரண்டுமே முக்கியமானவை. இந்த நீர்ஜீவமூலத்தை மிகவும் இலேசாகச் செய்யலாம். காற்றுள்ள ஒருபுட்டியை ஜலத்தில்வைத்து அதில்கொஞ்சம் காடிக்கார (பாஸ்பரஸ்) த்தைச்சுட்டால் இந்த நீர்ஜீவமூலம் உண்டாகும். சுகுடிகிறதினால் காற்றிலுள்ள ஜீவமூலம் காடிகாரத்தோடுகலந்து எரிந்துபோவதினால் நீர்ஜீவமூலம்புட்டியில்தானே நிற்கின்றது. இதை ஜலரூபமாகவாவது கட்டியாகவாவது செய்யக்கூடாது. இதற்கும் வாஸனையில்லை. இதில் ஒருதீபத்தைக்காட்டினால் உடனே அவ்ந்துபோகும். இதனிடத்தில் பிராணத்தைக் காக்கும் குணமில்லை. ஒரு புழுபூச்சியை இதல்விட்டால் உடனே செத்துப்போகும். இதினால் இது விஷத்தன்மையுடையதென்று நினைக்கக்கூடாது. இதை ஸ்வாசிக்கும் பொழுது பிராணதாரமான ஜீவமூலம் இல்லாமையினாலேதானே இதில்விட்ட பிராணிகள் இறந்துபோகின்றன, த—னி.

(இன்னும்வரும்.)

மனித தூஷணை.

ஒருவனையொருவர் பொருமைகொண்டாயினும் கோபங்கொண்டாயினும் நியாயவிருத்தமான மொழிகளைப் புறத்தே கூறுதலாவது முன் கூறுதலாவது மனித தூஷணை யெனப்படும். இஃது சிறியோர் முதியோரைநோக்கியாவது முதியோர் சிறியோரைநோக்கியாவது உபயோகிக்கப்படும். கீழோராயினுந்தாழவுகா யென்னும் முதுமொழியைக் கைக்கொண்டு நடத்தலே மானுஷீகம். இதனையறவே கைசோரவிட்டு வெறியோரைப்போல் அயுத்தமொழிகளை ஆண் பெண் என்னும் அந்தஸ்து இன்றியே கற்றோரும் மற்றோரைப்போல் உபயோகிக்கத் தலைப்படுகின்றார்கள். இதைப்பெரும்பான்மையாய் நாகரீகமற்றவரிடத்திற் காணலாம்; ஆனால் நாகரீகமுள்ளவரிற் சிலர் மேலேயோருக்கு யாதேனும் வித்தியாசமில்லாத அடுக்கு மொழிகளை முடிக்காய் மொழிவார்கள். திராக்கோபம் போராய்முடியுமென்பதைப்போல் இருதிறத்தாரும் இடைவிடாமல் தூஷித்துக் கொண்டே வருவாராயின் முடிவில் சண்டையே சம்பவிக்கும். இத்தகைய முடிவு பெறுதற்குமுன் ஒவ்வொருவரும் தமது அநியாயமையை அகற்றி நன்மார்க்கத்தைத் தேடிதே உத்தமம்.

இவ்வுண்மை யொருவழியிருக்க, வைணவராலும் சைவராலும் வெளியிட்பவரும் தூஷணபத்திரிகைகளை நோக்குழி அவர்கள் னால் வணங்கப்பட்டவரும் தெய்வங்கள்மனிதர்களுக்குச் சமா னமும் உயர்வுமின்றி இருப்பதாக அவர்கள் பத்திரிகைகளின் மூலமாய் உணரலாம். சாராயத்தைவார்த்தப பூராயத்தைக் கேள் என்பதைப்போல் இவர்கள் வெளியிடும் தூஷணபத் திரிகைகளின் வாயிலாய் அவர்களால் கற்பித்தகடவுளர்களின் இலக்ஷணமும் நடத்தையும் இன்னதென உணர்வார்கள் உத்த மர்கள். இவர்களுக்குள் நேரிட்ட போராட்டமென்னவெனில் தத்தம் கடவுளே மேலானவர் என்பதாம். சைவர் மூர்த்தியை வைணவர் உண்டெனவும் வைணவர் மூர்த்தியைச் சைவர் உண் டெனவும் ஒப்பிப் பரத்துவத்தில அவர்கள் பேதிக்கிறார்கள்.

ஈஸ்வரர் இருவராயின் உயர்வு, தாழ்வு, சமமானம் என்னும் நிலையுள்ளவராவார். உயர்வு தாழ்வு உடைத்தாயிருப்பின் இம்மதஸ்தர்களுக்குள் எவ்வாறு துவேஷம் நேரிட்டதோ அவ்வாறு அத்தேவர்களுக்குள்ளும் சண்டைச்சரசு நேரிடவேண் டிமே. அங்ஙனம் இருக்கக்கூடாது. அவர்களுக்கே இல்லா த துவேஷம் இவர்கள் வரவழைத்துக்கொண்டது என்ன அறி யாமை. இஃது தலையாடாதமுன் வாலாடுவதையொக்கும். அ ல்லது அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் ஐக்கியமாயிருப்பதினால் அச்சச்சரவு அவர்களுக்குள் நேரிடவில்லை யென்போமானால் இருவர் பெருந்தன்மை யுடைத்தாயிருந்தலை எக்காலத்திலும் வெளியிட்டிருக்கக் காணோமே. அங்ஙனமே வெளியிட்டிள் ளார், ஆனால் மற்றய சமயத்தார் பொருமைகொண்டு பொ ய்க் கதை யெழுதித் தத்தம் தேவரையே பெரியோனெனப் பாவிக்கப் புராணங்களைப் புகன்றார் என்றால் ஏனைய மதஸ் தர்களும் அவ்வண்ணம் அறைதற்கு என்னதடை? இவர்கள் புரட்டிப் பொய்க்கதைகளைப் புகலுகையில் சர்வக்கியானமு டைய பெரியோன் சுமாவிருந்ததற்குக் காரணமென்ன? அப்படிச் சுமாவிருந்ததினால் நகத்தால் கிள்ளிவிடுவதை கோடிகொண்டு வெட்டவேண்டியதாயிற்று? ஒருவேளை அவர்களுக்குள் பெரியது சிறியதென்னும் தாரதம்மிய மில்லையெ ன்போமானால் பதினெட்டுப்புராணங்களிலும் தாரதம்மியங் கற்பித்தகாரணமென்ன? அப்படிச் செய்வித்தது திருவிளையா ட்டென்றால் சிறுபிள்ளைகளுக்கே (தெரு) விளையாட்டு. ஈஸ்வ ரன்கொண்ட ஆனந்தத்தால் இத்தியாதி சொரூபங்கள் கொண் டு திருவிளையாட்டடைந்ததினால்லவா மதங்கள் வேறுபட்டு மனிதர்கள் ஒருவரை ஒருவர் தூர்ப்பாஷையால் தூஷிக்கலாயி னார்? நிர்க்குண நிர்விகற்பக்கடவுளுக்குத் திருவிளையாட்டேது என்போமானால் புராண இதிகாசங்கள் பொய்யாகும். பொ ய்யல்லவென்றால் நிர்க்குண நிர்விகற்பமுதலிய அடைமொழி களின் காரணத்தம் அப்பிரயோசனமுடையனவாம். மதங் கள் வேறுபட்டதற்கு மனிதர்கள் காரணமோ கடவுளர் கார ணமோ? மனிதர்கள் காண்பதற்கரிய அவர் சொரூபத்தைக் கண்டுசொன்னபடியே வேறுபட்டதென்றால், மனிதர்காட்சி ஒன்றுக்கொன்று ஒவ்வாமையால் அவர்கள் காட்சி பொய்யா கும். அவ்வவர் பக்திக்குத்தக்கவாறு நின்றதென்போமாயின் நினைப்பெழுதற்கு நாமரூபங்காரணம். நாமரூபமில்லாதபோ து எழுந்த ரூபங்கள் மனோபிராந்தியாலாகிய கற்பிதரூபங்க ளே. எங்ஙனமெனில் கானல்நீரைப்போலவும் மருண்டவன் கண்ணுக்கு ஆகாயமெல்லாம் பிசாசு என்பதைப்போலவும். பக்தியாலாகிய எண்ணமில்லாதமுன் பகவன் தன்னைக் கண்டு கொள்ளும்பொருட்டு வெவ்வேறு சொரூபங்களடைந்தாரொ ன்போமானால், ஓர்கடவுள் சொரூபம் அதினுடைய மற்றொரு சொரூபத்தால் வணங்கப்பட்டதாகப் புராணங்கள் கூறுகின் றன. விகாரியல்லாத சர்வவியாபி விகார சொரூபங்கொண்டு, அபூரண வியாபியானதினால் சைவமென்றும் வைணவமெ ன்றும் அனேகமதங்களாய், ஒன்றுக்கொன்று ஒவ்வாமையாய், ஒருவருக்கொருவர் மதவாதங்கொண்டு, வாயில் வழங்காமொ ழிகளைப் பத்திரிகைகளின்மூலமாய் வெளியிட்டிப் படிப்போர் க்கு வெறுப்பும் வெட்கமும் வருவிக்கின்றனர். இத்தமிழ்ப்பா ஷையில் தூஷணமொழிகளைக் கற்கத்தக்க புத்தகமில்லையெ ன்று எண்ணியா தூர்மார்க்கமாய்த் தூஷிக்கத்தலைப்படுகின்ற து? அல்லது இச்சமயிகளுக்குள் நியாயவாயிலாய்த் தர்க்கிக் காமல் இழியமொழிகளை வழியிலாமல் வழங்குவது சமய சா ம்பிரதாயமென்று புறச்சமயத்தாரெண்ணவா? இது விலங் கினத்திற்கு மடாது. சூதும்வாதும் வேதனைசெய்யுமென்று பரியாலோசித்ததுத் தூர்மார்க்கத்தைவிட்டு சன்மார்க்கத்தைப் பெறுதலே மனிதப்பேறு.

அபிமானி.

மு ய ற் சி.

இவ்வார்த்தையின் அருமைபெருமையைக் கண்டுணர்ந்தவராகியதிருவள்ளுவராயார் இதைப்பற்றி ஓர் அ

திகாரம் வரைந்திருக்கிறார். இவ்விஷயத்தைப்பற்றி இங்கிலிஷ்வித்வசிகாமணிகள் அளவற்றதூல்களியற்றியிருக்கின்றார்கள். நம் தமிழ்த்தேயத்தின்கண் இது அ வலமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. முயற்சியானது ந ன்முயற்சி அன்முயற்சியென இருவகைப்படும். நன் முயற்சியித்தகைமையதென்றும் அன்முயற்சி யித்தன் மையதென்றும்செவ்வையாய்க்கற்றறியவேண்டும். நா ட்டுக்குஞ்சுவரியந்தேடவார்த்தகத்தில்முயல்வது நன்மு யற்சி, அடிமை வேலையென்னத்தக்க உத்தியோகத்தில் பிரவேசிப்பதே கண்ணியமென உத்தேசித்துத் தாழ்வ டைவது அன்முயற்சி. துரைத்தனத்தைச் சீர்திருத்த வகை பார்ப்பது நன்முயற்சி, மதாவேச ஆபாசங்க ளில தலைநிட்டுக்கொண்டு வீண் போராட்டம் முயல்வ து அன்முயற்சி. ஏழைகளைப்பார்த்து அன்னவஸ்திர மளித்து அவர்களின் சமயோசித்தத்தின் குறிப்பறிந்து மாத்திரம் மகிழ்விப்பது நன்முயற்சி, தேவடியாட்களு க்கு திருடியாவது கொண்டுபோய்க்கொடுத்து அவர்க ள் காலில்விழுந்துகிடக்கும் தடிராமர்களுக்கு வேண்டி வேண்டிச்சாப்பாடுபோட்டுதகஷணை கொடுத்துசோம்பு த்தன்மையை உலகில் விர்த்திசெய்யப்பார்ப்பது அன் முயற்சி. ஸ்திரீகளுக்குக் கல்விகற்பித்து அவர்கள்பா ல் அறிவுவிர்த்தியாக்கமுயல்வது நன்முயற்சி, ஸ்திரீகள் மடமையில் மூழ்கிவீண் தெய்வபக்தியாலும் பழையவாழ்க்கைகளை விடாவுறுதியாலும் வீண்விரயமுண்டிபண் ணி சமுசாரங்களை அலலலபடுத்தும்படி விட்டுப்பா ர்ப்பது அன்முயற்சி. சிறுவர்களை இளமையிலேயே நற்குணங்களில் பழகும்வகையைக்கவனிப்பது நன்மு யற்சி, அவர்களை துன்மார்க்கர்களாக்கி பின்பு அவர்க ள்மீது பழிகூறப்பார்ப்பது அன்முயற்சி. அதிகாரம் வந்தபோது குடிகளுக்கு துரைத்தனசகாயவிதிகளை போதித்து அவர்களைத்தனது குழந்தைகளாகக்கொண் டு காப்பாற்றி அவர்களுடைய செல்வப்பொருள் மிகு தியாம்வகைகளுக்குத்தக்க யோசனைகள்சொல்லி அவ ர்களுள் ஒற்றுமையை விர்த்திசெய்து புகழைத்தேடு வது நன்முயற்சி. அதிகாரிகள் குடிகளுக்குத்துன்ப ம்செய்துசுயலாபத்தைநாடி அவர்களுடைய விவகார ஒழுங்குகளுக்குக் கேடுநினைத்து, அவர்களுக்குப் பல வாராய் பயத்தையும் விசனத்தையும் பெருகச்செய்து வீண்பெருமையை நாடுவது அன்முயற்சி. இவ்வா றே எதிலும் நன்முயற்சி அன்முயற்சியென்ற தரங்க ளைப் பிரித்தறியவேண்டும்.

(இலலிதாபிரசந்நோதயம்).

வர்த்தமானசங்கிரகம்.

நமது சிறப்புற்றோங்கிய புது கவர்னரவர்கள் நீலகிரிக்குச் செல்லுமார்க்கத்தில் சேலத்திலிறங்கினார்கள். இவர்களுடையவருக்காக வீதிகளும் சில மாளிகைகளும் அலங்கரிக்கப் பட்டிருந்தன. கலெக்ட்டர்முதலாகிய பெரியமனிதர்கள் எதிர் கொண்டழைத்தப்போனார்கள். நமது காருணிய கவர்னரவர் கள் 1882ஆத்திலே சேலங் கலகம் நடந்த தெருக்களின்வழி யாய்ச் சென்று சேவாப்பேட்டையடைந்து, அங்கு சித்தஞ் செய்ப்பட்டிருந்த அலங்காரப் பந்தலில் வீற்றிருந்தார். அப் போது சேவாப்பேட்டைகுடிகள் விண்ணப்பமூலமாய் அவர துநல் வரவினால் தாங்கள் ஆனந்தங்கொண் டிருப்பதையும், அவரது ஆளுகை முற்றும் அதிக நன்மை பயக்குமென்பதற்கு ஆரம்பத்திலேதானே அத்தாட்சி காணுகிறதையும், பின்னா ளு சில உரித்தான உபசார வார்த்தைகளையுஞ் சொல்லி, சில வருஷகாலமாய்த் தங்களுக்குண்டாயிருக்கிற மனோசஞ்சலங்களைப் பிரபு அவர்கள் அவ்விடத்திற்கு வந்த இந்த முதல்தடவையி லேதானே தெரிவித்துக்கொள்ளின், குற்றம்பாராட்டமாட்டார் களென்கிற உறுதியுண்டு, அத்துயரத்திற்குக் காரணம் பலவா தலால் விவரித்துச் சொல்லுவது இது சமயமல்ல; தங்கள்மே ன்மையான வர்த்தகர்களிலனேகர் வலியவலசை வாங்கிப்போ ய்விட்டதினால் வியாபாரமுஞ் செல்வமுங் குறைந்துவிட்டது; ஊரைவிட்டுக்கொண்டுபோய்விடப்பட்ட தங்கள் பட்டணத்தா ரும் இப்போதுதான் தங்களிடம் வந்துசேர்ந்தார்கள்; தங்கள் வர்த்தகம் இன்னும் தலைநிமிர்வது கஷ்டமாகவேயிருக்கிறது;—

இந்துக்கள் ஆட்சிபித்துக்கொண்டிருக்கும்போதே, வழக்கமாய் அவர்களுடைய கோலஞ் செல்லுமார்க்கத்திலே அவர்களுடைய ஆலபங்களுக்குச் சமீபத்தில் மருதிகட்டவொட்டப்பட்டது; ஹோபார்ட்டி பிரபு அவர்களுடைய துறைத்தனத்தில் பிறந்த உத்காவின்படி இந்து உற்சவாத்கோலங்கள் மருதிகழிபாய்ச்செல்லக்கூடாசென்று பிரதேசமானிஸ்க்ரேட்டிலுல் தடைசெய்யப்பட்டது; இந்த சங்கதி ஹைகோர்ட்டில் விவரிக்கப்பட்டதினமேல், இவ்விதமான இடத்திலே மருதி கட்டிக்கொள்ளுவதற்கும் ஆராதனைகாலத்திலே கோலத்துக்குரிய கிசவாத்தியங்களை நிறுத்திப்போடும்படி பிடிவாதஞ் செய்வதற்கும் மகமதியாகளுக்குச் சுதந்தரயிருக்கிறதென்போது, மற்றக்காலங்களிலே ராஜபாட்டையில் வாத்தியத்துடனே ஹைகோலம்போக இந்துக்களுக்குச் சுதந்தரயிருக்கிறதென்று அந்தக் கோர்ட்டார் தீர்மானித்தார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தின்படி அப்போதிய கலெக்டர் நடத்திவந்தார். பிந்தி வந்தவர் அதற்கு மாறாக நடத்தியதால், கலகத்துக்கிடமுண்டாயது; ஆகவே பிராணச்சேதமுண்டாகியது, மருதி இடிக்கப்பட்டது. பெருந்தன்மையுள்ள பட்டணத்தார் ராணகர் விசாரணையின்பேரில் தீவரத்தரத்துக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். அழிக்கப்பட்ட மருதியை அவ்விடத்திலேசானே மறுபடி கட்டக்கூடாதென்று அமலுண்டசெவ்வன்ஜுஜி சிபாரிசு செய்தார், ஆனால் அவரவருக்குரிய சுதந்தரங்களில் குறுக்கிடுவது எவ்வளவேனும் தகுதியில்லென்று ஹைகோர்ட்டார் தீர்மானித்தார்கள். கவரனமெண்டு செலவிலும் விசாரணையிலும் அவ்விடத்திலேசானே மறுபடி மருதி கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டது. இவ்விதமாய் ஹைகோர்ட்டாருடைய தீர்மானத்தின்படி மகமதியருடைய சுதந்தரத்தைப் பாராட்டிவரும்போது, இந்துக்களுடைய சுதந்தரத்துக்குச் சம்பந்தப்படுகிறமட்டிலே அந்த கோர்ட்டி தீர்மானம் அலட்சியஞ்செய்யப்பட்டது. அதுமுதல் இரண்டுசாதியாருக்குமுள்ள விவாதமபைசலாகவேனுமென்பதை முன்னிட்டிக்கொண்டு மருதிபச்சத்திலுள்ளமார்ச்சமாய் வழக்கமான இந்துகோலம் செலவது நிறுத்திப்போடப்பட்டது. இந்துக்கள் தங்கள் தங்கள் மதத்தைப் பிராணாதாரமாக எண்ணியிருக்கிறவர்கள்; முக்கியமாய்த் தாழ்ந்த வகுப்பினர்களுக்குமதத்திலுள்ள மென்மையானபாகத்தைப்பார்க்கினும் (உற்சவமுதலிய) சடங்குபாகம் அகத்தியமானது. இந்த நான்குவருஷ்காலமாய்ப் பிரம்மாற்சவாத்கள் நிறுத்தப்பட்டிருப்பது அதிக வருத்தத்தை விளைத்திருக்கிறதென்று கூறி, இருக்கிறதாருக்குரிய சுதந்தரங்களைச் சமமாய்ப் பாராட்டவேண்டுமென்பதற்குண்டான சில நியாயங்களை எடுத்துக்காட்டி வாழ்த்திவிண்ணப்பத்தை முடித்தார்கள். சிறப்புற்றோங்கிய கவர்னரவர்கள் விண்ணப்பத்தில் தமக்குத் தெரிவித்திருக்கிற சகல சங்கதிகளையும்பற்றி ஆலோசிப்பதாக வாக்குறுதிசொல்லியிருப்பதால், நியாயங்கிடைப்பதற்கு சந்தேகமீராது.

சென்னை முனிசிபல் கமிஷனர்கள் கூடிய விசேஷ சபையிலே முனிசிபல் ஆக்ட்டைத் திருத்துவதற்கான மசோதா ஆக்ட்டைக்குறித்து சர்ச்சை செய்ததில் ஸ்ரீமான் அந்தாசாரியாரவர்கள் பேசியதாவது, —யோசிக்கவேண்டிய அம்சங்கள் ஐந்திருக்கின்றன. முனிசிபாலிட்டி காரியங்களைப் பின்னுஞ் சீராய் நடத்தவேண்டிய விஷயமொன்று; முனிசிபாலிட்டியை பள்ளி ஒர்க்ஸ் (மறமத்து) இலாக்கா; கன்சர்வான்சி சானிட்டேஷன் (சீர்ப்பாடி-ஆரோக்கியம்) இலாக்கா, சில்லரை இலாக்காவென மூன்றாகப் பிரிக்கவேண்டும். இந்த மூன்று இலாக்காக்களுக்கும் தேர்ந்த ஒவ்வொரு தலைவரிருக்கவேண்டும். மறமத்து இலாக்காவுக்கு இஞ்சினீர் தலைவராயிருந்துகொண்டு, முனிசிபல் சபையிலும் மெம்பராயிருக்கிறார்; இது சரிதான். இரண்டாவது இலாக்காவுக்கு டாக்டர் தலைவராயிருக்கவேண்டும்; அதுவிஷயமாய் அவரோடு ஆலோசனை செய்யவேண்டியதிருக்குமாதலால், அவரும் முனிசிபல் கமிஷனர்களிலொருவராயிருக்கவேண்டியது அவசியமே. ஹெல்த் ஆபீசர் நேமிக்கப்பட்ட காலத்தில், அவரும் முனிசிபல்போர்டில் சேர்ந்திருக்கவேண்டுமென்கிற ஆவசியகம் உணரப்பட்டது; ஆனால் சட்டம் இடங்கொடுக்கவில்லை. மூன்றாவது இலாக்காவுக்குப் பிரசிடெண்டு தலைவராயிருப்பதேபோதும், வரிஏற்பாடுசெய்வதற்கும் செலவைக்கிரமப்படுத்தவதற்கும் ஒரே உத்தியோகஸ்த ரிருக்கிறார், அது திருப்திகரமானதல்ல. மாசமொன்றுக்கு ரூ. 200 க்குள்ளாக அசெஸ்ஸர்என்னும் பேரால் ஒருவரைநேமிக்கவேண்டும். தற்காலத்தில் வரிக்குள்ளாகவேண்டியதில்லாத அநேக ஏழைகளுக்கு வரிபோடப்பட்டிருக்கிறதென்றும், வரிக்குள்ளாகவேண்டிய அநேகபணக்காரர்களுக்குவரிபோடாமலிருக்கிறதென்றும் நம்மில் சிலருக்கு மனத்திற்பட்டிருக்கிறதென்று கூறினார். (அப்போது அதுயதார்த்தமென்கிறதொனியுண்டாயது.) இவையெல்லாம் கீழ்உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கிறதின் பலன்தான்.

கமிஷனர்கள் அதிக உபயோகமுள்ளவர்களாய் இருக்கவேண்டியதுபற்றி, அந்தந்த டிவிஷன் கமிஷனர்கள் குறித்தவிடத்திலே

வாராதிற கொருவிசை கூடி, வரிசெலுத்துகிறவர்கள் ஏதாவது சொல்லிக்கொள்வதைக்கேட்டு, அந்த டிவிஷனுக்கு வேண்டியிருக்கிற காரியங்களை நிறைவேற்றும்வகையில் அபிப்பிராயங் கொடுக்கிறவாசனாயிருக்கவேண்டுமென்கிற ஒரு செக்ஷன் ஆக்ட்டில் சேர்க்கவேண்டும். இந்த ஏற்பாட்டினால் யாருக்காக நாம் வேலைசெய்கிறோமோ அவர்களோடு பேச இடமுண்டாகும். பின்னும் அந்த டிவிஷன் கமிஷனர்கள் ஸ்டான்டிங்கமிட்டியிலே பிரதநிதிகளாயிருக்கவேண்டும்; அதாவது ஐந்து மெம்பர்களுக்கு வதிலாக எட்டு மெம்பர்களுக்கேவண்டும். முனிசிபாலிட்டி சிப்பந்திகளிலே எவ்வளவாவது தள்ளி ம்போடுவதற்குப் பிரசிடெண்டுக்குண்டாகிய அக்காரத்துக்குத்தடைபொன்றமில்லை; ஆனால் ஐம்பது ரூபாய் சம்பளத்துக்குட்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள்ஸ்டான்டிங்கமிட்டியாருக்கும், அதற்குமேற்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள் கமிஷனர்களுக்கும் அப்பீல் செய்துகொள்ளும்படியான ஏற்பாடு செய்வது நலம். கமிஷனர்கள் நடத்துகிற சரித்திரங்கள் பத்திரிகைகளில் பிரசுரமாகலாமென்பதற்கு ஆக்ட்டில் செக்ஷனுன்றமில்லை. அப்பீல்செய்துகொள்ளுகிற உத்தியோகஸ்தர்களுடைய யோக்கியாயோக்கியதையை ஆலோசிப்பதுபோன்ற ரகசியமான சங்கதிகளுக்குத்தவிர மற்றவைகளுக்குப்பத்திரிகைக்காரர்களைச் சபையில்வந்திருக்கவொட்டலாம். —இந்த சங்கதிகளையும் மற்றமுள்ள திருத்துப்பாடான சங்கதிகளையும்பற்றி ஆலோசிக்கும்படி ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டது.

பிரெஞ்சு ரெயிலேய்களில்லான்றில் கொஞ்சநாளுக்குமுன்னேசான் செதுகிடக்கக்காணப்பட்ட ஒரு தொழிலாளி நான்குரூபாய் ஆஸ்திக்கு சட்டப்படி பாத்தியஸ்தனாயிருந்தானாம். அவன் லண்டன்பட்டணத்துத் திரோஜரியிலே தன் ஆஸ்தியை வாரிசுதாரர்கள் வந்தால் கொடுக்கும்படி கட்டியதை இத்தியாவில் இறந்துபோன இங்கிலீஷ் ஜனரலுடைய வமிசத்தான். அந்தப்பணம் இதுவரையில் தொடர்வட்டி சேர்ந்துபெருகிவந்தது. அந்தத்தொழிலாளிக்குப் பணமில்லை; அங்கேயிருக்கிற செல்வம் தனக்குச் சேரவேண்டியதென்று அறிந்திருந்தும், வியாச்சியர் தொடரவகையில்லாமல், ஒன்று பாதி பேரக்காரர்களோடு பேரம்பேசு, அவர்கள் கொடுக்கிறோமென்று சொன்ன தொகை வெகு கொஞ்சமாயிருந்தபடியால் அதை வெறுத்துவிட்டுத் தற்கொலைசெய்துகொண்டான்.

சென்றமூ 29உயோடு முடிக்கிறவாரத்திற்கு பஞ்சாப்முழுவதும் பயிர் மிகவும் கஷ்டித்திருப்பதாக ரிபோர்ட்டு செய்யப்பட்டது. பிரஜைபார் - மூல்த்தான்டிஸ்திரிகட்டிகளிலே தண்ணீர் பாய்ச்சப்பட்ட இடங்களில் தவிர மற்றவிடங்களெல்லாம் கெடுதிபென்று அறிக்கையாயிருக்கிறது. ரேவல்பிண்டியிலே சராசரியில் சீர்தான். அதிகமழை பெயாவிட்டால் மிகுந்த துன்பம் நேரிடுவது நிச்சயம்.

அறிக்கை.

தமிழ்சந்தாவிபரம்.

Rs A. P.

மாசம்	1-க்கு	0 4 0	முன்பணஞ் செலுத்தவேண்டு
ஷை	3-க்கு	0 10 0	ம். சந்தாவுகூட, இந்தி
ஷை	6-க்கு	1 2 0	யாவிலும் பர்மாவிலு முள்ள

வெளியூரார் மாசமொன்றுக்கு ஒரு அணுவீதமும், சிலோனிலுள்ளவர்கள் வாரமொன்றுக்கு ஒரு அணுவீதம் ஆறுமாசத்திற்கு ரூ. 1—10—0 மும் தபாற்செலவு சேர்த்தனுப்பவேண்டும். ஒரு வருஷத்திற்குப் பணமனுப்ப விரும்புகிறவர்கள் ஆறுமாசத்தொகைக்கு இரட்டிப்பு அனுப்பவேண்டும். தபாற்செலவு குறைவுபடக் கொருகிறவர்கள் தெரிவித்தால், பத்திரிகைகள் இரண்டுவாரத்திற்கொருவிசை சேர்த்தனுப்பப்படும் பட்சத்தில், பாதியும், நான்குவாரத்துக்கொருவிசை சேர்த்தனுப்பப்படும் பட்சத்தில் முக்கால்பங்கும் தபாற்செலவு கூடிவரும்.

பத்திரிகைக்கு எழுதும் கடித முதலிய விஷயங்களை மாத்திரம்

சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை இலிங்கசெட்டிவிதி 307 - வது நம்பர் வீட்டில்

பு. முனிசுவாமிநாயகருக்கும் ;

1886ம் - வருஷ முதல் சந்தாக்களையும்,

இங்கிலீஷ் பத்திரிகைகளையும்,

வெப்பேரி சில்வர்ஸ் ரோட்டில்

மதுராஸ் செகுலர்சொசைட்டி ஆனரொரிசெக்ரிட்டேரி

மெஸ்டர். அப்துல்காசிம் யவர்களுக்கும் அனுப்புதல்வேண்டும்.

சுதந்திரவீரன்

சென்னை லெளகிகசங்கத்தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. VI.—No. 17.]

MADRAS:—SUNDAY APRIL, 24, 287. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

சொல்லுச் சொல்லப்பிறிதோர் சொல் சொல்லே
வெல்லுஞ் சொல்லின்மையறிந்து.—தறன்.

பூர்வீகஞானம்,
வியவசாயரசாயனம்,
அதிசயம்.

இந்துசமயசாரவிளக்கம்.
இரசவாத்யும் மதவாத்யும்.
வர்க்கமானசங்கிரகம்.

முன்னே தேவாகளுக்காக விஷத்தைப் புண்டதற்குச் சாட்சியாகக்கூடுத்திலே பரமசிவன் விஷத்தைத்தரித்தனராம். முன்னே அவரிருந்தாலல்லவோ பின்பு அவருடைய கழுத்தில் விஷத்தைக் காணலாம். அவரிருப்பதற்குச் சாட்சியாகக் கனமார்க்கத்தில் நிஷபவாகனருடாய்ச் சாயங்காலவேளையில பவனிவரலாகாதா?

ராஜா ஸர். டி. மாதவராவ் K. C. S. I. அவர்களால் கன்வோ
கேஷனில் வாசிக்கப்பட்ட உபநித்யாசத்தின் பாகம்.

பூர்வீகஞானம்.

நமது பூர்வீகான் தற்காலமனிதர்களைப்பார்க்கிலும் வகைபடுத்தா முடையவர்களை நுநினைக்குந் துமிக்கானபிசகை பொழித்துவிடுகின். அது யதார்த்தமாயிருக்கமாட்டாது. அவனவனுடைய வாழ்க்கையில் ஒவ்வொருவருவதிலும் முன்னோடி சேர்க்கையாகக் கொஞ்சஞ்சொஞ்சமாய் அதிகஞானமடைகிறான். இவ்விதமாய் வருஷத்துக்குவருஷம் ஞானம் விர்த்தியாகிவருகிறது. அப்பிரகாரமே ஒவ்வொருவருடைய ஞானத்தையும் ஞானத்தை முந்தியதலைமுறையின் ஞானத்தோடுச் சேர்த்துக்கொண்டேவருகிறது. இப்படி நடப்பதினால், ஒருநூற்றாண்டில் ஞானம் கொஞ்சகொஞ்சமாய் மல்கிப்பெருகிறது. ஆகலால், தற்காலத்தின்பார்க்கிலும் அநேக நூற்றாண்டுக்கு முன்னமே மனிதர்கள் அதிகஞானமடைந்திருந்தார்களென்று அணிவதுவெட்ட வெளிச்சமான ஆபாசம். பூர்வீகஞானம் ஞானமும் தற்காலத்தவர்களுடைய ஞானமும் சம்பந்தமில்லாது ப்பதாகவைத்துக்கொண்டாலும், ஞானம் சம்பாதிப்பதற்குப் பூர்வீகனைப்பார்க்கிலும் தற்காலமனிதர்களுக்கு எத்தனையோ அனுகூலமானவகைகள் ஞாண்டாயிருக்கின்றன. ஆராய்ச்சிக்கு நமக்குள்ள விடயங்களும், ஆராய்ச்சிக்கு நமக்குண்டாயிருக்கிற சுலபமான மார்க்கங்களும், ஆராய்ச்சிக்கு நமக்குக் கிடைத்திருக்கிற கருவிகளும், சனிப்பதற்கு மிகவுஞ் சிறந்த மார்க்கங்களும் ஆராய்ச்சியினால் தேறுகடையாகு மவைகளைப் பிரசுரஞ் செய்வதற்கு நமக்குண்டாகியமுகார்தரங்களும், பரிசோதித்த தர்க்கித்து ஒப்பிட்டுச் சர்ச்சைசெய்து பலவிதத்திலுருப்படுத்தி முடிவுகட்டுவதற்கு நமக்குள்ள முகார்தரங்களும், தொலைதூரமான தலைமுறையார்களுக்கிருந்தவற்றைப்பார்க்கிலும் அதிகவிசேஷமாயிருக்கின்றன. பூர்வீகஞானம் பரிசோதனைகள் துண்டு துணிக்கையாகவும் பரும்படியான மேற்பூச்சாகவுமிருந்தன. நாமோ, சமுத்திரத்தின் அடிவரையில் மூழ்கிப்பார்க்கிறோம், பூமியின் கர்ப்பம்வரையில் ஊடுருவிப்பார்க்கிறோம். ஆகாயவெளியிலே நெடுந்தூரத்தில் ஏகாந்த ஸ்தானங்களை எட்டிப்பார்க்கிறோம். அவ்விடங்களிலே புது உலகங்கள் இருந்தடி அல்லது பிண்டமாகித்திரண்டு வருவதாகக் காணப்படுகின்றன. இப்போது உலகமுழுவதையும் ஒருமிக்கக் கொண்டறியலாம். ரெயில்வேமார்ச்சுமாய்க் கண்டங்களை நாம்கடந்து செல்லக்கூடும். ஸ்டீமர்கள் மூலமாய் மகாசமுத்திரங்களைக் கடக்கக்கூடும். மைக்கிரஸ்கோப்பும் டெல்லஸ்கோப்பும்போன்ற கருவிகளால் நமது திருஷ்டிவலுவை எவ்வளவோ விர்த்தியாயிருக்கிறது. நாம் வெளியை அளக்குஞ் சக்தியானது வெகுநேரத்தியான நானாவித கருவிகளால் பெருகியிருக்கிறது. அவ்வாறே நமக்குக் காலத்தை அளவிடுஞ் சக்தியுமுண்டாயிருக்கிறது. அதிசயிக்கத்தக்க தபால் ஏற்பாடும் நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது, அதினாலே அநேகமார்க்கமாய்ச் சங்கதிகள் பரவுகின்றன. சமாச்சார நூதனாக நாம் மின்னலையே உபயோகிக்கிறோம். பத்திரிகைகள் புஸ்தகங்கள் முதலியவற்றை அச்சிடுகிற அதிசயமானவித்தை நமக்குக்கிடைத்திருக்கிறது.

அதினாலே உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொருதேசத்தாரும் தங்கள்தங்கள் எண்ணங்களைச் சுலபமாயும் தீவரமாயும் பரஸ்பரந்தேரிவித்துக்கொள்ள இடமுண்டாயிருக்கிறது. ஆராய்பவர்கள் அளவிறந்தவர்களிருக்கிறார்கள்; அவர்கள் உண்மையை நாமும் அதிஅவாவினாலும் மிகுந்தசிரத்தையினாலும் அதி ஊக்கத்தினாலும் துண்டப்பட்ட மகாவிசேஷபுத்தமான்கள். சுருக்கமாய், நாகரீகமடைந்த உலகமுழுமைக்கும் மகத்தான ஒரு ஞானசபையானது விடாது சலைமுறைசலைமுறையாய்க் கூடிவருகிறது; மானிடரால் வெளியிடப்படும் ஞானத்தைச்சேர்ப்பதற்கும் விர்த்திசெய்ததற்கும்விடாது பாடுபடுகிறது. கனவான்களே, அமரிக்கையுடனே சாக்கிரதையாய் ஆலோசித்தப்பாருங்கள்; பார்ப்பீராகில், எனது அபிப்பிராயத்தோடு சுலப்பீர்களைப்பது நிச்சயம். ஆகையால், பூர்வீகஞானத்தைப்பார்க்கிலும், நவீனஞானத்தைச் சிலாக்கியப்படுத்துவதற்குப் பின்னிடையவேண்டாம். நமது மூதாதைகளுடைய சர்வஞ்ஞத்துவத்தில் குருட்டாட்டமாய் நம்பிக்கைவைப்பது கெடுதியானது; ஏனெனில், அதினால் வழக்கள் நிலைபெற்றுப்போகிறதுமன்றி, கெடுதி பயப்பதற்கும் வழியுண்டாகிறது.

வியவசாயரசாயனம்.

(62-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

கரிமலம்—இந்த பூதமானது சுத்தியாகவும் தனியாகவும் சாதாரணமாய் வச்சிரங்களிலிருக்கின்றது. மிகுந்த அழகும் ஆச்சரியகரமுமான இத்தரத்தினமானது பளிங்குகளத்தகரி யெய்யுறியேறல்ல. இதை நெருப்பிலிட்டால் கரியாகிவிடுவதே இச்சங்கு பிரத்தியக்ஷரூபகாரம். இது நிலக்கரியிலிருப்பதமன்றி காரியத்திலும் மற்றும் அநேகபூசங்களிலும் பிராணிகளின் சரீரத்திலுமிருக்கிறது. ஒருமரத்தண்டை காற்று விசேஷமாக எட்டாதபடிக்கு நெருப்பிலிட்டு சுடுவோமானால் அதுமுழுமையும் எரிந்த சாம்பலாகாது கரியாகவேயிருக்கும். இதுதான் கார்பன் அல்லது கரிமூலமென்று சொல்லப்படுவது. விளக்கில் ஒரு ஒட்டைக்காட்டினால் இதில் கறுப்பான ஒருபதார்த்தமுண்டாகும். இதுவும் அந்நகரிமூலந்தான். இங்கரிமூலத்தை ஜீவமூலத்தில் சுடுவோமானால் கரிமூலத்திருவம் என்னும் வாயுருபங்கொண்ட ஒருபதார்த்தமுண்டாகிறது. இத்தற்கு வன்னமும் வாசனையுமில்லை. இதில் தீபம் உடனே அவிந்துபோகும், பிராணிகள் செத்தப்போகும். ஆயினும் இது கந்தமூலாக்களுக்கு அவசியமாய் வேண்டியது. இத்தல்லாவிட்டால் பயிர்கள்விளையாது. இந்த திருவத்தைப் பயிர் பூண்டுகள் சூரியன்காங்கையினால் சாதாரணமான காற்றிலிருந்து பிரித்து உட்கொள்ளும்.

சுத்தகந்தகம்—இது மிகவும் பிரயோசனகரமான பூதமாய் அநேக இடங்களில் காணப்படுகிறது. இது வெளிப்பசுமையான எளிதிலுடையத்தக்க கனபதார்த்தம். இதற்கு ரசங்கிடையாகு. குளிர்ந்திருக்குங்காலத்தில் வாசனையுங்கிடையாது. ஆயினும் இதைச்சுட்டாலும் தேய்த்தாலும் ஒருகந்தமுண்டாகும். ஜலத்தைப்பார்க்கிலும் கொஞ்சங்கனமானது. இலகுவான காங்கையினாலே உருகிப்போகும். காற்றில்லாத இடத்தில் அதிசமாகக் காய்ச்சப்பட்டால் கொதித்து ஆவியாய்விடும். காற்றிருந்தால் தீபந்ரி எரிந்துபோகும்.

காடிக்காரமூலம்—மற்ற பூதங்களைப்பார்க்கிலும் மெத்தவினோதமானது. எப்போதும் ஜீவமூலத்தோடு சேர்ந்திருக்கும். இதில் கலந்திருக்கும் ஜீவமூலத்தை எளிதில் நீக்கிவிடலாம். இது வெள்ளரக்கைப்போன்ற எளிதிலுருகாரின்ற பதார்த்தம். இருட்டில் வெளிச்சமுள்ளபுகையால் மூடப்பட்டதாகத்தோன்றும். இது காற்றிலிருக்கிற ஜீவமூலத்தோடு கலந்து சாந்தமாக எரிவதினால் அப்புகையுண்டாகும். இதை கையில் கொண்டால் கையிலிருக்கும் காங்கையினாலேயே உருகி கையைச் சுடும், இது வெள்ளைப்பூண்டைப்போன்ற வாசனையையுடையது. ஜலத்திலாவது சாராயத்திலாவது கலாவதில்லை. மெத்தவிஷமுள்ளது, ஆயினும் இது ஜீவமூலத்தோடு கலந்து காடிக்காரத்திருவமென்கிற ஒரு அருமையான பதார்த்தம் ஆகிறது.

பிராணிகளுடைய எலும்புகள் இந்தகிரவத்தினாலும் சுண்ணாம்பினாலும் ஆகின்றன. நமது எலும்பு தசை நரம்பு முதலியவற்றும் நாம் உண்ணுகிற ஆகாரத்தினால் குழந்தைப்பருவத்திலிருந்து வளருவதால் நம்முடைய ஆகாரத்தில் மேற்படிபதார்த்தம் விசேஷமாகக் கலந்திருக்கவேண்டும். ஆகலால் நாம் உண்ணுகிற பாலிலும் பலவித தானியங்களிலும் கிழங்குகளிலும் மாம்பசுதிகளிலும் இந்தத்திருவம் விசேஷமாகக் கலந்திருக்கின்றது. இது இல்லாமற்போனால் சுந்தமூலங்கள் முளைக்கவேமாட்டா. நிலமானது பாழடைந்து ஒன்றையுமுண்டாக்காது. ஆகையால்தான் துறுக்கப்பட்ட எலும்புகளும் சுடப்பட்ட எலும்புகளும் மிகவும் பிரயோசனகரமான எருவாகின்றன.

கிளோரின், பிரோமின், ஜியோடின், பிளோரின், என்னும் இந்தநான்குபூசங்களும் ஒன்றுக்கொன்று மெத்ச்சம்பந்தப்பட்டனவாகத் தோற்றுகின்றன. இவைகளுள் முதற் சொல்லப்பட்ட கிளோரின் அல்லது இலவணமூலம், அதிகப்பட்டதாயும் சிறந்ததாயும் இருக்கிறது. இது விசேஷமாக சாதாரணமான உப்பிலிருந்து எடுக்கப்படுகின்றது. இலவணமூலமும் ஸோடியன் என்னும் இலவணகாரமும் சேர்ந்துதான் உப்பு அல்லது இலவணமாகிறது. இந்த இலவணமூலம் மிகுந்த பசுமையான ஆவியாயிருக்கின்றது, அதின்கந்தம் மூச்சை அடைக்கத்தக்கது. இதை கொஞ்சம் முகந்தாலும் இரும்பல் அதிகமாய் உண்டாகும். இது காற்றைப்பார்க்கிலும் அதிகபளுவுள்ளது. (இன்னும் வரும்)

த—னி.

ஆ த் தி க ம்.

பிரபஞ்சத்திற்கு வேறாயும், மனோவாக்சுக்காயங்களுக்கதீசமாயும் உள்ளதாகச் சொன்மாதிரமாய்ச் சொல்லப்படும் சுவர்க்கத்திலும், நரகத்திலும், அவற்றுள் முறையே வசிக்கும் தேவர்களிலேயும், பசாசங்களிலேயும் நம்பிக்கைவைத்து, அந்நம்பிக்கை காரணமாக இன்னல் பலவற்றையும் நன்மையெனக்கருதி இயற்றிவருவதே ஆத்திகம். இச்சுணைப்பற்றி யெழுதப்பட்ட கிரந்தங்களெல்லாம் ஆத்திகநூல்களெனப்படும். இந்நூல்கள் பற்பலதேசங்களிலுள்ள பற்பல மதப்பிராந்தர்களால் தத்தம் மனம்போனபோக்காய் வகையப்பட்டுள்ளன. இம்மதப்பிராந்தர்கள் ஒவ்வொருவரும் தாம் தாம் எழுதிய நூல்களையே பதிநூல்களெனவும், மற்றையர் எழுதிய நூல்கள் பதிநூல்களல்லவெனவும் கூறுகின்றனர். இதனால் ஆத்திகநூல்களுள் ஒன்றையேனும் பதிநூலெனப் பகர்தற்கிடமில்லை. ஆயினும் ஆத்திகநூல்களைப் பதிநூல்களாகக் கொள்ளுமிடத்த அவைபுல்லவன் எவையெனவிசாரிப்பது நமது கடனும். விசாரிக்குமிடத்து, அவை பொய், களவு, கள், சாமம், கொலை முதலிய குற்றங்களைச் செய்ய ஏவும் நூல்களாகவேயிருக்கின்றன. எவ்வனமெனின் இவ்வனம் உதாரணவாயிலாய் உதகரிப்பாம்.

ஆத்திகநூல்கள் பொய்பகர ஏவுதல்:—ஆபிரகாம் மன்னர் சபையில் தன் மனைவியைச் சகோதரியென்று பொய் பகர்ந்தனர். கிறீஸ்து தனது பிரேதம் மூன்றுபகலும் மூன்று இரவும் புதைக்கப்பட்டிருக்கும் என்று அபத்தம் கூறினர். விவாக்மேடையில் வீற்றிருந்த சுந்தரமூர்த்திராயனாத்த தமக்கடிமையெனச் சிவன் கூறியுள்ளார். விபசாரத்தொழிலில் முசுற்றும்பூலத்திற்குரியவரான விட்டுணு தன்னை ஏகபத்தினி விரதாசிரோன்மணியெனப் பகர்ந்துள்ளார். இவை யெல்லாம் ஆத்திகநூல்களுள் பொதிந்தவிஷயங்களே.

ஆத்திகநூல்கள் களவுசெய்ய ஏவுதல்:—கிறீஸ்து குடித்தனக்காரன் கழுதைக் குட்டியைத் திருடிவாச்சொல்லி அதன்மீது ஊர்வலம்வந்தார். ஒண்டவந்தகாகம் உரம்பெற்றதென்பதாக எகிப்திற் சரண்புகுந்த இசரவேலர் எகிப்தியர் ஆடையாபரணங்களை மோசஞ்செய்து திருடிக்கொள்ளும்படி ஏகோவாவாவின் ஆணையின்பிரகாரம் மோசே கட்டளையிட இசரவேலர் அவ்வாறே களவுசெய்தனர். விட்டுணு கிருஷ்ணாவதாரத்திலே ஆயச்சேரியிலுள்ள வீடுகள்தோறும் புகுந்து, தயிர் பால், வெண்ணெய் இவைகளைத் திருடியுண்டு உரலில் கட்டப்பட்டு அடியுண்டார். இவையெல்லாம் ஆத்திகநூல்களுள் பொதிந்த விஷயங்களே.

ஆத்திகநூல்கள் கள்ளாதி அருந்தலை ஏவுதல்:—நோவா தன் நிர்வாணம் வெளியாகும்படிக்குடித்து வெறிகொண்டுபுரண்டிருந்தனர். ஏசு காணான் தேசத்திலே கலியாணவாசலிலே கள்ளைப்பெருக்கிக் களிக்கச்செய்தனர். சிவன் தன்னடிமைகள் கேட்கும்வரங்களின் தாரதம்மியங்களை யறியாமல் தாறுமாறாக அவர்களுக்கு வரங்களையீந்து பின்பு தான் வருத்தமுறும்படியான அளவிற்குக் கஞ்சாவாதி குடித்துவந்தார். இவையெல்லாம் ஆத்திகநூல்களுள் பொதிந்தவிஷயங்களே;

ஆத்திகநூல்கள் காமச்செய்கைகளை யேவுதல்:—மரியான் தன் கணவனாகிய யோசேப்புடன் சுகித்தறியாமுன் ஏசுவென்னும் புதல்வனைப் பெற்றாள். சாலோமோன் தனக்குள்ள எழு

துறு பத்தினிமார்கள் போதாமல் முன்னாறு வேசிமார்களையும் புணர்ந்துவந்தார். விட்டுணு பதினாயிரம் கோபஸ்தீகளுடன் லீலாபோகமியற்றினதல்லாமல் கண்டகண்ட இடங்களில் கண்டகண்ட ஸ்திரீகளைக் கற்பழித்துவந்தார். சிவன் தாருகாவனத்து ரிஷிபத்தினிமார்களைவளையுங் கற்பழித்ததல்லாமல் கங்கையென்னும் பெண்ணையும் தன் சடாமுடியில் ஒளித்துவைத்திருக்கிறார். இவையெல்லாம் ஆத்திகநூல்களுள் பொதிந்த விஷயங்களே.

ஆத்திகநூல்கள் கொலைபுரிய ஏவுதல்:—ஏகோவா ஆபிரகாமைநோக்கி அவரது ஏகபத்திராகிய ஈசாக்கைத் தனக்கு நரபலியாகக்கொடு என்று ஆகடியாபித்தார். கிறீஸ்து இரண்டாயிரம் பன்றி+ளைக் காரணமின்றி மடிவிற்றள்ளி மாய்த்தனர். சிவன் சிறுத்தொண்டனை அவன் அருமைக்குழந்தையைக் கறிசமைத்துத் தமக்குப் படைக்கச்சொன்னார். விட்டுணு கிருஷ்ணாவதாரத்திலே குருகுலவம்மிசத்தவர்களிலே கலகத்தைபுண்பிபண்ணி பற்பலவாயிரங்களாக மாளும்படி பாரதப்போரை விளைத்து முடித்துவிட்டார். இவையெல்லாம் ஆத்திகநூல்களுள் பொதிந்தவிஷயங்களே.

இத்தகைய குற்றங்களுக்கெல்லாம் இடங்கொடுத்திருப்பது ஆத்திகம். ஆத்திகப்போதத்தைப்பருகி அதன் வயப்பட்டுடொழுதுவோரே ஆத்திகர். ஆத்திகம் இன்னதென்றும் இத்தகையதென்றும் அறிந்த ஒவ்வொருவரும் அபிமானமொழிந்தவர்களாயின் மீண்டும் அவர்கள் ஆத்திகர்களாகவிருப்பது அருமை, அருமை.

D.

இந்துசமயசாரவிளக்கம்.

விநாயகர் திரிமூர்த்திகளுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்தது. (55 - வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

விநாயகபுராணம்.—விநாயகர் திரிமூர்த்திகள் செய்த தோத்திரத்துக்கிரங்கி, அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி, தன்னிடத்து அவர்கட்கு அளவற்ற பத்திக எப்பெருகத்தக்கதான வரத்தைத் தந்து, (7) வேதாகம புராணகலைகளைக்கொண்டு யாவையுஞ் சிருட்டிசெய்யத்தக்க சத்தியைப் பிரமனுக்கும், யோகத்தினால் வேண்டியவடிவங்களைக்கொண்டயாவையும் இரட்சிக்கத்தக்க சத்தியை விண்டுவிக்கும், ஏகாட்சர சடாட்சர மந்திரங்களைக் கொண்டு எங்குந் தானாகவிருந்து யாவையுஞ்சங்காரஞ்செய்யத்தக்க சத்தியை உருத்திரருக்குங் கொடுத்தார்.

விளக்கம்—(7) இந்த வரத்தின் பெருமையைப் பின்னால் சிருஷ்டி விகாரப்படுமிடத்து ஆலோசிக்கவேண்டும்.—யாவும் பஸ்மீபடலமாய்விட்டபின்பு சிருஷ்டிக்கு முன்னமே வேதாகமபுராணங்கள் எங்கிருந்து முளைத்தன? விநாயகரே மூந்தி பெழுதிவைத்துவிட்டனர்போலும். நடந்த விருத்தாந்தங்கள் புராணமாகவேண்டுமேயல்லாமல், விருத்தாந்தங்கள் நடவாமுன்னமேபுராணங்கள் எவ்வாறுண்டாயின? அவற்றைக்கொண்டு சிருஷ்டிசெய்கிறதென்பதென்னையோ? அவை (சூயவனுடைய சிருஷ்டிக்கு மண்ணிருப்பதுபோல) பிரமசிருஷ்டிக்குப் பதார்த்தமா, அல்லது (தண்டுசக்ரங்களைப்போல) கருவிகளா, அல்லது சிருஷ்டிசெய்யும் வகையைக் கற்பிக்கும்நூல்களா?—இரட்சிப்பதற்காக விட்டுணு சமயத்துக்கேற்ற தந்திரங்கள் செய்யப் பலவடிவங்க ளெடுக்கவேண்டியது அவசியமாக்கும். விநாயகர் பிந்தி நடக்கப்போகிற காரியங்களை முன்னறிந்து, வேண்டியவடிவங்களுக்கும்படி விட்டுணுவுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்தனரென்றால், அநேக சங்கதிகளிலே பிந்தி நடக்கப்போகிறதை முந்தியறியத் தவறிப்போனவராகவும், முந்திநடந்ததையே மறந்தவராகவும் காணுகிறார். இதுவிஷயத்தை இந்த சர்ச்சையில் ஆங்காங்கு காணலாம்.] சங்காரகிருத்தியந்தவிர, வேற்று வடிவமெடுக்க அதிகாரங் கொடுக்கப்பெறாத சங்கரன் தாய்ப்பன்றியை யிழந்தபன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயைப்போலவே பெண் பன்றிவடிவமெடுத்துவந்து பால் கொடுத்துக் காப்பாற்றின சத்தி பெற்றதெவ்வாறே? பின்போர்சமயத்தில் தலஞ்செய்து பெற்றாலும் பெற்றிருக்கலாம்! இக்காலத்தும் பரமசிவன் திக்கற்ற ஜீவராசிகளை அவ்வாறு காப்பாற்றிக்கொண்டுதான் வந்தி

ருப்பர். அதைக் கண்டறிந்துசொல்ல அக்காலத்தில் பத்திமான்க ளிருந்ததுபோல இக்காலத்தி லில்லை. ஆயினும், இப்போது சில அடியார்கள் சிவவேடம்பூ ண்டுபத்தியில் பழுத்துவருகிறார்கள், அப்படிப்பட்டவா கள் கண்டறிந்து சீக்கிரத்தில் சொல்லுவார்கள்போலும்.

மேற்படி பன்றிகளை திருவீனையாடற்புராணத்தி லுள்ளது. 45 - வது வீனையாட்டு. — முன்னுளில் ஒரு விச்சாதரன் புலத்தியமுனிவர் செய்கிற தவத்துக்கு விக்கினமாக வீணையிசைபாடினான், அதற்காக அவர் அவனைப் பன்றியாகச் சபித்தார். அவன் விமோசனங் கேட்டுக்கொள்ள, பாண்டியன் வேட்டைடிவே பலமி ருகங்களை உன்னையுங் கொல்லுவான், பின்பு இச்ச வடிவைப்பெறுவாயென்றார். அந்தப்படியே அவன் பன்றியாய்ப்பிறந்து அநேக பன்றிகளுக்குத் தலைவனாய் ப்பெட்டைப்பன்றியுடனே வாழ்ந்துகொண்டிருந்தான். இதுநிற்க; — குருவீருந்த துறையில் ஒரு வேளாளனு டைய பன்னிரண்டு பிள்ளைகள் வேட்டையாடிக் கூடிக் காட்டில்திரிகையில், ஒரு மாப்புதலின்கீழ் தவஞ்செய் கிறதேவகுருவைக்கண்டு பரிசாசஞ் செய்து கல்லுமண லும் வாரி அவர்மேல் வீசினார்கள்; அவர்கோபித்து, அவர்களைப் பன்றியின்வயிற்றிலே பிறந்து குட்டிகளா ய்த் தாயையும் தகப்பனையுமிழந்து அலைந்து துன்பப் படக்கடவீர்களென்று கடிய சாபமிட்டார். அவர்கள் மேற்படி பன்றியரசனுக்கும் அரசிக்கும்பிறந்து குட்டி களாயிருக்கும்நாளில், பாண்டியன் வேட்டைக்குவந்து சிங்கமுதலிய பல மிருகங்களைபுங் கொன்று மேலேத்தி க்கில் போகும்போது ஒரு பன்றிகண்டு இராசபன்றியி னிடத்திற்கு விநாந்தோடிப் பாண்டியன் வருகிறதைச் சவிஸ்தாரமாய்ச் சொல்ல, அத்தலைமையான பன்றி தன்பரிவாரப்பன்றிகளுடனே யுத்தத்திற்கு புறப்படு கையில், பேட்டுப்பன்றி பிரிவாற்றாமையைப்பற்றி பல நியாயங்கள் சொல்லிக் குட்டிகளுடனே தானுங் கூட ச்சென்றது. பாண்டியனும் அவனுடைய சேனையும் பற்பல ஆயுதங்களைக்கொண்டு வெகு கஷ்டநிஷ்டர்த்து டனே பன்றிகளைச் சேதப்படுத்தினது விசேஷமல்ல; அப்பன்றிகள் ஆயுதமொன்றுமில்லாமலே தங்கள்பற் களாலும் கொம்புகளாலும் காலாலும் வாலாலும் பா ண்டியனுடைய நால்வகை சேனையை ஹதஞ்செய்தது மகாவிசேஷம். கடைசியாய் அவ்வரசுப்பன்றி கொல் லப்பட்டபின்பு, பெண்பன்றியும் கூடியவரையில் யுத்த ஞ்செய்து மாண்டது. நாயகனும் நாயகியுமாகிய அவ் விரண்டு பன்றிகளும் சுவர்க்கலோகம் போய்ச்சேர்ந் தன. அப்பால், தாயற்றபன்றிக்குட்டிகள் வருந்திஅலை ந்துகொண்டிருப்பதைத் தமதிச்சையாய் விமானமேல் வந்த மீனாட்சிசுந்தரேசர் கண்டிரங்கி, தாய்ப்பன்றியாக வந்து பால்கொடுத்து வளர்த்து, அக்குட்டிகளுக்கு ஞான முதலியவையுண்டாகச்செய்து, முகமாத்திரம் பன்றிமுகமாகவும் உடம்பெல்லாம் மனிதவடிவாகவுஞ் செய்து, பின்பு பாண்டியனுடையகனவிலடைந்து அவ ற்றை மந்திரிகளாகவைத்துக்கொள்ளச்செய்து, கடை சியில் தமது சிவபுரத்திற்சேர்த்துக்கொண்டார்.

இந்தக்கதையினாலே, விண்ணுலகத்தோரும் மண்ணு லகத்திற்குவந்து தவஞ்செய்கிறபெருமையையும், அ ப்படிப்பட்ட மேன்மையான மண்ணுலகத்திலுள்ளவர் கள் பாவினாய்ப்போவதையும், பரமசிவன் பால்கொ டுத்துக்காப்பாற்றுவது முதலியவற்றை முன்னறிந்து சொன்னஞானிகள் இன்ன இடத்தில் தவஞ்செய்தால் அதற்கு இன்னபடி விக்கினமுண்டாகுமென முன்ன தாய் ஞானதிருஷ்டியினாலறிந்துகொண்டு, தகுதியான இடத்தில் தவஞ்செய்யவகையறியாத ஞானசூனியர்க ளாய்ச் சபித்துவிடுகிறகலபத்தையும், வாசிப்பவர்கள் யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். பன்றியாய்ப்பிறந்த வி ச்சாதரன்பேசினாலும், மற்றப்பன்றிசுள்பேசினதும், சி ங்கமுதலிய பலமானமிருகங்கள்மாண்டும் தப்பித்துக் கொண்டோடியும்போக, பன்றிகள்மாத்திரம் தேர்களை

முறித்து யானைகளைச்சிதைத்து படைவீரரைக்கொன்ற தும் அதிசயமே. — உல்லாசமாய் வீமானத்தின் மேற் சென்ற சுந்தரேசர் அவ்வழியாய்ப்போனதினாலல்லவா அப்பன்றிக் குட்டிகளைக்கண்டு இரங்கிப்பால்கொடுத் துவளர்த்தார்; போகாவிட்டால் என்னமாய்முடிந்திரு ககும்? அன்றியும், அதேகாலத்தில் வேறொருதேச த்திலே பூனைக்குட்டிகள் அவ்வாறு அவதிப்பட்டிக் கொண்டிருந்தால் அவற்றைக்காப்பாற்ற வகையில்லே யே; ஒருவேளை அத்தேசத்துக்கடவுள் காப்பாற்றியிரு ப்பார்போலும். கடைசியாய் அப்பன்றிக்குட்டிகளைச் சிவபுரத்தில் சேர்த்துக்கொண்டவர் முதலிலே தானே சேர்த்துக்கொண்டிருந்தால், தான்பன்றியானது முத லிய இடைச்சம்பவங்கள் ஒழிந்துபோயிருக்குமே. த ன்னுடைய அருளையும்வல்லமையையும்ஞானத்தையும் அக்காலத்திலுள்ளார்க்கு வெளியிடவேண்டிப் பன்றி யாகி வீனையாடினார்க்கும்! இக்காலத்தில் தாயிழந் தோ வேறுகாரணத்தாலோசலதானையில் புரண்டுருண் டிஎழுந்து விழுந்து கிடந்துபாதைப்பட்டுச்சாகிற பூனை க்குட்டிகளையும் நாய்க்குட்டிகளையும் காப்பாற்றவரவில் லையே. இக்காலத்தில் அப்படி வீனையாடச்சாமர்த்தி யமில்லாமலோ, வெகுசாலமாய்வீனையாடி வீனையாடி அலுத்தோ (பின்வருமாறு) விநாயகருடைய கர்ப்பத் திற் புகுந்து இளைப்பாறிக்கொண் டிருக்கிறார்போலும். (இன்னும்வரும்.) A. M.

இரசவாதியும்மதவாதியும்.

பேராசையுடையோர் இனிவரும் எனக் கருதிய பய னைவிரும்பி இப்போது உள்ளதையும் இழக்கின்றார்கள். பேராசை கிலேசத்தையே விளைக்கும். பேராசையு டையோருக்கு ஒருபொழுதும் திருப்தி பிறவாது. உள் ளதுபோதும் என்று அமைந்த மனமே குறைவற்ற களஞ்சியம். எத்தனைப்பெருஞ்செல்வராயினும், திரு ப்தியில்லாதவர் ஒருபொழுதும் சுகமடையார். இப்பூ லோகத்தின்கண்ணே, இரசவாதத்தினாலே பெரும்பொ ருள் சம்பாதிக்கலாம் என்று பேராசைகொண்ட சில ரும், மதபோதனுவனுசரணைகளினால், பரலோகத்தியை யடையலாம் என்று வீணைசைகொண்ட பலரும், பெய் வேடம்பூண்ட இரசவாதிகளாலும் மதவாதிகளாலும் வஞ்சிக்கப்பட்டு, தங்களுடைய பொருளையும் தெருளே யும் இழந்து, வறுமையுற்று, வருந்துவதை யாவரும் செவியுற்றும் கண்ணுற்றும் உள்ளார். இரசவாதிகள் இவ்வுலகை பொன்னுலகாக்குவோம் என்கின்றார்கள். மதவாதிகள் இவ்வுலகை பொய்யாக்குவோம் என்கின் றார்கள். இரசவாதிகள் செய்வேமென்பது கைமா ற்றத்தால்தான், மதவாதிகள் செய்வேமென்பது கார ணகாரியவாதத்தால்தான். கைமாற்றத்தால் ஒருபொரு ள்மற்றொருபொருளாவதும் இல்லை, காரணகாரிய வா தத்தால் உள்ளபொருள்குன்னியமாவதும் இல்லை. இவ் வுண்மைகளையறியாத மாந்தர் பேராசையென்னுஞ் சா நோயுற்று, இனிமைபலவற்றிற்கும் காரணமாயுள்ள இப்பிரபஞ்சத்தினில் வெறுப்புற்று, அனுபோக சித்தி யாகாத இரசவாதத்திலும், மனோவாக்குக்காயங்களுக் கெட்டாத பரலோக போகத்திலும் நம்பிக்கையுற்று, கைப்பொருளிலும் மெய்ப்பொருளிலும், நம்பிக்கைய ற்றவர்போல நடித்து, இரசவாதத்திலும் மதவாதத்தி லும் அதிபாண்டத்தியம் அடைந்தவர்போல் நடிக்கும் வாதிகளுக்குத் தத்தம் பிதூரார்ச்சிதங்கனையும். தத்தம் சைப்பொருள்களையும் ஈந்து, அந்தத்தில் கைம்மாறோ ன்றும் பெறாததினால், அகமும்முகமும் மிகவும் மெலிந் து, இகபோகத்தை யனுபவியாது வகைமோசம் போகி ன்றமை பரிதாபத்தினும் பரிதாபமாகியவிஷயமே. இஃ தென்ன அறியாமை! இரசவாதமகவாத மயக்கத்தின லே உள்ளபொருளையும் இழந்து வீண்காலம் போக்கா மல், தங்கள் தங்களால் இயன்ற தொழில்களைச்செய்து தங்களதும் பிறரதும் சுகானுபோகவிருத்தியின்பொரு ட்டி செலவுசெய்து, வாழ்ந்திருக்கக்கடவர்களாக மாந்

தர்கள். இரசவாதிகளையும் மதவாதிகளையும் மாந்தர் நம்புதல் மானுஷீகத்திற்கு ஈனமும், இகபோகத்திற்கு ஊனமும் சம்பவிக்கும் என்பதனையறிவது அறிவுடை யோரது அருங்கடனும் பெருந்தொழிலுமாம். D.

வர்த்தமானசங்கிரகம்.

மதிராஸ் நாவனல் இந்தியன் அசோஸியேஷன் என்னும் சங்கத்தின் மெம்பர்கள் சென்ற சோமவாரம் சாயங்காலம் வருஷாந்தர மகாசபை கூடினார்கள். ஆனாரி செக்ரிட்டே ரியாகிய ஸ்ரீமான் ராய்பஹதூர் பி. ரங்கநாதமுதலியாரவர்களால் ரிபோர்ட்டு வாசிக்கப்பட்டது. அதன் சங்கிரகமாவது:—வருஷக்கடைசியில் சேர்ந்திருக்கிற மெம்பர்கள் 154. இந்தச் சபையாருடைய ஏற்பாட்டினால் இங்கிலீஷ் தமிழ் தெலுங்கு இந்துஸ்தானி உபாத்திச்சிமார்கள் சிலவீடுகளுக்குச் சென்று வகுப்புகள் ஏற்படுத்தி ஸ்திரீகளுக்கு கல்வி கற்பித்துவருகிறார்கள். மசுமதியஸ்திரீகள் இந்துஸ்தானி வாசிப்பது துர்லபமாயிருப்பதால் அந்த பாஷை உபாத்தியாயர் நிறுத்திவைக்கப்பட்டனர். இவ்வளையில் வாசித்த ஸ்திரீகள் பரீட்சைக்குப் போயிருக்கிறார்கள். உபாத்திச்சிமார்கள் பரீட்சையில் தேறி, கல்விப்பயிற்றும் முறைமை கற்று சர்ட்டிபிகேட்டு பெற்றிருக்கிறவர்கள். வித்தியார்த்திகளில் சிலர் இங்கிலீஷ் நன்றிய வாசிக்கவும் கொஞ்சம் பேசவும் கற்றிருக்கிறார்கள். சிலர் இங்கிலீஷில் திறமையாக வீட்டுக்களுக்கு எழுதி வருகிறார்கள். சாதாரணமான சையல்வேலையிலும் சித்திரத் தையல் வேலையிலும் தேர்ந்தவர்களில் சிலர் லண்டன் பட்டணத்துக் காட்சி சாலைக்கு விநோதமான தையல்வேலை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இச்சங்கத்தார் சில வித்தியார்த்திகளுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் என்னும் வர்த்தனையும் சில பெண்கள் பாடசாலைகளுக்குக் கிரான்டும் கொடுத்தவருகிறார்கள். வீஜயநகரம் மகாராஜா அவர்கள் றுடைய பாலிகா பாடசாலைகள் இந்தச் சங்கத்தாருக்குள் ஓர் சபகமிட்டியாருடைய விசாரணையிலிருக்கின்றன. இந்தப் பாடசாலைகள் அதிக விர்த்தி யடைந்துவருகின்றன.

இந்த ரிபோர்ட்டு முடிந்தபின், ஸ்ரீமான் சோமசுந்தரசெட்டியாரவர்கள் இந்தியாவிலுள்ள ஸ்திரீகளுக்குக்கல்விப் பயிற்சி அத்தியாவசியகமென்பதைப்பற்றி உபன்னியாசம்வாசித்தனர். அதன் சாராம்சமாவது:—ஸ்திரீகளுக்குக் கல்விப்பயிற்றும் தற்கால ஏற்பாட்டினாலே உண்டாகிய பிரயோஜனங்களை தீர்ப்பதிகரமாகவே இருந்தபோதிலும், அது புத்தியைவிசாலப்படுத்தவதற்குமாதிரம் உதவுகிறதேயன்றி குடும்பத்திற்கு ஆதரவாக அவ்வளவாய் காரியபாகமான உதவி புரிவதில்லை. ஆதலால் புத்தியை விசாலப்படுத்தும் பயிற்சிமாதிரம்போதாது, பாக்காஸ்திரமுதலியவைகளைக் கற்று கிரககிர்த்தியங்களுக்கு அனுசூலமாயிருக்கும்படியான பயிற்சியும் வேண்டும். லீட்டில் சரியான ஏற்பாடுகள் செய்விப்பதிலும், குழந்தைகளை அதிக செலவுண்டாகாதபடி உபாயமான அவிழ்தங்கொடுத்த பிணிகளை நீக்கி வளர்க்குந்திறமுள்ளவர்களாகவேண்டும்; நமது ஸ்திரீகளுக்கு உபபடிப்பட்ட திறமையில்லாதபடியினாலே வயித்தியர்களுக்குக் குடும்பங்களில் அதிக பணங்கொடுத்து வருகிற வழக்கம் யாவருக்குந் தெரிந்தேயிருக்கிறது. நமது ஸ்திரீகள் புத்திவிசாலமடைவதோடு கூட சரக்குணங்களிலும் பயிற்றப்பட்டு கிரகக்கிர்த்திய நிர்வாகத்திலும் குழந்தைகளை வளர்ப்பதிலும் சேர்ச்சியடைந்திருப்பார்களாகில் அவர்களுடைய நிலைமை அதிக சிறப்புடையதாகும். இன்னாலே குடும்பத்தில் அதிக செலவு குறைந்த, யோகவேடமாயிவிர்த்திக்கு வழியுண்டாகும். இங்கிலாந்த முதலிய மற்றத் தேசங்களில் இத்தகைய ஸ்திரீகளுக்கு பிரத்தியேகமான பயிற்சிசெய்யப்படுகிறது; இதனாலே அவர்கள் தங்கள் மக்களை அன்புடனே ஜாக்கிரதையாய்க் காப்பாற்றி சில வயசுவரையிலே தங்கள் வீடுகளில் நீதிமுதலிய உபயோகமான விஷயங்களை அவர்களுக்குக் கற்பித்து வருகிறார்கள். நமது சிறுவர்களின் தாய்கள் நடத்துவது அம்மாதிரிடல்ல, சிலர் விவேகமாய் நடத்தினபோதிலும் பெரும்பாலார் மற்ற தேசங்களில் தங்களைப்போன்ற ஸ்திரீகள் நடத்துகிறமாதிரியை சுத்தமாய் அறியாதவர்கள். இதமிகவும் பரிதாபப்படத்தக்கதே. அவர்கள் தங்கள் மக்களை வளர்க்கிறமாதிரியானது அவர்களுக்கு சுகமும் வலுவும் உண்டிபண்ணவேண்டியதற்குப் பதிலாக, அவர்களை பலவீனப்படுத்த உதவியாயிருக்கிறது; தாய்களின் மூடத்தனத்தினாலே சில குழந்தைகள் இறந்தும்போகின்றன. இந்தவிஷயத்தில் கற்பிப்பது அதியாவசியகமாதலால், டெக்னிகல் இனிஸ்டிடியூஷன் என்னும் சாலை ஏற்படுத்துவதற்காக இப்போது அதிக முயற்சி செய்யப்பட்டு கையொப்பம் சேகரிக்கப் படுகிறபடியால் சிறுமிகளை கிரகக்கிர்த்திய நிர்வாகத்திலும் குழந்தைகளை வளர்ப்பதிலும் திறமை யடையம்படி பயிற்றுவதற்காக ஒரு சாகை யேற்படுத்துவது உசிதமாகும்.—சிறு வயதிலே

விவாசஞ்செய்கிறவழக்கத்தைக்குறித்த இப்போதுபோதுமான சர்ச்சை நடந்துகொண்டிருக்கிறபடியால் அதுவிஷயத்தில்விசேஷமொன்றுஞ்சொல்லாமல், சிறுபருவவிவாகவழக்கம் எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் ஒழிக்கிறதோ அவ்வளவுமே தேசக்கூலமத்திற்கு அனுசூலமுண்டாகும். என்று சொல்லி முடித்தனர். [இச்சங்கத்தார் மேற் போட்டுக்கொண்டு அதிக பொறுமையுடனே நாலு வருஷகாலமாய் சார்தமாச நடத்திவருகிற விஷயங்கள் மிகவும் புகழ்ப்பட்டதச்சக்கவைகளே. இவற்றிற்கு திரவியசகாடம் மிகுதியாக வேண்டியிருக்குமென்பதையாவரும் அறிந்திருக்கலாம். இந்தியாவிலல்லாமல் லேரோருதேசத்திலாவும் இப்படிப்பட்ட பொதுநல முயற்சியானது லெகுசிக்ரத்தில் கைகூடிவந்தேயிருக்கும். இவ்விடத்திலே கல்வியிற் சிறந்தவர்கள் பெரும்பாலும் உத்தியோகஸ்தர்களுடையதால் செல்வப்பெருக்கினராதல் அரிது. வர்த்தகவகுப்பாரில் வாசித்த சில புத்திமான்கள் உத்தியோகத்தில் பிரவேசித்தவிடுகிறார்கள்; மற்றவர்கள் வாசிப்புகுறைவினாலே பழயவழக்கங்களை அனுசரித்து, விக்கிரகங்களுக்குப் பிராணப் பிரதிஷ்டை செய்வதிலும், உற்சவாதிகள் நடத்துவதிலும் மிமான்னங்கள் செய்வதிலும் பிராமபோஜனத்திலும் லட்சம் பதினாயிரமாக வாரியிறைத்துவிடுகிறார்கள். உபாயமாகவாசித்துக்கொண்ட சிலர் அதிப்புத்திமான்களோடு சேர்த்தசாதவர்களானதுபற்றி, தாங்கள் மூடஜனங்களுக்குப் பிரகாசித்துப் பெருமையடையவேண்டுமெனக்கருதி, வேடம்பூண்டு அவர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு பழையகதைகளை உபதேசித்து லவுக்க காரியங்களை அசுட்டைசெய்விப்பதால், மேற்கண்டவைபோன்ற பொதுநல காரியங்கள் நமது தேசத்திலே சீக்கிரத்தில் விர்த்தியடையுமென்பது கனவுதான்; ஆயினும் 'நன்மைசடைப்பிடி' என்னும் வாக்கியத்தை நாம் எப்போதும் மறக்கலாகாது. E. D.]

அப்பர்பர்மாவிலே பூமி அதிர்ச்சி அடிக்கடி யுண்டாகிறதாகத் தெரியவருகிறது. இப்போது மாதத்திற்கு இரண்டு மூன்றுமுறை யுண்டானபோதிலும் சேதமொன்றுமில்லையாம்.

ராவல்பிண்டி அபுதசாலையைச் சேர்ந்த சாமான் கிடங்கில் சென்ற 14-உ தீப்பிடித்து சுமார் இரண்டுலட்சம் ரூபாய் நஷ்டமுண்டானதாகத் தெரியவருகிறது.

அறிக்கை.

நமது மெம்பர்களும் கையொப்பநேசர்களும் தாங்கள் பெறுகிற ஒருபிரதிக் கதிகமாக "தீன்கரி" என்னும் இங்கிலீஷ் பிரதியாவது, "தத்துவவிவேசினி" என்னுந் தமிழ்ப்பிரதியாவது பெறவிருமபினால், அடியிற்கண்டிருக்கிற குறைந்தவீதத்திற்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மாசமொன்றுக்கு அதிகமாகவாங்குகிற

இங்கிலீஷ் பிரதி - க - இ .. அணா 5
தமிழ்ப்பிரதி ... - க - இ ... அணா 2

இங்கிலீஷ் பிரதியாயின் இரண்டும் தமிழ் பிரதியாயின் நான்கும் ஒரேதபாற்செலவில் அனுப்பக்கூடும்.

இவ்விதமாய்ப் பத்திரிகையைப் பரவச்செய்து, இரட்டைப்பேற்றுச்சகோதரர்களாகிய—மடமை, மூடபகத்தி—என்னும் இராக்கதர்களோடு போராடி வெற்றி பெறுவதற்கு நமது மெம்பர்களும் நண்பர்களும் துணை புரிவார்களென்று நம்புகிறோம்.

இந்தியாவிலுள்ள

சுவக்கியானிகளை

மதிராஸ் சிக்கியுலர்சோசைட்டியில்

மெம்பர்களாகச் சேரும்படி

கேட்டுக்கொள்ளலாகின்றது.

கையொப்பநேயருக்கு.

யாதொரு பத்திரிகை வந்து சேரப்பெறுதவர்கள் உடனெதிரிவிக்கவேண்டும்; காலாதிதமாய்த் தெரிவித்தால் அப்பத்திரிகை பின்புகிடைப்பதரிது.

குத்துவெயிலேசினி

சென்னை லெளகிக சங்கத்தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. VI.—No. 18.]

MADRAS:—SUNDAY MAY, 1, 287. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

சொல்லுநசொல்லப்பிறிதோர்சொலச் சொல்லே
வெல்லுஞ்சொலின்மையறிந்து.—குறள்.

பழபனகழிதலும் புதியனபுகு ஆவஸ்தாத்திராயங்கள்.
தலும், முசலிய. உடையவாச்சரித்திரம்.
வியவசாயரசாயனம். வர்த்தமானசங்கிரகம்.

இங்கிலாந்து லெளகிகசங்கம்.—மாதாந்தர நிர்வாகசபை ஜனவரிமீ 5உ கூடியது. மிஸ்ட்டர் பிராட்லா அச்சிராசனாதிபதி. சென்னைச்சாகை சங்கத்தார் உபகாரநிதிக்கு 4பவுன் 2ஷில்லிங் 6 பென்ஸ் அனுப்பினார்களென்று மிஸ்ட்டர் பார்டர் உறுதி செய்ததின்பேரில், சென்னைச்சாகையார் தங்கள் இங்கிலீஷ் ஏஜென்சியார்களுக்கு உபகாரமாய் விராளம் அனுப்பினதற்காக அவர்களுக்கு வந்தனச்சடிதம் எழுதம்படி சபாநாயகரைசேட்டுக்கொள்ளவேண்டியதென்று மிஸ்ட்டர் பிராட்லா இவ்விடே பிளேபிளேக்கப்பட்டு, மிஸ்ட்டர் செளடனால ஆமோதிக்கப்பட்டு, யாவராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

மேற்படிவிஷயத்தை யனுசரித்து, நாஷனல் சி க் கி யூ லர் சோசைட்டியின் சென்ற நிர்வாகசபையிலே, அந்த சோசைட்டியின் சென்னைச்சாகையார் சுவக்கியானிகள் உபகார நிதிக்குச் சகாயமாக கைபொப்பமனுப்பி யெழுதிக்கொண்ட கடிதம் வாசிக்கப்பட்டதைக்கேட்க வெகு ஆனந்தமுண்டாயதென்றும், சென்னையிலுள்ள நமது கூட்டாளி மெம்பர்களுக்கு மகா சமுத்திரத்தைக்கடந்து செல்லும்படி நன்றி கூர்ந்த வந்தனம் அனுப்புகிறோமென்றும் நாஷனல் ரிபார்மரில் எழுதியிருக்கிறது. சென்னைச்சாகை மெம்பர்கள் தாங்கள் அனுப்பிய அப்பதொகை அவ்வளவு அன்புடனே அங்கீகரிக்கப்பட்டதற்காக உள்ள படி சந்தோஷிக்கிறார்கள். அந்த உபகாரநிதி பாத்திரமானதாய்கையால் அதற்கு உதவிபுரிவது அவசியமானதென்றி இவ்வருஷம் தொகை அதிகமாயிருக்குமென்று கோருகிறார்கள்.

ராஜா ஸர். டி. மாதவராவ் K. C. S. I. அவர்களால் கன்வோ கேஷனில் வாசிக்கப்பட்ட உபநித்யாசத்தின் பாகம்.

பழயன சழிதலும் புதியன புகுதலும். அதாவது—பழமையில் (ஐமையையொழித்து) நன்மையைக்காத்துக்கொள்வதும், புதுமையில் நன்மையை ஏற்றுக்கொள்வதும்.

இந்தியாவானது இரண்டு பிரபலமான நாகரீகங்கள் சேர்ந்திருக்கிற ஸ்தானமாயிருக்கிறது. பழமையானவைகளும் விஸ்தாரமாயிருக்கின்றன, புதுமையானவைகளும் விஸ்தாரமாயிருக்கின்றன. அவற்றை பாத்திராபாத்திர மறியாமலாவது அவ்விரண்டின் ஒன்றையோவது ஏற்றுக்கொள்ளலாகாது. தெரிந்துதெளிவிதில் விவேகத்தை உபயோகிக்கவேண்டும். சாஸ்திரக்கயானத்திலோ, நவீனமே சிலாக்கியமுள்ளது. நல்லொழுக்கத்திலோ, அநேக சகாப்தங்களாய் உண்டாகி நமக்குத் தொன்றுதொட்டுவருகிற—சாந்தம், தயை, தன்னொடுக்கம், விஸ்வாசம், நன்றியறிதல், அடக்கம், பொறுமை, தருமம், உபகார சிந்தை, மரியாதை, தூதாத்தனத்திற்கு அமைவு, அமரிக்கையிலும் ஒழுங்கிலும் பிரியம், இப்படிப்பட்ட—பழமையான அநேக ஒழுக்கங்கள் சிறந்தவைகளாயிருக்கின்றன; அவைகள் வைத்தக்கொள்ளப்படத்தக்கவையே. இப்படிப்பட்டவைகளை யெழுதினால் ஒரு பெரிய ஜாபிதாவாகும், அது நமக்குப் பெருமையே. ஆயினும், தைரியம், தாயகுணம், சுயாதீனம், கடைப்பிடிப்பு, கிரமம், பிறர்நன்மைவிரும்பல், முதலிய சில நவீன ஒழுக்கங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அப்பிரகாரமே, டம்பமல்லாத வாழ்க்கை, அடக்க ஒடுக்கம், குடும்ப ஆசை, ஏழை பந்துஜனங்களை சந்தோஷத்துடனே ஆதரித்தல் இப்படிப்பட்ட நமது ஒழுக்கங்களுள் வழக்கங்களும் நடவடிக்கைகளும் ஓர் அளவுக்குக் காப்பாற்றப்பட்டத்தக்கவைகளே. சாவகாசமிருக்குமாகில், நம்முடைய தீர்ப்பம், கவிசாதுரியம், சித்திரம், சங்கீதம் முதலிய வினோதச் சிவசித்திரவிதிகளில் சிலவற்றை நான் எ

டுத்தக கூறியேயிருப்பேன்; இவைகள் நன்குமதிக்கப்படத்தக்கவைகளே.

பூர்வீக தூதாத்தனநிலைமை.

இந்தியாவின் பூர்வீக தூதாத்தன நிலைமையானது தற்கால க்தியதைப்பார்க்கிலும் சீராய் இருந்ததென்று சிலர்வெகுதணிச்சலாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச்சொல்வதை நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டீர்களென்று நம்புகிறேன். தூதாத்தனத்தைப்பற்றிய பூர்வீக மனோரதங்கள்வசனகாவியங்களிலும் செய்யுட் கிரந்தங்களிலும் எழுதப்பட்டு நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. அந்தமனோ கற்பிதங்களில் சிறந்தது கூறியதுகூறியபடியே குறைவற நமக்குக் கிடைத்திருந்தாலும், இந்தியாவானது அதன்பேரில் குறைகூறவேகூறும். தற்கால நிலைமையைப்பற்றிப்பேசுவோம், இங்கிலீஷ் தூதாத்தனகாலத்திற்குமுந்தியிருந்த எந்த கவரன்மெண்டையும் இந்தியாவானதுபொறுத்தக்கொள்ளுமென்று நான் நினைக்கவில்லை. இந்தியாவிலே இங்கிலீஷ் தூதாத்தனமானது நமக்கு எக்காலத்திலும் இருந்திராத ஒப்பற்ற சிறந்த தூதாத்தனமென்கிற உண்மையை தாராளமாய் நன்றிகூர்ந்து ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அது மகாபராக்கிரமமும் மகா நீதியுமுள்ளது. இந்தியாவிலுள்ள நானாவிதஜாதி ஜனங்களுக்கும் பலவகையான பிரயோஜனங்களுக்கும் மிதவும் தகுந்ததாயிருக்கிறது. குடிஜனங்கள் கல்வித்தோச்சி முதலிய நாகரீகத்தில் விர்த்தியாக ஆக அதற்கேற்றபடி தானே ஆதரிப்பதற்கும் தூதன ஏற்பாடும் ஒழுங்குஞ்செய்வதற்கும்தானே மிகவுஞ் சக்தியுள்ளது.

இந்தியா சுயாதீனமுள்ளதாகமாட்டாது.

மனோரதனாயிராமல், உள்ளபடி உலகத்தின்நிலைமையையே வவளவாவது கவனித்திருக்கிற ஒவ்வொருவனும் இனிவரும் தீர்க்ககாலவரையில் இந்தியாவானது சுயாதீனமாய் தன்னரசு செலுத்துகிற தேசமாகமாட்டாதென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அதனுடைய சுகவாழ்வும், உற்சாகமும், விர்த்தியும், செல்வமும், ஏதாவதொரு பலமும் நீதியும் உதாரத்தையுமுள்ள அதிகாரத்தின் சிறகுகளுக்குள் இருப்பதினாலேதான் உண்டாகவேண்டும். அப்படியாயின் எந்த தூதாத்தனம் இங்கிலீஷ் தூதாத்தனத்தைவிட உத்தமமானதாயிருக்கிறது? தரப்பலமும மருளுமுடைய இந்தியாவானது, பராக்கிரமமுள்ள ஆதரணையும் சவரட்சணையும் இல்லாவிட்டால், கொடுங்கோலரசுகொள்ளைக்குத்தான் உள்ளாய்விடும்! வாசித்த புத்திமான்கள் இந்த உண்மைகளை உள்துழைந்து நன்றாய் ஆராய்ந் தறியவேண்டும்.

வியவசாயரசாயனம்.

(66-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

பிரோமயின் அல்லது இலவணத்தீப்பி, இது இலவணமூலத்தைப்பார்க்கிலும் அருமையானபூதம். கடல்ஜலத்தில் விசேஷமாக கலந்திருக்கும். கடல்நீரிலிருக்கும் உப்பை எடுத்துவிட்டால் அதில் சேஷமாக நிற்கிற பதார்த்தத்தான் இலவணத்தீப்பி; இது சுத்தமாயிருந்தால் சிவப்பான அதிக பளப்பளப்புள்ள எண்ணெயோலிருக்கும்; இதின் கந்தம் இலவணமூலத்தினது கந்தத்தைப்பார்க்கிலுங் கொடியது. இதனுடைய ஆவி சிவந்திருக்கும். ஜலத்தோடு சற்றே கலக்கும், இது ஜீவமூலத்தோடு கலந்து காரத்திரவ மென்கிற ஒரு அருமையான பதார்த்தம் உண்டாகிறது. பிராணிகளுடைய எலும்புகள் இந்திரவத்தினாலும் சுண்ணாம்பினாலும் ஆகின்றன. நமது எலும்பு தசை நரம்புமுதலியவும் நாம் உண்ணுகிற ஆகாரத்தினால் குழந்தைப்பருவத்திலிருந்து வளருவதால் நாம் உண்கிற ஆகாரத்தில் மேற்படி பதார்த்தம் விசேஷமாக கலந்திருக்கவேண்டும். ஆதலால் நாம் உண்ணுகிற பாலிலும் பலவித தானியங்களிலும் கிழங்குகளிலும் மாம்பலாதிகளிலும் இந்திரவம் விசேஷமாக கலந்திருக்கின்றது. இது இல்லாமற் போனால் கந்தமூலங்கள் முனைக்கவேமுடியா. நிலமானது பாழடைந்து ஒன்றையுமுண்டாக்காது. ஆகையால்தான் நமது

க்கப்பட்ட எலும்புகளும் சுடப்பட்ட எலும்புகளும் மிகவும் பிரயோசனகரமான எருவாகின்றன.

கிளோரயின், பிரோமயின், ஐயோடயின், பிளோரயின். என்னும் இந்த நான்குபூதங்களும் ஒன்றுக்கொன்று மெத்த சம்பந்தப்பட்டனவாகத் தோன்றுகின்றன. இவைகளிலமுதற்சொல்லப்பட்டது சாராயத்தோடு பூரணமாகக்கலந்துபோய்விடும்.

ஐயோடயின். இது கெட்டியான பளபளப்புள்ள பூசம். இதன் ஆவி இந்திர நீலவர்ணமுடையது; இதன் கந்தம் மேற் சொன்னவைகளைப்போன்ற தானாலும் அவ்வளவு கொடியதல்ல. இது சமுத்திரஜலத்திலும் சமுத்திர ஓரங்களிலும் முலைத்திருக்கும் சாதானமுதலிய பூண்டுகளிலிருந்து எடுக்கப்படுகின்றது.

பிளோரயின். இது தனியா யிருப்பதில்லை. பவுல்ஸ்பார் என்னும் ஒருவிதகல்லிலிருந்து எடுக்கப்படுகின்றது. இதன்பொடியை கந்தகத்திரவத்தோடு கலந்தால் ஜலமூலத்திரவமென்ற ஒருமையான பொருள் உண்டாகின்றது. இந்த ஜலமூலத்திரவகத்தை கண்ணாடியில்விட்டால் அது கண்ணாடியைக் கரைத்துவிடும்.

ஸ்படிகமூலம். இந்தப் பிரயோசனமுள்ள பூதமானது பிராணவாயுவோடு கலந்து பரிசுத்தமான பனிங்குக் கல்லாகிறது. இந்த பரிசுத்தமான பனிங்குக்கல்லுதான் ஸ்படிகமூலசத்து (அல்லதுசிலிக்ஆசிட்) என்று சொல்லப்படுவது. இது ஸ்படிகக்கல் நெருப்புக்கல் பருக்காங்கல் பாறாங்கல் களிமண்முதலிய பல பொருள்களுக்கு ஆதாரமாயிருக்கின்றது.

லோககாரிய பூதங்கள்.

காரமூலம். இது மாச்சாம்பலென்னப்பட்ட வஸ்துவிலிருந்து எடுக்கப்படும் லோகம். இதுவெள்ளியைப்போல் வெளுத்து கெட்டியாயும் கொஞ்ச நீலவர்ணமாயிருக்கும். இது காற்றுப்பட்டால் உடனே ஜீவமூலத்துடன் கலந்து காரம் அல்லது மாவுப்பை உண்டாக்கும். இதை ஜலத்தின்மீதுவிட்டால் திபற்றி எரியும். இவ்வணகாரம் இது பொட்டால்லியத்தைப்போல் ஒருவிதலோகம், கல்லுப்பைப்போலிருக்கும். இதை சலத்தோடு சேர்த்தாலும் அல்லது ஜீவமூலத்தில் சுட்டாலும் சோடானென்ற ஒருவிதகாரத்தை யுண்டாக்கும். சுண்ணாழலம் இது சுண்ணாம்புக்கு ஆதாரமானபூதம், இதுவும் சுத்தகரிதிரவமுஞ் சேர்ந்துதான் பலவித சுண்ணாம்புக்கற்கள் உண்டாகின்றன. இது சுத்தமாயிருக்கும்பொழுது பொன்னைப்போல் பசுமையாயும் ஜலத்தைப்பார்க்கிலும் அதிக பளுவாயும் இருக்கும். இது காற்றுள்ளவிடத்தில் சுடப்பட்டால் பிரகாசத்தோடு எரிந்து சுடுசுண்ணாம்பு ஆய்விடும். சுண்ணாம்பும் இவ்வணமூலமுஞ்சேர்ந்து வஸ்திரங்களைச் சுத்திசெய்ய உதவுமொருவித சவுட்டுமண் ஆகின்றது.

காந்தக்கல். இதிலிருந்து மெக்னீஷியா என்னும் கார்தபஸ்பம் செய்யப்படும். காந்தத்தை ஜீவமூலத்தில் தகித்தால் காந்தபஸ்பமாகும். இது மிருதுவான பசையுள்ள ருசியற்ற சற்று வெளுமையான ஒருவித பொடிமருந்துக்கு மெத்த உபயோகமானது.

படிகாரமூலம். இது ஒருவிதகளிமண், சுத்திசெய்யப்பட்டால் நேத்தியான வெளுத்த பிரகாசமுள்ள பொடியாயிருக்கும். இது படிகாரமெனும் லோகத்துக்கு ஆதாரமாயிருக்கின்றது. ஜீவமூலமும் படிகாரமூலமுஞ் சேர்ந்துதான் படிகாரமென்னும் லோகமுண்டாகும். படிகாரத்தை சுட்டால் அதிலிருக்கும் ஜீவமூலம்நீங்கி படிகாரமூலமாய்விடும்.

அயம். இது பஞ்சலோகங்களில் ஒன்று. இது மனிதருக்கு மிகவும் பிரயோசனமுள்ளதாயும் உலகத்தில் எங்கும் நிறைந்ததாயும் இருக்கின்றது. இரும்பு சன்னம் கலந்திராதமண் காண்பதரிது. இது ஜீவமூலத்தில் உருகி பிரகாசமாக எரிந்து அயபஸ்பம் உண்டாக்கும். மேலும் இரும்பானது கரிமூலத்தோடுசேர்ந்து எஃகுஎன்னும் பதார்த்தமாகும். பலவிததிரவங்களோடு சேர்ந்து பலவித உப்புகளாகும்.

காந்தப்போலி. இது சுத்தமாயிருந்தால் எஃகைப் போல வெளுத்திருக்கும். இது காற்றிலிருக்கும் ஜீவமூலத்தை நிதானமாக கிரஹித்துக்கொள்ளும். இதனிடத்தில் ஜலத்தைப் பிரிக்குந் தன்மையுண்டு. இது கண்ணாடி செய்வோருக்குமெத்த உபயோகமுள்ளது. இதைக் கொண்டுதான் கண்ணாடிகளுக்கு ஒருவித நீலவர்ணமுண்டாக்குவார்கள். இது ஜீவமூலத்தோடு சேர்ந்து பலவித பஸ்பமாகும்.

இவ்வாறு லோககுன்னியமான, சக-பூதங்களும் லோககாரிகளான-எ-பூதங்களும் சத்திரமேகந்தமூலாதிகள் பயிர் ஆவதற்குக் காரணமாயிருக்கின்றன.

த—னி.

அவஸ்தாத்திரையங்கள்.

உயர்ந்தமலைகளையும் தாழ்ந்த கணவாய்களையும் வெருவியோடும் நதிகளையும் பரவிச்சூழும் ஆழிகளையும் உடைய இவ்வுலகம்

சகல சம்பத்துக்கும் உலாவிடமாகவிருக்கின்றது. மனிதராகிய நாமோ உற்பவகாலந்தொடங்கி அறியாமையென்னும் இருள் நமது ஞானவிழிகளைக் கப்பப் பிறவிச்சூருடராகவே யுள்ளோம். இத்தகையமையான நமது வாழ்நாட்களைத் தொடர்ந்துவரும் அவஸ்தைகள் மூன்று. அவை ஜாக்கிரம், சொற்பனம், சுழுத்தியெனப்படும்.

(க) ஜாக்கிரத்தின்கண்ணே மனிதராகிய நாம் பிரிதிவியாதி பூதங்களின் குணங்களையறிந்தவராய் அவைகளுக்கிணங்க நடந்தும் அவ்வாறு நடவாக்கால் இடுக்கணடைந்தும் வருகின்றோம்.

(உ) (அ) சொர்ப்பனத்தின்கண்ணே நம்மவறிற் சிலர் பூதவியல்பிற்கு விரோதமாய் சடலில் கனத்தகல் மிச்சத்தாகவும், தீக்குகையிலிடப்பட்ட மனிதன் குளிர்த்திருந்ததாகவும், எலும்புபெண்ணுனதாகவும் பூட்டிவைத்துள்ள கதவு தானே திறந்து கொண்டதாகவும், நரிகள் பரிகளானதாகவும், பரிகள் நரிகளானதாகவும், ஆண்பனை பெண்பனையானதாகவும்தாசிவிட்டிற் கள்ளின அரைக்கீரை கோயிலுள்ள இலிங்கத்தின்மீது வில்வமாய்த் திரிந்திருந்ததாகவும், செங்கல்லுகள் செம்பொன்னாகத் திரிந்தஆற்றிலிடப்பட்டு அட்டிற்றரப்பட்டதாகவும் கண்களிப்பர்.

(b) சிலர்கல் கன்னிகையானதாகவும், பூமிமுழுவதையும் ஓடியால் அளந்ததாகவும், புவனங்கையெல்லாம் வயிற்றிற்குள் வைத்துக்கொண்டதாகவும், கடலின் மத்தியில் பால்போன்ற சலத்தின்மீது நித்திராசெய்வதாகவும், பால் குடிக்கும் பாலகன் விபசாரஞ் செய்ததாகவும் கண்டுகளிப்பர்.

(c) சிலர் தந்தையல்லாமல் மைந்தன் பிறந்ததாகவும், ஜலத்தை மதுவாக்கினதாகவும், உலகத்தின் ஒருபுறத்தினின்று உலகமுழுவதையும் ஒருங்கே கண்டதாகவும், அலைகளோமாதம்கடல்மீது உலாவினதாகவும், வானத்தினின்று அன்னமழை பொழிந்ததாகவும், அல்ப போஜனத்தை அனேகருக்குப் பங்கிட்டுக் கூடைகூடையாக மீத்தினதாகவும் கண்டுகளிப்பர்.

(d) இன்னுஞ் சிற்சிலர் பற்பலவாய் சொர்ப்பனா கற்பனைகளைக் கண்டுகளிப்பர்.

(ஈ) சுழுத்தியின்கண் உள்ள மனிதர் யாவரும் தம்மையும் தம்மைச்சூழ்ந்து உள்ள பிரபஞ்சத்தையும் மறந்து மனோசெயல் துறந்தவராய்நித்த நித்தம் சற்றுநித்திராபெற்றுய்வார். ஆகவே மக்கள் ஜாக்கிரத்திலும் சுழுத்தியிலும் அடையும் பலாபலன்கள் ஒரு நேர்மையினவாக விருக்க சொர்ப்பனத்தினிடத்தே யுதிக்கும் பலாபலன்கள் மாத்திரம் வேறுபாட்டினதாக விருக்கின்றதல்லாமல் இயல்பிற்கு விரோதமாகவும் இருக்கின்றன.

ஆனால் நம்மவறிற் சிலர் இவ்வாறு இயல்பிற்கு விரோதமாய் சொர்ப்பனத்தின்கண்ணே காணும் காட்சிபேதத்தோற்றத்திற்குக் காரணம் நமது ஞானவிழிகளீதுகப்பியுள்ள அறியாமையெனவறிந்து, அனுபவக்கியானமாகிய பணையின்மீது விசாரணையென்னும்கூடத்தால் செய்யப்பட்ட பற்பல சாத்திரச் சிலாக்குகளைக்கொண்டு, அறியாமையெனும் படாத்தை உரித்தெறியத்தலைப்பட்டார்கள். இச்சூட்சியைப்பெற்று தமது பிறவிக்கு ருட்டை நிவிர்த்திபெற்றவர்கள் சிலர். இவர் சிலராகையாலும், இவர் செய்யும் கிர்த்தியங்கள் சிறந்துளவாதலாலும், இவரது தீரத்தவம் மற்றவர்களுக்கில்லை யாதலாலும் இவர்களை மற்றவர் (கோமணங்கட்டாதணரில் கோமணங்கட்டினவராக) மதித்து நித்தித்து வருகின்றனர். ஆகவே இச்சிலரிலும் சிலர் நிந்தனை பொறுதவராய் தெரிந்த கண்ணும் தெரியாததுபோல் திருட்டுக்குருட்டு வேடம்போட்டுக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

இவ்வேடதாரிகளின் விவேகத்தன்பயனென்னை! விவேகமில்லாதவருக்கு விவேகம் போதித்தல்கூடும். விவேகமிருந்தும் விவேகமில்லார்போல் நடிப்பவருக்கு விவேகம்கூறியும்பயனென்னை! உண்மையாய் நித்திராசெய்பவனைத் தட்டியெழுப்பலாம், நித்திராசெய்பவனைப்போல் நடிப்பவனைத் தட்டியெழுப்புவது அசாத்தியம். ஆகவே இவர்கள் தாங்களே விவேகிகள் எனத் தத்தம்செய்கைகளால் வெளியில்வந்தால் வரட்டும், அல்லவேல் தூஷணைக்குஞ்சி எஞ்சியவார்போல் அஞ்ஞானப்படுகுழியில் வீழினும்வீழட்டும். அறியாமையால் கெடுபவரை விடுதலைசெய்யக்கூடும், ஆணவத்தால் கெடுபவரை விடுதலைசெய்ய யார்திறம்? இதனை யிவர் அறியாததென்னை? பரிதாபம்! பரிதாபம் !!

குன்றெனுந்தீரத்தை குலதெய்வமாகக் கொண்டுள்ளமற்றைய சிலர் நன்மையைக்கெடுக்கும் நிரதை, நிரதையல்லவென்றும், நன்மையைக்கடைப்பிடியாமை நிரதையாமென்றும், தீரமில்லாதவர்க்கு தீரமானகிர்த்தியங்களைச் செய்துகாட்டி பின்னர் அவரை அக்கிர்த்தியங்களைச் செய்யும்படி உசாவுதல் நலமென்றும், பிறவிக்குருடு நீங்கியதற்கொப்ப விப்புவின்கண் தப்புக ள்கடிந்து ஒப்புகள் நடாத்தி நிற்கின்றனர். இவரைத்தான் தத் துவவிவேசினி உத்தமவிவேகிகள் எனக்கூறும். இவர் நெறியைத்தான் அறிந்தொழுகும்வண்ணம் மற்றவர்க்குபதேசிக்கு ம். ஆகவே சொர்ப்பனாவஸ்தையின்கண் எழும் ப்பனாகாட்சிக

ளால் மயக்குதும் மாந்தர்யாவரும் திடசித்தம்பெற்று மடத்தினம் அற்று மறத்தொழில்நீங்கி அறத்தொழில் ஒங்கிவருவரோல் பயனும் பண்பும் உடையொன்பதற்கையமில்லை.

D.

உடையவர் சரித்திரம்.

இந்த தென்னிந்தியாவில் காஞ்சிநாட்டில் ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் அவதரித்து, பரமாசாரியென்று எழுந்தருளி, தங்கள் வமிசத்தார் சோம்பேறி சுகசீவனம் பண்ணக் கட்டுக்கதையைக்கட்டி மகத்துவங் கற்பித்து, அனேக நா வஞ்சித்துப் பொருள்பறிக்கச் செய்திருக்கிற அநேக வித ஏற்பாட்டுக்கொள்கைகளில், இதுவுமொரு பெருந்த மோசவிதக்கொள்கையென்று பல திருட்டாந்தங்களினால் மெய்ப்பிக்கவேண்டியது ஆவசியகமாயிருக்கிறதென்று நினைக்கிறேன். அதாவது-உடையவர் அவதாரம்-பரமபதத்தில் பரமபத நாதனுக்குப் பிராட்டியார் கால் வருடிக்கொண்டிருக்கும்போது, புருஷாகாமாய் ஷெ நாதனைநோக்கி இவ்வுலகில் சீவராசிகள் உஜ்ஜீவிக்காமல் நாசப்படுகிறார்களே கிருபை செய்யவேணுமென்று விண்ணப்பம்பண்ணினார். அதற்கவர் கிளோதாயுகத்தில் தத்தாத்திரேயராய் நாம் அவதரித்து ஆசாரிய சிஷிய பாவனைகாட்டினதற்கு நம்பாமற்போனார்கள்; திரோதாயுகத்தில்தசரதகுமாரனான இராமாவதாரம் பண்ணி உன்னை முன்னிட்டு ராவணசம்மார முதலானதைச் செய்து நான் பரனென்று காட்டினேன், அப்போதும் நம்பாமற்போனார்கள்; துவாபர யுகத்தில் கிருஷ்ணாவதாரம் பண்ணி, காளிங்க நிர்த்தனம் செய்து, கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாக வெடுத்தி, சூரியனைச் சக்கரத்தால் மறைத்து, மனிதரால் செய்யப்படாத ஆச்சரியங்களைச் செய்து நான் பரனென்று சொன்னேன்; அப்போதுங் காரடி விததைக்கார நென்று அசட்டை செய்து நம்பாமற்போனார்கள். இப்படி யெல்லாம் அன்றுதொடங்கிக் கஷ்டப்பட்டும் நம்பாமற்போனார்களே! நானென்னசெய்வேனென்று பரமபதநாதன் சொல்ல. அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஆகிசேஷன் தலையெடுத்துநோக்கிப்பார்த்ததற்கு “உன்னாலே ஆகுமா” வென்று நாதன் கேட்க “உத்தரவானால் செய்கிறே” நென்று சேஷன்சொன்னதற்கு உத்தரவுகொடுத்தோம், நீபோய் சீவர்களைஉஜ்ஜீவிக்கச் செய்யென்று சொன்னாராம். அப்போது மானைக் காட்டி மானைப்பிடிப்பார்போல, இவரும் மனிஷாவதாரஞ்செய்தாரென்கிறார்கள். அப்படி ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ஆசூரி கேசவாசாரிக்குப் புத்திரனாய்ப்பிறந்து, யாதவப்பிரகாசரிடத்தில் வாசித்து, சன்னியாசம் பெற்றுக்கொண்டு தங்கள் வமிசபிராமணியில் எச-பேரை ஆசாரிய சிம்மாசனாதிபதிகளென்று ஏற்படுத்தினார். ஷெ யாதவப்பிரகாசருடைய குமாரத்திகள் இரண்டுபேர் நன்றாய் வாசித்தவர்களாயிருந்து, சாத்திரயுகத்தப்படி விதவைகளான நாங்களுனக்குப் பணிவிடை செய்கிறோமென்று கேட்டுக்கொண்டதற்குத் தம்மிலும் அதிகமாய் வாசித்திருக்கிறபடியால், தம்முடைய எண்ணத்துக்கு விரோதம் பண்ணுவார்களென்றோ தம்முடைய சன்னியாசத்துவத்தை நிலைக்கவொட்டார்கள் என்றோ அங்கீகாரம்பண்ணாமல், தள்ளிவிட்டனர், அவர்கள் கோபங்கொண்டு வடக்கே நெடுந்தூரம்போய், அவ்விடத்தில் நெடியராய், தடியராய், மூடராய், முடராயிருக்கிற பிரஜைகளைப்பார்த்து அவர்களுடன் பேசி வசப்படுத்தி, உடையவர் மதமென்று தாபனம் பண்ணி, சாதிபேதமில்லாமல் கூட்டி; சகல மாமிசங்களையும் கள்ளு சாராயங்களையும் உடையவர் விக்கிரகத்துக்கு அமிசை செய்வித்து, கோலாகலமாய் குடித்து ம் புசித்தும் ரவுகலவுச்சவமென்று பேதமில்லாமல் புணர்ச்சி செய்ததினாலே, சீக்கிரத்தில் அனேகருஞ்சோந்து, மதக்கூட்டமும் பெருத்து, அதற்குத் தகுந்த சாமகைங்கரிய சாத்திரங்கள் மந்திரங்களென்று உண்டாக்கி, உடையவர் தென்தேசத்து இராஜாக்களையும் பிர

ஜை களையு மயக்கி இரங்காகோயிலுக்கு ஆஸ்திகளைச் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறதால், அவரை மோசம்பண்ணவும் தங்களை எந்தநினைப்பினால் நீக்கினாரோ அந்தப்படி அவருக்கு விரோதமாய் துன்மதம்செய்து வெற்றி பெற்றோமென்றதாகவும் காட்ட, தென்தேசத்தில் இரங்கமென்ற பரமபதத்தைச் சேவித்தால் முத்திமோகூடம் அடையலாமென்று அந்த ஸ்திரீகள் அவர்களில் 10 பேருக்கு போதித்து, வேஷகுலகூணமா யனுப்புவித்தார்கள். அவர்கள் குரங்குகளை வந்து சேவித்தார்கள். அவர்கள் காத்திராகாரத்தையும் வைஷ்ணவகோலத்தையும் பார்த்து நீங்கள் யார் திருவடியில் ஆசரித்தவர்களென்று கேட்டதற்கு உடையவர் திருவடியில் ஆசரித்தவர்களென்றார்கள். அனுஷ்டானமென்னவென்றுகேட்டார். சகல மாமிசமும் சாராயமும் கள்ளும் ரவுக்கை வுச்சவமு மென்று ஒளியாமல்சொன்னார்கள். நாம் துரத்திவிட்ட யாதவப்பிரகாசருடைய விதவைப்பெண்கள் நமக்கு விரோதமாய் துன்மதத்தை யுண்டாக்கினார்களென்று துக்கப்பட்டு, உடனே எவ்விதத்திலாவது அவ்விடத்துக்கு நாம் போயதை யழிக்கவேணுமென்று கோபங்கொண்டு புறப்பட்டார். இவர்போனால் இவ்விடத்தில் காரியங்களெல்லாம் கெடுதியாகுமென்று ஒரு பிராமணன்பேரில் இரங்கநாதன் ஆவேசம்வந்ததுபோலே வந்து, உடையவர் போகக்கூடாதென்று தடுத்து, மடக்கிப்போட்டார்கள். நம்முடைய எண்ணம் பூர்த்தியாகவொட்டாமல் விதவைகள் செய்தார்களென்று அதுவேதுக்கமாய் (வாயிலடித்து வயிற்றிலறைந்துகொண்டு) இறந்தார். அவர் உயிரோடிருக்கும்போதே தன்னைப்போலவிக்கிரகம் ஏளச்செய்து, அதைத்தான்தழுவி தன்னுடைய சத்தை அதற்குக்கொடுத்து, பிறகு தன்னுயிரையும் அந்த விக்கிரகத்துக்குக் கொடுத்து, திருநாட்டுக்கேளினாரென்றும், திருமஞ்சன்காலத்தில் முத்துமுத்தாய்வியர்வைவொழுதுகிறதென்றும். அவர் பரமாசாரியரென்றும், அவர்லீலாவிபூதிக்கு நித்திய விபூதிக்கும் உடையவரென்றும், அவரைத் துதித்தவர்களுக்கே முத்திமோகூடமென்றும், அவரால்லாமல் பரமபதநாதன் மோகூடம் சாதிக்கக்கூடாதென்றும், அவரைத்துதிக்க சகலமந்திரமும் அடங்கிய இராமாதுஜ தூற்றந்தாதியென்று ஒரு தமிழ் அந்தாதிசெய்து, அதைச் சகலத்திரானும் பாராயணம்பண்ணி அனுஷ்டிக்கவேணுமென்று, ஜனங்களை மயக்கிக் கொள்ளைக்கிடம்பண்ணி நாராயணனென்று சொன்னாலும் துதித்தாலும் பிரயோசனமில்லை, இராமாதுசரென்று வுடையவரைச்சொல்லவும் துதிக்கவுமாயிருந்தால் மோட்சமென்று கற்பித்து ஷெ ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் மூட அரசர் முதலான பலரால் கோயிலைக்கட்டி, அவர் தகப்பனை கேசவப்பெருமானென்றும், அவரை உடையவரென்றும், விக்கிரகங்கள் வார்ப்பித்து, பல சாதியாகைக்கொண்டு உச்சவாதிகள் செய்து, பெருமைபாராட்டி இதுவு மொரு கொள்ளைக் கிடம் பண்ணிக் கொண்டார்கள். இப்படி இத்தேசத்தார் ஊருக்கொரு கோயிலே முன்னிட்டுக் கொள்ளைக் கொடுக்கிறதாமல்லாமல், எச சிம்மாசனாதிபதி ஆசாரிகள் பெருகி எங்கும் பரவி, அனேக ஏற்பாட்டின்வழியாய் பயமுறுத்தி, கொள்ளையடிக்கிறார்கள். முதலில் தத்தாத்திரேயராயும், உ-வது இராமனாயும், ஈ-வது கிருஷ்ணனாயும் அவதாரம்பண்ணி அலைந்து வேசாரி கால் கை கடுப்பெடுத்து அசந்து படுத்திருக்கிறவருக்கு பிராட்டிகால் கைமடிக்கலாச்சுதோ? பரமபதநாதன் சர்வவல்லவனுய் மூன்று அவதாரம்பண்ணியும் மாளாமற்போனதை நிறைவேற்ற நாதனுக்குப் பாபலாயும் மிதிபடியாயும் குடையாயுமிருக்கிற பாம்பான ஆகிசேஷனுக்கு மாத்திரம் வல்லபமெப்படியுண்டாச்சுதோ? அப்படியானால் விதவைஸ்திரிகள் இவருக்குவிரோதமாய்சாத்தானிய மதத்தையுண்டாக்கி, அந்த மதஸ்தரை இவர்சந்ததியாருக்குப்பங்காளிப்போராட்டத்தை யுண்டுபண்ணி உலகம் நிறையச்செய்ததை ஏன் தடுக்கவில்லை? பாண்டிய

னுக்குப் பயந்து வெள்ளைவஸ்திரம் உடுத்து ஒடி ஒளி த்துக்கொள்ள வேண்டியதென்ன? டிஸ்பாஸ்தா அ னுப்பிய சேவர்களுக்குப்பயந்து பறைச்சேரியில் ஒளித் துக்கொள்ள, உங்களிடப்பட்டி மூன்றுநாளோக்கு நீங்க ள் மேல்கோட்டை - செல்லப்பிள்ளையை எதேச்சை யாய் கோயிலுக்குட்புகுந்து ஆராதனை முதலானதுஞ் செய்துகொள்ளலாமென்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணி பறையர் கேட்டுக்கொண்டபடி யிடங்கொடுத்து நடந் தெறிவருகிறதே. துறத்திக்கொண்டுவந்த டில்லிமனு ஷானே துரத்திவிடச் சத்தியில்லாமற்போனதென்ன? வாதஞ்செய்தபோது திரைக்குள்- ௧௦௦௦- சிரசைக்கொ ண்டி தர்க்கம்பண்ணினவர்தேப்பெருமாள் உத்தரவுபடி ஆசிரிகேசவாசாரி பெண்சாதியிற்றில் உதிக்கப்போ கிற இவர் திருக்கச்சிரம்பிக்கு-௧௦௦௦-சிரசைகளை சொலி த்து தரிசனையாகி றே ஆசாரிவிட்டு சாக்கடைக்காவ வழியாகப்போய் றே யான்வாயிற்றில் தங்கினர்? திரு வேங்கடத்தானுக்கு நாமம்போட சர்ப்பரூபங்கொண் டு கோடுவழியாய் உள்துழைந்து நாமமுதலான சின்ன ங்களை தரித்தவனான அவர்-௧000-படத்தைக்காட்டி பா ண்டியனையும் டில்லிச்சேவகனையும் ஏன் செயிக்கவில் லே? மேற்கண்ட விதவை ஸ்திரிகளை பணிவிடைக்கு வைத்துக்கொண்டால் சாத்தானிமதம் விரோதமாபு ண்டாகாதே? நம்மிலும் அதிகமாய்வாசித்திருக்கிறதா ல நம்முடைய எண்ணத்தைக் கெடுப்பார்களென்று து றத்திவிட்டதாயிருக்கலாம். இவர்களைத் துறத்தினால் நமக்கு விரோதமதஞ்செய்வார்களென்று பூர்வக்கியா னமில்லாமல்போனவர் பரமபதத்திலிருந்து உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு வந்தானென்றுப்படிநம்பக்கூடும்? நான் செய்கிறேனென்று நாதனிடத்திற்சொல்லிவந்த து என்னமாயிற்று? ஒருபாப்பான் தங்கள்வமிசத்தார் பிழைக்கவும் தன்னைப்பரமாசாரியென்று புகழ்ந்து து தித்து வழிபாடுசெய்யவும் செய்த கற்பனைகளை யோசி க்காமல் தொண்டு பூண்டு சகலவிதத்திலும் நெடுநாளா ய் மோசம்போகிறது ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. முதல் பார்ப்பாரசுவாமிகள், உ-வது பூண்டி பண்டாரசுவாமி கள், ஈ-வது சாத்தானிய சுவாமிகளாயிருக்கிற இவர் களை, எல்லாரும் வணங்கிக் கொடுக்கவேண்டியதாயிரு க்கிறது. இவைகளல்லாமல் உடையவர் பாண்டியனு க்குப் பயந்து மேற்கே ஓடிப்போனவிடத்தில் சுருன ங்குடிக்கிராமத்தில் வெண்களிமண் தாவள்ளியமாயிரு க்கக்கண்டு, இதை வைஷ்ணவசின்னமாய் நெற்றிமுத லான இடங்களில் வைத்து ஸ்தாபித்தால் வைஷ்ணவ மதம் இன்னமும் பலப்பட்டு நம்மை பரமாசாரியென் றும் நம்புவார்களென்று றே மண்ணுக்கு திருமண் ணென்றும் நாமமென்றும் அலங்காரப்பேரிட்டு, நெற் றியிலிடும்போது தன்னுடைய பேரால் தனியன் மந்தி ரமுதலானவை செபித்துப்போடக்கற்பித்துவிட்ட இர ண்டு திருமண்கோட்டை எம்பெருமான் திருவடிகளெ ன்றும், அதின்மத்தியில் மஞ்சள் கோடிட்டு பிராட்டி யார் உருவமென்றும், இகபரசாதனமென்றும் சற்பித் து தன்னால் ஏற்படுத்திய ஆசாரிகள்கொள்ளைக்கு அங் கமாகவும் செய்ததினால் உலகமெல்லாம் பரவி இந்த மதத்திலடங்கிய சகல சாதியாரும் மூடபக்தி சிரத்தை யாய் திருவடிச்சின்னமாய், வரவர அகலமாயும் தளமா யும் அல்லது துவாதசநாமம் திருமண்போட்டு வீண் காலம் கழித்தும், நாமம் திருச்சூரணம் கிரையம்கொடு த்து வாங்கி ஒரு குடும்பத்துக்கு மீ க-க்கு க-உ- அண வீதம் ஹு க-க்கு க-ரூபா-உ-ரூபா இறுத் தும் நாடோறும் நெற்றி முதலான விடங்களிலிட் டி அதைக்கழுவி சாக்கடையில் விடுகிறதாயிருக்கிறது. இவருக்குமுன் மலை கோபிக்கல்லை யுரைத்து நெடுக் கிமிதல் குறுக்கிடுதலென்று மதக்குறியாய் போட்டிருந் ததற்கு விபரீத கற்பனை பண்ணி நஷ்டத்தையும் கஷ் டத்தையும் பிற மதஸ்தரில் பழிப்பையும் சனங்கள டையச் செய்திருக்கிறார்.

வர்த்தமானசங்கிரகம்.

சேன்ற புதுவெள்ளிக்கிழமைகாலே தேவாராதனைக்குசிறப்பு ற்றெங்கிய வைஸ்ராய் அவர்கள், சவுண்டெஸ் ஆவ் டவரின் அம்மா அவர்களும் பரிவாரங்களும் புடைசூழ்ந்துவர, டேரா திருச்சபைக்குச் சென்றார்கள். அந்தத் தேவாலயமணிகுண் டில் பெரிய தேன்வண்டுக்கூட்டம் ஐந்தவருஷகாலமாயிருந் தது. அந்த வண்டிகள் அக்காலமுழுவதும் ஒருவருடைய ஜோ லிக்கும்போகாமல் உமரிக்கையாகவே இருந்தன. மணியடிக் கிற செளகிசார் திருச்சபைக்கு வைஸ்ராய் அவர்கள் வருவதி னிமித்தம் வழக்கத்துக்குமிஞ்சி மணியடித்தத் தனது அதிக பாராக்கிரமத்தைக் காட்டினதினால் அவை சஞ்சலப்பட்டுக் கலேந்தனவே, அல்லது வைஸ்ராய் அவர்களோடு கூடச்சென் ற பாடிகார்டின சிவப்புச்சட்டைகளும், திருச்சபையின் வாயி லண்டை தங்கள் ஸ்தானத்திலே அஞ்ஞானிகளாகிய படைவீ ரர்கள் வந்திருப்பதும் அவற்றிற்குச் சரிப்படவில்லையோநான றிந்திலேன். ஆனால் அவை கூட்டமாக இறங்கிவந்து அந்தக் கட்டடத்திற்கு வெளியிலிருந்தவர்களைல்லோனாயும் கொட் டின. அதிலுண்டான கலபையை விவரித்துச்சொல்லுவ தைப்பார்க்கிலும் இன்னபடியிருக்குமென்று நினைத்துக்கொள் வது சுலபமாயிருக்கும். வைஸ்ராய் அவர்களும் அவருடைய பரிவாரமும் அதிஷ்டவசாததாய் தேவாலயத்திற்குள் பிரவே சித்துவிட்டார்கள், கசவுகள் மூடிவிடப்பட்டன, அவர்கள் சுத்தமாய் சப்பித்துக்கொண்டார்களென்று நம்புகிறேன். வெ ளியிலிருந்த பாடிகார்ட் ஓட்டம்பிடித்தது. பூரன்சிங் வண்டியி ல்பூட்டியிருந்த குதிரைகள் வார்களை யறுத்துக்கொண்டு வண் டியைத் தவிடுபொடியாக்கின. ஒரு ஆபீஸருடைய சீதிரையிக வும் கடுமையாய்க் கொட்டப்பட்டபடியால் அது கீழேவிழுந் தவிட்டது. அந்தவண்டிகள் அந்தக் குதிரையைச் சுற்றிச் சுற் றிவந்து கொட்டிக்கொட்டி அலுக்கிறவரையில் அதைவிட்டுப் போகவில்லை. ஒருபக்கத்தில் துரைசாணிகளும் குழந்தைகளும் கூச்சலிடுவதும், மற்றொருபக்கத்தில் குதிரைகள் தலைகால்தெ யாமல் ஓடுவதுமாய், கலபை மிகுதியாயிருந்தது. டேரா திரு ச்சபைக்கு வைஸ்ராய் அவர்கள் போனது நெடுங்காலம்வரை யில் அவருடைய ரூபசத்தை விட்டு அகலாது. தேவாராதனை நடக்கவில்லை யென்று நான் சொல்லவேண்டிவ தில்லை. — (Statesman.)

ரஷியன்சமாச்சாரம்.—பாடுவுக்கும் உஜன் ஆடாவுக்கும் நீரா விரந்தரமார்க்கம் தடையின்றி பூர்த்தியாய் அமைந்திருப்பதி னால், திரான்ஸ் காஸ்பியன் ரெயிலவேமார்க்கமாய் பக்காரன் பஞ்ச உஜன் ஆடாவுக்கு திரளாகக்கொண்டுவரப்படுகிறது, அவ் விடத்திலிருந்து பட்டோமுச்சும் சிபஸ்டியூவுக்கும் அனுப்பப் படுகிறது, அங்கங்கிருந்து மாஸ்கோவுக்கும் அனுப்பப்படுகிறது. கட்டுகள் வெகுதிட்டமாய் பந்தனை செய்யப்படுகின்றன.

ரஷிய வர்த்தகர்கள் மத்திய ஏஷியாவிலுள்ள பலதேசங் களில், ரஷியன்-டர்ச்சிஷ்-பெர்ஷியன் பாணைகளிலே துபாசித்த னஞ் செய்கிறவர்கள் இல்லாமையினாலே தங்கள் வியாபாரம் மிகவும் அடைபட்டிருக்கிறதென்றுசெறிந்தகொண்டபடியால், வேண்டியிருக்கும் துபாசிகளை பயிற்றுவிப்பதற்காக ரஷியா வைச் சேர்ந்த அந்தந்த அந்நியபிரதேசத்தில் இதற்கென்றுபாட சாலைகள் ஏற்படுத்தும்படி, அந்நியதேச காரியங்களுக்காக ஏற் பட்டிருக்கும் ரஷியன் மந்திரியையும் பப்ளிக் இன்ஸ்திர்கஷன் மினிஸ்டரையும் கேட்டுக்கொள்ளவேண்டியவர்களானார்கள்.

சென்றவருஷம் வசந்தரிதுவிலே ரஷிய இராச்சியமந்திரியான வர், மத்தியஏஷியாவிலுள்ள ரஷியப்பட்டணங்களாகியபாவ்லொ தாருக்கும் செமிபாலாடினஸ்கினுக்கும் போய், அவ்விடங்களி லே வனூந்தர மணல் வந்து விழுகிறதற்குக் காரணங்களை அதி துட்பமாய் கவனித்தறிந்து, பயமுறுத்துகிற அந்த அபாயம் சரியாய் எவ்வளவு விஸ்தீரணத்திற்குப் பரவுகிறதோ அதை ங்குறித்து ரிபோர்ட் பண்ணும்படிக்கும், என்னசெய்தால் அந் தத்துண்பம் நிவாரணையாகுமோ அந்தவகையை யெடுத்துச்சொ ல்லும்படிக்கும் காட்டு விசாரணை அதிகாரிக்கு உத்தரவு செய் தார்கள். அந்த அதிகாரி யிப்போது விசாரணைமுடித்து, பிந் திய பட்டணத்தின் விஷயத்தில், இனி அப்படி மணல் வந்து அடையாதபடி தடுப்பதற்கு சுமார் பத்து ஏக்கர் அளவுக்கு தாழை மடல் நடவேண்டுமென்றும், முந்திய பட்டணத்தின் நிலைமை பின்னுக்கெடுதியா யிருக்கிறபடியால், இரிட்டிஷ்நதிக் கரைகளில் குச்சுகள்நாட்டி உடைப்புக்களைத்தத்து பந்தோபஸ் தசெய்யவேண்டுமென்றும், இந்தவகைகளைச் செய்துமுடிப்ப தற்குத் தம்முடைய மதிப்பு ஐம்பதினாயிரம் ரூபா ஆகுமென்றும் அறிக்கை செய்திருக்கிறார்.

குத்துவெயிலே சினி

சென்னை லௌகிக சங்கத்தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. VI.—No. 19.]

MADRAS:—SUNDAY MAY, 8, 287. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

சொல்லுக சொல்லப்பிற்தோர் சொலச் சொல்லே
வேல்லுஞ் சொல்லின்மையறிந்து.—குறள்.

குறிப்புகள்.

மதம் முதலிய.

அத் தம்பிரிசொசனை.

கொள்ளிவாய்ப்பிசாசு.

இந்தவழக்கங்களைப்பற்றி.

வர்த்தமான்சங்கிரகம்.

குறிப்புகள்.

கடவுள் அன்புள்ளவர்.—சென்னை வருவாந்தரசந்நையில் புதுவருவதின்ம சாயங்காலம் நானூற்று ஐந்துபேர் தீயிலெரிந் துமாண்டார்கள். அவர்கள் கிரிஸ்தவர்களல்லாமல் சுதேசவிக் கிரகாராதனைக்காரர்களாயிருந்தபடியால், அவர்களைக்காப்பா ற்றும்பொருட்டுப் பிரவேசிக்கப் பராபரன் சித்தற்கொள்ளலி ல்லையாக் குமென்று சுவக்கியானி நினைக்கிறான். ஆயினும் அந்த த்தனபத்திற்கு நியாயஞ்சொல்லவிக் கிரகாராதனைக்காரர்களுக் குவேறே வகையிருக்கிறது. சுதேசகும்புகளுக்குள் கிரிஸ்தவ சிறுபுத்தகங்களைக்கொடுத்து தங்கள் தேவர்களை அவமதித்து அவர்களுக்குக் கோபமூட்டியதினாலே, சங்கார கர்த்தாவாகிய சிவன் அந்த இடத்தை பரிசுத்தப்படுத்தி, பிரமத்தின் கோபத் தைத் தணிப்பதற்கு நரபலி யாகஞ்செய்யும்படி அக்கினிதேவ னையனுப்பினான் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். சந்தையி லே சிறு புத்தகங்களையும், “கடவுள் அன்புள்ளவர்” என்பத முதலான வாக்கியங்கள் எழுதிய சீட்டுகளையும் சுதேசிகளுக்கு ப்பாத்திரிமார்கள் கொடுக்கத்தலைப்பட்டது இதுசான் முதல்தட வை. இந்தகோரமான காட்சிநடந்தபின்பு, கிரிஸ்தவக்கடவு ள் அன்புள்ளகடவுள்தான் என்று அஞ்ஞானிகள் அகத்தியம் ந ம்ப வேண்டியதுதான்!

மிலேச்சரிமதம்.—ஸர் ஜான் ஸபாக் என்பவர் மிலேச்சர்ச னைக்குறித்த எழுதிய உபன்னியாசத்தில் சொல்லியிருப்பதாவ து:—உயிரில்லாவிட்டால் அசைவிராதென்றுசாதாரணமாய் ந ம்பிக்கைகொண்டிருந்தார்கள், ஆதலால் மனிதர்களுக்குப்பத போலவேயிருக்கங்களுக்கும் உயிரில்லாத பொருள்சனக்கும் ஆ வியை அமைத்தார்கள். மிருகங்களைத் தொழுவது உலகமுழுவதும் பரவியிருந்ததாகக் காணப்பட்டது. அநேக விஷயங்க ளிலே தாழ்ந்தவகுப்பாருடைய மதக்கருத்துகள் நித்தியாய் லுண்டாகிய சோறறங்களினாலே வெகுவாய் பலங்கொண்டன. சரீரம் அசைவற்றிருந்தபோது மனிதர்களுடைய மனது கனவு களில் வேலைசெய்துகொண்டிருந்தது, அப்படியே மிலேச்சர் கள் நித்தியாவேனையிலே தூரப்பிரதேசங்களுக்குப் போயிருக் கிற சினேகிதர்களைக் காணுவதற்கு மனிதர்கள்திரிந்ததாக எண் ணினார்கள். ஆகையால் சரீரத்தைவிட்டுப்போகக்கூடிய ஆவ் மனிதனுக்கிருந்ததாக அவர்கள் நம்பினார்கள். உறங்குவதுபோ லும் சாக்காய் என்பது மிலேச்சர்களுக்கும் படாமற்போகவில் லை; மனிதர்கள் தூக்கத்திலிருந்து விழித்துக்கொண்டது காண ப்பட்டதுபோலவே பிரதக்குழியிலிருந்து மனிதன் எழுந்திரு ப்பானென்கிற எண்ணமுமுண்டாயிற்று. மிகவும் இழிவான மிலேச்சர்களுக்கு யாதொரு மறு உலகம் உண்டென்கிற எண் ணமில்லவேயில்லை, ஆனால் ஒருகால் அப்படிப்பட்ட எண்ணம் உண்டானபோது, அது பிடிவாதமாய் நிலைகிறுத்தப்பட்டது. பூர்வீகபிரிட்டானியர்கள் மறு உலகத்திலே கடனைச் செலுத்தி விடுகிறதாக சொன்னவர்களுக்கு உடனே பணம் கடன்கொடு த்துவந்தார்கள். தலைவர்கள்மாத்திரந்தான் மோட்சத்திற்குப் பேர்னார்களென்று சிலஜாதியார்கள் நம்பினார்கள், சிலஜாதியா ள்கள் புருஷர்களுக்கு ஆன்மாயிருந்ததென்றும் ஸ்திரீகளுக்கு இல்லையென்றும் நம்பினார்கள். ஒருவன் இறந்துபோவதுபோ லவே மறுபடியும் எழுந்திருப்பானென்று தாழ்ந்த ஜாதியார்க ளுக்குள்ளும் மிகவும்சாதாரணமான நம்பிக்கையுண்டாயிருந்தது. பிஜியன் சாதியாருக்கு இந்தஎண்ணம் பூர்த்தியாயுண்டாயி ருந்தபடியால் விருத்ததைசக்குறிகள் உண்டானவுடனே ஆவ லோம்பிராணனைவிட்டுவிட்டார்கள். இதுனாலே அநேக கிராமங்களிலே சிழுவர் என்பது இல்லவேயில்லை. மிலேச்சருவவ

ன் சொய்மை-சுரோதம்-இரக்கமின்மையோடுகூடிய தன்னு டையசாயலாகத் தந்தேவர்களைசிருஷ்டிசெய்துகொண்டான். அவனுடையமதமோமுதலில் கொடும் பயங்கரமுமுள்ளதா யிருந்தது; மறைபொருளும் தஷ்டத்தனமுமுள்ள தேவர்கள் இ ருந்தார்களென்று அவர்களுடைய பூர்வீகாளுக்குண்டாயிருந்த நம்பிக்கையினாலே அவர்கள் எவ்வளவுபாடுபட்டார்களென்று தெரிந்துகொள்வது கஷ்டமாயிருந்தது.

ராஜா ஸர். டி. மாசவராவ் K. C. S. I. அவர்களால் கன்லோ கேஷனில் வாசிக்கப்பட்ட உபநியாசத்தின் பாகம்.

மதம்.

மதவிஷயமானது கஷ்டமும் நாகுக்குமுள்ளது. அதைக் குறித்துச் சொல்லவேண்டியதாயினும், தொட்டுக்காட்டிவிட வேண்டியதே. அதைப்பற்றி நாம யோசியாமல் சுத்தமாய்வி ட்டிவிடுவதும் பிசுசு. ஒவ்வொருவரும் தனக்கு நம்பிக்கையு ள்ள கொள்கையின்படி நடக்கவேண்டும். மதவிஷயத்திலே சர்வத்திராளுக்கும் ஒப்புதலாகும்படி சரியான ஞானம் அடை யத்தக்கதாயில்லை. ஆதலால், தாராளமாய்ப் பொறுத்துக்கொ ண்டு, யாவரிடத்தும் சகோதர வாஞ்சை கொண்டிருப்பது பெருத்த கடமை. மதமானது சன்மார்க்கத்துக்குத் துணை யாயிருக்கிறதென்று எண்ணப்படுவதால், யாதொருமதமு மில் லாதிருப்பதைப்பார்க்கினும் ஏதாவதொன்றை வைத்துக்கொள் வது நல்லது. நிச்சயிப்பதற்குஷ்டமும் பிசுக்கிப்போவது சுலப முமாயிருக்கிறபடியால், பலவகைகளினாலு முண்டாகிறவிளக் கங்களை நான் ஏற்றுக்கொள்ளுவேன். அதாவது:—சாதாரண மாய் சிருஷ்டிப்பொருள்களினின்றும் உண்டாகும்விளக்கம்; கியா னத்தினால் பிரகாசிக்கிற மானிடநியாயத்தினின்றும் விவேகத் தினின்றும் மனசாட்சியினின்றும் உண்டாகிற விளக்கம்; நம் மால் மதிக்கப்படத்தக்கவர்களாய் எந்தக்காலத்திலு மிருந்த சிறந்தோருடைய அபிப்பிராயங்களிலும் கொள்கைகளிலுமிரு ந்துண்டாகிற விளக்கம்; மானிடசமூகத்திற்கு வேண்டியிருப்ப வற்றினின் றுண்டாகிறவிளக்கம்; எது இருக்கலாம் போலத் தோன்றுகிறதோ அல்லது ஸூழமகரமாயும் ஆறுதலாயுமிருக்க லாமோ அப்படிப்பட்டதை ஆலோசிப்பதினை நுண்டாகிற விளக்கம்.

தேசாபிமானியும், இராஜாங்கமுறையறிபவரும்.

இவ்விருவகையில் ஒரு வகையார் அல்லது இரண்டு வகையா ருமாசவேண்டுமென்கிற இச்சை கல்வியிற் சிறந்த அனேகருக் குண்டு. அவ்விச்சை இயல்பாயும் உறங்கொண்டதாயும் தா னேயுதிப்பதாயுமிருக்கிறது. அது உபயோகமும் பெருமையு முள்ளதென்றே நான் துணிவாய்ச்சொல்லுவேன். அதற்காக ஒருவரும் துக்கப்படவேண்டிவதில்லை, யாவரும் சந்தோஷிக்க லாம். கல்விகற்றவர்கள் தேசாபிமானிகளும் இராசாங்க மு றையறிபவர்களுமாகாவிட்டால், பின்னையார்தான் ஆவார்கள்? தற்காலத்தில் இந்தியாவானது சந்தோஷத்துடனே அனுபவித் துவருகிற சகலநன்மைகளையும் காப்பாற்றதலும் அது இனி விர த்தியடைவதும் தேசாபிமானிகளாலும் இராஜாங்கமுறையறி பவராலும் உண்டாகவேண்டியதே. இந்தியாவிலே நானுவித வருணபேதமுள்ள அகன்ற ஜனசமூகத்துக்குள்ளே இந்த வகு ப்பார்தான் விர்த்தியாகுஞ்சனங்களால் கற்கப்படவேண்டிய சகலத்தையும் கற்பதற்காக இங்கிலாந்து நமக்கு வாய்க்கச்செ ய்கிற சிறந்தசமயத்தைத் தெரிந்துகொண்டிப்பாராட்டி உபயோ கித்துக்கொள்ள யிருந்த சக்தியுள்ளவர்கள். அநேக நூற்று ண்டுகளாய் கஷ்டப்பட்டு உண்மையானவிசாரணைசெய்த குவி த்திருக்கிற விரிவான கியானக்களஞ்சியத்தை இங்கிலாந்து தே சம் நமக்கெதிரில் பரவச்செய்திருக்கிறது. இந்தக்களஞ்சியங் களை நாம் பாடுபட்டு உரித்தாக்கிக்கொள்ளவேண்டும். அவற் றைப் பாராமல் நாம் கண்ணை மூடிக்கொண்டிருப்போமாகில், அது விவேகத்திற்குக் குறைவும் தோஷமுமாகும். உபயோக மான சகல கியானங்களையும் உட்கொண்டு ஜீரணப்படுத்திக்

கொள்ளவேண்டும்; அவற்றுள் இராசாங்கமுறைபறியுங் கியா
னம் நிச்சயமாகவே அதிகமுக்கியமானது.

ஜனசமுதாயச் சீர்திருத்தம்.

“இன்பத்தைவிர்த்திசெய்க, துன்பத்தைக்குறைக்க.” என்னு
ஞ்சிறந்த கோட்பாட்டுக்கு உங்கள் கொடியைப்பிடியுங்கள்.
ஜனசமுதாயச்சீர்திருத்தமென்னும்நாட்டில்லாமல்அதற்கு மிஞ்
சின வேறொருநாட்டிலும் அந்தக் கொடியை நாட்டமாறாது.
துரைத்தன விஷயங்களிலே செய்வகைப்பார்க்கினும், அவ்
ளவுபிரயாசையெடுத்துக்கொண்டால், சீர்திருத்தவிஷயத்திலே
அதிக நன்மை செய்யக்கூடும். கனவான்களே, சீர்திருத்தமுண்
டுபண்ணினவர்களாகிய ஹோவார்டு உல்பர்போர்ஸ் இவர்கள்
கனவிலும் நினைபாத வேலைகள் இவ்வுலகத்திலிருக்கின்றன!
சில சீர்திருத்தங்கள் கஷ்டமானவை, மற்றவைகள் சுலபமா
னவை. திருஷ்டாந்தம்: எழுமாயாகிலும் அவற்றை எடுத்த
துக்கூற இவ்விடத்தில் சரிப்படாது. இந்தவிஷயத்தில் அக்க
றையுள்ளவரொவரிடத்திலாகிலும் பேசுவதற்கு நான் சித்தமா
யிருக்கிறேன். நீங்களுள்ளாரும் அந்த அக்கறைகொண்டிரு
க்கவேண்டும். அதவா சுலபமான சீர்திருத்தங்களை ஆலசியஞ்
செய்யாமல் சித்திக்கப்பண்ணவேண்டும். சலைமுறை தலைமு
றையாய் அவற்றைத் தள்ளிக்கொண்டே வருவது அபரிமித
மாய்ச் சயதுரைத்தனஞ் செய்யவேண்டுமென்று விருப்பங்
கொள்ளுகிற கல்விமான்களுக்கு அழகன்று. கனவான்களே,
இந்தவிஷயத்தில், இந்தியஜனங்கள், வேறையாதொருதேசத்து
ஜனங்களைப்பார்க்கிலும், தாங்களாய்ப் பரிசுரித்துக்கொள்ளக்
கூடிய துன்பங்களினுலே அதிகமாய்ச் சிரமப்படுகிறார்களென்
று நான் உங்களுக்கு நினைப்பூட்டுகிறேன். இந்தப் பிரசிடென்
சியில் பரவியிருக்கிற சங்கங்களில் ஒவ்வொன்றும் “அந்தத்த
ன்பங்களில் எதையாவது நிவர்த்திசெய்யவாகிலும் குறைக்க
வாகிலும் நாம் என்னசெய்தோம்”? என்கிற கேள்வியை சென
றுபோகிற அந்தந்த வருஷக்கடைசியில் தமக்குத் தாமேகேட்
டிப்பார்க்கவேண்டியது.

ஆத்தம பரிசோதனை.

அறிவுடையோர் ஆத்தமத்தை அறிவென்பர். இவ்வறிவா
கிய ஆத்தமம் அத்தி கடை எறம்பு முதலிய ஜீவன்களிலும்
தாவரங்களிலும் அவ்வவற்றின் கருவிகாணங்களுக்குத் தக்க
வாறுவிளங்கும். இவ்வறிவு இன்னமேயே இறப்பெனப்படும்.
இவ்வறிவு எங்ஙன மில்லாததாருமெனின் கட்டைநெருப்பைக்
கண்கொண்டிருக்கும்போதே அக்கணியின் நிலைமை அணு
ணுவாய் மற்ற பூதங்களில் அந்தர்க்கதமாய் அடைந்து ஆகாய
த்தை அளவுமாபோலாம். இன்னம் இதனது உண்மையை
இடம் நோர்ந்துழி எடுக்கியம்புவாம். சிலர் ஆத்தமத்தை அணு
வினும் நுண்ணிய ஆலிப்பொருளென்பவர். இஃது தேகத்தை
விட்டு நீங்கும்போது வெட்டுக்கிளியைப்போல் வேறுதேகத்தை
ப்பற்றுக்கொடாய்ப் பற்றிக்கொண்டு விடுமாம். விடும்போது
அத்தன்கர்மானுசாரமான தேகத்தைத் தேவன் தந்தருளுவா
ரோ ஆத்தமம் தேடிக்கொள்ளுமோ என்பதைப் பரியாலோ
சிப்போமாக. “ஊழ்கூட்டும்படியன்றிக் கூடாவா” மென்ப
தையொழித்து கோகூட்டும்படியன்றிக் கூடாவாமென்றுகொ
ள்ளுவோமானால், பிரளயத்தாலும், அக்கணியாலும், கப்பல்மு
ழுகுவதாலும், பூகம்பத்தாலும் ஜீவர்கள் அனேகங்களாய்
ஒரேகாலத்தில் திடீரென்று மாண்டால் அவ்வாத்தமாக்களு
க்கு அரன் அக்கணமே வித்தாலாகிய அவ்வளவு தேகங்களை
யும் அமைக்கவேண்டுமே, ஆத்தமங்கள் அசுலுவதற்கு முன்
வேறுதேகங்களைத் தேடிக்கொண்டு அகலுமாயின் நரகமென்பத
பாழ்ப்படும். நரகஸ்தானமில்லாததாஸகயில் மற்றொன்று உள்
ளது இல்லது சொல்லாமலமையும். தேகத்தை ஆன்மமே
அடைவதாயினும் அரன் அடைவிப்பதாயிருந்தாலும் அவ்வாத்
தமா கருவில் எச்சமயத்தில் துழையுமென்றுயோசிப்போமாக.
சிலர், ஆத்தமம் பிண்டத்தில் புகும்போது 5-அல்லது 9-வது
திங்களென்பர். 5-அல்லது 9 திங்களவகாக்கும் அப்பிண்ட
த்தில் ஆத்தமமில்லாமைமால் அப்பிண்டம் பிணத்திற்குச் சமா
னமாகும். அதுபிணமாயின் தருப்பைதுணியளவு வித்து கரு
ப்பைக்குளிருக்கையில் கரசரணத்தகளை யெப்படியடையும்! கா
சரணத்தகளை வளரக்காண்கின்றபடியால் ஆத்தமம் அப்பிண்
டத்தினுள்ளிருந்ததாகின்றது. வித்து கருப்பைக்குள் செல்லு
கையில் ஆத்தமம் அதனுடன் துழைந்ததுஎன்போமாயின் அச்
சமயமறிந்து ஆத்தமம் பொருந்தியது ஆச்சரியத்திலும் ஆச்ச
ரியமே. இச்சமயம் மனிதவித்தை விருகூவித்துக்கொப்பிட்டு
க்கொள்ளுவோம். வித்து பூமிக்குள் விழுகையில் ஆத்தமம்
சேர்வதாயின் அவ்வித்தில் ஆத்தமமில்லாதாகின்றது. ஆனால்
இது வறுத்தவித்தா! அல்ல; ஏனெனில் அவ்வித்துக்குள் முளை
க்கும் அம்சம் உடங்கி ஓட்டால் மூடப்பட்டு அதற்குச் சம்பந
தமாகிய மண்ணீர்துதலியவற்றின் போஷாப்பால் வளர்ந்தோ
ங்கும். வித்து ருபமானபின்பு ஆத்தமம் அதனுள் துழைந்த

தெனக்கொள்ளக்கூடாது. வித்து ருபத்தையடையும்போதா
கினும் ஆத்தமம் துழையுமாவென்று அலோசிப்போம். மனி
தருக்கு ஏறக்குறைய பதினாறும்வயதிலும் தாபரங்களுக்கு அவ்
வச்சொருபங்களுக்குத்தக்கவாறு குறிப்பானகாலத்திலும் அது
உதிக்கும். எங்ஙனமெனில் தெங்குக்கு ஐந்துமுதல் பத்துவ
ருஷத்திற்குள்ளாக உற்பத்தியாகின்றது. அக்காலத்தில் ஒன்
றல்ல பல குரும்பைகள் காண்கிறோம். அவ்வாறே மனிதனு
க்குப் பதினாறும்வயதில் அவனுடைய தேகத்தில் பலவித்துகள்
உதிக்கின்றன. அக்காலத்திலாகிலும் ஆன்மாக்கள் வந்தடையு
மென்போமானால் மனிதன் தேகத்தில் அப்போதுபலவித்துகள்
மீன்சினையைப்போலிருக்குமாயின் எத்தனை ஆன்மாக்கள் ஒரு
தேகத்தில்வந்து குடிக்கொண்டிருப்பது? மேலும் வயிற்றுக்கு
ள் இருமிசள் அனேகங்களாயிருக்கின்றனவே. ஒவ்வொன்று
க்கும் ஆத்தம சித்தாந்தத்தின்பிரகாரம் ஆத்தமம் இருக்கவே
ண்டுமே. அப்போது ஒரு ஆத்தமத்திற்குள் எத்தனைகொடி
ஆத்தமங்கள் குடிக்கொண்டிருப்பது. இவ்வாறே விருகூந்க
ளுக்கும் வித்துதசுக்கும் காலமழியும்பரியந்தம் அநேக ஆத்தமா
க்கள் உதித்துப் பிரிவனவாகின்றனவே. இச்சோதனைகளால்
ஆன்மாதேகத்தைவிட்டு நீங்குகையில் வேறு தேகத்தைப் பற்
றுமென்பது அசங்கதம்.

C. A.

கொள்ளிவாய்ப்பிசாசு.

கொள்ளிவாய்ப் பிசாசென்பது எப்பொழுதும் ஆகாயத்தில்
காணப்பட்ட, இயற்கையில் அழகிய நீலநிறமுள்ள, ஓர்வகை
ப்பிரகாசம் பொருந்திய காற்று. இது சாதாரணமாக எப்
பொழுதும் சகதியாயிருக்கிற சதுப்பு நிலங்களினின்றும், நா
முள்ள நிலங்களில் பிரேதங்கள் உடக்கஞ்செய்யப்பட்டிருக்
கிற சுவக்குழிகளினின்றும், இடுகாட்டினின்றும்; தரைமட்ட
மாகவாவது அல்லது அதற்குச் சற்றுமேலாகவாவது உலாவிக்
கொண்டிருக்கும். எரி நட்சத்திரம் ஆகாயத்தில் மின்னல் முத
லிய பலவினோதமான ஆகாயத்தோற்றங்களைப்போல இது
ஆகாயத்தில் உபரத்திலிருந்து உண்டாகாமல், பூமியிலிருந்து
நீளம்பி அதற்குச்சில அடிமட்டுந்தான் மேலேசென்றுஅழையும்.
இது ஓரிடத்திலிராமல் எப்பொழுதும் அங்குமிங்குமாய் அலை
ந்தவண்ணமாக இருக்கும். சிலவேளை பூமிக்குச் சற்றுமேலே
நிற்கும், உடனே பூமி மட்டமாய்ப் படையும்; ஒரு நொடிப்பொ
ழுதிற்குள்ளெல்லாம் வெகுநூர்த்திற்போய் பந்தம்போலத் தக
தகவென்றெறியும்; ஒருவேளையில் ஒன்று இரண்டு கவராசுவிடு
வதும் அல்லது இரண்டு ஒன்றரசுச்சேர்வதும் உண்டு. இது
உண்டாகிறவிதம் எப்படியென்று எளிதில் அறிந்துகொள்ளலா
ம், ஜீவவாக்கம் அல்லது தாவரவாக்கத்தைச் சேர்ந்த பதார்த்
தங்கள் அழுதிப்போவதினாலே அவைகளிலிருந்துஎறியுந்தன்மை
யுள்ள ஜலவாயு திரளாக உண்டாகிறது. ஜீவராசிகளின் தேக
ங்களினின்றும் உண்டாகியவிது காற்றில்பற்றி எறியும். பாஸ்பர
ஸ்என்னும் வஸ்துவானது தேகம் அழுகுவதினால் கொஞ்சந்
கொஞ்சமாகப் புறப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கும், இவ்விரண்டு
வஸ்துக்களும் ஒன்றோடொன்று சேர்வதினால் (Phosphorated
Hydrogen Gas) என்னும் ஓர்வித அக்கினி வாயுவாகின்றது.
இதைத்தான் கொள்ளிவாய்ப்பிசாசென்று சொல்லுவார்கள்.
இக்காரணங்களினாலேதான் நமது தேசத்தில் எப்பொழுதும்
சேறுஞ் சகதியுமுள்ள சதுப்பு நிலம், அது, ஏரி, குளம், ஓடை,
குட்டை, இடுகாடு முதலிய இடங்களிலிருந்து அடிக்கடி இவ்
வெளிச்சம் உண்டாவதைக் காண்கிறோம். பகல்வெளிச்சத்தி
ல் இதுநன்றாகத்தெரியாது. ஆனால், இரவிலோ தீவட்டிபோ
ல் சுடர்கொண்டெறியும். கொஞ்சம் கந்தகத் திராவகத்தை
ஒரு சிறிய இரும்பு அல்லது அத்தநாகத் துண்டின்மேல்
வார்த்தால் எறியுந்தன்மைத்தாகிய ஜலவாயுவுண்டாகும்; மிகச்
சிறிய ஓர் துண்டு பாஸ்பரஸை அங்கு துட்பமான ஓர் துத்தநா
கத்தனுடின் கலந்து பளிக்குபாத்திரம் ஒன்றில் வைத்து,
அதில் கந்தகதிராவகத்தை வார்த்தால், அதினின்றும் அக்கினிஜ
லவாயு வுண்டாகும். அப்பொழுதும் அந்தப் பளிங்குபாத்திர
த்தைப்பார்த்தால், அந்த திராவகத்தினமேல் கொள்ளிவாய்ப்
பிசாசின் நீலநிற ஆவியைக் காணலாம். இந்த ஆவி அதினின்றும்
கிளம்பிக் கொஞ்சம் மேலே சென்றவுடன் நெருப்புப்பற்றி எறியு
யும். இதனால், கொள்ளி வாய்ப் பிசாசென்பது தவறு; அறி
யினின்றும் எழும்புகின்ற ஓர்வகையான ஆவியென்று தெரிந்து
கொள்க.

M. M.

இந்துவழக்கங்களைப்பற்றி.

The Hindu Prakash.—டாக்டர் போலன் எ
ன்பவர் இந்துவாதிசார்பாக வாதிக்கவந்தார்; அ
வர் ஐரோப்பியராகவும் வித்துவா னாகவும் இருப்பது

ற்காக மதிக்கவேண்டியதுபற்றி, ஜனசமுதாய சீர்திருத்தத்திற்கு வைரிகளாய் இருப்பவர்களுடைய சங்கியை இவர்களுடையதாய்ச்சேர்ந்து விர்த்தியானதற்காக நாம் சுபங்குகுகிறோம். ஆனால் நம்முடைய தற்கால விவாக வழக்கங்களுக்கு ஆதரவாக டாக்டர் போலன் எடுத்துப்பேசிய வாதத்தின் உறுதியைப்பற்றி நாம் சுபங்குகொண்டாடமாட்டோம். நம்முடைய விவாகவழக்கங்களைப்பற்றி செய்யப்படும் பலமான சர்ச்சையானது தங்கள் பூர்வீகாள் மூடர்கள் என்கிற நம்பிக்கையையும் பூர்வீகாளைப்பார்க்கிலும் தாங்கள் புத்திமான்களென்கிற நம்பிக்கையையும் தற்கால தலைமுறையார்களுடைய மனதில் நிலைநாட்டுகிறதென்று அவர் அபிப்பிராயப்படுகிறபடியால் அப்படிப்பட்ட சர்ச்சைமுழுவதையும் நகர்த்திவிடுகிறார். அவருடைய வாதத்தை பூர்த்தியாய் ஆராய்ந்துபார்ப்போம்கில், டாக்டர் போலனுடைய நியாயங்கள் சீர்திருத்தமுழுவதையும் வேரோடு களைந்துவிடுவதாகும். நமது பூர்வீகாள் விதியாக ஏற்படுத்தி அனுசரித்துவந்த சகலத்தையும் நம்மை பந்தப்படுத்தும் விதியாகக்கொண்டு நன்மையாக மதித்து வருவோம்கில், உலகம் பாழாகும். எதினால் நாம் இவ்வளவு பிரயோஜனம் அடைந்திருக்கிறோமோ அப்படிப்பட்ட நானுவிதமான நன்மையைக் கண்டுபிடித்தவர்கள் பின்வரும் தங்கள் சந்ததியான பூர்வீகாளைப்பார்க்கிலும் புத்திமான்களாகும்படி கற்பிக்கிறார்கள் என்பதாக அவர்களை யுகைத்துத்தள்ளிவிட்டால், அந்த நன்மைகள் என்னமாய்ப்போகிறது? கிட்டெருங்கிவந்து யோசிப்போம், நமது பூர்வீகாள் எல்லா அன்னிய தேசஸ்தர்களுடும் மிலேச்சர்களு என்று எண்ணியிருந்தார்கள், அவர்களைத் தொட்டமாத்திரத்திலேயே தீட்டுண்டாய்விடுகிறது. அதுசரியல்ல வென்று நினைக்கும்படி நாம் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறோம், இந்த மாறுதலுக்கூட டாக்டர் போலன் அடித்துவிடுவாரோ? பிரேதங்களை யறுப்பது ஒரு இந்துவிற்கு குறைவென்று நமது பூர்வீகாள் எண்ணியிருந்தார்கள்; ஆனால் இப்போது வேறுவிதமாய் நினைக்கும்படி நாம் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். அநேக பிராமணர்கள் இப்போது டாக்டர் தொழிலநடத்திக்கொண்டும் மெடிக்கல்காலேஜிகளிலேயேயின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் இரண்டுண்டு—இங்கியாவில் இங்கிலிஷ்காரர்கள்வந்திருப்பதும், இங்கிலிஷ்பாஷா போதனையுமே. இங்கிலிஷ்காரர்களோடு இடைவிடாது பழகுவதினாலும் அவர்களுடைய கடைப்பிடியையும் சாஹசகிர்த்தியத்தையும் பொறுத்துக்கொள்ளும் சக்தியையும் காணுவதினாலும், அவர்களைப்போல நாமும் இருக்கவேண்டுமென்றும், நம்முடைய பூர்வீகாளிடத்திலிருந்து நமக்குவந்திருக்கிற சில அஞ்ஞான பிடிவாதங்களை நாம் அனுசரித்து வருகிறவரையில் நாம் இங்கிலிஷ்காரரைப்போலாவது சாத்தியமல்லவென்றும் உணரத்தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். அதிருக்கட்டும், இங்கிலிஷ்காரர் இங்கியாவில் வந்திருப்பதினாலே நாம் நமது பூர்வீகாளை மூடர்களென்று நினைப்பதற்கு இடமுண்டாயிருக்கிறபடியால், இங்கிலிஷ்காரர் உடனே இந்தியாவை விட்டுப்போய்விடவேண்டுமென்று சொல்லுவதற்காவது டாக்டர் போலன் முன்னுக்கு வருவாரா? அவர் தம்முடையவாதத்தை யெவ்வளவு மட்டில் நெட்டித்தமாயிருக்கிறாரோ? டாக்டர் போலன் அவர்களிடத்திலிருந்து பின்னும் விசேஷமான ஆழ்ந்தநியாயங்களை யெதிர்பார்த்திருந்தோம், அவர் ஒருவாராய் இந்து வைதிக சார்பாகப்பேசினதினாலே சிறப்படைந்து விட்டதாக, கல்வியறிந்திருந்த இந்துவைதிகவாதிகள் நினைப்பதற்கு இடமில்லை.

வர்த்தமானசங்கிரகம்.

லண்டன் பட்டணத்திலிருந்து தெலிகிராம் வரப்பெற்றபயனீர் பத்திரிகை கூறுகிறதாவது.—(சென்ற ஆதிவாரங்காலமே நாலுமணிக்கு தாஸ்மானியா என்னும் நீராவிக்கலம் கவாதட்டி

ற்று. மும்பதடி மணலிலே பதிந்த விட்டது, அதன் பின்னணி பாறைகளிலே மோதியது. காலவித்தியாசமொன்றும் இல்லாதிருக்கச்சே நல்ல நிலாவெளிச்சத்தில் இந்த இடையூறு சம்பவித்தது. எட்டுபடகுகளில் ஐந்துபடகு கவிழ்ந்தும் சிதைந்தும் போயின. நீர் உபக்கிரை பெண்டுகளைக் கஷ்டத்தோடுகொக்குக்கொண்டுவந்து சேர்க்கலாயிற்று. புருஷர்களும் இரண்டு ஸ்திரீகளும் இருபத்துமூன்றுமணிநேரம் அபாயமான நிலையிலிருந்தார்கள், ஆனால் கடைசியில் உல்லாசப்படகு ஒன்றினாலே காப்பாற்றப்பட்டார்கள். மகா ராஜா ஸர் பிரதாப்சிங் அவர்களுடைய நாலுலட்சம் ரூபாய் பெறுமான நகைகள் நஷ்டமாய்ப்போயினவாம்.

பெங்களூர்.—கிதமும் மாசம் முதல்தேதி கொஞ்சம் மழை பெய்தது.—சென்றசெவ்வாய்க்கிழமைபின்னின்றுண்டகம்பெனிகாபிதொழிற்சாலையிற் சேர்ந்தமிஸ்டர் ஆலாண்ட் வண்டியில் போகையில், குதினாயிரண்டு உதைத்து வண்டியை கொஞ்சஞ்சேதப்படுத்தி தன்னையுங் காயப்படுத்திக் கொண்டது. குதினாக்காரன் குதினையை தயிரியத்துடனே கெட்டியாய்ப் பிடித்துக்கொண்டு அதிகசேதமுண்டாக ஒட்டாமல் தடுத்தான்; உள்ளேயிருந்தவர்கள் காயம்படாமல் காப்பாற்றப் பட்டார்கள்; அவர்களில் இரண்டு பேர்குழந்தைகள். [எப்பொழுதும்க் சமர்த்துணை குதினாக்காரனை வைத்திருப்பது நலம்.]—52வது பாரக்சிலேசிலநாளுக்குமுன்னுடையெடிசுடப்பட்டது, சுட்டவன் இன்னொன்று தெரியவரவில்லை. சென்றகுருவாரத்துக்கு முந்திய குருவாரம் இராத்திரி 8½ மணிக்கு வெடிசத்தங்கேட்டது; அந்தமட்டில் இந்தத்தடவை சுட்டவன் அகப்பட்டான்: முன் சுட்டவனும் இவன்தானென்று நினைப்பதற்கு வேண்டியமுகாந்தரயிருந்திற்று. அவனை சனிக்கிழமை காலமே கமாண்டிங் ஆபீஸருக்கு முன்பாக கொண்டுவந்தார்கள்; அவனுக்கு 68 மணிநேரம் கங்காவலும், சம்பளப்பிடிப்புடனே 21 நாள் பாரக்ஸ் காவலுமாகிய உபாயமான சிட்சை விதிக்கப்பட்டது. முன்னொருதரம் இவ்விதமான குற்றம் நடந்ததற்காக 12 மாதத்திய காவல்தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. தற்காலகுற்றவாளி தனக்குக்கிடைத்த சாந்தமான தண்டனைக்காக சிரிக்கிறான் என்பதற்கு சந்தேகமில்லை.

பாம்பே.—டாக்டர். பி.டி. பர்ஜோர்ஜி என்பவர் சென்றசனிக்கிழமை தனது கோட்டை கிரகத்தில் இறந்துபோனார், அவருக்குவயசு 63. அவர் எப்பின்ஸ்டோன் வித்தியாசாலையில் வாசித்த, முசல் முதல் தேதின கிரான்ட் மெடிகல் காலேஜி கிராடியேட்டுகளில் ஒருவர். கொஞ்ச காலம் அவர் பொம்பாயில் வயித்தியஞ் செய்துகொண்டிருந்த கோட்டைத்தருமவயித்தியசாலையில் உபகாரமாக வேலைசெய்துகொண்டிருந்தார். தன்மக்களின் படிப்பு நியித்தமும் வர்த்தகத்திற்காகவும் அவர் 1858 வது வருஷத்தில் இங்கிலாந்துக்குப்போய், அங்கிருந்த பதினொரு வருஷகாலத்திலே மும்பது இலட்சம் ரூபாய்ச்சு அதிகமாகவே சம்பாத்தியஞ்செய்தார்; 1864 ஆம்வருஷத்தில் அமெரிகன் சிலில் வார் என்னும் சண்டைமுடிவிலே பருத்தி ஏற்றுமதிசெய்த மற்றவர்களைப்போல் இவரும் தன் செல்வத்தையிழந்தார். பெண்கள் வித்தியாபிவர்த்தியில் அதிக சிரத்தையுள்ளவர்; பொம்பாயில் ஒரு பெரிய பெண்கள் பாடசாலை யும் ஆசுபத்திரியும் ஏற்படுத்தி, ஆஸ்திவைத்த, நிரந்தரமாய் நடந்துவரும்படிச்செய்ய எண்ணங்கொண்டிருந்தவர்: ஆனால் வியாபாரமோ சத்தால் அவருடைய எண்ணம் நிறைவேறாமற் போயிற்று. 1868 ஆம் வருஷத்தில் அவர் பொம்பாய்க்கு திரும்பிவந்தபின்பு, மறுபடி வயித்தியத்தை ஆரம்பித்த, அவ்விடத்திய முனுசபாஸ்டிக்கு மெடிகல் எச்சாயினராக நேமிக்கப்பட்டு, இறந்துபோகிறவரையில் அந்த உத்தியோகத்திலேதானே இருந்தார்.

சர் உல்லியம் வெடர் பரன், பார்ட்டி அவர்கள் சிலில் சர் விசைவிட்டுப் போவதெனியித்தம் யாவருக்கும் அதிக விசனமுண்டாயது. அவருடையகாலம் ஜொடிஷஸ் இலாகாவிலே பெரும்பாலும் ஹைகோர்ட்டி ஜட்ஜி ஹோதாவரையில் கழிந்தது. ஜட்ஜியாக அவருடைய உயர்ந்த அலுவல்களை நடத்திய திறமையைப்பற்றி அபிப்பிராயங்கூறுங்கடமை கவானமெண்டாருடைய அதிகாரவரம்புக்குட்பட்டதல்லவென்றும், ஆனால் அவர் ஒருவருஷகாலம் ஐக்கிங் சீவ் செக்கரிட்டேரியாகவும் கொஞ்சகாலம் கவுன்சிலில் மெம்பாசவுமிருந்து நெருங்கி ஊடாடிக்கொண்டு சிறந்த உதவியும் யோசனையும் புரிந்து வந்தசுனால் அவருடைய திறமையை சிலாக்க வேண்டியிருக்கிறதென்றும், இத்தேசத்து சுசேசிகளுக்கு கல்வி பயிற்றுவிப்பதில் அவருக்குண்டாயிருந்த சிரத்தையையும், அவர்களுக்கு நல்லொழுக்கமுதலிய முக்கியமான வித்க்கு உணுகுலமான சகல வகைகளையும் தேடுவதில் அவருக்குண்டாயிருந்த உவாவையும் நாம் கண்டறிந்தமட்டில் அவருக்கு நாம் புகழ் சொரிய வேண்டியதாயிருக்கிற தென்றும், அப்படிப்பட்டவர் உத்தியோகத்தை விட்டு நீங்குவதற்காக விசனப்படவேண்டியதாயிருக்கிற தென்றும் ஆலோசனை சபையிலுள்ள கவர்னர் அவர்கள் நிகாட்டுசெய்வித்தார்கள்.—மேற்

குதுமவிலேசினி

சென்னை லெளகிக சங்கத் தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டிவருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. VI.—No. 23.]

MADRAS:—SUNDAY JUNE, 5, 287. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

சோல்லுசசோல்லைப்பிறிதேர்சோலச்சோல்லை
வெல்லுஞ்சோலின்மையறிந்து.—தறன்.

ஆன்மவிசாரணை.

பிரார்த்தனை.

இந்துசமயசாரலிளக்கம்.

வர்த்தமானசங்கிரகம்.

நோட்டீசு.

அறிக்கை.

சந்தாக்களையும், பத்திரிகைவேண்டி

எழுதிக்கொள்ளுங்கடிதங்களையும்

வேப்பேரி சிலவார்ஸ் ரோட்டில்

மதிமுஸ் செசுலர்சொசைட்டி ஆனொரிசெக்ரிட்டேரி

மெஸ்டர். அப்ஷன் துரைக்குநேராய்

அனுப்பவேண்டும்; அனுப்பாவிட்டால், பத்திரிகை

கிடைக்கமாட்டாது.

ஆன்மவிசாரணை.

(85-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

தேகமும் ஆன்மாவும் கலந்தொன்றாகவிருக்குந்தன்மையே மனிதனுடைய நிலையென்று சொல்பவர்கள் கருத்தென்ன? நமக்குத்தெரிந்திருப்பது ஏகவஸ்துவேயல்லாமல் வேறல்லவே. அப்பொருள் பற்பல சொரூபங்களாய் நமக்குத்தோன்றுகின்றது. அச்சொரூபங்களோ பற்பல விகற்பகுணங்களுடையனவாய் விளங்குகின்றன. இக்குணங்களில் ஒன்றையேனும் பல்வற்றையேனும் சிற்சில விகற்பத்தோடு சீவராசிகளிடத்துக் காண்கின்றோம். அவ்வாறு காணப்பட்டகுணத்தை, அல்லது குணங்களையே * சேதனமென்று சொல்லுகின்றோம். ஓர் கத்தியினிடத்து சிலபோது பளபளப்பை எவ்வாறு காண்கின்றனமோ, அவ்வாறே மனிதனிடத்திலும் ஜீவராசிகளிடத்திலும் சிலபோது கருவிகரணத்தினைக்குத்தக்கவாறு சேதனம் விளங்கக் காண்கின்றோம். தேகமும் ஆன்மாவும் வெவ்வேறென்று பலர் சொல்லக்கேட்டிருக்கின்றோம். கத்தியினது எஃகும் பளபளப்பும் வெவ்வேறுபொருள்களா? பளபளப்பு, எஃகினது சொரூபங்களிலொன்றாகிய கத்தியின்குணமன்று? அதுபோலவே சேதனமெனப்படுவதும் வஸ்துவின் சொரூபங்களிலொன்றாகிய மனிதனுடைய குணமன்று? எஃகு அல்லது அதனுடைய சொரூபமாகிய கத்தியைத்தவிர பளபளப்பென்பது பிரத்தியேகமாயில்லாததுபோல, வஸ்து அல்லது அதனுடைய சொரூபமாகிய மனிதனைத்தவிர சேதனமென்பது பிரத்தியேகமாயில்லை. நாம் கொஞ்சம் தண்ணீரைத்தெளித்தால் எஃகினது பளபளப்பு மாறிவிடுகின்றது, அதுபோலவே ஒருமனிதனுடைய சித்தத்தில் அப்பாக்கிக்கொண்டு சுட்டால் அவனுடைய சேதனத்துவம் மழுங்கிவிடுகின்றது. எஃகினது தன்மையைமாற்ற அதனுடைய பளபளப்பு எப்படி கெடுகின்றதோ அப்படியே, மனிதனுடைய கருவிகளின் தன்மையைமாற்றச் சேதனத்துவங்கெடுகின்றது. ஆன்மாவென்பது பிரத்தியேகமாகிய ஓர்வஸ்துவா அல்லது கருவிகரணத்தின் இயக்கத்தின்தெறிப்பா? அதுகுணமா குணியா? அக்கருவிகளின் இயக்கத்தை யதுட்டித்த புறக்கருவிகளின் தெறிப்பே பிராணனென்பதற்குபாதேனும் சந்தேகமி

* நண்டு சேதனமென்றது பிரயோகார்த்த சூசகபதமாய் உபயோகிக்கப்பட்டது.

† இவ்விடத்து குணம் நீங்கலாகிய சடத்தை மனிதனென்று அபிதேபிப்பவரின் நியாயத்தாலென்க.

லது. டாக்டர் எங்கில்டியுசொல்கிறதாவது உயிருள்ளவஸ்துக்கள் யாவற்றும் அவற்றிற்குப் பிராணாதாரமாகிய பொருள்களை உபகரித்துவர அக்கருவிகள் சேட்டிக்கும். அதுபோலவே அக்கருவிகளில் ஒன்றாகியமூளை தேகாதாரபலனைப் பெறுமளவும் சேட்டிக்கும்; இதனாலேயே பிராணன் உள்ளதம் இல்லதம் கண்டுதெளிதல் கூடுமாதலால், பிராணனைக் குணியென்று சொல்லப்பட்டது.

தற்காலம் பரவியுள்ள ஆத்மசித்தாந்தமானது உவார்தரநிலைமையுடையதாகவும், அறிவாதிதமாகவும் இருக்கின்றது, அந்தசித்தாந்தம் சித்தவிருத்திக்கு அத்திப்புழுவென அறைதல் கூடும். இவ்விஷயத்தில் விடாய்கொண்ட நம்போலிகளுக்குச் சூக்கும் சித்தாந்திகள் தக்கவிடைபகர்ந்து திருப்திசெய்கின்றாரில்லை; அவர்கள் துலத்திற்கும் சூக்குமத்திற்கும் சம்பந்தமில்லையென்றும், அநித்தியமாகியமனிதன் நித்தியமாகிய ஆன்மாவையறிதல்கூடாது என்றும் சொல்கின்றார்கள். நம்மொவ்வொருவருக்கும் ஆன்மா உண்டென்று வைதிகிகள் சொல்கின்றார்களே யல்லாமல், உஃது இதுவென்றும், இத்தன்மையினதென்றும், இங்குள்ளதென்றும், இவ்வாறு வருகின்றதென்றும், இவ்வாறு போகிறதென்றும், இத்தொழிலைச் செய்கின்றதென்றும் ஒன்றுஞ் சொல்கின்றிலர். ஆன்மசித்தாந்தத்தால் அறிவிற்குப் புலப்பட்டதென்னையோ? ஒருவனுடைய நாவைச்சேதித்த விட்டால் அவனுடைய ஆன்மாபேசாதே: அவன்வாயில் துணியடைத்து இறுக்கிக்கட்டிவிட்டால் அவனுள்ளிருக்கும் ஆன்மாபேசமோ; சூக்குமமாகிய ஆன்மா துலவஸ்துவால் அடக்கப்பட்டதே: வைதிக சமயத்தவருட்கிலர் ஆன்மா கடவுளால் சிருட்டிக்கப்பட்டதென்றும் சிலர் அநுதித்தியமென்றும் சொல்கின்றார்கள். கடவுளைப்பற்றி யும்கு என்ன தெரியுமென்றால், ஆன்மாவைப்பற்றி யெவ்வளவு தெரியுமோ அவ்வளவே தெரியுமென்றார்கள். ஆன்மக் கியானத்திலோ அறியாக்குழந்தைகளாகவிருக்கின்றார்கள். ஆன்மா சித்தபதார்த்தமாகவும் தேகம் சடபதார்த்தமாகவும் இருப்பதன்மையேல் ஜடத்தின் ஒத்தாசையன்றி ஆன்மா தன்னையேன் விளக்கிக்கொள்ளப்பட்டது? ஆன்மா சூக்குமமாயின் துலதேகத்திற்கு கட்டுப்படுவதேனோ? ஆன்மா அகண்டமாயின் கண்டமாகியதேகத்தில் அடங்கி நிலைப்படுமா? ஒன்றுக்கொன்று வெதிரோகமாயுள்ள துலசூக்குமபதார்த்தங்களினது சையோகமே மனிதனென்று சொல்கின்றவைதிகிகள், வெதிரோகபதார்த்தங்கள் பொருத்தம் எவ்வாறு உடைத்தாயிருக்குமென்பதையோ கியாததென்னையோ?

(இன்னும்வரும்.)

பிரார்த்தனை. 118

(83-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

கடவுளுடைய எதிர்கால சம்பவக்கியானத்திற்குப் பிரார்த்தனை ஒத்தது.

நடந்த காரியங்களை நாம் எவ்வாறு கண்டுணர்ந்திருக்கின்றனமோ அவ்வாறே என்னென்ன காரியம் எவ்வெப்போது நடக்கப்போகின்றதோ அன்னென்ன காரியங்களைச் சதாகாலமும் முகத்தெதிர்நுக்கிய படத்தைப்போலக் கடவுள் கண்டுணர்ந்திருக்கின்றானென்றும், அப்படி இனி நடக்கவல்லதை இதற்கு முன்னரே கண்டுணர்ந் தன்மையே கடவுளிலக்கணத் தொன்றென்றும் வைதிகிகள் கூறுகின்றனர். இங்ஙனமாயின் இன்னின்னகாலத்து இன்னின்னபடி நடக்கப்பாற்று என்று விதித்துவிட்ட கடவுளுடைய நோக்கத்தில் முக்கால சம்பவங்களும் இதற்கால சம்பவங்களே யாகுமன்று? ஆயின், நமக்குச் சம்பவிக்கப்போகின்ற ஓர் தீமை சம்பவிக்கா திருக்கும்படி பிரார்த்திக்கின்ற நாம், சம்பவித்ததீமை சம்பவித்தில்லா திருக்க ஏன் பிரார்த்தித்தல்கூடாது? நாம் ஏன் அவ்வாறு நடந்துபோய்விட்ட காரியத்தை எப்படி நடக்காதிருக்கச் செய்ய

லாமெனின், கடவுள் விதித்துவிட்ட காரியத்தைப், பின்னிட்டு நாம் செய்யும் பிரார்த்தனையால் எப்படி விதிக்காதிருக்கச்செய்யலாம்? செய்தல் கூடாதே: மனிதனுக்கு எதிர்காலக்கியானின்மையால், கடவுளையும் தன்னைப்போலெனக்கருதி, தன் அறியாமை காரணமாக அவர் விதித்ததை விதிக்காதிருக்கும்படி வீணே பிரார்த்திக்கின்றான். என்னவிதமாய்ப் பார்த்தாலும் பிரார்த்தனையில் திலப்பிரமாணமேனும் நியாயமுள்ளதாய்த் தோன்றவில்லை. கடவுள் இனி நடக்கப்போகின்றதை உணர்ந்தவராகவேனும், உணராதுவராகவேனும் இருத்தல்வேண்டும்; உணர்ந்தவராக விருப்பின், அதை மாற்றாதல் கூடாது. ஆகையால் பிரார்த்தனையால் பயனில்லை. எல்லாச் சம்பவங்களும் முன்னமே விதிக்கப்பட்டிருந்து அதனை அவர் உணராதுவராயின்பு, அவரது கியானம் மனிதர் கியானத்திற்கு விசேஷப்பட்டதல்லவாதலால் அவர் கடவுளல்லர்.

“கடவுள் தாம் விதித்துள்ளவற்றை உணர்ந்தே யிருப்பினும் அவை பிரார்த்தனையினால்தான் ஒவ்வொருவருக்கும் சித்தியாகுமென்றும் விதித்திருக்கின்றமையின், பிரார்த்தனைசெய்யவேண்டியது அதிமுக்கிய” மென்று சில மதவாதிகள் சொல்லுகின்றனர். இது உண்மையாயின், மனிதப் பொறுப்பென்பத ஒன்றுமேயில்லை. ஒருவன் பிரார்த்தனைசெய்து அதன்மூலமாகத்தான் தனக்குவேண்டியதைப் பெற்று வாழ்வல்லா நென்று விதித்திருந்தால் யார் கூறியும் யார் கூறுவாவிடினும் அவன் பிரார்த்தனைசெய்யவே போகின்றான், ஆதலால் பிரார்த்தனை செய்வதும் செய்யாதொழிவதும் அவன் வசத்ததல்லவே: பிரார்த்தனைசெய்வது அவன் வசத்ததல்லாதபோது, மனிதன் பிரார்த்தனைசெய்தால் தான் பெறவேண்டியதைப் பெறுதல் கூடுமென்று பொறுப்பை மனிதன்மேல் சாற்றுவது எவ்வளவு பேதமையான நியாயம். மனிதப்பொறுப்பாகாத காரியத்தை மனிதப்பொறுப்பென்று பிரார்த்தனையினால் செய்வதும் செய்யச் சொல்வதும் அறிவாளிகள் செய்கையா? அறிவில்லார் செய்கையா? கடவுள் உண்மையாகவே சர்வக்கியானியும் சர்வபரிபூரணரும் நிர்வகாரியும் ஆயின், அவர் முன்னரே இன்னினனருக்கு இன்னினனகாலத்தில் இன்னினனது சம்பவித்தலே சரியென்று உணர்ந்து விதித்துவிட்ட விதியை, மனிதப்பொறுப்பாய் பிரார்த்தனைசெய்து விலகச்செய்ய முயலுதல், அறிவில்லார் செய்கையாம்.

கடவுளுடைய ஞானத்திற்குப் பிரார்த்தனை ஒத்ததா?

திர்மானமாய் பிரார்த்தனையினுடைய நோக்கந்தான் என்னையோ? மனிதன்தான் கடவுளினும் மேம்பட்ட கியானமுடையவனெனத் தன்னை மதித்து தனக்கு எதுஎது சம்பவிக்கவேண்டுமோ அதுஅகையே இயற்றும்படி கடவுளுக்குச் சொல்லும்படியான மதியுரித்துவம் தன்பாலதேயென் மெண்ணி யிருக்கும் எண்ணமேநோக்கமாம். பிரபஞ்சாகாரமாகிய நிலம் நீர் தீ கால் வளி என்னும் பூதானுபூத காரியங்களைச் சிருட்டித்து, சூரிய சந்திராதி நகூத்திரங்களை நாட்டி, நடத்திவரும் அகண்ட சொருபியை, ‘நீ இவ்வாறுசெய்’ என்று மதியூட்டும் திறம் தம்மிடத்துண்டென்று கொள்ளும் மனோபிராந்தத்தை விட ஆபாசமான எண்ணமும் செய்கையும் வேறேயுண்டா? கிஞ்சிவ்நியனா சர்வவ்நியனுக்கு அறிவூட்டுவது? அபூரணக்கியானியா பூரணக்கியானிக்கு புத்தி சற்பிப்பது? அஞ்ஞானியா மெஞ்ஞானிக்கு வழிகாட்டுவது? மனிதனா கடவுளுக்கு நயவாசகமாய் போதிப்பது? இத்தகைய கோடிகோடி அடாதசெய்கைகளெல்லாம் பிரார்த்தனைக்கு உள்நுழையாகின்றமையான், பிரார்த்தனையாகிய அபசாரஞ்செய்த ஆஸ்திகர் ஒவ்வொருவரும், தாம் அஞ்ஞானம் காரணமாக வியற்றிய அபசாரத்தைப் பொறுத்தருளும்படி மன்னாப்பு கேட்டுக்கொள்ளல்வேண்டும். கடவுளிடத்து நம்பிக்கையுள்ள சகலரும் அவரிலக்கணமாகிய உயர் ஒப்பில்லா ஞானத்துவத்தை அங்கேகரித்தல்வேண்டும். அவரது உயர் ஒப்பில்லா ஞானத்துவத்தை அங்கேகரித்தவர்கள், தத்தமக்கு வேண்டற்பாலது இன்னதென அவருக்குத் தெரியாதென்று எண்ணி, அவரைப் பிரார்த்தனைமூலமாய்க் கேளாதிருத்தல்வேண்டும். அப்படி பிரார்த்தனை வாய்லாய்க் கேட்போரைக் கடவுளுடைய விசேஷத்துவத்தையும் இலக்கணத்தையும் காட்டிக் கண்டித்தல்வேண்டும்.

கடவுள் சர்வ நன்மையுடையார் என்பதில் நம்பிக்கையுடையவர்கள் பிரார்த்தனைசெய்யத்தக்கவர்களா?

நாம் வேண்டிக்கேட்காமல் கடவுள் தாமே நமக்கு வலிந்த நன்மையைச்செய்யார் என்னும் எண்ணமுடையவர்களே பிரார்த்தனை செய்வார்களாதலால், அன்றோர்க்கு கடவுள் சர்வநன்மையுடையாரொன்பதில் நம்பிக்கையின்மையும், தாமே சமக்கு வேண்டிய நன்மையைத் தன்முயற்சியால் பெறுதல்கூடும்என்பதில் நம்பிக்கையின்மையும் ஸ்பஷ்டம். கடவுள் சகலரிடத்தும் கருணாலீக்ஷண்ணிய முடையவரும், நன்மையைப் புரிபவருமாயின், அவர் யார்யார்க்கு எது எது மிகுந்த நன்மையைத் தரத்தக்கதோ அதுவதையே சம்மை வேண்டார்க்கும் வேண்டிச்செய்வார். இந்தவிஷயத்தில் மடசாஸ்காவென்னுந் தீவினுள்ள சனங்கள் நம்மினுந் தெளிந்தவர்கள். அவர்கள் தங்க

ள் கடவுளை நோக்கி “தேவரீர் யார்யார்க்கு எதுவெதநன்மையைத் தரத்தக்கதோ அதுவதை நீவிர் தாமே உணர்ந்து செய்யத்தக்கவராசலால், நாங்கள் வேண்டிப் பிரார்த்திக்க வேண்டியதொன்றில்லை” யென்று சொல்லிப் பின் துட்டதேவதை யை நோக்கித் தமக்கு இடுக்கண்புரியாதிருக்கும்படி பிரார்த்திப்பார். சகலருக்கும் இன்பத்தைத் தரத்தக்க நன்மை பென்பன பலவும் கடவுள் வசத்தசேயாயினும், அவற்றை அவர்வேண்டாது அளிக்காரொன்பதும் நன்மையை வலிந்து புரியாரொன்பதும், (அகையால்) அவருக்குப் பசுக்கருணை இலதென்பதும் பிரார்த்தனையின் அந்தரங்க தாத்தரியமாகின்றது. இதுவல்லாமலும் நமக்கு வேண்டிய நன்மையினைக் கடவுளுணர்ந்து இயற்றுவார் என்னும் நம்பிக்கை இல்லாமல், தம்முயற்சியினாலேயே சகலத்தையும் அடைதல் கூடும் என்னும் திடசித்தம் பிரார்த்தனை செய்வாரிடத்து உண்டென்றும், ஆகின்றது. துன்பமும் தக்கமும் இடுக்கணும் அபாயமும் வந்தகாலத்து மனிதர் பிரார்த்தனை செய்கையால் அவற்றை பொழித்தருளும்படிக் கடவுளை வேண்டுகின்றனர். இவ்வாறு செய்யுஞ் செய்கையின் தாத்தரியந்தான் என்ன? கடவுள் துக்கத்தைத் தந்தபோது சுகத்தைத் தரும்படி வேண்டுவதும், துன்பத்தைத் தந்தபோது இன்பத்தைத் தரும்படி வேண்டுவதுமாகிய கடவுட் செய்கைக்கு மாறுபட்ட செய்கையன்று பிரார்த்தனை? வாசாசயிங்கரியமாய் வீண்பகட்டு செய்யாமல் உண்மையாகவே சனங்களுக்குக் கடவுளிடத்து நம்பிக்கையும், அவர் சர்வ நன்மையைப் புரிபவர் என்பதில் விசுவாசமும் சத்தியமாய் உண்டேல், சுகம் வரினும் துக்கம் வரினும், இன்பம்வரினும் துன்பம்வரினும் செல்வம்வரினும் வறுமைவரினும் மெய்த்திருவாரினும் வெந்துயர்வரினும், ஒத்திருக்குமுள்ளத்தறவுடையோராய், அபசாரமாகிய பிரார்த்தனையைச்செய்யார்.

(இன்னும்வரும்.)

இந்துசமயசாரவிளக்கம்.

(பிரமசிருட்டி. 87-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

பிரத்தியட்சமான விராயகரிடத்திலே பிரமன் அக்கடவுளை மறவாதிருக்கத்தக்க வரமும் இவ்வுலகத்தை விக்கினமில்லாமற் சிருட்டிசெய்யத்தக்க சக்தியும் பெற்றுக்கொண்டபின்பு அக்கடவுள் தம்மிடத்திருக்கிற அனந்த சத்திகளில் கிரியாசத்தி ஞானசத்தியென் றிரண்டு சத்திகளை நீ தியானித்து உன் சிருட்டித் தொழிலை நடத்தக்கடவையென்று கிருபைசெய்துமறைந்துபோயினர். அப்படியே பிரமன் தியானித்தவுடன் அவனுக்கெதிரில் சித்திபுத்தியென்னும் பெயரோடு தோன்றின அவ்விரண்டு சத்திகளிடத்திலே தனக்குஇடைபூறுவராமற் காக்கும்படி தனக்குப் புத்திரிகளாயிருக்கும்படியான வரம் பெற்றான். பின்னர் பிரமன் இச்சித்திபுத்திகளோடும் வீற்றிருப்பதாக விராயகரைப் பாவித்துத் தியானஞ்செய்து மீளவும் சிருட்டிசெய்ய ஆரம்பித்தான். இடையூறில்லாமல் தன் மனதால் எழு புத்திரர்களைச் சிருஷ்டிசெய்து, அவர்களை நோக்கி நீங்கள் இவ்வுலகத்தைப் பழுதில்லாமற் படைக்கக் கடவீர்களென்று கட்டளைபிட்டான். அதற்கு அவர்கள் ஒவ்வாமல் துரவிகளாய்ச்சென்று தவத்தினைச்செய்து முத்தி யடைந்தார்கள். மீளவும் சிருட்டிசெய்த எழு புத்திரர்களும் அவ்வாறேசென்று முத்தி யடைந்தார்கள். பின்னர் சனகராதி நால்வரையும் நாரதரையும் சிருட்டித்து, பிராமணர்களையும் அக்கினியையும் தனது முகத்திலும், கூத்ததிரியர்களைப் புயத்திலும், வைசியர்களைத் தொடையிலும், சூத்திரர்களைப் பாதத்திலும், சந்திரனைச் சித்தத்திலும், சூரியனை விழியிலும், இந்திரனை வதனத்திலும், மருத்துக்களைச் செவியிலும், ஆகாயத்தை உந்தியிலும், தேவாலோசமுதலான மேலுலகங்களை முடியிலும், பூலோசமுதலான கீழுலகங்களை அடியிலும், நிழக்காதி திசைகளைக் காதிலும், இவ்வாறே பாவதங்கள் முதலான சகல சராசரங்களை யும் சிருட்டி செய்தான். அதுமுதல் இவ்வுலகமானது உருத்திரன் - விண்டு - பிரமன் - அக்கினி - ஜலம் - பூமி - ஆகாயம் - வாவு - திக்குப்பாலகர் - மனுக்கள் - முனிவர்கள் - வசுக்கள் - இயக்கர்கள் - மிருகங்கள் - மற்ற உயிர் வர்க்கங்கள் என்னும் இருபத்தொருவகுப்புடனே பொருந்தியிருக்கின்றது. பிரமதேவன் மேற்கூறிய முறைமைப்

படி சகல வண்டங்களையும் படைத்தவுடன் ஆன்மகோ
ழிகள் பலவு மோங்கி நிலைபெற்று வாழ்ந்தன. (11)

விளக்கம். (11) முன்னே ஆயிரதேவ வருடம் தவ
ஞ்செய்தபோது அளவற்ற பக்திகள் பெருகத்தக்கதா
கக் கொடுத்த வரமும், யாவையும் சிருட்டி செய்யத்த
க்கதாக கொடுத்த சத்தியும் போதாமல் பின்னும்தோ
சஞ்செய்து வேறே வரம் பெறவேண்டி யிருந்தது
முன்னேபெற்ற வரம் விக்கினமில்லாமல் சிருட்டிசெ
ய்யப்பெற்றதல்ல வாதலால், விக்கினம் வராதபடி இ
ப்போது பெற்றனன்.—விநாயகரிடத்தில் அவர் சகல
சரித்தபோதே அநேக சத்திகள் உண்டா யிருந்தார்
ளாக்கும். புருஷனிருக்கும்போது மனைவிக் கிருக்க
வேண்டியது அவசியந்தான்.—சிருட்டிசெய்யும்படி வி
நாயகர் பிரமனுக்கு சத்திகொடுத்திருந்தும், அந்தப்ப
டி சிருட்டிசெய்யமாட்டாத மூடனாயிருப்பதைக்கண்டு
உதவிபுரியும்படி தன்னிடத்திலிருந்த சத்திகளில் இர
ண்டுபேரைத் தந்தனர். ஆனால் இவ்வாறு சிருட்டி த
டைபடுமென்று முன்னறிந்து விநாயகர் செய்யாமற்
போனது அவருடைய அஞ்ஞானமே.—கிரியா சத்தி
யும் ஞானசத்தியும் சித்திபுத்தி யென்கிற வேறு பேர்
ஏன் தரித்தார்களோ? பின்னால் விநாயகர் அவர்களை
விவாகஞ்செய்துகொள்ளப்போகிற நிமித்தமா யிருக்க
லாம். அந்த சத்திகள் விநாயகரோடுகூடவே உற்ப
த்தியானவர்களாய் இருப்பார்களாகில் அவருக் கவர்கள்
சகோதரிகளாகவேண்டும்; அப்படிக்க் கன்றி மனைவிக்
களாக யிருந்தபோதிலும், விநாயகர் பிரமனுக்கு சிருட்
டிப் பிதாவாகையால் அவர்கள் இவனுக்குத் தாய்க்
களாகவேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்களை பிரமன் தன
க்கு தத்துபுத்திரிகளாக வைத்துக்கொண்டான். இந்
தப் பெண்களைக் கலியாணஞ்செய்துகொடுத்து விநா
யகனா மருமகனாக வசப்படுத்திக்கொள்ள எண்ணங்
கொண்டும், இச்சத்திகள் அவருக்கு மனைவிக் கொ
ண்டி அறிந்துமே இச்சித்திபுத்திகளோடும் வீற்றிருப்ப
தாக விநாயகனாப்பாவித்துத் தியானஞ் செய்தான்.—
தன் மனதால் ஏழுபுத்திரர்களைச் சிருட்டிசெய்து அ
வர்களைநோக்கி 'நீங்கள் இவ்வுலகத்தைப் பழுதில்லா
மற் படைக்கக்கடவீர்கள்' என்று கட்டளையிட்ட தெ
ன்னையோ? முகற்கடவுளாகிய விநாயகர் அப்படி உ
த்திரவுகொடுக்கவில்லையே; அவருக்குத்தள்ளாமல் இ
வனை சிருட்டி செய்யச்சொன்னால், இவனுக்குத் தள்ள
ளாமல் ஏழுபுத்திரர்களுக்குக் கட்டளையிட்டது—ஒரு
வன் நாயையேவினால், நாய் வாலையேவினதை யொக்
கும். விநாயகர் அவ்வேழுபுத்திரர்களைநோக்கி நீங்க
ள் இவ்வுலகத்தைப் படைபுங்களென்றனனே, இவ்வு
லகமென்பது எது? அதுவரையில் பூமியு மில்லை ஆ
காய முதலியவுமில்லை; புராணிகர் இந்தக்கதை யெழு
தினபோது இவ்வுலகமிருந்ததால் அதைச்சுட்டிச்சொ
ல்லினராக்கும். அப்புத்திரர்கள் தகப்பன் சொல்லை
மீறி தவத்திற்குச் சென்றதால் அப்போதே துன்மா
ர்க்கம் பிரவேசித்துவிட்டது. மறுபடி சிருட்டி செய்த
ஏழு புத்திரர்களும் அவ்வாறே யானதால், பிரமன்வி
தியில்லாமல் தானே சிருட்டிசெய்யத் தொடங்கினான்.
கலகத்திற்கு நாரதன்வேண்டியிருப்பதால் அந்தக் கல
கக்காரனைப் பிரமன் ஆதியிலேயே சிருட்டித்தனனே
அல்லது புராணிகர் ஏற்படுத்திவிட்டனரோ?—காதிலு
ம் மூக்கிலும் சுண்ணிலும் மற்ற அவயவங்களிலும் சி
ருட்டியைப்பார்க்க வெகு விந்தையா யிருக்கிறது. ச
கலத்தையும் மனதால் சிருட்டிசெய்திருக்கலாகாதா?
அது நாம் கேட்கத்தக்ககேள்வியல்ல, அது அவருடைய
சித்தம். ஆகாயத்தை உந்தியில் சிருட்டித்தனனும்,
அதற்கு முன்னே பிரமன் தான் என்கே யிருந்தான்?
அவனைப்படைத்த விநாயகர்தான் என்கே யிருந்தார்?
சத்திகள்தான் என்கேயின்றார்கள்? பிரமன் படைத்த
புத்திரர்கள் தாம் என்கேதவஞ்செய்தார்கள்? கேவ
லோகமுதலிய மேலுலகங்கள் மேலே இருப்பதினால்
முடியிலேகான் சிருட்டிசெய்யவேண்டும், பூலோக மு
தலிய கீழுலகங்கள் கீழேயிருப்பதினால் அடியிலேதான்

சிருட்டிசெய்யவேண்டும்; இந்த சிருட்டிகள் அதிசய
மானவைகளல்ல. காதிலிருந்து கிழக்காதிசைகளைச்
சிருட்டித்ததுதான் மஹா அருமை! அந்தத் திசை
கள் என்னரூபமோ! என்னவஸ்துவோ! மற்றும்
எப்படிப்பட்டவையோ! பிரமன் வந்து சொன்னாற்
றான் தெரிந்துகொள்ளக்கூடும். இவ்வுலகமானது உ
ருத்திரன்-விண்டு-பிரமன்- அக்கினிமுதலிய இருபத்
தொரு வகுப்புடனே பொருந்தி யிருக்கின்றதென்ப
வற்றுள் நாம் காண்பவைகள் போக மற்றவைகளை, பி
சாசை ஆவேசத்தினால் காணக்கூடியதுபோலக் கண்
டால் காணக்கூடுமாக்கும். திக்குப் பாலகர்களைக் கா
ணவேண்டுமாயின், பூமியின் அந்தந்தத்திசைமுனையில்
போய்ப் பார்க்கவேண்டும்; பூமி உருண்டைவடிவா
யிருக்கின்றதென்பதினால், பூமிக்கு முனைகளில்லாமை
பற்றி அப்படிப்போய்ப் பார்ப்பது நம்மால் முடியாத
காரியம்.—சிருட்டி இன்னதென்று அறியாத பிரமன்
தான் விநாயகருடைய வயிற்றிற் போய்ப்பார்த்துத்
தெரிந்துகொண்டான்; அப்படியிருக்க, தம்புதலவர்க
ளைச் சிருட்டிசெய்யச்சொன்னது பிரமனுடைய மதி
யீனமோ, அல்லது அப்படி எழுதிவைத்த புராணிகரு
டைய மதியீனமோ? மனதினாலும் காதிலும் மூ
க்கிலும் சுலப மாய்ச்செய்து வீடும்படியான சிருட்டிக்
குப் பிரமனவெகுசாலமதவமும் யோகமுஞ்செய்து
மார்பால் நகர்ந்தது அதிசயமே. பிரதமத்தில் பிரமன்
சிருட்டித்த விகார ரூபிகள் அழித்து விடப்படக் கா
ணோம், ஆதலால் அவைகள் தாம் பூதப் பிரோ
த பிசாசங்களாகவும், எமதூதர்களாகவும், யானைமுக
ன் பன்றிமுகன் கரடிமுகன் முதலான ராட்சதர்களா
கவு மிருந்திருக்கவேண்டும்.—சகல பிராணிகளிலும்
ஜதைஜதையாய்ச் சிருஷ்டிசெய்ததாகத் தோற்றவில்லை;
விநாயகரிடத்து இளைப்பாறிக்கொண்டிருந்த சகல ஆ
ன்மகோடிகளுக்கும்ஒருமிக்கதேக மளித்ததாகத் தோ
ன்றுகிறது. யாவரையும் குழந்தைகளாக சிருட்டி
த்தால் காப்பாற்றுவது கஷ்டமெனக்கருதி, அவனவ
னும் பிரயாசப்பட்டு ஜீவிக்கும்படி தடி ஆள்களாகத்
தான் சிருட்டி செய்திருக்கவேண்டும். இவர்களெல்
லோரும் வசிப்பதற்கு வீடுகளும் கஷத்திரியர்கள் ஆ
ளுவதற்கு நாடு நகரங்களும் பிரமனேதான் ஒரு மிக்க
நிர்மித்துக்கொடுத்திருக்கவேண்டும்; நாம் மகா பாவி
களாதலால், நமக்கு அவன் அப்படிச்செய்யவில்லையோ,
அல்லது தன்மக்களுக்குத் தான் செய்ததுபோல, அவ
னவன் மக்களுக்கு அவனவன் செய்வது கடமைபாகு
மென்று விலகிவிட்டனனோ? அப்படியாயின் அவ
னது பரபத்தியம் நமக்குவேண்டிவதே யில்லை—ஆகி
பிதா அல்லது மாதாவாகிய பிரமனுடைய முகத்திலு
ம், புசத்திலும், தொடையிலும், பாதத்திலும், மனித
சாதிகள் பிறந்ததுபோல, பின்னிட்டுத் தாயல்லது த
ந்தையினுடைய அந்தந்த ஸ்தானத்திலல்லவோ அந்த
ந்தசாதியார் பிறத்தல்வேண்டும். அப்படிக்கிலலாமல்,
உயர்வுகாழ்வான எந்தசாதியாரானாலும் ஸ்திரீ புருஷ
சையோகத்தால் கருப்பையிற் கட்டுண்டு யோனியின்
வழியாய்ப் பிறக்கும்படி பிந்தி ஏற்பாடு செய்தனனுக்கு
ம்! முந்தி யிப்படிப்பட்ட கதைகள் ஏற்பட்டிருந்த
தினற்றான், இவைகள் அரோபியன்னைட்டு முதலான க
தைகளைச் சுலபமாய் எழுதுவதற்கு வழிகாட்டியா யி
ருந்தன. விநாயகபுராண முழுதிலும் ஆபாசங்களுக்
குக் குறைவில்லை; ஆதலால், விசித்திரங்கள் நிறைந்த
கிருமணப்படலத்தையும், தேவோங்கிரன் உபாசித்த ப
டலத்தையும் கொஞ்சம் ஆராய்ச்சிசெய்துவிட்டு, பின்
பு கருடபுராணத்தை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். எந்
தப்புராணமும் கந்தப்புராணத்திற்கு நிகரில்லை. பூர்
வத்திலிருந்தவர்கள் அக்காலத்திற்குத் தக்கபடி தங்கள்
கருத்துக்கிசைந்த கதைகளை யெழுதினார்கள்; இக்கா
லத்திலும் அவற்றை நம்பி யிருந்தவர்களைப்பற்றி நா
ம் விசனப்படவேண்டியிருக்கிறது.

(இன்னும்புறம்.)

வர்த்தமானசங்கிரகம்.

பர்மா.—காப்டன் வா கான் என்பவரைக்கொலைசெய்தவனை ஒருகூடாரத்தில் சிறைப்படுத்தியிருந்தபோது, அவன் மூன்றாம் நூற்றாண்டுகுப் பின்பு கைதால் விலங்குடனே தப்பித்துக்கொண்டு ஓடிப்போய்விட்டான். காவலிருந்த போலீஸ் காவலாளி தாங்கிக் கொண்டிருந்தானென்றவது தாக்கமயக்கமாயிருந்தானென்றவது ருசுவானபடியால், அவனைச் சேவகத்தைவிட்டு நீக்கி அவனுக்கு ஒன்பது மாசம் காவல் தண்டனைவிதிக்கப்பட்டது. அந்நேரம் அந்தக் கொலைபாதகனுடைய துக்கம் இன்னும் ஒழியவில்லை. அவனுடைய கால்களில் விலங்கு வளையங்கள் அப்படியே இருந்தபோதிலும், அவற்றைப் பிணைத்திருக்கிற சங்கிலியை மாத்திரம் ஒடித்துப்போட்டான். இந்தஸ்திதியிலே பசியுடனே மூன்று நாள்குமையில் தூரத்திலிருக்கிற ஒரு கிராமத்துக்குப்போய், அங்கு சாப்பாடு இரந்துகேட்டான். அங்கே ஒருவன் அவனுக்கு சாப்பாடுபோட்டு அவனை ஓரிடத்தில் தரும்பக்கொண்டுவந்த பத்திரமாய்ச் சேர்த்தான். அவ்விடத்திலே அந்தக் கொலைபாதகன் மறுபடி உகப்பட்டுக்கொண்டான். அந்தக்கொலைபாதகனை அன்னங் கொடுத்து ஆதரித்த உபகாரிக்கு பதில் உபகாரமாக இருநூறு ரூபாய் அபராதம் போடப்பட்டது. இந்தக்கைதியோடுகூட அந்தக்கொலையில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாக இன்னும் எட்டுபேர் கைதுசெய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆமதாபாத்.—பரோடாவைத்தாண்டி வண்டித் தொடர் ஒரு நதிக்குக் குறுக்கே இருப்பு வாராவதியின்பேரில் வெகு மெதுவாய்ச்சென்று, ஆமதாபாத்துக்குப் போவதற்குமுன்னமே ஒருதேசத்தைக் கடக்கிறது. அந்த லயனிலே பெரியபெரிய குரங்குகள் மரங்களின்பேரில் அங்குமிங்குங் குதித்துக்கொண்டிருந்து, வண்டித்தொடர்வந்ததே லயனுக்குப் பக்கத்தில் குதித்தோடி வேலிகளிலும் மரங்களிலும் பாய்சின்றன; அவற்றின் உடம்பு நிறம் நராவர்னம், கறுப்புமுகம், வால் மிகவும் நீண்டிருக்கின்றது, அவற்றின் கைகால்கள் மிகவும் நீண்டி வலுவுள்ளவையாய் இருக்கின்றன. லயனுக்கு நெருங்க வயல்களிலே மயிர்கூட்டங்கள் உலாவித்திரிகின்றன. ஆமதாபாத்திலே ஆயிரக் கணக்கான காக்கைகள் லயனுக்கு சமீபத்திலே மரங்களின் உச்சியில் சேர்ந்துகொண்டு, படுக்கைக்குப் போவதற்கு முன்னமே காது செவிடுபடும்படியான கூச்சலிடுகின்றன. ஸ்டேஷனுக்கு அந்தணை—முனையிலே மைனாக்கள் இரண்டுமரங்களின்பேரில் கும்புகும்பாய்க்கூடிக்கொண்டு தூக்கங்கொடுக்கின்றன.

உதகமண்டலத்திலே மியூசியம் ஏற்படுத்தவதற்காக மதிப்புத்தொகை நூ ஆயிரத்தை நானூற்றுப்பத்திகவரன்மெண்டா சாங்ஷன்செய்திருக்கிறார்கள். கவரன்மெண்டாரிடத்திலிருக்கிற புரொவினஷிபல் ரிசர்வ் பண்டிலிருந்து நூ ஆயிரக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; மற்றது 1887-88 ஆண்டில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சீனர்கள்.—புருஷர்கள், ஸ்திரீகள், சிறுவர்களாகிய தொண்ணூற்றுப்பாடொருவருக்கு, சீனப்படைச்சேவகர்களின் உபத்திரவமித்தும் சாண்டரகிராமத்தைவிட்டு ஓடிவந்துவிடவேண்டியிருந்ததென்றும், லோயர்பர்மாவிற்ருப்போய் அவ்விடத்திலே நிலைத்திருக்க இஷ்டமிருக்கிறதென்றும் அவ்விடத்தியடிபட்டி கமிஷனருக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டார்கள். சர்க்கார் செலவிலே ரங்குனுக்குப் போரும்படி அவர்களுக்கு உத்திரவு கொடுக்கப்பட்டது. அவர்கள் பிசியூவுக்குப்போவார்களாம்.

மைமேன்சிங்கின் ஒரு மாமலிய ஜமீன்தார் வருஷத்தில் ரூ 3,000 வரும்படியுள்ள ரூ 30,000 பெறுமான பூஸ்திதியை அந்த டிஸ்டிரிக்டிலுள்ள கங்கால் கிரோஹாம் பாடசாலைக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். இனி அந்தப் பாடசாலைக்கு சையத் நபாப் அல்லிபாடசாலையென்று பேர்கொடுக்கப்படும். பப்ளிக் இனிஸ்திரக்ஷன் டைரெக்ட்டர் ஆனவர் இந்தநன்கொடையை பிரதேச கவரன்மெண்டாருக்குத் தெரிவித்திருக்கிறாரு என்று ஒரு கல்கதா பத்திரிகை கூறுகின்றது.

மண்டாரிலே டெலகிராம்.—புத்தராஜாவென்று பெயர்வைத்துக்கொண்டிருந்தவனை மையிங்கியானுக்குச் சமீபத்தில் ஓர் கிராமத்திலே வளைந்துகொண்டு அவனுடைய சொத்துகளோடு கூட பிடித்துக்கொண்டார்கள். போச்சின் என்பவனை இத்தாருட் கிராமத்தார் சுட்டுக்கொன்றார்கள். அவனுடைய கூட்டத்தைச் சேர்ந்த ஜம்பதுபேர் கலைந்து ஓடிப்போனார்கள். லிம்பி ன் சிற்றரசன் சென்றமீது 20௨ முன்னுக்குக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதின்பேரில், மோனிலுள்ள டிபிட்டி கமிஷனருக்கு உள்ளாகிவிட்டான்.

பங்களாத்திலுள்ள தர்பங்கா மகாராஜாவும் மகாராணியும் பார்க்கு அக்கினிச்சேத பரிகாரத்திக்கு சென்னை வெளிப்புறமலமாய் ரூ 2,000 விராளமாக அனுப்பினார்கள்.

இங்கிலாந்து கலெக்ட்டரானவர் பிரதேச பத்திரிகைகளுக்கு வரிபோடும்பொருட்டு, சகாயிகளையும் செலுத்தப்படுகிறதொகைகளையுங்குறித்து ஜாபிசா கொடுக்கும்படி சேட்டதற்கு பத்திராதிபர்களிலொருவர் மறுத்துவிட்டதாய் ரிவினியூபோர்டுக்குத் தெரிவித்ததாயும், போர்ட்டாருடைய அபிப்பிராயத்தை கவரன்மெண்டாரும் ஒப்புக்கொண்டு, அவரவருடைய சொந்த வரும்படியைக்குறித்து கலெக்ட்டர் விசாரித்துத்தெரிந்துகொள்ளவேண்டியதெயல்லாமல், பத்திராதிபர்களுடைய சகாயந்தேடக்கூடாதென்று உத்தரவானதாகவும் கேள்வி.

அறிக்கை.

நமது மெம்பர்களுக்கும் கையொப்பநேசர்களும் தாங்கள்பெறுகிற ஒருபிரதிக் கதிகமாக “தீன்கர்” என்னும் இங்கிலீஷ் பிரதியாவது, “தத்துவவிவேசினி” என்னுந் தமிழ்ப்பிரதியாவது பெறவிருமபினால், அடியிற்கண்டிருக்கிற குறைந்தவீதத்திற்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மாசமொன்றுக்கு அதிகமாக வாங்குகிற

இங்கிலீஷ் பிரதி - க - ரூ .. அனுச
தமிழ்ப்பிரதி ... - க - ரூ ... அனுச

இங்கிலீஷ் பிரதியாயின் இரண்டும் தமிழ் பிரதியாயின் நான்கும் ஒரேதபாற்செலவில் அனுப்பக்கூடும்.

இவ்விதமாய்ப் பத்திரிகையைப் பரவச்செய்து, இரட்டைப்பேற்றுச்சகோதரர்களாகிய—மடமை, மூடபகத்தி—என்னும் இராக்கதர்களோடு போராடி வெற்றிபெறுவதற்கு நமது மெம்பர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் துணைபுரிவார்களென்று நம்புகிறோம்.

இந்தியாவிலுள்ள

சுவக்கியானிகளை

மதிராஸ் சிக்கியுலர்சோசைட்டியில்

மெம்பர்களுக்கிச் சேரும்படி

கேட்டுக்கொள்ளலாகின்றது.

உள்ளூர்மெம்பர் - மூன்றுமாசத்திற்கு—ரூ 3—0—0
வெளி ” ” ” —ரூ 1—14—0

செலுத்தவேண்டும். அப்படி சேருகிறவருக்கு “தீன்கர்” என்னும் இங்கிலீஷ் பத்திரிகையாவது, “தத்துவவிவேசினி” யாவது இலவசமாக அனுப்பப்படும்.

தத்துவவிவேசினி

நான்தபக்கம், பிரதி 1க்கு விலை அனு 1.

தமிழ்சந்தாவிபரம்.

	Rs	A.	P.	
மாசம் 1-க்கு	0	4	0	முன்பணஞ் செலுத்தவேண்டும. சந்தாவோடுகூட, இந்தியாவிலும் பர்மாவிலும் முள்ளவெளியூரார் மாசமொன்றுக்கு ஒரு அணுவீதமும், சிலோனிலுள்ளவர்கள் வாரமொன்றுக்கு ஒரு அணுவீதம் ஆறுமாசத்திற்கு ரூ 1—10—0 மும் தபாற்செலவு சேர்த்தனுப்பவேண்டும். ஒரு வருஷத்திற்குப் பணமனுப்ப விரும்புகிறவர்கள் ஆறுமாசத்தொகைக்கு இரட்டிப்பு அனுப்பவேண்டும். தபாற்செலவு குறைவுபடக் கோருகிறவர்கள் தெரிவித்தால், பத்திரிகைகள் இரண்டுவாரத்திற்கொருவிசை சேர்த்தனுப்பப்படும் பட்சத்தில், பாதியும், நான்குவாரத்துக்கொருவிசை சேர்த்தனுப்பப்பட்டு பட்சத்தில் முக்கால்பங்கும் தபாற்செலவு கூடிவரும்.

Printed and Published for the Proprietor at the
YURTHAMANATHARUNGINI PRESS, No, 174,
Dayaraja Moodelly Street,—Madras.

குத்துவெயிலேயினி

சென்னை லெளகிக சங்கத்தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டிருக்கின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. VI.—No. 24.]

MADRAS:—SUNDAY JUNE, 12, 287. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

சோல்வகசோல்லைப்பிற்தோர்சோலச்சோல்லை
வெல்லுஞ்சோலின்மையறிந்து.—குறள்.

ஆன்மவிசாரணை.
பிரார்த்தனை.
இந்துசமயசாரவிளக்கம்.

குத்திரர்முன்னிருந்தநிலைமை.
வர்த்தமானசங்கிரகம்.
நோட்டீசு.

அறிக்கை.

சந்தாக்களையும், பத்திரிகைவேண்டி-

எழுதிக்கொள்ளுங்கடிதங்களையும்

வேப்பேரி சிலவர்ஸ் ரோட்டில்

மதிராஸ் செஞ்சுலர்சொசைட்டி ஆனொரிசெக்ரிட்டேரி

மெஸ்டர். அப்சன் துரைக்குநேராய்

அனுப்பவேண்டும்; அனுப்பாவிட்டால், பத்திரிகை

கிடைக்கமாட்டாது.

ஆன்மவிசாரணை.

(89-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

ஆன்மாவைப்பற்றி நமக்கு என்னதெரியும்? ஒன்றுமில்லை யே. சூக்ஷ்மமாகிய ஆன்மா தன்னோடு எவ்வாற்றானும் ஒற்றுமையில்லாத தூலபதார்த்தத்தோடு எவ்வாறு பொருந்தியிருக்குமென்பதை ஆன்மசித்தாந்திகள் சொல்லுதல் வேண்டுமே. தேகத்தினாலேயே ஆன்மா உண்டென்பதும் இல்லையென்பதும் தீர்மானித்தல்கூடும் என்றும், ஆன்மாவானது தேகமாகிய சட்டையைப் போர்த்திருக்கின்றது என்றும், ஆன்மா சூக்ஷ்மபதார்த்தமென்றும், அது கடவுளிடத்திருந்து வந்ததென்றும், கடவுளால் சிருட்டிக்கப்பட்டதென்றும், அல்லது கடவுளைப்போல அனாதி நித்தியமாயுள்ளதென்றும், வியவகரிக்கும் ஆன்மசித்தாந்திகள், சூக்ஷ்மமாகிய ஆன்மா தூலமாகிய தேகசட்டையுள் எவ்வாறு கட்டிப்பட்டிருத்தல் கூடுமென்றும், (நிழலைக் கயிறுகொண்டு கட்டுவதுபோல) சூக்ஷ்மத்தை நவவாயிலுடைய தூலம் எவ்வாறு எல்லைக்குட்படுத்திக் கவசஞ்செய்தல் கூடுமென்றும் சொல்கின்றனர். தூலங் கட்டுக்குட்படுமா? சூக்குமங் கட்டுக்குட்படுமா? தூலம் அறிவுகோசரப்படுமா? சூக்குமம் அறிவுகோசரப்படுமா? அல்லது இவ்விரண்டுமே அறிவிற்கு எட்டமா? தூலம் அறிவுகோசரப்படுவது நம்மெல்லாருக்குமே அனுபவமாதலான் அதைப் பிரசனை செய்வது ஆவசியமன்று. சூக்குமம் எந்த அறிவிற்குக்கோசரமானது? அந்த அறிவையுடைய பிறர்க்கு அதை எவ்வாறு விளக்குதல் கூடும்? அது அறிவிற்கு எட்டாதெனின், அறிவிற்கு எட்டாததை எவ்வாறு உண்டென்று அறிந்து தீர்மானித்தல்கூடும்? ஆன்மா தூலமென்னில் சுட்டிக்காட்டுதல் சாத்தியமாமே. தன்னை இன்னதென அறியவும் இலாபியிக்கவுங்கூடாதது, தனக்குத்தாயகமாகிய தலைவனை எங்ஙனம் லக்ஷியிக்கவும் அறியவுங்கூடும்? இவ்வாறு இலாபியிக்கவும் அறியவும் கூடாததை உண்டென்பது, அறிந்துசொல்லுஞ் சொல்லா அறியாமற்சொல்லுஞ் சொல்லா? அறியாததை அறிந்ததாகச்சொல்வது சத்தியமா? அசத்தியமா? மேலும் ஆன்மா சிருட்டிக்கப்பட்டதென்றால், முன்னொருபோது இல்லாதிருந்து பின் உண்டாக்கப்பட்டதாதல்வேண்டும். இங்ஙனம் ஒருபோது இல்லாதிருந்ததை உண்டாக்கவேண்டும் என்று எண்ணின எண்ணமும், எண்ணியபடியே செய்தசெய்கையும் விகாரத்துவமன்று? விகாரத்துவங் கடவுளிலக்கணமன்றே. ஆயினமையின் கடவுள் சிருட்டித்தாரென்பது நியாயவிருத்தம். மேலும் ஆன்மா சிருட்டிக்கப்பட்டதெனின், அது கடவுளுக்கு அன்னியமோ? அன்னியமோ? அன்னியமாயின் கடவுளும் ஆன்மாவும் ஒன்றே; கடவுளும் ஆன்மாவும் ஒன்றாயின், ஆன்மா

விற்ப உண்டெனச்சொல்லும் நினைப்பு மறைப்பாதி அபூரணத்துவம் கடவுளுக்கும் உண்டாயிருத்தல்வேண்டும். கடவுள் அபூரணொன்பது, ஆன்மசித்தாந்திகளாகிய வைதிகிகள் துணிபன்று. ஆயினமையின் ஆன்மா அன்னியமன்று. அன்னியமெனின், சூனியோபாதானமாய்ச் சிருட்டிக்கப்பட்டதோ? நிர்சூனியோபாதானமாய் சிருட்டிக்கப்பட்டதோ? சூனியோபாதானமாய் சிருட்டிக்கப்பட்டதெனின், இல்லது வாராது உள்ளதுபோகாது இல்பொருள் எக்காலத்தும் இல்பொருளேயாதலான், சூனியத்திலிருந்து ஓர்பொருளும் உண்டாகாது. நிர்சூனியோபாதானமாய்ச் சிருட்டிக்கப்பட்டதெனில், ஆன்ம உற்பத்திக்குமுன் கடவுளோடு அனாதியாய் வேறொருபொருளிருந்திருத்தல்வேண்டும். இரண்டுபொருள் அனாதியாயிருச்சு, கடவுளொருவரோ பூரணொன்பது பூர்வபக்ஷமாகும். எங்ஙனமெனின் எங்கும் ஒரோ வஸ்துவாய் இருந்தால்மாதிரம் அதற்குப்பூரணத்துவங் கற்பிக்கலாமேயல்லாத, இரண்டுள்ளபோது ஒன்றிற்குப் பூரணத்துவங்கற்பிப்பது தருக்கவிருத்தம். ஆன்மா நித்தியமெனினும் இதே ஆபாசத்தையடையும்.

மனிதன் தேகான்ம கலப்பாகவிருக்கின்றானென்பது என்னகருத்துகொண்டு? வைதிகிகள் சொல்கின்றது இவ்விரண்டும் வெவ்வேறென்றுதானே? நாமெல்லாம் தூலதேகிகளாகவிருக்கின்றமையால் ஒருவனையொருவர் அறிகின்றோம். இதுபோலவே சூக்குமம் இன்ன தன்மையினசென்றும், இவ்வியல்பினதென்றும், இவ்வியல்பிலக்கணங்களைவிட இன்னவாறு இருக்கின்றதென்றும் அறிகின்றோமில்லையே. ஏன் காண்கின்றதில்லை? ஜடம் இயக்கப்படுபொருளென்றும், சித்த இயக்கும்பொருளென்றும், ஜடம் அசேதனமென்றும், சித்தசேதனமென்றும் பகுத்தனாயாடும் பகுத்தணர்வுடையோர் வகுத்தனாயாவது ஆவசியமே. பிரபஞ்சத்தையும் அதனது ஓர்பாகத்தில் நாம் இயங்குவதையுங் கண்டிருந்தும், பிரபஞ்ச இயக்கத்தைக்கண்ணினரும் விசாரதீரமின்மையால், தத்தம் அறியாமையைத் தெரியாமையாக்கக் கடவுளென்றும், ஆன்மாவென்றும் கற்பனாசிருட்டிசெய்து கரந்துகாவது யாதுபற்றியோ! ஜடம் இயக்கப்படுபொருளென்பது யாதுபற்றியோ! இப்பூமி பிரபஞ்சத்திலுள்ள உலகங்களி லொன்றென்றும், உலகங்களே கமென்றும், அவை ஒன்றினாலொன்று இயங்குகின்றதென்றும் சொல்லும் சாத்திரக்கியானிகளும் ஜடம் இயங்காப்பொருளென்பது யாதுபற்றியோ! நாம்பார்க்கிற சகல வஸ்துக்களுக்கும் பூதாம்சங்களே காரணமாக விருப்ப, அவையல்லாது வேறொன்றிருக்கின்றதென்பதுயாது கருதியோ: சேதனத்துவம் ஓர்வித தர்மம் என்று சொல்லாமைக்கு யாதகாரணம்? அது பிரத்தியேகவஸ்துவென்று சொல்லுதற்கு என்ன ஆதாரமுண்டு? வேறே யாதேனும் உண்டா? அது சூக்குமமா? சூக்குமமாவதென்ன? அது அறிவாளிகளுக்குத் தோன்றத்தக்கதா? அறிவை அசட்டைசெய்து துறந்தவர்களுக்குத்தான் தோன்றும்தோலும். உலகத்திலுள்ள சகல பொருள்களும் அறிவினால் அறிப்படுவதாக விருப்ப, ஆன்மாமாதிரம் அறிவாதிதமென்னில், அதனை யறிய அவாவும் ஒவ்வொருவரும் அறிவையிழந்துவிடல் வேண்டும்போலும்! அறிவற்றவர்களுக்குத்தான் ஆன்மாதோன்றுமோ? நாம் அறிவென்பது சத்த பரிச ரூபரசகந்தமென்னும் ஐந்தறிவைமாதிரமல்ல; மனிதருக்குண்டென்று சொல்லும் சகல அறிவையுமே. அறிவினது அளவும் எல்லையும் வகுக்கும் திறத்தினேமல்லேம். சிலருக்கு அறிவறிவாகருஷண சக்தியென்று ஓர்சக்தியுண்டென்றும் அதனால் சகலத்தையுங்காணாமலே சொல்கின்றனனொன்றும், அறிவு மயக்கமடைந்த பின்னர் சொல்வதை பராதின கர்த்தத்துவத்தாலென்றும், நம்பி எல்லை இல்லா சுவாதந்திரத்திற்குப் பாரதந்திரத்தைக் கற்பிக்கின்றனர். காரணங் கணிக்கப்படாதனவற்றிற்கு எதைச்சொல்லினும் சொல்லலாம்போலும். இவ்வாறு செய்தல் விசாரசித்தத்தை வேர்கெல்லி விடுதல்போலாமன்றோ: அறிவாகருஷண சக்தியினை சந்தர்ப்பநோர்ந்தபோது இன்னொருகால் விவரிப்போம்.

(இன்னும் வரும்.)

பிரார்த்தனை.

(90-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

பிரார்த்தனை செய்பவர்களாகிய வைதிகர்கள் தாம் செய்யும் பிரார்த்தனை சிருட்டி சிருட்டிகளுக்குச் செய்யும் வந்தனை வழிபாடுகளை ஒத்தது என்று சொல்லினால்தான் கடவுளின்மேல் குறுகியசித்தமுடையாரென்றும் தோஷாரோபணம் சம்பவிக்கும். குடும்பவளவீல் பிதாபுத்திர சம்பந்தத்தவத்தை நோக்கி புத்திரர் தமக்குவேண்டற்பாலனவான பொருள்களையும் தாம் இச்சித்த பொருள்களையும் தத் தம் பிதா மாதாக்களை வேண்டிப்பெறுதல்போன்றது யாம்செய்யும் பிரார்த்தனை யெனின், சொல்வாம். இந்தத்திருட்டார்த்தம் அபூண்சம்பந்தமுடைத்தானதேனும் விவகாரார்த்தம் பூண்சம்பந்தமுடையதாகவே கொண்டு விவகரிப்பாம். மிசுதியாகிய செல்வமும் வெகுவாகியசிறப்பும், உயர்வாகிய நாரீசமும் உள்ள குடியிர் பிறந்தபிள்ளைகள், நாகரீகமும் சிறப்புமில்லா வறியவரீட்டிப்பிள்ளைபோல தத்தம் மாதா பிதாக்களை மிகுதியாகிய பொருள்கள் தங்களுக்குவேண்டுமென்று கேட்பார்களோ? பிள்ளைகளுக்குத்தேவை மிகுதியாயிருப்பதெல்லாம் பிதாமாதாக்கள் தத்தம் பிள்ளைகளுக்கு இன்னது இன்னது ஆவசியகம் என்று உணர்ந்து அளிச்சகாமையன்றோ? பிதாமாதாக்கள் தத்தம் பிள்ளைகளுக்கு இன்னது இன்னது ஆவசியகமென்று உணர்ந்து அளிக்காமைக்குக்காரணமிதவிலேகமும்பெருந்தகையும்நாகரீகமும் நன்னிதியும் இல்லாமையன்றோ? இவை அனைத்தம் இருந்தம் அறியாமையையுடைய தம்பிள்ளைகள் சம்மைவருந்திக்கேட்டால் தான் கொடுப்பேம் என்று வைராக்கிய வசத்தராயிருக்குந் தாய்தந்தையர்களைப் புத்திரவஞ்சகொன்றும் பரபகாரிகளென்றும் வஞ்சநெஞ்சத்தவொன்றும் சொல்லுவதவறாமோ? தாய்தந்தையர்கள் எவ்வளவுபுத்திமான்களாகவும் புத்திரவாஞ்சு யுடையவர்களாகவும் இருக்கின்றார்களோ அவ்வளவும் அப்புத்திரர்களுடைய வேண்டுகோள் றுறைவெய்தியேயிருக்கும். சகல அனுபவமும் மிகுந்த அறிவும் உள்ளதகப்பன் இன்னதுசெய்தால் தன்பிள்ளைக்கு நன்மை விளையும் என்று உணர்ந்தியற்றுகிருக்க, அனுபவக்குறைவும் அறிவின்சிறுமையுமுடைய பிள்ளை பிதாவுக்கு உணர்வூட்டி வலிந்துகேட்டுப்பெறுவது அப்பிதாவினுடைய அறிவின்மையையும் மெளட்டியத்தையும் நன்குவிளக்குகின்றதன்றோ? மனுஷத்தவமும் அபூணக்கியானமுமுடைய ஓர்மனுஷனே இங்ஙனம்செய்யுங்கால் இத்தகைய தோஷாரோபணஞ் சம்பவிக்குமெல், தேவத்தவமும்பூணக்கியானமுமுடைய கடவுள் மேற்சொல்லியவாறு செய்யின் எத்தகைய தோஷாரோபணஞ் சம்பவிக்குமோ அதனைவிவேகிகளே அனுமானித்துக்கொள்ளக்கடவர். மனிதர் கடவுளை இடைவிடாமல் சதாகாலமும் வழத்திவாழ்த்திப்பிரார்த்தித்தல்வேண்டும் என்றுவைதிகர்களுள் சிலசார்பார்சொல்லுகின்றனர். நல்லுணர்வும் நாகரீகமும் உள்ள பிதாவை ஒருகால்கேட்டமாத் திரத்தில் கொடுப்பார் என்று நம்பிக்கையில்லாமல் பலகால் பன்னிப்பன்னிக்கேட்டும்புத்திரனை அப்பிதா அருவருப்புற்று கண்டிப்பதுதின்னம். அதுபோல் இடைவிடாத பிரார்த்தித்துக் கேட்பதனால் கடவுளுக்கு அருவருப்புண்டாகுமெயல்லாமல் பிரீதியுண்டாகாதே.

(இன்னும்வரும்.)

இந்துசமயசாரவிளக்கம்.

விநாயகபுராணம், திருமணம்.

(91-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

ஆன்மகோடிகள் பலவுமோங்கி நிலைபெற்றபின்பு, ஒரு காரணமாக விநாயகர் சிவனுக்குப்புத்திரராக அவதரித்திருந்தார். அக்காலத்தில் நாரதன் கைலாய சபாமண்டபத்தின் முகப்பில் இருக்கின்ற விநாயகரிடத்திற் சென்று பலவகையாய்ப் பாடிப் புகழ்ந்து, ஓ சர்வ பரிபூரணமூர்த்தியே, பிரமதேவர் முன்னர் தமது கியானசசிந்தையினின்றும் உதித்த இரண்டு கன்னியரை தேவாரீர்க்குத் திருக் கலியாணஞ் செய்ய எண்ணங் கொண்டிருக்கிறார்; சுவாமிகள் வனப்பினுக்கேற்ற அம்மாதர்களுடைய பேரழகை என்னென் நெடித்துரைப்பேனென்று சொல்லி, பாதாதிசேசம்வளையில் வர்ணித்து, கடைசியில் அம்மங்கையருடைய அழகை ஒருதன்மையாகச் சொன்னேனெயன்றி யுள்ளபடி சொல்லத்தன்னை கூடாமையென்றனன் (12).

விளக்கம் (12) அதுபோலவே, அந்த அவலட்சணமான வர்ணனையுமுதும் இங்கே எடுத்துரைக்க எம்மா

ல் கூடாமை. விருப்பமுடையவர்கள் புராணத்தைப் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.—இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கு துணைபுரிவதற்காகவே பிரமன் நாரதனை சிருட்டிசெய்துகொண்டான். விநாயகர் பிரசன்னமாவதும், விஸ்வரூபமெடுப்பதும், குழந்தையாவதும், புத்திரனாகப் பிறப்பதும், மறைந்திருப்பதுந்தான்வேலை. மறைந்திருக்கும்போது எங்கேயிருந்து என்ன செய்து கொண்டிருப்பாரோ தெரியவில்லை. முற்று முணர்வின் வகைய கடவுளுக்கு அம்மங்கையரின் அழகு இப்படிப்பட்டதென்று தெரிந்திராதா? சிற்றின்ப விசை யில்லாத கடவுளுக்கு நாரதன் மாதர்களின் அழகை யெடுத்ததுரைத்துக் காமத்தைத் தூண்டிவிட்டான். கோகை-மச்சம்-நரம்பு-வயிற்றுவரோமம் முதலிய எந்த அவயவ இலக்கணத்தையும் நாரதன் விடவில்லை. காணாஸ்தலத்தை “மெல்லிய தொடையைச் சேர்ந்து துணையாக நெருங்கி, மதம் பொழிகின்ற யானையினது பிடரியையும் ஆண்மையையும் வென்று, இருபத்து நான்கு அங்குலவளவு வாய்ந்திருக்கின்ற” (இன்னது) எனப் பச்சையாகக்கூறினான்; அம்மாதர்களின் அவயவஇலக்கணங்களை விளங்கக் கூறவேண்டி, அவர்களை நிர்வாணிகளாக்கி யெங்கும் அளவிட்டுப்பார்த்தனனோ, அல்லது ஆதியில் மானிடர்களும் மிருகப் பிராயிகளாய் நிர்வாணமாயிருந்தார்களென்றபடி யிருந்ததனால் பரிஷ்காரமாய் தெரிந்துகொண்டனனோ, அல்லது புராணிகள் அங்கலட்சண சாஸ்திரம் தனக்குப் பூர்த்தியாய்த் தெரியுமென்று தனது சாமர்த்தியத்தைக் காட்டினனோ? பின்பு நாரதன் கணேசமூர்த்தியினுடைய சம்மதி பெற்றுக்கொண்டு அம்மாதர்களிடத்திற்கு வந்து கலியாணங்கூட்டிவைத்த சங்கதியைச் சொல்லி அப்பால் பிரமனிடத்திற் சென்று தான் நடத்திவந்த காரியங்களைத் தையும் அறிவிக்க; அப்பிரமன் தாய்தந்தையருடைய சம்மதி பெறவேண்டி கைலாயத்திற்குச் சென்று, பார்வதி பரமசிவனைக்கண்டு காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு, சண்பதியினிடத்திற்கு வந்து வெகுவாய் தோத்திரஞ்செய்து, சகலத்திலும் “உள்ளும் புறம்பும் வியாபித்து அந்தரியாமியாகிய பரமாத்மாவாகியும், சர்வ சாட்சியாகியு மிருக்கின்ற சுவாமிகள் எவ்வாறு நடாத்திக் காட்டுகின்றதோ அவ்வாறன்றி; இப்பிரபஞ்சங்களில் வேறென்று நடப்பதில்லாமையால், சுவாமிகள் அப்பெண்களைத் திருமணஞ்செய்து காட்டாத வளையில் இப்பிரபஞ்சங்களில் சுகங்காணமாட்டாது, அஃகன்றியும் ஆண்களோடு பெண்கள் மனங்கலந்து கூடினாலல்லது, சுவாமிகள் அடியேற்குக் கற்பித்தருளிய சிருட்டித்தொழில் பிரகாச முருதாதலால், சுவாமிகள் தயவுசெய்து எழுந்தருளி, அடியேனை முற்றினும் ஆட்கொள்ளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான்.” அதற்கு விநாயகர் இசைந்தார்.—இகனாலே முதற்கடவுள் நடத்திக்காட்டாத எந்தக்காரியமுமபிரபஞ்சத்தில் நடக்கமாட்டாதென்று விளங்குகிறது; ஆகையால் கொலை-சளவு காமாதி சகல காரியங்களும் முதற் கடவுளினிடத்திலிருந்துதான் பிரபஞ்சத்திற்கு வந்திருக்கவேண்டும். சுட்டிக்காட்டாத வித்தை சொட்டுப்போட்டாலும் வராதென்பதுபோல சகலமும் கடவுள்தான் சுட்டிக்காட்டி யிருக்கவேண்டும். மனிதர்களமாத் திரமேயல்லாமல் மற்ற ஜீவராசிகளும் சையோகத்தைக் கடவுளின் வழியாகத்தான் தெரிந்துகொண்டிருக்கவேண்டும்; அப்படியாயின், கடவுள் விவாகஞ் செய்து கொண்டதை யறிந்து மானிடர்கள் விவாகஞ்செய்து கொள்ளத் தொடங்கியதுபோல மற்ற ஜீவராசிகள் ஏன் செய்துகொள்ளாதுவகிலையோ? (அரவகலங்குலார்பால் ஆசைநீத்தவர்க்கே வீடுதருவாம்) ஸ்திரீகளிடத்து ஆசை நீங்கினவர்களுக்கே மோட்சம்தருவோமென்று கடவுள் கூறியிருப்பதற்கு மாறாக, கடவுளே ஸ்திரீகளின் பேரழகைக்கேட்டு மோகவிலையிற் சிக்குண்டு வழிகாட்டிவிட்டு, மனிதர்களைமாத் திரம் தடுப்பது எவ்வளவு நியாயமோ யோசிக்கவேண்டும்.

பின்பு பிரமன் தனது சத்தியலோகத்திற்கு வந்து, விசுவகர்மாவை யழைப்பித்து, கலியாணத்திற்கு வருகின்ற விண்ணுட்டினர்-பூமண்டலவாசிகள்-பாதலத்தினர் முதலானவர்கள் இருப்பதற்குத் தகுந்த விடுதிகள் முதலியவைகளையும் கலியாணமண்டபத்தையும் தீவரமாய் முடிக்கும்படி ஆக்கியாபித்தான். உடனே விஸ்வசர்மா ஒரு நகரமுண்டாக்கி மாடமாளிகை கூடகோபுர முதலியவைகளையெல்லாம் நிரமித்துவிட்டான். இதைப் பற்றிப் புராணத்தில் எழுதியிருப்பவைகளை யோசிப்போமாகில், செய்வதுகூடாமையாயினும் வாய்ச்சொல்லுக்கு பஞ்சம் இல்லையென்று தெரிந்துகொள்ளலாம். திருமணப்பத்திரிகையைக்கண்ட உடனே ஈரோமுபதினானு லோகத்தவர்களும் சந்திரர் சூரியர் முதலிய நவக்கிரகங்களும் சேடனாதிய நாகராஜங்கள் முதலானவர்களும் தங்கள் தங்கள் மனைமககள் சுற்றத்தினர் முதலிய கூட்டங்களோடு ஏகமாகத்திரண்டு, திருக்கலியாணசம்பிரமத்தைத் தரிசித்து யீடேறும்படி அந்நகரமெங்கனும்வந்து நெருங்கினார்களாம்.—ஒரு சத்தியலோகத்திலே பதினானு லோகத்தவர்களும் அடங்க இடம்போதாதிருக்குமாயின் அந்தலோகத்தையே பெரிதாக்கியிருக்கவேண்டும்—பூமியைத்தாங்கும் ஆகிசேஷன் முதலானவர்கள் கலியாணத்திற்கு வந்துவிட்டதினாலே, பூமி நிலைத்திருக்க வேறே முட்டு வைத்து விட்டு வந்தனராகும்.

காமதேனு—கற்பகத்தரு—சங்கநிதி—பதுமநிதி முதலியவைகள் வேண்டியவற்றை யளித்ததுமல்லாமல், கலியாணமண்டபத்தில் பொன்னாற்செய்து நவரத்தினங்கள் பதித்திருக்கின்ற தூண்கள்தோறும் நாட்டியிருக்கும் மரகதவாழைகளும் கமுகமரங்களும் கன்னற்றன்களும் கண்டவர்கள் அதிசயிக்கும்படிச் சொர்ணபரணங்கள் பட்டாடைகள் அமுதுகள் சிற்றுண்டிகள் முதலானவைகளை அளவில்லாமல் கொடுத்துவந்தனவாம். சுவரில் எழுகியிருக்கின்ற சித்திரங்களெல்லாம் சொர்க்க மத்தியபாதாலமுதல் சகலதீபாந்தரங்களிலுள்ள வேறுவேறுபொருள்களை வந்தவர்கட்கெல்லாம் வரையாதுகொடுத்து ஏவல் செய்துகொண்டிருந்தனவாம்.—அத்திருக் கலியாணத்திற்கு இப்பூமண்டலத்திலிருந்து போயிருந்த நம்முன்னோர்களுக்குக் கிடைத்தபுரணங்களை பின்சந்தியாருக்குக் காப்பாற்றி வைத்திருப்பார்களாகில், அவற்றைப் பார்க்க நமக்கு எவ்வளவுசந்தோஷமாயிருக்கும். ஒருவேளை அவற்றைக் கஞ்சிக்கில்லாமல் விற்று காய்ச்சிக்குடித்து விட்டார்களோ, அல்லது இதுகலியுகமாதலால் அவை நிற்காமல் மாயமாய் மறைந்து போயினவோ!—சந்திரர் சூரியர் முதலிய நவக்கிரகங்கள் கலியாணத்திற்கு வந்திருக்க, அந்நகரத்தின்கண் பன்னிரண்டுகோடி சூரியர்களும் சந்திரர்களும் நட்சத்திரக்கூட்டங்களும் ஒருமிக்கக்கூடியிருக்கின்றமையால், அங்கு இராப்பகலென்னும் காலவேற்றுமைகளில்லாது ஒரேதன்மையாயிருந்ததென்று புராணிகர் எழுதியிருக்கிறார். இதைவானசாஸ்திரிகள் கேட்டால் எனென்று சொல்லுவார்களோ! இது சாத்தியாசாத்தியமென்பதை சாமானியர்களும் அறிந்துகொள்வார்கள். நூறுகோடி ஆயிரங்கோடி அற்புதம் நீர்ப்புதமுதலிய கணக்குகளிருக்கின்றனவே; அந்த உயர்ந்ததொகைகளைக் கொள்ளாமல் உண்மையாகத் தோற்றும்படி செய்யவேண்டி புராணிகர் பன்னிரண்டுகோடி சூரியர்களோடு விட்டுவிட்டனராக்கும். புராணிகர் ஒளியைமாத்திரம் விரும்பினோயல்லாமல் வெப்பமுதலியவற்றை யோசியாமற்போயினர்.

அந்நகரத்தில் நிறைந்திருந்த ஆடவர்களில் பற்பலர் யானை குதிரை ஆடு கோழி கவுதாரி காடைகளை சண்டைக்குவிட்டு ஜயம்கூறி சந்தோஷ மடைந்திருந்தார்களாம்.—இப்படிப்பட்ட உபத்திரவமான விளையாட்டுகள் தகாதவையென்று இக்காலத்து புத்திமான்கள் புத்திமதிகூறிக்கொண்டிருக்க, அக்காலத்தவர்கள், (அதுவும் சத்தியலோகத்திலே முதற்கடவுளின் விவாகம)

கோற்சுவகாலத்திலே,) இப்படிப்பட்ட விளையாட்டுகள் புரிய எவ்வளவுபுத்திமான்களாயிருந்திருக்கவேண்டும்! வேதாகமமுதலியவைகளைத் துரிசறவாராய்ந் துணர்ந்து, இருவினைகளினின்று நீங்கியமகாதவத்தையுடைய வசிஷ்டர் முதலான ரிஷிபுங்கவர்களில் சிலர்தருமவாதமும், சிலர் அருத்தவாதமும், சிலர்காமவாதமும், சிலர் மோட்சவாதமும் செய்துகொண்டிருந்தார்களாம்.—இவர்கள் இப்படிவாதஞ்செய்து கொண்டிருந்தால், துரிசறவாராய்ந் துணர்ந்த உண்மைதானென்னையோ? ஆயின், இக்காலத்து நாம் வாதஞ்செய்வதைப்பற்றிக் கேட்பானேன்?

(இன்னும்வரும்.)

சுத்திரர் முன்னிருந்த நிலைமை.

கல்வி, அறிவு, ஒழுக்க முதலிய நற்குணங்களுடைய நண்பர்களே! யாம்கூறும் சில விஷயங்களுக்கு உபமான மென்னும் பற்றைபகற்றி செவியாய்ப்பீர்களை நம்புகின்றோம். மானுஷீகம், நரிவுநிலைமைமுதலிய நற்குணமில்லாச் சில பிராமணர் சூத்திரரை முற்காலத்தில் வைத்திருந்த ஸ்திதியை எண்ணுந்தோறும் எமக்கு மனம்கூசுகின்றசே. பிராமணருக்கு சுத்திரர் அடிமைத்தொழில் புரிதல்வேண்டுமென்று, மனுஸ்யிருதி, பராசரஸ்யிருதி முதலிய நூல்களில் எழுதிவைத்த, அவ்வாறே சூத்திரரையடிமைகளாக்கிவந்தனர். இதல்லாமலும், சூத்திரரை முழுமூடர்களாக்கிவைத்தும் வந்தார்கள். அவர்களது சொத்தில் மூன்றுபங்கைப் பொசித்தும் வந்தார்கள். இம்மட்டோ, மனுதர்மநூல், மனுதர்மநூல்வென்று அந்த பாரபக்ஷநூலை, இப்பிராமணர் எடுத்தக்காட்டி சூத்திரரை அநேக இராஜதண்டனைக்கு ஆட்படுத்தியும் வந்தனர். தருமநூல்களின்படியே, சூத்திரர் பிராமணர்களுக்கு அடிமைகளென்பதற்கு பிராமணர்கூறும் நியாயத்தால் நாம் மேலேகூறிய விஷயம் நன்குவிளங்கும். பிராமணர்கூறுவது: “தெய்வாதீனஞ் சுகதர்மம் மந்திராதீனந்த தைவதம், தன்மந்திரம் பிராமணாதீனம், பிராமணோமதேவதா’ என்கிற வசன தாற்பரியம் யென்னவென்றால் சகல சகத்தர் தெய்வத்தின் ஆதினமாயிருக்கிறது, அந்தத்தெய்வம் மந்திராதீனமாயிருக்கிறது, அந்த மந்திரமோ பிராமணாதீனமாயிருக்கிறது, ஆகையால் அப்படிப்பட்ட பிராமணர்தான் சூத்திரருக்குத் தெய்வம், பிராமணனாத்தவிரச் சூத்திரர் வேறே தெய்வத்தை ஆரதிக்கவும் ஒண்ணது, ஜபதப அனுஸ்டானங்கள் நியமிஷ்டைகள், செய்யவும் கூடாது, சூத்திரருக்குக் கோத்திரமில்லை, கர்மத்தக்குப் பரத்திரருமல்லர், அவர்களுக்கு மந்திரஞ் சொல்விக்கவொண்ணது, சொன்னால் பிராமணனுக்குப் பிராயச்சித்தமுண்டு. பூர்வகால இந்த ராஜாங்கமாயிருந்தால் அப்படிப்பட்ட நியமிஷ்டையுள்ள சூத்திரனை வண்டியில்போட்டுப் பிணைத்தாக்கட்டித் தெருவிலிழுத்தப்போய் வாச்சியால் செதுக்கும்படி உத்தரவாய்விடும். இராஜாக்களால் நிறைவேற்றவேண்டிய தருமசாஸ்திரவிதிகளை யெடுத்தக்காட்டுகிறோம், அதாவது—சந்திர யடையவேண்டுமானால் சூத்திரன் பிராமணருக்கு அடிமைத்தொழில் செய்யவேண்டும், பிராமணன் இலையில் விட்ட சேஷத்தை அவன் புசிக்கவேண்டும். அதைவிட்டு ஒரு சூத்திரன் பிராமணனுக்கு அடிக்கடி இடைஞ்சல் செய்வானாகில் அச்சூத்திரனுக்குப் பிராணதண்டனை விதிக்கவேண்டும், ஒரு சூத்திரன் பிராமணனுடைய மனைவியரோடு சோரக்குற்றஞ் செய்வானாகில் அச்சூத்திரனுடைய மாணியை யறுத்து மழுவாய்க்காய்ந்த ஒரு இருப்புத்தகட்டின்மீது அவன் இறந்து பஸ்மமாகிவரையில் பிணைத்துவைத்திருக்கவேண்டியது. ஒரு சூத்திரன் பிராமணனுடைய சொத்தைத்திருடுவானாகில் அச்சூத்திரனை நெருப்பில்போட்டு வதைத்துக் கொல்லவேண்டியது. சூத்திரன் பிராமணனுடைய சமுகாளம்முதலியவற்றின்மீது உட்காருவானாகில் அப்படிப்பட்ட சூத்திரனுடைய குதத்தில் காய்ந்த இரும்பின் வாசியையேற்றிச் சூட்டுக்கோலால் சூடி இராச்சியத்தை விட்டுத்தரத்தவிடவேண்டியது, அல்லது பிட்டத்தையறுத்துவிடவேண்டியது. சூத்திரன் பிராமணனை அடித்தால் அவன்கைகளை வெட்டிப்போடவேண்டியது. அவமதிப்பாய்ப்பேசினால், ஒரு இருப்புவாசியை வாயிலேற்றி அவனை நெருப்பில் பொசுக்கவேண்டியது, சூத்திரனை நியாய விசாரணையதிகாரத்தில் வைத்தால் அந்த ராசாங்கம் அழிந்து போகும், சூத்திரரைப் பிரம்மா சிருட்டித்தது, பிராமணருக்கு அடிமைத்தொழில் செய்கிறதற்காகவே. சூத்திரன் சம்பாதிக்கிற சொத்தில் இழிவான அன்னவஸ்திரத்துக்கு அவசியம் வேண்டியதைமாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு, மற்றதைப் பிராமணருக்குச் சேர்த்தவிடவேண்டியது.” இதுதான் பிராமணர் எழுதிய தருமநூல். இப்பிராமணர்களால் முற்காலத்தில்

சூத்திரருக்கு விளைந்த கொடுமையையும் இக்காலத்து இங்கிலீஷ் ராசாங்கத்தின் நீதியையும்பற்றி காசிவிஸ்வநாதமுதலியார் பின்வருமாறு கூறுகின்றனர்:—“நம்மை உண்டிவருகிற இங்கிலீஷ் துரைத்தனம் இதுவரையில் வந்திராமல் இத்தராஜாங்கத்துரைத்தனமே யிருக்குமாகில் மனுநூலிற்சொல்லியிருக்கிறபடி சூத்திரர் பிராமணருக்கு அடிமைகளாக இருக்கவேண்டிய துமல்லாமல் இந்நேரம் முக்கால்பங்கு பஸ்பமாய்ப்பொசுக்கப்பட்டிப் போய்த்தானிருப்பார்கள். கணவனை இழந்த கைம்பெண்கள் கோடிக்கணக்கில் உயிரோடு பதைக்கத் துடிக்கப் பொசுக்கப்பட்டும் வருவார்கள். சூத்திரருக்கு இத்தனை படிப்பேது? செல்வமேது? மேன்மையான அந்தஸ்து உத்தியோகம் ஏது? கிடீயேது? சூத்திரர் பிராமணர் மூளபாகப் பேசுகிறதேது? இன்னும் படியாத மூடச்சனங்கள் பிராமணருக்கு அடிமையாகத்தானிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சொத்தில் மூன்றுபங்கு புசித்துக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். நம்முடைய மனுநீதிக்கும் இப்போது நம்மையாளுகிற இங்கிலீஷ் நீதிக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசமெனின், நரகத்துக்கும், சுவர்க்கத்துக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசமோ, உவ்வளவு வித்தியாசமென்று பட்சபாதமில்லாத உம்முடைய மனதுக்கேதெரியும். தருமநூல்களை வாசியாமலே அவைகளுக்குப் பெருமைபாராட்டும் நண்பர்களே! தருமநூல்களின் கருத்தை யறியுங்கள், அதனை சத்தியா சத்தியத்தைப்பற்றி யோசியுங்கள்! யோசியுங்கள்.”

இ-மு.

வர்த்தமானசங்கிரகம்.

தீயாசோபிகல்சோசைட்டி கர்னல் ஆன்காட் அவர்கள் இப்போது லாகோர்-காசி முதலான விடங்களுக்குச் சென்ற உபன்னியாசம் செய்துவருகிறார். தமது உபன்னியாசத்திற்கு ஜனங்கள் வந்துசேரும்படி, “மகாத்ம தரிசனம்” விரித்த ஆக ஆக, பரிகாசக்காரர்கள் பின்னும்பின்னும் அடங்குவருகிறார்கள்” என்பதாகக் கண்டி விடுதி பத்திரிகைகளை வெளியிட்டிருக்கின்றனராம். இந்த பிரார்த்தியங்களில் மகாத்மமாக்களைத் தரிசித்தும் பிறருக்குக் காட்டியும், தாம் கொண்ட கருத்தினைத் தெரிவித்ததோலும்.

வைசிராய் அவர்கள் சிலமாசங்களுக்குமுன்னமே வெள்ள ஹவுதா முதலான அலங்காரத்துடனே ஒரு யானையை ஷா அவர்களுக்கு வெகுமதியாக பெர்ஷியாவிற்கு அனுப்பினார்கள். அந்த யானை ஏப்பிரல் மாசம் பதினாறுந்தேதி புஷ்யரில் இறங்கப்பட்டது. நிகழ் மாசம் மத்தியில் திஹிரானுக்குப் போய்ச் சேரும். வழியிலே இரத்தசேத்து யானைகளின் விலையைப் பற்றி பற்பலர் பற்பல விற்கையான அபிப்பிராயங்கொள்ளுவார்கள்; ஏனெனில், இந்த யானையானது ரூ. 60,000 பெறுமான தென்று ஒரு பத்திரிகை கூறுகின்றது.

பேரீஷ்யாவிலிருந்து வருஷவாரியில் ஏற்றுமதிசெய்யப்பட்ட அபினி சுமார் 2500 பெட்டிக்கு விலை ரூ. 17,00,000 ஆகிறது. ஸ்டேஷனாசைச்சுற்றிலும் கசகசாச்சேடி பயிர்தான்; சாகுபடிக்காரர்களுக்கு அதிக லாபம் கிடைக்கிறதாயிருப்பதினால் அந்தப்பயிர் நிலையாய் விர்த்தியாய்க்கொண்டு, மற்ற பயிர்களுக்குரிய நிலங்களிலும் சாகுபடி செய்யப்படுகிறதாம். பெர்ஷியா அபினியானது லண்டன்பட்டணத்திலும் ஹாங்காங்கிலும் நல்ல விலைபோகிறது. புகையிலையும் நல்லவிலைபாடுகிறது, அது இஸ்பேஹானிலும் அதைச்சுற்றிலும் முக்கியமாய்ப் பயிர் செய்யப்படுகிறது; சுருட்டிப்பிடிப்பது ஒரு மோஸ்தராக ஏற்பட்டிருப்பதனால், புகையிலை வரவர அதிகசெலவாகிறது. புகையிலையானது மிகுதியாய் பாக்தாதுக்கும் பெய்ருட்டிக்கும் அலைப்போவுக்கும் போகிறது.

பர்மாவுக்காக அதிகமாய் மூன்று மிலீட்டேரி போலீஸ் பட்டாளங்களை வடமேற்கு மாகாணங்களிலும் அயோத்தியிலும் சேர்ப்பதற்கு அவசியமான ஏற்பாடுகள் செய்யும்படி சர்க்கார் உத்தரவு பிறந்திருக்கிறது. ஆக்ரூ-பாரிலி-லக்னோ இம் மூன்று பிரதேசங்களும் அப்படிச் சேர்ப்பதற்கு மத்தியஸ்தானமாகும். எல்லா ரேட்டிவ் ஆபீசர்களும்நன்கமீஷனெட் ஆபீசர்களில் பாதிபேரும் பங்காளத்து சேனையிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்படுமாம்; பஞ்சாப் தேசஸ்தர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படார்கள். இந்தப்புது போலீசுசிப்பந்தியை அக்டோபர்மீன் வரையில் கவாத்துபழக்கி உருவாக்கி, பின்பு பர்மா சம்பளத்தலே பர்மாவசுக்கு அனுப்புவார்களாம்.

ஊட்டியில் காபி அரிதாப்படுகிறது. மணங்கு ஒன்றுக்கு ரூ. பதினாறுக்குக் குறைவுபடவில்லை. இரண்டு மாசத்திற்கு முன்னமே ஒருவீசை 15 அணுவுக்கு விற்பது; இருந்தாப்போவிரந்து விலையுயர்ந்தது, வாரத்துக்குவாரம் அதிகப்பட்டு வருகிறதென்று ஒரு கடிதநேயர் எழுதினார்.

சென்னை சுஞ்சிதொட்டி ஆசுபத்திரியிலிருந்து ஒரு நோயாளி மகமதியன் தப்பித்துக்கொண்டோடி ரங்கோனுக்குப்

போய்விட்டான்; அவனை நிகழ் மாசமமூன்றுந் தேதி அவ்விடத்திலிருந்துகொண்டுவந்தார்கள். ஒருஜைசுபொன்காப்புத்திருநகாக அவன்பேரில் வேறொரு குற்றமும் பாரிக்கப்பட்டது. மாஜிஸ்திரேட் கோர்ட்டிலே அவ்விரண்டு குற்றத்திற்கும் வெவ்வேறு தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

தூக்கு.—நிர்பாக்கியனான தஞ்சவேலு முதலி யென்பவன் இரத்தினவேலு என்னும் சிறுவனை கொலைசெய்ததாகக் குற்றவாளியாக்கப்பட்டான். சுமார் எட்டுவயசுள்ள அச்சிறுவனை கைதியினுடைய மைத்துனன் ஸ்வீயாரம் செய்துகொண்டபடியால், மைத்துனனுடைய ஆஸ்தி தனக்குக் கிடைக்குமென்கிற ஆசைக்கு பங்கம்வந்ததுபற்றி, அச்சிறுவனை எப்படியாவது தொலைத்துவிடவேண்டுமென்று கைதி தீர்மானஞ் செய்துகொண்டான். அச்சிறுவன் படித்துக்கொண்டிருந்த பள்ளிச்சுடத்திற்கு சென்ற பிப்ரவரிமீன் 12உ காலைமே கைதிபோய் அச்சிறுவனை அழைத்துக்கொண்டு சென்னைக்கு வடக்கிலிருக்கிற திருவொற்றியூரில் ஓர் சத்திரம்சேர்ந்து, இருட்டுகிறவரையில் அங்கேயிருந்து, ஒருவருமில்லாத சமயம்பார்த்து கைதியானவன் அச்சிறுவன்பேரிலிருந்த நகைகளை கழற்றிக்கொண்டு, சத்திரத்துக் கருகாமையிலிருந்த ஒருகிணற்றிலே அச்சிறுவனை தூக்கிப்போட்டுவிட்டான். இவ்விசமாய்த் தன் எண்ணத்தை முடித்துவிட்டு, வீட்டிற்கு தருப்பிவந்து, தான் கூடிவாழ்ந்தகொண்டிருந்த ஸ்திரீயினிடத்திலே இந்த நகைகளைக் கொடுத்து இரகசியமாய் புதைத்துவைக்கச்சொன்னான். தத்துத் தாய் தந்தையர்கள் அன்றையதினமே அச்சிறுவனைக்கானுமல் தேடிக்கொண்டிருந்தார்கள். கைதி தான் ஒன்றும் அறியாதவனைப் போல அத்தாய்தந்தைகளோடுகூட போலீசுக்குப்போய் பிள்ளைபைக்காணாமென்று அறிக்கைசெய்ததுமல்லாமல், பிள்ளையைத் தேடிக்கொண்டு போலீசாரோடுகூட பலவிடங்களுக்குப் போனான். கடைசியில் இவன்பேரில் அனுமானமுண்டாகி, இவனைப் பிடித்துக்கொண்டு விசாரித்ததில் இவன் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு, அச்சிறுவனிருந்த இடத்தையுங்காட்டி, நகைகளையும் கொடுத்துவிட்டான். கரோனர் விசாரணையிலே இந்தக் கைதியினுடைய பந்துக்கள் இரண்டுபேர்ஜூரிசுளிலிருந்தபடியினாலே, எவனோ கொலைசெய்தவிட்டான் இன்னுனெனத் தெரியவில்லையென்று ஜூரித் தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்டது. அந்தத் தீர்ப்பின்பேரில் கரோனர் அந்தக் கைதியை ஸெஷனுக்குக் கமிட்டி பண்ணக்கூடவில்லை. ஆகையால் போலீசார் அந்தக் கைதியின்பேரில் செங்கல்பட்டு மாஜிஸ்திரேட்டினிடத்திலே பிராகுண்டுவந்தார்கள். குற்றவாளி ஸெஷனுக்குக் கமிட்டிசெய்யப்பட்டு, தூக்குக்கு உத்தரவுகொடுக்கப்பட்டது. அந்தத்தீர்ப்பின்பேரில் ஹகோர்ட்டிக்குகயிதிசெய்துகொண்ட அப்பீல் வியர்த்தமாயது. கருணைபுரியும்படி கவர்ன்மெண்டுக்குமனுசெய்துகொண்டான்; கவர்ன்மெண்டார்தாங்கள் பிறவேசிப்பதற்கு நியாயமில்லை யென்றும் சட்டப்படி நடந்தேறவேண்டியதுதான் என்றும் உத்தரவுகொடுத்து விட்டார்கள். இந்த உத்தரவைசென்ற ஆதிவாரம் கைதிக்கு அறிவித்து, செவ்வாய்க்கிழமைகாலமே அவன் தூக்கில்விழுவெண்டியதென்று தெரிவித்தார்கள். ஐயோபரிதாபம்! அவன் என்னசெய்வான்! அவன் தன்னுடைய புத்தியினத்திற்காக விசனப்படவேண்டியது தவிர வேறொன்றுமில்லை. அவ்வாறே சென்ற செவ்வாய்க்கிழமை காலமே கூலம் ஆற்றங்கரையிலிருக்கிற பினிடென்ஷியேரி மதிவூசுக்கு வெளியிலிருக்கிற தூக்குமரத்திலே பார்த்தவர்கள் யாவரும் விசனப்படும்படியாக தூக்கிற்போடப்பட்டு, அந்தப் பிரேதம் அவ்விடத்திலேதானே புதைத்துவிடப்பட்டது. சென்னையில் இதற்கு முந்தினாக்குபோட்டு இப்போது மூன்று வருஷமாகிறது.

கையொப்பநேயருக்கு.

யாதொரு பத்திரிகை வந்து சேரப்பெறாதவர்கள் உடனே தெரிவிக்கவேண்டும்; காலாதீதமாய்த் தெரிவித்தால் அப்பத்திரிகை பின்புகிடைப்பதரிது.

பத்திரிகைக்கு எழுதும் கடிதமுதலிய விஷயங்களை

மாத்திரம்

சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை இலிங்கசெட்டிவீதி

307 - வது நம்பர் வீட்டில்

பு. முனிசுவாமிநாயகருக்கு

அனுப்புதல்வேண்டும்.

சுதந்திரவீரன்

சென்னை லௌகிக சங்கத் தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. VI.—No. 27.]

MADRAS:—SUNDAY JULY, 3, 287. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

சொல்லுக சொல்லிப்பிறந்தோர் சொல் சொல்லை
வெல்லுஞ் சொல்லின்மையறிந்து.—குறள்.

புதுவிசாரணை.	பின்னையார்பிடிக்கக்குரங்கான
பிரார்த்தனை.	வர்த்தமானசங்கிரகம். [த.
இந்தசமயசாரவிலக்கம்.	நோட்டீஸ்.

அறிக்கை

சந்தாக்களையும், பத்திரிகைவேண்டி
எழுதிக்கொள்ளுங்கடிதங்களையும்
வேப்பேரி சில்வர்ஸ் ரோட்டில்
மதுராஸ் செஞலர் சொசைட்டி ஆனொரிசெக்ரிட்டேரி
மெஸ்டர். அப்வண்துணைக்குநேராய்
அனுப்பவேண்டும்; அனுப்பாவிட்டால், பத்திரிகை
கிடைக்கமாட்டாது.

விளம்பரம்.

சென்னைமாநகரம் இராயபுரம் அரத்தான்வீதி மேலண்டை
வாடை முதலாவது கசலிலக்கமுள்ள வீட்டில் வித்துவான்
வே. சி. நாராயணசாமி பிள்ளையவர்களியற்றிய செய்யுட்டி
ட்டு - புத்தகம் ஒன்றுக்கு விலை அணா 8 - கொடுத்தப் பெற்று
க்கொள்ளலாம். 12 - புத்தகமொத்தமாகக் கேட்போருக்கு
1 - புத்தகம் ஆதாயமாகக்கொடுக்கப்படும்.

ஒரு பிரசங்கியார் எவ்வெவ்விடத்தில் எவ்வெவ்வித பிரசங்
கஞ் செய்தபோதிலும், ஆங்காங்கு, நாஸ்திகம் விர்த்தியாகிவரு
கிறதென்றும், உலகம் கேடடைவதற்கு இது அறிகுறியாய்
ருக்கிறதென்றும் முறையிட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். இதுவரை
யில் ஆஸ்திகத்தா லடைந்த கேட்டைப்பார்க்கிலும் நாஸ்திகத்
தா லடைந்த தென்னையோ? நாஸ்திகத்தாலல்லவா கொஞ்ச
ங் கொஞ்சமாய்ச் சீர்ப்பட்டு வருகிறது. சிலநாள்க்கு முன்
னே ஒரு பத்திரிகையில், சிந்தாத்திரிப் பேட்டையிலே ஒரு
நாஸ்திகனுக்கும் மந்திரவாதியாகிய ஒரு ஆஸ்திகனுக்கும் வா
தமுண்டாகி, அந்த மந்திரவாதி ஒரு கடிதாசியில் பென்ச
லினாலே தேனருவமெழுதி, அவன்சொன்னபடி அந்தத்தேனின்
கொடுக்கினிடத்து நாஸ்திகன் கைவைக்கவே, விஷமேறி அவ
ஸ்தைப்பட்டு நாஸ்திகன் ஆஸ்திகனுன்னென்று எழுதியிருந்த
து. அதை வாசித்த யாம், “இது பழங்கதை,” ஆஸ்திகரான
வருடைய பேயனாயும் இருப்பிடத்தையும் விளங்கச் சொன்ன
ல் அவரைக்கண்டு வார்த்தையாடி தெளிவுற்று யாரும் ஆஸ்தி
கராவோமென்று எழுதினோம்; இதற்கு மறுமொழி யொன்
றுங்கிடைக்கப் பெற்றிலேம். ஆஸ்திகர் நாஸ்திக ராவதற்கு
இவ்வித அத்தாட்சி வேண்டியதில்லை. மேற்படி புராணிகர
கிய ஆஸ்திகரோ ஒப்புக்கொள்ளுவதன்மீது, ஆஸ்திக ரென்போ
ரில் அனேகர் மனதில் நாஸ்திகராகவே இருப்பதம் பலருக்கு
த்தெரியும். அன்றியும், இதற்கு ருசுவாக, எல்லாம் சங்கிரம
ஜாதியாகி நாஸ்திகம் மேலிடமென்று ஆஸ்திகருடைய பாரச
பாகவதங்களில் சொல்லியிருப்பது உண்மையென நம்புகிறவ
ர்கள் தங்கள் மனதைத் தேற்றிக்கொள்ளவேண்டியதே யன்றி,
அதைத்தடுக்க முயலுவார்களாகில் வீண் பிரயத்தனமாய் மு
டியுமல்லவா? இவ்வுண்மையை யறிந்த மேற்படி புராணிகர்
முதலாயினோர் தங்கள் பெரியோர்கள் வாக்குக்கு மாறாக நட
க்க முயலாமல் நாஸ்திகராவதே முறைமை. பூமி சூரியனைச்
சுற்றிவருகிறதென்கிற பிரமாணத்தை ஸ்தாபித்த கலிலியோ
என்னும் விருத்தநா குருக்கள்மார்கள் அதிக உபத்திரவப்படு
த்தி, அவர் சொன்னது பொய், பூமி சுற்றிவருகிற தில்லையெ
ன்று சொல்லும்படி செய்தபின்பு, அவர் எழுந்துபோகையில்,
வழியிலே நின்றுருந்தவர்களோடு, நான் இல்லையென்று சொ
ன்னபோதிலும், சுற்றுகிறது சுற்றிக்கொண்டுதான் இருக்குமெ

ன்று சொல்லிப்போயினர். அதுபோல, ஆஸ்திகர்கள் எவ்வ
ளவு தலைகீழாகப்பட்டபோதிலும், ஐரோப்பா சாஸ்திரங்ளை
வாசிக்கவாசிக்க, நாஸ்திகம் விர்த்தியாவது ஆய்க்கொண்டுதா
ன் வரும்.

—0—

புதுவிசாரணை.

பிரபஞ்சத்தின் இலட்சணத்தையும் அதனதுபிரகிருதியாய்
ப்பிரமாணங்களையும் உணராமல் பதிகாத்திரங்களை ஆராயத்
சொடங்குதல் பயனில்லாதசெய்கை என்பதற்குச்சிந்திதேனும்
ஐயமில்லை. இப்பிரபஞ்சவுண்மைகளை இலக்கணயுக்தமாயறி
வதற்கு பிரபஞ்சத்திலுள்ள பதார்த்தங்களை வகுத்துப்பேச
வேண்டியிருக்கின்றதென்பது சகலருக்குந் தெரிந்தவிஷயமே.
பிரபஞ்சத்திலுள்ள பதார்த்தங்களையாவும் பூதங்களும் பூதக்
லப்புகளும் யிருக்கின்றனவென்பதை அடிக்கடி கேட்டிருக்
கின்றோமாகையால், பூதங்களின்சுபாவம் இன்னதென்றும்,
அவைகளின் இலக்கணமின்னதென்றும் அறிதல் மானிடர்க்கு
இன்றியமையாக்கடமையாயிருக்கின்றது.

பூதமென்னுஞ்சொல்லுக்குப் பற்பல பொருள்களுண்டு. இ
ச்சொல் பலபொருள் குறித்த ஒருசொல்லாயினும் நாம் பிரயோ
கிக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் பூதமென்னுஞ்சொல்லுக்கு எதிர்மொழி
பெளதிகம். பெளதிகமென்றால் பூதங்களாலுண்டானது. பூ
தமென்னுஞ்சொல்லுக்குரிய பொருளை நாம் மூலபாணையினி
ன்று தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட வேர்நூலிற்கண்டவா
றே யுரைப்போம்.—“பூசமானது வெவ்வேறுவிதமான பற்ப
ல சுபாவகுணங்களைக் கொண்டிருக்கிறதமாய் அதனுடைய
அம்சங்களைக் கெடுக்கத்தக்கதாக எத்தனை பிரயாசைப்பட்டா
லும் முன்னிருந்த அந்தகுணங்களை எப்போதம்போலவே சுவ
கரித்துக்கொண்டிருக்கிற பொருளுமாய் இருப்பதுதான் பூத
மென்று சொல்லப்படும். அதெப்படியென்றால், தண்ணீர்ஒன்று
சொல்லப்படுகிற பூதமானது நெருப்பினுடைய உஷ்ணத்தினு
லே யெத்தனைபிரிந்துபோனாலும், அதனுடைய அம்சங்களெ
ல்லாம் மறுபடியும் கூடி யெப்போதம்போலே தண்ணீராய்ப்
போம்.” இப்பூத இலக்கணத்தைப்பற்றி பின்னர் சந்தர்ப்பம்
நேரிட்டவிடத்து வியவகரிப்பாம்.

சாதாரணமாய் பூதங்களைந்தெனப்படுகின்றன: அவை பிரி
திவு, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம். பிரிதிவு என்பது பூமி, அ
ல்லது மண். அப்பு என்பது ஜலம், அல்லது தண்ணீர். தேயு
என்பது நெருப்பு, அல்லது காங்கை. வாயு என்பது காற்று.
ஆகாசம் என்பது வெளி. சிலர் பூதங்களை நான்காகக் கொள்
கின்றனர். அவை, பிரிதிவு, அப்பு, தேயு, வாயு. இனி நாம்
பொதுவாய் பூதங்களின் குணலட்சணங்களைக் காட்டுவோம்.
அவ்வாறு காட்டியபிறகு நம்மாலங்கிகரிக்கப்பட்ட பூதங்களித்
தனையென்றும், அவைகளின்னவையென்றும் இலட்சணயுக்த
மாய் கூறுவோம். பூசங்களின் குணங்களைக் கூறவேண்டியிரு
த்தலின் ஒவ்வொரு பூதத்துக்குரிய குணங்களின் தொகையை
இங்கு விளக்குவாம். ஸமஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெயர்த்
தருக்கும் ஓர் நூலில் பூசத்திற்குரிய குணங்களின் தொகை
யைச் சொல்லியிருக்கிறவாறே இங்கு உரைப்போம். அது
யாதெனின், “ஆகாயத்திற்குக்குணம் ஒன்று; வாயுவிற்கு
க்குணம் இரண்டு; தேயுவிற்குக்குணம் மூன்று; அப்புவிற்குக்
குணம் நான்கு; பிரிதிவுக்குக்குணம் ஐந்து” என்பதே.

ஒவ்வொரு பூதத்திற்கும் குணங்களிருக்கின்றபடியாலும்,
குணங்களையுடையது பதார்த்தங்களாதலாலும், இத்தேசத்து
சாத்திரிகளால் கூறப்பட்ட பஞ்சபூதங்களும் குணங்களை
டைய பதார்த்தங்க ளென்றாகிறது. இனி பூதங்களுக்குரிய
குணங்கள் இன்னதெனவிசாரிப்பாம். அக்குணங்களைப்பற்றி
பின்வருமாறு ஸமஸ்கிருதநூல்களில் மொழிந்திருக்கின்றன.
“பிரதித்தொனியொன்றும் ஆகாயத்தின்குணம்; சேறேறென்
றடிக்கிற சத்தமும், சீதோஷணமாகவருகிற பரிசும், வாயு
வின்குணம்; பகபகவென்று சொலிக்குஞ்சத்தமும், சுடுகிற
பரிசும், பிரவையென்கிறூபமும், அக்ஷினியின்குணம்; கள

களவென்கிற சத்தமும், குளிர்ந்தபரிசும், சுக்கிலரூபமும், மனாராசமும், அப்புவின்குணம்; கடகடவென்கிற சத்தமும், கடின பரிசும், பஞ்சவன்னரூபமும், அறுசுவைவரசும், நந்தந்தம், துற்கந்தமும், பிரிதிவின்குணம்." இக்குணங்களை நன்குவிளங்கக்கூறுவது ஆவசியகம். ஆகாயத்திற்கு சப்தமாகியருணம் ஒன்றே; வாயுவிற்கு ஸப்தம், ஸ்பரிசம் ஆகிய குணங்களிரண்டு; தேயுவிற்கு ஸப்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம் ஆகிய குணங்கள் மூன்று; அப்புவின்கு ஸப்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம் ஆகிய குணங்கள் நான்கு; பிரிதிவின்கு ஸப்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் ஆகிய குணங்களைந்து. இனி பதார்த்தங்களின் ஸவயென்றும் அவைகளை நாமறியும்வித மின்னதென்றும் விளக்குவாம்.

பதார்த்தங்களை நாம் பஞ்சேந்திரியங்களால் உணருகிறோம். பஞ்சேந்திரியங்களாவன மெய், வாய், கண் மூக்கு, செவி என்பவைகளே. பஞ்சேந்திரியங்களெனினும், ஐம்புலன்களெனினும், ஐம்பொறிகளெனினும் ஒக்கும். பஞ்சேந்திரியசேட்டை அல்லது தொழில் அறிவெனப்படுகின்றது. இந்த அறிவு ஐந்துவகைப்படும், அவை, பார்த்தல், கேட்டல், முகூர்தல், உருசித்தல், பரிசித்தல். அறிவானது பதார்த்தங்களிவையென்றும் அவற்றின் குணங்களிவையென்றும் மனமானது அறிந்து நிச்சயிக்கத்தக்கமூலமும் துணைக்கருவியுமாயிருக்கிற புலன்களின் தருமமே. இந்திரியங்கள்வழியாய் பிரபஞ்சத்திலுள்ள பதார்த்தங்களை சேவசெந்துக்களறியவேண்டி யிருக்கின்ற படியால், இந்திரியச்சேட்டை யெதற்கில்லையோ அதற்கு பிரபஞ்சவுணர்ச்சியில்லை.

இ-ம.

பிரார்த்தனை.

(98-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

பிரபஞ்சத்தில் நடந்தேறிவரும் ஒவ்வொரு சம்பவமும் அசதற்கு முன் நடந்த சம்பவங்களை ஒட்டித் தொடர்ந்தே வருமென்றும், அச்சம்பவங்களைப் பின்னோக்கிப் பார்க்குங்கால், ஒன்றற்கொன்று காரணகாரிய சம்பந்தத்தில் இணைபிரியாமல் படிப்படி நமது கியானத்திற்கு அப்பாற்படுமென்றும் சாத்திரங்கள் போதிக்கின்றன. முன்னடந்த காரண சம்பவங்களை யொட்டியே பின்னடக்கும் காரிய சம்பவம் விளைவது பிரபஞ்ச ஒழுங்காம். இப்பிரபஞ்ச ஒழுக்கத்தை ஒட்டியே காலக்கிரமப்படி குளிர்வாடை வீசும் பருவத்தில் குளிர் வாடை வீசுவதும், பனிமழை பெய்யும் பருவத்திற் பனிமழை பெய்வதும், வெயில்காயும் பருவத்தில் வெயில் காய்வதுமாதலால், இடைநடுவில் பிரார்த்தித்தலால் பிரபஞ்ச ஒழுங்கிற்கும் காலக்கிரமத்திற்கும், காரண ஒழுங்கிற்கும் விரோதமாய் மழைக்காலத்தில் வெயிலையும், வெயிற்காலத்தில் மழையையும், சொற்ப மழை பெய்கிறதென்று விசேஷ மழையையும் விசேஷமழை பெய்கிறதென்று சொற்பமழையையும் விரும்பினால் பெய்யுமோ? இன்றைய சீதோஷ்ணதிகளை விலக்கவேண்டுமானால் இவற்றின் காரணங்களா பொட்டியுள்ள இதற்குப் பின்னனவாகிய எண்ணிறந்த நாட்களின் தன்மைகளை மாற்றாதல் வேண்டுமே: அவை மாறினாலன்றி இவை மாறாவே; நடந்துவிட்ட காரியத்தை நடக்காதிருக்கப் பிரார்த்திக்கும் மௌட்டியார் ஒருவரையும் நாம் காண்கிறோமில்லை.—அதாவது இறந்து தசனம் செய்துவிடப்பெற்ற ஒருவனை இறக்காமற் செய்யும்படி கடவுளைப் பிரார்த்திப்பார் ஒருவருமில்லை. ஆயினும் அவ்விருந்தகால சம்பவத்தினையே காரணமாகப்பற்றி நடந்தேறிவரும் நிகழ்கால எதிர்கால சம்பவங்களாகிய சீதோஷ்ணதிகளை விரும்பி வருணஜெபம், அருணஜெபம் முதலியனவற்றைப் பலரும் புரிந்துவருகின்றனர். இதற்குக் காரணம் யாதெனின், அன்னோர்க்குச் சாத்திரக் கியானம் பரமானுப் பிரமாணமேனும் இல்லாமையே. இன்னோர்க்குச் சாத்திரக்கியான மிருப்பின், இன்னின்னகாரண சம்பவங்களால் இன்னின்னபோது மழை பெய்யும், இன்னின்ன காரணத்தால் இன்னபோது மழை பெய்யாது, இன்னின்னகாரணத்தால் இன்னின்னபோது பெருமழை பெய்யும் என்று உணர்வர். உணர்வே இன்னின்னகாலம மழைபெய்யாத காலமாதலால் அவ்வக்காலத்தில் மழை பெய்விக்க வேண்டுவோமேல் அதற்குமுன் இன்னின்னபோது இப்படி இப்படி நடந்த சம்பவங்களை இன்னின்னபடி மாற்றியிருத்தல் வேண்டுமென அதுமானிப்பார். அதுமானிக்கவே இறந்தகால சம்பவத்தை மாற்றலும் அதை மாற்றும்படி பிரார்த்தித்தலும் மௌட்டியமெனத் தெளிவர். தெளியவே பிரார்த்தனை செய்யார். இந்த வானசாத்திர உணர்ச்சிப்படியே பிணியாதிபீடைகளுக்கும் வழக்காதி வில்லங்கங்களுக்கும் ஏதுவாய் நடந்துள்ள காரணங்களை யுற்றுணர்வோல் பிரார்த்தனையின் அப்பிராயோஜனத்தை நன்குணர்வர்.

பிரார்த்தனை அனுபவத்திற்கேனும் ஒத்ததா வென்பதனைப் பரியாலோசிப்பாம். சகித்தற்கரிய சங்கடங்களை சகித்தற்கும்

செயற்கரிய செய்கைகளைச் செய்தற்கும் காரணமாகிய மனோதிடத்தை யுண்டாக்கவல்லது பிரார்த்தனையென்று சொல்பவர் களுடைய அனுபவத்தை இவிடம் குறிக்கவேண்டியது அத்தியாவசியகம்" கவிருக்கின்றது. யாதானும் ஓர் நம்பிக்கையால் மனோதிடம் உண்டாவது உண்மையேயேனும், அதனை நியாயவிழிகொண்டு நேர்நோக்குங்கால் அதன்பால் பரத்துவப் பிரசாதம் ஒன்றும் விளங்கவில்லை. நாம் அண்ணாந்து பார்த்து அகோராதிரம் பிரார்த்தித்தாலும் அஃது மண்ணைவிட்டு விண்ணிலெழும்பப் போகின்றதில்லை. அரிய தொழிலொன்றை முடிக்கவேண்டிய காலத்தும் அரிய துன்பம் ஒன்றைச் சகிக்கவேண்டிய காலத்தும் பலமுறை பிரார்த்தித்து அந்நன்மம் பிரார்த்தித்ததனால் கடவுள் சகாயம் தனக்குண்டாயிருக்கும் என்று மனோதிடங்கொண்டு அம்மனவூக்கத்தின் விசேடத்தால் ஒருவன் சித்தியடைகின்றான்; இதுபோலவே ஓர் சுதர்ஸன் யுத்தகளத்தில் தன்னை வருத்தும்படி எதிரிகள் புரியுங்கொடுமை பலவற்றினையுஞ் சகித்துப் புறங்கொடாமல் அமர்புரியின் தப்பாமல் வெற்றி தனதேயாம் என்று முன்னிலும் பதின்மடங்கு மனோதிடங்கொண்டு முன்வைத்தகாலேப் பின்வையாது போர்புரிந்து தன் மனோபிலாஷம் சம்பூரணமெய்தப் பெறுகின்றான்; இவ்விரண்டிடத்திலும் மனோதிடங் காரணமாக நின்று வலிமையை விருத்திக்கொண்டேயல்லாமல், பிரார்த்தித்த கடவுள் பலந்தருகின்றமையைக் காணோம். ஒருவன் மூடவராக் கியங்கொண்டு தகாதனவற்றைச் சாதிக்க விடாமுயற்சி செய்வனேல் அவன் அக்காரியத்தை முடித்தேவிடுகின்றான். ஆகையால் மனோதிடத்தால் எது எது செய்யற்பாற்றே அதுஅதுவே மனவராக் கியத்தாலும் பிரார்த்தனையினாலும் செய்தல் சாத்தியமாகும். ஆயினமையின் பிரார்த்தனையினிடத்து தெய்வத்துவம் விளங்கி நிற்குமென்பது அனுபவ விருத்தம். கோட்டைகளுந் கொத்தாளங்களும் பட்டணங்களும் கிராமங்களும் வீடுகளும் வாயில்களும் தீப்பற்றியெரியுந் காலங்களிலும், சண்டமாருதத்தால் தாக்குண்ட மரக்கலங்கள் நிலைகலங்கி துறைதெரிபாது தத்தளிக்குந் காலங்களிலும், சப்தமேகங்களும் வருஷித்து சகல நதிகளும் பிரவாகித்து கடலும் பெருகி மேலிட்ட காலங்களிலும் எத்தனை எத்தனை கோடிபேர் எத்தனை எத்தனை தெய்வங்களை நாத தழுதழுக்கப் பிரார்த்தித்த எத்தனை எத்தனைகோடி பிரார்த்தனைகள் செவிசாற்றப்படாமல் அவலமாயின. தேசாபிமானிகளாகவும் சுதர்ஸர்களாகவும் உள்ள எத்தனையோகோடிபேர் பிரஜாநுகலத்திற்கும் தேசாநுகலத்திற்கும் பிரஜாரோக்கியத்திற்கும் அரசை யெதிர்த்து வாதித்து வாதித்தும், கடவுளைநோக்கிப் பிரார்த்தித்துப் பிரார்த்தித்தும் பயன்பெறாது பித்தேறி மாண்டனர். மரணவஸ்தையைச் சகிக்கலாற்றாது "கடவுளே! கடவுளே! என்னதுயரினைப் போக்காயோ" வென்று கதறியழும் பரிதாபத்திற்கும் இரங்கினார் ஒருகடவுளரும் இல்லை. அவ்வாறு அனுபவனைச் சூழ்ந்துள்ள உறவினரும் ஏனையோரும் எத்தனையோகோடி பிரார்த்தனைகள்செய்து இளைத்தனர்: புருஷன்பிழைப்பானென்று மனைவியும், பிள்ளைபிழைக்குமென்று தாயும், மனைவிபிழைப்பென்று மணாளனும் கண்டகண்ட கோயில்களுக்குக் கையெடுத்துப் பிரார்த்திக்க எத்தனையோகோடி பிரார்த்தனைகள் பிரயோஜனப்படாமல் பேரழிந்தன.

இன்னும் பிரார்த்தனையினது ஆபாசத்தை விளங்கக் காட்டுவாம் - இரண்டுபாரிசத்தார் ஒருவருக்கொருவர் நேர்விரோதமாகப் பிரார்த்திக்கின்றனர், இவர்களில் யாருடைய பிரார்த்தனையைப் பூர்த்திசெய்வது, யாருடைய பிரார்த்தனையைப் பூர்த்திசெய்யாமல் விடுவது? இரண்டு சைனியங்கள் யுத்தத்திற்குப் பிரவேசிக்கும்போது தங்கள் தங்களுக்கு வெற்றியுண்டாக வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்றன. இவ் விருந்தவரில் வெற்றி யொருவர்பங்கே யாதல் சாத்தியமாகவும், மற்றையர் பிரார்த்தனை போகும் வழி யென்ன?

நாம் மேற்கூறிய நியாயங்களால் பிரார்த்தனையால் பிரயோசன முண்டென்றும் இல்லையென்றும் அபிமான மொழிந்து நோக்கவல்ல பரிசுத்த கியானிகளுக்கு விளங்கும். அபிமான ரந்தகாரம் மனக்கண்ணை மறைத்திருந்தால் அதற்கு நா மென் செய்வோம்.

இந்துசமயசாரவிளக்கம்.

2-ம் பாகம்.

விநாயகபுராணம், தேவேந்திரன் உபாசித்தது.

(104 - வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

விதற்பநாட்டிற்கு அநிபதியாகிய வீமராஜனுக்கு விநாயகரது கிருபையால் புத்திரனாக உற்பவித்த உருக்கு மாங்கதராஜன் தன்தந்தை உபதேசித்த ஏகாட்சரமந்திரத்தை இடைவிடாது ஜபஞ்செய்து, கணேசமூர்த்தியினுடைய திருவடிகளில் பேரன்புடையவனாகி, அரசாண்டுவருநாளில், குடிகள் அவ்விராசனிடத்திற்குவ

ந்து, காட்டுமிருகங்கள் நாட்டுப்பயிர்களை அழிச்சுக்கொண்டு முறைபிடி; அவ்வரசன் சகல பரிஜனங்களோடும் சென்று பலமிருகங்களைப் பிடிக்கொண்டு, பின்பின்தான் தனியே சென்று, தனக்கெதிர்ப்பட்டுவருகின்ற மிருகங்களை அதஞ்செய்து வருகையில், அதிகதாகங்கொண்டு, அடுத்தவனத்தில கவிமகாமுனிவர் வாசஞ்செய்கின்ற ஆசீர்மத்தையடைந்து, அவ்விடத்தில் அவர்பத்தினி முகுந்தையென்பவள் உல்லாசமாய்த் தனியே உலாவுவதைக்கண்டு, அவளருகிற் சென்று, அன்னையே, தாகத்திற்கு நீர்தரல்வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். அவள் அரசனைக்கண்டவுடன் விரகதாபங்கொண்டு, அவனுடைய தாகஇளைப்பையும் நினையாமல் தனது மோகத்தைத் தெரிவித்து அரசனுக்கெதிரில் நின்றாள். அவ்வரசன் அவளைநோக்கி, தாயே, நீரிஷிபத்தினி, என்மனது எக்காலத்தும் பாஸ்திரீசமனஞ் செய்வதில்லையென்று பலநீதிகளையும் நன்மொழிகளையும் சொல்லித்தடுத்தான். அதற்கவள் - ஸ்திரீகளுக்கு இக்கிதோதாயுத்திலும் திதோதாயுத்திலும் தாங்களே வலுவிற்கென்று வேறுபுருடர்களைக்கூடுவதான சுதந்தரத்தைப் பிரமன் அளித்திருக்கின்றனாகலால், அச்சுதந்தரத்தினால் யான் உன்னையெய்க்கூடவந்தேன், அதனால் உனக்குப் பழிபாதக மொன்றும் நேராது, இனிமேலும் தடை சொல்லுவையாயின் நீராகும்படி உன்னை எரித்துவிடுவேன், அல்லது உன்னையெய்க்குத்துங்குலைந்து காட்டில் திரியும்படி சபித்துவிடுவேன், இதனைத் தீர்க்காலோசனைசெய்யக்கடவைபென்று சொல்லி, அவ்வரசன்மேலேவிழுந்து மார்பைத்தழுவினான். அவ்வரசன் பயந்து, உதறிக்கொண்டு அவளைதுஷ்டையென பலவாறு வைத்துத் திரும்பிவிட்டான். பின்னர் அவள் அவனுக்குக்குட்டோகம் உண்டாகும்படி சபித்தாள். அவ்வரசன் அம்முகுந்தைகொண்ட மோகத்தை யான் நிராகரித்துவந்தது தருமமாயிருக்க, அப்பாதகியிட்ட சாபத்தால் இப்படிப்பட்ட விபாதி உண்டாயிற்றேயென்றுதுக்கித்துக்கொண்டு இளைப்பாகி அவ்வனத்திற்குள்ளே ஓர் ஆலமரத்தினிழைவிருந்தான். அவனுடைய பரிசனங்களைல்லாம் அரசனைத்தேடி எங்குங்காணாமல் மறுபடியும் நகரத்திற்போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.—

இதைவாசிக்கும் நண்பர்களே, இதிலுள்ள ஆபாசங்களை எடுத்துக்கூறவும் வேண்டுமோ? முதற்கடவுளாகிய விநாயகரைப்பூசித்துவந்த அரசனுக்கு இத்துன்பம் நேர்ந்தது அரிபாயமே, ஆயினும் பூர்வகர்மத்தின்பலனாயிருந்தாலென்ன செய்யலாம்! எந்த புராணத்திலும், அரசன் வேட்டைக்குச்சென்றால், அவன்தனித்துப்பிரிந்து விட்டதாகவும், அவனுடைய பரிவாரங்கள் தேடித்திரும்பிவிட்டதாகவும், சாதாரணமாய் எழுதியிருக்கிறது. சிலராவது கூட இராமல் அரசன்தனித்து விடுகிறது, பரிவாரங்கள் தேடித்திரும்பிவிடுகிறதும்கிள்ளுக்கையாயிருக்கிறதென்று தெரியவில்லையா? சேனை வேடர்வில்லியர் முதலானபரிவாரங்கள் எத்தனைபேரோ இருப்பார்களே, பத்து கஜம் தூரத்திற்கு ஒவ்வொருவனாகச் சென்றாலும், அடுத்தகாட்டிற் புருந்த அரசனை வெகுசுலபமாய்க் கண்டுபிடித்திருக்கக்கூடமே, பரிவாரங்கள் அரசனை எங்குங்காணாமல் திரும்பி நகரம் வந்துவிடுவதென்பது எவ்வளவு ஆச்சரியம்? இக்காலத்தில் எத்தேசத்தரசனாவது அவ்வாறு தப்பிப்போய்விட்டதாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோமா? ஆதலால் வீண்கதையைவளர்த்து நிமித்தம் அவ்வாறு எழுதப்படுகிறதென்று ஸ்பஷ்டமாய்விளங்குகிறது. ஸ்திரீகளிலும் ரிஷிபத்தினிபாய்விளங்கி, ரிஷியோடுகூட சதாகாலம்பழிக் நற்குணநற்செய்கை யடைந்திருக்கவேண்டியவள, அதுவும் பொன்புகமாகியமுதன்மையான கிரேதாயுத்தில், பாபுருஷனைவிரும்பி வலுமை செய்தனளென்றால், ஆதிமனிதர்கள் பரிசுத்தவான்களென்றும், கிரேதாயுத்தை சத்திய யுகமென்றும் கூறுகிறமூடர்களை யென்னென்று சொல்லலாம்! ஸ்திரீ வேறுபுருஷனை வலுமைசெய்தது இங்கே தெரியவ

ருகிறது. புருஷன் வேறு ஸ்திரீயைக் கெடுத்தது பின்னால் தெரியவரும். கிரேதாயுத்திலும் திதோதாயுத்திலுமாத் திரும்பாபுருஷர்களை விரும்பும்படியான சுதந்திரம் ஸ்திரீகளுக்குக் குண்டாயிருந்த தென்பதைப்பற்றி நாம் என்னசொல்லவேண்டும்! முகுந்தையைப்போன்ற துஷ்டை சபித்துவிடுவதும், அச்சாபம் பளித்துவிடுவதும் எவ்வளவு சுலபம்! அரசன் அக்கிரமத்தைத் தடுத்தது தருமமாயிருக்க, அவனுக்குச் சாபம் பளித்ததென்பது என்ன கொடிய கதை!

பின்னர் அவ்வரசன் கணேசமூர்த்தியைத் தன்னிதயத்தில் தியானித்துக்கொண்டிருந்தான், அச்சமயத்தில் ஆகாயமார்க்கமாய் நாரதமுனிவர் செல்லக்கண்டு அவரைத் தோத்திரஞ்செய்யவே, அவர் நிலத்தில் இறங்கி அரசனெதிரில் வந்தார். அவரை அவ்வரசன் வணங்கி, நடந்த விருத்தார்த்தங்களைச்சொல்லி, அவ்விபாதி நீங்கும்படியான மார்க்கத்தை அருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தலும்; அன்பனே; உனது விதர்ப்பதேயத்தில் யான் வரும்போது, கந்தர்ப்ப நகரத்தில் ஓர் அற்புதத்தைக்கண்டேன்; அந்நகரத்திலிருக்கிற சிந்தாமணி விநாயகரைப் பலபேர் பூசனைசெய்து அவ்வவர்க ளிஷ்டகாமியார்த்தங்களைப் பெறுகிறார்கள். அவ்வாலயத்தெதிரில் கணேசகுண்டமென்று ஒருதீர்த்த மிருக்கிறது; குஷ்டநோயடைந்த ஒரு சூத்திரன் தீர்த்தயாத்திரை செல்லுகையில் அத்தடாகத்தை யடைந்து ஸ்நானஞ்செய்தவுடனே அவனுடைய குஷ்டநோய் நீங்கியதன்றிச் சகல வினைகளும் நீங்கப்பெற்று, தேவசனங்கள் கொண்டு வந்த விமானத்திலேறிச் கணேசலோகத்திற் போய்ச்சேர்ந்தான். ஆதலால் நீயும் அவ்விடத்திற் சென்று ஸ்நானஞ்செய்து, அவ்விநாயகமூர்த்தியைப் பூசித்துத் தான தருமங்களைச் செய்வாயாகின் இக்குஷ்டவிபாதி உன்னைவிட்டு நீங்குமென்றனர். அரசன் அவ்விநாயகரைப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்தவர் யாவரோ அந்த விவரத்தை அருள்செய்யவேண்டுமென்று இரத்தலுங், நாரதர் இதனைச்சொல்லுவதாயினார்.—

குஷ்டநோய் தீர்ப்பவர் சிந்தாமணி விநாயக ராதலால், அவ்வரசன் ஏகாட்சர மந்திர உபதேசம் பெற்று பூசித்துவந்த விநாயகர் வேறுமூர்த்தமாயிருக்கவேண்டும. ஒரு விநாயகருக்கிருக்கிற சக்தி வேறு விநாயகருக்கில்லைபோலும். மேலேகூறிய முகுந்தையின் துஷ்ட செய்கையினாலே யுகதர்மபேதம் பாராட்டுவது மூடத்தனமென்று தோன்றுகிறது. முன்யுகங்களில் சிவன் முதலிய தேவர்களும் முனிவர்களும் கந்தர்வர் முதலானவர்களும் ஆகாயத்திற் பறந்ததுபோல இந்தயுகத்தில்த பறவாமையாலும், விநாயகரைப் பூசித்த அவரவரும் இஷ்டசித்தியை அடைந்தாரென்றதனால் ஈஸ்வரனுடைய நிர்நயம் இல்லாமற்போவதிலும், “இட்டமுடனென்றலையி லின்னபடியென்றெழுதி, விட்ட சிவனுஞ் செத்துவிட்டானே” என்கிற வினாவை, அவர்களைல்லோரும் பூண்டறதுப்போனார்களென்று தெரியவருகிறது. விநாயகபூசை செய்கிற அவ்வரசனுடைய நகரத்திலிருந்த சிந்தாமணி விநாயகருடைய மகிமையை அவன் அதுவரையில் அறியாதிருந்தது அதிசயமே. மேலே ஒரு சூத்திரனுடைய விர்த்தார்த்தத்தினால், ‘சூட்சத்திலிருக்கிறது மோட்சம்’ என்றபடி மோட்சமடைவது வெகு சுலபமென்று தெரியவருகிறது. அந்த சூட்சந்தெரியாமலே இக்காலத்து மதஸ்தர்கள் நரகலோகத்தை வீணாய் நிரப்பிவிடுகிறார்கள்போலும்.

(இன்னும்வரும்)

பிள்ளையார்பிடிக்கக் குரங்கானது

எந்நாட்டவரும் பொன்னுடெனக் கருதந் தெண்ண சாரங்கபாணி சக்கரபாணியென்னுந் திருநெல்வேலி மிகு மகிமை விளங்காநின்ற விரண்டி தேவாலயமுன். அவ்விரண்டு தேவாலயங்களினுமன்று, விஷ்ணுவாலயங்களென்று. அரசர்கள் சமண விக்ரகங்களைப்போலி, திருக்கையில், இறந்துபோன

சுருதுவெவிசெய்து

சென்னை லெளகிக சங்கத்தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. VI.—No. 31.]

MADRAS:—SUNDAY JULY 31, 287. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

சொல்லுந் சொல்லுப்பிற்தோர் சொல் சொல்லு
வெல்லுந் சொல்லின்மையறிந்து. — குறள்.

மனோதத்துவம்,
நியாயப்பிரமாணங்கள்,
மோக்ஷவழிபாடு.

வினையும் விதியும் முறணியமை
கடிதம்:
வர்த்தமான சங்கிரகம்.

அறிக்கை.

சந்தாக்களையும், பத்திரிகைவேண்டி
எழுதிக்கொள்ளுங்கடிதங்களையும்

வேப்பேரி சில்வர்ஸ் ரோட்டில்

மதிராஸ் செருலர் சொசைட்டி ஆன்டெரிசெக்ரிட்டேரி

மெஸ்டர். அப்சன் அனாக்குநேராய்

அனுப்பவேண்டும்; அனுப்பாவிட்டால், பத்திரிகை
கிடைக்கமாட்டாது.

அறிக்கை.

மதிராஸ் சிக்கியுலர் சொசைட்டி புத்தகசாலை.

இதில் இங்கிலீஷ் சுவக்கியான புத்தகங்களும், சாஸ்திரங்க
ளுமல்லாமல், அடியில் கண்டிருக்கிற தமிழ்ப் புத்தகங்களும்
அகப்படும்.

மெய்யறிவு.

பாகம்.	விலை—பை.
1-வது. புரால்—கொலை—மறுத்தல்.	3
2-வது. ஆத்தமா அழிவில்லாததா?	6
3-வது. அபிமானமென்பதென்ன?	4
4-வது. நல்லொழுக்கத்திற்கு மறுமைப் பயனது சித்தாந்தம் அவசியமா?	4
5-வது. இயற்கையறிவும், பகுத்தறிவும்.	5
1-வது. இந்துசமயசாவிளக்கம்.	9
சாதிசமயவாதம்.	6

வைததனை யின் சொல்லாக் கொள்வானும் நெய்பெய்த
சோறென்று கூழை மதிப்பானும், ஊதிய
கைப்பதனைக் கட்டியென் றுண்பானும் இம்மூவா
மெய்ப்பொருள்கண்டு வாழ்வார்.

திட்டை யினியசொல்லாகவும், கூழை நெய்க்குலந்த சோறாக
வும், கசப்பைபதித்திப்பாகவும், உள்ளது உள்ளபடி யறியாமல்,
மாறுபடக் கொள்வான் புத்திமாறாட்டக் காரனாகத்தானிருக்க
வேண்டும். பதார்த்தத்தின் உண்மையையே யறியமாட்டாத
வன் மெய்ப்பொருளாகிய கடவுளை எவ்வாறு காண்பனோ?
இழிவான மாயையை உயர்வான பரமாக எண்ணுவன். இ
ந்தப் பாட்டை வியந்து சொல்லி, இத்தகைய குணங்கள்
நாஸ்திகருக்கு அமையுமாவென்று ஒருவர் கேட்டனர். உள்ள
து உள்ளபடி யறியுந் தெளிவுள்ள நாஸ்திகனுக்கு இப்பேய்த்த
னமான குணம் ஒருக்காலும் அமையமாட்டாதென்பது உண்
மையே. இது இருக்கட்டும். அப்படி கேட்டவர் அழகு
வஸ்திரம் தரித் திருந்த வேறொருவரைப் பார்த்துப் பரிசாச
னம் செய்தனர். இது என்ன மதியினம்! கசப்பைப் பதி
திப்பாகக் கொண்டவன்போல், மலினவஸ்திரத்தைச் சலவை
செய்த சரிகைவேஷ்டியாகக் கொண்டிருப்பவரென்று எண்ணிக்
கொள்ளலாகாதா? குற்றம் பாராட்டுவதே யிவருக்கமைந்த
குணம்போலும்.

மனோதத்துவம்.

—0—

உலகினில் நால்வகை யோனிபேதமா யெழுவகை. தோற்ற
த்தியங்கு மனந்த வாள்மகோடிகளும் அளப்பரும்பிறவி யல்
லவற்ற முழுவாவண்ணம் முத்தி நன்னெறியை யுணர்ந்துவானு
சித்த சமயங்களில் இந்தமதமானது ஆதரவாய்க்கொண்ட
கொள்கைகள் பலவற்றுள்ளும் சிறந்ததும், பிரதானமுமான
து தேசம்வேறு தேசிலெறென்பதே. எப்போது தேசியாகிய
ஜீவாத்மாவை இன்னதெனப்பிரித்த அதன் இலக்ஷணங்களை யு
ணர் சாத்தியப்பட்டதோ அப்போதே ஜீவாத்மாக்களின் சம
ஷ்டி கூட்டத்தை பிரபஞ்சத்தினின்றும் பிரித்த பரமாத்மா
வென் கூறுதற்கு மிடமாயிற்று. உடலிற்கும் ஆத்மாவுக்குமு
ள்ள சம்பந்தாசம்பந்தத்தைப்பற்றி வைதிகிகளோடும், வேதாந்
திகளோடும் ஆசங்கிக்கின் அவர்கள் மானிடர்க ளனுபவிக்கும்
சாக்கிர சொர்ப்பன சுழப்பியாகிய மூன்றவஸ்தைகளைத் தேச
ம்-தேசிக இவற்றிற்குள்ள சம்பந்தத்தை தெள்ளிதிற்காட்டவ
ல்ல தேடரு ஏதுக்களாயிருக்கின்றனவென்று சொல்லுகிறா
ர்கள். எப்படியென்னில் சாஸ்திரத்தின் ஜீவாத்மாவானது உ
டலுடன் ஒன்றுகி ரடித்த சுகதுக்கப் பேதங்களால் தயார்ப்பட்டு
முன்றும், சொர்ப்பனத்தில் உடலை ஒருபுகை விடுத்தும் சாக்
திராவஸ்தை வரையினால் வேறுடலெந்தேய வினைபலப்பிந்து
இன்பதன்பங்களுக் கிலக்காகியும் சுழப்பி யவஸ்தையில் மிட்டு
மும் ஒன்றும் விகார மடையாமல் பதிந்திருப்பதால் அப்பேர
து தான் விஷய வரையினால் சிறிதும் சேஷ்டிக்கப்படாம
ல் சுசுமாயிருக்கிறதென்றும், அப்படி ஜீவாத்மாவானது தன்
னிலை தவறி வாசனாசம்பந்தங்களாலேயே விலக்ஷணப்பட்டு த
னக்கண்னியமானவைகளையெல்லாம் தன்னுதெனவே யபிமா
னித்து அல்லலுற்று வருகிறதென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

மேலும் இமையா நாட்டத்தவராகிய தேவர்களுக்கு சொர்
ப்பன சுழப்பி யவஸ்தைக ளில்லாமைபாலும், மானிடர்க்குக்
கீழ்ப்பட்டனவாகிய மிருகாதிசெந்தக்களுக்கு அறிவும் குண்
றியிருக்கின்றமையாலும் இவைகள் ஜீவாத்மா பரமாத்மாவி
ன் இலக்ஷணத்தை அறிய அசகத்தப்பட்டுப் போயினவென்று
ம் அதனால் பிறவியைநீத்து சைதன்யத்தோடு கலந்து முத்தி
பெறுதற்கு கூட்டம்ற்போயிற்றென்றும், மனிதனை பஞ்ச அறி
வு மூன்றவஸ்தைகளையும் பெற்றிருப்பதால் ஜீவாத்மா பரமாத்
மாவின் இலக்ஷணத்தை யுணர்ந்து முத்திவழியை நாடவு மரு
கனாயிருக்கிறானென்றும் தெரியவருகிறது. ஒருவன் தன்னிட
த்துள்ள ஜீவாத்மாவை பாசத்தின் காரணமாக கவர்த்துள்ள
அன்னியவிஷயங்களை யெல்லாம் பரிசோதித்த கழித்த நீக்க
வே ஜீவாத்மாவானது சுவயமாய் வெளிப்படுமென்றும், அ
தைக்கண்டுணர்ந்தலே பரமாத்மாவின் தெரிசனமென்றும், முத்
தியென்றும் வேசாந்திகளால் தெரியவருகிறது. ஆகையால்
நம்முடைய அவஸ்தாத்திரயங்களைக் களைந்தபார்த்த ஜீவாத்
மாவை கண்டறிவது யாவருக்கு பிள்ளியமையாக் கடனாயி
ருக்கிறது.

ஒவ்வொருவருடைய மனமும், தேகமும் தொழிற்படுதற்கு
அடைந்திருக்கு மாற்றலானது பழக்கத்தால் வளர்ந்துவந்திரு
க்கின்றதேதவிர வேறில்லை. சிசுவாயிருக்குங்காலத்த தரும்
பை யெடுக்க அசக்தமாயிருந்த சுகளாலேயே, வரவர பழக்
கத்தால் வலிவுபெற்றுவந்து மனிதன் பூரண பிராயத்தில் தன்
னிலும் பலமடங்கு பளுவுள்ள வஸ்துக்களையு மெடுக்க ஆற்ற
லுடையவானுகின்றான். அப்படியே மனமும் அறிந்தகொண்
டதெல்லாம் சிசுப்பருவ முதல் விருத்தபரியந்தமுள்ள பழக்க
த்தாலேயேதான். சிசுவாயிருக்கையில் அந்த ஜீவன் தன்னை
த்தவிரப் பிறிதொன்றையு மறியவில்லை. அதன் மனதில் யா
தொரு எண்ணம் முதிக்கவில்லை. ஆகையால் சித்தம் சுத்த ச
மாதானத்தோடே யிருக்கிறது. அதற்கிருந்த பிரஞ்சையெல்
லாமதன் தேகத்துவபேதங்கள் சம்பந்தப்பட்டமட்டிலேதா
ன் அந்த சிசுவினுக்குப் பதிக்கும்பேரதும், யாதேனும் வலி
திதான்மும்போதும், அப்போ ஆதன் தேகத்துவங்கள் வேற்
றுமை யடைந்ததால் உண்டான பிரஞ்சையே அதற்கிருந்த

அ. எவனோ மடித்தாலும், சீதோஷண வஸ்துக்-னை அதனருகில் வைத்தாலும், அதற்கு பிரஞ்ஞை யுண்டாகின்றது. அப்போதும் அது ஸ்பரிசு அறிவு வாயிலாய் தன் தேகத்தவ மாறுபாட்டை யுணர்ந்ததேதவிர, தனக்கண்ணியமான எந்தவஸ்து யாதகாரணத்தால் பிரஞ்ஞை மூட்டினதென்று அறியக் கூடவில்லை. நமக்கு பஞ்ச அறிவுகளு மில்லாமற் போமாகில் நாம் என்ன பரிசுபமான நிலைமையி லிருப்போமென்பதை ஒவ்வொருவரும் யூசித்துக்கொள்ளலாம். ஆகையால், பஞ்ச அறிவினாலேயே நம்முடைய தேக தத்வங்களையும், பிரபஞ்சத் தில் நமக்குப் புறம்பாயுள்ள ஒவ்வொரு வஸ்துவின் தத்வங் களையும், உணர்தற்கு திறமை யுடையவர்களாயினோம். எப்படியென்னில், ஒருவஸ்தவினுடைய நிறத்தை கட்டி இந்திரியத் தாலும், அந்த வஸ்துவின் மழமழப்பு அல்லது சுரசுரப்பான தன்மையையும், மெதுவு அல்லது கடினமான தன்மையையு ம், அதன்பருவையும், துவக்கீந்திரியத்தாலும், அதன் ரூபத் தை துவக்கி கட்டி இந்த இரண்டு இந்திரியங்களாலும், அந்த வஸ்துவின் லுண்டாகும் கொளியை சுரோத்திரோந்திரி பத்தாலும் அதன் சுவையை சிங்துவை இந்திரியத்தாலும், அதன் கந்தத்தை ஆக்கிராணோந்திரியத்தாலும் மறிந்து கொள்ளினோம். ஞானேந்திரியங்களின் வாயில்களுக்குப் புலனுணர்வு ஸ்தானத்துக்கும் (Sensorium) அறிவு ஸ்தானத்துக்கும் (Cerebrum) தொடர்பாய் நரம்புகளாகிய தாதுக்கள் தொம் க்கப்பட்டிருப்பதாலும், ஒவ்வொரு வஸ்துவும் நம்முடைய புலன்களை யதுஷ்டிப்பதாலும், அந்தந்த வஸ்தவுக்குத் தச்சுவாறு தாதுக்க ளியக்கப்பட்டு புலன்களை யுணரும் ஸ்தானத்திலுணர்ச்சியைத் தருகின்றன. மேலுமந்த உணர்ச்சியின் காரியமாய் கபாலத்தி னடியிலுள்ள அறிவு ஸ்தானமானது (Cerebrum) எவ்வாறு மலின மடைந்ததோ அந்தப் பிரஞ்ஞையே நமக்கு ஒவ்வொரு வஸ்துவையும்பற்றி உண்டாகும் பாவனையுமாகிறது.

மேலும் நம்முடைய அறிவு ஸ்தானமானது அனந்த பேசுமாய் மலினப்பட்டு வருவதே நம்முடைய பிரஞ்ஞைக்கு அவசியமாகவு மிருக்கின்றது. ஏனெனில், ஒவ்வொரு வஸ்துவும் ஒவ்வொரு புலனையும் ஒரேவிதமாக சேஷ்டிக்கவேண்டுமா தலால் அறிவுஸ்தானமும் ஒருவிதமாகவே சுதாவாய் மலினப்பட்டு வரவேண்டியது. ஆகையால் ஜீவனுக்கு பேத உணர்ச்சி யின்மையால் பிரஞ்ஞையுமில்லை யெனல்வேண்டும். எப்படியென்றால் நாம் ஒளி இருள் ஆகிய இரண்டையும் பார்த்துள்ளோமாதலால், அவற்றிற்குள்ள பேத உணர்ச்சியாலேயே இது இருளென்றும், இது ஒளியென்றும் பகுத்துச்சொல்ல சக்தியுடையவர்களாயினோம். ஆனால் பிறந்தகாலமுதல் ஒரோ பரிமாணமுள்ள ஒளி அல்லது இருளிலேயே ஒருவன் வளர்ந்த வருவானாகில் அவனுக்கு ஒளி அல்லது இருளில் உலாவுகின்றோமென்று முணர்வுமில்லையென்பதற்குச் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. பிறந்தகாலமுதல் அணுக்கூட்டத்தினிடையே உலாவுகின்ற நாம், அவற்றின் பருப்பிரமாணத்தை யுணராதிருத்தலே போன்ற திருஷ்டாந்தமெனக் கொள்ளலாம். ஒருவன் சிரசில் சொற்ப கணமுள்ள எந்த பதார்த்தத்தையாவது அவனதிரியாதிருக்கையில் வைப்போமாகில் உடனே அவன் உணர்ச்சி பேதத்தால் பிரஞ்ஞையடைந்து, ஏதோ கொஞ்சம் பருவான ஒரு வஸ்து தன் சிரசிற பொருந்தி யிருப்பதா யுணர்கின்றான். அந்த வஸ்துவை மீள வெடுத்தப் போடுவோமாகில், தன்மேல் பருவான வஸ்து ஒன்றுமில்லையென்று சமாதான மடைகிறானே தவிர, அதுக்கூட்டத்தின் பருப் பிரமாணத்தை யுணரவில்லையே. ஆகையால் பிரஞ்ஞைக்குப் பேத உணர்ச்சி அவசியம் வேண்டுமென்பது விசிதமாகும்.

V.

(இன்னும்வரும்.)

நியாயப்பிரமாணங்கள்.

நாத்திகவாதிகளுக்கு மறுமைப்பலாபலன்களில்லாமையினால் அவர்கள் எவ்வித அக்கிரமும் புரியலாமே, ஏன சமயவாதிகள் வாயில் வந்தபடி நியாயவழுவாகப் பேசுகிறார்கள். அப்படி பேசுவது நியாயமல்ல. நாத்திகவாதிகள் ஒழுகவேண்டிய ஒழுக்கத்தைப்பற்றி நிர்சுவாத மந்திராலோசனை சபையார் நிர்மாணித்திருக்கிற சில விதிகளை இதனடியில் யாவருக்கும் விளங்கத்திட்டுகிறோம்.

விதிகள்.

நீங்கள் உங்கள் பூர்ண இருதயங்களோடும் உங்கள் பூர்ண மனதுகளோடும் இன்னதெனவறியாத கடவுள் என்னும் மொழியைப் பின் பற்றுகிருக்கக் கடவீர்கள்.

நீங்கள் தொழிற்படுத்திய எந்த சொரூபத்தையாகிலும், மேலே ஆகாயத்திலும், கீழே பூமியிலும், பூமிக்குக்கீழே

மே ஜலக்கிலுமுள்ள எந்தப்பொருளையாகிலும், தொழாமல் இருக்கக் கடவீர்கள்.

நீங்கள் பொய்யாமை, கள்ளாமையாகிய இவற்றின் விருதுக்கொடியை உடையவர்களாக இருக்கவேண்டும்.

உதிரக் கலப்பானவனாயும், புருஷருக்கு இருபத்தைந்து பருவமும் கன்னிசுளுக்கு பதினெட்டுப் பருவமும் செலலுமுன்னும் மணம்புரியலாகாது. இவ்வித விவாசத்தினால் பலம்குன்றி பின்னடியாரின் பலமும் புத்தியும் குறைந்துவரும்.

கைம்மாதரும் புருஷரும் மறுமணம் புரிந்து கொள்ளக் கடவீர்கள். வேகிறதிலும் புரவிவாகத்தை யேற்றுக்கொள்ளுதல் நலம்.

எதை மற்றவர்கள் உங்களுக்குச் செய்யாதிருக்க நீங்கள் விரும்புகிறீர்களோ அதை நீங்கள் மற்றவர்களுக்குச் செய்யாதிருப்பீர்களாக.

உயர்ந்தோரால் விலக்கப்பட்டவைகளும், தேகத்தைக் கொடுத்து புத்தியைத் தாறுமாறுக்கித் தன்னையும், தன் குடும்பத்தானையும் நாசப்படுத்தும்படியானவைகளாகிய மதுபானம், சூதாடல் முதலிய தூர்க்கிரியைகளை புரியாதிருப்பீர்களாக.

நீங்கள் விருத்தசேதனஞ் செய்யாமலும், நாசி, செவி, மிதறு ஆகிய இவைகளில் இரந்திரஞ்செய்யாமலும், அடையாளமாக எழுத்துகளை (பச்சைகுத்தாதல்) உங்கள் மேற்பதியாமலும், சிரசையும், பாதங்களையும் இறுக்கிக்கட்டி விகாரப்படுத்திக் கொள்ளாமலும் இருப்பீர்களாக. (விருத்தசேதனம் - இதை மொகம்மதியர் சுன்னத் எனக்கூறுவர்.)

சீவபிராணிகளின் உடலை தக்கதேல் இஷ்டமுள்ளவர்கள் உண்ணலாம்; பிரியமில்லாதவர்கள் உண்ணாதிருக்கலாம்.

உங்களுக்கு நடுவுநிலைமையுடைய எல்லா மாந்தரிடத்திலும் மாசற்றவிசுவாசம் இருக்கக்கடவது. நீங்கள் எத்தேசத்து எச்சாதியாரிடத்திலும் சகோதரவாஞ்சையாய் இருக்கக் கடவீர்கள். சகோதரவாஞ்சை மலை முடியிலிருந்து வழிந்து பெருகி யோடிவரும் அருவி போலிருக்கிறது.

உங்களுக்குத் தீங்குசெய்தவர்கள் நானும்படி அவர்களுக்கு நன்மையையே புரியுங்கள்.

நீதிவழுவா ஆளுகையே நீதிக்கு அழகாகையால், வறியோர் முகத்தை நோக்காமலும், வலியார் முகத்தை எண்ணாமலும் நீதியாகப் பிறருக்கு நியாயந்தீர்க்கக் கடவீர்கள். நீதியின்மேல் பசி தாகம் உள்ளவர்கள் வாழ்வுடையவர்கள்.

நீங்கள் மாயவித்தைகளைப் புரியாமலும், சுப அபசகுனங்களை உணர்த்தும் சகுனங்களையும், சுபாசுப காலங்களையும் பாராமலும், பேய்வித்தைக் காரையும், மந்திரங்களையும், மந்திரக்காரரையும் மதியாமலும் இருப்பீர்களாக.

மாசற்ற எண்ணமும், சுத்தமானவார்த்தையும், குற்றமற்ற செய்கையும் உங்களுக்கு இருக்கக்கடவது.

இந்நியாயப் பிரமாணங்களினால் நீங்களே உங்களை சற்குண ராக்கவேண்டுமெயல்லாமல், அதற்காக கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறொன்றும் அவனானோக்கி ஜெபம் செய்யவேண்டுமென்றும் நினைக்கவேண்டாம்.

M. M.

மோக்ஷவழிபாடு.

(118 - வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

6. பத்திரம் என்பது:—பீஜத்தின்கீழ் ஜீவனிடத்த இருக்கல்பரட்டையும் வைத்த அவ்விரு பாதத்தையும் இருகையால் இறுகப்பிடித்து அசையாதிருத்தல்.

7. முத்தம் என்பது:—இடக்கால் பரட்டால் ஜீவனை அழுத்தி வலக்காற்பரபடி அப்பரட்டின் கீழுந்த விருத்தல்.

8. மயூரம் என்பது:—முழங்கை இரண்டும் உந்திபுறத்திலுந்த பூமியில் கை யூன்றி கால் நீட்டி தலைநிமிர்ந்திருத்தல்.

9. சுகம் என்பது:—சுகமும் திடமும் எவ்வாறு இருந்தா தெய்தமோ அவ்வாறிருத்தல். இவையன்றி, இரு குதிரைகளும் ஜீவனிடத்து பொருந்த இருபுறவடியின் மீதிலும், இரண்டு அங்கையையும் சேர்த்து மார்பு நெறித்த தலை நிமிர்ந்திருத்த லாகிய குக்குடாசன முதலிய ஆசனங்களும் சிலவுள்.

பிராணயாமம்-2-வகை. அவை:—சகர்ப்பம். அகர்ப்பம்.

1. சகர்ப்ப மென்பது:—தியானத்துடன் மூச்சைப் பிடிப்பது.

2. அகர்ப்பமென்பது:—தியானமின்றி மூச்சைப்பிடிப்பது. இந்த இருவகையும் இரேசக பூரக கும்பகமாம். இன்னும் பலவிதமாக இருக்கும்.

பிரத்தியாகாரமாவது:—(யோ) மனதை இந்திரிய விஷயங்களில் செல்லவொட்டாமல் லக்ஷயத்தில் நிறுத்துதல். (சு) சர்வம் பிரம்மமயமாகப் பார்ப்பதென பிரம்மநிஷ்டைகள்சொல்லுதல்.

வேதத்தில் சொல்லிய நித்திய நைமித்திய காமியங்களை பிரம்மாராதனமென்று செய்யுதல். தேகத்தை நானென்று நினைப்பதைத் தள்ளி சித்தாத்தமாவே நானென்று நினைத்திருத்தல்.

தாரணையாவது:—(யோ) தேகாகாசத்தை வெளி ஆகாசமாகவும், தேகவாயுவை வெளி வாயுவாகவும், தேக தீயை வெளித்தியாகவும், தேக நீரை வெளி நீராகவும், தேக மண்ணை வெளி மண்ணாகவும், நினைத்திருத்தலும், பாதமுதல் முழங்கால்வரையில் பிருத்தவு பாகம் பிரமனாகவும், முழங்கால்முால் தொப்புள்வரையில், ஜலபாகம் விட்டுணுவாகவும், நாபிமுதல் மார்புவரையில் அக்கினி பாகம் உருத்திரனாகவும், மார்புமுதல் புருவ வரையில் வாயுபாகம் மக்ஸுவரனாகவும், புருவம் முதல் சிகு வரையில், ஆகாயபாகம் சதாசிவமாகவும் நினைத்திருத்தலும், மனதிற்குச் சந்திரன், காதுக்குக் திக்கு, தோளுக்கு விட்டுணு, வாக்குக்கு அக்கினி, குதத்திற்கு மிருத்யுவும், உபத்தத்திற்கு பிரஜாபதி, தொக்குக்கு வாயு, கண்ணுக்கு சூரியன், நாவுக்கு வருணன், மூக்குக்கு பூமாதேவி, புருஷனுக்கு அந்தரியாமி அதிஷ்டான தேவதை என்று புத்தியில் தரித்தலுமாம். (சு) தேகாதிபதி பிரபஞ்சமாகிய பஞ்சபூதங்களை மகா பூதங்களில் ஒதிக்கி, மகா பூதங்களை மாயையில் ஒதிக்கி, மாயையை ஆத்தம சொரூபத்தில் ஒதிக்கி, தான் சின்மாத்திரனென்று மனதில் தரிப்பதும், நான் தேகாதிகளுமன்று, அதற்கு உரித்தாகிய மாயையுமன்று, நான் சின்மாத்திரனென்று ஒதிக்கி நிற்பதும் பரம தாரணையாம்.

தியானமாவது:—(யோ) மனதை மூர்த்தி வடிவமாக்கி, மற்றொன்றிலும் பொருந்தாமல் செலுத்துதல். (சு) தேகாதிதமாயும் திருக்கு ரூபமாயும் இருக்கின்ற சின்மாத்திரத்தை நானென்று தியானிப்பது பரம தியானமாம். இப்படி தியானிசிறவனை சாக்ஷாத் பரமசிவ னெனப்படும்.

சமாதியாவது:—(யோ) சேவனுக்கும் பரனுக்கும் ஐக்கிய பேதக்கியானம் பிறப்பதேயாம். (சு) நான் சாக்ஷாத் சிவ ரூபனாகையாலே, நான் தேகாதிகளல்லன். நான் பரமசிவனென்ற புத்தியும், பிரமாண்ட பிண்டாண்டங்களை தூல பஞ்சபூதங்களில் ஒதிக்கி, அந்த பூதங்களை அபஞ்சிசிறுத பூதங்களில் ஒதிக்கி, அச்சத்தாதியாகிய தன்மாத்திரைகளை மாயையில் ஒதிக்கி, அம்மாயையை பிரத்தியேகாத்மாவில் ஒதிக்கி, அவ்வாத்மாவாகிய நானே பிரமம், நான் சமுசாரியல்லன், என்னைவிட வேறே யில்லை என்று அறிவதும், பிரணவ சொரூபமான பரமேஸ்வரனை மூன்று வருணங்களாக பாவித்த, அம் மூன்று வருணங்களையும், இருக்கு தைத்திரிய சாம ரூபங்களாக பாவித்த, நாதத்தை அதர்வண வேதமாக பாவித்த, அம்மூன்று வருணங்களையும், பிரமா விட்டுணு ருத்திரனாக பாவித்த, அந்த வருணத்துடைய நாதத்தை காரண ஈஸ்வரராக பாவித்த, அம் மூன்று வருணங்களையும் மூன்று அக்கினியாகவும், மூன்று லோகமாகவும், மூன்று அவஸ்தையாகவும், மூன்று ஸ்தானங்களாகவும், மூன்று காலங்களாகவும் பாவித்த, அகாரத்தை உகாரத்தில் ஒதிக்கி, உகாரத்தை மகாரத்தில் ஒதிக்கி, மகாரத்தை நாதத்தில் ஒதிக்கி, நாதத்தை, மாயையில் ஒதிக்கி, மாயையை சேவனில் ஒதிக்கி, சேவனே ஈஸ்வரன். அவனே நானென்று சாதிப்பதும் பரமசமாதியாம்.

யோகம் சாதிப்பது மனைவி முதலிய இல்லற சம்பந்தம் அனைத்துமின்றி தறவுபூண்டு, கற்பசாதனைசெய்து, அமுதம் இறக்கியுண்டு காயசித்தி பெற்றபின், பன்னிரண்டுகலை தொண்டு பாயும் வாசியை வசப்படுத்தி, சுவஸ்திகம் முதலிய ஆசனங்களில் இருந்த, பிராணவாயுவை இரேசித்த (மூச்சுவிட்டு) பூரித்த கும்பித்த (பிராணவாயுவை சமப்படுத்தி யடக்கல்) உபாசியை நீக்கி, உண்ணாக்கி, கண்டம், இசயம், நெற்றி, கபாலம், நாபி இவற்றில் ஒன்றில் சதாகாலம் சிந்தைவைத்து, ஐம்புலன் அடக்கி இருந்த சாதிப்பது. இப்படி சாதனைசெய்யுமிடத்தே சிறிது ஐமுவினால் வயிறு வெடித்த, கண்டம் விம்பி, கன்பிதங்கி, தலை வெடித்து பிராணச்சேத மடைவதும், பிராணன் பி

ழைத்தபோதும் பஞ்ச புலனகள் ஊறுபடுதலும், பைத்திய முண்டாதலும், மீறாச்சுர முதலிய நோய்கள் உண்டாதலும் இன்னும் பல கேட்கள் உண்டாதலுமாகிய வெகுமோசங்கள் அடைய யேதுவாயிருக்கும் என சிவயோகிகள் உறைத்தனர்.

M. M.

(இன்னும்வரும்.)

வினையும் விதியும் முறணியமை.

இன்பயின்மையே தன்பம். இன்பத்தை யனுபவிப்பதே எல்லோருக்கு முள்ள நோக்கம். இத்தகைய ஆக்கத்தையே சதாகாலமும் அனுபவிக்க விருப்பாறிருக்கும்வர் பலர்க்கும் இடையிடையே தன்பம் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாறு தன்ப பஞ்ச சம்பவிப்பதற்குக் காரணம்யாதென விசாரித்தல் இன்பத்தைக் காசலிப்போர் கடனாகும். இடையிடையே யுண்டாகும் இன்பதன்பங்கள், பிரபஞ்சத்தின் எண்ணுள்ள பதார்த்தங்களின் பிரயோக பாவத்ததாகின்றன. பிரபஞ்ச பதார்த்தங்களாவ்வொன்றும் இன்பத்தையேனும் தன்பத்தையேனும் விளைக்கவல்லது. அவற்றால் வினையும் இன்பதன்பங்கள் உபபதார்த்தங்களின் பிரயோகவாற்றலால் லென்க. பதார்த்தங்களை இன்பத்தின்பொருட்டே யுபயோகிக்காமல் தன்பத்தின் பொருட்டும் மக்கள் உபயோகிப்ப தெனவெனின், அறியாமையாலும், மானுஷீகமின்மையாலும் மேவபட்டென்க. அறிவாமையுமுள்ளபதார்த்தங்களினால் பழுதியற்றப்படுகின்றனவெனினும், அறியாமையால் பதார்த்த பிரயோகத்தின்கண் வினையும் தன்பம் மிகுதே. பதார்த்த பிரயோகவாற்றலால் வினையும் தன்பங்களை விலக்கவேண்டில், பதார்த்தங்களின் யுக்தாயுக்கங்களை யறியவேண்டியது ஆவசியகம். அறிந்தபின் பதார்த்தங்களை நற்பிரயோசனஞ் செய்யல்வேண்டும். தார்மார்த்தங்களில் ஓர் சிறிதம் பிரயோகிக்கப்படாது. ஆனால், பதார்த்தபரிசோதனையில் யதார்த்தமாய் பாடுபட்டு வருபவரொழிந்த மற்றைய மானிடர், தன்பத்திற்குக்காரணம் பதார்த்தங்களின் அபக்குவ பிரயோகமென வறியாத, வினையையும்விதியையும்காரணமாகக்கூறுகின்றனர். வினையென்றால் தன்வினையென்றும்பிறவினையென்றும்இருவகைப்படும். தன்வினையாவதுஒவ்வொருவனும் தத்தம்முன்பிறப்பில்செய்தஇதாயிதங்களின்பலாபலன்கள்எனப்பொருள்படும்.பிறவினையென்பது தாய்தந்தைகள் செய்த இதாயிதங்களின் பலாபலன்களாம். விதியென்பது அவரவர்க்கு செய்த இதாயிதங்களுக்கேற்ப பலாபலன்களை யவரவர்களுக்குக் கடவுள் நிர்ணயித்தல் எனப் பொருள்படும். இன்ப தன்பங்களுக்குக்காரணம் வினையாயின், இன்பதன்பங்களை யனுபவிக்கவேண்டியது, வினையை யியற்றியதற்குக்காரணமாகவிருந்த தேகமா, உல்லத வினையின் பலாபலனாகிய இன்பதன்பங்களை யனுபவிக்குந்தேகமா? எவ்வினையை எத்தேக யியற்றியதோ அத்தேகமன்று அவ்வினையின் பலாபலன்களாகிய இன்ப தன்பங்களை அனுபவித்தல்வேண்டும்? ஓர் தேகத்தால் இயற்றியவினையின் பலாபலன்களாகிய இன்பதன்பங்களை வேறோர் தேகம் அனுபவிப்பதென்றனம் கூறும்? இன்பதன்பங்களுக்குக்காரணம் விதியாயின், விதிக்குக்காரணம்வினையும், வினைக்குத்தக்கவாறு பலாபலன்களை நிர்ணயஞ்செய்த கடவுளுமாகின்றனர். வினைக்குக் காரணம் தேகமாகின்றது. தேகத்திற்குக்காரணம் கடவுளாகின்றார். ஆகவே சுகதுக்கங்களுக்குக்காரணம் விதியென்றால், கடவுளே சுகதுக்கங்களுக்குக்காரணராகின்றார். கடவுள் கருண்ணியராதலால் சுகத்திற்குக் காரணராவதோன்றி துக்கத்திற்குக் காரணராகார். ஆகாராகவே சுகதுக்கங்களுக்குக் காரணம் விதியென்பது விருத்தமென்க. வினையும் விதியும்கூடி சுகதுக்கங்களை யியற்றுகின்றனவெனின், சுகதுக்கங்களை வினையின் விதியும், விதியின்றி வினையும் இயற்றவல்ல தல்லவெனவாகவேண்டும். ஆகவே சுகதுக்கங்களுக்குக்காரணம் வினையும், விதியும் என்றாலோ, வினை தேகத்தின்தொழில், விதி தெய்வத்தின்தொழில், தேகத்தின்தொழிலாகிய வினையியங்காதிருப்பதற்கிடமில்லையாயினும், எல்லாம்வல்ல தெய்வத்தின்தொழிலாகிய விதியியங்காதிருப்பது சாத்தியமன்று? சாத்தியமாயின், தெய்வம் விதிக்காதிருக்கலாமன்று? விதிக்காமலிருப்பின், தனியே யியங்கவல்லதல்லாத வினையொன்றும் இயற்றவல்லதல்லவன்று? தெய்வம் சம்மாதில்லாமையினாலேயே சுகதுக்கங்கள் விளைவதாகின்றன. ஆகவே சுகதுக்கங்களுக்குக்காரணம் கடவுளாகின்றாரெயொழிய தேகவியல்பாலாகிய வினையன்றென வெளிப்படையாகின்றது. ஆகவே சுகதுக்கத்தக்குக்காரணம் வினையும் விதியும் என்பது முறண்பட்டு, கடவுளென்பதும் அவரது கருணயத்தாலும், சர்வவல்லபத்தாலும் பொய்ப்பட்டு, அறிவறியாமையே நிலைநாட்டப்பட்டதென மேலையறியாயங்களால் கண்ணீர்வார்களாக.

D.

க டி த ம்.

தத்துவவிவேசினியார்தார் குழுவென்றது
சித்தத்தனுமைபந்திரவே—புத்திமிகும்
உந்தைதனைக்கேட்டேயுலகசுனிலான்மாக்கள்
வந்தவிதஞ்சொல்வாய்மகிழ்ந்து.

இதவிஷயத்தில் எனக்கு நெடுநாளாய்ச் சந்தேகம். யானிதைப் பலரிடத்திற் கேட்டுத் தக விலை பெறுதலுபற்றி வி யாகூலங்கொண்டு, நீ சமயம் வாய்த்தபோது பேசுவை, அப் போது தெள்ளெனத் தெளிந்துகொள்வோமென் றிருந்தேன். ஆனால் நான் பத்திரிகை பார்க்கத்தொடங்கின நான்முதல யிதபரியற்கும் இதுபற்றி நீ யாதோர் வார்த்தையும் புல வெண்ணியில்லை. சங்கசுத்தித்துக்கொள்ளவேண்டியது என்க டமையாதலால் நினை நேரோகேட்கப் புகுந்தேன். மாசே! இதனை விவர்த்திக்க நினைபவன் யெவருளர்? நான் பத்திரி கை வாங்கி வாசிக்க வாரம்பித்தது கொஞ்சகாலம். அதற்கு முன் நினைக்குறித்தேனான் கூறியிருப்பினும் “அதனைப்பாரச் சூக்கொளக” வெனது இவ்வார்த்தையே தெளிவுற மறு மொழி தந்திடுவையாயின் எனக்குமட்டும் அன்று என்பான் றபுது கைபொப்பக்காரரும் சந்தேகசுருமாய் அநேக ரிருப்ப ர். அவர்க்கும் உபயோகமாம். இக்கேள்வி உன்போன்ற அறிவாளர்க்கு இலேசாயிருப்பினும், என்போன்ற தெரியார்க்கு மிக்க பிரமையை விளைவித்திருக்கின்றதாதலால், என்னைமதித் து தக்க விடை யளிப்பாயென நம்பும்.

புதுவை
சுவஞானப்பிரியன்.
T. V.

வினா. ஒரு ஊசிமுனையில் எத்தனைபேர் கொங்கலாம்? விடை. பூர்வகாலத்திலே ஒரு ஊசிமுனையில் ஒருவர் தொங்கி னராம். இக்காலத்தில் அதுவும் அசாத்தியம்.

வர்த்தமானசங்கிரகம்.

ஒட்டகமண்டிலே சென்ற சிலநாள் விடாது பெய்த அதிக மழையினால் பிராணச்சேதமும் சொத்த நஷ்டமும் முண்டாயி னது. பைகாராவுக்கு போகிற மார்க்கத்திலே எட்டு கூலிகார ர்கள் செத்த விழுந்து கிடந்தார்கள். கூலாருக்குப் போகிற மார்க்கத்திலே மூன்று பிளாத்தங்கள் விழுந்து கிடந்தன. இது அதிக குளிரினால் உண்டானது.

தேய்வீகவிபுதி விஷமானது.—மாயவரம் தாலுக்காவிலே ஒரு கிராமத்தில் ஒரு பரதேசியானவர் நாலுபேருக்கு வாயிற் போட்டுக்கொள்ளும்படி விபுதி கொடுத்தின்படி, குடிப்பதற்குக் கொஞ்சங் கள்ளுநீர் கொடுத்தார். அவர்களில் வெறும்வயிற் றிலே விபுதியை உட்கொண்ட வொருவன் அமைணிக்குள் வாய்கொம்புக்கொண்டு வயிறு நோகிறதென்று சொல்லி, ஒன்பதாமணி நேரத்திற்குள் இறந்துபோனான். மற்றை மூன் றுபேரும் வார்தி முதலிய உபத்திரவமடைந்து, தகுந்தகாலத் தில் ஆசுபத்திரிக்குக் கொண்டுபோகப்பட்டதினால் பிழைத்தார்க ள். இறந்தபோனவனுடைய வயிற்றைப் பரிசோதனை செய் ததில் பாஷாணம் கண்டெடுக்கப்பட்டது.

ஒருகிராம மணியக்காரரைக் கொலைசெய்ததற்காக சித்தார் செஷன்ஜட்ஜியால் மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்ட முனிய னென்பவன் செய்துகொண்ட அப்பீல் ஹைகோர்ட்டில் விசார ணை செய்யப்பட்டது. அந்த மணியக்காரர் தன்கிராமத்திலே ஒரு வீட்டை ஜப்திசெய்வதற்காகப் போய், இருபதுபெயரோ டுகூட உட்கார்ந்து வேலை நடத்திக்கொண்டிருக்கையில், கை தி துணிபோர்த்துக்கொண்டு அவரருகிற்சென்று, பின்னாலின் று, அவரைப் பிடரியில் வெட்டுசுத்தியால் நோக்கி யொரு வெட்டுப்போட்டு ஒடிப்போய்விட்டான். அவர் கழுத்து வெ குவாய்லுந்து தலைதொங்க மல்லாக்கேவிழுந்து இறந்துபோனார். இனம் கொடுப்பதாகச்சொல்லிச் சிலர் தன்னைத் துண்டி னதினால் அப்படி கொலைசெய்ததாகக் கைதி ஒப்புக்கொண்டான். மணியக்காரர்பேரில் கைதிக்குப் பகை யொன்றுமில்லாம ல், வெகுமதிக்கு ஆசைப்பட்டி வேணுமென்று சொலைசெய்ததி னால், ஜட்ஜிகள் அப்பீலைத் தள்ளிவிட்டு, மரணதண்டனையை ஊர்ஜிதப்படுத்தினார்கள்.

கடப்பை செஷன் ஜட்ஜியால் மரண தண்டனை விதிக்கப் பட்ட மோதின் சாயபு என்பவனுடைய அப்பீல் விசாரணையி லே, பத்துவயது பிள்ளை பசல் போஜனத்துக்கு வராமையினால், தாய் தேடிப்பார்த்து, தன் பிள்ளை கைதியோடு கூடப்போ னதாய்ச் சிலர் சொல்லுகிறார்களென்று கிராம முனிசிப்பினி டத்திலே முறையிட்டுக்கொள்ள, அவர் கைதியைப்பிடித்து வி சாரிக்குமளவில் அவன் பிள்ளையை யிட்டுக்கொண்டு பழங்கள்

பொறுச்சும்பொருட்டு ஒரு மலையண்டைபோய், சமுத்தில் அ ணி சுற்றி யிறுக்கக் கொன்று, வெள்ளி நகைகளைப் பறித்துக் கொண்டு, ஒரு குகையில் எறிந்துவிட்டதாகத் தெரியவந்ததனா ல், அந்த பிளாத்தத்தைக் கண்டுபிடித் தெடுத்தது, கழுத்தில் தணி யுடனே கண்விழிக்கும் நாக்கும் பிதுங்கியிருக்கக்கண்டு, வை த்கய பரிசீலனும் மரணத்தைப்பற்றி அவ்வித அபிப்பிராயமே கொடுத்திருக்கிறானென்றும், அதினாலே ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜிக ள் அந்த சங்கதியிலே தாங்கள் பிரவேசிக்க நியாயமில்லாமையால், அந்த மரணதண்டனையை காயப்படுத்தினார்களென்றுத் தெரியவருகிறது.

மைசூர் செஷன்ஜட்ஜி யவர்களால் மூன்றுபேருக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டதின்பேரில், பிரதான சோர்ட்டிலே அப்பீல் விசாரணைசெய்யப்பட்டது. கவர்ன்மெண்டு அட்டோ ரேட்டானவர் செஷன்ஜட்ஜியும் அசெஸ்ஸர்களுமே பிராதுபட் சத்து சாட்சிகளையம்பாமையினாலே பிராதுபட்சத்தில் பேசுவ தற்குத் தனக்கு ஆகார மொன்று பில்லையென்று சொல்லிவிட் டார். ஆதலால், பிரதான கோர்ட்டார் செஷன் ஜட்ஜியும் அசெஸ்ஸர்களுமே பிராதுபட்சத்து சாட்சிகளை நம்பாதிருந்து, அசெஸ்ஸர்கள் விசாரணைசெய்யவேண்டுமென்று சொல்லச்சேயு ம், செஷன் ஜட்ஜி சொலை நடந்திருக்கக்கூடுமென்கிற நோக்க த்தினால் மூன்றுபேருக்கும் மரணதண்டனை விதித்தது கூடா மெயென்று சொல்லி, அந்த சிட்சையை ஒப்புக்கொள்ள வில்லை.

பர்மாவிலே கிழக்கு பக்கத்திலுள்ள சமஸ்தானங்கள் அ மைதியா யிருக்கின்றன. இரத்தினக் கணிகளினாலே வரும்ப டி திருத்திகரமாகவே யிருக்கிறது. மெஸ்ஸர்ஸ் ஸ்தீர்ட்டர் கம்பெனியார் கொடுக்கிறதாகச் சொன்ன குத்தகைத்தொகை க்கு மிஞ்சுமாம்.

நியூகினியாவிலுள்ள ஹெர்கியுலிஸ் மலை 32,786' அடி உயர மிருக்கிறதென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறது உண்மையா யிருக் குமாறில், இந்தியாவானது உலகத்திலுள்ள எல்லா மலைகளைப் பார்க்கினும் உன்னதமானமலையுடையதென்று இனிபுகழுவதுகூ டாமையென்று தோன்றுகிறது.

லண்டர்வுக்கும் பெல்சாமுக்கு மத்தியிலோடுகிற வண்டித் தொடர்கள் - வெள்ளத்தினால் மண்வேலைகெட்டுப்போயிருப்ப தினாலே, மிகவும் தாதுமாறு யிருக்கிறது. சென்ற பன்னிரண் டினாள் விடாது அதிக மழை பெய்தது.

பெல்காமிலும் அதைச் சுற்றிலும் நெய்யற்றொழிலாளிகள் சங்கட்டப்படுகிறார்கள். நாலாயிரம் கையெந்திரங்கள் நிறு த்திப்போடப்பட்டன. சமார் பதினாயிரம் பேருக்கு வேலை யில்லை. இது தொழிலாளிகளிடத்திலே வர்த்தகர்கள் அதிக வேலை வாங்குவதினாலே யுண்டாயிற்று.

மசோவாவிலே நிகழும 13உ பிரதான மருந்து கிடங்கு வெடித்து பத்துபேர் மாண்டதாகவும், முப்பதுபேருக்குக் கா யம்பட்டதாகவும் ஏடனிலிருந்து சமாச்சாரம் வந்ததாக சிம் லாவிலிருந்து பம்பாய் கேஜெட்டுக்கு வந்த டெலிகிராமினால் தெரியவருகிறது.

மதீராஸ்ஹார்பர் திரஸ்டி போர்டார் பீரென்னும் இருப்புவா ராவதிக்கு இருபக்கத்திலும் மும்மூன்றடி அகலப்படுத்தும்படி தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். பீரின்பேரில் வியாபாரப் போக்கு வரத்து மிகுதியா யிருப்பதால், அடிக்கடி ஜனங்க ளுடர்த்தியி னாலே அக்க தாமசமுண்டாகிறது.

ரிவீனியூபோர்டார் மாடு குதிகைகளுக்கு நல்ல தீனி இன் னதென்று கண்டறியும்படி பல விடங்களி லிருந்து அறிக்கை வரவழைக்கிறார்கள். இந்தத் தீனிக்காக ஜில்லாககளிலே வ ளருகிற கைக்கோல் முதலிய பல தினுசுகளையும் வரவழைத் து, பரிசோதித்து அறிக்கைபண்ணும்படி லோக்கல் கமிக்கல் எஜ்ஜாமினருக்கு அனுப்பி யிருக்கிறார்கள்.

வில்லாபுரத்துக்குச் சமீபமான ஒரு கிராமத்தில் கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்னே கன்னம் வைக்கப்பட்டது. அவ்விடத் திலே ஒருவன் களவுசொத்து வைத்துக்கொண்டிருந்தான். அவனுடைய பெண்ணாதி அந்த சங்கதியைக் கன்னம்வைக்கப் பட்ட வீட்டுக்காரனுக்குத் தெரிவித்தான். அதைக்கணவன் அறி ந்து, அவனுக்கும் தன் ஒரே பேற்றுப்பெண்ணுக்கும் தனக்கும் சாப்பாட்டிலே வெள்ளைப்பாஷாணம் கலந்தான். அந்தப்பெண் மாதிரிம் கொஞ்சநேரத்தில் இறந்துபோயிற்று. அவன்பே ரில் இப்போது கொலைக்குற்றமும் தற்கொலை செய்துகொள்ள எத்தனித்த குற்றமும் பாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.